

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਬਿੱਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

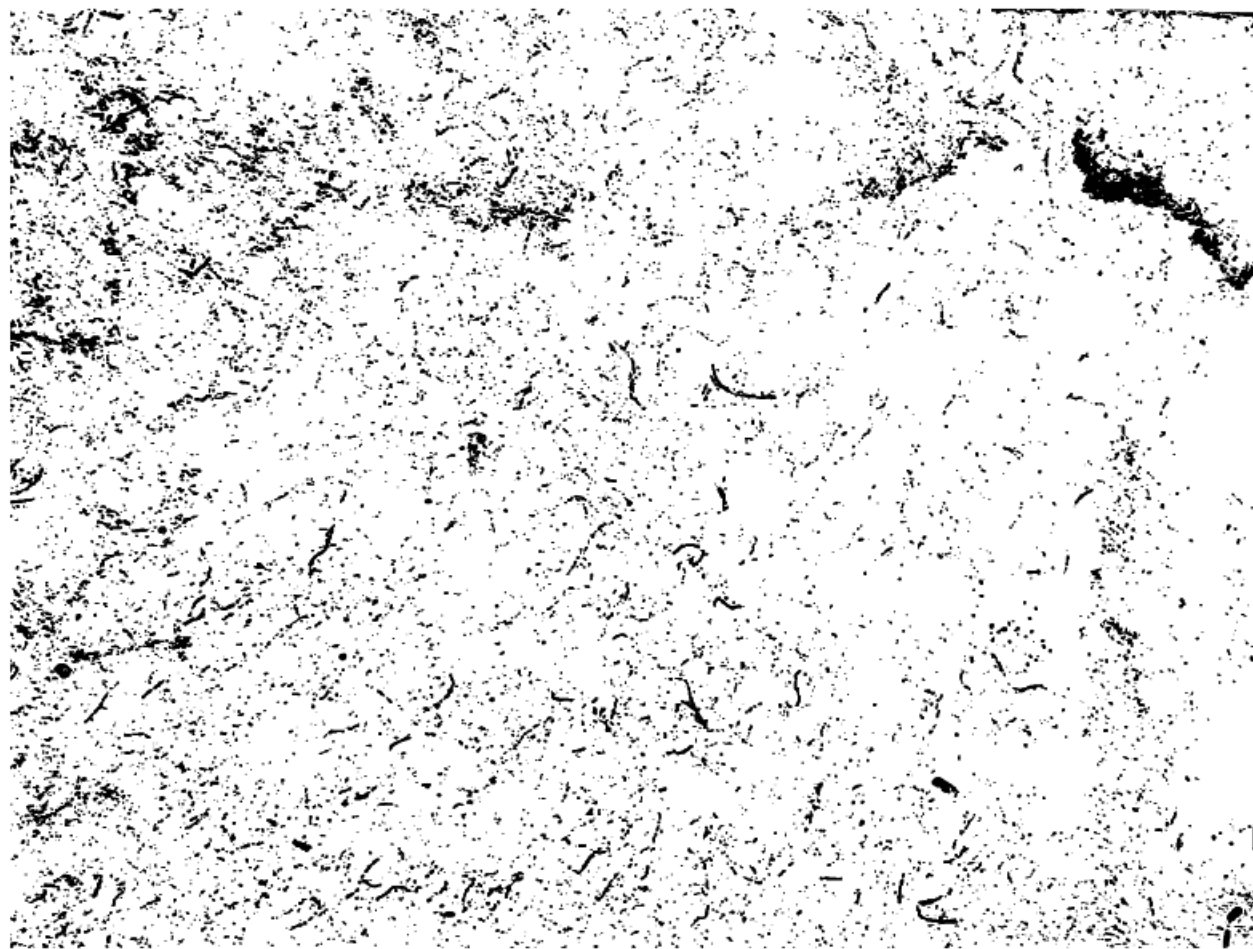
Email: NamdhariElibrary@gmail.com

www.namdhari.com

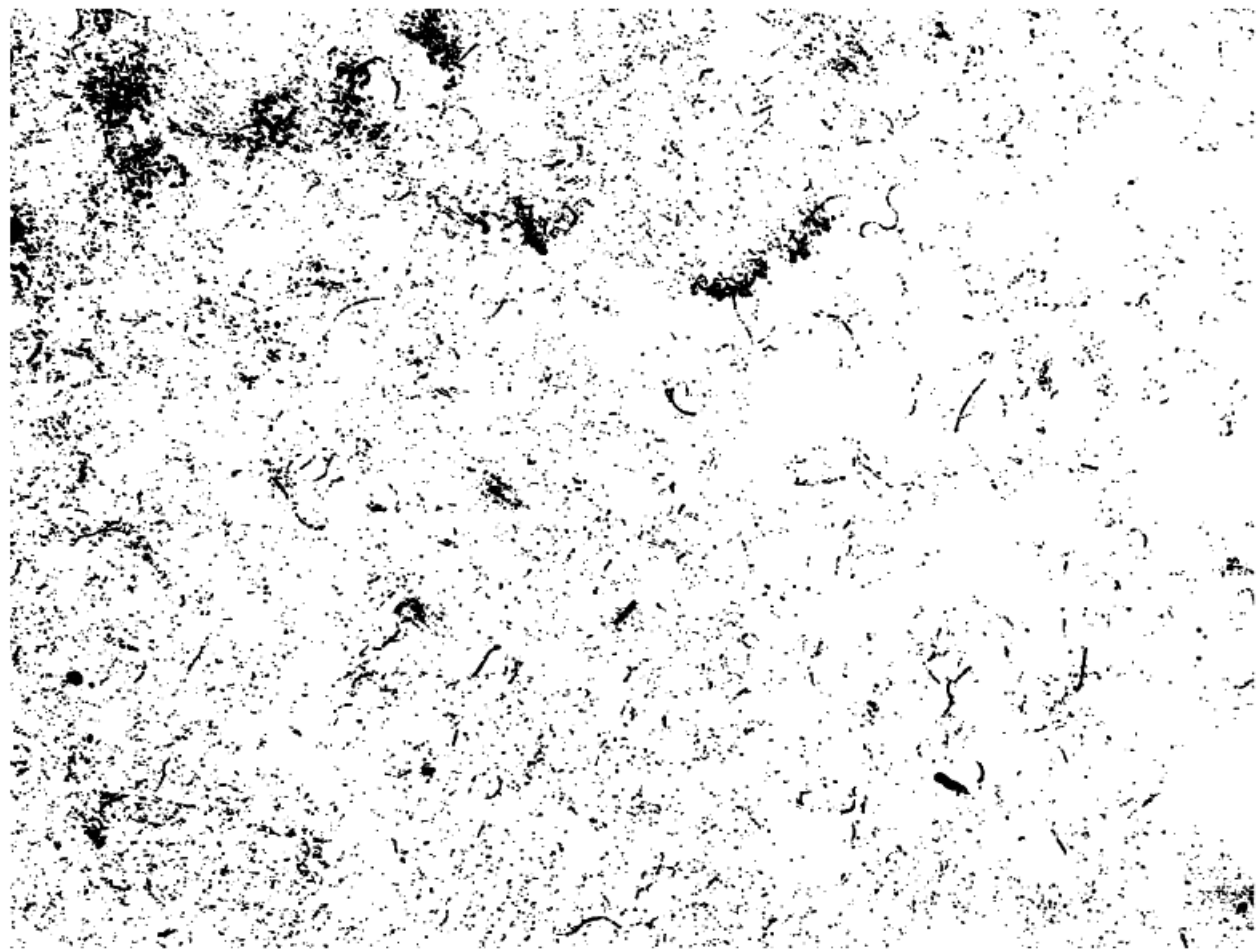

॥ ਗੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥
॥ ਸਹਿਣੀ ॥

१६॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਤਤਕਰਾਪੋਥੀਕਾ ॥

ਲਿਖਿਆਸੁਚੀਪਤੀਵਾਰਾਗਿਅਨਰਤਨਵਲੀਭਾਈਗੁਰ
ਦਾਸਭਲੇਕਾਬੋਲਣਾਵਾਰਪਹਲੀਨਮਸਕਾਰਗੁਰਦੇਵਕਪਿੰ
ਵਾਰਦੁਸਰੀਪਿੰਨੇ੨੨ਵਾਰਤੀਜੀਪਿੰਨੇ੨੭ਵਾਰਚੋਥੀਪਿੰਨੇ੩੪
ਵਾਰਪੰਜਵੀਂਪਿੰਨੇ੪੨ਵਾਰਛੇਵੀਂਪਿੰਨੇ੫੦ਵਾਰਸਤੀਵੀਂਪਿੰਨੇ੫੮
ਵਾਰਅਠਵੀਂਪਿੰਨੇ੬੬ਵਾਰਨਉਵੀਂਪਿੰਨੇ੭੫ਵਾਰਦਸਵੀਂਪਿੰਨੇ੮੧
ਵਾਰਯਾਰਵੀਂਪਿੰਨੇ੮੨ਵਾਰਬਾਰਵੀਂਪਿੰਨੇ੯੦ਵਾਰਤੇਰਵੀਂਪਿੰਨੇ੯੯
ਵਾਰਚੌਧਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੨੧ਵਾਰਪੰਧਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੨੭ਵਾਰਸੋਲਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੩੫
ਵਾਰਸਤਾਰਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੪੪ਵਾਰਅਠਾਰਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੫੩ਵਾਰਉਨਵੀਂਪਿੰਨੇ੧੬੨

ਵਾਹਵੀਹਵੀਪੰਨੇ ੧੬੮ ਵਾਹਇਕਵੀਪੰਨੇ ੧੭੪ ਵਾਹਬਾਹਵੀਪੰਨੇ ੧੭੯
 ਵਾਹਤੇਹਵੀਪੰਨੇ ੧੮੭ ਵਾਹਚੋਵੀਪੰਨੇ ੧੯੫ ਵਾਹਪੰਜੀਪੰਨੇ ੨੦੫
 ਵਾਹਛਬੀਪੰਨੇ ੨੧੩ ਵਾਹਸਤਵੀਪੰਨੇ ੨੨੭ ਵਾਹਅਠਵੀਪੰਨੇ ੨੩੩
 ਵਾਹਉਣਤੀਪੰਨੇ ੨੪੧ ਵਾਹਤੀਹਵੀਪੰਨੇ ੨੫੦ ਵਾਹਇਕਤਵੀਪੰਨੇ ੨੫੮
 ਵਾਹਬਾਰਵੀਪੰਨੇ ੨੬੫ ਵਾਹਤੇਤਵੀਪੰਨੇ ੨੭੨ ਵਾਹਚੋਤਵੀਪੰਨੇ ੨੮੦
 ਵਾਹਪੈਂਤਵੀਪੰਨੇ ੨੮੫ ਵਾਹਛਤੀਪੰਨੇ ੨੯੧ ਵਾਹਸੈਂਤਵੀਪੰਨੇ ੨੯੭
 ਵਾਹਅਠਤੀਪੰਨੇ ੩੦੮ ਵਾਹਉਣਤਾਲਵੀਪੰਨੇ ੩੧੪ ਬਣੀਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸਭਲੇਜੀਕੀਸੋਰਠਾਪੰਨੇ ੩੨੪ ਸਵਯੇਪੰਨੇ ੩੨੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧

ਦੁਆਰਾਂਗਿਆਨਰਤਨਾਵਲੀ ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸ
ਭਲੇਕਾਬੋਲਣਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰਗੁਰਦੇਵਕਉਸ
ਤਿਨਾਮੁਜਿਸੁਮੰਤੁਸੁਣਾਇਆਭਵਜਲਵਿਚੋਕਫਿ
ਕੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਿਮਾਹਿਸਮਾਇਆਜਨਮਮਰ
ਣਭਉਕਾਟਿਆਸੀਸਾਰੋਗੁਵਿਜੋਗੁਮਿਟਾਇਆਸੀ
ਸਾਇਹੁਸੀਸਾਰੁਪੈਜਨਮਮਰਨਵਿਚਿਦੁਖਸਬਾਇ
ਆਜਮਡੰਡੂਸਿਰੋਨਉਤਰੈਸਾਕਤਿਦੁਰਜਨਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆਚਰਨਗਾਹੇਗੁਰਦੇਵਕੇਸਤਸਬਦੁਦੇਮੁਕ

ਤਿਕਗਾਇਆਗੁਗਾਇਗੁਗਤਿਗੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਿਨਾਮੁਦਾਨੁ
 ਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜੇਹਾਬੀਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ
 ੧॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਾਸਿਨਮਾਸਿਸਨਿਅੰਪੁੰਧਕਛੁਖਬਰਿਨਪਾ॥
 ਈਅਗਤਿਬਿੰਦਕੀਦੇਹਿਗਚਿਪਚਿਤਤਕੀਜੜਤਿਜੜਾਈ
 ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਚਉਬੀਧਰਤੀਸੰਗਿਮਿਲਾਈ॥ਪੰ
 ਚਮਿਵਿਚਿਅਕਾਸੁਕਾਰਿਕਰਤਾਛਠਮੁਆਦਿਸਦੁਸਮਾਈ
 ॥ਪੰਚਤਤਪੰਚੀਸਿਗੁਨਿਸੁਤਿਮਿਝੀਮਲਿਦੇਹਿਬਣਾਈ॥ਖ॥
 ਟੀਬਾਣੀਚਲਿਤੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਰਿਤੁਦਿਖਾਈ॥ਚ
 ਉਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈ॥੨॥ਚਉਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿ

ਚਿਉਤਮੁ ਜਨਮੁ ਸੁਮਾਣੁ ਸਿਦੇਹੀ ॥ ਅੰਖੀਵੇਖੁ ਟੁਕਰਨਿ ਸੁਟਿ ॥ ੧ ॥
 ਮੁਖਿ ਸੁਭਿ ਬੋਲੁ ਟੁਕਚਨੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਭੀਕਾਰ ਕਾਮਾਵੁ ਟੁਪੇਰੀ
 ਚਾਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤਿ ਕਰਿ ਪਰਮ ਕੀਖਟਿ
 ਖਵਾਲੁ ਟੁਕਾਰ ਕਰੇਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਾਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਪੜ੍ਹਿ ਸਮਾਝਿ ਸੁਣੇਹੀ ॥ ਗੁਰਗਾਈ ਸੰਤੁ ਸਟਿ ਕਰਿ ਚਰਣੁ ਮ
 ਤਲੇ ਮੁਖਿ ਪਿਵੇਹੀ ॥ ਪੇਰੀ ਪਵੁ ਟੁਨੋ ਛੋਡੀ ॥ ਐਕਲੀ ਕਾਲਿ ਰਹ
 ਗਾਸਿ ਕਰੇਹੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇਹੁ ਗਸਿਖ ਤਰੇਹੀ ॥ ਝਾਓ ਅੰਕਾਰੁ
 ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ॥ ਪਸਾਰਾ ॥ ਪੰਜਤਤ ਪਰਵ
 ਟੁਕਾਰਿ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤਿਭੁਵੁ ਟੁਸਾਰਾ ॥ ਕਾਦਰੁ ਕਿਨੇ

ਨਲਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੀਆ ਮਵਤਾਰਾ ਏਕ ਦੂਰ
 ਦਰਤਿ ਲਖ ਕਰਿ ਲਖ ਬਿਅੰਤ ਅਸੀਖਾ ਮਪਾਰਾ ਗੋਮ੍ਹਰੇ ਮਿਵਿ
 ਚਿਗਿਓ ਨਿਕਰਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰਿਕੋਰੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਮਾਰਾ ਏਕ ਸਿਏ
 ਕਸਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰਿਵਿਚਿ ਦਸਿ ਦਸਿ ਕਾਰਿ ਮਵਤਾਰ ਉਤਾਰਾ
 ੬ ਕੇਤੇ ਵੇਖਿ ਆਸਿ ਕਰਿ ਕਈ ਕਤੇਬ ਮਹਿ ਮਦਯਾਰਾ ਕੁਦਰ
 ਤਿ ਏਕ ਏਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ ਕਰਿ ਥਾਪਨਾ ਸ
 ਤ ਜੁਗੁ ਤੇਤਾ ਦੁਆਪੁ ਸਾਜੇ ਚਉਥਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਥਾਪ
 ਆਚਾਰਿ ਵਗਨਿ ਚਾਰੇ ਕੇ ਗਜੇ ਥਾਪ ਮਟਿਛ ਝੰਝੈ ਸਿਸੂ
 ਵਿਚੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵਰਨੁ ਥਿਗਾ ਜੇ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਹੀਸ ਅਉਤਾਰ

ਪਰਿਸੇਰੀਥਹਮੁਨਦੁਜਾਪਾਜੇ॥ਏਕੋਥਹਮੁਵਖਾਣੀਐਮੋ ੩
 ਹਮਾਇਆਤੇਥੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਕਰਨਿਤਪਾਸਿਆਥਨਿਬਿ
 ਖੇਵਖਤੁਗੁਜਾਰਨਿਪਿੰਨੀਸਾਗੇ॥ਲਖਵਰਿਆਦੀਆਰ
 ਜਾਕੋਠੋਕੋਟਿਨਮੰਦਰਿਸਾਜੇ॥ਏਕਾਬਿਨਸੇਇਕਾਸਾਥਿ
 ਰੁਗਾਜੇ॥੫॥੩੩੬੩ੀਰੂਪਪਰਿਸੂਰਜਬੰਸੀ ਦਰਿਆਵ
 ਤਾਗਾ॥ਨਉਹਿਸੇਗਈਆਰਜਾਮਾਇਆਮੋਹਮਹੀਕਾਰੁ
 ਪਸਾਰਾ॥ਦੁਆਪਰਿਜਾਦਵਵੈਸਿਕਰਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਉ
 ਧਪਟੈਆਚਾਰਾ॥ਗਿਗਿਥੇਦਿਮਹਿਥਹਮਾਕਿਤਿਪੁਰਬਮੁ
 ਖਿਸੁਭਕਰਮਾਥਿਚਾਰਾ॥ਖੜੀਥਾਪੇਜੁਜਹੁਵੇਦਿਦਖਾਣਿ

ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਦਾ ਨ ਦਾ ਤਾ ਗਾ ਵੈ ਸੋ ਬਾਪਿ ਮਾਸਿ ਮਾਮ ਵੇਦੁ ਪਛ
 ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਰਾ ਗਿਗਿ ਨੀਲ ਬਰਿਜੁ ਜਰਪੀਤ ਸ੍ਵੇ
 ਤੰਬਰਿ ਕਰਿ ਸਿਮਾਮ ਸੁਪਾਰਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀਤੈ ਪਰਮ ਉਚਾਰ
 ॥ ੬ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਚਉਥਾ ਬਾਪਿ ਮਾਸੁ ਦਾ ਬਿਗਤਿ ਜਗਮਹਿ ਵ
 ਰਤਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੁਰਿਗਿ ਜੁਜਗ ਸਿਮਾਮ ਕੇ ਕਰੇ ਜਗਤੁ ਗਿਦਿ
 ਬਹੁ ਸੁਖ ਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੀ ਮੇਦ ਨੀ ਕਾਲਿ ਕਾਲਿ ਵਾਲੀ
 ਸਭਿ ਭਰਮਾਈ ॥ ਉਠੀ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ
 ਜਲੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕੋਸੈ ਪੂਜ ਦਾ ਉਚ ਨੀ ਚ ਸਭਿ ਗਤਿ ਬਿ
 ਸਰਾਈ ॥ ਭਏ ਬਿਅਦਲੀ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਉਮਗਾਇ

ਕ ਸਾਈ॥ ਗਹਿ॥ ਮਾਤ ਪਾਵੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀਚ ਉਥੇ ਜੁਗਿ ਜੇ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਪਾਈ॥ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸਾਟਿ ਸਭਿ ਭਈ ਲੋਕਾਈ॥ ੧ ॥ ਚਹੁ ਬੇ
 ਦਾ ਕੇ ਪਰਮ ਮਥਿ ਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਥਿ ਗਿਖਿ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਥਹ
 ਮਾਦਕ ਸਨਿਕਾਦਿ ਕਾਜਿ ਉਤਿਹਿ ਕਹਾਤਿ ਵੈ ਜਗੁ ਗਾਵੈ॥
 ਗਾਵਨਿ ਪੜਨਿ ਬਿਚਾਰਿ ਬਹੁ ਕੋਟਿ ਮਧੀ ਵਿਰਲਾਗਤਿ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਏਹਿ ਮਚਰ ਜੁਮਨਿ ਮਾਵ ਦੀ ਪੜਤਿ ਉਣਤਿ ਕਛੁ ਭੇਦੁ
 ਨ ਮਾਵੈ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਵਰਨੁ ਪੈ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਕਿਉ ਬਹੁ ਤੇ
 ਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਜੰਦ੍ਰੇ ਵਗੇ ਤ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀ ਕਾ ਬਿਪਰਿਗੁ ਹੇ ਭਰਮ ਨਹਿ
 ਜਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਕਾ ਬਿਮਾਚਾਰਿ ਬੇਦਿ ਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਸੰਗਿ

ਸਾਖਸੁਣਾਵੈ॥ ਮਾਪੇਆਪਣੇਮਤਿਸਤਿਗਾਵੈ॥ ਧਾਗੇਤ੍ਰਿਮ
 ਤਪੋਬਿਚਾਰਿਕੈਰਿਗਿਫੁਦਕੀਕਥਾ ਸੁਣਾਈ॥ ਨਿਮਾਇ
 ਸਾਸਤ੍ਰਿਕੋਮਾਥਿਕਰਿਸਭਿਬਿਧਿਕਰਤੇਹਥਿਜਣਾਈ॥
 ਸਭਕਛੁਕਰਤੇਵਾਸਿਹੈਹੋਰਿਥਾਤਵਿਚਿਚਲੇਨਕਾਈ॥ ਦੁ
 ਹੀਸਿਰੀਕਰਤਾਰੋਆਪਿਨਿਮਾਰਾਕਾਠਿਦਿਖਲਾਈ॥ ਕ
 ਰਤਾਕਿਨੇਨਦੀਖਾਮਾਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਭਗਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਸੋ
 ਹੰਥਹਮੁਛਪਾਇਕੈਪੜਦਾਭਰਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਣਾਈ॥ ਗਿਰੁ
 ਕਹੇਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਹੁਆਪੇਆਪਿਨਦੁਜੀਰਾਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਬਿਨਾਨਸੋਈਪਾਈ॥ ਧੀਠਿਰਿਜੈਮਨਿਰਿਖੁਬਲਿਅ

੫

ਜੁਜਰਵੇਦਿ ਮਥਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਕਰਮਾਉ ਤੇ ਨਿਬਣੈ ਦੇਹੀ ਮ ੫
 ਧਿ ਕਰੋ ਸੋ ਪਾਵੈ॥ ਬਾਪ ਸਿ ਕਰਮ ਸੀਸਾਰਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮ ਵਾਸ
 ਕਰਿਆ ਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਸਹਸਾ ਮਨ ਹੁ ਨ ਚੁਕਾਈ ਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਭ
 ਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਕਰਮਿ ਵਰਤਾਇ ਜਗਤਿ ਕੀ ਏਕੋ ਮਾਇਆ
 ਬਹੁ ਮੁਕਹਾਵੈ॥ ਜੁਜਰਿ ਵੇਦਿ ਕਉ ਮਥਨਿ ਕਰਿ ਤਤ ਬਹਮ
 ਵਿਚਿ ਭਗਮੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਕਰਮਾ ਦਿਤ੍ਰਾ ਏ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮਿ
 ਬੀਧਿ ਕਰਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਨ ਸਹਸਾ ਜਾਵੈ॥
 ੧੦॥ ਸਿਆਮ ਵੇਦ ਕਉ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਮਥਿ ਵੇਦਾਤੁ ਬਿਆਸਿ ਸੁ
 ਣਾਇਆ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਗਾ ਮਾਪੋ ਮਪਣਾ ਬਹਮੁ

ਜਦਾਇਆਨਦਗੀਕਿਸੈਨਲਿਅੰਦੀਹਉਮੈਅੰਦਰਿਭ
 ਗੰਮਿਭੁਲਾਇਆਆਪੁਪੁਜਾਇਜਗਤਿਵਿਚਿਭਾਉ
 ਭਗਤਿਦਾਮਰਮੁਨਪਾਇਆਤਿਪਤਿਨਾਮਾਵੀਵੇਦਿਅ
 ਥਿਅਗਨੀਅੰਦਰਿਤਪਤਿਤਪਾਇਆਮਾਇਆਰੰਭੁਨਉ
 ਤਰੇਜਮਰੰਭੇਬਹੁਦੁਖਿਗੁਆਇਆਨਾਗਦਿਮੁਨਿਉਪ
 ਦੇਸਿਅਮਾਥਿਭਾਗਵਤਗੁਨਿਗੀਤਿਕਰਾਇਆਥਿਨਿ
 ਸਰਨੀਨਹਿਕੋਤਰਾਇਆ॥੧੧॥ਦੁਆਪਰਿਜੁਗਿਬੀਤਤਭ
 ਏਕਲਿਜੁਗਿਕੈਸਿਰਿਛਤੁਫਿਰਾਈ॥ਵੇਦਅਥਰਬਾਇਥ॥
 ਪਿਆਉਤਰਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਗਈ॥ਕਲਪਿਰਿਖੀਸੁ

ਰਿਸਾਖਿ ਮਾਥਿ ਮਥਰ ਬਨਿ ਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ੦੬
 ਨਿਮਹਾਰ ਸਪੀਅ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਿਤਾ ਮਨਿ ਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਬਿਨਾਨ ਹਿਪਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰ
 ਮ ਜੋਗ ਦੇਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨਿ ਤਖਿਨ ਟਿਕੇ ਨਰਾਈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਮਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੇ ਮਰਨ ਜਨ ਮਕਾਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬੰਦੁ ਮਥਰ ਬ
 ਨੁ ਮਥਨ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਖਖੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਾਥੀ
 ਜੇ ਸੋਲੁ ਟੈ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਫਲੁ ਹਾਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰ
 ਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਪੋਕ

ਛੁਨੋਵ ਈ ਚੁਰਾਭਲਾ ਨਹਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸਾਕਰਿ ਤੈਸ ॥
 ਲਪੈ ਰਿਖ ਕਨਾ ਦਿਕੁ ਭਾਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਕਾ ਅਨਿਆ
 ਉਸੁਟਿ ਇਕੁ ਫੇਰੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਮਰਾਵੈ ॥ ਡੋਤੇ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀ
 ਅੰਦੁਆ ਪਰਿਵੰਸੁ ਕੁਵੰਸੁ ਕੁਹਾਵੈ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਜੋ ਫੇਰੈ ਸੇ
 ਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇ ਖਨਾਗ ਪਤੰਜਲ ਮਾਥਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਸਤ ਨਾਗਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਵੇਦ ਅਥਰਬ ਨ ਬੋਲਿ ਅਜੋਗਿ ਬਿ
 ਨਾਨਹਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੈਲੀ ਆਰਸੀ ਸਿਕ
 ਲਾ ਬਿਨਾਨਹਿ ਮੁਖੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਿਰਮਲਾ
 ਅਨਹਦਿ ਪੁਨਿ ਅੰਦਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾਸਿ

ਧਿਨਉਨਿਪੀਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਚਰਨਲ ਗਾਈ॥੩੯॥ਜੁਗ ੦੭
 ਕੀਬਾਸਨਾਕਲਿਜੁਗਿਪਤੰਜਲਿਪਾਈ॥ਹੋਖੋਪਥੀਪਾਈ
 ਮੇਭਗਤਿਜੋਗਕੀਪੁਰਕਮਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਭਾ
 ਈ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਾਥਪਾਆਵੈ
 ਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫੇਰਿਵਟਾਈ॥ਮੇਰਿਅਨੀਹੋਇਮਰਮਕ
 ਉਪਾਵੈ॥ਸਤਿਜੁਗਿਦੂਜਾਭਰਮੁਕਰਿਤੇਤੇਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਿ
 ਆਵੈ॥ਤੇਤੇਕਰਮਾਥਾਪਤੇਦੁਆਪਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰਕਰ
 ਵੈ॥ਦੁਆਪਰਿਮਮਤਾਅਹੁੰਕਾਰਿਹਉ॥ਮੈਅੰਦਰਿਗਰਭਗਨਾ
 ਵੈ॥੩੯॥ਜੁਗਾਕੇਕਰਮਕਰਿਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਨਦੁਕਾਵੈ॥

ਫਿਰਿਕਾ ਲਿਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਦੇ ਹਪਰਿਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਫੇਰਿਫ
 ਸਾਵੈ॥ ਅਉਸਰੁ ਚੁਕਾਹ ਬਿਨੁ ਆਵੈ॥ ੧੫॥ ਕਾਲਿਜੁਗਕੀ
 ਸੁਟਿਸਾਧਨਾ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤਿ ਕੀਚਲੇ ਨਕਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਭਜ
 ਨ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭਾਉ ਭੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਠਉ ਤ੍ਰਿਨ ਥਾਈ॥ ਲੁਹੇ
 ਕਮਾਣਾ ਏਤ ਜੁਗਿ ਪਛਲੀ ਜੁਗੀ ਕਰੀ ਕਮਾਈ॥ ਪਾਇਅ
 ਮਾਨਸਿ ਦੇਹ ਕੀ ਅੰਬੋ ਚੁਕਿ ਆਠਉ ਤ੍ਰਿਨ ਠਾਈ॥ ਕਾਲਿ
 ਜੁਗਿ ਕੇ ਉਪਕਾਰਿ ਸੁਟਿ ਜੈਸੇ ਸੇਥੇ ਦਾ ਅਬਰਬ ਟੁਗਾਈ॥
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਜਗਹੋ ਮਿਹੁ ਰਪੁ ਗਥਿ ਕਰਾਈ॥ ਕ
 ਰਕੇ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ਵਟਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਾਲਿਜੁ

ਗਿਨਾਵੈ ਕੀ ਦੁਰਿਆਈ॥ ੧੬॥ ਜੁਗਿਗਰਦੀਜ ਬੋਹਿਵਹੋਉ ੮
 ਲਟੇਜੁਗਿਕਿਮੋਹੋਇਵਰਤਾਗਾਉਠੇਗਿਲਾਨਿਜਗਤਿ
 ਵਿਚਿਵਰਤੇਪਾਪਾਭ੍ਰਿਸਟੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਵਰਨਾਵਰਨਿਨਭਾਵਨੀ
 ਖਹਿਖਹਿਜਲਨਿਬਾਸਅੰਗਿਆਰਾਨਿੰਦਿਆਚਲੇਵੇ
 ਦਕੀਸਮਝਨਿਨਹਿਅਗਿਆਨਿਗੁਬਾਰਾ॥ ਬੇਦਗਿਰਿਥ
 ਗੁਰਹਟਿਹੈਜਿਸਲਗਿਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਗਾਸਤਿਗੁ
 ਰਬਾਝਨਭੁਖੀਅੰਜਿਚਰਪਰੇਨਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਮੇਸਰੁਇਕਹੈਸਚਾਸਹੁਜਗਤੁਵਟੁਜਾਗਾ॥ ਚੜ੍ਹੇਸੁਰਮਿਟਿ
 ਜਾਇਅੰਧਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਲਿਜੁਗਿਬੋਧਾਉਤਹੈਬੋਧ

ਅਬੋਪੁਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ ਕੋਈ ਨ ਕਿਸੇ ਵਰਜਣੀ ਸੋਈ ਕਰੇ
 ਜੋਈ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਈ॥ ਸਿਲਾਉਂ ਨਿਕੋਈ ਗੋਰੀ ਮਤ੍ਰੀ
 ਪੁਜਾਵੈ॥ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਖੰਡ ਕਾਰਿ ਕਲਹਿ॥ ਪੁਬਹੁ ਵਾਦਿ ਵਧਾਵੈ
 ॥ ਆਪ ਪਾਪੀ ਹੋਇ ਕੈ॥ ਨਿਅਰੇ ਨਿਅਰੇ ਪਰਮ ਚਲਾਵੈ॥ ਕੋਈ
 ਪੁਜੇ ਚੰਦੁ ਸੁਹਕੋਈ ਪਰਤਿਆ ਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਥੇ
 ਸੰਤਰ ਪਰਮ ਰਾਜ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਫੋਕਟਿ ਪਰਮੀ ਭਗਮਿ ਭੁ
 ਲਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਭਈ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿਆ
 ਸਮਝਿ ਪਾਏ॥ ਦਸਨਾਸਿ ਸੀਨਿ॥ ਮਾਸੀਆ ਜੋਗੀ ਬਾਰਹ ਪੀਥਿ
 ਚਲਾਏ॥ ਜੰਗਮ ਤੇ ਸਰੋਵਰੇ ਦਗੋਦਿਗੀ ਬਰਿਵਾਦਿ ਕਰਾਏ॥

ਬਹਮਣਿ ਬਹੁਪਰਕਾਰਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿਵੇਦਿ ਪੁਰਾਣਿ ਲਛਾਣੇ ॥ ਖਾਟਿ ੯
 ਦਰਸਨ ਬਹੁਵੈਰਿ ਕਰਿ ਨਾਲਿ ਛੁਤੀ ਸਿਖ ਖੰਡਰ ਲਾਏ ॥ ਤੰਤ
 ਮੰਤਰ ਸਾਇਣਾ ਕਰਮਾਤਿ ਕਾਲਿ ਖਿਲ ਪਟਾਏ ॥ ਇਕ ਸਿਤੋਬ
 ਹੁਤੁ ਪਿਕਾਰਿ ਰੂਪਿ ਕਰੁ ਪੀਘਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਬਹੁਵਾਟੀ ਜਗਿ ਚਲੀ ॥ ਆਤ ਬਹੀਰ
 ਏਮਹੀ ਮਾਦਿ ਯਾਰਾ ॥ ਕਉ ਮਿਥਹਿ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਵੈਰੁ ਵੈਰੋਪੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਰੇ ਜੇਈ ਦਨਿ ਮਾਜਿ ਕਰਿ ਕਰਮੀ ਬੰਦੀ ਕੀ
 ਆਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਪੀਰਿ ਪੈ ਕੀ ਬਰਿ ਅਉਲੀ ਏਗਉ ਸਿਕਤੁ ਬਿਬ
 ਹੁਭੇਖ ਸਾਵਾਰਾ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਦੁਆਰੇ ਦੁਆਰਿ ਕੈ ਤਿਹਿ ਠਉ ਰੁਮ

ਸੀਤਿਉਸਾਗਾਮਾਗਨਿਗਉਗਰੀਬਨੋਪਰਤੀਉਪਰਿਪਾਪੁਬਿ
 ਸਥਾਗਾਕਾਫਰਿਮੁਲਹਦਿਇਰਮਨੀਗੁਮੀਜੀਗੀਦੁਸਮਾਇ
 ਦਾਗਾਪਾਪੇਦਾਵਰਤਿਆਵਰਤਾਗਾ॥੨੦॥ਚਾਰਿਵਰਨਿਚਾਰਿ
 ਮਜਹਥਾਜਗਿਵਿਚਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੇ॥ਖੁਦੀਬਖੀਲਿ
 ਤਿਬੰਧਗੀਖਿੰਚੋਤਾਇਕਰੇਨਿਧਿਛਾਣੇ॥ਗੀਗਬਨਰਸਿ
 ਹਿੰਦੂਆਮਕਾਕਾਥਾਮੁਸਲਮਾਣੇ॥ਉਨਤਿਮੁਸਲਮਾ
 ਣਦੀਤਿਲਕੁਜੀਵੁਹਿੰਦੂਲੋਭਾਣੇ॥ਗਾਮਰਹੀਮਕਾਣਾਇਦੇ
 ਇਕੁਨਾਮੁਦਾਇਗਾਹਿਭੁਲਾਣੇ॥ਬੇਦਿਕਤੇਬਭੁਲਾਇਕੋਮੇ
 ਹੇਲਾਲਚਦੁਨੀਸੈਤਾਣੇ॥ਸਚੁਕਿਨਰੇਗਹਿਗੀਆਖਹਿਮਰ

ਦੇਥਾਮਾਇਮਉਲਾਣੇ॥ਸਿਰੋਨਮਿਟੇਆਵਟਿਜਾਣੇ॥੨੧॥ ੧੦
 ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਪੁਤ੍ਰਮਾਪੈਹੋਆਮਾਪੇਪ
 ਟੀਕਲਮਿਆਪਿਆਪੋਲਿਖਟਿਹਾਰੋਆਮਾਥਾਧੁਗੁਗੁਮੀ
 ਧੇਰੁਹੈਖਹਿਖਹਿਮਰਦੇਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਲੋਆਮਾਵਰਤਿਆ
 ਪਾਪੁਜਗਾੜੇਤੇਧਉਲੁਭਿਰੀਣਾਨਿਸਿਦਿਨਿਰੋਆਮਾਥਾਧੁਦ
 ਏਆਥਲਹੀਣੁਹਉਨਿਪਰਚਲੋਰਸਾਤਲਿਟੋਆਮਾਖੜੁਇ
 ਕਤੇਪੈਰਤੇਪਾਪਸੰਗਿਬਹੁਗਾਰੋਆਮਾਥਮੇਕੋਇਨਸਾਧਬਿ
 ਨੁਸਾਧਨਦਿਸੈਜਗਿਵਿਚਿਕੋਆਮਾਧਰਮੁਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੇ
 ਖੜੁਆਮਾ੨੨॥ਸੁਣੀਪਕਾਰਿਦਾਤਥਪੁਤ੍ਰਗੁਰਨਾਨਕੁਜਗਿਮ

ਘਿਠਾਇਆ ਚਰਨ ਧੋਇ ਰਹਾ ਸਿਕਰਿ ਚਰਣੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿਖਾ ਪੀਲਾ
 ਏਆ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਖੁ ਰਨ ਬਹੁ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਦੇਖਾ
 ਏਆ ਚਰੈ ਪੈਰ ਪਰਮ ਦੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਏਕੁ ਵਰਨੁ ਕਰਾਇਆ
 ਆਗਾਣਾ ਰਿਗੁ ਬਗਾਬਗੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਜਗਿ ਵਰਤਾਇਆ ਆਉਲ
 ਟਾਖੇਲੁ ਪਿਰੀ ਮਦਾ ਪੈਰ ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਕਲਿ ਜੁ
 ਗੁਥਾ ਬੇਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪਕ੍ਰਿਮੰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ਕ
 ਲਿਤਾਰ ਏਕੁ ਰਨਾਨ ਕੁਆਇਆ ਚੜ੍ਹਾਪਹਿਲਾ ਬਾਥੇ
 ਪਾਇਆ ਬਖਸੁਦਾਰਿ ਪਿਛੁ ਦੇਠਿ ਰਿਪਾਲਿ ਕਮਾਈ ਆਰੇਤੁ
 ਅਕੁ ਅਹਾਰ ਕਰਿ ਰੇਕੁ ਕੀਉ ਰਕੀਆ ਵਿਛਾਈ ਆਗਰੀ ਕਰੀਤ

ਪਸਿਆਵਡੇਭਾਗਿਹਰਿਸਿਉਥਣਿਆਈ॥ਥਾਥਾਪੇਧਾਸਰਿ॥੧੧॥
ਖੰਡਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਰੀਥੀਪਾਈ॥ਥਾਥਾਦੇਖੋਧਿਆਨੁਪਰਿ॥
ਜਲਤੀਸਭਿਪ੍ਰਥਵੀਦਿਸਿਆਈ॥ਥਾਥਾਗੁਰੁਗੁਬਾਰੁਹੋਰੈ॥
ਕਰਦੀਸੁਣੀਲੁਕਾਈ॥ਥਾਥੇਭੇਖੁਥਣਾਈ॥ਥਾਉਦਾਸੀਕੀ॥
ਗੀਤਿਚਲਾਈ॥ਚੜ੍ਹਿਆਸੋਧਣਿਪਰਤਿਲੁਕਾਈ॥੨੪॥
ਥਾਥਾਆਇਆਤੀਰਥੇਤੀਗਥਪੁਰਥਿਸਭੇਫਿਰਿਦੇਖੋ॥ਪੁ
ਰਥਿਪਰਮਿਥਹੁਕਰਮਿਕਰਿਭਾਉਭਗਤਿਬਿਨੁਕਿਤੇਨਲੇਖੋ॥
ਭਾਉਨਬ੍ਰਹਮੋਲਿਖਿਆਚਾਰਿਥੇਦਿਸਿਮ੍ਰਿਤਪੜ੍ਹਿਪੇਖੋ॥
ਛੁੰਛੀਸਗਲੀਪ੍ਰਥਵੀਸਤਿਜੁਗਿਆਦਿਦੁਆਪਰਿਭੇਤੇ

॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੁ ਪੈਭਗਿ ਮੁਕੁਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਖੈ ॥ ਭੇ
 ਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਆ ਪੁਗਵਾਏ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਵਰੁ
 ਅਵਰੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿਚਲੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਵਿਸੇਖੈ ॥ ਤਾ ਕਛੁ ਘੁ
 ਲਿਖਵੈ ਦਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ੭੫ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ਸਾਧਿਕ
 ਸਿਧਿ ਨਾ ਬਹੁ ਰਚੇ ਲੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਗਿਖੀ ਸੁਗਭੈ ਰਉ ਖੇੜ ਪਾ
 ਲਿ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ॥ ਗਣਗੀ ਪਰਥ ਅਪੰਡੁ ਗਾਏ ਨ ਰਜਖਰਲਿ
 ਤਿ ਬਹੁ ਖੇਲੇ ॥ ਗਾਥਾ ਸਿਦਾਂਤੈ ਤਲ ਖਿਅੰਦ ਗਿਦੂ ਜਾਭਾ
 ਉਦੁ ਹੋ ਲੇ ॥ ਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭਿ ਕੋਰੁ ਕੇਹੁ ਰੂਸੈ ਬਹੁ ਚੇਲੇ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸਈ ॥ ਢੁੰਢੇ ਤੀਰਥਿ ਜਾਤੀ ਮੇਲੇ ॥ ੭੬ ॥

ਠੇਹਿੰਦੂਤੁਗਕਿਸਾਰਿਪੀਰਪੇਕੀਥਾਰਿਕਉਮਿਕਾਤੇਲੇਅੰਧੀ ੧੭
 ਅੰਧੇਖੁਹੇਠੇਲੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਪਗਟਿਅਮੀਮਟੀ
 ਏਧੁਜਗਿਚਾਨਟੁਹੋਅਮਾਜਿਉਕਰਿਸੁਰਜੁਨਿਕਲਿਆਤਾ
 ਰੇਛਪਿਅੰਧੇਰੁਪਰੇਅਮਾਸਿਪੁਬੁਕੇਮਿਰਗਾਵਲੀਭੰਨੀਜਾ
 ਇਨਪੀਰਿਧਰੇਅਮਾਜਿਬੇਥਾਥਾਪੇਰੁਧਰਿਪੁਜਾਅਸਟੁਥਾ
 ਪਇਸੇਅਮਾਸਿਧਾਸਟਿਸਭਿਜਗਤਿਦੇਨਨਕਾਅਾਦਿਮਤੇ
 ਜੋਕੇਅਮਾਘਰਿਘਰਿਅੰਦਰਿਧਰਮਸਾਲਹੋਵੈਕੀਰਤਨੁਸ
 ਦਾਵੈਸੇਅਮਾਥਾਥੇਤਾਰੇਚਾਰਿਚਕਿਨਉਖੰਡਪਿਥਮੀਸਚ
 ਠੇਅਮਾਗੁਰਮੁਖਕਾਲਿਵਿਚਿਪਰਗਟੁਹੋਅਮਾ॥੨॥ਥਾਥੇ

ਰਿਠੀ ਪਰਥਮੀ ਨਵੈ ਖੰਡਿ ਜਿਥ ਤਕਿਆ ਹੀ ਗਫਿਰਿ ਜਾਇ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਪਰਿ ਸਿਧਿ ਮੰਡਲੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਈ ਆਚਉ
 ਰਾਸੀ ਹਸਿਧਿ ਗੋਰਖਾ ਦਿਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣਤੀ ਵਰਤਾਈ ॥
 ਸਿਧਿ ਪੁਛਨਿ ਸੁਟਿ ਬਾਲਿ ਆਕਉ ਦੁਸਕਤਿ ਤੁਹਿ ਏਥੇ
 ਲਿਆਈ ॥ ਹਉ ਜੀਪਾ ਆਪਰ ਮੇਸੋ ਰੋਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸੰਗਿਤ ॥
 ਵੀਲਾਈ ॥ ਆਖਨਿ ਸਿਧਿ ਸੁਟਿ ਬਾਲਿ ਆਪਣਾ ਨਉ
 ਉਮਦੇ ਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਨਾਥ ਜੀਨ ਲਕਨਾ ਮਜਪੇਗ
 ਤਿਪਾਈ ॥ ਨੀਰੁ ਕਹਾਇ ਉਚ ਪਰਿ ਆਈ ॥ ੨੮ ॥ ਫਿਰਿ
 ਪੁਛਨਿ ਸਿਧਿ ਨਾਨਕਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚਿ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਸਭਿਸਿਪੀਇਹਬੁਝਿਆਕਲਿਤਗਨਿਨਾਨਕਾਮਵਤਾਰਾਬਾ ੧੩
 ਥੇਅੰਖਿਆਨਾਬਜੀਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਕੁੰਦੁਅੰਧਗਾਕੁੰਦੁਅਮਾਵ
 ਸਿਵਗਤਿਆਹਉਭਾਲਟਿਚਕ੍ਰਿਆਸੀਸਾਗਾਪੀਪਗਿਰਾ
 ਸੀਪਰਬਮੀਧਉਲੁਖਵਾਪਰਿਹੇਠਿਪੁਕਾਰਾਸਿਪਛਪਿਥੈ
 ਰੇਪਰਬਤੀਕਉਣੁਜਗਤਿਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰਾਜੋਗੀਗਿਆ
 ਨਵਿਹੁਟਿਆਨਿਸਿਦਿਨਿਅੰਗਿਲਗਾਏਛਾਰਾਬਾਝੁਗੁ
 ਰੁਭੁਬਾਜਗੁਸਾਗਾ੭੮ਕਲਿਆਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੇਅ
 ਮੁਹਦਾਰੁਗੁਸਾਈਗਾਜੇਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਉਲਟੀਵਾਕੁਖੇਤਕ
 ਉਖਾਈਪਰਜਾਅੰਧੀਗਿਆਨਾਬਿਨੁਕੁੰਦੁਕੁੰਦੁਸਤੁਮੁਖਹੁ

ਅਲਾਈ॥ ਚੇਲੇ ਸਾਜਿ ਵਜਾਇ ਦੇਨ ਚਨਿ ਗੁਰੂ ਬਹੁਤਿ ਬਿਧਿ
 ਰਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਕਿ ਬੈਠਨਿ ਘਗਾਵਿ ਚਿਰਾ ਰਿਉ ਨਿਘਰੀ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੇ ਜ
 ਟੀ॥ ਕਾਜੀ ਹੋ ਏਰਿ ਸਵਤੀ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਪਕੁ ਗਵਾਈ॥ ਏਸ ਤੀ
 ਪੁਰਖੇ ਦਾ ਮਿਹਿਤੁ ਭਾਵੈ॥ ਏਕਿ ਬਾਉ ਜਾਈ॥ ਵਗਤਿ ਮਾਪਾ ਪੁ
 ਸਰਾ ਸਿਜਗਿ ਮਾਗੀ॥ ੩॥ ਸਿਧੀ ਮਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਕਿ ਵੇਦ ਗਸਤੁ
 ਏਲੇ ਵੈਥਲਾ॥ ਅਸਾ ਜਗੀ ਕਲੀ ਮਹਿ ਹਮਰੇ ਪੰਥੁ ਕਰੇ ਉਜਾਲ
 ॥ ਅਪਰਦਿਤਾ ਨਾ ਬਜੀ ਪਾਇ ਭਰਿ ਲੈ ਵਟਿ ਉਰਿ ਚਾਲਾ॥ ਬਾ
 ਥਾ ਆਇ ਮਾਪਾ ਏ ਮੇਰੇ ਭਿਰੇ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲਾ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਮਗ ਮਾਗਾ ਪਿਪਰਖੁ ਕੇਹੜਾ ਸੁਲੇ ਗੁਰਦੀ ਸੁਲਾ॥

ਫਿਰਿਆਇਆ ਭਰਨਾ ਬਬੀਪਾਣੀ ਠਉਂ ਨਹੀਂ ਉਸਿ ਤਾਲਾ ਸਬ ੧੪
 ਦਿਜਿਤੀ ਸਿਧਿ ਮੰਡਲੀ ਕੀਤ ਸੁਅਪਣਾ ਪੰਥੁ ਨਿਗਲਾ ਕਾਲਿ
 ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਖਾਲਾ ॥੩੧॥ ਬਾਬਾ ਫਿਰਿ ਮਕੇ ਗਇਆ ॥
 ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਰਿ ਬਨਿ ਵਾਲੀਆ ਮਾਸਾ ਹਥਿ ਕਿਤਾ ਬਿਕਛਿਉ
 ਜਾ ਬਾਗੁ ਸਲਾਪਾਰੀ ॥ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਜਿਥੇ ਹਾ
 ਜੀ ਹਜਰਾ ਜਾਗੀ ॥ ਜਾਬਾਬਾ ਸੁਤਾ ਗਤਿ ਨੋ ਵਲਿ ਮਹਰਾਬੇ ॥
 ਇਪਸਾਰੀ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਾਰੀ ਲਤਿ ਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੁਤਾ ਭਫਰੁ ਫਰੁ ॥
 ਗੀ ॥ ਲਤਾ ਵਲਿ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਹੋਇ ਬਜਿਗਾ
 ਗੀ ॥ ਟੰਗੇ ਪਕੜਿ ਪਸੀਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਮਾਮਕਾ ਕਲਾਟਿ ਪਾਰਿ

॥ ਹੋਇ ਪੈਰ ਨੁ ਕਰੇ ਨਿਜੁ ਹਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਛ ਨਿਗਲਈ ਮਾਨਿਦੀ
 ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਇ ਕਰੈ ਹੋਈ ॥ ਵਡਾ ਸਾਂਗੁ ਵਰਤਾਇ ਮਾਲਖਿ ਨਸ
 ਕੈ ਕਦਰ ਤਿ ਕੋਈ ॥ ਪੁਛ ਨਿਛੋਲਿ ਕਿਤਾ ਬਿਨੈ ਹੋਇ ਵਡਾ ਕਿਮੁ
 ਸਲਮਾਨੋਈ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਖੇ ਹਾਜੀ ਮਾਸੁਭਿ ਮਮਲਾ ਬਾਸੁਹੁ
 ਦੇ ਨੋਰੇਈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਦਾਇਦਰਗਾਹ ਅੰਦਰਿ ਲਹਨਿ
 ਨਫੇਈ ॥ ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਾਸੁੰਤ ਦਾਪਾਇ ਪੋਤੇ ਬਿਰੁਨ ਰੋਈ ॥ ਕਰ
 ਨਿਬਖੀਲੀ ॥ ਪਵਿਚਿਰਾ ਮਰਾਹੀ ਮਕਥਾਇ ਖਲੋਈ ॥ ਰਾ
 ਹਿ ਸੇਤਾਨੀ ਦੁਨੀਆਰੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਧਰੀਨੀ ਸਾਨੀ ਕਉ ਸਿਦੀ
 ਮਕੇ ਅੰਦਰਿ ਪੁਜਕਰਾਈ ॥ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਬਾਬੇ

ਬਾਣੁ ਨ ਖਾਲੀ ਜਾਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਥਾ ਬਾਪੁ ਜੀ ॥ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਮੁਸਲ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਾਨਗੁ ਮਾਹੀ ॥ ਛਪੇ ਨਹਿ ਛਪਾਈ ॥ ਮਾਚਕੁ ਮਾਸੁ ਰਜੁ
 ਗਰੁ ਸਨਾਈ ॥ ਬੁਕਿ ਮਾਸਿ ਪੁਓ ਜਾਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਮਿਰਗਾ
 ਵਾਲਿ ਭੰਨੀ ਜਾਈ ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦੁ ਨ ਲੁਕਈ ॥ ਕਾਛੇ ਨ ਲੀ
 ਜੇ ॥ ਤਿਛਪਾਈ ॥ ਉਗਵ ਨਿਤੇ ॥ ਮਾਥਵੈ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪਿਰਥਮੀ
 ਸਭਾ ਧੁਕਾਈ ॥ ਜਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਦਗਤਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ੩੪ ॥
 ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਗਈ ॥ ਮਾਥਗਦਾ ॥ ਦਿਨੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਈ ॥ ਕੀਆ
 ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਏਕੁ ਬਾਬਾ ॥ ਅਕਾਲ ਰੂਪੁ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ਰਬਾਬੀ ॥ ਮ
 ਦਾਨਾ ॥ ਦਿਤੀ ॥ ਬਾਂਗੀ ॥ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਹੋਆ

ਜਹਾਨਾ ਸੁੰਨੁ ਮੁਨਿ ਨਿਰਾਰੀ ਭਈ ਦੇਖਿ ਪਰਿਭਾਇਆ ਹੈਰਾਨਾ
 ਆਵੇ ਖੋਧਿ ਮਾਨੁ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਏਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ
 ਪਾਛਿ ਮਾਛਿ ਰਿਕੈ ਦਸਤਗੀਰ ਕਉ ਏਕੁ ਫਕੀਰੁ ਕਿਸਕਾ
 ਪਾਰਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲਿ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਰੰਦ ਫਕੀਰੁ
 ਏਕੋ ਪਹਿ ਛਾਨਾ ਧਰਤਿ ਮਾਕਾ ਸਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾਨਾ ॥੩੫॥
 ਪਛੇ ਪਰਿਤ ਕਰ ਬਕਰਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਤਾਈ ॥ ਏਥੇ ਵਿ
 ਰਿਥ ਗਦਾ ਦਿ ਦੇਵੀ ਕਰ ਮਾਤਿ ਦਿਖ ਲਾਈ ॥ ਪਾਤਾਲਾ
 ਮਕਾਸ ਲਖ ਉੜਕਿ ਭਾਲੀ ਖਥਰਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਫੇਰਿ ਦੁਰ
 ਏਨਿ ਦਸਤਗੀਰ ਮਸੀਭਿ ਵੇਖ ਜੋਤੁ ਹਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਲੇ

ਲੀਤਾ ਬੇਟਾ ਪੀਰ ਦਾ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਗਇਆ ਹਵਾਈ ॥ ਲ ੧੬
 ਖਾਮਕਾਸ ਪਤਾਲ ਲਖਾ ਮਖਿ ਫੁਰੰਕਿ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਦਿਖਲ ॥
 ਈ ॥ ਭਰਿ ਕਚੋ ਕੇਲੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਧੁਰੰ ਪਤਾਲੋ ਲਈ ਕਹੂ
 ਹੀ ॥ ਜਾਹ ਕਲਾ ਨਛੁ ਪੇਛੁ ਪਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਰੂ ਬਗਦਾ
 ਦੁਨਿ ਵਾਇਕੋ ਮਕਾਮ ਦੀ ਨਾਸਭੇ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਸਿੰਧਿ
 ਚਉਗਸੀ ਹਮੰ ਭੁਲੀ ਖਾਟਿ ਦਰਸਨਿ ਖਾਖੰਡਿ ਜਿਣਾਇਆ
 ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਅਕਾਸ ਲਖ ਜੀਤੀ ਪਰਤੀ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇ
 ॥ ਆਜੀਤੇ ਨਵਖੰਡ ਮੇਦਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਇ
 ॥ ਆਦੇਵ ਦੋਨੋ ਗਕਾਸਿ ਦੈਤ ਸੁਭਿ ਚਿਤਿ ਗੁਪਤਿ ਸਭਿ

ਚਰਨੀਲਾਇਆਇਦਾਸਇਅਪਛਰਾਰਗਰਗਨੀਮੰਗ
 ਲੁਗਾਇਆਭਇਆਮਨੀਦੁਜਗਤਿਵਿਚਿਕਲਿਤਾਰ
 ਨਨਾਨਕਾਇਆਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਇਨਿਵਾਇਆ
 ॥੩॥ ਫਿਰਿਬਾਬਾਇਆਕਰਤਾਰਿਪੁਰਿਭੇਖੁਉਦ ॥
 ਸੀਸਗਲਉਤਾਰਾਪਹਰਿਸੰਸਾਰੀਕਪੜੇਮੰਜੀਥੇਠਿ
 ਕੀਆਅਵਤਾਰਾਉਲਟੀਗੰਗਵਹਾਈਉਨਿਗੁਰਅੰਗ
 ਦਾਸਿਰਿਉਪਰਿਧਾਰਾਪੁੜੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਆਮਨਿਖੇ
 ਟੇਆਕੀਨਸਿਆਗਾਥਾਣੀਮੁਖਹੁਉਚਾਰੀਅੰਗੇਇ
 ਰਸਨਾਈਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾਗਿਆਨੁਗੇਸੁਟਿਚਰਚਾ

ਸਦਾ ਅਨਹਾਦਿ ਸਥਾ ਦਿਉ ਠੇ ਪੁਨ ਕਾਰਾ ਸੋ ਦਰੁ ਮਾਰ ਤੀਗਾ १੭
 ਵੀ ਮੇ ਮੀ ਮਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾ ਪੁਓ ਚਾਗਾ ਭੁਗ ਮੁਖਿ ਭਾਰਿ ਅਬ
 ਰਥਾ ਟਿਤਾਗਾ ॥੩॥ ਮੇਲਾ ਸੁਟਿ ਸਿਵ ਗਤਿ ਦਾ ਬਾਬਾ ਅ
 ਚਲਵੇ ਟਾਲੇ ਮਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਟਿਕਾਰਨੇ ਸਗਲੀਉ
 ਲਾਟਿ ਪਈ ਲੋਕਾਈ ॥ ਲਗੀ ਬਰਸਾਟਿ ਲਛਮੀ ਗਿਧਿ ਸਿ
 ਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਵਾਈ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਤਨ ਮਨ ਵਿਚਿ
 ਰਿਸਾ ਘਨੇਰੀ ਖਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਆਪਾਈ ਭਗਤੀਆ
 ਟਿਲੋ ਟਾਜੇ ਗੀਲੁ ਟਿਅਾ ਛਪਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਆਗਈ ਭ
 ਗਤਿ ਭੁਲਿ ਲੋਟੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਗਤਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਾਬਾ ਜਾਣ

ਜਾਣੁਪੁਰਖੁਕਹਿ ਆਲੋਟਾਜਹਾਲੁਕਾਈ॥ਵੇਖਿਚਲਿ
 ਕਿਜੋਗੀਖੁਟਿਸਾਈ॥੩੮॥ਪਾਖੀਖੁਨਸਿਜੋਗੀਸਰਾਂ
 ਗੋਸਾਟਿਕਗਨਿਸਭੇਉਠਿਆਈ॥ਪਛੇਜੋਗੀਭਰਬਨਾਭੁ
 ਤੁਹਿਦੂਪਵੇਚਿਕਿਉਕਾਜੀਪਾਈ॥ਫਿਟਿਆਚਾਟਾਦੁ
 ਪਦਾਰਿਦੁਕਿਆਮਖਟੁਹਥਿਨਆਈ॥ਭੇਖੁਉਤਾਰਿ
 ਉਦਾਸਿਦਾਵਤਿਕਿਉਸੰਸਾਰੀਗੀਤਿਚਲਾਈ॥ਨਾਨਕੁ
 ਆਖੇਭੰਗਰਿਨਾਥਤੇਗੀਆਉਕਚਜੀਆਹੀ॥ਭਾਗੁਧੋ
 ਇਨਾਜਾਤਿਉਨਿਭਾਇਕੁਚਜੇਫੁਲੁਸੜਾਈ॥ਹੋਇਆ
 ਤੀਤੁਗਿਹਸਾਤਿਤਜਿਫਿਰਿਉਨਹੂਕੇਘਰਿਮੰਗਣਿਜਾਈ॥

॥ ਬਿਨੁ ਦਿਤੇ ਕਛੁ ਹਥਿ ਆਈ ॥ ੪੦ ॥ ਏਹਿ ਸੁਣਿ ਬਚਨਿ ॥ ੧੮ ॥
 ਜੋ ਗੀ ਸਗਮਾ ਗਿ ਕਿਲ ਕਿ ਬਹੁ ਏਉ ਠਾਈ ॥ ਖਟਿ ਦਰ
 ਸਨਿ ਕਉ ਖੇਦਿ ਆ ਕਾਲਿ ਜੁ ਗਿ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਆਈ ॥ ਸਿ
 ਧਿ ਬੋਲਨਿ ਅਵਖਦੀ ਆਤੰਤ ਮੰਤਰੀ ਪੋਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਹੁ
 ਪਵਟਾਈ ਜੋ ਗੀ ਆਸਿ ਪਥਾ ਪਥਾ ਚਲਿ ਤਿ ਦਿਖ ॥
 ਏਹਿ ਕਿ ਪਰਿ ਕਰਿ ਕੈਉ ਰਗਿ ਪੰਖੀ ਜਿ ਵੈਰੇ ਲੀਲਾਈ
 ॥ ਏਕ ਨਾਗਿ ਹੋਇ ਪਉ ਟੁਛੁ ਟੁਛੁ ਆਇ ਕਨਾ ਵਰਖਾ ਅਗ
 ਨਿਵਸਾਈ ॥ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਭੁਗਿ ਨਾਥਿ ਏਕ ਚਤ੍ਰਿ ਮਿਰਗਾ
 ਨੀਜ ਲੁਤਰ ਜਾਈ ॥ ਸਿਧਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝੇ ਬੁਝਾਈ ॥

੪੧ ॥ ਸਿਧਿ ਬੋਲਨਿ ਸੁੰਦਿ ਨਾਨਕਾ ਤੁਹਿ ਜਿ ਗਿਨੋ ਕੀ ਮਾਕਾ
 ਰਮਾਤਿ ਦੇਖਾਈ ॥ ਕੁਝ ਵੇਖਾ ਲੇ ਅਸਾਨੋ ਤੁਹਿ ਕਿਉ ਛਿਲਿ
 ਅਵੇਹੀ ਲਾਈ ॥ ਥਾਥਾ ਬੋਲੇ ਨਾਥਿ ਜੀ ॥ ਮਸਿਵੇਖਾਇ ਜੋਗੀ
 ਵਸਤੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਬਾਈ ਬਿਨਾ ਦੂਜੀ ਓਟ ਨਹੀ
 ਹਰਿਗਾਈ ॥ ਸਿਵਰੂਪੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਚਲੇ ਨਹੀ ਧਰਤਿ ਚਲਾ ॥
 ਈ ॥ ਸਿਧਿ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਕਾਰਿ ਝੂਝਿ ਪਏ ਸਥਾ ਦਿਗੁਰੁ ਕੇ ਕਲਾ
 ਛੁਪਾਈ ॥ ਦਦੇ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਸੇਦੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਥਾਥਾ ਬੋ
 ਲੇ ਨਾਥ ਜੀ ਸਥਾ ਦੁਸਨਹੁ ਸਚੁ ਮੁਖਹੁ ॥ ਲਾਈ ॥ ਥਾਥਾ

ਸਚੇ ਨਾਮ ਹੋਰੁ ਕਰਾਮਾਤਿ ਅਸਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਬਸਤੁ ਰਿਹੀ ਰੋਮ १੯
 ਗਨਿ ਕੈ ਬਰਫੁ ਹਮਾਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਈ ॥ ਕੋਰੋ ਰਸੇਈ ਸਾਰਿਣੀ
 ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਨੁ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਏਵਰੁ ਕਰੀ ਵਿਥਾਰਿਕ
 ਉਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਹਕੀਜਾਈ ॥ ਤੋਲੀ ਪਰਤੀ ਅਕਾਸਿ
 ਦਾਇ ਪਿਛੇ ਛਾਬੇਟੰ ਕੁਚਰਾਈ ॥ ਏਹਿ ਬਲੁ ਰਖਾਮਾਪਿ
 ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅਖਾਤਿ ਸਪਾਸਿ ਕਰਾਈ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਬਾਦਹਿ ਛਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ
 ਸਥਾਇ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧੀ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਲਾਸਿ
 ਵਰਾਤਿ ਦਾਖਟਦਰਸਨਿ ਮਾਏ ਸਿਕਰਾਈ ॥ ਸਿਧਿ ਬੋ

ਲਨਿਸੁਭਿਬਚਨਿਪਨੁਨਕਤੇਰੀਵਡੀਕਮਾਈ॥ ਵਡਾਪੁਰਖਪੁ
 ਗਟਿਆਕਲਿਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜੋਤਿਜਗਾਈ॥ ਅਲਿਓਥਾਥਾ
 ਉਠਿਆਮੁਲਤਾਨੇਦੀਜਾਗਤਿਜਾਈ॥ ਅਗੋਪੀਰਮੁਲਤਾਨਦੇ
 ਦੁਪਿਕੋਰਾਭਰਿਲੈਆਈ॥ ਥਾਥੇਕਢਿਕਾਰਿਬਗਲਿਤੇਚੰ
 ਥੇਲੀਦੁਪਿਵਿਚਿਮਿਲਾਈ॥ ਜਿਉਸਾਗਰਿਵਿਚਿਗੰਗਸਮ
 ਈ॥ ੪੪॥ ਜਾਗਤਿਕਾਰਿਮੁਲਤਾਨਦੀਫਿਰਿਕਰਤਾਰਿਪੁਰੋਨੋਅ
 ਈਆਚਕ੍ਰੇਸਵਾਈਦਿਹਿਦਿਹੀਕਲਿਜੁਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈਆਵਿਣੁਨਾਵੈ॥ ਹੋਰਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਦੇਦੁਖ
 ਸਥਾਈਆਮਾਰਿਆਸਿਕਾਜਗਤਿਵਿਚਿਨਾਨਕਨਿਰ

ਮਲਪੰਥੁਚਲਾਇਆਥਾਪਿਆਲਹਣਾਜੀਵਦੇਗੁਰਿ ੨੦
 ਆਈਸਿਰਿਛਤੁਫਿਗਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਕੈਸ
 ਤਿਭਰਨਾਨਕਿਰੂਪੁਵਟਾਇਆਲਖਿਨਕੋਈਸਕਈਅਚ
 ਰਜੇਅਚਰਜੁਦਿਖਾਇਆਕਾਇਆਪਲਟਿਸਰੂਪੁਬਣਾ
 ਏਆ॥੪੫॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਛਤੁਸਿਰਿਸੋਈਸਚਾਤਖਤੁਟਿ
 ਕਾਈ॥ਗੁਰਨਾਨਕਹੰਦੀਮੁਹਰਿਹਬਿਗੁਰਿਅੰਗਦਿਦੋਹੀਫਿ
 ਗਈ॥ਦਿਤਾਛੋੜਿਕਰਤਾਪੁਰਖੈਠਿਖਰੂਰੇਜੋਤਿਜਗਈ
 ॥ਜੀਮੇਪੁਰਬਿਬੀਜੀਆਵਿਚਿਵਿਚਿਹੋਰਕੁੜੀਚਤੁਗਈ॥
 ਲਹਣਪਾਈਨਾਨਕਦੇਣੀਅਮਰਦਾਸਿਪਰਿਆਈ॥ਗੁਰੁ

ਥੈਠਾਮਮਰੁਸਰੁਪਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਦਾਦਇਲਾਹੀਛੇਰਿ
 ਵਸਾਇਆਗੋਇਦਵਾਲੁਅਚਰਜੁਖੇਲੁਨਲਖਿਆਜਾਈ
 ਾਦਾਤਿਜੋਤਿਖਸਮੇਵਭਿਆਈ॥੪੬॥ਦਿਚੇਪੁਰਬਿਦੇਵਟਾ०
 ਜਿਸਦੀਵਸਤੁਤਿਸੇਪਰਿਆਵੈ॥ਥੈਠਾਸੋਫੀਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਗਮਦਾਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ਪੁਰਨੁਤਾ ਲੁਖਟਾਇਆਮੀਮ੍ਰਿ
 ਤਸਰਿਵਿਚਿਜੋਤਿਜਗਾਵੈ॥ਉਲਟਾਖੇਲੁਖਸਮਦਾਉਲ
 ਟੀਗੰਗਸਮੁੰਦ੍ਰਿਸਮਾਵੈ॥ਦਿਤਾਲ ਈਯੋਆਪਣਾਮ
 ਟਿਦਿਤਾਕਛੁਗਬਿਨਆਵੈ॥ਫਿਰਿਆਈਪਰਿਆਰਜਣੇ
 ਪਤੁਸੰਸਾਰਗੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ਜਾਣਿਨਦੇਸਾਸੋਫਿਓਹੋਗਸਿਅਜ

ਰਨਜਰਿਆਜਾਵੈ॥ ਪਰਹੀਕੀਵਭੁਪਰੇਗਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਪੰਜਿ ੨੧
 ਪਿਆਲੇਪੰਜਿਪੀਰਿਛੁਠਮੁਪੀਰੁਬੈਠਾਗੁਰੁਭਾਰੀ॥ ਅਰਜ
 ਭੁਕਾਇਆਪਲਾਟਿਕੈਮੂਰਤਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਵਾਰੀ॥ ਚ
 ਲੀਪੀਤ੍ਰੀਸੋਢਿਆਰੁਪੁਦਿਖਾਵਨਿਵਾਰਿਵਾਰੀ॥ ਦਲਿਭੰ
 ਜਨਹੁਰੁਸੁਰਮਾਵਰਿਜੋਧਾਬਹੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪੁਛਨਿ
 ਸਿਖਅਰਦਾਸਿਕਰਿਛਿਆਮਹਲਾਤਕਿਦਰਸੁਨਿਹਾਰੀ॥
 ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲੇਮੁਖਿਤੇਸੁਣਹਸੰਸਾ
 ਰੀ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਪੀਤ੍ਰੀਸੋਢਿਆਨਿਹਚਲਨੀਵਉਸਾਰਿ
 ਖਲਾਰੀ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਰੇਅਵਤਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਸ

ਤਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਵਾਸਦੇਵਵਵਵਵਵਵਿਸਨਾਨਾਮੁਜਪਾ
 ਵੈਦੁਆਪੁਰਿਸਤਿਗੁਰਹਗੀਸਿਸਨਹਾਹਾਹਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਜਪਾਵੈ॥੩੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਾਮਜੀਗਾਗਾਮੁਜਪੇਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ਕਾਲਿਜੁਗਿਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੀਗਾਗੋਵਿੰਦਗੀ
 ਗਾਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇ
 ਏਵਿਚਿਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਚਾਰੇਅਛਗਏਕੁਕਰਿਵਾਹ
 ਗੁਰੁਜਪਮੰਤ੍ਰੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਾਤੇਉਪਜਿਆਫਿਰਿਤਹ
 ਸਮਾਵੈ॥੪੮॥੧॥ਏਕ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਆਪਨੂੰ ਹਥਿਅਰਸੀਆਪੇਹੀਦੇਖੇ॥ ਆਪੇਦੀਖਦਿਖਾ ੨੨
 ਏਦਾਛਿਅਦਰਸਾਨਿਭੇਖੇ॥ ਜੇਹਾਮੁਹਕਾਰਿਭਾਲਿਦਾਤੇਵੇਹੈਲੇ
 ਖੇ॥ ਹਸਦੇਹਸਦਾਦੇਖੀਅੰਸੋਰੂਪੁਸਰੋਖੇ॥ ਰੋਦੈਦਿਸੈਰੋਵਦ ॥
 ਹੋਇਨਿਅਖਨਿਮੋਖੇ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਤਿਸੰਗਿ
 ਵਿਸੋਖੇ॥ ੧॥ ਜਿਉਜੀਤੀਹਥਿਜੰਤੂਲੈਸਭਿਗਗਵਜਾਏ॥
 ਆਪੇਸੁਇਸੁਇਮਗਨੁਹੋਇਆਪੇਗੁਣਗਾਏ॥ ਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਆਪਿਗੀਧਿਰੀਝਾਏ॥ ਕਥਤਾਬਕ
 ਤਾਆਪਿਪੈਸੁਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥ ਆਪੇਹੀਵਿਸਮਾਦੁਹੋ
 ਇਸਰਬੀਰਿਸਮਾਏ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਯੁਗਮੁਖਿ

ਪਤੀਆਈ॥੩॥ਆਪੇਭੁਖਾਹੋਇਕੈਆਪਿਜਾਇਰਸੇਈ
 ॥ਭੋਜਨੁਆਪਿਥਣਾਇਦਾਰਸਾਵਿਚਿਰਸਗੋਈ॥ਆਪੇ
 ਖਾਇਸਲਹਿਕੈਹੋਇਤਿਪਤਿਸਮੇਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਮ
 ਪਿਰਸੁਰਸੁਰਸਨੁਭੋਈ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਆਪਿਹੈਸਰਬੰਗਸ
 ਮੇਈ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਆ
 ਪੇਪਲੀਪੁਵਿਛਾਇਕੈਆਪਿਅੰਦਰਿਸਉਦਾ॥ਸੁਹਣੇ
 ਅੰਦਰਿਜਾਇਕੈਦਿਸੰਤਰਭਉਦਾ॥ਰੰਕੁਗਉਗਉਰੰਕੁਹੋ
 ਇਦਖਸੁਖਵਿਚਿਪਉਦਾ॥ਤਤਾਸੀਅਗਹੋਇਜਲੁਅ
 ਵਟਦੁਖਉਦਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰਉ
 ॥ਹਰਖਸੇਗਟਿਚਿਧਾਵਦਾਚਵਟੇਚਰੀ॥

ਦਾ॥੪॥ਸਮਸਰਿਵਰਸੈਸ੍ਵਤ੍ਰੁਵਜਿਉਸਭਨੀਬਾਈ॥ਜੜ
 ਲਅੰਦਰਿਜਲੁਹੋਇਮਿਲੈਪਰਤੀਬਹੁਭਾਈ॥ਕਿਰਖਾਬਿਰ
 ਖਰਸਕਸਘਟੇਫਲੁਫੁਲੁਸੁਹਾਈ॥ਕੇਲੇਵਿਚਿਕਪੁਰੋ
 ਏਸੀਤਲੁਸੁਖੁਦਾਈ॥ਮੋਤੀਹੋਵੈਸੇਪਮੁਹਿਬਹੁਮੇਲੁਮੁਲੁ
 ਏ॥ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਿਕਾਲੁਕੁਟਾਚਿਤ੍ਰਿਵੈਬੁਰਿਅਈ॥
 ਮਾਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਸਤਸਿਰਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸੋਈਤਾਬਾ
 ਰੰਗਸੀਗਿਜਿਉਕੈਹੋਈ॥ਸੋਈਤਾਬਾਜਸਤਮਿਲਿਪਿਤ
 ਲਅਵਲੇਈ॥ਸੋਈਸੀਸੇਸੰਗਤੀਭੰਗਾਰਭੁਲੇਈ॥ਤਾਬਾ
 ਪਾਰਸਿਪਗਸਿਅਹੋਇਕੰਚਨੁਸੋਈ॥ਸੋਈਤਾਬਾਭਸਮ

ਗਇਅਉਖਦਕਰਿਭੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸੀਗਤਿਹੁ
 ਟੁਗੋਈ॥੬॥ਪਾਣੀਕਾਲੇਰੀਗੀਵਿਚਿਜਿਉਕਾਲਾਦਿਸੈ॥ਸ
 ਤਾਰਤੇਰੀਗਾਵਿਚਿਮਿਲਿਮੇਲਿਸਾਲਿਸੈ॥ਪੀਲੋਪੀਲਾਹੇ
 ਇਮਿਲੋਹਿਤੁਜੇਹੀਵਿਸੈ॥ਸਾਵਾਸਾਵੇਰੀਗਮਿਲਿਸਭਿ
 ਰੰਗਸਰਿਸੈ॥ਤਤਾਠੰਢਾਹੋਇਕੈਹਿਤਜਿਸੈਤਿਸੈ॥ਆਪੇਆ
 ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਜਿਸੈ॥੧॥ਦੀਵਾਬਲੈਥੇਸੀਤ
 ਰਹੁਚਾਨਣਾਨੇਰੇ॥ਦੀਪਕਾਵਿਚਹੁਮਸੁਹੋਇਕਾਮਾ
 ਇਲੇਖੇਰੇ॥ਕਜਲੁਹੋਵੈਕਾਮਈਸੀਗਭਲੇਭਲੇਰੇ॥ਮਸ
 ਵਾਈਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇਦਫਤਰਮਗਲੇਰੇ॥ਆਪੇਆ

ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਚਉਫੇਰੇ॥੮॥ਥਿਰਖੁਹੋਵੈਬੀਉਬੀ ੨੪
 ਜੀਅੇਕਰਦਾਪਾਸਾਗਾ॥ਜੜਾਅੰਦਰਿਪੈਰੁਥਾਹਰਾਬਹੁਟਾ
 ਲਾਥਿਸਥਾਰਾ॥ਪਤਫੁਲਫੁਲੁਫਲੀਦਾਗਸਰੰਗਸਵਾਰਾ
 ॥ਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਉਲਾਸੁਕਰਿਹੋਇਵਰੁਪਰਵਾਰਾ॥ਫਲ
 ਵਿਚਿਬੀਉਸੰਜੀਓਹੋਇਫਲਫਲਹਜਾਰਾ॥ਆਪੇਆ
 ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੯॥ਹੋਵੈਸੁਤੁਕਪਾਹਦਾ
 ਕਰਿਤਾਣਾਵਾਣਾ॥ਸੁਤੁਕਪਕੁਜਾਣੀਅੇਆਖਾਣਵਖਾ
 ਣਾ॥ਚਉਸੀਤੈਚਉਤਾਹੋਇਗੰਗਾਜਲੁਜਾਣਾ॥ਖਾਸਾ
 ਮਲਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭਾਣਾ॥ਪਗਦੁਪਟ॥

ਚੇਲੁ ਟਾਪੁ ਕਾ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਅਪੋ ਅਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰੇ ਗੁਮਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਨਿ ਮਾਰਾ ਸੁਇ ਨਾਪੈ ਗੁਣੇ ਸਾਵ
 ਗੇ॥ ਪਿਪਲ ਵਤਰੇ ਵਾਲੀ॥ ਆਤਾ ਨਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਗੇ॥ ਵੇਸਰਿ ਨਾ ਬਿਵ
 ਖਾਣੀ॥ ਮੇਕੰਠ ਮਾਲਾ ਪਾਰੇ॥ ਟੀਕਤਿ ਮਣੀ॥ ਅਮੋਤ ਸਰਗ
 ਜਰੇ ਪਾਸਾਰੇ॥ ਦੁਰਥ ਹਵਟਾ ਗੋਲ ਛਾਪ ਕਰਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ॥ ਅ
 ਪੋ ਅਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁ ਖਿਵੀਚਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੰਨ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀ
 ਮੇਰ ਸੁਦੇਹ ਹਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਕਰੇ ਗੁਣੁ ਭੋਲੀ॥ ਮਾਕੋ ਸਕਰ ਵਾਲ
 ॥ ਕੋਈ ਖੰਡੁ ਸਵਾਰ ਦਾ ਮਖਣ ਮਸਾਲਾ॥ ਹੋਵੈ ਮਿਸਰੀ ਕਲੀ
 ਕੀ ਦਮਿ ਠਿਮਾਈ ਢਾਲਾ॥ ਖਾਵੈ ਗਜਾ ਰੀਕ ਕਰਿ ਸਭੇ ਗੁਰ

ਖਾਲਾ ਅਪੇਅਸੀਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਲੁਨੰਗਾਈਰੀ ੨੫
 ਗਬਿਰੰਗਬਹੁਦੁਪੁਓਜਲੁਵਰਣਾਦੁਪਹਦਹੀਜਮਾਈਅੇ
 ਕਰਿਨਿਧੂਲੁਪਰਣਾਦਹੀਵਿਲੋਇਅਲੋਈਅੇਛਾਹਿਮਖਣੁ
 ਤਰਣਾਅਮਖਣੁਤਾਇਅਉਣਾਇਕੈਪਿਉਨਿਰਮਲੁਕਰਣਾ
 ਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕਰਿਸਤਕਾਰਜਸਰਣਾਅਪੇਅਸੀਪ
 ਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਜਰਣਾ॥੧੩॥ਪਲਪਵੀਅਮੁਰਤਿ
 ਪਗਬਿਤਵਾਰਗਣਾਏਦਾਇਪਖਬਾਰਹਮਾਰਕਰਿਸੰਜੋਗ
 ਬਣਾਏ॥ਛਿਅਰੁਤੀਵਰਤਾਈਅਬਹੁਚਲਿਤਬਣਾਏਸੁ
 ਰਜਾਇਕੁਵਰਤਦਾਲੋਕਵੇਦਅਲਾਏਚਾਰਿਵਰਨਛਿਅ

ਦਰਸਨਾਬਹੁਪੀਬਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਮਝਾਏ॥੧੪॥ਇਕਪਾਣੀਇਕਪਰਤਿਹੈਬਹੁਬਿਰਖਉ
 ਪਾਏ॥ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬਹੁਫਲਫੁਲਸੁਹਾਏ॥
 ਬਹੁਰਸਰੀਗਮੁਵਾਸਨਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ਬੈਸਿਤਰੁਇਕ
 ਵਰਨਹੋਇਸਭਤਰਵਰਛਾਏ॥ਗੁਪਤਪੁਪਰਗਟਿਹੋਇਕੋਭ
 ਸਮੰਤਕਰਾਏ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਏ
 ॥੧੫॥ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਤਿਸਭਚੰਦਨਹੋਵੈ॥ਅਸਟ
 ਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਸੰਗਪਾਗਸਿਛੋਵੈ॥ਨਦੀਆਨਾਨਲੇਵਾ
 ਹਰੈਮਿਲਿਗੀਗਰੀਗੋਵੈ॥ਪਤਿਤਉਪਾਰਣੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਪਾ

ਮਲੁਧੋਵੈ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਾ ਅਸੀਖੋ ਏਲਿਖ ਪਤਿਤ ਸੰਗੋਵੈ॥ ੧੬
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲੋਵੈ॥ ੧੭॥ ਦੀਪਕ ਹੋਤੁ ਪ
 ਤੰਗ ਦਾ ਜਲ ਮੀ ਨਤਰੰਦਾ॥ ਮਿਰਗੁਨਾਦਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੋਭਵ
 ਰਕ ਵਾਲਿ ਵਸੀਦਾ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤਿ ਹੋਦੇ ਖਿਧਿਆ ਨੁਪਰੰ
 ਦਾ॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੋਤੁ ਹੋਸੀ ਜੋਗੁ ਬਣੰਦਾ॥ ਨਾਰਿਭੁਤਾ ਗੰਧਿਅੰ
 ਭੋਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲੰਦਾ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੰ
 ਦਾ॥ ੧੧॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖ ਦਾਸ ਭੋਚੇ ਜਵਿ ਰਾਣਾ॥ ਕੰਨ
 ਸੁਣਦਾ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਮਾਖਾ ਏਵ ਖਾਣਾ॥ ਜਥੈ ਅੰਦਰਿ ਬੋ
 ਲਦਾ ਬਹੁ ਸਾਦਲੁ ਭੁਣਾ॥ ਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦਾ ਪਗਿਚ

੧੬

ਲੈਸੁ ਜਾਣਾ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਪੇ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਮਾਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਗੁ
 ਰਸ ਬਦ੍ਰਿਸੈ ਗਗਨ ਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਜਲੁ ਪਰਤਿ ਪੈ
 ਉਤਪਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਗਤਿ ਦਿਹੁ ਵਰਤੇ ਵਰਤਾਰ ॥
 ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਮੇਲੁ ਪਰਕਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਪਾਰਥ
 ਹਮ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਪਾਟਿ ਚੰਦ੍ਰ ਅਕਾਰਾ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰ
 ਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਹੋਇ
 ਭਵਰੁ ਲੁਭਾਣਾ ॥ ਅੰਥਾ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਧਰਿ ਕੋਇ ਲਰਸੁ
 ਮਾਣਾ ॥ ਮੋਰ ਬਥੀ ਹੋਇ ਕੋਘ ਟਵਰ ਸਸਿਵਾਣਾ ॥ ਖੀ

ਰਨੀਰਸੀਜੋਗੋਇਕਲੀਕੰਦੁਵਖਾਣਾ॥ਓਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਕ ੨੭
ਰਿਹੋਇਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਾਣਾ॥੨੦॥੨॥ਦੁਇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਆਦਿਵਖਾਣਿ॥ਆਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਚਾਵੇਸੁਸਬਦਿਸਿਵਾਣਿ॥ਆਸਬਦਿਸੁਗਤਿਉਪਦੇਸੁਸ
ਚਿਸਮਾਣਿ॥ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਦੇਸੁਪਰਪਰਵਾਣਿ॥ਆ
ਪੇਮਭਗਤਿਮਾਵੇਸੁਸਹਜਿਸੁਖਾਣਿ॥ਆਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਪਰਵੇਸੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿ॥ਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੈਂਨੂੰਮੰਤੁਨ

ਜਾਇਆਸਿਮਰਿਸਹਸਿਫਟਸੇਸੁਤਿਲੁਨਪਛਾਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਰਦਰਵੇਸੁਸਚੁਸੁਯਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਗਾਸਿ
 ਅਲਖਅਭੇਉਪੈ॥ਗੁਰਚੇਲੇਸਾਬਾਸਿਨਾਨਕਦੇਉਪੈ॥ਗੁਰਮਤਿ
 ਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁਸਿਫਤਿਸਮੇਉਪੈ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸ
 ਅਛਲਅਛੇਉਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਨਿਗਾਸਮਤਿਅਰਖੇਉ
 ਪੈ॥ਕਾਮਕੋਧਵਿਣਾਸਸਿਫਤਿਸਮੇਉਪੈ॥ਸਤਸੰਤੋਖਉਲਾ
 ਸਸਕਤਿਨਸੇਉਪੈ॥ਪਰਹੀਵਾਰਿਉਦਾਸੁਸਚਿਸੁਚੇਉਪੈ॥
 ਵੀਹਇਕੀਹਅਭਿਆਸਗੁਰਸਿਖਦੇਉਪੈ॥੨॥ਗੁਰਚੇਲਾਪ
 ਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਜਵਿਡਾਣੁਅਕਬ

ਕਹਾਣੀਐ॥ ਕੁਦਰਤੋਨੇਕਰਥਾ ਟਕਾਦਰਜਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ੨੮
 ਜਗਿਮਿਹਮਾ ਟੁਜਗੁਮਿਹਮਾ ਟੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੁਹਾਣੁ
 ਅਖਿਵਖਾ ਟੀਐ॥ ਦਰਿਛਾਫੀਦਰਵਾ ਟੁਚਵੇਗੁਰਥਾ ਟੀਐ॥
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾ ਟੁਹੇਤੁਪਛਾ ਟੀਐ॥ ਸਚੁਸਥਦੁਨੀਸਾ ਟੁ
 ਸਥਾਦਿਸੁਰਤਿਸਮਾ ਟੀਐ॥ ਏਕੋਦਰਦੀਥਾ ਟੁਸਥਾਦਿਸਿ
 ਵਾ ਟੀਐ॥ ੩॥ ਸਥਦੁਗੁਗੁਰਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਮਾਚੇ
 ਲਾਸੁਰਤਿਸਮਾਹੁਅਲਖੁਲਖਾਇਅਮਾਗੁਰਚੇਲੇਵੀਵਾਹੁ
 ਤੁਰੀਚੜਾਇਅਮਾਸਾਹਗੀਬੀਰੁਅਥਾਹੁਅਜਰੁਜਗਾਇਅਮਾ॥
 ਸਚਾਥੇਪਰਵਾਹੁਸਚਿਸਮਾਇਅਮਾਪਾਤਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾ

ਹੁਹੁਮੁਚਲਾਇਆਲਉਥਾਲੀਦਰਗਾਹਰੁਟਾਬਾਇਆ॥
 ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਮੀਪਉਪੀਆਇਆ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਅਸਗਾਹਅਘੜੁਘੜਾਇਆ॥ ੪॥ ਮੁਲਿਨਮਿਲੈਅਮੋ
 ਲੁਨਕੀਮਤਿਪਾਈਐ॥ ਪਾਇਤਗਜੁਤੋਲੁਨਅਤੁਲੁਤੁਲਾ
 ਈਐ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਖਤੁਅਡੋਲੁਨਡੋਲਿਭੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੰਥਾਨਿਰੋਲੁਨਰਲੇਰਲਾਈਐ॥ ਕਥਾਅਕਥਾਅਬੋਲ
 ਨਬੋਲੁਲਾਈਐ॥ ਸਦਾਅਭੁਲੁਅਭੋਲਿਨਭੋਲਿਭੁਲਾਈ
 ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਾਨੋਲੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ਮੁਮਿਓਸ
 ਰੋਵਰੋਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਲਖਟੋਲੀਇਕੁਟੋਲੁਨਾ॥

ਪੁਗਣਾਈਐ॥੫॥ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਸਬਦਿਵਿਸਾਹੀਐ॥੨੯
 ਪੁਗਪੁਰੇਵਟਿਕਿਆਖਿਸਲਾਹੀਐ॥ਕਦੇਨੋਹੈਵੈਪਟਿਸਚੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਐ॥ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਖਟਿਅਖੁਟਸਮਾਹੀਐ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਪਰਗਟਿਸਦਾਨਿਬਾਹੀਐ॥ਚਾਵਾਲਿਏਕਤੇਸਟਿ
 ਨਦੂਜੀਵਾਹੀਐ॥ਜਮਦੀਫਾਹੀਕਟਿਦਾਇਲਾਹੀਐ॥ਪੰਜੇ
 ਦੂਤਸੰਪਟਿਫੇਗੀਫਾਹੀਐ॥ਪਾਣੀਜਿਉਹਰਿਹਟਿਸੁਖੇਤਉ
 ਮਾਹੀਐ॥੬॥ਪੁਗਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਨਾਮਲਖੁਲਖਾਵਈ
 ॥ਦੇਖੇਬਾਪਿਉਬਾਪਾਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵਈ॥ਲੇਪੁਨਪੁਨਿਨ
 ਪਾਪਿਉਪਾਇਸਮਾਵਈ॥ਲਾਗੁਫਹਨਸਗਪੁਨਆਪੁਜਣ॥੦

ਵਈ॥ ਗਵੈਸਬਦੁ ਅਲਾਪਿਅਕਬੁਦੁ ਟੁਈ॥ ਅਕਬਕ
 ਬਾਜਪੁਜਾਪਿਨਜਗਤੁਕਮਾਵਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਪਰਤਾਪਿਆ
 ਪਗਵਾਵਈ॥ ਲਾਹੇਤਿਨੇਤਾਪਿਸੰਤਾਪਿਘਟਾਵਈ॥ ਗੁਰਬਾ
 ਟੀਮਨਧਾਪਿਨਿਜਘਰਿਆਵਈ॥ ੧॥ ਪੁਗਸਤਿਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲੀਐ॥ ਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸਬਾਦਿਸਮਾਲੀ
 ਐ॥ ਦਰਗਹਧਈਐ॥ ਪਤਿਹਉਮੇਜਾਲੀਐ॥ ਘਰਹੀਜੋਗ
 ਜੁਗਤਿਥੈਸਟੁਪਰਮਸਾਲੀਐ॥ ਪਾਵਣਮੋਖਮੁਕਤਿਗੁ
 ਰਸਿੰਘਾਲੀਐ॥ ਅੰਤਰਿਪੇਮਭਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥
 ਪਤਿਸਾਹੀਏਕਛਤਿਖਰੀਸੁਖਾਲੀਐ॥ ਪਾਣੀਪੀਹਣੁਘ

ਤਿਸੇਵਾਘਾਲੀਐਸਾਸਕੀਨੀਵਿਚਿਵਤਿਚਲੇਚਾਲੀਐਸਾ ੩੦
 ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਖੇਲੁਗੁਰਉਪਦੇਅਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਐ
 ਲੁਸਬਦਾਮਵੇਸਿਆਫੁਲੀਤਿਲੀਫੁਲੇਲੁਸੰਗਸਲੇਸਿ
 ਅਗਾਗੁਰਸਿਖਨਕਨਕੇਲਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆਨਾਵਣੁਅੰ
 ਮਿਤਵੇਲਵਸਣੁਸੁਦੇਸਿਆਗੁਰਜਪੁਰਿਦੈਸੁਹੇਲੁਗੁਰਪ
 ਰਵੇਸਿਆਭਾਉਭਗਤਿਭੁਭੇਲੁਸਾਧਸਰੇਸਿਆਨਿਭ
 ਨਿਤਨਵਲਨਵੇਲਗੁਰਮੁਖਿਭੋਸਿਆਖੇਰਦਲਾਲਦ
 ਲੇਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿਕਰਿਧਿਆਨਸਦਾ
 ਹਜੂਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਾਗਿਆਨੁਨੇਤ੍ਰਿਨਦੂਰਹੈ॥ ਪੁਰਬ

॥ ਲਖ ਲਖ ਜੀਅ ਰਚਾਨ ਕਿ ਟਿਠ ਭੂਰੇ ॥

ਲਿਖਤੁ ਨੀਸਾ ਟੁਕਰ ਮਾਝੁ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਰ ਪਾਤੁ ਸੇਵਕ
ਸੁਰਹੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਸਦਾ ਭਰ ਪੂਰਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਅਸ ਥਾਨੁ ਜਗਮਗ ਭੂਰਹੈ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਚੁਰਹੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪਰਵਾਣੁ ਚਰਣਾ ਧੂਰਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਸੋਇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਆਇ ॥ ਆਗੁਰ ਦੀਖਿ ॥ ਮਾਲੇ ਸਿ
ਖਿ ॥ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਕੋਹੈ ॥ ਇਜੇ ਗੁਰ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਹੀਰਾ ਕਟੀ ਪਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਇ ॥ ਆਜਲ ਤਰੰਗੁ ਅ
ਵਲੇ ॥ ਇਸਲਿਲ ਸਮਾਇ ॥ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ॥ ਤਿਸਮੇ ॥ ਇਦੀਪੁ
ਦੀਪਾਇ ॥ ਆਮਚਰਜ ॥ ਅਚਰਜੁ ਫੋਇ ॥ ਚਲਤੁ ਬਣਾਇ

ਮਾਯਾ ਦੁਸ਼ਟ ਦਹੀ ਵਿਲੋਇ ਪਉ ਕਛਾਇ ਮਾਯਾ ਵਿਚਾਨ ਦੁ ੩੧
 ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਪਰਗਟੀ ਮਾਇ ਮਾਯਾ ੧੧੧ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁ
 ਰਗੁਰੁ ਹੋਇ ਮਾਯਾ ਅੰਗ ਦੁ ਅਲਖਾ ਅਭੇਉ ਸਹਜੇ ਸਮੇਇ ਮਾ
 ਯਾ ਮਰਹੁ ਮਰਸੁ ਮੇਉ ਅਲਖਾ ਮਲੋਇ ਮਾਯਾ ਰਾਮਨਾਮ ਮ
 ਰਖੇਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ਮਾਯਾ ਗੁਰਮ ਰਜਨ ਕਰਿ ਸੇਉ ਛੇ ਮੇਛੇ
 ਏ ਮਾਯਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਅਮੇਉ ਅਮਿਉ ਵਿਲੋਇ ਮਾਯਾ ਸ
 ਚਾਸਚਿ ਸੁਚੇਉ ਸਚਿਖਲੋਇ ਮਾਯਾ ਅਤਮਾ ਮਗਹ ਅਗਹੇ
 ਉਸਥ ਦੁ ਪਰੇਇ ਮਾਯਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਰਭਰੇਉ ਭਰਮੁ ਭਉਖੇਇ
 ਮਾਯਾ ੧੨੧ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਉਭਾਉ ਸਹਜੁ ਫੈਰਾ ਗੁਰੇ ਗੁਰ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ਨ ਹਨਿਹਾਲੀਐ ॥
 ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਉ ਸੁਰਤਿ ਸੁਜਾਗੁ ਹੈ ॥ ਅਸਰ ਬਚਨ ਅਲਾ
 ਉਹ ਉਮੈ ਤਿਆਗੁ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਪਰਥਾਉ ਸਦਾ ਅਨਗ
 ਗੁ ਹੈ ॥ ਪਿਰਮਾਪਿ ਆਲੇਸਾਉ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਹੈ ॥ ਬਹਮ ਜੋਤਿ
 ਬਹਮਾਉ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਉ ਅਲਿ
 ਪਤੁ ਅਦਾਗੁ ਹੈ ॥ ਵੀਹ ਏਕੀ ਹਰ ਵਾਉ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ॥ ੧੩
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸਮਾਲ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਲਿ ਵਿਰਲੇ ਪਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਨ ਦ
 ਏ ॥ ਆਲਹੇਤੁ ਹਿਅ ਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ
 ਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲੀਐ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ

ਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਲੁਅਕਾਲਭਗਤਿਸੁਖਲੀਐਗੁ ੩੨
 ਰਮੁਖਿਹੀਸਾਢਾ ਲਿਰਸਕਰਸਾਲੀਐ॥ ੧੪॥ ਏਕਾਏਕੰ
 ਕਾਰੁਲਿਖਿਦਿਖਾਲਿਅ॥ ਉਤ੍ਰਾਓਅੰਕਾਰੁਪਾਸਿਬਭਲਿ
 ਅ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਨਿਰਭਉਤਾਲਿਅ॥ ਨਿਰਵੈਰਹੁ
 ਜੈਕਾਰੁਅਜੂਨਿਅਕਾਲਿਅ॥ ਸਚੁਨੀਸਾਧੁਅਪਾਰੁਜੋਤਿ
 ਉਜਾਲਿਅ॥ ਪੰਜਾਮਖਰਉਪਕਾਰਨਾਮੁਸਮਾਲਿਅ॥
 ਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਸਾਰੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅ॥ ਨਉਅੰਗਿ
 ਉੰਨਸੁਮਾਰਸੀਗਿਨਿਰਾਲਿਅ॥ ਨੀਲਾਨੀਲਵੀਚ
 ਰਪਿਰਮਪਿਅਲਿਅ॥ ੧੫॥ ਚਾਰਵਰਨਸਤਸੰਗੁਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮੇਲਿਆ ਜਾਣੁ ਤੈ ਬੋਲੁ ਹੁੰਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚੇਲਿਆ ॥
 ਪੰਜੇ ਸਬਾਇ ਅਭਿਗਮਨ ਹੋਵੇਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ
 ਤਰੰਗ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਿਆ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪਰਸੰਗ ਗਿਆ
 ਨਸੰਗ ਮੇਲਿਆ ॥ ਗਗਨਾਦ ਸਰਬੰਗ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭੇਲਿ
 ਆਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਰੰਗ ਸੁਧਾਇ ਵੇਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪੰਥੁ ਨਿਪੰਗੁ ਬਾਰਹ ਵੇਲਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਈ ਆਗਿਆ ਆ
 ਦਿਆ ਦਿਨਿ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਦੈ ਮਿਲਿਆ ਨਾਦੁ ਹਉ ਮੇਭੰਜਨਾ ॥
 ਬਿਸਮਾਦੋ ਬਿਸਮਾਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾ
 ਦਿਭਗੁ ਮੁਨਿ ਭੰਜਨਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮਾਦਿ ਅਕਾਲ ਮਰੀ

ਜੋਨੋ ਸੇਵਕ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਿਪਾਕਰੀ ਜੋਨੋ ॥ ਜਪੀ ਮੇਜੁਗ
 ਯੁਗਾਦਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੰਜੋਨੋ ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲੇ ਸਾਦੁ ਪਰਮਪੁ
 ਰੰਜੋਨੋ ॥ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਮਨਾਦਿ ਸਰਬ ਸੁਰੰਜੋਨੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਮੁਰਦਾਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ ਨਗਲੀ ਹੋਵਣਾ ॥ ਸਾਮੁਲਖਰੀਦੁ ਕਾ
 ਰੋਜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਖਨੀ ਦਨਖਾਣਾ ਸੇਵਣਾ ॥ ਪੀਹ
 ਏਹੋਇ ਜਦੀਦੁ ਪਾਣੀ ਫੋਵਣਾ ॥ ਪਖੇਦੀਤਾਗੀਦਪਗ
 ਮਲਧੋਵਣਾ ॥ ਸੇਵਕੋਹੋਇ ਸੰਜੀਦਨ ਹਸਤੁ ਰੋਵਣਾ ॥
 ਦਰਦਰਵੇਸਗਸੀਦੁ ਪਿਰਮਰਸੁ ਭੋਵਣਾ ॥ ਚੰਦੁ ਮੁਮਾਰਖਿ
 ਈਦਪੁੰਗਿਖਲੋਵਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੈਰੀਖੇਪਾਖਾਕੁ ਮੁਰੀਦੋਬੀ

ਸੁਰਸੀਦਾਕੇਸਰੀਦੁਭੁਤੁ ਭਉਖੋਵਣਾ ॥ ਗਲਪ

ਵਣਾਗੁਰਮੁਰਤਿਮੁਸਤਕੁਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣਾਪਰਹਰ
 ਸਭੇਸਾਕਸੁਰੰਗਰੰਗੀਵਣਾਹੋਰੁਨਸੁਖਣੁਸੁਖਾਕਸਰ
 ਏਮਨੁਸੀਵਣਾਪਿਗਮੀਪਮਾਲਾਪਾਕਾਮਮਿਮਾਮਰ
 ਸੁਪੀਵਣਾਮਸਕੀਨੀਅਉਤਾਕਾਮਸਾਥਿਰਥੀਵ
 ਣਾਦਸਾਅਉਗਤਿਤਲਾਕਸਹਾਜੀਅਲੀਵਣਾਸ
 ਵਪਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭਰਮੀਵਣਾਸਬਦਸੁਰਤਿਹੁ
 ਸਨਾਕਪਾਰਿਪਰੀਵਣਾ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ
 ਸੀਸੁਨਿਵਾਇਅਗਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਮਥਾਲ
 ਏਅਗਾਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਵਸਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ੩੪
 ਏਵਲਾਇ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭੈਭਾਇ
 ਨਿਜ ਪਰਪਾਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪਤੀਆਇ ਭਵਰੁਲੁ
 ਭਾਇਆ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਪਰਚਾਇਆ ਪਿਉ ਪੀਆਇਆ
 ਧਨੁ ਜਣੇ ਦੀਆਇ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ੨੦ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅੰਕਾਰਿ ॥

ਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਵਿਛੋੜੇ
 ਵਿਛੋੜੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੀਧ ਨਕ

ਰਿਲਖਚਉਗਸੀਹਜੂਨਿਦੁਆਰੇ॥ਇਕਸਇਕਸਜੂਨਿ
 ਵਿਚਿਜੀਅਜੀਤਅਣਗਣਤਅਪਾਰੇ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁ
 ਦਲਿਭੁਪੈਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਸਗਣਿਉਪਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਵਭਾਇਭਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਵਿਚਾਰੇ
 ॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਭਦੂੰਨੀਵੀਧਰਤਿਪੈ
 ਅਪੁਰਵਾਇਹੋਇਓਰੀਣੀ॥ਪੀਰਜੁਪਰਮੁਸੰਤੋਖਾਦਿ
 ਵੁਪੇਗੰਗੇਠਿਗੈਲਿਲੀਣੀ॥ਸਾਧਜਨਾਦੇਚਰਣਛਹਿਅੰ
 ਢੀਣੀਹੋਈਲਾਖੀਣੀ॥ਮੀਮਿਤਭੁੰਦਸੁਹਾਵਣੀਛਹਬਰਛ
 ਲਕਰੇਣੁਹੋਇਗੀਣੀ॥ਮਿਲਿਅਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਮਾਪਿਆਲਾਪੀਇਪਤੀਣੀ॥ਜੋਬੀਜੋਸੋਈਲੁਦੈਸਭਰਸ॥੩੫
 ਕਸਬਹੁਰੰਗਰੰਗੀਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਹੈਮਸਕੀਣੀ॥੭
 ॥ਮਾਣਸਦੇਹਸੁਖਹੈਤਿਸੁਵਾਚੇਜੀਭੋਲਈਨਕੀਬੀ॥
 ਅਖੀਦੇਖਿਨਿਰੂਪਰੰਗਰੰਗਨਾਦਕੰਨਕਰਨਿਰਕੀਬੀ॥ਨੋਕਿਸੁ
 ਵਾਲੁਨਿਵਾਸੁਹੈਪੰਜੇਦੂਤਭੁਗਤਰਤੀਬੀ॥ਸਭਦੁਨੀਵੇਚ
 ਰਣਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਨਸੀਭੁਨਸੀਬੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟਾ
 ਇਦਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਕਰੋਤਬੀਬੀ॥ਪੈਰੀਪੈਰਗਾਸਿਕਰਿਗੁਰ
 ਸਿਖਸੁਇਗੁਰਸਿਖਮਨੀਬੀ॥ਪੁਰਦਾਹੋਇਮੁਗੀਦੁਗਰੀਬੀ
 ॥੩॥ਲਹੁਨੀਹੋਇਚੀਉਗਲੀਖੇਧੀਛਾਪਿਮਲੀਵਡੀਆ

ਈ॥ ਲਹੁੜੀ ਪਨਾਰਭੁੰ ਦੋਹੇਇ ਪਰਗਟੁ ਮੋਤੀ ਸਿਪਸਮਾ
 ਈ॥ ਲਹੁੜੀ ਬੁਟੀ ਕੇ ਸਰੈ ਮੋਢੇ ਟਿਕਾ ਸੇਭਾ ਪਾਈ॥ ਲਹੁੜੀ
 ਪਾਰ ਸਪਥਗੀ ਅਸਟਧਾਤੁ ਕੰਚਨੁ ਕਰਵਾਈ॥ ਜਿਉ ਮਇ
 ਲਹੁੜੇ ਸਪਸਿਰਿ ਦੇਖੈ ਲੁਕਿ ਲੁਕਿ ਲੋਕ ਲੁਕਾਈ॥ ਜਾਣੁ ਰ
 ਸਾਇਣੁ ਪਾਰਿ ਅਹੁਰੰਤੀ ਮਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਮੂਲਾਈ॥ ਅਪ
 ਗਵਾਇਨ ਅਪਗਣਾਈ॥ ੪॥ ਅੰਗਿ ਤਤੀ ਜਲੁ ਸੀ
 ਅਲਾਕਿਤੁ ਅਵਗੁਣਿ ਕਿਤੁ ਗੁਣਿ ਵੀਚਾਰਾ ਅੰਗਿ ਧੁਅੰ॥
 ਪਭਿਲਹੁ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸੁਚਾਰਾ ਕੁਲ
 ਦੀਪਕੁ ਥੈ ਸੰਤਹੁ ਜਲ ਕੁਲ ਕਵਲੁ ਵਰੇ ਪਰਵਾਰਾਈ॥

ਪਕਹੇਤੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਕਵਲ ਭਵਰ ਪਗਟੁ ਪਾਹਾਗਾ ॥ ਅਗੀਲੁ ਟ ੩੬
 ਉਚਾਟ ਪੈਸਿ ਰੁ ਉਚਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ਕੁਚਾਗਾ ॥ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾ ਨੀਵਾ ਟਿਵ ॥
 ਸੁਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਪਰਉ ਪਕਾਗਾ ॥ ਨਿਵਚੈ ਲੈ ਸੋਗੁ ਰੂਪਿ ਆਗਾ ॥
 ਪਾ ॥ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਸੂਭ ਦਾ ਕਚਾ ਪਕਾ ਕਿਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਪਰਤੀਉ
 ਖਟਿ ਕਢੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੰਜੀਠ ਜੜੀ ਜੜਤਾਰੇ ॥ ਉਖਲ ਮੁਹਲੇ
 ਕੁਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਹਣਿ ਪੀਸੈ ਚ ਕੀਭਾਰੇ ॥ ਸੋਹੈ ਅਵੰਟ ਟੁਅੰਗਿ ਦਾ
 ਹੋਇ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੋਹਣੀ ਅਹੁ ਸਿਰੁ ਕਢਿ ਕੇਢੁ
 ਝਕ ਸੁੰਭ ਚਝੁ ਭਖਿਲਾਰੇ ॥ ਖਟਤੁਰਸੀ ਦੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਟਸ
 ਨੇਹੁ ਰਹੈ ਦਿਹ ਚਾਰੇ ॥ ਨੀਵਾ ਜਿਠੈ ਉਚੇਰਾ ਹਾਰੇ ॥ ਵਾ ਕੀਤੀ

ਨਿਕਤੀਚਲਤੁਕਰਿਭਿੰਗੀਨੇਮਿਲਿਭਿੰਗੀਹੋਵੈ॥ਨਿਕਤੀਦਿਸੈ
 ਮਕਤੀਸੁਤੁਮੁਹੁਕਾਢਿਫਿਰਿਸੰਗੇਵੈ॥ਨਿਕਤੀਮਖਿਵਖਾ
 ਟੀਅੰਮਖਿਓਮਿਠਾਭਾਗੁਹੋਵੈ॥ਨਿਕਤੀਕੀਤਾਮਾਖੀਅੰਪੋਟ
 ਪਟੇਲੇਕਰਿਛੰਗਿਛੇਵੈ॥ਗੁਟਕਾਮੁਹੁਵਿਚਿਪਾਇਕੋਦੇਸਦਿ
 ਸੀਤ੍ਰਿਜਾਇਖੜੇਵੈ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਿਅਪਾਤਿਸਾਹੁਲੇਹੁ
 ਰੁਪਰੇਵੈ॥ਪਾਇਸਮਾਇਣੁਦਹੀਥਿਲੇਵੈ॥੧॥ਲਤਾਹੇਠਿ
 ਲਤਾਵੀਅੰਪਾਹੁਨਕਛੈਸਾਹੁਵਿਚਾਗਾਗੋਰਸੁਦੇਖਤੁਖਾ
 ਏਕੋਗਾਇਗੀਬੀਪਰਉਪਕਾਰਾਦੁਪਹੁਦਹੀਜਮਾਈਅੰ
 ਦਹੀਮਹੁਮਖਣੁਛਾਹਿਪਿਆਗਾਪਿਆਮਤੋਹੋਵਨਿਹੋਮਜੇ

ਗਫੰਗਸੁਆਰਥ ਚੰਜਮਚਾਗਾਧਰਮੁਪਉਲੁਖਗੋਟੋਇ ੩੭
 ਪੀਗਜਿਵਹੈਸਹੈਸਿਰਿਭਾਗਾਇਕਾਇਕੁਜਾਉਜਣਾਇਆਚ
 ਦਚਕਾਂਵਿਚਿਵਗਹਜਾਗਾਭ੍ਰਿਣਮੰਦਰਿਵੰਡੁਪਾਸਾਗਾ॥
 ਲਹੁਤ੍ਰਾਤਿਲੁਹੋਇਜੰਮਿਆਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨਮਾਪੁਗਣਾਇਆ०
 ਾਫੁਲਾਂਸੰਗਤਿਵਾਸਿਆਹੋਇਨਿਰਗੰਧੁਸੁਗੰਧੁਸੁਹਾਇਆ
 ਾਭੇਲੁਪਾਇਪੀਤ੍ਰਾਇਆਹੋਇਫੁਲੇਲੁਖੇਲੁਵਰਤਾਇਆ॥
 ਪਤਿਤੁਪਵਿਤੁਚਲਿਤੁਕਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਧਰਿਸੁਖਪਾਇ
 ਮਾਦੀਵੈਪਾਇਜਲਾਇਆਕੁਲਦੀਪਕੁਜਗਿਬਿਰਦੁਸਦ०
 ਇਆਕੰਜਲੁਹੋਮਾਦੀਵੈਅਹੁਮਖੀਮੰਦਰਿਜਾਇਸ

ਮਾਇਆ ਬਾਲ ਹੋਇ ਨ ਵਡਾ ਕਹਾਇਆ ॥ ੮੭ ॥ ਹੋਇ ਵਡੇ
 ਵਾਂਗੋ ਵਿਚਿ ਬੀਜੇ ਤਨੁ ਖੋਹਨਾ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ॥ ਬੁਟੀ ਹੋ
 ਇਕ ਪਾਹ ਦੀ ਟੀਭੇ ਸਿਹਾਸਿ ਮਾਪੁ ਖਿਡਾਇਆ ॥ ਦੁਹਮਿ
 ਲਿਵੇਲਣੁ ਵੇਲਿ ਮਾਝੁ ਲੁਕਾਰਿ ਰਿਤੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪੀ
 ਵਟਿ ਪੀਵੁ ਉਡਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੋਰੀ ਸੁਤੁ ਕਤਾਇਆ ॥
 ਤਟਿ ਵਾਟਿ ਖੰਭਿ ਚੜਾਇ ਕੋਦੇ ਦੇਦੁ ਪੁਵਾਇ ਗਾਇਆ ॥ ਕੋ
 ਰੀ ਕੰਟਾਇ ਕੰਟਿ ਮਾਸੁ ਟੀਧਾ ਗੋਜੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਵਾਇਆ ॥
 ਲਜਣੁ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕਜਾਇਆ ॥ ੯੦ ॥ ਦਾਣਾ ਹੋਇ ਮ
 ਨਾਗ ਦਾ ਹੋਇ ਪੁਕ੍ਰਿਪੁ ਕ੍ਰਿਪੁ ਵਿਚਿ ਪੰਝੇ ਹੋਇ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਅ

ਵਲਾਲਾ ਲਗੁਲਾਲਾ ਫੁਲਾ ਵਿਗੋਸੇ॥ ਇਕਤੁ ਬਿਗੀਖਸਹ ੩੮
 ਸਫਲਫਲਫਲਾ ਇਕਦੂਇਕੁਸਰੋਸੇ॥ ਇਕਦੁਦਾਏਲ
 ਖਹੋਇਫਲਫਲਦੇਮਨਾਮੰਦਰਿਵਸੇ॥ ਤਿਸਫਲਤਟਿਨ
 ਆਵਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਮੰਮਤੁਗੋਸੇ॥ ਜਿਓਜਿਓ
 ਲੰਯਾਨਿਤੋਜ਼ਿਫਲਾਤਿਓਤਿਓਫਿਰਿਫਿਰਿਫਲਾਮੇਹੋਸੇ॥
 ਨਿਵਿਚਲਣੁਗੁਰਮਾਰਗੁਦੋਸੇ॥ ੧੧॥ ਰੇਟਿਰਸਾਇਇਸਿਸ੍ਰੀ
 ਮੇਰੇਤੁਹੇਤੁਕਾਰਿਕੀਚਨੁਫੁਸੇ॥ ਧੋਇਧੋਇਕਣੁਕਫੀਮੇਰ
 ਤੀਮਾਸਾਤਲਾਹੋਸੇ॥ ਪਾਇਕੁਫਲੀਗਲੀਮੇਰੇਇਕ
 ਰਿਸੁਨਿਆਰੁਵਿਗੋਸੇ॥ ਪਾਕੁਪਾਕੁਪੜਪਖਾਣੀਅਨਿ

ਲੁਣੀਲਾਇਜਲਾਇਹਸੈ॥ਬਾਰਹਵੰਨੀਹੋਇਕੋਲੰਗੋਲ
 ਵੈਕਸਉਟੀਕੋਸੈ॥ਟਕਸਾਲੋਸਿੰਕਾਪਵੈਘਣਅਹਰਇਵਿ
 ਚਿਅਚਲੁਸਰੰਸੈ॥ਸਾਲੁਸੁਨਈਅਪਤੈਪਸੈ॥੧੩॥ਖਸ
 ਖਸਦਾਣਹੋਇਕੋਖਾਕਾਮੰਦਰਿਹੋਇਖਾਕਸਮਾਵੈ॥ਦੋਸ
 ਰੁਪੋਸਤੁਭੁਟੁਹੋਇਰੰਗਬਿੰਗੀਫੁਲਖਿਤਾਵੈ॥ਹੋਰਹੋਰੀਡੋਰੀ
 ਅੰਗਇਕਦੁੰਇਕਚਤਾਉਚਤਾਵੈ॥ਸੁਲੀਓਪਰਿਖੇਲਣਾ
 ਪਿਛੋਦੇਸਿਰਿਛੁਤੁਪਗਵੈ॥ਚੁਖਚੁਖਹੋਇਮਲਾਇਕੋਲੋ
 ਹੁਪਾਣੀਰੰਗੀਰੰਗਾਵੈ॥ਪਿਰਮਪਿਅਮਾਲਾਮਜਲਸੀਜੋਗ
 ਭੋਗਸੀਜੋਗਥਣਾਵੈ॥ਅਮਲੀਹੋਇਸੁਮਜਲਸਾਮਾਵੈ॥੧

੩॥ ਗਸਭਰਿ ਮਾਰਸੁ ਰੇਖ ਦਾ ਬੋਲਣੁ ਅਣ ਬੋਲਣੁ ਅਭਰਿ ੩੯
 ਠਾ ਸੁਣਿ ਅਣੁ ਸੁਣਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ਭਿੰਨਾ ਅਣ ਭਿੰਨਾ ॥
 ਮਾਮਖੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਮਾਟਾਈ ਮਾਮਖੀ ਵਿਚਿ ਮੰਗੁ ਰੁਬਹਿ ਰਾ ॥
 ਇਕ ਦੁੱਬ ਹਲੇ ਬੂਟੇ ਹੋਇ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇ ਮਾਇ ਰਹੁ ਇੰਨਾ ॥
 ਦੁਹੁ ਖੰਢਾ ਵਿਚਿ ਪੀੜੀ ਮੇਟੇ ਟੇਲ ਹੋਇ ਤੁ ਗੁਣਿ ਮਿਠਾਵੀ ॥
 ਹਿਇ ਕੀ ਹਵਰਤ ਦਾ ਅਵਗੁਣਿ ਮਾਰੇ ਪਾਪ ਪਾਇ ਠਾ ਮੰਨੈ ਗੀ ॥
 ਨੈਵਾ ਗੁਸੁ ਪਿਠਾ ॥ ੧੪ ॥ ਘਟ ਹਰ ਬੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨੀਵੀ ਹੋ ॥
 ਇਮ ਗਾਸੁ ਹਮਾਵੇ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮੁੰਦੁ ਵੇਖਿ ਸਿੱਪੇ ਦੇ ॥
 ਮੁਹਾ ਵਿਚਿ ਸਮਾਵੇ ਆਲੇ ਦੋਹੀ ਮੁਹਿ ਭੁੰਦ ਸਿਪੁ ਚੰਭੀ ਮਾਰਿ ਪਤ ॥

ਲਿਲੁਕਾਵੈ॥ ਫੁਕਿਫੈ ਮੁਰਜੀਵੜਾ ਪਰਕਾਰ ਜਨੇ ਆਪੁ ਫ
 ਰਾਵੈ॥ ਪਰਵਸਿ ਪਰਉ ਪਕਾਰਨ ਪਰਹਾਥਿ ਪੱਥਰ ਦੇ ਦਭ ਨਾਵੈ
 ਆਭੁਲਿ ਅਭੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਦੇ ਮੋਤੀ ਦਨੁ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਸਫ
 ਲੁ ਜਨਮੁ ਕੋਈ ਵਰਸਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਥੇਧੀ ਮੇਥਰ ਮੇ
 ਕਾਈ ਅਈਹੋਇ ਹੀਰੈ॥ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ਪਰਈ ਮੇਹੀਰੇ ਮਾਲਗ
 ਸਾਲਗ ਹੀਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਾਖ ਦਲਿ ਵਹਉ ਮੇਮਾਰਿ
 ਮਰੈ ਮਨੁ ਧੀਰੈ॥ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਮਨੁ ਦੇਲਏ ਮਨੁ ਗੁਣ ਵਿਚਿ
 ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗੀਰੈ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੀ
 ਤਰੇਣੁ ਨ ਨੀਰੈ॥ ਸਿਲਾ ਅਲੂਣੀ ਚੰਟ ਈਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸਤਗੁਰਸਨਸੀਰੀ॥ਵਿਰਲਾਸਿਖੁਸੁਣੈਗੁਰਪੀਰੈ॥੧੬॥ਗੁਰ ੪੦
 ਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਅੰਦਰਿਸਿਆਣਾਬਹਾਰਿਭੋਲਾ॥
 ਸਬਦਮੁਗਤਿਸਾਵਧਾਨੋਇਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦਨਸੁਣ
 ਈਥੋਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿ
 ਣੁਅੰਨਾਖੋਲਾ॥ਵਾਹਗੁਰਗੁਰਸਬਦਲੈਪਿਰਮਾਪਿਆ
 ਲਾਚੁਪਿਚਥੋਲਾ॥ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕੋਇਚਰਣਪੋਇਚਰ
 ਣੋਦਕੋਥੋਲਾ॥ਚਰਣਕਵਲਚਿਤੁਭਵਰੁਕਾਰਿਭਵਜਲ
 ਅੰਦਰਿਰਹੈਨਿਰੋਲਾ॥ਜੀਵਣਮੁਕਤਿਸਚਾਵਾਚੋਲਾ॥
 ੧੭॥ਸਿਰਵਿਚਿਨਿਕੇਵਾਲਹੋਇਸਾਧੁਚਰਣਚਵਰਕ

ਰਿਛਾਲੇ ਗੁਰਸਰਤੀ ਰਬਨਾਇਕੋ ਅੰਤੁ ਰਿਭਰਿ ਪੇਰਿ ਪਖ ॥
 ਲੇ ॥ ਕਾਲੀ ਹੁੰ ਪਉਲੇ ਕਰੇ ਚਲਣਾ ਜਾਇ ਨੀ ਸਾਣੁ ਸਮਾਲੇ ॥
 ॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖ ਕਹੋਇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਕਾ
 ਗਕਮੰਤੁ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਖਾਇਖ ਵਾਲੇ ॥ ਵਾਲੁ
 ਨਿਕੀਆਖੀ ॥ ਮੇਰੁ ਰਸਿਖੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲੇ ॥ ਗੁਰਸਿ
 ਖੁਲੈ ਪੋਪਿ ਰਮਾਪਿਆਲੇ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਲਰ ਅੰਦਰਿ ਰਿਭੁਣ
 ॥ ਟਾ ਗੁਲਰੋਨੇ ਥਹ ਮੰਡਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਲਰ ਲੋਗ ਨਿਲੋਖ
 ਫਲਾਇਕੁ ਲੋਖ ਮਲੋਖ ਨ ਜਾਣੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬਿਰਖ
 ਬਗੀਚੇ ॥ ਮੁਲੁ ਲਖ ਬਗੀਚੇ ਬਾਗ ਬਾਣੇ ॥ ਲੋਖ ਬਾਗ

ਥਾਮੰਡਵਿਚਿਲਖਥਾਮੰਡਵੁੰਆਵਿਚਿਆਣੈ।।ਮਿਹਰਿਕ ੪੧
 ਰੇਜੇਮਿਹਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਪਸੰਗਤਿਰੰਗੁਮਾਣੈ।।ਪੈਰੀਪੈ
 ਪਾਖਾਕੁਹੋਇਸਾਹਿਬਦੇਰਲੇਓਹੁਗਾਣੈ।।ਹਉਮੈਜਾਇ
 ਤਜਾਇਸਿਵਾਣੈ।।੧੮।।ਦੁਇਹਿਚੰਦੁਅਲੋਪੁਹਇਤੰ
 ਮੇਦਿਹਚੜ੍ਹਦਹੋਇਨਿਕਾ।।ਉਠਿਉਠਿਜਗਤੁਜੁਹਾਰਦਾ
 ਗਗਨਮਹੇਸੁਰਮਸਤਕਿਟਿਕਾ।।ਸੋਲਹਕਲਾਸੀਪਾਰੀਅੰ
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਸੋਹੈਕਲੁਇਕਾ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਰਣਿਸੁਹਾ
 ਵਟੀਨਿਸੁਰਸੁਰੈਸਿਜੈਸਹਸਿਕਾ।।ਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸੰਤੋ
 ਭਦੇਸਹਜਸੰਜੋਗੀਰਤਨੁ।।ਅੰਮ੍ਰਿਕਾਕਰੈਅਨੇਰਹੁਚਾ

ਨਣਾਡੋਰਚਕੋਗਧਿਆਨੁਧਰਿਛਿਕਾਅਮਾਪੁਗਵਾਇਅ
 ਮੇਲਮਾਇਕਾ॥੨॥ਹੋਇਨਿਮਾਣਾਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਯੁਗਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਭੇਟਿਅੰ०
 ਮਾਣਨਿਮਾਣੇਆਪਿਦਿਵਾਇਆਮਾਤਲੋਕਵਿਚਿ
 ਮੁਕਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲੁਵਾਸੁਅਗਾਸਿਚਕਾਇਆਚੈ
 ਦੁਸੁਰਜੁਤੇਤਿਸਕੋਰੋਵਿਪਰਦਖਣਾਚਉਫੇਰਿਛਿਗਇ
 ਆਵੇਦਪੁਗਣਵਖਾਣਦੇਪਰਗਣਕਰਿਪਰਤਾਪੁਜ
 ਣਾਇਆਮਾਥਿਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਗਮਪੈਅਕਥਕ
 ਥਾਵੀਚਰਨਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਛਲੁਅ

ਲਖਲਖਾਇਆ॥੨੧॥੪॥ਚਾਗਿ॥

੪੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹੋਰਤੁ ਸੰਗਿ ਕਸੰਗਿ ਨ ਰਚੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲੁ ਟੁਬਾਰੁ ਪੰਥਨ ਖੋਲਖਚੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਰਨਾ ਮਦਰਨ ਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੋਲ ਪਰਚੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਪਰਸਣ ਨ ਸਰਚੈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਭਾਇਲੁ ਭਾਇਨ ਪਚੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਾਮਾਵਣਾ ਪੈਗੀ ਪੈਗਰਾ ਸਿਨਹਚੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ
ਭਗਤਿ ਚਹਮਚੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕਾ ਅਰਾਧਣਾ ਇਕਮਨੁ

ਹੋਇਨੋਇਦੁਚਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਨਤਾਮਰਪਿਤਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਸਟੁ
 ਦੁਤਾਂਦਿਖਣਾਗਣੁਜਿਤਾਪੇਗੀਪੇਪਾਖਕੁਹੋਇਪਾਹੁਨਣਾ
 ਜਗਿਹੋਇਆਥਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਸਿਖ
 ਮਾਪਿਉਭਾਈਮਿਤਾਦੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਮ
 ਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿਮਨੁਸਿਤਾਛ ਭਿਕੁਫਕਤੁਕੁਤੁਕੁਪਿਤਾ॥੩
 ॥ਅਪਣੇਅਪਣੇਵਰਨਵਿਚਿਚਾਰਿਵਰਨਕੁਲਪਰਮਧਰੰਦੇ
 ॥ਛਿਅਦਰਸਣਛਿਅਸਾਸਤਾਗੁਰਗੁਰਮਤਿਖਟਕਰਮਕ
 ਰੰਦੇ॥ਅਪਣੇਅਪਣੇਸਾਹਿਬੋਚਾਕਰਜਾਇਜੁਹਾਰਜੁਰੰਦੇ

॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਟ ਜਵਿਚਿ ਵਾਪਾਰੀ ਵਾਪਾਰ ਮਚੈ ਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ४੩
 ਅਪਣੇ ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਬੀਉ ਸਭੈ ਕਿਰਸਾਣ ਬੀਜੈ ਦੇ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰਬ ॥
 ਰੀ ਗਰਬ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖਿ ਪੁ
 ਜੈ ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਅਮਲੀ ਗਚਨਿ ॥ ਅਮਲੀ ॥ ਸੋਫੀ ਸੋਫੀ ॥ ਮੇਲੁ ਕਰੈ ਦੇ ॥
 ਹੁ ॥ ਮਾਰੀ ਜੂ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ਮਾਵੇ ਕਰਮੀ ॥ ਵੇ ਕਰਮ ਮਚੈ ਦੇ ॥ ਚੇਹਾਂ ਚੇਹਾਂ ਪਿਰ
 ਹਵੀ ॥ ਠਗ ਠਗ ॥ ਮਿਲਿ ਦੇ ਸਠਰੀ ਦੇ ॥ ਮਸਕਰਿ ॥ ਮਾਮਿਲਿ ਮਸਕਰੇ
 ਦੁਗਲਾ ॥ ਦੁਗਲਾ ॥ ਮਾਹਿ ਮਿਲੈ ਦੇ ॥ ਮਨਤਾ ॥ ਮਨਤਾ ॥ ਮਾਤਾ ॥ ਮਾਤਾ ॥
 ਰੂਤਾਰਤਰੈ ਦੇ ॥ ਦੁਖਿ ॥ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖਿ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ਮਾਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ॥ ਅਪ
 ਟੇ ॥ ਦੁਖ ਰਵੈ ਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਵਸੈ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਪੰ

ਰਿਤੁਜੋਤਕੀਕੋਪਾਂਧਕੋਵੈਦੁਸਦਾਏ॥ਕੋਈਗਜ਼ਾਰਾਉਕੋਕੋਮਹ
 ਰਾਚਉਧਰੀਅਖਾਏ॥ਕੋਈਬਜਾਜੁਸਰਾਫੁਕੋਕੋਜਉਹਰੀਜਵਾ॥
 ਉਜਵਾਏ॥ਪਾਸਾਰੀਪਰਚੁਨੀਅਕੋਈਦਲਾਲੀਕਿਰਸਿਕਮ॥
 ਏ॥ਜਾਤਸਨਾਤਸਹੰਸਲਖਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਕਰਿਨਾਉਗ
 ਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਅਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵ
 ਲਾਏ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਪਾਜਤੀਸਤੀ
 ਚਿਰਜੀਵਣੇਸਾਧਕਸਿਧਨਾਬਗੁਰਚੇਲੇ॥ਦੇਵੀਦੇਵਰਖੀਸੁਰਾ
 ਭੈਰਉਖੇੜਪਾਲਬਹੁਮੇਲੇ॥ਗਣਗੀਧਰਬਾਅਪਛਗਾਕਿਨਰਜਛ
 ਚਲਤਬਹੁਖੇਲੇ॥ਗਾਖਸਦਾਨਉਦੈਤਲਖਾਮੰਦਰਿਦੁਜਾਭਾਉ

ਦੁਹੇਲੇ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੇਹੁ ਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸ ਕੇਲੇ ॥੪॥
 ॥ ਏਕਾਮਨਾਇਕਾਮਰਾਧਣਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਹੇਲੇ॥
 ਚਲਣੁ ਜਾਇ ਪਏ ਸਿਰਿ ਤੇਲੇ॥ ੬॥ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜ ਮੋਹ ਮਜ
 ਗਜ ਪਤ ਪਦਾਨੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਪਾਖੰਡ ਤੰਤ੍ਰ ਬਹੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਗਲੇਰੇ॥ ਵੀਰਾਰਾਧਣ ਜੋਗਣੀ ਮਵੀ ਅਸਾਣ
 ਵਿਰਾਣੁ ਪੂਰੇ॥ ਪੂਰਕ ਕੁੰਤਕ ਰੇਚਕਾ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੂਇ ਅੰ
 ਗਮ ਘੇਰੇ॥ ਸਿਧਾਸਣ ਪਰਚੇ ਪਏ ਹਠ ਨਿਗਹ ਕਉਤ ਕਲ
 ਖਹੇਰੇ॥ ਪਾਰਸਮਣੀ ਰਸਾਇਣਾ ਕਰਮਾਤ ਕਾਲਖ ਅਨੇਰੇ॥
 ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਉਪਾਰਣੇ ਵਰਸਰਾਪ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਲਵੇਰੇ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵਿਣੁਬਾਉਨਪਾਇਨੁਭਲੇਭਲੇਗੇ।ਬੁਝੁ
 ਏਕਗੰਢੀਸਉਫੇਰੇ॥੧॥ਸਉਣਸਗਨਵੀਚਾਰਣੇਨਉਗੁਰ
 ਬਾਰਹਗਸਿਵੀਚਾਰਾਕਾਮਣੁਟੁਣੇਅਉਸੀਆਕਣੁਸੋਈ
 ਪਸਾਰਪਸਾਰਾਗਦਹੁਭੁਤੇਬਿਲੀਆਇਲਮਲਾਲੀਗਿਦ
 ਕੁਛਾਗਾਨਾਰਿਪਰਖੁਪਾਣੀਅਗਨਿਛਿਕਪਦਹਿਰੁਕੀਵਰ
 ਤਾਗਾ॥ਬਿਤਿਵਰਭਵਾਭਰਮਾਇਸਾਸੁਲਸਹਸਾਸੇਸਾਰਾ॥
 ਵਲਛਲਕਾਰਿਵਿਸਵਾਸਲਖਬਹੁਚਖੀਕਿਉਰਵੈਭੁਤਾਗਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਾਰਿਉਤਾਗਾ॥੮॥ਨਦੀਆਨਾਲੇਵਾਹ
 ਵੇਗੀਗਸੀਗੀਗੇਦਕੋਈ॥ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਖ०

ਰਸਪਰਸੈਕੰਚਨੁਸੋਈ॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸ ४੫
 ਫਲਕਾਰਿਚੰਦਨੁਗੋਈ॥ਛਿਅਰੁਤਿਥਾਰਹਮਾਰਕਰਿਸੁਖੈਸੁਖੁ
 ਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਚਾਰਿਵਰਨਿਛਿਅਦਰਸਨਾਥਾਰਹਵਾਟਭਵੈ
 ਸਭੁਲੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਦੁ
 ਬਿਧਾਖੋਈ॥ਇਕਮਨਿਇਕਅਗਧਨਿਓਈ॥੯॥ਨਾਨਕ
 ਦਾਦਕਸਾਹੁਰੈਵਿੰਰਤੀਸੁਰਲਾਗਾਇਤਹੋਏ॥ਜੀਮਟਿਭਦਟਿ
 ਮੰਗੈਮਰੈਪਰੈਕਰਦੇਛੋਏ॥ਗੀਤੀਭੁਣੀਕੁਲਧਰਮਚਜ
 ਅਚਾਰਵੀਚਾਰਵਿਖੋਏ॥ਕਰਿਕਰਤੂਤਿਕਸੂਤਵਿਚਿਪਾਇਦੁ
 ਲੀਚੋਗੈਟਚੰਦੋਏ॥ਜੋਧਜਠੇਮਨੀਅਨਿਸਤੀਆਸਭੁ

ਤੋਭੜੀਟੋਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਵਿਣੁਮਰਿਮਰਿਜੰਮ
 ਨਿਦਈਵਿਗੋਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀਰੇਹਾਰਿਪਰੋਏ॥ ੧੦॥ ਲਸਕ
 ਰਾਮੰਦਰਿਲਾਡੁਲੇਪਾਤਿਸਾਹਾਜਾਏਸਾਹਜਾਏ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਮ
 ਗੋਚਰੁਨਿਪਿਛੈਸਭਉਮਗਉਪਿਆਏ॥ ਬਾਣਿਬਾਣਿਆ
 ਵਨਿਤਾਇਫੇਓਇਸਹਜੰਸਾਦਮੁਰਾਏ॥ ਖਿਜਮਤਿਦਾ
 ਰਵਰੀਗੀਅਨਿਦਰਗਹੋਨਿਖਮਾਰੁਕੁਵਾਏ॥ ਮਗੋਛੈ
 ਟੀਸੇਲਹਨਿਸੇਵਾ॥ ਮੰਦਰਿਕਾਰਦੁਸਾਏ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪ
 ਤਿਸਾਹੁਸੇਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਗੁਰਪਰਸਦੇ॥ ਸਾਹਸੁਹੇਲੇਆ
 ਦਿਜੁਗਾਏ॥ ੧੧॥ ਤਾਰੇਲਖਾਮਨ੍ਹੇਗਵਿਚਿਚਵਿਓਮੇਸੁ

ਭਿਨ ਸੁਝੈ ਕੋਈ ਨਾਸੀ ਹਿ ਬੁਕੇ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਭੰਨੀ ਜਾਇਨ ॥ ੪੬ ॥
 ਅਇਖੋ ਤੁਈ ਨਾਸੀ ਸੀ ਅਰੁ ਗਰੁ ਤੁਝੇ ਰਿਠੀਆ ਖੁਰੀ ਵਤੁ ਦੇਲ
 ਖਪਲੇਈ ਪੀਖੇ ਰੁਸਹ ਬਾਜ ਦੇਖਿ ਫੂਕਿ ਨਹੀ ਪਾਨਿ ਮਿਲੈਨ
 ਫੇਈ ਚਾਰਵੀ ਚਾਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਦੁਗਮ
 ਤਿਖੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਾ ਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਮਵਾਸ ॥
 ਗੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਜਾਣੁ ਜੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚ ॥
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਹੁ ਚਲਾਇਆ ਪੀਜਿ ਦੂਤ
 ਕਰਿ ਭੂਤ ਵਾਸਿ ਦੁਗਮ ਤਿਦੁ ਜਾਗੁ ਉਮਿਟਾਇਆ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਚਲਣਾ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ ਹਿਨ ਆਇਆ ॥

ਥੇ ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਵਾਟ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਉ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਤਾਇਆ ॥
 ਜਿਉ ਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਕਵਲੁ ਹੋਆਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇਆ ॥
 ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗਜਾ ਪਰਜਾ
 ਹੋਇ ਕੈਚਾ ਕਰਕੁ ਕਰ ਦੇਸਿ ਦੁਹਾਈ ॥ ਜਮ ਦਿਆਰਣਿ ਝੂਝ
 ਟਾਨਾ ਨਕਦਾ ਦਕੋਇ ਵਧਾਈ ॥ ਵੀਵਾ ਹੋਨੇ ਸਿਠ ਟੀਆ ਦੁ
 ਹੀ ਵਲੀ ਦੁਇ ਤੂਰ ਵਜਾਈ ॥ ਰੋਵਣੁ ਪਿਟਣੁ ਮੁਇਆ ਨੋ ਵੈਣ
 ਅਲਾ ਹਣੁ ਧੁਮ ਧੁਮਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਥੇ ਦਕਤੇ ਬਹੁ ਬਾਹਗ ਜਮ ਟਿਮ

ਗਣਿਅਲਿਪਤੁਰਹਾਈਆਸਾਵਾਚਿਨਿਰਾਸੁਫਲਾਈ॥੧੪॥ ੪੭
 ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਜੁਹੇਲਵਾਮਨਮੁਖਥਾਗਵਾਟਫਿਰੰਦੇ॥
 ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਜਲਵਿਚਿਰੁਥੰਦੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਾਰਿਮਨਮੁਖਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿ
 ਮਰੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਦੇਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁ
 ਖਲਹੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸੁਰਖਤੁਮਨਮੁਖਿਜਮਪੁਰਿਰੰਦੇ॥
 ਸਹੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗਵਾਈਆਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਮ
 ਗਨਿਜਲੰਦੇ॥ ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਵਿਰਲੇਬੰਦੇ॥੧੫॥ ਪੇਵਕੈ
 ਪਾਰਿਲਾਭੁਲੀਮਾਉਪੀਉਖਰੀਪਾਮਾਰੀ॥ ਵਿਚਿਭਰਾਵਾਂਭੋਨ

ਵੀਨਨਕਦਾਦਕਸਪਰਵਾਰੀ। ਲਖਖਰਚੇਵੀਵਾਰੀ। ਅਗਰ
 ਏਦਾਸੁਸਾਜੁਅਤਿਭਾਰੀ। ਸਾਹੁਰੁਏਪਰਿਮੰਨੀ। ਅਸਟ
 ਖਤੀਪਰਵਾਰਸਪਾਰੀ। ਸੁਖਮਾਏਪਰਸੇਜਤੀਛਤੀਹਭੇ
 ਜਨਸਦਾਸੀਗਾਰੀ। ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਵਿਚਿਅਰਧ
 ਸਰੀਰੋਮੇਖਦੁਆਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਨਿਹਚਉਨਾਰੀ।
 ੧੬। ਜਿਉਥਹੁਮਿਤੀਵੇਸਿ। ਮਾਸਭਿਕੁਲਖਣਪਾਪਕਮਾ
 ਵੈ। ਲੋਕਹੁਦੇਸਹੁਬਾਰੀ। ਤਿਹੁਪਖਾਨੇ। ਅਭਿਲੀਗੁਲਾਵੈ। ਭੁ
 ਬੀਭੋਭੋਹੋਰਨਾਮਭਗਮਿਠਾਹੋਇਪਚਾਵੈ। ਘੀਰਾਹੋਵਾਮਿ
 ਰਗਜਿਉਦੀਪਕੋਹੋਇਪਤੰਗਜਲਾਵੈ। ਦੁਹੀਸਗਈਜਰ

ਦਰੁਪਥਰਬੇਰੁਪੁਰੁਥਾਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਮਠਖੰਡਹੋਇਦੁ ੪੮
 ਸਟਾਸੰਗਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ ਵੇਸੁਆਪਤੁਨਿਨਾਉਸਦਾਵੈ
 ॥੧੭॥ ਸੁਧਿਨੋਹੋਵੈਥਾਲਥਾਧਿਥਾਲਕਲੀਲਾਵਿਚਿਵਿਹਾ
 ਵੈ॥ ਭਰਿਜੋਥਨਿਭਰਮਾਣੀ॥ ਐਪਰਤਨਧਨਪਰਨਿੰਦਲੁਭਾ
 ਵੈ॥ ਬਿਰਧਿਹੋਆਜੰਜਲਾਵਿਚਿਮਹਾਜਾਲੁਪਰਵਾਰੁਫਹਾ
 ਵੈ॥ ਬਲਹੀਣਾਮਤਿਹੀਣੁਹੋਇਨਾਉਬਹਤਰਿਮਾਥਰੁ
 ਵੈ॥ ਅੰਨਾਥੇਲਾਪੰਗੁਲਾਤਨੁਥਕਾਮਨੁਦਹਾਦਿਸਪਾਵੈ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਥਦਵਿਣੁਲਖਚਉਗਸੀਹਜੂਨਿਭਰੁ ੦
 ਵੈ॥ ਅਉਸਰੁਚੁਕਾਹਥਿਨਾਮਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਹੰਸੁਨਛਰੈਮਾਨਸ

ਰਬਹੁਲਾਬਹੁਲਪੜਫਿਗਿਆਵੈ॥ ਕੋਇਲਬੋਲੈਅੰਬਵਣਿ
 ਵਣਿਵਣਿਕਾਉਕੁਥਾਉਸੁਖਾਵੈ॥ ਵਗਨਹੋਵਨਿਕੁਤੀਆਂ
 ਗਾਂਈਗੋਰਸੁਵੰਸੁਵਧਾਵੈ॥ ਸਫਲਾਥਿਰਖਾਨਿਹਚਲਮਤੰ
 ਨਿਹਫਲਮਾਣਸਟਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਅਗਿਤਤੀਜਲੁਸੀ
 ਅਲਾਸਿਰੁਉਚਾਨੀਵਾਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗ
 ਵਾਇਆਮਨੁਖੁਖੁਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਵੈ॥ ਦੂਜਾਭਾਉ
 ਕਦਾਉਹਗਵੈ॥ ੧੮॥ ਗਜਾਮਗਮੀਨਪਤੰਗਮਾਲਿਇਕ
 ਤੁਇਕਤੁਗੋਗਿਪਚੰਦੇ॥ ਮਾਣਸਦੇਹੀਪੀਜਿਰੋਗਪੰਜੇਦੁਤਕੁ
 ਦੁਤਕਚੰਦੇ॥ ਮਾਸਾਮਨਸਾਡਾਇਟੀਹਰਖਸੇਗਬਹੁਰੋਗ

ਵਧੀਦੋ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਿ ਭੰਭ ਲੂਸੇਖਾਇ ॥ ੪੯ ॥
 ਭਵੀਦੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਾਹਚ
 ਲੀਦੋ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਚਲਣਾ ਭੁਜਿ ਗਏ ਠਗੋਚਰ
 ਡਰੀਦੋ॥ ਲੇਲਾਹਾਨਿ ਜਿਪਾਰਿ ਬਹੀਦੋ॥ ੧੦॥ ਬੇਵੀਚਾ ਕੁਲਿ
 ਪਾਇਦਾ ਬਹਲੇ ਪੁਰਮਾਣੁ ਮੁਹਾਣਾ॥ ਮਾਭੁਇ ਕੁਨਿ
 ਬਾਹਿਦਾਲ ਸਕਰਸੰਗ ਸਾਹਸੁ ਲਤਾਣਾ॥ ਫਿਰੈ ਮਹਲੇ
 ਪਾਹੁਰੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਸਵਨਿ ਪਧਾਣਾ॥ ਲਾੜਾਇ ਕੁਵੀਵ ॥
 ਹੀਮੇ ਬਹਲੇ ਜਾਂਵੀ ਕਰਿ ਮਿਹਮਾਣਾ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਇ ਕੁ
 ਮਲਕਾਵਿ ਚੋਰੁ ਪਜਾਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ

ਚਾਪਤਿਸਾਹਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਾਇਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨੧॥ਪਾਪੀਜਿ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਜਾਣੀਅੰਪੁਰੇਪੁਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆ॥ਪੁਰੇ
ਪੂਰਾਸਾਪਸੰਗਪੁਰੇਪੁਰਾਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਪੁਰੇਪੁਰਾਪਿਰ
ਮਰਸੁਪੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲਾਇਆ॥ਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸਣੇ
ਪੁਰੇਪੁਰਾਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਪੁਰੇਪੁਰਾਬੈਰਣਾਪੁਰੇਪੁਰਾਤ
ਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਰੈਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਹੋਇਵਸਿਗਤਿਆਇਆ॥ਸਦੁਪੁਸਦੁਨਾਉਗੁਗਿਆ॥

ਹੁਧਿਆਨੁ ਸਿਖਾਸਮਝਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾ ॥ ੪੦ ॥
 ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਕਰੋ
 ਕਰਾਇਆ ਭੁਕੇ ਭੰਡਾਰ ਦਾ ਤੁਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਦੇਇ ਦਿਵੰ ॥
 ਇਆ ਪਾਰਥੁ ਮੁਹੁਰਤੁ ਪੁਰੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਥਾਇ
 ਸਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਜੋਗਾਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਪਰੈ ਨਦ
 ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਿਉ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਦਿਤਾ ਖਾਇ ਪ
 ਨੈ ਪੈਨਾਇਆ ਪਰ ਬਾਗਿ ਹੋਇ ਵਗਤਿ ਆਖਰ ਬਾਗਿ ਸਿ
 ਖ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਖਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਮੰਮਿ ਤਵੇਲੇ ਉਠਿ ਕੇ ਜਾਇ ਮੰਦਰਿ ਦਰੀਆਇ ਨ

ਵੰਦੋ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਅਗਾਧਿ ਵਿਚਿ ਇਕਮ ਨਿਹੋਇ ਗੁਰ
 ਜਾਪੁ ਜਪੰਦੇ॥ ਮਥੈ ਟਿਕੇਲ ਲਲਾਇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾ
 ਇਥਹੰਦੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਗਾਵਿ ਸੁਣੰਦੇ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਭੈਵਰਤਿ ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
 ਰਪੁਰਬ ਕਰੰਦੇ॥ ਸੰਵੇਸੋ ਦੁਰਗਵਤਾ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਾਰਿ ਮੇਲੁ
 ਮਿਲੰਦੇ॥ ਰਤੀ ਕੀਰਤਿ ਸੋਹਿਲਾ ਕਾਰਿ ਮਾਰਤੀ ਪਰਸਾਦੁ ਵਰੰ
 ਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਚਖੰਦੇ॥ ੩॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ
 ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਆੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਪਸਾਗਾ॥ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ
 ਤਰੇ ਪਰਤਿ ਅਗਾਸੁ ਪਰੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਰੋਮਰੋ ਮਾਧਿ ਚਿਰਗਿ

ਓਨਕਰਿ ਵਰਭੰਡਕੋਰਿ ਅਕਾਰਾ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਖਰੁ ਸਹੁ ॥ ੪੧ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲੇ ਵਸਿ
 ਹੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਸਿਰਜਹਾਰਾ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਅਤਿ
 ਸੁਖ ਮੋਤਿ ਦੂਹੋਇ ਵਡਾ ਬਿਰਖ ਵਿਥਾਰਾ ਫਲ ਵਿਚਿ ਬੀਉ
 ਸਮਾਇ ਕੋਇ ਕਦੁ ਬੀਅਲੁ ਖਹਿ ਜਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫ
 ਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ
 ਸਚਖੰਡ ਵਿਚਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਖੁ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਭਗਇ ਭਗ
 ਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੋਵਾਹ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਪਾਣੀ ਪਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਖੀਥਿਨੀਵਾਟਿਚਲਾਇਆਯਧਰਤੀਮਾਤਮਹੱਤੁਕਾਰਿ
 ਓਤਿਪੋਤਿਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਆਦਾਈਦਾਇਆਗਤਿ
 ਦਿਹੁਬਾਲਸੁਭਾਇਜਗਤੁਖਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜ
 ਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਾਪਸੰਗਤਿਵਸਿਆਪੁਗਵਾਇਆ
 ਜੀਮਦੁਮਰਣਹੁਥਾਹਰੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਰਤਾਇ
 ਆਗੁਰਮਤਿਮਾਤਮਤਿਲੋਪਿਤਾਸੀਤੋਖਮੋਖਪਦੁਪਾ
 ਏਆਪੀਰਜੁਧਰਮੁਭਿਗਵਦੁਇਜਪੁਤਪੁਜਤੁਸਤੁਪ
 ਤਨਣਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਪੁਰਖਹੰਪੁਰਖੁਚ
 ਲਤੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮਲਖੁਲ

ਖਾਇਆ॥੫॥ਪਰਘਰਜਾਇਪਗਹੁਣਾ॥ਆਸਾਵਿਚਿਨਿਗਾ॥੫੨
 ਸੁਵਲਾਏ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਕਵਲਜਿਉਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁਅ
 ਲਿਪਤੁਗਾਏ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੰਗੀ॥ਮਲਿਗੁਰਚੇਲੇਦੰ
 ਸੀਧੀਮਿਲਾਏ॥ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਪਸੰਗਤਿਸ
 ਚਖੰਡਵਸਾਏ॥ਆਪੁਗਵਾਇਤੀਥੋਲਰਸੁਖਾਇਚਬਾਇ
 ਸੁਰੰਗੁਚੜਾਏ॥ਛਿਅਦਰਸਨਤਰਸਨਖੜੇਥਾਗਪੰਥਿ
 ਗਿਰੰਥਸੁਣਾਏ॥ਛਿਅਰੁਤਿਥਾਗਪੰਥਕਾਰਿਇਕਾਇਕੁ
 ਸੁਰਜੁਚੰਦਾਦਿਖਾਏ॥ਥਾਗਹੋਲਹਮੇਲਿੰਸਸੀਅਗਮੰ ਕੈ
 ਦਰਿਸੁਰਸਮਾਏ॥ਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਘਕੋਗੁਰਮੁਖਿਇਕ

ਮਨਿ ਇਕਾਧਿ ਮਾਏ ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰਉਪ
 ਦੇਸ ਮਦੇ ਸੁਹਾਰਿ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੀ ਦੇ ॥ ਚਰਣ ਸੁਹਰਣ
 ਮਸਤਕ ਸਰਨਿ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸੁਹੰ ਦੇ ॥ ਭਰਮ ਕ
 ਰਮਦਾ ਲੇਖੁ ਮੋਟਿ ਲੇਖ ਮਲੇਖ ਵਿਸੇਖ ਥਣ ਦੇ ॥ ਜਗਮ
 ਗ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤੁਕ ਰਿਸੁ ਰਜਚੰਦਨ ਲਖ ਪੁਜੀ ਦੇ ॥ ਹਉ ਮੇਗਰ
 ਬੁਨਿ ਵਾਰਿ ਕੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀ ਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਪੂਰਨ ਥਹ ਮੁਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰਚੰਦੇ ॥ ਸੁਖ ਸੀਪਟਿ
 ਹਿਣਿ ਭਵਰ ਵਸੰਦੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਣੁ ਸਫਲੁ ਫਿ
 ਮ ਦਰਸਨੁ ਇਕ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਦਿਬ ਦਿਸਾਟਿ ਪਰਗਾਸੁ

ਕਰਿਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆਨੁਪਛਾਣੈ॥ਏਕਨਾਗੀਜਤੀਹੋਇਪਰ ੫੩
 ਨਾਗੀਪੀਭੈਣਵਖਾਣੈ॥ਪਰਧਨੁਸੁਆਰਗਾਇਜਿਉਮਕੁਭਿੰਦੁ
 ਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਪਰਥਾਗੀਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਸਿਖਾਸੁਭਮਲਮੁਭ
 ਵਿਗਾਣੈ॥ਪਾਰਥਹਮੁਪੁਰਨਥਹਮੁਗਿਆਨਧਿਆਨਗੁਰਸਿਖ
 ਸਿਵਾਣੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਪਰਵਾਣੈ॥੮॥ਗਾਈ
 ਬਹਲੇਰੀਗਾਜਿਉਖੜਚਰਿਦੁਸੁਦੇਨਿਏਕਰੀਗੀ॥ਬਹਲੇਬਿ
 ਰਖਵਣਾਸਪਤਿਅਗਿਨਅੰਦਰਿਐਬਹੁਰੀਗੀ॥ਰਤਨਾਵੇਖੈਸ
 ਭੁਭੋਰਤਨਪਾਰਖੁਵਿਰਲਾਸੰਗੀ॥ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੋਧਿਆਰਤਨ
 ਮਾਲਸਤਸੰਗਤਿਚੰਗੀ॥ਮ੍ਰੀਮ੍ਰਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਹੋ

ਏਨਿਹਾਲੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਮੰਗੀ ॥ ਦਿਬ ਦਹ ਦਿਬ ਦਿਸ ਟਿਹੋਇ ॥
 ਰਨ ਬਹ ਮਜੇ ਤਿਅੰਗ ਅੰਗੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਤਿਹੁ ਸਹਲੀ
 ਗੀ ॥ ਟੀਸ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਸਬਦ ਏਕ
 ਸਬਦੀ ਮਲਾਏ ॥ ਗਗਨ ਦਲਖ ਸਬਦ ਲਖ ਭਾਖਿ ਮਾਭੁ ॥
 ਉਸੁ ਭਉ ਮਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਹ ਮਾਧਿ ਮਾਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਏ ॥ ਜੀਤ
 ਜੀਤ ਵਜਾਏ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਵੀਚਾਰਿ ਕੋ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਵਰ
 ਜਿਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਮਨੁ
 ਪਰਚਾਏ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਨਿ ਭੁਫਕੀ ਵਿਆਰੇ ਖੇਰਖਟਹੁ
 ਲੁਕਾਏ ॥ ਗੰਨਾ ਹੋਇ ਕੋਲੁ ਪੀੜਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮ

ਕਰੰਦਗਸਿੰਹੋਇਭਵਰਨੋਵਾਸੁਲੁਭਾਵੈ॥ਇਤ੍ਰਾਪਿੰਗਲਾਸੁਖ॥ ੫੪
 ਨਾਲੀਪਿਥਿਥੇਣੀਨਿਜਪਾਗਿਆਵੈ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਮਨੁਪਵਣ
 ਲਿਵਸੋਹੰਸਾਜਪੇਜਪਾਵੈ॥ਅਚਰਜਗੁਪਾਮਨੁਪਾਲਿਵਰੀ
 ਪਸੁਗੀਧਾਅਵੇਸੁਮਚਾਵੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਚਰਣਾਗਥਿਦਸੁਖ
 ਸੀਪਟਾਵਿਚਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਿਗਮਰਸੁ
 ਦੇਹਥਿਦੇਹਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅਲੁਖੁਲ
 ਖਾਵੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਥਸੁਕਥਹਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਕਾਰ
 ਕਮਾਵੈ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਾਪੇਰੋਏਚਰਣਾਮਨੁਪਾਵੈ॥ਗੁ
 ਰਬਾਣੀਲਿਖਿਪੋਥੀਆਤਾਲੁਮਿਟਿਗਰਬਾਬਵਜਾਵੈ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਫੰਡ ਉਤਕਰਿਗੁਰੁ ਈਗਲਿਮਿਲਿਗਲਿਲਾ
 ਵੈ॥ ਕਿਰਤਿਵਿਗਤਿਕਰਿਪਰਮਦੀਹਥਹੁਦੈਕੈਭਲਾਮਨਾਵੈ
 ॥ ਪਾਰਸੁਪਗਸਿਅਪਰਸੁਹੋਇਪਰਤਨਪਰਧਨਪੁਨਲਾ
 ਵੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਪੂਜਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਭਾਣਾਭਾਵੈ॥
 ਅਪੁਗਵਾਇਨਾਮਪੁਲਖਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰਸਕਾ
 ਰਥੇਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਾਲਚਲੀਦੇ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਨਿ
 ਚਲਿਸਾਪਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਬਹੀਦੇ॥ ਧਾਵਨਿਪਰਉ
 ਪਕਾਰਨੇਗੁਰਸਿਖਾਂਨੋਖੋਜਿਲਹੀਦੇ॥ ਦੁਬਿਧਾਪੰਥਿਨਧਾ
 ਵਨੀਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਰਹੀਦੇ॥ ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਬੀ

ਦਗੀ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਹੁਕਮੀ ਬੀ ਦੇ। ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਰਵਖਣਾ ਪੈ ਗੀ॥ ੫੫॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਰੰਦੇ। ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚੈ ਪਰਚੰਦੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਸਿਖ
 ਮਾਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮਾਪਿਆਲਾ। ਅਜਰੁ ਜਰੰਦੇ। ਪਾਰਬ
 ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਬਹਮੁ ਬਿਬੇਕੀਧਿਆਨੁ ਪਰੰਦੇ॥ ਸਬ
 ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਏਹੋਇ। ਅਕਥਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣ
 ਦੋ। ਭੂਹ ਭਵਿਖੁ ਵਰਤਮਾਨ। ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿਅ
 ਲਖਲਖੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਅਛਲੁ ਛਲਿ ਭਗਤਿ ਵ
 ਛਲੁ ਕਰਿ। ਅਛਲੁ ਛਲੰਦੇ। ਭਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥੈਇ
 ਕਸਪਿਛੇ ਲਖਤਰੰਦੇ। ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ਮਿਲੁ ਨਿਹਸੰਦੇ॥ ੧॥

ਅਨੁਗਾਗੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਸਾਪਸੀਗਿ॥ ਅੰਗਿ॥ ਅੰਗਿ॥ ਇਕਰੰ
 ਗਿ॥ ਸਮਾਗੇ॥ ਰਤਨ ਮਾਲ ਕਾਰੰ ਕਚੇ ਪਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟਾ
 ਬੋਲਣ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖਣਾ ਬ
 ਹਮਾਪਿਆ ਨੁਪਰੈ॥ ਆਪੁ॥ ਆਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰ ਸਬਦਿ॥ ਅਲਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ
 ਨਮ ਸਕਾਫਰੰ ਰਉਤਿ ਸਿਵਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ਪ
 ਰਦਖਣਾ ਪੂਰਨ ਮਰਤਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਜਗਭੋਗ
 ਸੰਜੋਗ ਪਛਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਣੁ ਸਮਾਧਿ ਹੋ॥ ਆਪੇ॥ ਆਪਿ
 ਨਥਾਪਿਉ ਥਾਪੇ॥ ਘਰ ਬਾਰੀਫੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਲਹਿ ਨਭ

ਵਲੋਭਉਨਾਵਿਆਪੋ॥ ਪਾਰਿਪਏਲੀਪਿਵਰੈਸਗਪੋ॥ ੧੮ ੫੭
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਰੂਪਹੈਧਿਆਨਮੂਲੁਗੁਰਮੂਰਤਿਜਾਣੈ
 ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਮੂਲੁਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਣੁਪਰਵਣੈ॥
 ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸੁਪੂਜਾਮੂਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਾਣੈ॥
 ਸਥਾਇਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਪਸੰਗਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਦਰਿਆ॥
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਗੰਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਚਲਦੁਭ॥
 ਏ॥ ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਥਾਹੀਅਕਥਕਥਾਕਉਣੁਆਖਿਵਖਾ
 ਏ॥ ਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲੰਘਾਸਿਵਾਣੈ॥ ੧੯॥ ਸੀਸੁਨਿਵਾਏ
 ਫੀਗੁਲੀਗਲਿਬੰਧੇਜਲੁਉਚਾਮਾਵੈ॥ ਘੁਲੁਖੁਲੁ ਨਸੁਲੁ

ਸੁਤਿਰਰਤਸਰਤਿਗੁਰਸਿਖ

४॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨੁਆਖੀਐਥਹਲੇਬਿਸੀਅਰਤਿਸੁਲਪਟਾਹੀ॥
ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥਗੰਪਥਪਾਰਸੁਹੋਇਨਜਾਹੀ॥ ਮਣਿਜਿਨ੍ਹਸ
ਪਾਂਸਿਰੀਓਇਭਿਸਪਾਂਵਿਰੀਫਿਰਾਹੀ॥ ਲਹਰੀਅੰਦਰਿਹੀਸੁਲੇ
ਮਾਣਕਮੋਤੀਚੁਕਿਚੁਗਿਖਾਹੀ॥ ਜਿਉਜਲਕਵਲੁਆਲਿਪਤੁ
ਹੈਪਰਿਥਾਰੀਗੁਰਸਿਖਤਿਵਾਹੀ॥ ਮਾਸਾਵੇਚਿਨਿਗਸੁਹੋ
ਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਵਾਹੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਤੁਮੁ
ਹਿਸਾਲਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾ
ਰਣਣਾਇਆ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿਖੈਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਾਰਗੁਧੰਨੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਮਾਲਿਸੰਗੁਚਲਾਇਆ॥

ਨੂਪੀਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਪੀਨੁਸਤਕੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਆਸ ॥ ੫੬ ॥
 ਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪੀਨੁਪੈਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰਸਿਖਪਰਸਇਆਇਆ॥
 ਭਉਭਗਤਿਗੁਰਸਿਖਵਿਚਿਹੋਇਦਾਇਆਲੁਗੁਰੁਮੁਹਿਲਾਇਆ
 ॥ ਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਉਮਿਟਾਇਆ॥ ੧੬ ॥ ਪੀਨੁਪਲੁਚਸਾਪਣੀ
 ਪਾਠਪਨੁਪੀਨੁਥਿਤਿਸੁਵਾਰਸਭਾਗੋਪੀਨੁਪੀਨੁਦਿਹੁਗਤਿਹੋਪ
 ਖਮਾਹੁਤਿਸਿਮਤਿਜਾਗੋਪੀਨੁਅਭੀਚੁਨਿਛੜੁਹੋਕਾਮੁਕੁਪੁ
 ਅਹੰਕਾਰਤਿਆਗੋਪੀਨੁਪੀਨੁਸਿਜੇਹੁਹੋਅਠਸਠਿਤਿਗੁਰ
 ਜਪਿਗਾਗੋਗੁਰੁਦੁਆਰੈਆਇਕੋਚਰਣਕਵਲਰਸਅੰਮਿ
 ਤੁਪਾਗੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅਨਭੈਪਿਰਮਪਿਰੀ

ਈਚਕਵੀਚੰਡਨਾਡਿਰਭਾਵੈ॥ਸਿਮਲਾਬਿਰਖੁਨਸਫਲੁਹੋ
 ਈਚੰਦਨਵਾਸੁੰਵਾਂਸਿਸਮਾਵੈ॥ਸਪੈਦੁਪਾਪੀਮਾਲੀਮੇਤੁ
 ਮੇਦਾਕਉਤੁਨਜਾਵੈ॥ਜਿਉਥਿਓਚਿਥਿਚਿਚੁਕੀਲੇ
 ਹੁਪੀਮੇਦੁਪੁਨਖਾਵੈ॥ਸਭਿਅਵਗੁਣਮੇਤਨਿਵਸਨਿ
 ਗੁਣਗੀਤੇਅਵਗੁਣਨੇਪਾਵੈ॥ਬੋਮਨਵਾਸੁਕਭੂਰੀਆਵੈ
 ॥੨੦॥੬॥ਛਾਇ॥

॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾ
 ਈਆਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮਾ

ਪਗਣਾਂਇਆਗੁਰਸਿਖਸੋਭਿਸਾਪਨਾਸਾਧਿਸਥਾਇਸਾਪੁਸ ੫੯
 ਦਵਾਇਆਚਹੁਵਰਨਾਉਪਦੇਸਦੇਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਰੁ
 ਹਾਇਆਸਚਹੁਭੈਸਭੁਕਿਹੁਸਚਨਾਉਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦਿਤ੍ਰਾਇਆ
 ॥ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਸਭਕੋਮੰਨੈਹੁਕਮੁਸੁਚਿਸਮਾਇਆਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖਾਇ॥੧॥ਸਿਵਸਕਤੀਨੋਸਾਪਿਕੈ
 ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਿਹੁਰਤਿਸਧਾਏ॥ਸੁਖਦੁਖਸਾਪੇਹਰਖਸੋਗਨਰਕ
 ਰੁਰਕਖੰਨਪਾਪਲਪਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਜੀਵਣਮੁਕਤਿਭਲਾ
 ਬੁਰਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਨਿਵਾਏ॥ਗਜਜੇਗਜਿਟਿਵਾਸਿਕਰਿਸਾਪਿਸੰਜੋ
 ਗੁਵਿਜੋਗਹਰਾਏ॥ਵਸਗਤਿਕੀਤੀਨੀਦਭੁਖਾਮਾਸਾਮਨਸਾ

ਜਿਵਿਘਰਿਆਏ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸਾਧਿਕੈ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਂਟਸ
 ਥਾਏ॥ਪੈਗੰਪੈਪਾਖਾਕਸਦਾਏ॥੨॥ਥਹਮਾਕਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈ॥
 ਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਲਘਾਏ॥ਭੂਭਵਿਖਹੁਵਰਤਮਾਨਆ
 ਇਮੰਧਿਜਿਣਿਅੰਤਿਸਧਾਏ॥ਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕਤਕਾਰਿ
 ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜਿਣਿਆਏ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾ
 ਧਿਸਾਧਿਸੁਗਮਿਰਤਪਾਤਾਲਨਿਵਾਏ॥ਉਤਮਮਧਮਨੀਚ
 ਸਾਧਿਕਾਲਕਜੇਬਨਾਬਿਗਧਿਜਿਣਾਏ॥ਇਵ੍ਹੀਪੰਗੁਲਾ
 ਸੁਖਮਨਾਡਿਕਟੀਊਪਿਡਿਬੇਟੀਨਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਕਮ
 ਨਾਇਕਾਧਿਆਏ॥੩॥ਅੰਤੁਜਜੇਰਜਸਾਧਿਕੈਸੇਤਜਉਤ

ਭੁਜਖਾਣੀਥਾਣੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਚਾਰਿਨੁਗਿਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਵੇਦਵਖ॥੫੯
 ਣੀ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮੁਮੋਖਾਜਿਣਿਰਜਤਮਸਤਗੁਣਤੁਗੀਆਰਾ
 ਣੀ॥ਸਨਕਾਦਿਕਾਆਸੁਮਉਲੀਪਿਚਾਰਿਵੀਰਵਸਗਤਿਕਰਿਅ॥
 ਣੀ॥ਚਉਪਕੂਜਿਉਚਉਸਾਰਮਾਰਿਜੇਕੁਹੋਇਨਕੋਇਰਵਾਣੀ
 ॥ਰੰਗਾਬਿਰੰਗਤੰਬੋਲਰਸਬਹੁਰੰਗਿਇਕੁੰਗੁਨੀਸਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਪਸੰਗਤਿਨਿਰਥਾਣੀ॥੪॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਧਰ
 ਤਿਅਕਾਸੁਉਲੀਪਿਪਾਇਆਣਾ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਵਿਰੋਧੁਲੀਪਿ
 ਲੇਭੁਮੋਹਅਹੰਕਾਰੁਵਿਹਾਣਾ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅ
 ਰਥੁਮੁਗਰਥੁਪੰਚਪਰਵਾਣਾ॥ਖੇਚਰਭੂਚਰਚਾਰੀਉਨਮਨ

ਲੀਘਾਮੇਗੋਚਰਿਥਾਣਾਪੰਚਾਇਣਪਰਮੇਸਰੇਪੰਚਸਬਦਪਨਘੋ
 ਰਨੀਸਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਚਭੂਆਤਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੁ
 ਹਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਨਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਪਾਛਿਆਮਰੁਤੀ
 ਕਰਿਸਾਪਨਾਛਿਆਦਰਸਨਸਾਪੈਗੁਰਮਤੀਆਛਿਆਮਰਸਰ
 ਸਨਾਸਾਧਿਕੈਗਗਗਾਣੀਗੁਗਾਣੀਗੁਗਤੀਆਛਿਆਚਿਰਜੀਵੀ
 ਛਿਆਮਜਤੀਚਰਦਰਤੀਛਿਆਸਾਬਿਜੁਗਤੀਆਛਿਆਸਾਸਤ੍ਰ
 ਛਿਆਕਰਮਾਜਿਟੀਛਿਆਗੁਰਗੁਰਸੁਰਤਿਨਿਰੰਤੀਆਛਿਆ
 ਵਰਤਬੇਸਾਧਿਕੈਛਿਆਛਕਛਤੀਹਪਵਣਪਰੰਤੀਆਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਰੰਤੀ॥ ੬॥ ਸਤਸਮੁੰਦਉਲੀਘਾਮਾਦੀ

ਪਸਤਾਇਕੁਦੀਪਕੁਥਲਿਆਸਤਸੁਤਾਇਕਸੁਤਿਕਰਿਸਤੇਪੁ ੬੦
 ਗਿਆਲੀਪਿਉਛਾਲਿਆਸਤਸਤੀਜਿਨਿਸਪਤਗਿਖਿਸਤ
 ਸੁਰਾਜਿਨਿਅਟਲੁਨਟਲਿਆਸਤੋਸੀਵਾਸਾਧਿਕੈਸਤੀ
 ਸੀਕੀਸੁਫਲਿਓਫਲਿਆਸਤਾਮਕਾਸਪਤਾਲਸਤਵ
 ਸਗਤਿਕਰਿਉਪਰੋਚਲਿਆਸਤੇਧਾਰੀਲੀਪਿਕੈਭੈਰਉ
 ਖੇਤ੍ਰਪਾਲਦਲਮਲਿਆਸਤੇਰੋਹਣਿਸਤਵਰਸਤਸੁਹਾ
 ਗਣਿਸਾਧਿਨਛਾਲਿਆਭੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਖਲਿ
 ਆਆਮਾਮੁਤੇਸਿਧੀਸਾਧਿਕੈਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਮਾਧਿਫਲ
 ਟੀਆਮਸਟਕਲੀਬਿਖੁਸਾਧਨਾਸਿਮਗਣਿਸੇਖਨਕੀਮਤਿ

ਪਾਈ॥ ਮੁਹੁਇਅਰਪੇਸੇਗੀਆਪੰਜੁਅਰੇਚਾਲੀਚਰਾਈ॥
 ਜਿਉਚਰਖਾਅਰਖੰਭੀਆਇਕੁਤੁਸੁਤਿਰੇਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
 ਨਪਰਗਅਸਟਗਜੇਗੁਚਾਵਲਰਤੀਮਾਸਾਰਾਈ॥ ਅਰਕਾ
 ਰਾਮਨੁਵਾਸਿਕਰਿਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਗਈ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਵਡੀਵਡੀਆਈ॥ ੮॥ ਨਾਥਿਚਲਾਏਨਵੈਨਾਥਨਾ
 ਥਾਨਾਥੁਅਨਾਥਸਹਾਈ॥ ਨਉਨਿਧਾਨਫੁਰਮਾਨਵਿਚਿ
 ਪਰਮਾਨਿਧਨਾਗਿਅਨਗੁਰਗਈ॥ ਨਉਭਗਤੀਨਉਭਗ
 ਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਉਗਿਰਪਸ
 ਧਗਪਸਤਵਿਚਿਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਵਡੀਆਈ॥ ਨਉਖੰਡ

ਸਾਧਅਖੰਡਹੋਇਨਉਦੁਆਰਲੀਪਿਨਿਜਪਰਿਜਾਈ॥ਨਉਅੰ ੬੧
 ਗਨੀਲਅਨੀਲਹੋਇਨਉਕਲਨਿਗੁਹਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੮॥ਸੀਨਿਅਸੀਦਸਨਾਵਧਰਿਸ
 ਚਨਾਵਵਿਣੁਨਾਵਗਣਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰਅਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰ
 ਕਾਰਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੰਜੋਗਵਿਚਿਦਸਪੁ
 ਰਬੀਗੁਰਪੁਰਬੁਨਪਾਇਆ॥ਇਕਮਨਇਕਨਚੇਤਿਓਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਵਿਣੁਦਹਿਦਿਸਿਧਾਇਆ॥ਦਸਦਹੀਅੰਦਸਅਸੁਮੇ
 ਧਖਾਇਅਮੇਧੁਨਿਖੇਧੁਕਗਾਇਆ॥ਇੰਦਰੀਅੰਦਸਵਸਿਕ
 ਰਿਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿਰਹਾਇਆ॥ਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇ

ਅ॥੧॥ ਏਕਮ ਨਿਰੋਇ ਏਕਾਦਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੁ ਪਤਿ ਬਤੁਰੁ ॥
 ਏਅਗਾਗਿਅਗਹਰਦਸਮੰਦਾਵਿਚਿਪਲਦਾਪਾਗਵਾਰੁਨਪਾ
 ਏਅਗਾਗਿਅਗਹਰਕਸਗਿਅਗਹਰਕਸੇਕਸਿਕਸਵਟੀਕਸਿ
 ਕਸਾਏਅਗਾਗਿਅਗਹਰੁ ਏਫਲਾਉਕਰਿਕਚਪਕਾਈਅ
 ਪਦੁਪਦਾਏਅਗਾਗਿਅਗਹਰਦਾਉਚਰਾਉਕਰਿਦੂਜਾਭ ॥
 ਉਕਦਾਉਹਰਾਏਅਗਾਗਿਅਗਹਰੇਕਾਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿ
 ਖਲੈਗੁਰਸਿਖੁਸਦਾਏਅਗਾਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਥਦੁਵਸਾ
 ਏਅ॥੧॥ ਬਾਰਹਪੰਥਸਪਾਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਹੁਚ
 ਲਾਏਅਗਾਸੁਰਜੁਥਾਰਹਮਾਹਵਿਚਿਸਸੀਅਗਾਏਕਤੁਮਾ

ਹਿਫਿਗਾਇਆਥਾਰਹਸੇਲਹਮੇਲਿਕਰਿਸਸੀਅਰਅੰਦ ੬੩
 ਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆਥਾਰਹਤਿਲਕਮਿਟਾਇਕੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਿਲਕੁਨੀਸਾਟੁਚੜਾਇਆਥਾਰਹਸੀਸਾਧਿਕੈਸਚਿਰ ०
 ਸਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭਾਇਆਥਾਰਹਵੰਨੀਹੋਇਕੈਥਾਰਹਮਾਸੇ
 ਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰਸਿਕਰਾਇਆ ੧੩
 ਾਤੇਹਰਤਾਲਅਉਰਿਅਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪਤਾਲੁਪੁਗਾਇ
 ਆਤੇਹਰਤਨਅਕਾਰਥੇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਰਤਨੁਪਨੁਪਾ
 ਏਆਤੇਹਰਪਦਕਰਿਜਗਵਿਚਿਪਿਤਰਕਰਮਕਰਿਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਇਆਲਖਲਖਜਗਨੁਪੁਜਨੀਗੁਰਸਿਖਚ

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਚਖਾਣਿਆ ਭਗਤੀਵੰਤ

ਰੋਣਕਪੀਆਇਆਜਗਭੋਗਨਈਵੇਦਲਖਗੁਰਮੁ
ਖਇਕੁਦਾਣਪਾਇਆਗੁਰਭਾਈਸੰਤੁਸਟਕਰਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ॥ ੧੩॥
ਚਉਦਹਵੇਦਿਆਸਾਧਿਕੈਗੁਰਮਤਿਅਥਿਗਤਿਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥ਚਉਦਹਭਵਣਉਲੰਘਿਕੇਨਿਜਪਾਰਿਵਾ
ਸੁਨੇਹੁਨਿਰਥਾਣੀ॥ਪੰਦਹਥਿਤੀਪਖਾਇਕੁਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਕਲਦਾਇਖਨੀਸਾਣੀ॥ਸੋਲਹਸਾਰਸੰਘਾਰੁਕਾਰਿ
ਜੋਵਾਜੁਇਆਨਿਰਭਉਜਾਣੀ॥ਸੋਲਹਕਲਾਸਪੁ
ਰੋਣਸਸਿਧਾਰਿਸੁਰਜੁਵਿਰਤੀਹਾਣੀ॥ਨਾਰਿਸੋਲਹ

ਸੀਗਾਰਿਕਾਰਿਸੇਜਭਤਾਹੀਪਰਮਰਸੁਮਾਣੀ॥ਸਿਵਤੇਸ ੬੩
 ਕਤਿਸਤਰਹਵਾਣੀ॥੧੪॥ਗੋਤਾਮਠਾਰਹਸੇਪਿਕੈਪਵੈਪੁਰਾ
 ਏਅਠਾਰਹਭਾਈ॥ਉਨੀਵੀਹਇਕੀਹਲੀਘਥਾਈਹਉਮ
 ਰੇਸਾਧਿਨਿਵਾਈ॥ਸੀਖਅਸੀਖਲੁਟਾਇਕੈਤੇਈਚਉਵੀਹ
 ਪੰਜੀਹਪਾਈ॥ਛਬੀਜੋਤ੍ਰਿਸਤਾਈਹਾਆਇਅਠਾਈਹ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਉਲੀਘਉਣਤੀਹਤੀਹਸਾਧਿਲੀਘੇਤੀ
 ਹਿਵਜੀਵਾਪਾਈ॥ਸਾਧਸੁਲਖਣਬਤੀਹੇਤੇਤੀਹਪ੍ਰਚ
 ਉਫੇਰਿਫਿਗਈ॥ਚਉਤੀਹਲੇਖਅਲੇਖਲਖਾਈ॥
 ੧੫॥ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਗਲੇਖਅਲੇਖਨਲਖਿਆ

ਜਾਣੀਐ ਪੁਨਰਪੁਨਰ ਅਚਰਜੁ ਹੈ ਦਰਸਨੁ ਦਿਸਟਿ ਅੰਗੇ
 ਚਰਭਾਈਐ ਇਕੁ ਵਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਤੋਲੁ ਨ ਤੁਲਾਧੁ ॥
 ਕਨਸਮਾਈਐ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਰਾ ਬਕੈ ਸਬਦੁ ਸੁ
 ਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈਐ ਮਨ ਬਚਕਾ ਮਾਐ ਚਰਮਤਿ ਬੁਧਿ
 ਸਾਪਿਸੇ ਝੀਥ ਕ੍ਰਿਪਾਈਐ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਹੈ ਭ
 ਗਤਿ ਵਛਲ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਛਾਈਐ ਵਰਾ ਅਪਿਵਰੀ
 ਵਡਿਆਈਐ ॥੧॥ ਵਣ ਵਣ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ਸਪਤਿਗੇਉ
 ਜਾਵਿ ਅੰਦਰਿ ਅਵਸਾਰੀਐ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਅੰਜਨਿ ਭੁਟਿ
 ਆਪਤਿ ਸਾਹੀ ਬਾਗਲਾਇ ਸਵਾਰੀਐ ਸਿਜਿ ਸਿਜਿ ਬਿ

ਰਖਵਡੀਰੀਅਨਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿਕਰਨਵੀਚਰੀਹੋਨਿਸਫ ੬੪
 ਲਹੁਤਿਆਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭਾਗੀਥਿਰਖ
 ਹੁਸਾਉਨਆਵਈਫਲਾਵਿਚਿਸਾਉਸੁਗੰਧਸੰਜਾਰੀਘੁ
 ਰਨਥਹਮੁਜਗਤਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰੰਕ
 ਗੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਪਰਾਮਪਾਰੀ॥੧॥ਅੰਬਰੁਨ
 ਦਰੀਅੰਵਦਾਕੇਵਰੁਵਡਾਕੋਇਨਜਾਣੈਓਚਾਕੇਵਰੁਅ
 ਖੀਐਭੰਨਸਰੂਪੁਨਅਖਿਵਖਾਣੈਲੋਨਿਉਗਰੀਪੰਖ
 ਟੂਅਨਲਮਨਲਉਡਿਖਥਰਿਨਆਣੈਓਰੁਕੁਮੁ
 ਲਿਨਲਭਈਸਭੇਹੋਇਫਿਰਨਿਪੈਰਾਣੈਲਖਅਗਾ

ਸਨਅਪਕ੍ਰਿਨਿਕਦਗਤਿਕਾਦਰੋਕੁਰਥਾਣੇ॥ ਪਾਰਥੁ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸਾਪਸੰਗਤਿਵਾਸਾਨਿਰਥਾਣੇ॥
 ਮੁਰਦਾਗੇਇਮੁਰੀਦੁਸਿਵਾਣੇ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਪੁਰਨ
 ਥਹਮੁਪਟਪਟਅੰਦਰਿਸੁਰਜੁਸੁਝੇ॥ ਸੁਰਜਕਵਲ
 ਪਰੀਤਿਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਭੁਝੇ॥ ਪਾਰਥੁਮੁ
 ਰੁਰਸਥਦੁਹੈਨਿਸ਼੍ਠਗਪਾਰਵਰੈਗੁਣਗੁਝੇ॥ ਕਿਰਪਾਬਿਰ
 ਖਹੋਇਸਫਲੁਫਲਿਚੰਨਫਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਨਖੁਝੇ॥
 ਅਫਲਸਫਲਸਮਦਰਸਹੋਇਮੋਹਨਧੋਹਨਦਾਬਿਪ
 ਲੁਝੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਖਫਲਪਿਰਮਰਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿ

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਦੁਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮੁਏ ॥ ੬੫
 ੧੯ ॥ ਸਬ ਦੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਗਤਿ ਪੁ
 ਨਿਚੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰ
 ਚੈ ਹੋਇ ਮੇਲਾ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਸੇ ਮਰ ਫੁਜੁ ਗਤਿ ਭੁੰ
 ਜ ਕਰ ਮਹੀ ਸਵੈ ਸੁਨ ਵੇਲਾ ॥ ਬਿਰਖ ਹੁਫਲ ਫਲ ਤੇ ਬਿਰ
 ਖ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਵੀਹਾ ਅੰਦਰਿ ਵਰ
 ਤ ਮਾਨ ਹੋਇ ਇਕੀਹ ਅਗੇ ਚਰਖੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅ
 ਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਵਹੇਲਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲ
 ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਏਕੁ ਕਵਾਉ
 ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ॥ ਪੰਜੀ
 ਤਤਪਰਵਾਨੁ ਕਰਿ ਰਹੁ ਖਾਣੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਕੇ
 ਵਰੁ ਪਰਤੀਆਖੀ॥ ਕੇਵਰੁ ਤੋਲੁ ਅਗਾਸ ਅਕਾਰਾ॥
 ਕੇਵਰੁ ਪਵਣੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਕੇਵਰੁ ਪਾਣੀ ਤੋਲੁ ਵਿਥਾਰਾ॥
 ਕੇਵਰੁ ਅਗਨੀ ਭਾਰੁ ਪੈਤੁ ਲਿਨ ਤੋਲੁ ਅਤੇ ਲੁਭੈ ਭਾਰਾ॥
 ਕੇਵਰੁ ਆਖਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਚਉਰਾਸੀ ਹਲਖਜੇ
 ਨਿਵਿਚਿ ਜਲੁ ਥਲੁ ਮਹੀਅਲੁ ਤਿਭਵਣੁ ਸਾਰਾ॥ ਇ
 ਕਾ ਸਿਏਕਾ ਸਿਏ ਨਿਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਅਗਣਤ ਅਪਾ

ਗਾਸਾਸਿਗਿਗਸਿਸਮਾਲਦਾਕਰਿਬਹਮੰਡਕੋਰਿਸੁਮਰਾ ੬੬
 ਾਰਮੋਰਮਵਿਚਿਰਖਿਭਿਨੁਭਅੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਥਾਰਾਸਿ
 ਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖਦਾਲੇਖਅਲੇਖਉਪਾਵਣਹਾਰਾ
 ਕਦਰਤਿਕਵਣੁਕਰੈਵੀਚਾਰਾ) ੭ ਕੇਵਡੁਸਤੁਸੀਤੋਖੁਪੈ
 ਦਯਾਪਰਮੁਤੇਅਰਥੁਵੀਚਾਰਾ) ਕੇਵਡੁਕਾਂਤੁਪੁਪੈਕੇਵ
 ਰੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਹੰਕਾਰਾ) ਕੇਵਡੁਦਿਸਟਿਵਖਾਣੀਅੰਕੇਵ
 ਰੁਪੁਰੰਗੁਪਰਕਾਰਾ) ਕੇਵਡੁਸੁਰਤਿਸਲਾਹੀਅੰਕੇਵਡੁ
 ਸਥਦੁਵਿਥਾਰੁਪਸਾਰਾ) ਕੇਵਡੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਪੈਕੇਵਡੁ
 ਗੰਧਸੁਗੰਧਅਚਾਰਾ) ਕੇਵਡੁਰਸਕਸਅਖੀਅਨਿਕੇਵ

ਰੂਸਾਦਨਾ ਦਯਾਮੰਕਾਰਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੩॥
 ॥ਕੇਵਰੁਦੁਖੁਸੁਖੁਆਖੀਅੰਕੇਵਰੁਹਰਖੁਸੋਗੁਵਿਸਥਾਰਾ॥
 ॥ਕੇਵਰੁਸਚੁਦਖਾਟੀਅੰਕੇਵਰੁਕੁਕੁਮਾਵਟੁਹਾਰਾ॥ਕੇ
 ਵਰੁਤੀਮਾਹਕਰਿਦਿਹਰਾਤੀਵਿਸਮਾਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਸ ०
 ਮਨਸਾਕੇਵਰੁਕੇਵਰੁਨੀਦੁਖੁਅਹਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਆਖ ०
 ਭਾਉਭਉਸਾਂਤਿਸਹਜਿਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਾ॥ਤੇਲਾਅੰਤੋਲੁ
 ਨਤੋਲੁਟਹਾਰਾ॥੪॥ਕੇਵਰੁਤੇਲੁਸੰਜੋਗਦਾਕੇਵਰੁ
 ਤੇਲੁਵਿਜੋਗੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਸਟੁਆਖੀਅੰਕੇਵ
 ਰੁਰੇਵਟਦਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਪੈਨਿਰਵਿਰਤਿਪਖੁਕੇ

ਵਰੁ ਹੈ ਪਗਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਕੇ ਵਰੁ ੬੭
 ਆਖਾ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਵਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਆਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕ
 ਦੁੰ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਜਾਗਾ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਕੇ ਵਰੁ
 ਦਾਤਾ ਦੇਵ ਟਹਾਰਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਥਿਗਤਿ ਨਿਰਪਾ
 ਰਾ ਪਾਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਜੂ ਨਿਵਿਚਿ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ
 ਦਲੀਭੁ ਉਪਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬਾਹਿ
 ਦੂਮੁ ਸਲਾਮਾਣਸ ਦਾਇਆ ਕਿਤ ਕੁ ਪੁਰਖ ਵਖਾਣਿ
 ਅਨਿਨਾਰਿ ਸੁਮਾਰਿ ਅਗ ਟੁਗ ਟਾਇਆ ਝੈਰੁ ਟ
 ਮਾਇਆ ਚਲਤੁ ਹੈ ਥਹ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਰਚਾਇਆ

ਵੇਦਕਤੇਥਾਵਾਚਦੇਇਕੁਸਾਹਿਭੁਦੁਇਗਾਹਚਲਾਇ
 ਅਨਾਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਖੇਲੁਕਾਰਿਜੇਗਭੋਗਬਹੁਚਲ
 ਰੁਥਣਾਇਅਨਾਸਾਪਅਸਾਪਸੰਗਤਿਫਲੁਪਾਇਆ
 ॥੬॥ਚਾਰਵਰਨਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਗਣਸੁ
 ਣਾਇਅਨਾਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਣਦੇਵਸਥਲਤੀਰ
 ਥਭਗਮਾਇਆਗਣਗੰਧਥਾਮਪਛਗਾਸੁਰਪਤਿ
 ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਛਾਇਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆ
 ਸਿਪਨਾਥਾਮਵਤਾਰਗਣਾਇਆਜਪਤਪਸੰਜਮ
 ਹਿਮਜਗਵਰਤਨੇਮਨਈਵੇਦਪੁਜਾਇਆਸਿਖਾਸੁਤ੍ਰ

ਮਾਲਾਤਿਲਕਪਿਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਮਾਇਆਪੁੰਨ ੬੮
 ਦਾਨਉਪਦੇਸੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆ॥੧॥ਪੀਰਪੇਰੀਬਰਮਉਲੀ
 ਏਗਉਸਕੁਤਬਵਲੀਉਲਹਜਾਣੇ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕ
 ਆਖੀਅਨਿਲਖਲਖਦਰਿਦਰਿਵੇਸਵਖਾਣੇ॥ਸੁਹਦੇਲ
 ਖਸਹੀਦੋਹੋਇਲਖਅਬਦਾਲਮਲੰਗਮਿਲਾਣੇ॥ਸਿ
 ਦੀਰੁਕਨਕਲੀਦਗਲਖਉਲਮਾਉਮੁਲਾਮਉਲਾਣੇ॥
 ਸਰੈਸਰੀਆਤਿਆਖੀਐਤਰਕਤਰੀਕਤਿਗਹਸਿਵਾਣੇ
 ॥ਮਾਰਫਤੀਮਾਰਫਲਖਹਕਹਕੀਕਤਿਪੁਕਮਿਸਮਾਣੇ
 ॥ਬੁਜਰਕਵਾਰਹਜਾਰਮੁਹਾਣੇ॥੮॥ਕਿਤਵੇਥਾਮਣਸ

ਗੁਰਤਵਿਰਤੀਸਰਲਗਾਇਤਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਗਉਤਕਨਉਜੀ
 ਏਤੀਰਬਵਾਸੀਕਰਦੇਏ॥ਕਿਤਵੇਲਖਸਨਉਛੀਏਪੰ॥
 ਪੇਪੀਡਿਤਵੈਦਖਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਆਲਖਜੋਤਕੀਵੇਦ
 ਵੇਦਏਲਖਪਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਲਖਕਵੀਸਰਾਥਹਮੁਭਾ
 ਟਥਹਮਉਬਖੇਏਕੇਤਵੇਆਮਭਿਮਾਗਤਾਘਰਿਘ
 ਰਿਮੰਗਦੇਲੈਕਨਸੇਏ॥ਕਿਤਵੇਸਉਣਸਵਾਣੀਹੋ
 ਏ॥੯॥ਕਿਤਵੇਖੜੀਥਾਹੀਕੇਤਵੇਆਹੀਥਾਵੇਜਾ
 ਹੀ॥ਪਵਾਪੇਚਾਧੀਆਫਲੀਆਖੇਖਗਾਇਣੁਮਵ
 ਗਾਹੀ॥ਕੇਤਵੇਆਚਉਤ੍ਰੋਤਰੀਕੇਤਵੇਆਸੇਰੀਣਵਿ

ਲਾਹੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਮ ਵਤਾਰੋਇ ਚਕੁ ਵਰਤਗਜੇਦਰ ੬੯
 ਗਾਹੀ॥ ਸੁਰਜਵੰਸੀਆਖੀਆਨਿਸੋਮਵੰਸਸੁਰਵੀਗਸਿ
 ਪਾਹੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਧਰਮਾਤਮਾਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁਨਬੋਪ
 ਰਵਾਹੀ॥ ਦਾਨੁਖਤੁਗੁਮੰਤੁਭਗਤਿਸਲਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਕਿ
 ਰਵੇਵੈਸਵਖਾਣੀਆਨਿਗਜਪੁਤਗਵਤਵੀਚਾਰੀ॥ ਤੁ
 ਅਰਗਉਤਪਵਾਰਲਖਮਲੁਟਹਾਸਚਉਹਾਣਚਿਤਾ
 ਗੀ॥ ਕਛਵਾਹੇਰਾਠਉਤੁਲਖਗਣੇਗਾਇਭੂਮੀਏਭਾਰੀ
 ॥ ਬਾਘਬਾਘੇਲੇਕੇਤਹੈਬਲਵੰਡਲਖਭੀਦੇਲੇਕਾਰੀ
 ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਹੀਭੁਰਟੀਏਦਰਬਾਰਾਅੰਦਰਿਦਰਬਾਰੀ

॥ ਕਿਤਰੇ ਗਈ ਭਦਉ ਵੀ ਦੇ ਦੇ ਸਿ ਦੇ ਸਿ ਵੇ ਰੇ ਇਤ ਬਾਗੀ
 ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੁਏ ਨ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਰੇ ਸੁ ਦ ਸਦ
 ॥ ਇ ਦੇ ਕਿਤਰੇ ਕਾਇ ਬਾਲਿਖ ਟੁਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤਰੇ ਆਹੀ
 ॥ ਥਾਈਏ ਕਿਤਰੇ ਭਾਭ ਵਿਆਸੁ ਨਿਆਰੇ ॥ ਕੇਤਰੇ
 ॥ ਮਾਲਖ ਜਟ ਹੋਇ ਕੇਤਰੇ ਆਛੀ ਬੈਸੈ ਸਾਗੇ ॥ ਕੇਤ
 ॥ ਰੇ ਆਠ ਠੇਗਿ ਆ ਕੇਤਰੇ ਆਲੋਹਾਰ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਕਿ
 ॥ ਤਰੇ ਤੇਲੀ ਆਖੀ ਅਨਿ ਕਿਤਰੇ ਹਲਵਾਈ ਬਾਜਾ
 ॥ ਗੇ ਕੇਤਰੇ ਮਾਲਖ ਪੰਖੀਏ ਕਿਤਰੇ ਨਾਈ ਤੇਵਟ
 ॥ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਵਰਨ ਦੇ ਗੋਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਤਰੇ

ਗਿਰਹੀਆਖੀਆਨਿਕੇਤਵੁਆਲਖਫਿਗਨਿਉਦਾਸੀ॥ ੭੦
 ਕੇਤਵੁਆਜੇਗੀਸੁਰਾਕੇਤਵੁਆਹੋਏਸਨਿਆਸੀ॥
 ਸਾਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥਨਿਦਾਸੀ
 ॥ ਕੇਤਵੁਆਲਪ੍ਰਗਮਹਿਸਕਿਤਵੇਬਾਨਪ੍ਰਸਤਬਨਵ
 ਸੀ॥ ਕੇਤਵੁਆਹੀਡੰਡਪਾਗਕਿਤਵੇਜੈਨੀਜੀਅਦੈਆਸੀ
 ॥ ਛਿਆਪਗਿਛਿਆਗੁਰਆਖੀਆਨਿਛਿਆਉਪਦੇ
 ਸਭੇਸਾਅਭਿਆਸੀ॥ ਛਿਆਗੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸੁ
 ਰਜੁਇਕੋਬਾਰਹਗਾਸੀ॥ ਗੁਗਗੁਰੁਸਤਿਭੁਰੁਆਬਿਨ
 ਸੀ॥ ੭੩॥ ਕਿਤਵੇਸਾਪਵਖਾਣੀਆਨਿਸਾਪਸੀਗਤਿ

ਵਿਚਿਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਲਖਸੰਤਜਨਕੇਤਹਿ ਆ
 ਨਿਜਭਗਤਿਭੰਗਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਜੀਵਨਮੁਕਤਿਥਹਮਭਿ
 ਆਨੀਥਹਮਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਸਮਦਰਸੀਆਕੇਤ
 ਹਿ ਆਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਕਿਤਹੁ ਲਖਾਥਿਥੇਕੀਆ
 ਕਿਤਹੁ ਦੇਹਾਥਿਦੇਹਮਕਾਰੀ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਵਰਤਣਾਸ
 ਹਜਿਸਮਾਧਿਥੋਗਾਗਸਵਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਗਰਬੁ
 ਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਕਿਤਹੁ ਲਖਾਸਾਧਜਗਵਿਚਿਕਿਤਹੁ
 ਚੋਰਜਾਰਜੁਆਰੀ॥ ਵਟਵਾਹੁਰਗਿਕੇਤਹੁ ਕੇਤਹਿ ਆਨਿ
 ਦਕਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਮਾਕਿਰਤਪਣਾਕਿਤਹੁ ਥੇ

ਮੁਖਤੈਅ ਟਚਾਗੀ ਸ੍ਵਾਮਿਧੋਰੀ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਤਲੁ ਟਹਗਾਮੀ ੭੧
 ਪੂਰਖ ਭਾਗੀ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਵੇਲੁ ਮਾਰ ਵਤ ਮਦਮਤ ਵਾਲੇ
 ਵਡੇ ਵਿਕਾਗੀ ਵਿਸਟਾ ਵਿਰੋਧੀ ਕੇਤਰੇ ਕੇਤਰੇ ਅਭਰੇ ਕੁ
 ਹਿੰਮਾਗੀ ਗੁਰਪੁਰੋਬਿਨੁ ਅੰਤਿ ਖਾਮਾਗੀ ੧੫ ॥ ਕਿਤਰੇ
 ਭੰਨੀਆਖੀ ਅਨਿਕਿਤਰੇ ਈਸਾਈ ਮੁਸਾਈ ॥ ਕੇਤਰੇ
 ਮਾਹੀ ਗਫਜੀ ਕਿਤਰੇ ਮੁਲਹਦਗ ਟਤਨ ਮਾਈ ਗਲ
 ਖਫਿਰੰਗੀ ਅਰਮਨੀ ਭੂਮੀ ਜੰਗੀ ਦੁਸਮ ਟਦਾਈ ॥ ਕਿਤਰੇ
 ਸਈ ਯਦਾ ਮਾਖੀ ਅਨਿਕਿਤਰੇ ਤੁਰਕ ਮਾਨਦੁਨਿਆ
 ਈ ॥ ਕਿਤਰੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਹਨਿ ਹਬਸੀ ਤੈ ਕਿਲਮਾਕ

ਅਵਾਈ॥ ਕੇਤਰਿ॥ ਆਈ॥ ਮਾਨ॥ ਵਿਚਿ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਥੇ॥ ਈ॥ ਮਾਨ॥
 ਥਲਾਈ॥ ਨੇ॥ ਕੀ॥ ਬਦੀ॥ ਨਲੁ॥ ਕੈ॥ ਲੁ॥ ਕਾਈ॥ १੬॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਦ॥
 ਤੇ॥ ਮੰ॥ ਗਤੇ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਦੈ॥ ਦ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਰੋ॥ ਗੀ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਸ॥ ਹ॥ ਜ॥ ਸੀ॥ ਜੋ॥
 ਗ॥ ਵਿ॥ ਚਿ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਵਿ॥ ਛੁ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਹੋ॥ ਏ॥ ਵਿ॥ ਜੋ॥ ਗੀ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥
 ਭੁ॥ ਖੇ॥ ਮ॥ ਗ॥ ਨਿ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥ ਗ॥ ਜੇ॥ ਰ॥ ਸ॥ ਭੋ॥ ਗੀ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥ ਦੇ॥
 ਸੋ॥ ਹਿ॥ ਲੇ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥ ਦੁ॥ ਖੁ॥ ਰੇ॥ ਵ॥ ਨਿ॥ ਸੋ॥ ਗੀ॥ ਦੁ॥ ਨੀ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਵ॥ ਟ॥ ਜਾ॥ ਵ॥ ਈ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਹੋ॥ ਈ॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਹੋ॥ ਗੀ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥
 ਹੀ॥ ਸ॥ ਚਿ॥ ਆ॥ ਰ॥ ਕੇ॥ ਤ॥ ਤ੍ਵਿ॥ ਆ॥ ਦ॥ ਗ॥ ਥਾ॥ ਜ॥ ਦ॥ ਰੋ॥ ਗੀ॥ ਭੁ॥ ਰ॥ ਮੁ॥
 ਖਿ॥ ਕੇ॥ ਜੋ॥ ਗੀ॥ ਸ॥ ਹੁ॥ ਜੋ॥ ਗੀ॥ ੧੭॥ ਕਿਤ॥ ਤ੍ਵੇ॥ ਅੰ॥ ਨੇ॥ ਆ॥ ਧੀ॥ ਮ॥ ਨਿ॥ ਕੇ॥

ਰਵਿਅਹੀਦਿਸਾਨਿਕਾਣਾਕੇਤਰਿਅਚੁਗੇਠਿਗਿਨਿਕਿਤ ੧੭
 ਵੇਰਤੀਆਨੇਉਕਤਾਣਾਕਿਤਵੇਨਕਟੇਗੁਣਗੁਣਕਿਤਵੇ
 ਥੇਲੇਬੁਚੇਲਾਣਾਕੇਤਰਿਅਗਿਲ੍ਹਗਲ੍ਹੀਅੰਗਿਗਸ
 ਉਲੀਵੇਇਵਿਹਾਣਾਟੁੰਡੇਬਾਂਡੇਕੇਤਰੇਗੰਜੇਲੁਜੋਕੋਵੀਜ
 ਏਅਕਿਤਵੇਲੁਲੇਪੰਗੁਲੇਕਿਤਵੇਕੁਬੋਧੇਇਕੁਵਾਣਾਕਿ
 ਤਵੇਖੁਸਰੇਹੀਜਵੇਕੇਤਰਿਅਗੁੰਗੇਤੁਤਲਾਣਾਗੁਰਪੁਰੇ
 ਵਿਣੁਆਵਣਜਾਣਾ ੧੮ ॥ ਕੇਤਰਿਅਪਤਿਸਾਹਜ
 ਗਿਕਿਤਵੇਮਸਲਤਿਕਰਨਿਵਜੀਗਾਕੇਤਰਿਅਉਮਰ
 ਵਲਖਮਨਸਬਦਾਰਹਜਾਰਵਡੀਗਾਹਿਕਮਤਿਵਿਚਿ

ਕੀਮਤੁ ਖਿਤੁ ਤੇਰ ਕਸਈ ਦ ਅਮੀਰਾ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇਰਾ ਕਰਚ ॥
 ਕਰੀਓ ਈਸੇ ਨ ਮਹਾਵਤ ਮੀਰਾ ॥ ਲੁਖ ਫੁਰਾਸ ਲਖ ਸਾਰ ਵਾਨ
 ਮੀਰਾ ਖੋਰਸਾਈ ਸਰੂਪੀਰਾ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇਰ ਲਖ ਜਲੇ ਬਦਾਰ ਗਾਡੀ
 ਵਾਟ ਚਲਾਇ ਗਡੀਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਦਾਰ ਦਰ ਵਾਨ ਖਲੀਰਾ ॥ ੧੯
 ॥ ਕਿਤੁ ਤੇਰ ਲਖ ਨਗਾਰ ਚੀ ਕੇਤੁ ਤ੍ਵਿ ਆਫੇ ਲੀਸ ਹਨਾਈ ॥ ਕੇਤੁ
 ਤ੍ਵਿ ਆਹੀਤਾਇ ਫੇਛਾਛੀ ਬਚੇ ਕਲਾਵਤ ਗਾਈ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਵਿ
 ਆਬਹੁ ਪੀਏ ਬਾਜੀ ਗਰ ਲਖ ਭੰਡ ਅਤਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇਰ ਲਖ
 ਮਸਾਲ ਚੀਸ ਮਾਚ ਗਾਗ ਕਰ ਨਿਰੁਸਨਾਈ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਵਿ ਆਹੀ ਕੇ
 ਰਚੀ ਆਲਮ ਤੇਗ ਸਿਲਹ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਵਿ ਆਹੀ ਆਬ

ਦਾਗਕਿਤਵੇ ਬਾਵਰਚੀਨਾਨਵਾਈ॥ ਤੀਬੋਲੀਤੋਸਕਚੀਸੁਹਾਈ॥ ੧੩
 ੨॥ ਕੇਤੁਵਿਆਖੁਸਬੋਇਦਾਹਕੇਤੁਵਿਆਰੀਗਰੇਜਤੀਬੋਲੀ॥
 ਕਿਤਵੇਮੇਵੇਦਾਰਹਨਿਹਰੁਕਹੁਰੁਕੀਏਲੋਲੋਲੋਲੀ॥ ਖਿ
 ਜਮਤਿਗਾਰਖਵਾਸਲਖਗੋਲੀਦਾਜਤੋਪਕੀਤੋਲੀ॥ ਕੇਤ
 ਵਿਆਤਹਵੀਲਦਾਰਮੁਸਰਫਦਾਰਗੋਲੀ॥ ਕੇਤੁਵਿਆ
 ਕਿਰਸਾਣਹੋਇਕਰਿਕਿਰਸਾਈਅਤੁਲਅਤੋਲੀ॥ ਮੁਸਤੋ
 ਫੀਬੁਤਾਤਲਖਮੀਰਸਾਮੇਥਖਸੀਕੋਲਕੋਲੀ॥ ਕੇਤੁਵਿ
 ਆਦੀਵਾਨਹੋਇਕਰਨਿਕੋਰੁਹੀਮੁਸਲਕਫੋਲੀ॥ ਰਤਨ
 ਪਦਾਰਥਮੇਲਮੁਸੋਲੀ॥ ੩੧॥ ਕੇਤੁਵਿਆਹੀਜਓਹੀ

ਲਖਸਾਫਥਜਾਜਵਪਾਗੀ॥ਸਉਦਾਗਰਸਉਦਾਗਰੀ
 ਗਾਂਧੀਕਾਸੇਰੇਪਾਸਾਰੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਪਰਦੁਨੀਏਕੇਤੁਹਿਅ
 ਦਲਾਲਥਜਾਗੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਸਿਕਲੀਗਗਾਕਿਤਹੁ
 ਲਖਕਾਮਗਰਕਾਰੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਕੁਮਿਅਮਾਰਲਖਕਾਗਦ
 ਭਟਪਟੇਲੂਣਾਗੀ॥ਕਿਤਹੁਦਰਜੀਧੋਥੀਅਕਿਤਹੁ
 ਜੁਲਾਹੇਸਿਰਹਾਰੀ॥ਕਿਤਹੁਭੁਜੇਭਠੀਆਗੀ॥੩੩॥
 ਕੇਤੁਹਿਅਕਾਰੁਜਵੇਕੇਤੁਹਿਅਦਥਗਰਕਾਸਾਈ॥ਕੇ
 ਤੁਹਿਅਮਨੀਅਮਲਖਕੇਤੁਹਿਅਚਮਿਅਮਾਰਮਾਰਈ
 ॥ਭੀਗਹੇਰੋਇਕੇਤੁਹੁਥਗਨੀਗਰਾਕਲੁਲੁਹਵਾਈ॥

ਕਿਤਵੇਭੰਗੀਪੋਸਤੀਅਮਲੀਸੋਫੀਪਟੀਲੁਕਾਈਕੇਤਵੀਅ ॥ ੭੪ ॥
 ਕਹਾਰਲਖਗੁਜਰਲਖਅਹੀਰਗਣਾਈ॥ ਕਿਤਵੇਹੀਲਖਚੁਹ
 ਵੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿਸਨਾਤਿਅਲਾਈ॥ ਨਵਥਾਵਲਖਕੀਮ
 ਨਪਾਈ॥ ੭੫ ॥ ਉਤਮਮਧਮਨੀਚਲਖਗੁਰਮੁਖਿਨੀਚਪੁਨੀ
 ਦਸਦਾਏਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਪੁਗਵ ॥
 ਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਉਭਾਉਕਾਰਿਸੇਵਕਸੇਵਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਮਿ
 ਠਾਥੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਪੁਦੇਕੈਭਲਾਮਨਾਏ॥ ਸਬਦਿ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇਦਰਗਹਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾਪਾਏ॥ ਚ
 ਲਣੁਜਾਣਿਅਜਾਣੁਹੋਇਮਾਸਾਵਿਚਿਨਿਗਸੁਵਲਾਏ॥

ਭਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥੨੪॥੮॥ਅਠਿ

੧॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ
ਮੁਆਬਿਗਤੁਆਬਿਨਾਸੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਸਬਦੁਹੈਸਤ
ਸੰਗਿਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਹੈਗੁਓਭਗਤਿਅ
ਭਿਆਸੀ॥ਚਹੁਦਰਨੁਉਪਦੇਸੁਕਰਿਗੁਰਮਤਿਪਰਗਾਸੀ॥
ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਗਹਾਸੀ॥ਮਾਇਆਵਿ
ਚਿਉਦਾਸਗਤਿਹੋਇਆਸਨਿਗਾਸੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖੀਬ
ਰੀਕਹੈਸਿਲਚਟਟੁਫਿਕੀ॥ਬਿਖੀਖੰਡੇਧਾਰਹੈਓਹੁਦਾਲ

ਹੁਨਿਕੀ॥ਭੂਹਭਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਸਰਿਮਿਕਾਇਮਿਕੀ॥ ੭੫
 ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਤੁਪਰਿਹੋਇਇਕਾਇਕੀ॥ਦੁਆਤੀਅ
 ਵੇਸਰੈਸਟੁਕਕਾਕਿਕੀ॥ਸਭੈਸਿਕਾਪਰਹਰੈਸੁਖਾਇਕਤੁਸਿ
 ਕੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਆਖੀਅੰਗੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਹੁ
 ਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਭਾਣਾਭਾਵੈ
 ਖਸਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਇਸਕਮੁਸਕਮਹਕਾਰੁ
 ਹੋਇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਸਾਬਤਮਸਤੀਹੁ
 ਸੀਆਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗਵਾਇਆਜਿਟਿਹਉਮੇਮਾ
 ਰੀ॥੩॥ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲਣਹੋਇਪਹੁਟਿਚਾਰੀ॥ਚਲ

ਏਜਾਇਅਜਾ ਏਹੋਇਗਹੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਨਿਤ
 ਪਰਾਏਏਹਕਰਈਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਮਾਵਈਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਿਆਰੀ॥ਸਥਦਿਸੁਰਤਿਬਿਵਲੀ ਏਹੋਇਪਰਵਾਰਸਧਾਰ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਘਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੪॥
 ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਉਨਮਾਨਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪਰਮਤ
 ਤੁਪਰਵਾਣੁਕਰਿਅਨਹਾਦਿਧੁਨਿਵਾਈ॥ਪਰਮਾਰਥਪਰਬੋਧ
 ਕਰਿਪਰਮਾਤਮਹਾਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅਨਭ
 ਉਪਦੁਪਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਇਕਮਨਿਇਕਾਪਿ
 ਆਈ॥ਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਇਉਨਿਜਘਰਿਜਾਈ॥

੫॥ ਦਗਪਟਿ ਵਾਗਿਧਿਆਨੁ ਪਰਿਆਪੁਆਪਨਿਹਾਲੈ॥ ਘਟਿ ੧੬
 ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਜਲ ਵਿਚਿ ਭਾਲੈ॥ ਭੋਰਸੁ ਗਾਈ
 ਵੇਖਦਾ ਪਿਉ ਦੁਪੁ ਵਿਚਾਲੈ॥ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਲੈ ਫਲਸ॥
 ਉਸਮਾਲੈ॥ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਚਲਿਤੁ ਵੇਖਿ ਜਲੁ ਪਰਤਿਹਿਅ॥
 ਲੈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾਲੈ॥ ੬॥ ਦਿ
 ਬਦਿ ਸਾਟਿ ਗੁਰਧਿਆਨੁ ਪਰਿਸਿਖੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ॥ ਰਤਨ ਪ॥
 ਰੁਖੁ ਹੋਇ ਕੋ ਰਤਨਾ ਅਵਲੈਈ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਨਿਰਮਲ ਕਾਸ
 ਤਸੀਗਿ ਪਰੇਈ॥ ਰਤਨ ਮਾਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਜਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਣ
 ਕੋਈ॥ ਜੀਵਦਿਅਮਾਰਿਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮੇ

ਏ॥ ਓਤਿਪਤਿਜੋ ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਏਜਾਏਈ॥ ੭॥ ਗ
 ਗਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਗੁ ਏਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਸਬਦਸੁਗ
 ਤਿਲਿਵਲੀ ਏਹੋਇਅਨਾਦਪੁਨਿਪੀਗਾਜੰਡੀਜੰਡਵਜੰ
 ਏਦਾਮਨਿਉਨ ਮਨਿਚੀਗਾਵਜਿਵਜਾਏਸਮਾਏਲੇ
 ਗੁਰਸਬਦਵਜੀਗਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਈਅੰਮੰਤਰਿਗਤਿ
 ਪੀਗਾਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਭੋਧਿਹੀਰੈਹੀਗਾ॥ ੮॥ ਪਾਰਸੁ
 ਹੋਇਅਪਾਰਸਹੁਗੁਰਮੁਖਿਵਡਿਅਾਈ॥ ਹੀਰੈਹੀਗਾਭੋਧਿਅੰ
 ਜੀਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀ ਏਹੋਇਜੰ
 ਡੀਵਾਈ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਪਰਚਾਪਰਚਾਈ॥ ਪੁ

ਰਖਹੁ ਪੁਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਪੁਰਖੇ ਤਮਹਾ ਈ॥ ਵੀਹ ਇਕੀ ਉਲੀਖਿ ॥ ੧॥
 ਕੋਹੋ ਇਸਹ ਜਿਸਮਾ ਈ॥ ੮॥ ਸਾ ਤੇ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਦੇ ਪਰ
 ਮਾਤਮੁ ਦੇਖੈ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ
 ਲੇਖੈ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਦੀਵਾਸ ਨਹੋਇ ਚੰਦਨ ਭੇਖੈ॥ ਚਰਣ
 ਕਮਕੰਦਰ ਸਾਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਸੇਖੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ
 ਕਰਿ ਵਾਚਿ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੈ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਸੰਚਖੀ ਤ੍ਰਿਜਾਇ ਹੋਇ ਅ
 ਲਖ ਅਲੇਖੈ॥ ੧੦॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਦਰਸਨੁ ਵਿਚਿ
 ਦਿਸੈ॥ ਸਬਦੇ ਵਿਚਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਰਿਸੈ॥ ਚਰ
 ਨ ਕਵਲੁ ਵਿਚਿ ਵਾਸਨਾ ਮਨੁ ਭਵਰੁ ਸਾਲਿਸੈ॥ ਸਾਧਸੰਗ

ਭੀਸੰਜੋਗਮਿਲਿਵਿਜੋਗੁਨਕਿਸੇ॥ਗੁਰਮਤਿਅੰਦਰਿਚਿਤੁਹੈ
 ਚਿਤੁਗੁਰਮਤਿਜਿਸੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨੁਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁ
 ਰਹੈਤਿਸੇ॥੧੧॥ਅਖੀਅੰਦਰਿਦਿਸਟਿਹੋਇਨਕਿਸਾਹੁਸੰ
 ਜੋਈ॥ਕਿਨਾਅੰਦਰਿਸੁਗਤਿਹੋਇਜੀਭੁਸਾਦੁਸਮੋਈ॥ਹਥੀ
 ਕਿਗਤਿਕਮਾਵਣੀਪੈਰਪੰਥੁਸਥੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਪਾਇਆਦਿਸਟਿਸੁਗਤਿਮਤਿਸਬਦਿਵਿਲੋਈ॥ਪਰਕਿਰ
 ਤੀਹੁਬਾਹਰਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੋਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਚੰਨਣ
 ਬਿਰਖੁਮਿਲਿਚੰਨਣੁਹੋਈ॥੧੨॥ਅਥਿਗਤਿਗਤਿਅ
 ਥਿਗਤਿਦੀਕਿਉਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਅਕਬਕਬਾਹੈਅਕਬ

ਦੀ ਕਿਉਂ ਅਖਿਸੁ ਟਾਏ॥ ਅਚਰਜਨੇ ਅਚਰਜੁ ਹੋਏਗਾ ਟੁਕਰਾਏ ॥੮
 ॥ ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੋ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਾਏ॥ ਵੇਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭੇ
 ਦੁ ਕਿਹੁ ਸੇਖ ਨਾਗੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਲਾਹੁ ਟਾਗੁਰਸ ਬਦੁ
 ਅਲਾਏ॥ ੧੩॥ ਲੀਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਚਲੀ॥ ਜਿਉ ਗਾਢੀ ਗਾਹੁ ਹੁਕਮਿ
 ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਿਬਾਹੁ॥ ਜਿਉ ਪਨੁ ਸੋਧਾਰਖ
 ਦਾ ਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸਾਹੁ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਜਾ ਦਨ ਛਰਈ ਸਾਇਹੁ॥
 ਸਗਾਹੁ॥ ਲਤਾ ਹੇਠਿ ਲਤਾ ਵੀਅੰ॥ ਅਜਗ ਵਰੁ ਪਾਹੁ॥ ਪਰਮ
 ਸਾਲ ਹੋਮਾਨ ਸਰੁ ਹੋ ਸਗੁਰ ਸਿਖ ਵਾਹੁ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਸ
 ਬਦੁ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਾਹੁ॥ ੧੪॥ ਚੰਨ ਟੁਜਿ ਉਵਟੁ ਖੰਡਵਿ

ਚਿਹੁਆਪੁਲੁਕਾਏ॥ ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿ ਪਰਬਤਾਹੋਇਗੁਪ
 ਤੁਵਲਾਏ॥ ਸਤਸਮੁੰਦੀਆਨਸਰੁਨਹਿਅਲੁਖੁਲਖਾਏ
 ॥ ਜਿਉਪਗੰਢਿਨਾਪਾਰਜਾਤੁਨਹਿਪਰਗਟੀਆਏ॥ ਜਿਉ
 ਜਾਗਿਅੰਦਰੇਕਾਮਪੈਣੁਨਹਿਆਪੁਜਣਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਉਪਦੇਸੁਲੈਕਿਉਆਪੁਗਣਾਏ॥ ੧੫॥ ਦੁਇਦੁਇਅਖੀ
 ਆਖੀਅਨਿਏਕੁਦਰਸਨੁਦਿਸੈ॥ ਦੁਇਦੁਇਕੰਨਿਵਖਾ
 ਈਅਨਿਏਕਸੁਗਤਿਸਾਲਿਸੈ॥ ਦੁਇਦੁਇਨਦੀਕਨਾਰਿ
 ਆਪਾਗਵਾਰੁਨਤਿਸੈ॥ ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਪੁਰਤੀਏਕੁਸਬ
 ਦੁਸਰਿਸੈ॥ ਗੁਰਚੇਲਚੇਲਗੁਰੁਸਮਝਾਏਕਿਸੈ॥ ੧੬॥ ਪ

ਹਿਲੇ ਗੁਰਿਉ ਪਦੇ ਸੁਦੇ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਧਰ ॥ ੧੯ ॥
 ਮਸਾਲਾ ਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾ ਏ ॥ ਗੁਣਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਸੇਵ ਦੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖ
 ਕਰਾਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕੀਰਤਨੁ ਸਚਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਸਚ ਦਾ ਸਚੁ ਪਾਰਲ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
 ਚਿਅਾਰਨੇ ਮਿਲਿ ਮਾਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਉ ਚਾਨੀ ਵੇਚ
 ਟ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਮੁਹੁ ਮਖੀ ਨ ਕੁਕੰਨ ਧਰ ਦੇਹ ਭਾਰ ਉਚਾਏ ॥
 ਸਭ ਚਿਹਨ ਛਡਿ ਪੁਜੀ ਅਨਿਕ ਉਟਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਸਰਣੀ ਸਾਪਸੀ ਤੀਨਿ ਤਚਾ ਲਿਚਾ ਲਿਜਾਏ ॥ ਵਤਨਿ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰਨੇ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮੇਰੀ ਖਲਹੁ ਮੇਜ ਵੇ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਹਿਛਾਏ॥ ਅਸਤ ਕਿਲਗੇਸਾਪਰੇ ਟੁਵਡਭਾਗਿਜਿਨ੍ਹਾਦੇ॥ ੧੮॥ ਜਿ
 ਉਪਰਤੀ ਪੀਰਜੁ ਪਰਮੁ ਅਸੰਕੀਨੀ ਮੁੜੀ॥ ਸਭਦੂਰੀ ਵੀਹੋਇਰਹੀ
 ਤਿਸੁਮ ਈਨਕੁੜੀ ਕੋਈਹਰਿਮੰਦਰੁ ਕਰੈਕੋਕਰੈ ਅਰੁੜੀ॥ ਜੇਹਾ
 ਥੀ ਜੈਸੇਲੁ ਟੈਫਲ ਅੰਬੁਲਿਸੁੜੀ॥ ਜੀਵਾਦਿਅਮਾਮਰਿਜੀ
 ਵਣਾਜੁਕਿਭਗਮੁਖਿਜੁੜੀ॥ ਲਤਾਂਹੋਰਿਲਤਾੜੀ॥ ਮੇਗਤਿਸ
 ਧਾਪੁੜੀ॥ ੧੯॥ ਜਿਉਪਾਈਨਿਵਿਚੰਦ੍ਰਾਨੀਵਾਇਚਲਾਇ
 ਅ॥ ਸਭਨਰੰਗਨੇਮਿਲੈਗਲਿਜਾਇਰਲਾਇਅਮਾਪਰ
 ਉਪਕਾਰੁਕਮਾਵਦਾਉਨਿਅਪੁਗਵਾਇਅਮਾ॥ ਕਾਛਨਤੋ
 ਕੋਪਾਲਿਕੈਸੰਗਿਲੇਹੁਤਰਾਇਅਮਾ॥ ਵਰੇਮੀਹਸੁਕਾਲੁਹੋਇ

ਰਸਕਸਉਪਜਾਇਆਜੀਵਦਿਆਮਰਿਸਾਪੁਹੋਇਸਫਲਿ ੮੦
 ਓਜਗਿਆਇਆ ੨੦ ॥ ਸਿਰਤਲਵਾਇਆਜੀਮਿਅਹੋ
 ਇਅਚਲੁਨਚਾਲਿਆਪਾਣੀਪਾਲਾਧਪਸਹਿਓਤਪ
 ਹਨਟਾਲਿਆਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫ
 ਲਫਲਿਆਫਲੁਦੇਵੋਟਵਗਾਇਮੇਕਰਵਤਿਨਹਲਿਆ
 ਭੁਰੇਕਰਨਿਬੁਰਿਆਈਅੰਭਾਲਿਆਈਭਾਲਿਆਅ
 ਵਲੁਟਕੀਤੇਹੁਟਕਰਨਿਜਗਿਸਾਪਦਿਗਲਿਆਅਉਸਰਿ
 ਆਪੁਛਲਾਇਦੇਤਿਨਾਅਉਸਰੁਛਲਿਆ ੨੧ ॥ ਮੁਰਦ
 ਹੋਇਮੁਰੀਦੁਸੋਹੁਰੋਗਿਸਮਾਵੈਸਬਦਮੁਰਤਿਲਿਵਲੀ

ਏਹੇਇਹੁਆਪੁਗਵੈ॥ਤਨੁਪਰਤੀਕਰਿਪਰਮਸਾਲਮਨੁ
 ਦਭੁਵਿਛਵੈ॥ਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾਵੀਅੰਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈ॥
 ਭਾਇਭਗਤਿਨੀਵਾਏਹੇਇਹੁਗਮਾਤਿਠਹਗਵੈ॥ਵਰਸੈਨਿਸੁ
 ਰਪਾਰਹੇਇਸੰਗਤਿਚਲਿਆਵੈ॥੩੨॥੮॥ਨਉ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਧ੍ਰਿਹਸਦਾਪਰਿਅ॥
 ਇਆਕਰਿਪਿਆਭੁਪਿਅਕੁਛਵਿਲੀਤਾ॥ਬਾਹੁਪਕਟਿ
 ਉਠਾਇਆਮਨਵਿਚਿਰੇਸੁਮਤੇਈਕੀਤਾ॥ਭੰਡਹਲਿਕਾ॥
 ਮਾਪਛੈਰੁੰਸਵਾਈਹੋਕਿਸੁਰੀਤਾ॥ਸਾਵਾਈਹਾਂਜਨਮ॥

ਦੀਨਾਮੁੰਡਗਤੀਕਰਮਿਦ੍ਵਿਤੀਤਾਅਕਿਸੁਉਦਮੁਤੇਗਜੁਮਿ ੮੧
 ਲਿਸਤੂਤੇਸਭੋਵਨਿਮੀਤਾਪਰਮੇਸਰਮਾਰਾਪੀਮੇਜਿਊ
 ਹੋਈਮੇਪਤਤਿਪੁਨੀਤਾਥਾਹਰਿਚਲਿਆਕਰਣਿਤਪੁਮ
 ਨਿਬੋਗਗੀਹੋਇਅਤੀਤਾਨਾਰਦਮੁਨਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾ
 ਉਨਿਪਨੁਮਮਿਓਗਸੁਪੀਤਾਪਿਛੁਹਗਜੇਸਾਦਿਆਅਥ
 ਚਲੁਗਜੁਕਰਹਨਿਤਨੀਤਾਹਾਰਿਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀ
 ਤਾ॥੧॥ਪਾਰਿਹਰਣਾਖਸਦੈਤਦੇਕਲਰਿਕਵਲੁਭਗਤੁਪੁਰਿ
 ਲਾਭਾਪਤੁਨਪਠਾਇਆਚਟਸਾਲਪਾਧੋਚਿਤਿਹੋਆ
 ਅਹਿਲਾਭਾਸਿਮਰੈਮਨੁਵਿਚਿਗਮਨਾਮੁਗਾਵੈਸਬਦੁ

ਅਨਾਦੁਨਾਦਾਭਗਤਿਕਰਨਿਸਭਚਾਟ੍ਵੈਪਾਪੋਹੋਇਗੇਵੇ
 ਸਮਾਦਾਰਜੇਪਾਸਿਰੁਆਇਆਵੇਖੀਦੈਤਿਵਧਾਇਆਵਾ
 ਦੁਆਜਲਅਗਨੀਵਿਚਿਪਾਤਿਆਜਲੇਨਰੂਥੋਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿਆਕਾਛਿਖਰੂਗੁਸਦਿਪਾਛਿਆਕਉਣੁਸੁਤੇਗਾਹੈਉਸਤਾ
 ਦੁਆਬੰਧੁਪਾਤ੍ਰਿਪਰਗਟਿਆਨਗਸਿੰਧੁਪਅਨੁਪਅਨਾਦਿ॥
 ਥੋਮੁਖਪਕਾਤ੍ਰਿਪਛਾਤ੍ਰਿਅਨੁਸੰਤਸਹਾਈਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥
 ਜੋਜੋਕਾਰਕਰਨਿਬਹਮਾਦਿ॥੨॥ਬਲਿਰਜਾਪਰਿਆਪ
 ਏਅੰਦਰਿਥੋਠਾਜਗੁਕਰਾਵੈ॥ਬਾਟਨਰੂਪੀਆਇਆਚਾਰਿ
 ਵੇਦਮੁਖਿਪਾਠਸੁਣਾਵੈਗਾਜੇਅੰਦਰਿਸਦਿਆਮੰਗਸੁਆ

ਮੀਜੋਤੁਪੁਤਾਵੈ॥ ਅਛਲੁਛਲਾਟਿਤੁਪੁਆਈਆਸੁਖੁਪਰੇ ੮੭
 ਹਿਤੁਕਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਕਰੈਅਛਾਈਧਰਤਿਮੰਗਿਪਿਛੁਦੇ
 ਤਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ॥ ਦੁਇਕਰਿਵਾਂਕਰਿਤਿਨਲੋਅਬਾਲਿ
 ਰਾਜਾਨੈਮਗਰੁਮਿਣਵੈ॥ ਬਲਿਛੁਲਿਅਪੁਛਲਾਈਅ
 ਨੁਹੋਇਦਾਈਆਲੁਮਿਲੇਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਦਿਤਾਰਾਜੁਪਤਾ
 ਲਦਹੋਇਅਪੀਨੁਭਗਤਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਹੋਇਦਰਵਾਨੁਮਾ०
 ਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿਰਤੁਹੋਗਤਿਪਈਦੁਰਬਾਸ०
 ਆਈਆ॥ ਭੀਕੁਭਿਸੁਭਿਪਾਰਣਾਓਹੁਓਠਿਨਾਵਟਿਨ
 ਦੀਸਿਧਾਈਆ॥ ਚਰਣਦ੍ਰੁਲੋਪੇਖਿਅਓਹੁਸਰਾਪੁਦੇ

ਏਨੇ ਪਾਇਆ ਚਕੁ ਦਰਸਨੁ ਕਾਲੁ ਪਿਓਇ ਭੀ ਹਾਵ
 ਲੁਗਰ ਬੁਗਵਾਇਆ ਬਾਮੁ ਏਭੀ ਨ ਜੀਉ ਲੋਗਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਨਿ ਦੇਵ ਸਥਾਇਆ ਏਏ ਲੋਕੁ ਸਿਵ ਲੋਕੁ ਤਜਿ ਬਹਮੁ ਲੋ
 ਕੁ ਬੇਭੰਤੁ ਤਜਾਇਆ ਦੇਵ ਤਿਅੰਤੁ ਗਵਾਨੁ ਸੁਣੁ ਸਿਖਿ
 ਦੇਇ ਸਭਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਆਇ ਪਾਇਆ ਸਰਣਾਗ
 ਤੀ ਮਾਗੀ ਦਾ ਅੰਬਰੀ ਕਿਛੁ ਗਾਇਆ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜ
 ਗਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਭੁਗਤੁ ਵਡਾ ਗਜਾਨਨ ਕੁਹਾਰ
 ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕੁ ਨੇਚਾ ਲਿਆਗ
 ਏਹੀ ਪਰਬ ਸਭਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਾਇਆ ਪੁਕਾਰਿ

ਇਵਿਲਲਾਵਨਿਜੀਅਨਰਕਨਿਵਾਸੀਅਪਰਮਰਾਇਨੋਆ ੮੩
 ਖਿੰਨੁਸਭਨਾਦੀਕਰਿਬੀਦਿਖਲਾਸੀਅਕਰੇਬੇਨਤੀਪਰਮਰਾ
 ਇਹਉਸੇਵਰਨਾਕੁਰੁਆਇਨਾਸੀਅਗਹਟੇਪਰਿਅਨੁਇਕਨਾ
 ਉਪਾਨਾਨਾਇਕਰੇਨਿਰਜਾਸੀਅਪਾਸੀਗਿਪਾਪਨਪੁਜਨੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਉਅਤੁਲੁਨਤੁਲਾਸੀਅਨਰਕਹੁਛੁਟੇਜੀਅਜੀਤਕ
 ਟੀਗਲਹਾਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀਅਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਨਾਵੇਦੀਦ
 ਸੀਅਪਾਸੁਖਗਜੇਹਰੀਚੰਦਪਰਿਨਾਰਿਸੁਤਾਰਲੋਚਨਗ
 ਟੀਅਸਾਪਸੀਗਤਿਮਿਲਿਗਵਦੇਗਤੀਜਾਇਸੁਣੈਗੁਰਬਾ
 ਟੀਅਪਛੈਗਜਾਜਾਗਿਆਅਪੀਗਤਿਨਿਖੰਡਿਵਿਹਾਈ

ਆਗਈ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਰਤਿ ਗਈ ਹੋਰ ਆਈ ਹੋ
 ਰਤੁਰਤੀ ਉਠਿ ਕੈ ਚਲਿ ਆਪਿ ਛੈਤਰ ਲਜੁ ਆਈ ਆਈ
 ਪਹੁਤੀ ਸੰਗਤੀ ਗਜੇ ਖੜੀ ਖੜਾਉ ਨੀਸਾ ਆਈ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਅਗਧਿ ਅਜੇ ਵੀ ਜੁ ਵੀ ਖੜਾਉ ਪੁਰਾਣੀ ਆਗੇ ਰਿਠ ॥
 ਛਲਤੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਖੜਾਵੈ ਚੋਜ ਵਿਗਾਣੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਆਈ ਆਸੁਣਿ ਅੰਧ ਬਿਦਰ
 ਦੇ ਬੋਲੇ ਦੁਰਜੇ ਪਨੁ ਹੋਇ ਰਖਾ ਪਰ ਅਸਾ ਰੇ ਛਰਿ ਕੇ
 ਗੋਲੇ ਦੇ ਪਰਿ ਜਾਨਿ ਕਿ ਸੁਖਾਂ ਭੀ ਖਮੁਦੈ ਟਾਕਰ ਟੁਤ
 ਜਿ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਗਵਰੇ ਮਾਨੁਖਾ ਭੂਗਿਜਾਇ ਵਲਾ

ਇਓਨੁ ਸਭਨਾ ਦੇ ਜੀਅੰਦਰਿ ਪੁਖਾਹ ਸਿਥੋ ਲੋਭੁ ਗਵਾਨੁ ॥ ੮੪ ॥
 ਜੀਸੁ ਇਹੋ ਗਜਾਹੋ ਇਸਨੁ ਮੁਖਾ ਤੇਰੇ ਭਾਉਨ ਦਿਸਈ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਅਪਦਾ ਦੁਖਾ ਭਾਉ ਜਿਵੇ ਹਾਥਿ ਦਰਦੋਹੀ ਦੇਚਿ
 ਤਿਚਾਉ ਨ ਦੁਖਾ ਗੋਵਿੰਦ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਾ ਭੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਦ
 ਰਿ ਸਭਾ ਦੁਸਾਸਣੈ ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਦੋਪਤੀ ਅੰਦੀ ॥ ਦੂਤਨੇ
 ਫੁਗਮਾਇਆ ਨੰਗੀ ਕਰਹੁ ਪੰਚਾਲੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਪੰਜੇ ਪਾਠੇ ਵੇਖ
 ਦੇ ਅਉਪਾਟਿ ਰੁਪੀ ਨਾਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੀਆ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਧਿਆ
 ਨੁ ਪਰਿਹਾਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੈ ਵਿਲਲਾਂਦੀ ॥ ਕਪੜੇ ਕੋਟੁ ਉ
 ਸਾਰਿ ਓਨੁ ਥਕੇ ਦੂਤਨ ਪਾਰਿ ਵਸਾਂਦੀ ॥ ਹਥ ਮੋਰੇ ਨਿਸਿ

ਭੁਪੁਣਨਿਪਛੋਤਾਨਿਕਹਨਿਜਾਹਿਜਾਦੀ॥ਪਾਰਿਅਾਈ
ਠਾਕੁਗਮਿਲੈਪੈਜਗੀਥੋਲੈਸਰਮਾਂਦੀ॥ਨਾਥੁਅਨਾ
ਥਾਥਾਇਧੁਰਾਦੀ॥੮॥ਬਿਪੁਸੁਦਾਮਾਦਾਲਪੀਥਾਲ
ਸਖਾਈਮਿਤੁਸਦਾਏ॥ਲਾਗੁਹੋਈਥਾਮੁਟੀਮਿਲੁਜ
ਗਦੀਸਦਾਲਿਦੁਗਵਾਏ॥ਚਲਿਅਾਗਣਦਾਗਟੀਆ
ਕਿਉਕਰਿਜਾਈਅੇਕਉਣੁਮਿਲਾਏ॥ਪਹੁਤਾਨਗਰਿਦੁ
ਆਰਕਾਸਿਪਦੁਆਰਿਖਲੋਤਾਜਾਏ॥ਦੂਰਹੁਦੇਖਿਭੰ
ਰਉਤਕਰਿਛੁਡਿਸਿਪਾਸਣੁਹਰਿਜੀਆਏ॥ਪਹਿਲੇਦੇ
ਪਰਦਖਣਾਪੈਗੀਪੈਕੋਲੈਗਲਿਲਾਏ॥ਚਰਣਦਕੁਲੈਪੈਰ

ਧਾਇਸਿਘਾਸਣਉਤੇਬੈਠਾਏ॥ਪੁਛੈਕੁਸਲੁਪਿਆਰੁਕਰਿ ੮੫
 ਕੁਰਸੇਵਾਦੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਲੋਕੈਤੰਦੁਲਚਾਬਿਓਨੁਵਿਦਾ
 ਕਰੈਅਗੋਪਹੁਚਾਏ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸੁਕਚਿਪਠਾਏ॥
 ੮॥ਪੇਮਭਗਤਿਜੋਦੇਉਕਰਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਹਜਪੁਨਿਗਾ
 ਵੈ॥ਲੀਲਾਚਲਤਵਖਾਣਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਠਾਕੁਰਭਾਵੈ
 ॥ਅਖਰੁਇਕੁਨਆਵਣੈਪੁਸਤਕਬੀਨ੍ਰਿਸੀਧਿਆਕਰਿ
 ਆਵੈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਘਰਿਆਇਕੈਭਗਤਿਹੂਪਾਲਿਖ
 ਲੇਖੁਬਣਾਵੈ॥ਅਖਰੁਪਰਿਪਰਤੀਤਿਕਰਿਹੋਇਵਿਸਮਾ
 ਦਨਅੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਵੇਖੈਜਾਇਓਜਾਵੈਵਿਚਿਬਿਰਖੁਇ

ਕਾਅਚਰਜੁ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਸਪੁਰੇ ਪਤਿ ਪਤਿ ਲਿਖਿ
 ਅਮੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਕਾਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆ
 ਲੁਮਿ ਲੈ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਭੇਦੁ ਗਣਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਕੀ
 ਮਿਰਿ ਤੈ ਪਿਉ ਚਲਿ॥ ਅਨਾਮ ਦੇਵ ਨੋ ਮਾਖਿ ਸਿਧਾਇਆ॥
 ਠਾਕੁਰ ਦੀਸੇ ਵਾਕ ਗੰਦੁ ਪੁਪੀਆ ਵਡੁ ਕਹਿ ਸਮਝਾਇਆ॥
 ਨਾਮ ਦੇਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਕਪਲੁ ਗਾਇ ਦੁਹਿ ਕੈ ਲੋਆਇ
 ਆ॥ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਨਾਵਾ ਲਿਕੈ ਚਰਣੇ ਦਰੁ ਲੈ ਤਿ ਲਵਚ ਭਾਇ
 ਆ॥ ਧਰਿ ਜੋਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਦੁਪੁਪੀਆ ਹਜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗ
 ਇਆ॥ ਨਿਹਚਉ ਕਰਿ ਮਾਰਾਧੀਆ ਹੋਇ ਦਾਇਆ ਲੁਦਰ

ਸੁਦਿਖਲਾਇਆ ਭਗੀਕੋਟੇਗੀਨਾਮਦੇਵਿਲੈਠਾਭਗੋਨੇਦੁਸੁ ੮੬
 ਪੀਆਇਆਗਾਇਮੁਈਜੀਵਾਲੀਓਨੁਨਾਮਦੇਉਦਾਛਪ
 ਰੁਛਾਇਆਫੇਰਿਦੇਹੁਗਾਥਿਓਨੁਚਾਰਿਵਰਨਲੈਪੈਗੀਪਾ
 ਏਆਭਗਤਜਨਾਦਾਕਰੇਕਰਾਇਆ॥੧੧॥ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਣਨਾਮਦੇਵਭਲਕੇਉਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਆਵੈ॥ਭਗਤਿਕਰ
 ਨੀਮਿਲਿਦਾਇਜਣਨਾਮਦੇਉਹਰਿਚਾਲਿਤਸੁਣਾਵੈ॥ਮੇਰ
 ਭੀਕਰਿਬੇਨਤੀਦਰਸਨੁਦੇਖਾਂਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਠਾਭਗਜੀ
 ਨੇਪਾਛਿਓਸੁਦਰਸਨੁਕਿਵੈਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਪਾਵੈ॥ਹਸਿਕੈਠਾਭ
 ਗੋਬਲਿਆਨਾਮਦੇਉਨੋਕਹਿਸਮਝਾਵੈ॥ਹਬਿਨਆਵੈ

ਭੇਟ ਸੋਤ ਸਿਧਿ ਲੋਚਨ ਮੇ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਅਧੀਨੁ ਹਾਥ ਗਤ ਦ॥
 ਪਹੁਚਿ ਨਹੀ ਪਾਥੁ ਗਤੀ ਦਾਵੈ ॥ ਹਉ ਇਵੈ ਚੋਲਾ ਅਇ ਮਿਲਾ
 ਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਥਾਮੁ ਟੁਪੁ ਜੈ ਦੇਵ ਤੇ ਪੀਨਾ ਗਊ ਚਗਾਵਣਿ ਆਵੈ
 ॥ ਪੀਨੈ ਭਿਠਾ ਚਲਤੁ ਏਹੁ ਪੁਛੈ ਥਾਮੁ ਟੁਮਾਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਠਾ
 ਕਰਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪੀਨਾ ਕਰਦਾ ਜੋ
 ਦਰੀ ਮੇਭਿ ਦੇਹਿ ਇਕੁ ਜੇਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ॥ ਪਥਰੁ ਇਕੁ ਪਲੇਟਿ ਕਾ
 ਸਿ ਦੇ ਪੀਨੈ ਨੇਹੈ ਲਛਰਾਵੈ ॥ ਠਾਕਰਨੇ ਨਾਵਾ ਲਿਕੈ ਛਾਹਿ ਰੋਟੀ
 ਲੈ ਭੋਗੁ ਚਾਵੈ ॥ ਹਥਿ ਜੋਤਿ ਮੰਨਿ ਤਿਕਰੈ ਪਗੀ ਪੈਪ ਬਹੁਤੁ
 ਮਨਾਵੈ ॥ ਹਉ ਭੀ ਮੁਹੁ ਨ ਜੂਠਾ ਲਸਾ ਤੂਰਠਾ ਮੇਕਿ ਹੁਨ ਸੁ

ਖਾਵੈਗੋਸਾਈਪਰਤਖੋਇਰੋਟੀਖਾਇਛਾਹਿਮੁਹਿਲਾਵੈ॥੮੧॥
 ਭੋਲਾਭਾਉਗੋਵਿਦੁਮਿਲਾਵੈ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਟੀਭਗ
 ਤਿਕਾਰਿਜਾਇਇਕਾਂਤਬਹੈਲਿਵਲਾਵੈਕਰਮਕਰੈਅ
 ਧਿਆਤਮੀਹੋਰਸੁਕਿਸੈਨਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ਘਰਿਆਇ
 ਅਜਾਪੁਛੀਐਗਜਦੁਆਰਿਗਇਆਅਲਾਵੈ॥ਘਰਿ
 ਸਭਵਸੁਮੰਗੀਅਨਿਵਲੁਛਲੁਕਾਰਿਕੈਬੁਥਲੰਘਾਵੈ
 ॥ਵਡਾਸਾਂਗੁਵਰਤਦਾਓਹੁਇਕਮਨਿਪਰਮੇਸਹੁਧਿਆ
 ਵੈ॥ਪੇਜਸਵਾਰੈਭਗਤਦੀਗਜਾਹੋਇਕੈਘਰਿਚਲਿਆ
 ਵੈ॥ਦੇਇਦਿਲਾਸਾਤੁਸਿਕੈਅਲੁਗਣਤੀਖਰਚੀਪਹੁਚ॥

ਵੇ। ਓਥਹੁਆਇਆਭਗਤਪਾਸਿਹੋਇਦਿਆਲੁਹੇਤੁਓ
 ਪਜਾਵੈ। ਭਗਤਜਨਜੈਕਾਰੁਕਰਾਵੈ। ੧੪। ਹੋਇਬਿਰ
 ਕਤੁਥਨਰਸੀਗਦਾਰਾਮਨੰਦੁਗੁਸਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
 ਲਾਉਠਿਕੈਜਾਦਾਗੰਗਾਨਾਵਟਤਾਈ। ਅਗੋਹੀਦੇਜਾ
 ਏਕੈਲੰਮਾਪੇਆਥੰਬੀਰੁਤਿਥਾਈ। ਪੈਰੀਟੁਬਿਉਠਾਲਿ
 ਆਥੋਲੁਹਗਮਸਿਖਸਮਸ੍ਵਾਈ। ਜਿਉਲੋਹਪਾਰਸ
 ਛੁਹੇਚੰਡਣਵਾਸੁਨਿਮੁਮਹਕਾਈ। ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇ
 ਵਕਰਿਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਵਰਿਆਈ। ਅਚਰਜਨੇਅ
 ਚਜੁਮਿਲੈਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਮਿਲਾਈ। ਸੂਰ

ਟਾਸ਼ਰਦਾਨਿੰਦੁਰਹੁਰੁਮੁਖਿਥਾਈਆਪਕੁਪਕਾਈ॥ ੮੮
 ਗੰਮਕੰਬੀਰੈਭੇਦੁਨਭਾਈ॥ ੧੫॥ ਸੁਇਪਰਤਪੁਕਬੀਰ
 ਦਾਦੁਜਾਸਿਖੁਹੋਆਸੈਟੁਨਾਈ॥ ਘੋਮਭਗਤਿਗਤੀਕਰੈ
 ਭਲਕੈਗਜਦੁਆਰੈਜਾਈ॥ ਆਏਸੰਤਪਗਹੁਟੇਕੀ
 ਰਤਨੁਹੋਆਰੈਇਸਥਾਈ॥ ਛੁਡਿਨਸਕੈਸੰਤਜਨਗ
 ਜਦੁਆਰਿਨਸੇਵਕਮਾਈ॥ ਸੈਣੁਗੁਪਿਹਰਿਜਾਇਕੈਆ
 ਇਆਰਾਣੇਨੇਰੀਝਾਈ॥ ਸਾਪਜਨਨੇਵਿਦਕਰਿਗਜ
 ਦੁਆਰਿਗਾਇਆਸਰਮਾਈ॥ ਗਾਣੇਦੂਰਹੁਸਦਿਕੈਗਲ
 ਹੁਕਵਾਇਖੋਲਿਪੈਨਾਈ॥ ਵਸਿਕੀਤਾਹਉਤੁਪੁਅਜੁਬੈ

ਲੋਗ ਜਾਸੁ ਏ ਲੁਕਾਈ ॥ ਪਰਗਟੁ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਜਗਿ ਵਾਜੇ ॥ ਆਚਰੁ ਚਕਾਵਿ ਚਿਰਮਿ ਰੇ
 ਟਾ ॥ ਪਾਟ੍ਹਾ ਗੰਢੈ ਰਾਹਿ ਵਿਚਿ ਭੁਲਾ ਪਰਮ ਛੋਇ ਛੋਰ ਸਮੇਟਾ
 ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਚੀਥੈ ਹੀ ਗਲਾ ਲੂਅ ਮੇਲੁ ਪਲੇਟਾ ॥ ਚ
 ਹੁ ਵਰਨਾ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਸਹੇ
 ਟਾ ॥ ਨਾਵੁ ਏ ਆਇਆ ਸੰਗੁ ਮਿਲਿ ਬਾਨਾ ਰਸ ਕਾਰਿ ਗੀ
 ਗਾ ਬੇਟਾ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਰਾਸ ਉਪਾਗਾ ਵਿਦਾ ਸੇਰੀ ਗਾ ਦੀਰੇ
 ਟਾ ॥ ਲੰਗਾ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚ ਦਾ ਬਿਠਾ ਚਲਤੁ ਅਚਰਜੁ ਅ
 ਮੇਟਾ ॥ ਲਾਇਆ ਕਸੀਰਾਸੁ ਕਢਿ ਸੁਤੁ ਏਕੁ ਤਾਟਾ ਪੇਟਾ
 ਜਿਉ

ਭਗਤਿ ਜਨਾਹਿ ਗਿਆਪਉ ਬੇਟਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਕਿ ਮਹਿਲਿ ੮੯
 ਆਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇਖਾਇੰਦੁ ਲੁਭਾਣਾ ॥ ਪਰਪਰਜਾਇ ਸਗਪੁਲੇ
 ਹੋਇ ਸਹਸਰਗਪ ਛੋਤਾਣਾ ॥ ਸੁਵਹੋਆਇੰਦੁ ਲੋਕੁਲੁ
 ਕਿਆਸਰਵਗਿ ਮਨਿ ਸਰਮਾਣਾ ॥ ਸਹਸਰਗਹੁਲੋਇ ਏਸ
 ਹਸਲੇ ਦੇਹੀਇੰਦੁ ਪੁਰੀਸਿਧਾਣਾ ॥ ਸਤੀਸਤਹੁਟਲਿਸਿ
 ਲਹੋਇਨਦੀਕਿ ਨਰੈਬਾਸੁਪਗਾਣਾ ॥ ਰਪੁਪਤਿਚਰਟਿਛੁ
 ਹੀਦਿਆਚਲੀਸੁਰਗਪੁਰਿਬਣੇ ॥ ਬਿਬਾਣਾਭਗਤਿਵਛੁ
 ਲੁਭਲਿਆਈਅਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਾਪਕਮਾਣਾ ॥ ਗੁਣ
 ਨੇਗੁਣੁਸਭੁਕੇਕਰੈਅਉਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਤਿਸੁਜਾਣਾ ॥ ਅਥ

ਕਤਿਗਤਿਕਿਆਮੀਖਵਖਾਣਾ॥ ੧੮॥ ਵਾਟੇਮਾਣਸ
 ਮਾਰਦਾਬੈਠਾਬਾਲਮੀਕੁਵਟਵਾਣਾ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
 ਟਿਆਮਨਵਿਚਿਹੋਆਖੀਜੋਤਾਣਾ॥ ਮਾਰਣਨੋਲੋਚੈਪ
 ਟਾਕਛਿਨੀਘੋਹਬੁਝਿਘਾਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਾਖ
 ਆਹੋਇਨਾਮਾਵੈਉਛੋਹਾਣਾ॥ ਅਉਗਣਸਭਪਰਗਾਸਿ
 ਅਨੁਰੁਜਗਾਭੁਪੈਏਹਾ॥ ਅਸਾਣਾ॥ ਪਰਵਿਚਿਪੁਛਣਪਾਲਿ
 ਆਮੀਤਕਾਲਿਹੈਕੋਇਆਸਾਣਾ॥ ਕੇਰੁਮਣਾਚਉਖੀਨੀਅੰਕੋ
 ਇਨਬੇਲੀਕਰਦੇਸਾਣਾ॥ ਸਚੁਦਿਣਾਇਉਧਾਰਿਅਨੁਟੀਪ
 ਨਿਕਥਾਉਪਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੀਘੋਪਾਪਪਾਣਾ॥ ੧੯॥

ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮਲੁ ਪਪਕਾਰਿ ਜਾਇ ਕਲਾਵਤੁ ਈਦੈ ਗਹਿਆ ॥ ੮੦ ॥
 ਗੁਰਤੇ ਥੇ ਮੁਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਪਕਮਾਵੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਹਿਆ ਥੇ
 ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਅਨੁਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਫਿਰਦਾਵਹਿ
 ਅਗਾਛਿ ਅਪੁਤ ਜਾਏ ਵੇਸੁ ਆਪਾਪਾ ਦੇ ਫਲਾਇ ਛੇਲਹਿ
 ਅਗਾਪੁਤੁ ਉਪੰਨਾ ਸਤਵਾਨਾ ਉਪਰ ਏਨੇ ਚਿਤਿ ਉਮਹਿਆ
 ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਉਨਗਾਇ ਦੁਕਹਿਆ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਵੇਖਿ ਪਤਨ ਗਾਇ ਦੁਬੇਲੈ ਛਹਿਆ
 ਜਮਗਣ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਗਾਇਆ ਸੁਗਰਿ ਜਮ ਭੰਡੁ ਨ ਸਹਿ
 ਅਗਾਨਾਇ ਲਏ ਦੁਖ ਭੋਗ ਫਹਿਆ ॥ ੯੦ ॥ ਗਨਿਕਾ ਪਪ

ਇਹੋਇਕੋਪਾਪਾਂਦਾਗਲਿਹਾਰੁਪਰਤਾਮਹਾਪਰਬੁਮਚਾਣ
 ਰਕਗਨਿਕਾਵਾਣੇਆਇਖਲੇਤਾਦੁਰਮਤਿਦੇਖਿਦਇਅੰ
 ਲੁਹੋਇਥਹੁਓਸਨੇਦਿਤੇਨੁਤੇਤਾਗਮਨਾਮੁਉਪਦੇਸੁਕ
 ਰਿਖੇਲਿਗਇਆਦੇਵਣਜੁਸਓਤਾਗਲਿਵਲਗੀਤਿਸੁਤੇ
 ਤਿਅਹੁਨਿਤਪਰਾਏਕੋਰੋਅਸੋਤਾਪਤਿਤੁਓਧਾਰਣੁਗਮ
 ਨਾਮੁਦੁਰਮਤਿਪਾਪਕਲੇਵਹੁਧੋਤਾਅੰਤਕਾਲਿਜਮਜਾ
 ਲੁਤੇਵਿਨਰਕੋਵੇਚਿਨਖਾਧਸੁਗੋਤਾਗਈਥੈਕੋਨੀਬਿ
 ਥਾਇਚਿਤਿਨਾਓਗਸਾਇਦੁਛੋਤਿਅਛੋਤਾਥਾਓਨਿਥੰ
 ਵੇਮਾਣੁਮਟੇਤਾ॥੨॥ਅਈਪਾਪਾਇਪੁਤਨਾਦੁਹੀਥਣੀ

੮

ਵਿਹੁਲਾਇਵਹੇਲੀਆਆਇਬੋਠੀਪਰਵਾਗਵਿਚਿਨੇਹੁਲਾ ੯੧
 ਇਨਵਹਾਇਨਵੇਲੀਆਕਛਕੁਲਏਗੋਵਿੰਦਗਾਇਕਰਿਚੇ
 ਟਕੁਚਤੁਰੰਗਮਹੇਲੀਆਮੋਹਣੁਮੀਮੇਪਾਇਓਨੁਬਾਹਰਿਆ
 ਟੀਗਰਬਗਹੇਲੀਆਦੇਹਵਧਾਇਉਚਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿ
 ਆਰਿਨਾਰਿਆਠਿਖੇਲੀਆਤਿਹੁਲੇਆਦਾਭਾਰਦੇਚੰਬ
 ਵਿਆਗਾਲਿਹੋਇਦੁਹੇਲੀਆਖਾਇਪਛਾਣੁਪਹਾਣੁਵਾਂਗਿ
 ਜਾਇਪਈਉਜਾਵਿਧਕੇਲੀਆਕੀਤੀਮਾਊਤੁਲਿਸੁਹੇ
 ਲੀਆ੨੨ਆਜਾਇਸੁਤਾਪਰਭਾਸਵਿਚਿਗੋਬੇਉਤੈਪੈਰਪਸ
 ਗੋਚਰਣਕਵਲਵਿਚਿਪਦਮੁਹੈਵਿਲਮਿਲਸੁਲਕੈਵਾਂ

ਗੀਤਾਗੋਬੀਪਿਕਾਏਆਭਾਇਦਾਮਿ ਭਗੋਜਾਇਬਾ
 ਟੁਲੈਮਾਰੇਦਰਸਨੁਭਿਠੋਜੁਜਾਇਕੋਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇ
 ਪੁਕਾਰੇਗਲਿਵਿਚਿਲੀਤਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਵਗੁਣਕੀ
 ਤਾਹਰਿਨਾਚਿਤਾਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਤੋਖਿਆਪਤਿਤਉਪਾ
 ਰਣੁਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰੇਭੁਲੇਭੁਲੇਕਰਿਮੰਨੀਅਨਿਭੁ
 ਰਿਅੰਦੇਹਰਿਕਾਜਸਵਾਰੇਪਾਪਕਰੇਦੇਪਤਿਤਉਪਾਰੇ
 ॥੨੩॥੧॥ਦਾਸਿ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਪਤਿਸਾਹਾਪਤਿ ਸਾਹੁਜੁਹਾ

ਗੀਸਾਸਿਸੰਗਤਿਸਚਿਖੰਡੁਹੈਆਇਸ੍ਵਰਖੰਡਲੇਬਾਰੀ ੯੨
 ਆਮਿਓਕਿਰਾਇਨਿਸ੍ਵਰਸ੍ਵਰੈਅਨਹਦਨਾਦਵਾਇਨਿਦ
 ਰਬਾਰੀਆਪਤਿਸਾਹਾਂਦੀਮਜਲਸੈਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਪੀ
 ਵਣੁਭਾਰੀਸਾਕੀਹੋਇਪੀਲਾਵਣਾਉਲਸਪਿਆਲੇ
 ਖਰੀਖੁਮਾਰੀਭਗਇਭਗਤਿਭੈਚਲਣਾਮਸਤਅਲਮਸ
 ਰਸਦਾਹੁਸੀਆਰੀਭਗਤਵਛਲੁਹੋਇਭਗਤੁਭੰਡਾਰੀ॥
 ੧॥ਇਕਤੁਨੁਕਤੈਹੋਇਜਾਇਮਹਮੁਮੁਜਰਮੁਖੰਡਖੁਆ
 ਗੀਅਸਤਾਨੀਵਿਚਿਮਸਲਤੀਗੈਰਮਹਲਿਜਾਣਾਮਨੁ
 ਮਾਰੀਭਗਲਨਥਾਹਗਿਨਿਕਲੈਹੁਕਾਮੀਬੰਦੇਕਾਰਕਾਰੀ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਬਿਦੇ ਹਵ ਭੇਦੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਮਾਸੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
 ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਕਾਰੀ ਮੀਮੰਤੁ ਵੇਲਾ ਸਬਦੁ ਮਾਹਾਰੀ ॥ ਮ
 ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਮਗਾਧਿ ਬੋਧ ਮਕਥਕਥਾ ਮਸਗਾਹ ਮਪਾਰੀ ॥
 ਸਹਨਿ ਅਵੇਟੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ
 ਬਾਹੁ ਗਸਿਖੀ ਮਲਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮ
 ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਸਫਲੁ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰਦਾ ਖ
 ਟਾ ਭੰਡ ਉਤਕਾਰਿ ਮਸਤਕ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਹੋਇ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਸਚ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਰਗਸਿਰਹਗਸਿਦੈਪੈਗੀਪੈਜਗੁਪੈਗੀਪਾਇਆਕਾਮੁਕੋਧੁ ੮੩
 ਵਿਰੋਧੁਹਰਿਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਇਆਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
 ਦਇਆਧਰਮੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆਗੁਰਸਿ
 ਖਲੈਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਆ੩੫ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀ
 ਟੁਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਚਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਹੁਕਾਮਿ
 ਰਜਾਈਚਲਣਾਮਾਪਗਵਾਇਨਾਮਾਪੁਜਣਾਇਆ
 ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਪਰਉਪਕਾਰਿਅਚਾਰਿਲੁਭਾ
 ਏਆਪਿਰਮਾਪਿਆਟਨਾਮਪਿਉਪੀਸੁਹਜਸਮਾਈਅ
 ਜਰੁਜਗਾਇਆਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਿਚਲਣੁਹਬਹੁਦੇ

ਕੈਭਲਾਮਨਾਇਆ॥ ਏਕਮਨਾਇਕੁ ਅਗਪਣਾਦੁ ਬਿਪਾ
 ਦੁਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਨਿਜਪਦੁਪ॥
 ਇ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਿਖੀਥਾਗੀਰੀਥੈਰੇਖੰਡੇ ਪਾਰਗਣੀਅਤਿ
 ਭੀੜੀ॥ ਓਥੈਟਿਕੈਨੁਤੁ ਟਾਟਾਚਲਿਨਸਕੈਉਪਰਿਕੀੜੀ
 ॥ ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅਤੇਲੁਤਿਲਹੁਲੈਕੈਲੁਪੀੜੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰਨਿਰਨੁਉਚਾਜਿਵੰ
 ਝੀ॥ ਸਿਲਆਲੁਟੀਚਟਟੀਆਟਕਮੇਤੀਚੋਗਨਿਵੀੜੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਗਿਚਲਣਾਅਸਨਿਗਸੀੜੀੜੀਉੜੀ
 ਝੀ॥ ਸਾਜਸੋਰਵਰਿਸਚਖੰਡਿਸਾਪਸੀਗਤਿਸਚਤਖ

ਤਿਹਰੀਤੀ॥ਚਤ੍ਰਿਏਕੀਹਪਤਿਪਉਤ੍ਰੀਆਨੰਕਾਰੁਗੁਰ॥੮੪
 ਸਬਦੁਸਹੀਤ੍ਰੀ॥ਗੁੰਗੇਦੀਮਿਠਿਆਈਅੰਮਕਬਕਬ॥੦
 ਵਿਸਮਾਦੁਬਚੀਤ੍ਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਸੁਖਸਾਜਾਅ
 ਲੀਤ੍ਰੀ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਚਰਣੇਦ
 ਭਗੁਰਚਰਣਪਖਾਲੇ॥ਸੁਖਸੰਪਟਵਿਚਿਗਖਿਕੈਚਰ
 ਣਕਵਲਮਕਰੰਦਪਿਆਲੇ॥ਕਉਲਾਣੀਸੁਗਜਿਮੁ
 ਖੀਲਖਕਵਲਖਿਤ੍ਰਦੇਰਲੀਆਲੇ॥ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਹੋਇ
 ਭਮਦਨੀਚਰਣਕਵਲਸੀਤਲਾਮੀਆਲੇ॥ਚਰ
 ਣਕਵਲਦੀਵਾਸਨਾਲਖਸੁਗਜਿਹੋਵਨਿਭਉਕਾਲੇ॥

ਲਖਤਾਰੇ ਸੁਗਜਿ ਚ ਕ੍ਰੇਜਿਉ ਛਾਪਿ ਜਾਨਿਨੁ ਮਾਪਸ
 ਮਾਲੇ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਦਲ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਲਖ ਸੁਗਜਿ
 ਲੁਕਿ ਜਾਨਿ ਰਵਾਲੇ ॥ ਗੁਗਸਿਖ ਲੇ ਗੁਗਸਿਖ ਸੁਖਾਲੇ ॥
 ਵਾਚਾਰਿ ਵਗਨਿ ਏਕ ਵਰਨ ਕਰਿ ਵਗਨਿ ਅਵਰਨ ਤਮੇ
 ਲਗੁ ਲਾਲੇ ॥ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਕਰਿ ਵੇਦ ਕਤੇਬ
 ਨ ਭੇਦੁ ਵਿਚਾਲੇ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿ ਅਫਲ
 ਸਫਲ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਬਹਾਲੇ ॥ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨ ਹੋਇ
 ਕੇ ਸੁਇਨ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧੁ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਸੁਇਨੇ ਅੰਦਰਿ
 ਗਰਸਰਾਣਾ ਮਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤ

ਸੁਇਨਿਅਹੁਜਗਮਗੋਜੇਤਿਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥ਦਿਬਦੇਹਦਿਬ ੯੫
 ਦਿਸਟਿਹੋਇਸਬਦਸੁਰਤਿਦਿਬਜੇਤਿਉਜਾਲੇ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਰਸਕਰਸਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਪਿਆਲਾਸ०
 ਧਸੰਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਅਨਹਦਲਿਵਲਾਈ॥ਧਿਆ
 ਨੀਚੰਦਚਕੋਰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿਸਟਿਵਰਸਾ
 ਈ॥ਪਨਹਰਚਾੜਿਕੋਮੋਰਜਿਉਅਨਹਦਪੁਨਿਸੁਟਿ
 ਪਾਇਲਪਾਈ॥ਚਰਣਕਵਲਮਕੰਦਰਸਿਸੁਖਸੰ
 ਪਟਹੋਇਭਵਰੁਸਮਾਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀਨਹੋ
 ਏਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨਖੇਜਖੁਜਾਈ॥ਅਪਿਓਪੀਅਣੁ

ਨਿਝਰੁ ਝਰਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰਣੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥ ਵੀਹ
 ਏਕੀ ਹਉ ਲੰਘਿ ਕੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਮੁਖ ਫਲੁ ਖਾਈ ॥ ਵਾ
 ਹਗੁ ਭਵੰਗੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਕਛੁ ਆਡਾ ਧਿਆਤੁ ਪ
 ਰਿਕਾਰਿ ਪਰਪੰ ਕੁਨ ਦੀਵਾਰਿ ਆਇ ॥ ਕੁੰਜ ਰਿਦੈ ਸਿ
 ਮਰਣੁ ਕਰੈ ਲੈ ਬਚਾਉ ਭਦੀ ॥ ਮਸਮਾਇ ॥ ਬਤ ਕਬਚ
 ਰੁਕਿਤੈ ਜਲ ਖਲਵਰੈ ਸਹਜਾ ਵਿਡਾਇ ॥ ਕੋਇਲ
 ਪਾਲੈ ਕਵਣੀ ਮਿਲਦਾ ਜਾਇ ਕੁਟੀ ਬਿਸਿਵਾਇ ॥ ਹੀਸ
 ਵੰਸੁ ਵਸਿ ਮਾਨਸ ਰਿਮਾਣੁ ਕਮੇਤੀ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇ ॥ ਗਿ
 ਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਰਖੈ ਨਿ

ਰਬਾਏ॥ ਭੂਭਵਿਖਪੁਦਗਤਮਾਨਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੋਈਮਾਣੁਨਿ ੯੬
 ਮਾਏ॥ ਜਾਤੀਉਦਗਲੇਕੁਨਜਾਏ॥ ਯਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾ
 ਸਪਤਿਥਾਵਨਚੰਦਨਿਚੰਦਨੁਹੋਈ॥ ਫਲਵਿਣੁਚੰਦਨੁਥਾਵ
 ਨਾਮਾਏਅਨਾਦਿਥੀਅੰਤੁਸਦੇਈ॥ ਚੰਦਨਥਾਵਨਚੰਦਨ
 ਯਚੰਦਨਵਾਸੁਨਚੰਦਨੁਕੇਈ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਪਤੁਹੋਇ
 ਪਾਰਸਪਰਸੇਕੰਚਨਜੋਈ॥ ਕੰਚਨਹੋਇਨਕੰਚਨਪੁਵਰ
 ਤਮਾਨਵਰਤੈਸਭੁਲੇਈ॥ ਨਦੀਮਾਨਲੇਗੰਗਸੰਗਿਸਾਗ
 ਰਸੰਗਮਿਖਾਰਾਸੋਈ॥ ਬਗੁਲਾਹੀਸੁਨੁਹੋਵਈਮਾਨਸੋਰਵ
 ਰਿਜਾਇਖਲੇਈ॥ ਵੀਹਾਦੈਵਰਤਾਰੇਭੁਈ॥ ੧॥ ਭੁਗਮੁ

ਖਿਏਕੀਹਪਓਵੀਆਂਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿਜਪਾਰਿ
 ਭਈਅਸਾਪਸੰਗਤਿਹੋਸਹਜਪਾਰਿਸਿਮਰਦਿਦਗਸਿ
 ਪਰਸਿਗੁਣਗੋਈਅਲਹਾਸੁਇਨਹੋਇਕੋਸੁਇਨਿਅ
 ਹੁਸਾਇਨਾਜਿਉਅਵਲੇਈ।ਚੰਦਨੁਬੋਹੈਨਿਮੁਵਣੁ
 ਨਿਮਹੁਚੰਦਨੁਬਿਰਖਪਲੇਈ।ਗੰਗੋਦਕਚਰਣੇਦਕ
 ਹਰੀਗੋਦਕਮਿਲਿਗੰਗੋਈ।ਕਾਗਹੁੰਸੁਸੁਵੰਸੁਹੋ
 ਏਹੰਸਹਪਰਮਹੰਸੁਵਿਰਲੇਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪਰਮ
 ਹੰਸੁਕੁੰਸੁਦਨੀਰੁਖੀਰੁਵਿਲੇਈ।ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰ
 ਹੋਈ॥੧੧॥ਕਛੂਬਚਾਨਦੀਵਿਚਿਗੁਰਸਿਖਲਹਰਿ

ਨਭਵਜਲਾਵਿਆਪੋਘੁੰਜਬਚੁਲੈਉਰੈਸੁਨਸਮਾਪ ੯੧
 ਆਗਾਧਿਨੁਜਾਪੋਹਿਸਵੰਸੁਹੈਮਾਨਸਹਿਸਹਜਸੋਰਵ
 ਰਿਵਰੁਪਰਤਾਪੋਥਤਕਬਚਕੋਇਲੈਨੰਦਨੰਦਨਵਰੁ
 ਦੇਵਮਿਲਾਪੋਗਵਿਸਾਸਿਚਕਵੀਤੋਚਕੋਗਸਿਵਸਕਤੀ
 ਲੀਪਿਵਰੈਸਗਾਪੋਅਨਲਪੀਖਿਬਚਾਮਿਲੈਨਿਗਪਾ
 ਰਹੋਇਸਮਝੈਆਪੋਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲਾਵਲੀਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇਪਛਾਪੋਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅ
 ਥਾਪੋ॥੧੭॥ਤਭੁਪੋਪਦੁਤਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਬਾਲਸੁਭਾ
 ਇਉਦਾਸੀਅਮੂਲਾਕੀਤੂਵਖਾਣੀਅਚਲਤਮਚਰ

ਜਲੁ ਭਤੁ ਹੁਰਦਾ ਸੀ॥ ਪਿਰਥਾ ਖੇਡਾ ਜੋ ਏਰੀ ਚਰਣ ਸਰ
 ਟਸੁ ਖਸਹ ਜਿਨੀ ਵਾਸੀ॥ ਭਲਾ ਰਥਾ ਬਵ ਜਾਂ ਏਦਾ ਮ
 ਜਲਸ ਮਰਦਾਨਾ ਮੀਰਾ ਸੀ॥ ਪਿਰਥੀ ਮਛੁ ਸਹਗਲੁ
 ਭਲਾ ਰਾਮਾਂ ਰਿਡੀ ਭਗਤਿ ਮੁਰਿ ਮਾਸੀ॥ ਦਓ ਲੁਤ ਖਾਲੋ
 ਦੀ ਭਲਾ ਹੋਆ ਜੀ ਦਪੀਰੁ ਮੁਥਿ ਨਾ ਸੀ॥ ਮਾਲੋ ਮਾਂਗਾ ਸਿ
 ਖਦਾ ਏਹੁ ਰਥਾ ਏਰੀ ਸਿਰ ਸਿਕਾ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਕਾ ਲੁ
 ਆਸ ਪਾਰੁ ਹੁਰਦਾ ਏਦਰਗ ਹਸਾ ਬਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਮਰਿ ਭਾਉ
 ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ੧੩॥ ਭਗਤੁ ਜੋ ਭਗਤਾ ਓਹਰੀ ਜਾਪੁ ਵੰ
 ਸੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵੈ॥ ਸੀਹਾਂ ਓਪਲੁ ਜਾ ਏੀ ਮੇਗ ਜਣੁ ਉਪ

ਲੁਸਤਿਗੁਰਗਾਵੈ॥ ਮੇਲਸੀਹਾਂਵਿਚਿਆਖੀ॥ ਮੇਰਾਗੀਰਬੁਧ ॥੮੮॥
 ਲੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਜਿਤਾਰੀਪਾਵਾਂਭਲਾਭੁਕਾਭੰਢਾਇਕਮਨ
 ਧਿਆਵੈ॥ ਫਿਰਣਾਖਗੋਜਪੁਸਿਖੁਜੀਵਾਈਗੁਰਸੇਵਿਸ
 ਮਾਵੈ॥ ਗੁੰਜਰੁਜਾਤਿਲੁਹਾਰੁਪੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਵੈ
 ॥ ਨਾਈਧੀਕੂਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਕਟਿਬੁਤਗਾਵੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥੧੪॥ ਪਾਰੇਜੁਲਕ॥
 ਪਰਮਹੰਸੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਮੰਟੂਸਾਹੀਸੁਰ
 ਮਾਵਡਭਗਤੁਭਾਈਕੇਦਾਰੀ॥ ਦੀਪਾਦੇਊਨਗਣਦਾਸੁ
 ਭੁਲੇਦੇਜਾਈ॥ ਮੇਥਲਿਹਾਰੀ॥ ਲਾਲੁਸੁਲਾਨੁਬਾਧਿਵਾਰ

ਦੁਗਾਜੀ ਵਢੁ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ਜਗਾ ਪਰਣੀ ਜਾਣੀ ਅੰ
 ਸੰਸਾਰੁ ਨਾਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਖਾਨੁ ਮਾਣੀ ਮਾਪੁਤੀ ਪਿਉ ਪੈਰੁ
 ਟਕਾ ਪਕਾਰੀ ਦੁਭੰਡ ਗੀ ਜੋ ਪੁਰਸੇਈ ਮਾ ਦੇਵਤਾ ਗੁਰਸੇ
 ਵਾਕਾਰਿ ਦੁਤਰਤਾ ਗੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪੇਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧੫॥
 ਪਿਰਥੀ ਮੋਲੁ ਤੁਲਸਾ ਭਲਾ ਮੋਲ ਟਗੁਰਸੇ ਵਾਹਿਤ ਕਾਰੀ
 ਮਾਮੁ ਦੀਪਾ ਉਗਰਸੇ ਦੁਨ ਗਉਰੀ ਗੁਰਸਬ ਦਵੀਚਾਰੀ ॥
 ਮਿਹ ਟਗੁ ਮੁਖ ਹਤਿ ਮਾਮੁ ਮੁਕੋ ਪੀਹ ਉਮੈ ਮਾਰੀ ਸਾਹ
 ਰੁਗੀ ਗੁਭਲੇ ਰੁਗੁਭਗਤਿ ਰਗਤਿ ਪੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਖਾਨੁ ਛੁਗਤਾ
 ਰੁਤਰੇ ਵੇਗਾ ਪਾਸੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਉਗਰੁ ਨੀਦੁ ਸੁਦਨਾ ਪੂਰੇ

ਏਟਾਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਮਲੀਆਸਾਹਾਰੁਕੁਲੇਛੀਬੇਗੁਰਦ ੯੬
 ਰਗਹਦਰਬਾਰੀ॥ ਪਾਪਾਭੂਲਾਜਾਈਅੰਗੁਰਬਾਈਗਾਇ
 ਏਲੇਖਾਰੀ॥ ਭੁਲੇਵਾਲੀਸੰਗਤਿਕਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਨਮੁਖੁਭਾ
 ਈਤੀਰਥਾਸੰਭਰਵਾਲਸਭੇਸਿਰਦਾਗਾ॥ ਪੁਰੋਮਾਣਕਚੰਦ
 ਹੈਬਿਸਨਦਾਸੁਪਰਵਾਰਸਧਾਗਾ॥ ਪੁਰਖੁਪਦਾਰਥੁਜਾਣਿ
 ਅੰਤਰੁਭਾਰੁਦਾਸੁਦਾਮਾਗਾ॥ ਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਮਹਾਨੰਦੁ
 ਬਿਪੀਚੰਦੁਬਾਧਿਬਿਮਲਵੀਚਾਗਾ॥ ਬਰਮੁਦਾਸੁਹੈਬ
 ਏਕੁਭੰਗੁਰਦਾਸੁਭਲੇਤਕਿਆਗਾ॥ ਦੀਪਾਜੇਠਾਤੀਰਥਾ
 ਸੰਸਾਰੁਭੂਲਾਸਚਿਆਗਾ॥ ਮਾਈਆਜਾਪਾਜਾਈ

ਅਨੇਨਾਈਆਭੁਲਰੁਗੁਪਿਆਗਾ ਤੁਲਸਾਵਹਰਾਜਾਈ
 ਅੰਗਰਥਿਪਦੇਸਾਮਵੇਸਾਮਚਾਰਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸਵ
 ਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਪੁਰੀਆਚੂਪਵੂਚਓਪਗੀਪੇਵਾਦਰਗਹੁ
 ਦਾਤਾਭਾਗਾਬਾਲਕਿਸਨਾਇੰਘਰਇਪੰਤ੍ਰਿਤਗਇਸਭਾ
 ਸੀਗਾਗਾਸੁਹਵੂਤਿਲੋਕਾਸੁਰਮਾਸਿਖਸਮੰਦਾਸਨਮੁਖ
 ਸਾਗਾਕੁਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ

ਚਾਗਾ ਸ੍ਰਾਂ ਸ੍ਰਾਮ ਤੈ ਮੁਕੀ ਦੋਹੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਹਜੂ ਰਿਕਿ ਦਾਗਾ ੧੦੦
 ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੀਗੁ ਨਾਉ ਸਹਗ
 ਲਾਗਾ ਮਾਧਰਮਾਉ ਦਾਰਾਈ ॥ ਜੋ ਟੁਕੋ ਟੁਵੈ ਤਿ ਆਫਿਰ
 ਟਾਸੁ ਦੁਵਡਾਸਤ ਭਾਈ ॥ ਭੋਲੁ ਭੋ ਟੂਜਾ ਟੀਅਨਿਸ
 ਨਮੁਖਤੇ ਵਾਡੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਰੋਲਾ ਭਾਗੀ ਭਗਤੁ ਪੈਜਾ
 ਪਨਿਵਲਾ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਲਾਸੁ ਜਾਪਾਵਣੇ ਚੰਦੂ
 ਚਉਧ੍ਰੁ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ॥ ਗਮਦਾ ਸੁਭੰਗੀਆ ਬਾ
 ਲਾਸਾਂਈ ਦਾਸੁ ਪਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਸਨੁ ਬੀਬ
 ਵਾਮਾਛੀ ਮੰਦਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਵ

ਗੀਵਭਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜੱਟੂ ਭਾਨੁ ਤੀਰਥਾ ਚਾਇਚ ਈਲੇ
 ਚੰਦੇ ਚਾਗੇ॥ ਸਣੇ ਨਿਹਾਲੇ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨ ਮੁਖ ਸੇਵ
 ਕਰੁ ਗੁਪਿਆਗੇ॥ ਸੇਖਣੁ ਸਾਧਵਖਾਣੀ ਅਹਿਨਾਉ ਭੁ
 ਟੂ ਸਿਖ ਸੁਚਾਗੇ॥ ਜੱਟੂ ਭੀਵਾ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨ ਪੁਰਖ
 ਖੁਲਾ ਪਰਵਾਗੇ॥ ਚਤੁਰਦਾਸੁ ਮੁਲਾ ਕਪੂਰ ਹਾਠੂ
 ਗਾਠੂ ਵਿਜਾ ਵਿਚਾਗੇ॥ ਫਿਰ ਟਾਬਹਿ ਲਵਖਾਣੀ ਅੰਯੋਰ
 ਚੰਗਾ ਕਲੁ ਨਿਸਰਾਗੇ॥ ਵਿਸਾਗੇ ਪੀਤੁ ਲਸੀਆ ਭਾਭੁਦ
 ਅਜੀ ਸਨ ਮੁਖ ਸਾਗੇ॥ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਹੈ ਭਈ ਅਵਗੇ
 ਇੰਦੁ ਪਈ ਕੁਰਦੁਆਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਪਾਰਿਓਤਾਗੇ॥

॥੨॥ ਕਾਠੂ ਚਾਉ ਬੀਮੀਆ ਮੂਲੇ ਨੇ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧੦੧॥
 ॥ ਹੋਮਾ ਵਿਚਿ ਕਪਾਹੀ ਆਗੇ ਇੰਦੁ ਘੇਈ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ॥ ਭਿਖੋ ਟੋਡਾ ਭਟ ਦਾਇ ਪੋਰੇ ਸੂਦੁ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
 ॥ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕੋਹਲੀ ਨਾਲਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੇਵਕੁ ਸਾਰਾ ॥ ਛਜੂ ਭ
 ॥ ਲਜਾਣੀ ਅੰਮਾਈ ਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਤੁਲਸਾ ਵਹੁ
 ॥ ਭਗਤੁ ਹੋਦਾ ਮੋਦਰੁ ਆਕਲੁ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਨਾ ਆਵਲੁ
 ॥ ਵਿਗਾਮ ਲੁਭੈ ਛੀਬਾ ਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਿ
 ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨੧॥ ਦੀਪਕੁ ਦੀਪਾਕਾਂਸੰਗ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੁ
 ॥ ਕਮੀ ਬੀਦਾ ॥ ਪਟੀ ਅੰਦਰਿ ਚਉਪਰੀ ਦਿਲੋ ਲਾਲੁ ਲੰਗਾ

ਹੁਸਰੀਦਾ॥ ਅਜਥਾ ਅਜਾਇਓ ਸੀਕਿਆ ਓ ਮਰਸਾਹੁ
 ਗੁਰਸੇਵਕਰੀਦਾ॥ ਪੈ ਟੁਫਨ ਲੁਜਾਣੀ ਅੰਧੇਰੀ ਦੁਸੀ ਪਰ
 ਮਿਲੈ ਹਸੀਦਾ॥ ਪੁਤੁ ਸਪੁਤੁ ਕਪੂਰ ਦੇਓ ਸਿਖੇ ਮਿਲਿ
 ਅਮਾਨਿ ਵਿਗਸੀਦਾ॥ ਸਿਮ੍ਹ ਟੁਹੈ ਸਹਥਾ ਜਪੁ ਰਿਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਦੀ ਸਾਰ ਲਹੀਦਾ॥ ਜੋਧਾ ਜਲੇ ਤੁਲਸ ਪੁਰਿ ਮੇ
 ਹ ਟੁਆਲ ਮੁਗੀ ਜਿਰੀਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਿਆ ਵਡੇ
 ਮਸੀਦਾ॥ ੨੨॥ ਫੇਸੀ ਜੋ ਪੁਹਸੀ ਗੁਪੈ ਗੋਇ ਦੋ ਗੇਲਾ ਹ
 ਸਿਮਿਲੀਦਾ॥ ਮੇਹ ਟੁਕੁ ਕਵਖਾਣੀ ਅੰਧੇਰੇ ਜੋਧੇ ਜਾ
 ਮੁਸਰੀਦਾ॥ ਮੰਦੁ ਪੰਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਪੀਗਣਾ ਗੁਰਗਾਇਚ

ਲੀਦਾਹਮਜਾਜਜਾਜਾਈਐਥਾਲਾਮਰਵਾਹਾਵਿਗਸੀ ੧੦੨
 ਦਾਨਿਗਮਲੁਨਾਨੇਓਹਰੀਨਲਿਸੁਗੀਚਉਪਰੀਰੀਦਾ)
 ਪਰਥਤਿਕਾਲਾਮੇਹਗਨਾਲਿਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਰਦਾਕ
 ਕਾਕਾਲੁਉਸੁਰਮਾਕਦੁਗਮਦਾਸੁਬਚਨਮਨੀਦਾਸੇ
 ਹੁਸਭਾਗਾਚੁਹਣੀਅਹੁਅਰਵੇਭਾਗਉਗਵੰਦਾਸਨ
 ਮੁਖਾਇਕਦੂਇਕੁਚਵੰਦਾ)੨੩)ਪੈਤ੍ਰਾਜਾਤਿਚੀਡਾਲੀ
 ਆਜੇਠੇਸੇਠੀਕਾਰਕਮਾਈਲਟਕਟੁਧੁਗਜਾਈਐ
 ਹੁਗਦਿਤਾਹੁਗਮਾਤਿਹੁਰਭਾਈਕਟਾਰਸਗਫੁਹੈਭਗ
 ਤੁਵਰਭਗਵਾਨਸੁਭਾਈਸਿਖੁਭਲਾਗਵਿਤਾਸਵਿ

ਚਿਪਉਣੁ ਮੁਰਾਰੀ ਕੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਆਰਿਤੁ ਸੁਇਨੀ ਸੁਰਮੰਚਰ
 ਟਸਰਟਿ ਚੁਹ ਟੂਜੇ ਸਾਈ ॥ ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਜਾਈ ਮੇਜਾ ਟੂਰਿ
 ਹਾ ਟੂਸਥਾਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗਾਮਾ ਝੰਝੀ ਆਖੀ ਮੇਹੇ ਮੁਸੇ
 ਈ ਕੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਟੂ ਭੰਗੀ ਭਲਾ ਸਾਹਦਰੈ ਸੀ ਗਤਿ ਸੁ
 ਖਦਾਈ ॥ ਪੰਜਾ ਬੈਗੁਰਦੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿ
 ਖਲੋਹੋਗ ਵਿਚਿ ਸੋਢੀ ਆਇ ਟੂਤਾਇ ਆਸਹਾਰੀ ॥ ਸਾਈ
 ਟਿਤਾ ਝੰਝੀ ਆਸੈ ਦੇ ਜਟਸਥਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਪੁ ਮਹਤਾ
 ਜਾਈ ॥ ਮਹਿ ਕੁਲਕਾਮਿ ਮਾਰਭਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਲਖੁ ਵਿ
 ਚਿ ਮੋਟੇ ਲੀਆਂ ਭਾਈ ਲਪਾ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਕਾਲੂ ਨਾਨੋ

ਗਜਦੁਇਹਾਵੀਕੋਹਲੀਆਵਿਚਿਭਾਗੀ॥ਸੁਦਕਲਿਆ॥੧੦੩
 ਏਸੁਗਮਾਭਾਨੁਭਗਤੁਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਮੂਲਾਬੇਗੀਜਾ
 ਈਐਤੀਰਥੁਅਤੇਮੁਕੰਦੁਆਪਾਰੀ॥ਕਹੁਕਿਸਨਾਮਹਜੈ
 ਗੀਆਸੇਠਮੰਗੀਏਨੋਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸਨਮੁਖਸੁਨਿਆ
 ਗਭਲਾਨਾਉਨਿਹਾਲੁਸਪਰਵਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁ
 ਕਰਈਸਾਰੀ॥੨੫॥ਭਾਨਾਮਲਣੁਜਾਈਐਕਾਬਲਿਰੇ
 ਖਰਉਗੁਰਭਾਈ॥ਮਾਧੋਸੇਛੀਕਸਮੀਰਗੁਰਸਿਖੀਦੀਚ॥
 ਲਚਲਾਈ॥ਭਾਈਭੀਵਾਂਸੀਹਰੀਦਿਭੁਪਚੰਦੁਸਨਮੁਖੁ
 ਸਤਭਾਈ॥ਪਰਤਪੁਸਿਖੁਸੁਰਮਾਨੰਦੈਵਿਠਵਿਸੇਵ

ਕਮਾਈ॥ ਸਾਮੀ ਦਸੁ ਵਛੇਰੇ ਪੈਥਾਨੇ ਸੁਰਸਿ ਗਤਿ ਬਹਲ॥
 ਈ॥ ਗੋਪੀ ਮਹਤਾ ਜਾਈ॥ ਮੇਤੀ ਰਬੁ ਨ ਥਾਗੁ ਰਸ ਕਟਾਈ॥
 ॥ ਭਾਉ ਮੋ ਕਲੁ ਆਖੀ॥ ਅਹਿ ਦਿਲੀ ਮੰਡਲਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਜੀਵੰਦੁ ਜਗ ਸੀਫ ਤੇ ਪੁਰਿ ਸੇਠਿ ਤੋਲੇ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮ॥
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੨ ॥ ਮਹਤਾ ਸ
 ਕਤੂ॥ ਮਾਕਰੈ ਚ ਢਹੋ॥ ਮਾਨਿ ਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਗਤੀ ਅਲੁ
 ਮਥਰਾ ਦਾ ਸੁਹੈ ਸਪਰਵਾਹੁ॥ ਲਗੁ ਲਾਲੁ॥ ਗੀਗਾ ਸਹ
 ਗਲੁ ਸੁਰਮਾ ਹਰ ਵੰਸਤ ਪੇਟ ਹਲ ਪਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਅਟ
 ਦੁਮੁਗੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਲਿਆਣ ਕਲਿ ਕਵਲੁ ਰਸਾਲ॥

ਨਨੇਲਟਕਟੁਬਿੰਦਗਉਸੇਵਾਸੰਗਤਿਪੁਰਣਪਾਲਾਹੰ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਫਾਮਾਲਮਚੰਦੁਹੇਸੈਸਾਗਤਾਲਵਾਤੁਸੁਖਾਲਾਜ
 ਗਨਨੀਦਾਸਪੁਹੋਭਾਨੁਸੁਹਵੁਹੀਸਾਂਦੀਛਾਲਾਗੁਰਭਾ
 ਟੀਰਤਨਾਦੀਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਗਾਭੁਜੈਤਾਭਲਾਸੁਰਬੀ
 ਗਮਨਿਪਰਓਪਕਾਰਾਜੈਤਨੀਦਾਜਾਣੀਅੰਪੁਰਖਪਿਰ ॥
 ਗਾਸਥਦਿਅਧਾਰਾਤਿਲਕੁਤਿਲੋਕਾਪਾਠਕਾਸਾਪਸੀ
 ਗਤਿਸੇਵਾਹਿਤਕਾਰਾਤੋਤਾਮਹਤਾਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲੁਸਥਦੁਪਿਆਰਾਜਵੀਆਸਾਈਦਾ
 ਸੁਹੈਸਭਕੁਲੁਹੀਰੇਲਲਅਪਾਰਾਮਲਕੁਪੇਦੁਹੈਕੋਹ

ਲੀਦਗਾਹੁਭੰਡਾਰੀਅਤਿਭਾਰਾਮੀਅੰਜਮਾਲੁਨਿਹਾਲੁਹੈ
 ਭਗਤੂਕਾਮਾਵੈਕਾਰਾਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵਰਤਾਰਾ॥੨੮॥ਅਨੀ
 ਤਕੁਕੋਭਲੇਸਭਵਪਾਵਣਹਨਿਸਿਰਦਾਰਾਇਟਾਰੇਵਾ
 ਜਾਈਅੰਨਵਲੁਨਿਹਾਲੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਖਤੂਪੀਭੁ
 ਗੀਭੀਰੁਪੈਦਰਗਭਤੁਲੀਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾਮਨੁਸਾਪਾਰੁ
 ਅਥਾਹੁਹੈਤੀਰਥੁਉਪਲੁਸੇਵਕੁਸਾਰਾ॥ਕਿਸਨੁਝੰਝੰ
 ਆਖੀਅੰਪੰਮੁਪੁਰੀਗੁਰੁਕਾਪਿਆਰਾ॥ਪੰਗਤੂਮੰਦੁਜਾ
 ਈਅਨਿਵੈਰੇਸੁਜਾਣਤਖਾਣਅਪਾਰਾ॥ਥਨਵਾਲੀਤੇ
 ਪਰਸਰਾਮੁਥਾਲਿਵੈਦੁਹਉਤਿਨੁਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਤਿ

ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਟਾਲੁ ਸਕਰਿ ਭਾਈ ਤੀਰ ੧੦੫
 ਥਾਗੁ ਆਲੀਏ ਰਿਸੁ ਏਨੀ ਹਰਦਾਸੁ॥ ਭਾਵਾ ਪੀਰੁ ਓਜੈ
 ਏਵਿ ਚਿਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮੇਲੁ ਵਰਾ
 ਬੁਧੰਨ ਪੁਰਿਸ ਨ ਮੁਖ ਸਿੰਖ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਭਗਤੁ
 ਭਈ ਆਭਗਵਾਨ ਦਾਸੁ ਨਾਲਿ ਬੋਦ ਲਾਪਰੇ ਓਦਾਸੁ
 ॥ ਮਲਕੁ ਕਟਾਰੁ ਜਾਣੀ ਮੇ ਪਿਰਥੀ ਮਲੁ ਜਗਦੀਖਾਸੁ॥
 ਭਗਤੁ ਛੁਗਵਖਾਣੀ ਮੇ ਰੁਲੂਗਿਹਾਣੈ ਸਾਬਾਸੁ॥ ਸੁੰਦਰੁ
 ਸੁਆਮੀ ਦਾਸੁ ਦਾਇਵ ਸਵਪਾਦਣ ਕਵਲ ਵਿਗਾਸੁ॥
 ਗੁਜਰਾਤੈ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀ ਮੇ ਰੇਖਾ ਗੀਭਾਵਣੁ ਲਾਸੁ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਰਹ ਗਾਸਿ ॥੩੦॥ ਸੁਹਿ ਭੈ ਮਾਈਆ
 ਲੰਮੇ ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਗਵੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਦੂਹ ਦੂਚ ਉ
 ਏਤੁ ਲਖ ਟਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
 ਸਨਮੁਖ ਸਿਖੁ ਪਿਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਭਾਨਾ ਵਿਰਤੀ ਹਾ
 ਣੀ ॥ ਜਟੂਤ ਪਾਸੁ ਜੈਟ ਪੁੰਗੁਰ ਮਤਿ ਨਿਹ ਚਲ ਸੇਵਕ
 ਮਾਣੀ ॥ ਪਟੈ ਸਭ ਰਵਾ ਲੁਹੈ ਨਵ ਲੁਨਿਹਾ ਲਾਸੁ ਧੁਪ
 ਗਾਈ ॥ ਜੈਤਾ ਸੇਠੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮੇਵਿ ਟੁਹਰ ਸੇਵਾ ਹੋਰੁ ਨ ਜ
 ਣੀ ॥ ਰਾਜ ਮਹਾ ਲਿਕੁ ਨੁਬਾਹਿ ਲੁਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰਮ ਨਿਭਾਣੀ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸੇਛੀ ਬਦਲੀ ਸੇਠਿ ਗੁਪਾਲੇ

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਚ ਛਾਆ ਗਰੈ ਛਾਕੈ ਮੋਹਣਿ ਸੇ १੦੬
ਵਕਾਮਾਣੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ॥ ੩੧॥ ੧੧
॥ ਯਾਰਾ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ
ਗੀਤਿ ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਡਿਠਾ
॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪੈਗੀ ਪੈਗੁਰਸੁ ਭਾਬ
ਠਿਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲ
ਬੋਲ ਦੇਖਿ ਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪੁਕਾਰਿ
੩ ਗੁਰੁ ਭਾਈ ਏਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ

ਗੁਰਸੇਵਾ ਜਾਣਨਿ ਅਭੁਰਿ ਨਾਥਾ ਕਾ ਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਨਾਗੁ
 ਗਸਿਖਾਂ ਅਪਿਤਰੇਤਾ ਕੇ ਨਿਸਰਿ ਨਾਥਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਿ
 ਲਿਆਂ ਪਾਪ ਪਟਿ ਨਾਥਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿ
 ਖਾਂ ਪਿਛਲ ਗਤੀ ਉਠਿ ਬਹਿਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਰਿ ਨਾਵੰਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ
 ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਗੁਰਜਾਪੁ ਜਪੰਦੋ ਕੁਰ
 ਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਜੁ
 ਵੰਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਿ
 ਗਾਇ ਸੁਣੰਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨ ਮੇ

ਲੀਕਾਰਿ ਮੇਲ ਮਿਲੀ ਦੇ ॥ ਕਰ ਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਭਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਕ ਰੰਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਫਲ ਜੁ ਫਲ ਫ
 ਲੀ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੇ ਤਾਣਿ ਜੁ ਹੋ
 ਇਨਿ ਤਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੇ ਮਾਣਿ
 ਜੁ ਹੋ ਨਿਮਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਛ ਰਿਸਿ
 ਮਾਣ ਪਹੋਇ ਇਮਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾ
 ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ
 ਮਾਗੁ ਗੁਪਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖਿ ਲੁਭਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿ
 ਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਚਲ ਟੁਜਾਣਿ ਜੁ ਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ

॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾ
 ਇਆ ਕੁਰਮਾ ਤਿਰਿ ਦੈ ਗਰੀਬੀਆ ਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਮਾਇਆ ਪਰਨਾਰੀ ਦੈ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਮਾਇਆ ਪਰਦ ਰਬੈ ਨ ਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਮਾਇਆ ਪਰਨਿਦਾਸੁ ਟਿਅਾ ਪੁਹਟਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋ
 ਲਿ ਪੁਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਉ ਪਚੇ ਸੁਕਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ
 ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਇਆ ਥੋੜਾ ਸਵੈ ਥੋੜੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ
 ਈਸਹ ਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਤਿਸੈ ਚ ਉਖੰਨੀ ਅੰਗੁਰ ਪ
 ਰਮੇ ਸੁਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੈ ਚ ਉਖੰਨੀ ਅੰਦੁ ਜਾਭਾਉ

ਨਾਂਦਗਿਆਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਅੰਮਉਗਣਕੀਤੇਗੁ॥੧੦੮
 ਟਪਰਵਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਅੰਮਦਾਕਿਸੈਨਾਮਾ
 ਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਅੰਮਪੁਠਗਾਏਲੋਕਾ॥੦
 ਭਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਅੰਪਰਉਪਕਾਰਕਰੈਗਮਾਣੈ
 ॥ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਵਿਚਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੁਮਾਣੁਨਿਮਾ॥੦
 ਏ॥ਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਸਥਦਿਸਿਵਾਣੈ॥੫॥ਹਉਸਦਕੇਤਿ
 ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਸਤਿਗੁਰਨੀਮਾਲਿਅਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉ
 ਸਦਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਰਨਿਉਦਾਸੀਅੰਦਗਿਆਣਿਆ
 ॥ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ

ਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖੀ ਮਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਬਾਹ
 ਰਿ ਜਾ ਦਾ ਵਗ ਜਿਗਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਮਾਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵ ਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਣਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਡਾ ਅਖਾਇ
 ਦਾ ਨਾਭਿ ਕਵਲ ਦੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਵਾਗਵਣ
 ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਭਵ ਕ ਵਿਚਿ ਹੋਆ ਪੈਗਣਾ ॥ ਭਵ ਕੁ ਕੀਤੇ ਭ
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਭੁਲਾਣਾ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇ
 ਦ ਵਖਾਣ ਦਾਰਤੁਰ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਖਗ ਸਿਆਣਾ ॥ ਲੋਕਾਨੇ

ਸਮਝਾਇ ਦਾਵੇਖਿ ਸਰਸੁਤੀ ਰੁਪੁ ਲੁਭਾਣਾ ਚਾਰੇਵੇਦਗ ੧੦੯
 ਵਾਇਕੈ ਗਰਬੁ ਗੁਰੀ ਕਾਰਿ ਪਛੁਤਾਣਾ ਅਕਥਕਥਾਨੇ
 ਤਨੇਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਨ ਲਏ ਅਵਤਾਰ ਦਸਵੇਰੇ
 ਰੋਧ ਜੋ ਪਸੰ ਪਾਰੇ ॥ ਅਛਕਛ ਵੈਰਾਹੁ ਪੁਹਾਇ ਨਗਸਿੰਘੁ ਬੰ
 ਵਨ ਬਉ ਪਾਰੇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਿਸਨੁ ਹੋਇ ਕਿਲਕਿ
 ਕਲੀਕੀ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਖੜੀ ਮਾਰਿ ਇਕੀ ਹਵਾਰਾਮ ॥
 ਏਨੁ ਕਾਰਿ ਭਾਰਥ ਭਾਰੇ ॥ ਕਾਮਕੋਰੁ ਪੁਨਸਾ ਪਿਉਲੋਭੁ
 ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਇਆ ਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿ ਸਹਲੀ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਕਾਰਿ

ਵਿਕਾਰੇ॥ ੮॥ ਮਹਾਦੇਉ ਅਉ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਸ ਅੰਦਰਿ ਜੋ
 ਗੁਨ ਜਾਣੈ॥ ਭੈਰੋ ਭੂਤ ਕ ਸੁਤ ਵਿਚਿ ਖੰਡ ਪਾਲ ਬੇਤਾਲ ਧਿ
 ਕਾਣੈ॥ ਅਕੁ ਪਤੁ ਗਖਾਵਣਾ ਗਤੀ ਵਾਸਾ ਮਤੀ ਮਸਾਣੈ
 ॥ ਪੈਨੈ ਹਾਥੀ ਸੀਹ ਖਲ ਰਉ ਭੁਵਾਇ ਕਰੈ ਪੈ ਗਾਣੈ॥ ਨਾਥਾਨਾ
 ਥੁਸ ਦਾਇ ਦਾਹੋਇ ਅਨਾਥੁ ਨ ਹਰਿੰਗੁ ਮਾਣੈ॥ ਸਿਰਠਿ
 ਸੰਘਾ ਰੈ ਤਾ ਮਸੀਜੋਗ ਨਭੇਗ ਨ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਣੈ॥ ੯॥ ਵਡੀ ਮਾਰ ਜਾਇ ਦੁਦੀ
 ਇੰਦੁ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਗਜੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਚਉਦਹ ਇੰਦੁ ਵਿਣਾ ਸ
 ਕਾਲਿ ਕਹ ਮੇਦਾ ਇਕੁ ਦਿਵਸੁ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਕਹ

ਮਾਮਰੈਲੋਮਸਦਾਇਕੁਰੋਮੁਛਿਜਾਵੈ॥ਸੇਸਮਹੇਸਵਖਾ ੧੧੦
 ਈਅਨਿਚਿਰੰਜੀਵਹੋਇਸਾਂਤਿਨਾਮਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰੋਗਜਪ
 ਤਪਪਣੇਲੋਕਵੇਦਾਸਿਮਰਣਨਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਗਣਾਇ
 ਨਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧੦॥ਨਾਰਦੁਮੁਨੀਅਖਾਇਦਾਮਾਗ
 ਮੁਜਾਣਿਨਪੀਰਜੁਆਣੇ॥ਸੁਟਿਸੁਟਿਮਸਲਤਿਮਜ
 ਲਸੈਕਰਿਕਰਿਚੁਗਲੀਅਖਿਵਖਾਣੇ॥ਬਾਲਬੁਪਿਸ
 ਨਕਾਦਿਕਾਬਾਲਸੁਭਾਉਨਾਵਿਰਤੀਹਾਣੇ॥ਜਾਇਥੈਰੁ
 ਠਿਕੋਰੋਪੁਕਾਰਿਦੇਸਗਪੁਇਜੋਬਿਜੋਪਿਕਾਣੇ॥ਅਹਿ
 ਮੇਊਸੁਕਦੇਉਕਰਿਗਰਭਵਾਸਿਹਉਮੈਹੋਗਾਣੇ॥ਚੰਦੁਸੁ

ਰਜੁਅਉਲੰਗਭਰੇਉਦੈਅਸਤਵਿਚਿਆਵਣਜਾਣੈ॥ਸਿ
 ਵਸਕਤੀਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਮਾਣੈ॥੧੧॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆ
 ਜਤਸਤਜੁਗਤਿਸੰਤੋਖਨਜਾਤੀ॥ਸਿਪਨਾਥਬਹੁਪੰਥਕ
 ਰਿਹਉਮੈਵਿਚਿਕਰਨਿਕਰਮਾਤੀ॥ਚਾਰਿਵਰਨਸੰਸਾਰਵਿ
 ਚਿਖਹਿਖਹਿਮਰਦੇਭਗਮਿਭਗਤੀ॥ਛਿਅਦਰਸਨੁਹੋਇ
 ਵਗਤਿਆਥਾਗਵਾਟਉਚਾਟਜਮਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਨ
 ਅਵਰਨੁਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਤੀਬੋਲਸੁਵਾਤੀ॥ਛਿਆਰੁਤਿ
 ਥਾਰਹਮਾਧਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸੁਣਸੁਣਾਤੀ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਪਗਤੀ॥੧੨॥ਪੰਜਿਤਤਪਰ

ਵਾਣੁਕਰਿਪਰਮਸਾਲਪਰਤੀਮਨਿਭਾਈਆਪਾਈਅੰਦਰਿਪ ੧੧੧
 ਰਤਿਪਰਿਪਰਤੀਅੰਦਰਿਪਰਿਆਪਾਈਆਸਿਰਤਲਵਾਏਰੁ
 ਖੋਏਨਿਹਚਲੁਚਿਤਨਿਵਾਸੁਬਿਥਾਈਆਪਰਉਪਕਾਰੀਸੁ
 ਫਲਫਲਿਵਟਵਗਾਇਸਿਰਠਿਵਰਸਾਈਆਚੰਦਨਵ ੦
 ਸੁਵਟਾਸਪਤਿਚੰਦਨੁਹੋਇਵਾਸੁਮਹਕਾਈਆਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਸਾਪਸੰਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਈ
 ਆਮਥਗਤਿਗਤਿਮਾਤਿਅਕਥਕਾਈਆ ੧੩੭ ਯੁਪਹਿ
 ਲਾਦੁਭਰੀਖਣੇਅੰਬਰੀਕੁਥਲਿਜਨੁਕਵਖਾਣਾਗ
 ਜਕਾਮਾਰਹੋਇਕਾਜਸੀਆਸਾਥੀਪੀਚੇਜਾਵਿਰਾਣ ੦

॥ ਧੁਮਤਰੇਈਚੀਰਿਆਪੀਉਫਵਿਪਹਿਲਾਦੁਰਵਾਣਾ ॥
 ॥ ਭੇਦੁਭਭੀਖਣੁਲੋਕਲੋਅੰਬਗੀਕੁਲੋਚਕੁਲੁਭਾਣਾ ॥
 ॥ ਪੇਰੁਕਵੁਧੈਜਨਕਦਾਕਰਿਪਾਂਖੰਡੁਪਗਮਾਧਿਕੁਤਾ
 ਟਾਅਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁਚਣਾਦਰਗਹਪਾਏਮਾਣੁ
 ਨਿਮਾਣਾਗੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ ॥
 ੧੪॥ ਕਲਜੁਗਨੁਮਾਰਗੁਭੁਭੋਇਫੇਰਿਦੇਹੁਗਗਾਇ
 ਜੀਵਾਈਭਗਤੁਕਬੀਰੁਵਖਾਈਅੰਬੀਦੀਖਾਨੇਤੇ
 ਉਠਿਜਾਈਪੰਨਾਜਟੁਉਪਾਰਿਅਸਧਨਜਾਤਿ
 ਅਜਾਤਿਕਸਾਈਜਨੁਗਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੋਇਚ

ਹੁਵਰਨਾਵੇਚਿਕਰਿਵਡਿਆਈਯਾਬੇਤੁਹੋਆਆਧਿ ੧੧੩
 ਆਤਮੀਸੈਣੁਨੀਚਕੁਲਅੰਦਰਿਨਾਈਯੋਪੈਗੀਪੈਪਾਖੰ
 ਕੋਹੋਇਗੁਗਸਿਖਾਂਵਿਚਿਵਡੀਸਮਾਈਯਾਅਲਖੁਲਖੰ
 ਏਨਅਲਖੁਲਖਾਈਯਾ੧੫ਯਸਤਿਜੁਗੁਉਤਮੁਆ
 ਖੀਐਇਕੁਫੇਵੈਸਭਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾਯੋਤੈਨਗਰੀਪੀਵੀ
 ਐਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁ ਵਿਧੀ ਸੁਕੁਵੇਲਾਯਕਲਜੁਗਿ
 ਸਚਨਿਆਉਪੈਜੋਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਇਕੇਲਾਯਪਾਰਥ
 ਹਮੁਪੁਰਨਥਹਮੁਸਬਦਸੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਚੇਲੰ
 ਯਨਾਮੁਦਾਨੁਏਸਨਾਨੁਦੇਵੁਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੰ

ਮਿਤਵੇਲਾ॥ ਮਿਠਾਥੋਲਨੁ ਨਿਵਚਲਨੁ ਹਥਹੁ ਦੇਣਾ ਸਹ
 ਜਸੁ ਹੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ॥ ੧੬॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਸਗੁਪੁ ਅਨੁਪੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਵੇਦਕ
 ਤੇ ਬਾਅਗੋ ਚਰਵਾਹੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਚਾਰਿ
 ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬਾ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਇ
 ਆ॥ ਪਰਸਪਰ ਸਿਆਪਰਸ ਜਗਿਆਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾ
 ਤੁਕਗਾਇਆ॥ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਅਸਾਧੁ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀਗਾ
 ਹੁਚਲਾਇਆ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਥਾਵੁ ਬਣਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਜੀਸ

ਨਮਰਣੁ ਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਗਿ ਵਿਚਿਆਏ। ਭਾਉ ਭਗ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਿਉ ਪਦੇ ਸੁਕਰਿ ਸਾਧ ਜਿ ਗਤਿ ਸਚਖੰਡਿ ਵਸਾਏ। ਮਾਨਸਰ
 ਵਰਿ ਪਰਮਹੰਸ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਚੰਦ
 ਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿ ਅਫਲ ਸਫਲ ਚੰਦਨ ਮਹਕਾਏ। ਭ
 ਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਪਰਵਰਸ ਪਾਰਲਿ ਪਾਏ।
 ਲਹਰਿ ਤਰੰਗੁ ਨਵਿਆ ਪਈ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹ
 ਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ॥ ੧੪॥ ਧੀਨ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰਸਿਖ ਧੀਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇ ਸੁਕਰਾਇਆ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਦਿਸਤਿ ਗੁਰਧਿਆਨੁ ਪਰਾਇਆ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੰਨੁ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸੁਣਾ
 ਇਆ। ਚਰਣਕ ਵਲਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਮਸਤਕ ਗੁਰਚ
 ਰਣੀਲਾਇਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਹੈ ਧੰਨੁ ਰਿਦਾ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਵਸਾਇਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਚਰਣ ਮਤੇ ਧੰਨੁ ਮੁਹਤ
 ਜਿਤੁ ਅਪਿਓਪੀਆਇਆ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਜਰੁ ਜਗ
 ਇਆ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਸਾਪਸੀ ਗੁਸਤਾ ਲਹਰਿ ਤਰੰਗ ਅ
 ਤੇਲੇ॥ ਮਾਣਕ ਮਤੀ ਧੀਰਿਆ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਅਮੋਲੇ॥
 ਗਰਤ ਨਾਨਕ ਦਧੁਨੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਗਮ ਅਲੇਲੇ॥
 ਰਿਪਸਿ ਪਨਿਧਿ ਜਭਗੋਲੀਆ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਗੋਇਲੇਗੇ॥

ਲੇ॥ ਲਖ ਲਖ ਚੰਦ ਚਰਾਗ ਚੀ ਲਖ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਚ ਨਿਝੇ ॥੧੧॥
 ਲੇ॥ ਕਾਮ ਪੋਨ ਲਖ ਪਾਰ ਜਾਤ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰਿ ਚਰਨਿ ਅਡੋਲੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਬੋਲ ਅਬੋਲੇ ॥੧੨॥ ਬਾਗ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪੀਰ ਮੁਗੀ ਦੀ ਗਾਖ ਝੀਕੋ ਵਿਰ
 ਲਾਜਾਣੈ॥ ਪੀਰਾਂ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾਂ ਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲ
 ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੈ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ਸਿਖੁ ਪੈ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ
 ਸਾਮਾਣੈ॥ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਪੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਣੈ॥ ਮਿਹਰ
 ਮਹਾ ਬਤਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਭਓ ਭਾਓ ਸੁਭਾਣੈ॥ १॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸਿ

ਖੁਰੈ ਪੀਰੁ ਪੀਰ ਹੁਕੈ ਈ॥ ਸਬ ਦਿਸੁ ਗਤਿ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਈ॥ ਦਰਸਨ ਦਿਸਦਿ ਪਿਆਨੁ ਪਰਿਗੁਰੂ ਮੂਰਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਬ
 ਦਸੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਤ ਸੰਗਿ ਵਿਲੋਈ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤੁਹੈ ਜਾਪਿ ਧਉ ਮੈਖੈ ਈ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰ
 ਈ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਦਿਸਦਿ ਸੰਜੋਗ ਪੈ ਭੈਰਾਇ ਸੰਜੋਗੀ॥ ਸਬ ਦਸੁ
 ਗਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰਗੀ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਨ ਭਰਮੁ ਹੈ
 ਜੋਗੀ ਸਹੁ ਜੋਗੀ॥ ਪਰਮਾਪਿਆਲਾ ਪੀਵਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਭੋਗੀ॥
 ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਮਿਲੈ ਪੀਅਪਿ ਓਅਸੋਗੀ॥ ੩॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਕਿਉ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਸੁਇਸੁ

ਇਆਖਣੁਆਖਣੁਉਹੁਸਾਉਨਜਾਣੈ॥ਬਹਮਾਬਿਸ ੧੧੫
 ਹੁਮਹੇਸੁਮਿਲਿਕਾਬਿਵੇਦਪੁਗਣੈ॥ਚਾਰਿਕਤੇਥਾਅਖੀਅ
 ਨਿਦੀਨਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਸਾਂਗੀਤ
 ਸੁਹਾਣੈ॥ਅਨਹਦਨਾਦਅਸਿਖਸੁਣਿਹੋਏਪੈਗਣੈ॥ਅਕ
 ਥਕਥਾਕਰਿਨੇਤਨੇਤਪੀਲਾਏਭਾਣੈ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਛਿਅਰਸਹੋਗਣਾ॥ਛਤੀਹਮੰਮੁਤਤ
 ਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਾਵਿਡਾਣਾ॥ਨਿਝਰਪਾਰਹਜਾਗੋਇਭੈ
 ਰਕਤਭੁਲਾਣਾ॥ਇਵਾਪੀਗੁਲਾਸੁਖਮਨਸੇਹੰਨਸਮ
 ਣਾ॥ਵੀਹਾਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪੀ

ਤੈਬੋਲਿਨਹੀਘਈਆਖਾਣੁਵਖਾਣਾ॥੫॥ਗਲੀਸਾਦੁਨਆਵ
 ਈਜੇਚਗੁਮੁਖਾਲੀ॥ਮੁਹੁਭਗਿਐਕਿਉਬੋਲੀਐਰਸਜੀਤਰ
 ਸਾਲੀ॥ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਸਿਮਰਣੁਉਲੀਘਨਹਿਨਦਗਿਨਿਹਾ
 ਲੀ॥ਪੰਥੁਕੁਪੰਥੁਨਸੁਣਈਅਲਮਸਤਖਿਆਲੀ॥ਡੁਗਮਗਚ
 ਲਸੁਢਾਲਹੈਗੁਗਮਤਿਨਿਗਲੀ॥ਚੜ੍ਹਿਆਚੰਦੁਨਲੁਕਈਢੁ
 ਕਿਜੋਤਿਕੁਨਾਲੀ॥੬॥ਲਖਲਖਬਾਵਨਚੰਦਨਾਲਖਅਗਰ
 ਮਿਲੀਦੇ॥ਲਖਕਪੂਰਕਥੁਗੀਆਅੰਬਰਮਹਕੰਦੇ॥ਲਖਲਖਗ
 ਉੜੇਮੇਦਮਿਲਿਕੇਸਰਚਮਕੰਦੇ॥ਸਭਸੁਗੀਧਰਲਾਇਕੈਅਰ
 ਗਜਾਕਰੰਦੇ॥ਲਖਅਗਰਜੇਫੁਲੇਲਫੁਲਫੁਲਵਾੜੀਸਿਦੇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਵਾਸੁ ਨ ਲਹੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ੧੧੬
 ਅਨੂਪ ਲਖ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਵਸੰਦੇ ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਲਖ ਬੈਠੰ
 ਠਹਰੰਦੇ ॥ ਲਖ ਜੋ ਬਨ ਸੀ ਗਾਹ ਲਖ ਲਖ ਵੇਸ ਕਰੰਦੇ ॥ ਲਖ
 ਦੀਵੈ ਲਖ ਤਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਜ ਚੰਦੇ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਲਖ
 ਮਣੀ ਜਗ ਮਗਟ ਹਕੰਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਜੋ ਤੰ
 ਨ ਪੁਜੰਦੇ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਿਪਿ ਲਖ ਕਰੰ
 ਵੀ ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਲਖ ਮੀਜੋ ਵੀ ॥ ਲਖ ਚਿੰ
 ਤਾ ਮਇਕਾ ਮਪੇ ਦੁਚਤੁਰੰਗ ਚਮੋ ਵੀ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਹੀਰਿਆ
 ਨਿਰਮਲ ਮੋਰ ਵੀ ॥ ਲਖ ਕਵਿਲਾਸ ਸੁਮੇਰ ਲਖ ਲਖ ਗਜਬ

ਰੇਵੀ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਮਗੁ ਮੁਲ ਅਮੁਲ ਸੁਖੇਵੀ॥ ੮॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਲੱਖ ਲੱਖ ਲਖ ਲਹਿ ਤਰੰਗ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸ
 ਮਾਉ ਕਰਿ ਲਖ ਲਹਿ ਅੰਗ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸ ਮੁੰਦ ਵਿਚਿ
 ਲਖ ਤੀਰ ਖਰੰਗ॥ ਲਖ ਸਮੁੰਦ ਗੜ੍ਹ ਵਿਚਿ ਬਹੁ ਰੰਗ ਬਿ
 ਰੰਗ॥ ਲਖ ਗੜ੍ਹ ਤਰੰਗਿ ਵਿਚਿ ਲਖ ਅੰਤੁ ਕਿਣ ਗਾ॥ ਪਿਰਮ
 ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਣ ਕੇ ਬੁਝ ਨ ਚੰਗ॥ ੧੦॥ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ
 ਕਰਿ ਓਅੰ ਕਾ ਗੁਣੁ ਏਆ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਮਕਾਰ ਲਖ ਬਹੁ ਮੰਤੁ
 ਬਣਾਇਆ॥ ਪੰਜਿ ਤਤ ਉਤਿ ਪਤਿ ਲਖ ਤੈਲ ਅਸੁ ਧਾਇਆ॥
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਗਿਰਿ ਤਰਵਹ ਸਫਲ ਦਰੀਆ ਵਚ ਲਾਇਆ॥ ਲ

ਖਦਗੀਆਉਸਮਾਉਕਗਿਤਿਲਤੁਲਨਤੁਲਾਇਆ॥ਕੁਦਰਤਿ ॥੧੧॥
 ਇਕਅਤੋਲਵੀਲੇਖਾਨਲਿਖਾਇਆ॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀ
 ਮੇਕਾਦਗੁਕਿਨਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪੇਮਰਸੁ
 ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਭਾਣੀ॥ਪਾਰਵਾਰੁਅਪਾਰੁਪੈਕੋਆਇਨਜਾਣੀ
 ॥ਅਮਾਦਿਅੰਤਿਪਰਜੰਤਨਾਹਿਪਰਮਾਦਿਵਡਾਣੀ॥ਹਾਥਿਨਪਾ
 ਇਅਥਾਹਦੀਅਸਗਾਹਸਮਾਣੀ॥ਪਿਰਮਿਪਿਆਲੇਬੁੰਦਇ
 ਕਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਣੀ॥ਅਗਮਹੁਅਗਮਅਗਾਪਿਬੋਧਗੁਰ
 ਅਲਖੁਲਖਾਣੀ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਤਿਲੁ
 ਅਲਖੁਅਲੇਖੋ॥ਲਖਚਉਗਾਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੰਤਵਿ

ਸੇਖੀ ਸਭਨਾ ਦੋਹਰਾ ਵਲੀਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਹੁ ਭੋਖੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਲ
 ਖਲਖ ਸਿਰਮੁਹਲਖ ਸਰੋਖੀ ਲਖਲਖ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜੀ ਭੁਕ ਗਿਉ
 ਨਿਬਲੇ ਦੇਖੀ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਇਕੀ ਹਵੀ ਹਸਮ ਸਰਿ ਨਿਮੇਖੀ
 ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮਰ ਸੁਹੋਇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਾ ਸ
 ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪਰਚਾਇ ਕੈ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਚੜ
 ਉਚਰਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਅਪਿਉ ਪੀਅੇ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਗੁਰ
 ਸੇਵ ਸੁਪੇਲਾ ਜੀਵਦਿਅ ਮਰਿ ਚਲਣਾਹ ਰਿਜਿਣੈ ਵਪੇਲਾ
 ॥ਸਿਲਾ ਲੂਣੀ ਚਟਣੀ ਲਖ ਅਮਿਤ ਪੇਲਾ ॥੧੪॥ ਪਾਣੀ
 ਕਾਠੁ ਨ ਭੋਬਈ ਪਾਲੇ ਦੀਲ ਜੀ ਸਿਰਿ ਕਲਵਤੁ ਪਗਾਇ ਕੈ ਸਿ

ਰਿਚੜਿਆ ਭਜੈ ਲੋਹੇ ਜੜੀ ਅੰਬੋ ਹਿਥਾ ਭਾਰਿ ਭਰੇ ਨਤ ਜੈ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਏਅੰਦਰਿ ਅਗਿਰ ਖਿਤਿ ਸੁਪੜ ਦਾ ਕਜੈ ॥ ਅਗਰੈ ਰੁਝੈ ਜਾਇ
 ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਧ ਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਖਬੈ
 ਸਜੈ ॥ ੧੫ ॥ ਖਾਇ ਉਖਾਇ ਕਢਿਆ ਏਨੇ ਨਿਰਮਲ ਕੁਹੀਰਾ ॥
 ਜਉ ਹਰੀ ਅੰਹ ਬਿਆਵਦਾ ਉਇਗ ਹਿਰਗੀ ਭੀਰਾ ॥ ਮਜਲ
 ਸ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਵ ਜੀਰਾ ॥ ਮੁਲੁ ਕਰਨਿ ਅਜਮਾ
 ਇਕੈ ਸਾਹਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ਅਹਰਿ ਉਤੈ ਗੀਖ ਕੈ ਪਣ ਪਾਉ ਸ
 ਗੀਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਪੀਠ ਹਰਾਵਦਾ ਦਰਗਹ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਰਿ
 ਰੁਝੈ ਰੁਬਾਤ ਰੈ ਪੀਪਿਰ ਮਾਪਿ ਆਲਾ ॥ ਜਿਦਿ ਹਰੈ ਹਰੈ ਜਿਦੈ ਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਾ ॥ ਮਾਗੁ ਖੰਡੇ ਪਾਰ ਪੈਭਵ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਾ ॥ ਵਾ
 ਲਹੁ ਨਿਕਾ ਆਖੀ ॥ ਮੇਗੁ ਰਪੰ ਬੁਨਿ ਰਾਲਾ ॥ ਪਉ ਮੇ ਬਜ ਰੁਭਾ
 ਰੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੇ ਸਿਖੁ ਜਾ
 ਇਸੁ ਖਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਤਿ ਵੇਵੇ ਵੇਵੇ ਬੀਉ ਹੋਇ ਜਨ ਅੰਦਰਿ ਜੀ
 ਮੇ ॥ ਹੋਇ ਬਰੂਟਾ ਚੁਹ ਚੁਹਾ ਮੂਲ ਡਾਲ ਪਰੀ ਮੇ ॥ ਬਿਰਖ ਅਕਾ
 ਰੁ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਿ ਬਹੁ ਜਟਾ ਪਲੀ ਮੇ ॥ ਜਟਾਲਟਾ ਮਲਿ ਪਰ
 ਤਿ ਵੇਚਿ ਹੋਇ ਮੂਲ ਅਗੀ ਮੇ ॥ ਛਾਵੁ ਪਣੀ ਪਤ ਸੋਹਣੇ ਫਲ
 ਲਖ ਲਖੀ ॥ ਫਲ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਬੀ ਅਬਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਰੀ
 ਮੇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਉ ਸਿਖੁ ਦਾਇਸਾ ਧਸੰ ਗੁਪੰ ਜੀ ਪਰਮੇ ਸਹਾਨਉ

ਅੰਗਨੀਲ ਅਨੀਲ ਸੁਨ ਅਵਤਾਰ ਮਹੇਸਰਾ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਅ ॥੧੯॥
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਮੁਕਤੇ ਮੁਕਤੇ ਸਰਾ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਸੈਸਹੰਸ ਸਿਖ ਦੇ
 ਸਦੇਸ ਲਖੇ ਸਰਾ ਇਕ ਦੂਬਿਰਖ ਹੁਲਖ ਫਲ ਫਲ ਬੀਅ
 ਲ ਮੇਸਰਾ ਭਿਗ ਭੁਗ ਤਿਗ ਜੇ ਸੁਰ ਜੇਗ ਜੁਗ ਤਿਜੇਗੇ ਸਰਾ ॥੨੦॥
 ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹਰੀ ਵਣਜ ਰੇਸਾ ਹੈ ਸਉਦਾ ਇਕ ਤੁਹਟਿ ਹੈ
 ਸੈਸਾ ਗੁਵਿਸਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵੇਚੈ ਕਉ ਡੀਅ ਕੋਦਮ ਉਗਾ ਹੈ ਕੋਈ
 ਰੁਪਯੇ ਵਿਕਣੈ ਸੁਨਈ ਏਕੋ ਡਾਹੈ ਕੋਈ ਰਤਨ ਵਣਜ ਦਾਕਰਿ
 ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੈ ਵਣਜਿ ਸੁਪਤਾ ਸਾਹਨ ਲਿਵੇ ਸਾਹੁ ਨਿਬਾਹੈ
 ॥੨੦॥ ਸਉਦਾ ਇਕ ਤੁਹਟਿ ਹੈ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਗਾ ਅਉਗ

ਦਲੇਗੁਣਵਿਕਣੈਵਚਨੈਦਾਸੁਗਾ॥ਸਫਲੁਕਰੈਸਿਮਲੁਬਿਰ
 ਖੁਸੁਵਰਨੁਮਨੁਗਾ॥ਵਾਂਸਿਸੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਕਰਿਕਾਉਹੰਸੁਨਉ
 ਗਾ॥ਘੁਘੁਸੁਝਸੁਝਾਇਦਾਸੰਖਮੇਤੀਚੁਗਾ॥ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾ॥
 ਹਰਾਗੁਰੁਸਬਦਿਹਜੁਗਾ॥੨੧॥ਲਖਉਪਮਾਉਪਮਾਕਰੈਉਪ
 ਮਾਨਵਖਾਣੈ॥ਲਖਮਹਿਮਾਮਹਿਮਾਕਰੈਮਹਿਮਾਪੈਗਣੈ॥ਲ
 ਖਮਹਾਤਮਮਹਾਤਮਾਨਮਹਾਤਮੁਜਾਣੈ॥ਲਖਉਸਤਤਿਉਸ
 ਤਤਿਕਰੈਉਸਤਤਿਨਸਿਵਾਣੈ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਪੈਮੇਮਾ
 ਨੁਨਿਮਾਣੈ॥੨੨॥ਲਖਮਤਿਲਖਬੁਧਿਸੁਧਿਲਖਲਖਲ
 ਖਚਤਗਣੀ॥ਲਖਲਖਉਕਤਿਸਿਆਣਪਾਂਲਖਸੁਗਤਿਸਾ॥

ਈ॥ ਲਖਗਿਆਨਪਿਆਨਲਖਲਖਸਿਮਰਣਗਈ॥ ਲਖ ੧੨੦
 ਵਿਦਿਆਲਖਇਸਟਜਪਤੰਤਮੰਤਕਮਾਈ॥ ਲਖਭੁਗਤਿਲ
 ਖਲਖਭੁਗਤਿਲਖਮੁਕਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਜਿਉਤਾਰੇਦਿਹਉਗ
 ਵੈਅਨੇਰੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਰੈ॥ ਇਪਿਗਮੁ
 ਸਖਾਈ॥ ੨੩॥ ਲਖਅਚਰਜਅਚਰਜਹੋਇਅਚਰਜਹੋ
 ਗਣਾ॥ ਵਿਸਮੁਹੋਇਵਿਸਮਾਦਲਖਲਖਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ ਲਖ
 ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤੀਪਰਮਦਭੁਤਭਾਣਾ॥ ਅਥਿਗਤਿਗਤਿ
 ਅਗਾਧਬੋਧਅਪਰੰਪਰੁਭਾਣਾ॥ ਅਕਥਕਥਾਅਜਪਾਜਪਣੁ
 ਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਪੈਕਦਰਤਿਕੁਰਬਾਣ॥

॥२४॥ ਪਾਰਬਹਮੁ ਪੁਰੁਣ ਬਹਮੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁ
 ਗੁਰ ਅੰਗ ਤੇ ਸਚ ਸਬਦ ਸਮੇਉ॥ ਅਮਰਾਪਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁ
 ਅਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਉ॥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਅ
 ਛਲ ਅਛੇਉ॥ ਰਾਮ ਰਸਕ ਅਰਜੁ ਗੁਰੁ ਅਬ ਚਲ ਅਰਖੇਉ॥
 ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣੇਉ॥ ੨੫॥ ॥੧੩॥ ਤੇਰਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾਨਾਉ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਾਣੀਐ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਥਾਉ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀਐ॥
 ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਜਲਦੁ ਪੁਛਾਣੀਐ॥ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਅਸ

ਗਉਸੇਵਕਮਾਣੀਐਸਥਦਸੁਗਤਿਸੁਟਿਗਉਅੰਦ ੧੨੧
 ਗਿਅਣੀਐਤਿਸੁਕਰਬਾਏਜਉਮਾਣਨਿਮਾਣੀਐ
 ॥੧॥ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਅਵਣਾਭਰ
 ਮੁਖਿਮਾਰਗੁਵਿਖਾਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾਤੁਲਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਏਖਕੀਰਤਨੁਗਾਵਣਾਚਾਰਪਦਾਰਥਕ੍ਰਿਖਭਿਖਾ
 ਗੀਪਾਵਣਾਲੇਖਅਲੇਖਮਾਲਿਖਸਥਦੁਕਮਾਵ
 ਣਾਸੁਣਨਿਭੂਰਭਵਿਖਨਅਪੁਜਣਾਵਣਾ॥੨॥
 ਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸਿਅਲਖਲਖਾਇਆਅਨ
 ਹਦੁਸਥਦੁਅਵੇਸਿਅਪਤੁਪਤੁਇਆਸਾਧਸੰਗ

ਤਿਪਰਵੇਸਿਅਪਿਥੀਆਇਆਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਸ
 ਦੁਦਿਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੂਪਤਿਭੋਸਿਨਵਿਆਪੇਆ
 ਇਆਗੁਰਮੇਥਿਸਨਮਹੇਸਿਨਦਰਸਰੂਪਾਇਆ
 ॥੩॥ਬਿਸਨੈਦਸਅਵਤਾਰਨਾਵਗਣਾਇਆਕਰਿ
 ਕਰਿਅਸੁਰਸੰਘਰਵਾਦੁਵਪਾਇਆਗੁਰਮੇਵੇਦਵੰ
 ਚਾਰਿਮੁਖਿਭੂਟਾਇਆਮਨਮੰਦਰਿਮਹੀਕਾਰੁਜ
 ਗਤੁਉਪਾਇਆਮਹਾਦੇਉਲਾਇਤਾਰਤਾਮਸੁਤਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾਮਾਪੁਗਵਾਇਆ
 ॥੪॥ਨਰਦਮੁਨੀਅਖਾਇਗਲੁਸੁਣਾਇਆ

ਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇ ਮਾਸ ਨ ਕਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਕਦਰਿ ਜਾਇ ਤਾਮਸੁ ਮਾਇ ਮਾਸ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕਾ
 ਗਾਇ ਜਨਮ ਗਲਾਇ ਮਾਸ ਜਿਨਿ ਸੁਰੁ ਜਾਇ ਮਾਸ
 ਏਦੁਖੁ ਸਹਾਇ ਮਾਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਮਾ
 ਜਰੁ ਜਗਾਇ ਮਾਸ ॥ ਪ ॥ ਪਰਤੀਨੀਵੀ ਹੋਇ ਚਰਣ ਚੇ
 ਤੁਲਾਇ ਮਾਸ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਰਸੁ ਭੋਇ ਮਾਸ ਪੁਗਵਾ
 ਏ ਮਾਸ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਇਛੁ ਇਛੁ ਏ ਮਾਸ ॥
 ਆਪੀਰਿ ਜੁਪਰਮੁ ਸਮਾਇ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਇ ਮਾਸ ਜੀ
 ਵਣੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ ਰਿਜ ਕੁਪੁ ਜਾਇ ਮਾਸ ਮੰਨੈ ਹੁਕ

ਮੁਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਜਾਇਆ॥੬॥ਪਾਟੀਧਰਤੀ
 ਵਿਚਿਧਰਤਿਵਿਚਿਪਾਟੀਐ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚ
 ਨਹਿਚਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ॥ਸਹਦਾਬਹਲੀ
 ਖਿਚਨਿਵੇਨੀਵਾਣੀਐ॥ਮਨਮੇਲੀਪੁਲਮਿਚਿ
 ਸਭਰੰਗਮਾਣੀਐ॥ਵਿਛੁਟੈਨਾਹਿਵਿਗਚਿਦਰਿਪ
 ਰਵਾਣੀਐ॥ਪਰਉਪਕਾਰਸਰਚਿਭਗਤਿਨੀਸਾ
 ਣੀਐ॥੭॥ਧਰਤੀਉਤੈਰੁਖਸਿਰਤਲਵਾਇਆ॥
 ਆਪਿਸਹੀਦੇਦੁਖਜਗੁਵਰਸਾਇਆ॥ਫਲਦੇ
 ਲਾਹਨਿਰੁਖਵਟਵਗਾਇਆ॥ਛਾਵਪਾਟੀਬਹਿ

ਸੁਖਮਨੁਪਰਚਾਇਆ ਵਛਾਨਿਆਇ ਮਨੁਖਆ १੨੩
 ਪਤਛਾਇਆ ਵਿਰਲੇਹੀ ਸਨਮੁਖਭਾਣਾਭਾਇਆ
 ॥੮॥ ਰੁਖਹੁਪਰਛਾਵਾਇ ਬਮ੍ਰਥਮ੍ਰਾਇਆ ਸਿਰਿ
 ਕਰਵਤੁਪਗਾਇ ਬੇਰੁਪਣਾਇਆ ਲੋਹੇਨਾਲਿਜ
 ਰੁਇਪੁਰਤਗਾਇਆ ਲਖ ਲਹਰਦਰੀਆਇ
 ਪਾਰਿਲਪਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂਭੈਭਾਇ ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇਆਇ ਕਸਪਿਛੈਲਾਇ ਲਖਛਰਾਇਆ
 ॥੯॥ ਪਾਣੀਤਿਲਪੀਰੁਇ ਤੇਲੁਕਛਾਇਆ ਦੀਵੈ
 ਤੇਲੁਜਲਾਇ ਮਨ੍ਹੇਰੁਗਵਾਇਆ ਮਸੁਮਸਵਾਇ

ਖਾਇਸਬਦੁਲਿਖਾਇਆਸੁਟਿਸਿਖਿਲਿਖਿਲਿ
 ਖਾਇਅਲੇਖੁਸੁਟਾਇਆਗੁਰਮੁਖਮਾਪੁਗਵਾ
 ਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨਲਿ
 ਵਲਾਇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੁਧਦੇਇ
 ਖੜੁਖਾਇਨਾਮਾਪੁਗਣਾਇਆਦੁਧਦੁਹੀਜ
 ਮਾਇਪਿਓਲਿਖਾਇਆਗੋਰਾਮੂਤੁਲਿਖਾਇ
 ਪੁਜਕਗਾਇਆਛਤੀਹਾਮੀਮ੍ਰਤਖਾਇਕੁਚੀ
 ਲਕਗਾਇਆਸਾਪਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਿਆਇਆਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆ

ਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖਸਹੈਕਪਾਹਭਾਣਾ॥੧੨॥
 ਇਆਵੇਲਾਇਵੇਲਾਵਿਲਾਇਤੁਬਿਤੁਬਾਇਆ॥
 ਪੀਵਾਇਪੀਵਿਫਰਾਹਿਸੁਤੁਕਤਾਇਆ॥ਨਲੀਸੁਲਾ
 ਹੇਵਾਹਿਚੀਰੁਵੁਣਾਇਆ॥ਖੰਬਚਰੁਣਾਇਨਿਬਾ
 ਹਿਨੀਰਿਪੁਵਾਇਆ॥ਪੇਨਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਭਾਸੁ
 ਹਾਇਆ॥੧੩॥ਜਾਣੁਮਜੀਠੈਰੰਗੁਮਾਪੁਪੀਠਾਇਆ॥
 ਕਦੇਨਛਰੈਸੰਗੁਬਣਤਬਣਾਇਆ॥ਕਟਿਕਮਾ
 ਦਨਿਸੰਗੁਮਾਪੁਪੀਕੁਣਾਇਆ॥ਕਰੈਨਮਨਰਸਭੰਗੁ
 ਅਮਿਓਦੁਆਇਆ॥ਗੁਰੂਸਕਰਖੰਡੁਅਚੰਗੁਭੰਗੁ

ਭੁਗਾਇਆ ਸਾਪਨ ਮੋਟ ਨ ਅੰਗੁ ਜਗੁ ਪਰਚਾਇ
 ਆ॥ ੧੩॥ ਲੋਹਾ ਮੂੰਹਿ ਪਾਇ ਤਾ ਵਾਇ ਤਾਇਆ॥
 ਘਣਾ ਮਹਰਿ ਹਣ ਵਾਇ ਦੁਖ ਸਹਾਇਆ॥ ਮੁਰ
 ਸੀਆ ਘੜਵਾਇ ਮੁਲੁ ਕਰਾਇਆ॥ ਖਹੁ ਰੀਸਾਣ
 ਪਗਾਇ ਅੰਗੁ ਹਛਾਇਆ॥ ਪੇਗ ਹੋਇ ਰਖਾਇ ਸਿਕ
 ਲ ਕਰਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਪੁਦਿ
 ਖਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਸੰਗਾ ਕੁਵਛਾਇ ਰਬਾ ਬੁਝਾਇ
 ਆ॥ ਛੇਲੀ ਹੋਇ ਕੁਹਾਇਆ॥ ਸੁਵੰਡਾਇਆ॥ ਮਾਂ
 ਦੁਤਾਰ ਬਣਾਇ ਚੀਮੁ ਛਾਇਆ॥ ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ

ਵਿਚਿਆਇਨਾਦੁਵਜਾਇਆਗਾਰੰਗਉਪਜਾਇਸਬਦੁ १੨੫
 ਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਾਧਿਆਇਸਹਜਿਸਮਾਇ
 ਆ॥੧੫॥ਚੰਨਦੁਰਖਉਪਾਇਵਟਖੰਡਿਗੰਧਿਆਪਵ
 ਟੁਗਵਟੁਕਰਿਜਾਇਅਲਖੁਨਲਖਿਆਵਾਸੁਬਿ
 ਰਖਬੁਧਾਇਸਚੁਪਗਿਆਸਭੇਵਰਨਗਵਾਇਭ
 ਖਿਅਭਖਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਭਾਇਅਪਿਉਪੀਰਖਿ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਪ੍ਰੇਮੁਪਰਤੀਖਿਆ॥੧
 ਵਾਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀ॥ਚਾਰਿਪ
 ਦਾਰਥਭਿਖਫਕੀਰਾਂਪਾਵਣੀ॥ਲੇਖਅਲੇਖਅਲ

ਖਬਾਈਗਾਵਣੀ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਰਸੁਇਖਾਅਮਿਉਚੁ
ਆਵਣੀ॥ ਭੂਲਿਨੁਭੂਰਭਾਵਿਖਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਵਿਖਲਵੈਨਲਾਵਣੀ॥ ੧੭॥ ਏ
ਦੁਪੁਰੀਲਖਗਜਨੀਰਭਗਾਵਣੀ॥ ਲਖਸੁਰਗਾਸਿ
ਰਤਾਜਗਲਾਪੀਯਾਵਣੀ॥ ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੁ
ਖਸਾਜਚੁਲਿਸੁਭਾਵਣੀ॥ ਸਾਧਗਰੀਬਨਿਵਾ
ਜਗਰੀਬੀਆਵਣੀ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਾਮਗਾ
ਜਬਾਈਗਾਵਣੀ॥ ੧੮॥ ਹੋਮਜਗਲੁਖਭੋਗਚਣੇ
ਰਬਾਵਣੀ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੰਜੋਗਪੈਰਸੁਵਾਵ

॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਖ ਜੋਗ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵਣੀ ॥ ੧੨੬

॥ ਰਹੈ ਨ ਸਹਸ ਸੋਗ ਝਾਤੀ ਪਾਵਣੀ ॥ ਭਉ ਜਲ ਵਿ
ਚਿ ਅਰੋਗ ਨ ਲਹ ਰਿਡਗਾਵਣੀ ॥ ਲੀਪਿ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋ
ਗ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਵਣੀ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਤੀ ਬੀਉ ਬੀਜਾਇ
ਸਹਸ ਫਲਾਇ ਮਾਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖ ਪਵਾਇ ਨ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਇ ਮਾਗੁਰ ਤੀ ਦੇਇ ਫਲਾਇ ਜੋਈ ਫਲੁ ਪਾ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਸਮਾਇ ਸਭ ਫਲ ਲਾ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਬੀਜੇ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇ ਨ ਪਰਤਿ ਜਮਾ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਇਛੁ ਪ੍ਰਜਾਇ ਮਾ

॥२०॥ १४॥ चउटा॥

१६॥ सतिगुरुपसादि॥

सतिगुरुसचापतिसाहुबुद्धेबादिसाहदुनीआ
वे॥ सतिगुरुनाथांन'बु'पै'हो'ए'न'उ'न'बा'अ'न'ब'नि
बा'वे॥ सतिगुरुसचुदा'रा'हु'पै'हो'र'दा'ते'दि'र'दे'प'छ'०
वे॥ सतिगुरुकरता'पु'र'भु'पै'क'रि'कर'तु'ति'नि'न'व'
नि'न'वे॥ सतिगुरुसचा'सा'हु'पै'हो'र'सा'हा'अ'वे'सा'
ह'उ'र'दे॥ सतिगुरुसचा'वे'दु'पै'हो'र'वे'द'स'भ'कै'
द'बु'द'वे॥ वि'दु'सा'ति'गुरु'स'गु'नि'गो'सा'वे॥ १॥ स

ਤਿਗੁਰਤੀਰਬੁਜਾਣੀਐਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਰਣੀਆ ੧੨੭
 ਏ॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਅਭੇਉਹੋਰਦੇਵਗੁਰਸੇਵਤਰਾਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਲੁਖਪਾਰਸਪਾਖਾਕਸੁਹਾਏ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਾਤੁਪਾਰਜਾਤਲੁਖਸਫਲਾਧਿ
 ਆਏ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਤਨਪਦਾਰਥਸਿ
 ਖਸੁਣਾਏ॥ਚਿਤਾਮਣਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਚਿਤਾਮਣੀ
 ਅਚਿਤਕਰਾਏ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੈਭਾਏ॥੨
 ॥ਲਖਚਉਗਾਸੀਯਜੂਨਿਵਿਚਿਉਤਮਜੂਨਿਸੁਮਾਣ
 ਸਦੇਹੀ॥ਅਖੀਦੇਖੈਨਦਰਿਕਾਰਿਜਿਹਬਾਬੋਲੈਬਚ

ਨਾਬਿਦੇਹੀ॥ ਕੰਨੀਸੁਣੁਟਾਸੁਰਤਿਕਾਰਿਵਾਸੁਲਏਨਕਿ
 ਸਾਸਸਨੇਹੀ॥ ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਟੀਪੈਰੀਚਲਣੁ
 ਜੋਤਿਇਵੇਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁ
 ਖਮੁਗਮਾਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਿਸਾਕਕੈਮਾ
 ਟਸਦੀਮਨਾਮਾਸਪਰੇਹੀ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਹਬੁਰੀਹੁਰੇ
 ਹੀ॥ ੩॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਛਭਿਕੈਮਨਮੁਖੁਹੋਇਬੀ
 ਦੇਦਾਬੰਦਾ॥ ਹੁਕਾਮੀਬੰਦਹੋਇਕੈਨਿਤਉਠਿਜਾਇ
 ਸਲਖੁਕਰੰਦਾ॥ ਅਠਪਹਰਥਜੋਤਿਕੈਹੋਇਹਜੂਰੀ
 ਖਵਾਰੰਦਾ॥ ਨੀਦਨਭੁਖਨਸੁਖੁਤਿਸੁਸੁਲੀਚਕ੍ਰਿਅੰ॥

ਰਹੈ ਭਰੰਦਾ॥ ਪਾਣੀ ਪਾਲਾ ਪੁਛਾ ਛੁੱਥਿ ਸਿਰ ਉਤੈ ਸੁਲਿਦੁ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਖਸਰੰਦਾ॥ ਅਤ ਸਬਾ ਜੀ ਸਾਰੁ ਵੇਖਿ ਰਣ ਵਿਚਿ
 ਪਾਇ ਲੁਹੈ ਇਸਰੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਜੂਨਿ ਭਵੰ
 ਦਾ॥ ੪॥ ਨਾ ਬਾਨਾ ਬੁਨ ਸੇਵਨੀ ਹੋਇ ਮਨ ਬਹੁ ਰੁਖ
 ਹਚੇ ਲੇ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਖੰਥਾ ਖਪਰੁ
 ਰੰਡ ਹੋਲੇ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਟੁਕ ਗੰਗ ਦੇ ਸਿੰਧੀ ਨਾ ਦੁਵ ॥
 ਜਾਇ ਨਿਰੇ ਲੇ॥ ਭੂਗਤਿ ਪਿਆਲਾ ਫੰਡੀ ਮੇ ਸਿਧਿ
 ਸਾਧਿ ਕਾ ਸਿਵ ਗਤੀ ਮੇ ਲੇ॥ ਬਾਹ ਪੰਥ ਚਲਾਇ ਦੇ
 ਬਾਰ ਹਵਾ ਟੀਖੇ ਦੁਹੇ ਲੇ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦਨ ਸਿ

ਭੁਨੀਬਾਜੀਗਰਕਰਿਬਾਜੀਖੇਲੇ॥ ਅੰਨੈਅੰਨਭੂਹੀ
 ਠੇਲੇ॥੫॥ ਸਚੁਦਤਾਰੁਵਿਸਾਰਕੈਮੰਗਤਿਆਨ
 ਮੰਗਦਿਜਾਹੀ॥ ਛਾਛੀਵਾਰਾਗਾਵਦੇਵੈਗਵਿਰਧਜੇ
 ਪਸਾਲਾਹੀ॥ ਨਾਈਗਾਵਨਿਸੰਦੜੇਕਰਿਕਰਤੂ
 ਤਿਮੁਏਬਦਗਾਹੀ॥ ਪੜਦੇਭਟਕਵਿਤਕਰਿਕੁੜੁ
 ਕੁਸਤੁਮੁਖਹੁਆਲਾਹੀ॥ ਹੋਇਅਸਰਿਤਪੁਰੇਹਿਤਾ
 ਪ੍ਰੀਤਿਪਰੀਤੈਵਿਰਤਮੰਗਾਹੀ॥ ਛੁਗੀਆਮਾਰਨਿਪੰ
 ਖੀਏਹਟਿਹਟਿਮੰਗਦੇਕਿਖਭਵਾਹੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿ
 ਟੁਰੇਵਨਿਧਾਹੀ॥ ੬॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਚੇਤਿਓਕੀਤੇ

ਨੇਕਤਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾ ਰਿਭੁ ਤਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਰਾਪਿਉ ਦਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਧੀਆ ਮਾਭੈ ਟਾਮਾ ਟੁਕਰਿ ਤੁਸ
 ਨਿਰੁਸਨਿ ਸਾਕ ਬਖਾਣੈ ॥ ਸਾਹੁ ਰਪੀ ਹਰੁ ਨ ਕੇਪਰ
 ਵਰੈ ਸਾਧਾ ਹਧਿ ਕਾਣੈ ॥ ਚਜ ਅਚਰ ਵੀਚਰ ਵਿ
 ਚਿਖੰਚਾ ਅੰਦਰਿ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਅੰਤੁ ਕਾਲੁ ਜਮ
 ਜਾਲੁ ਵਿਚਿ ਸਾਥੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ
 ਵਿਣੁ ਜਾਇ ਜਮਾਣੈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਅਥਾਹੁ
 ਛੋਰਿ ਕੂੜੇ ਸਾਹੁ ਕੂੜੇ ਵਣ ਜਾਗੇ ॥ ਸਉ ਦਗਰ ਸਉ ਦ
 ਗਗੀਘੇ ਕੂੜੇ ਵਣ ਜਕਰਨਿ ਅਤਿ ਭਾਗੇ ॥ ਭਤਨਾ ਪਰਖ

ਜਦਾ ਹਰੀ ਹੀਰੇ ਮਾਣਕ ਵਣਜ ਪਸਾਰੇ ਹੋਇ ਸਰ ॥
 ਫਥ ਜਾਨ ਬਹੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜੁ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਰਸ ॥
 ਈਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰਿ ਬੀਜਿ ਲੁਣਨਿ ਬੋਹਲ ਵਿਸ ॥
 ਥਾਰੇ ॥ ਲਾਹੌਰੇ ਟਾਵਰੁ ਸਰਾਪੁ ਕਰਿ ਸੀਜੋ ਗੁਵਿ ਜੋਗੁ ॥
 ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਦੇਣੁ ਦੁਖ ਸੈ ਸਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿ ॥
 ਗੁਰੁ ਵੈਦੁ ਨ ਸੇਵਿ ਰੰਗੀ ਵੈਦੁ ਨ ਰਕੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਾਂਝ ॥
 ਕੋਧੁ ਵਿਚਿ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਧਾ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰੇਰੁ ਵਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ॥
 ਬਿਧਾ ਪਿਉ ਪਾਪੁ ਵਿਚਿ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਦੁ ਖਿਵਿ ਹਾਵੈ ॥ ਆ ॥
 ਵੇਜਾਇ ਭਵ ਈਸੇ ਭਵ ਜਲੁ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਆ ॥

ਸਾਮਨਸਾਮੋਹਣੀਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਸਾਂਤਿਨਾਅਵੈਥਲ ॥ ੧੩੦ ॥
 ਦੀਅੰਦਰਿਤੋਲੁਪਾਇਕਿਉਮਨੁਮੂਰਖਅਗਿਭੁਫੁਵੈਗੁ
 ਰਪੁਰੇਵਿਨੁਕਉਨੁਛਰਾਵੈ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਥੁਛਰਿਕੇ
 ਅਠਿਸਾਠਿਤੀਰਥਨਵਣਜਾਹੀ॥ਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲ
 ਗਾਇਕੋਜਿਉਜਲਜੀਤਾਂਪੁਟਿਪੁਟਿਖਾਹੀ॥ਹਸਤੀਨੀ
 ਬਿਨਵਾਲੀਅਨਿਥਾਹਰਿਨਿਕਲਿਖੇਹਉਡਾਹੀ॥ਨਦੀਨ
 ਰੂਥੇਤੂੰਥੜੀਤੀਰਥਾਵਿਸੁਨਿਵਾਰੈਨਾਹੀ॥ਪਥਰਨੀਰਪਖ
 ਲੀਅੰਚਿਤਿਕੋਠਰਨਭਿਜੇਗਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮੁਨਉ
 ਤਰੈਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਇਭਵਾਹੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਨੁਪਾਕਪਾਹੀ॥

੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਹੈ ਪਥਰੁ ਪਾਰਸੁ ਛੁੰਨੁ ਟੁਕਾ ॥
 ਏ॥ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਕਰਿ ਲੁਕਾਇ ਰੈ ਨ ਪਰ
 ਗਟੀਆ ਏ॥ ਲੋਵੁ ਟਵਾਸੁ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇ ਮਾਇਆ ਧਾ
 ਰੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਹਥੀ ਕਾਲਖ ਛੁਬਿ ਮਾਅੰਦਰਿ
 ਕਾਲਖ ਲੋਕੁ ਲੁਕਾਏ॥ ਰਜੜੰਡੁ ਤਿਸੁ ਪਕਾਵਿ ਮਾ
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਭੀਜਮ ਰੰਡੁ ਸਹਾਏ॥ ਅਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਅ
 ਕਾਰਥਾ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਕੁਦਾਇ ਹਰਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਵਿਣੁ ਭਰ
 ਮੁਨ ਜਾਏ॥ ੧੧॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਛਰਿ ਕੈ ਮੰਗਨਿ ਕ
 ਲਪਤਰੁ ਛਲਕਾਏ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲਖ ਸੁਰਗ ਸਣੁ

ਮਾਵਾਗਵਣੁਭਵਣੁਵਿਚਿਪਚੇ॥ ਮਰਦੇਕਰਿਕਾਰਿਕਾਮਨਾ ੧੩੧
 ਦਿਤਿਭੁਗਤਿਵਿਚਿਗਚਿਵਿਰਚੇ॥ ਤਾਰੇਹੋਇਅਗਾਸਚਤ੍ਰਿ
 ਓਕੁਕਿਤੁਟਿਤੁਟਿਬਾਨਹਲਚੇ॥ ਮਾਪਿਉਹੋਏਕੇਤਵੇਕੇਤ
 ਕ੍ਰਿਮਾਦੇਹੋਏਬਚੇ॥ ਪਾਪਪੁੰਨੁਬੀਓਬੀਜਦੇਦੁਖਸੁਖਫ
 ਲਅੰਦਰਿਚਹਮਚੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਵਿਣੁਹਰਿਨਪਰਚੇ॥ ੧੩॥
 ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਛਰਿਕੈਭਵਜਲਅੰਦਰਿਭੀਭਲਰੂਸੇ॥
 ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਅਨਿਹਉਮੈਅਗਨੀਅੰਦਰਿਲੂਸੇ॥
 ਅਸਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਜਮਦੂਤਾਦੇਧਕੇਪੁਸੇ॥ ਗੋ
 ਇਲਵਾਸਾਚਾਰਿਦਿਨੁਨਾਉਪਗਾਇਨਿਈਸੇਮੁਸੇ॥ ਪ

ਟਿਨਕੋਇਅਖਾਇਦਾਅਪੋਧਾਪੀਹੈਰਤਹੁਸੇਸਾਇਰਦੇ
 ਮਰਜੀਵੜੇਕਰਨਿਮਜੁਰੀਖੇਚਲੁਖੁਸੇਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁ
 ਰਾਗਰਾਗੁਸੇ॥੧੩॥ਚਿਤਾਮਟਿਗੁਰਛੁਰਿਕੋਚਿਤਾਮ
 ਟਿਚਿਤਾਨਗਵਾਏ॥ਚਿਤਵਣੀਅਾਲਖਗਾਤਿਦਿ
 ਹੁੜਾਸਨਭਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏਸੁਇਨਾਗੁਪਾ
 ਅਗਲਾਮਾਣਕਮੋਤੀਅੰਗਿਹਛਾਏਪਾਟਪਟੰਬਰ
 ਪਿਨਕੈਚੋਅਚੰਦਨੁਮਹਮਹਕਾਏਹਾਥੀਘੋੜੇਪਾ
 ਖਰੇਮਹਲਬਗੀਚੇਸੁਫਲਫਲਾਏਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ
 ਸੇਜਸੁਖੁਮਾਇਅਮੋਹਿਧੋਹਿਲਪਟਾਏਬਲਦੀ

ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਲੁਜਿਓ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਦੇਵ
 ਤੇ ਪਾਗਸ ਲਖ ਰਸਾਇਣ ਜਾਏ ॥ ਲਖ ਚਿਤਾ ਮਇ ਪਾਗ
 ਜਾਤ ਕਾ ਮਧੇਨ ਲਖਾ ਮੀਮ੍ਰਤ ਆਏ ॥ ਰਤਨਾ ਸਟੁ ਸਾ
 ਇਰਘਟੇ ਗਿਸਿ ਸਿਧਿ ਨਿਥਿ ਸੋਗਾਸੁ ਲਗਾਏ ॥ ਲਖ
 ਪਦਾਰਥ ਲਖ ਫਲ ਲਖ ਨਿਸਾਨ ਅੰਦਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥
 ਲਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਖ ਲਖ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਸੁਹਾਏ
 ॥ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੇ ਦਾਤੇ ਕਉਣੁ ਸੁਮਾਰਵਖਾਏ ॥ ਭੁ
 ਦਗਤਿ ਕਾ ਦਰਨੁ ਕੁਰਬਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਰਤਨਾ ਦੇਖੈ ਸੁਕੁ ਕੋਰ

ਤਨਪਾਰਖੁ ਵਿਰਲਾਹੋਈ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਭ ਕੇ ਸੁਣੈ ਸ
 ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝੈ ਵਿਰਲੇਈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਤਨ ਪਦ
 ਰਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਾਲ ਪਰੇਈ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ
 ਬੋਧਿ ਮਾਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਚਾਹੋਈ॥ ਪਾਰ
 ਬਹੁ ਮੁਖੁ ਰਨ ਬਹੁ ਮੁਖੁ ਰਗੋ ਵਿਦੁ ਸਿਵਾਣੈ ਸੋਈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਿਪਰਮ ਪਿਆਲਾ ਜ
 ਟੁਜਣੇਈ॥ ਗੁਰ ਚੇਲ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਮਾਣੁ
 ਸਜਨ ਮੁਖ ਮੇਲੁ ਹੋਇ ਅਮੋਲੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਏ॥
 ਅਖੀ ਦੁਇ ਨਿਗੋਲ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆਨ

ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਤਕੁ ਸੀਸੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਚਰਣ ਸਰਣੁ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਗੁਰਪੁਤ੍ਰਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਜਿਹ ਥਾਸੁ ਵਣੁ ਅਮੋਲ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਸਮਝਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਸਤ ਚਰਣੁ ਨਿਗੋ
 ਲ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਸੇਵਕ ਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰੰਭੁ
 ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਵਸਾਏ॥ ਪਤਿ ਪਰ
 ਵਾਣੈ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਏ॥ ੧੭ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾਗਿ ਨਿੰਮਿ ਮਾਯਾ
 ਚਿਤ੍ਰ ਚਲਿਤੁ ਬਚਿਤੁ ਬਣਾਇ॥ ਮਾਗਰੁ ਕੁੰਡੁ ਵਿਚਿ
 ਗੰਧਾ ਮਾਜੀਓ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਸੁਹਾਇ॥ ਮਾਯਾ ਮੁਹੁ
 ਅੰਧੀ ਦੇ ਨਕੁ ਕੰਨੁ ਹਥ ਪੈਰੰਦੁ ਵਾਲਗੁਣਾਇ॥ ਮਾਯਾ॥

ਏਸਟਿਸਬਦਗਤਿਸੁਰਤਿਲਿਵਭਾਗਰਿਗਰਸਪਰ
 ਸਲੁਭਾਇਆਓਤਮੁਕੁਲੁਓਤਮੁਜਨਮੁਰੰਮੁਰੰਮ
 ਗਾਇਅੰਗਸਥਾਇਆਬਾਲਬੁਧਿਮੁਹਿਦੁਪਿਦੇ
 ਕਰਿਮਲਮੂੜਸੁੜਵਿਚਿਆਇਆਹੋਇਸਿਆ
 ਟਾਸਮਾਏਆਕਰਤਾਛਰਿਕੀਤੇਲਪਟਾਇਆ॥
 ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਦੁਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖ
 ਮਾਣਸਦੇਹਤੇਪਸੁਪਰੇਤਅਚੇਤਚੰਗੇਰੇਹੋਇਸੁ
 ਚੇਤਾਅਚੇਤਹੋਇਮਾਣਸੁਮਾਣਸਦੇਵਲਿਹੇਰੇਪਸੁ
 ਨਮੰਗੋਪਸੁਤੇਪੰਖੇਰੁਪੰਖੇਰੁਘੇਰੇਚਉਰਾਸੀਲਖ

ਜੁਨਿਵਿਚਿਉਤਮਮਾਣਸਜੁਨਿਭਲੇਰੇਉਤਮਮਨ ॥੩੪॥
 ਬਚਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਣਭਵਜਲੁਲਖਫੇਰੇ
 ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੈਸੁਖਵਿਚਿਦੁਖਹੋਇਭਲੇਭ
 ਲੇਰੇ॥ਕੁਤਾਰਾਜਬਹਾਲੀਅੰਚਕੀਚਟਣਜਾਇਅ
 ਨੇਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਗਰਭਵਸੇਰੇ॥੧੯॥ਵਣਿਵਣਿ
 ਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਚੰਦਨਬਾਣੁਨਚੰਦਨੁਹੋਈ॥ਪਰ
 ਬਤਿਪਰਬਤਿਅਸਟਧਾਤੁਪਰਸਬਾਣੁਨਕੰਚ
 ਨੁਸੋਈ॥ਚਾਰਿਵਰਨੁਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਵਿਣੁਸਾਧਨਕੋਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇ

ਸੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਪਸੰਗਤਿਜਾਣੁਈ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲੀਣੁਹੋਈਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਪਿਓਪਓਈ॥ਮਨੀ
 ਉਨਮਨਿਤਨਿਦੁਬਲੇਦੇਹਬਿਦੇਹਸਨੇਹਸੋਥਈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖਲਖੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਸਾਪਸੰਗੁਮਾਇਆਅੰਦਰਿਕਗਨਿਉਦਾਸੀ॥ਜਿਉਜਲ
 ਅੰਦਰਿਕਵਲੁਪੈਸੁਰਜਿਪਿਆਨੁਅਗਾਸਨਿਵਾਸੀ॥
 ਚੰਦਨੁਸੰਪੀਵੇਕੁਆਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸੁਗੀਧਵਿਗਾਸੀ॥
 ਸਾਪਸੰਗਤਿਸੰਸਾਰਵਿਚਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਹ
 ਜਿਥਿਲਾਸੀ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਭੋਗਭੁਗਤਿਜਿਟਿਜੀਵ

ਨਮੁਕਤਿਅਛਲਅਥਿਨਾਸੀ॥ਪਾਰਬਖਮੁਪੁਰਨਬਹ ੧੩੫

ਮੁਗੁਰਮੇਸਰੁਅਸਨਿਗਸੀ॥ਅਕਬਕਬਾਜਾਥਿ
ਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥੨੧॥੧੫॥ਪੰਦ੍ਰਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਦੁੰਨੀਵੀਪਰਤਿਹੋਇਦਰਗਹਅੰਦਗਿਮਿਲੀਵਡਾ
ਈਕੋਈਗੋਭੈਵਾਹਿਹਲੁਕੋਮਲਮੂੜਕਸੁੜਕਾਈ॥
ਲਿਖਿਰਸੋਈਕੋਕਰੈਚੋਆਚੰਦਨੁਪੁਜਚੜਾਈ॥ਜੇ
ਹਾਥੀਜੈਸੋਲੁਟੈਜੇਹਾਥੀਉਤੈਹੋਛਲੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਛਲਸਹਜਪਰਾਮਾਪੁਗਵਾਇਨਆਪੁਗਣ॥

ਈ॥ ਜਗਤੁ ਪਨ ਸੁਖ ਪਤੀ ਉਨਮਾਨਿ ਮਗ ਨਰ ਹੋਲਿ
 ਵਲਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਕਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ
 ਰਤੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਜਲੁ ਵਸੇ ਜਲੁ ਬਹੁਰੀ ਗੀਰਸੀ॥ ਮਿਲੀ ਦਾ
 ਾਜਿ ਉਜਿ ਉਕੋਇ ਚਲਾਇ ਦਾਨੀ ਵਹੋਇ ਨੀਵਾਇ ਚ
 ਲੀ ਦਾ॥ ਧੁਪੇਤਤਾ ਹੋਇ ਕੋਛਾਵੈ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਦਾ॥ ਨਾ
 ਵਣੁ ਜੀਵਾਇ॥ ਮਾਮੁਇ॥ ਮਾਪੀ ਤੈਸਾ ਤਿਸੀ ਤੇਖੁ ਹੋਵੀ
 ਦਾ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਦਾ ਮੇਲਿ॥ ਮਾਨੀ ਵੈਸਰ ਵਰਜਾ
 ਾਇ॥ ਟਿਕੀ ਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਭਾਉ ਭਉ ਸਹਜੁ
 ਏ॥ ਗੁਰਸਦਾ ਵਿਗਸੀ ਦਾ॥ ਪੁਰਣੁ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੀ ਦਾ॥

੨॥ ਜਲਵਿਚਿਕਵਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੋਸੀ ਗੋਦੇਖ ਨਿਰਦੋ ॥੩੬
 ਖਗੰਦਾਗਤੀਭੁਵਰਲੁਭਾਇਦਾਸੀਤਲੁਹੋਇਸੁਗੀਧ
 ਮਿਲੀਦਾਭਲਕੇਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁਪਰਿਪਰਫੁਲਤੁਹੋ
 ਇਮਿਲੇਹਸੀਦਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਹਜਪਰਵਰ
 ਤਮਾਨਾਮੰਦਰਿਵਰਤੰਦਾ ਲੋਕਾਚਾਰੀਲੋਕਵਿਚਿਵੇ
 ਦਵੀਚਾਰੀਕਰਮਕਰੰਦਾਸਾਵਧਾਨੁਗੁਰਗਿਆਨਵਿ
 ਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਿਚਿਰਚੰਦਾਸਾਪਸੰ
 ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ ਪਗਤੀਅੰਦਗਿਬਿਗੁ
 ਹੋਇਪਹਿਲੁਦੇਜੜਪੇਰਟਿਕਾਈ॥ਉਪਰਿਸੂਲੇਸੁ

ਵਲਠੰਢੀਛਾਉਸੁਥਾਉਸੁਹਾਈ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਪਾਲਾ
 ਸਹੈਸਿਰਤਲਵਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲੁਜਾਈ॥ਫਲੁਦੇ
 ਵਟਵਾਗਾਇਆ॥ਸਿਰਿਕਲਵਤੁਲੈਲੋਹੁਤਰਾਈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸੁਕਾਰਬਾਪਰਉਪਕਾਰੀਸਹਜਸੁਭਾਈ
 ॥ਮੰਤ੍ਰਨਸਤ੍ਰਨਮੋਹੁਪੋਹੁਸਮਦਰਸੀਗੁਰਸਬਦਸ
 ਮਾਈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡਿਆਈ॥੪॥
 ਸਾਗਰਮੰਦਰਿਬੋਹਿਥਾਵਿਚਿਮੁਹਾਣਾਪਰਉਪਕਾ
 ਰੀ॥ਭਾਗਮਥਰਬਣਲਟੀ॥ਮੇਲੈਵਾਪਾਰੁਚਕੁਨਿ
 ਵਪਾਰੀ॥ਸਾਇਰਲਹਰਨਵਿਆਪਈ॥ਮਤਿਅਸਰ॥

ਹਾਅਥਾਹਾਮਪਾਰੀ॥ਥਹਲੇਪੁਰਲੇਪਾਇਦਾਸਹੀਸ ॥੩੭॥
 ਲਾਮਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਦੁਣਚਉਟੇਦੰਮਹੋਨਿਲਾਹਲੇ
 ਲੋਕਾਜਸਵਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛਲੁਸਾਧਸੰਗੁਭਵਜਲ
 ਅੰਦਰਿਦੁਤਰਤਾਰੀ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਦੁਗਤਿਨਿਰੰ
 ਕਾਰੀ॥ਪਾਥਾਵਨਚੰਦਨੁਬਿਰਖੁਹੋਇਵਣਖੰਡਅੰ
 ਦਰਿਵਸੇਉਜਾਣੀ॥ਪਾਸਿਨਿਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਨਿਹ
 ਚਲੁਲਾਇਓਰਪਤਪਤਾਣੀ॥ਪਵਣਗਵਣਸਨਖੀ
 ਪੁਕਾਰਿਗੰਧਸੁਗੰਧਉਲਾਸਉਘਾਣੀ॥ਅਛਲਸ
 ਛਲਸਮਦਰਸਹੋਇਕਰੇਵਣਾਸਪਤਿਚੰਦਨਵਾਣੀ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੋ ਦਿਹਾ
 ਵੀ॥ ਅਉਗੁਣ ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਕਰੈ ਕਚ ਪਕਾਈ ਉਪਰਿ ਵ॥
 ਵੀ॥ ਨੀਹੁ ਨ ਰੋਥੈ ਅਗਿਨ ਸਾ ਵੀ॥ ੬॥ ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ
 ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਲੁਖ ਕਰੈ ਤ੍ਵਿਚ ਮਥਨ ਤੁਰੇ॥ ਪਗ ਪਰਦੀ ਵੇ
 ਬਾਲੀ॥ ਅਨਿਪਗ ਪਰਤਕ ਨਿਚੋਰ ਚਗਾਰੇ॥ ਹਟ ਪਟ
 ਟਪਰ ਬਾਰੀ॥ ਮਾਦੇ ਦੇ ਤਾਕ ਸਵਨਿ ਨਰ ਨਾਰੇ॥ ਸੁ
 ਰਜ ਜੋਤਿ ਉਦੋਤੁ ਕਰਿ ਤਰੇ ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ ਨਿਵਾਰੇ॥
 ਥੀ ਪਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾਨੁ॥ ਦਾਨੁ ਏਸ ਨਾਨੁ ਵੀ
 ਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਪ

ਤਿਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥ ॥ ਮਾਨ ੧੩੮
 ਸੋਰੇਵਰੁਆਖੀਅੰਉਪਰਿਹੰਸਸੁਵੰਸਵਸੰਦੋ॥ ਅੰਤੀ
 ਮਾਣਕਮਾਨਸਰਿਚੁਟਿਚੁਟਿਹੰਸਅੰਮੋਲਚੁਗੰਦੋ॥
 ਖੀਰੁਨੀਰੁਨਿਰਵਾਰਦੇਲਹਰੀਅੰਦਰਿਫਿਗੰਨਤਰੰਦੋ
 ॥ ਮਾਨਸੋਰੇਵਰੁਛਾਡਿਕੈਹੋਰਤੁਥਾਇਨਜਾਇਬੰਦੋ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਪਸੰਗਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖ
 ਸੁਹੰਦੋ॥ ਇਕਮਨਇਕਾਧਿਆਇਦੇਦੂਜੈਭਾਇਨਜ
 ਇਫਿਰੰਦੋ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖੰਦੋ॥
 ੮॥ ਪਾਰਸੁਪਥਰੁਆਖੀਅੰਲੁਕਿਆਰਹੈਨਆਪ

ਜਣਾਏ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ਸਿਵਾ ਏ ਦਾ॥ ਖਜੀ ਖੋਜਿ ਲਏ ਸੋ ਪਾ
 ਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਅ ਪਰਸੁ ਹੋਇ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ
 ਕਰਾਏ॥ ਬਾਰਹਵੰਨੀ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਚਨੁ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲਿ ਵਿ
 ਕਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਥਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਅਪਤੁ ਪਤ੍ਰਾਏ॥ ਚਰਣਿ ਸਰਣਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਸੋ
 ਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਭਾਏ॥ ਪਰਿਬਾਰੀ ਹੋਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
 ਜਾਏ॥ ਧੀ ਚਿਤਾ ਮਟਿ ਚਿਤਾ ਹਰੈ ਕਾਮਧੇ॥ ਟੁਕਾਮਨੁ
 ਪੁਜਾਏ॥ ਫਲ ਫਲਿ ਦੇ ਦਾ ਪਾਰਜਾਤੁ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
 ਨਵਨਾਖ ਲੁਭਾਏ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਅਕਾਰ ਕਰਿ ਪੁਰ

ਖਾਰਥਕਾਰਿਨਾ ਵਗਣਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ॥੧੩੯॥
 ਸੰਗੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾਲਾਏ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਾਪਰ ਮਰਸੁ ਅਕਥਕਹ ਟੀਕ ਥੀ ਨ ਜਾਏ ਪਾਰਬ
 ਹਮ ਪੂਰਨ ਬਹਮ ਭਗਤਿ ਵਛੋਹੈ ਮਛ ਲਛਲਾ
 ਏ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਏਕੁ ਕਵ
 ਉਪਸਾਉ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਮਾਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਤੇ
 ਲਿਅਤੇ ਲੁਨਤੇ ਲੀਅਤੇ ਲਿਨਤੁ ਲਾਧਾ ਤੇ ਲਾਇ
 ਆਲੇਖਿ ਅਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਅੇ ਅੰਗੁ ਨ ਅਖਰੁ
 ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਇਆ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲੁ ਨ ਮੁਲੀਅੇ ਲ

ਖਪਦਾਰਥਲਵੈਨਲਾਇਆਥੋਲਿਅਥੋਲੁਨਬ
 ਲੀਅੇਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖਟੁਮੁਖਿਸੁਟਾਇਆ॥
 ਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਗਾਪਿਥੋਪਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰੁ
 ਨਪਾਇਆਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਜਾਟੀਅੇਕੇਵਰੁਕਾ
 ਦਹਾਕੇਤੁਪਾਰਿਅਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧ
 ਸੰਗੁਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਮਲਖੁਲਖਾਇਆਪਿਰਮਖਿ
 ਮਾਲਾਅੰਜਰੁਜਗਾਇਆ॥੧੧॥ਸਾਦਹੁਸਬਦਹੁ
 ਬਾਹਰਾਅਕਥਕਥਾਕਿਉਜਿਹਬਾਜਾਣੈ॥ਉਸਤ
 ਤਿਨਿੰਦਾਬਾਹਰਕਥਨੀਬਦਨੀਵਿਚਿਨਆਣੈ॥ਗੀ

ਧਸਪਰਸਮਰੋਚਰਨਾਸਸਾਸਹੋਗਤਿਹੋਗਾਏ॥ ਵਰਨ ੧੪੦
 ਹੁਚਿਹਨਹੁਬਾਹਗਾਦਿਸਟਿਅਦਿਸਟਿਨਧਿਆਨੁਧਿ
 ਕਾਏ॥ ਨਿਗਲੀਭੁਅਵਲੀਬਾਵਿਨੁਪਰਤਿਅਗਾਸਿਨਿ
 ਵਾਸੁਵਿਡਾਏ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚਖੀਰੂਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਰਸਬਦੁਸਿਵਾਏ॥ ਕਦਰਤਿਕਾਦਰਨਕੁਰਬਾਏ॥ ੧੨
 ਭਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਗੀਮੂਹੈਜਿਉਜਲਅੰਦਰਿਮੀਨੁਚ
 ਲੰਦਾ॥ ਭਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੁਅਲਖੁਹੈਜਿਉਪੰਖੀਆਗਾਸ
 ਉਡੀਦਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਹਰਗਾਸਿਹੈਹਰਿਚੰਦਉਗੀਨਗਰੁ
 ਵਸੀਦਾ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਤੀਬੋਲਰਸੁਪਿਰਮਪਿਆਲੇ

ਗੁਰਦੀਦਾ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਚੰਦਨ ਵ
 ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਕਰੰਦਾ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਦੁਗ
 ਤਿਉ ਜਿਉਗਮਹੀ ਸਹੀ ਸੁਵਧੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮ
 ਲਖੁ ਲਖੰਦਾ॥ ੧੩॥ ਥਹ ਮਾਇਕ ਵੇਦਾਂ ਸਏ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤਕ
 ਰਿਭੇਤੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਮਾਮਹਾ ਦੇਵ ਅਵਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਨ ਮੇਨ
 ਮੇਕਾਰਿ ਪਿਆਨਿ ਨ ਮਾਇਆ॥ ਦਸ ਅਵ
 ਤਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੰ ਕਾਰਨੁ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
 ॥ ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਿਪਿ ਲੇਨਾ ਬਨੁ ਭੁਆਇ ਪੁਰਖਾ ਮਾ
 ਦੇ ਸੁਕਗਾਇਆ॥ ਸਹਸਨੁ ਵਲੇ ਸਹਸ ਮੁਖਾ ਸਿਮ

ਗਣਿਸੰਖਨਨਾਉਧਿਆਇਆਲੋਮਸਤਪ੍ਰਕਰਿਸਾ ੧੪੧
 ਧਨਾਹਉਮੇਸਾਧਿਨਸਾਧੁਸਦਾਇਆਚਿਰੁਜੀਵ
 ਟੁਬਹੁੰਛਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਲੁਨਚਖਾਇ
 ਆਕਦਗਤਿਅੰਦਰਿਭੁਗੀਮਭੁਲਾਇਆ ੧੪੨
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇ
 ਵਸਿਗਤਿਆਇਆਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਵਿਚਿਕਰੇਕਰਾਇਆਪਾਰਥਹਮੁਪੁਰਨਬਹ
 ਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਭਾਣਾਭਾਇਆਰੋਮਰੋਮਵਿ
 ਚਿਗਖਿਓਨੁਕਰਿਥਹਮੰਰਕੋਰੇਵਿਸਮਾਇਆਬੀ

ਅਹੁਕਾਰਿਬਿਸਥਾਰਵਤੁ ਫਲ ਅੰਦਰਿਫਿਰਿਬੀਉ
 ਵਸਾਇਆਅਪਿਓਪੀਅਨੁ ਅਜਰੁਜਰਨੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇਨਆਪੁਜਨਾਇਆਅੰਜਨਵਿਚਿਨਿਰੰਜ
 ਨੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਮਹਿਮਾਮਹਮਹਕਾਰਵਿਚਿਮਹ
 ਮਾਲਖਨਮਹਿਸਾਜਾਣੈ॥ਲਖਮਹਾਤਮਹਾਤਮਾਤਿਲੁ
 ਨਮਹਾਤਮੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਉਸਤਤਿਵਿਚਿਲਖਉਸ
 ਤਤੀਪਲਉਸਤਤਿਅੰਦਰਿਹੋਗਾਣੈ॥ਅਚਰਜਵਿਚਿਲ
 ਖਅਚਰਜਾਅਚਰਜਾਅਚਰਜਚੇਜਵਿਡਾਣੈ॥ਵਿਸ
 ਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦਲੂਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਹਾਣੈ

॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅ ਤਿ ਅਗਮਹੈਅਕਬਕਥਾਆਖਾਣ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਵਖਾਣੈ॥ ਲਖਪਰਵਾਣਪਰੈਪਰਵਾਣੈ॥ ੧੬॥ ਅਗਮਹੁਅ
 ਗਮੁਅਗਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗਮੁਅਤਿਅਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ ਅਲ
 ਖਹੁਅਲਖੁਅਲਖੁਹੈਅਲਖੁਅਲਖੁਲਖਅਲਖੁਪਿਆ
 ਏ॥ ਅਪਰਿਪਰੁਅਪਰਿਪਰਹੁਅਪਰਿਪਰੁਅਪਰਿਪਰੁਭਾਏ॥ ਅ
 ਗੋਚਰੁਅਗੋਚਰਹੁਅਗੋਚਰੁਅਗੋਚਰਿਜਾਏ॥ ਪਾਰਬਹੁ
 ਪੁਰਨਬਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਆਗਾਪਿਆਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਖਛਲੁਪਿਰਮਰਸੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਲਾਏ॥
 ਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਏ॥ ੧੭॥ ਪਾਰਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁ

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਮਾਕਾਰੁ ਬਣਾਇ ਮਾਨ ਮਾਇਗਤਿ ਗਤਿ ਮਾ
 ਗਾਇਬੋ ਪਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਹੋਇ ਮਲਖੁ ਲਖਾਇ ਮਾਨ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਮਛਲੁ ਛ
 ਲਾਇ ਮਾਨ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਏਕ ਵਰਨੁ ਹੋਇ ਮਾਦਿ ਪੁਰ
 ਖਾਮਾ ਦੇ ਸੁਕਰਾਇ ਮਾਨਾਧਿ ਮਾਨ ਮੂਲੁ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੁ
 ਛਿਅ ਦਰਸਨੁ ਦਰਸਨੁ ਵਿਚਿ ਮਾਇ ਮਾਨ ਮਾਪੇ
 ਮਾਪਿਨੁ ਮਾਪੁ ਜਣਾਇ ਮਾਨ ॥੧੮॥ ਚਰਣ ਕਵਲ
 ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਾਏ ॥
 ਅੰਬਿਤ ਦਿਸਾਇ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰਿ ਦਿਬਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾ

ਏ॥ ਚਰਣਰੇਣੁ ਮਸਤਕਿ ਤਿਲਕਭਰਮਕਰਮਦਾਲੇ ॥ ੧੪੩ ॥
 ਖੁਸ਼ਿਟਾਏ॥ ਚਰਣਦੁਲੈ ਆਚਮਾਨੁ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ
 ਰੇਗੁਗਵਾਏ॥ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਹ
 ਜਪਾਰਿਆਏ॥ ਚਰਣਕਵਲਵਿਚਿ ਭਵਰੋਹੈ ਸੁ
 ਖਸੰਪਟਮਕਰੰਦਿ ਲੁਭਾਏ॥ ਪੂਜ ਮੂਲਸਤਿਗੁਰਚ
 ਰਣਦੁਤੀਆਨਸਤਿਲਵੈ ਨਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਗੁਰਸਰਣਾਏ॥ ੧੪੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦਲ
 ਖਮਹਾਭਾਰਥਗਮਹੁਇ ਮੈਲੇ॥ ਸਾਰਗੀਤਾਲਖਭਾ
 ਗਵਤਜੋਤਕਵੈਦਚਲੰਤੀਖੇਲੈ॥ ਚਉਦਹਵਿਦਿਆ॥

ਸਾਂਸੰਗੀਤੁਬਹਮੋਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇਲੇ॥ਸਨਕਾਦਿ
 ਕਲਖਨਰਦਾਸੁਕਾਬਿਆਸਲਖਸੇਖਨਵੇਲੇ॥
 ਗਿਆਨਪਿਆਨਸਿਮਰਣਪਟੇਦਰਸਨਵਰਨਗੁ
 ਰੁਬਹੁਚੇਲੇ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੂਲਗੁਰ
 ਬਚਨਸੁਹੇਲੇ॥ਅਕਬਕਬਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨੇਤਨੇਤਨ
 ਮੋਨਮੋਕੇਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ॥੩॥
 ਆਚਾਰਪਦਾਰਥਆਖੀਅਨਿਲੁਖਪਦਾਰਥਹੁਕਮੀ
 ਥੀਦੇ॥ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਧੇਣੁ
 ਲਖਵਗਚਰੀਦੇ॥ਲਖਪਾਰਸਪਥਰੇਲੀਆਪਾਰ

ਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੀਦੇ॥ ਚਿਤਵਟਲਖਿਚਿਤਾ ੧੪੪

ਮਣੀਲਖਰਸਾਇਟਕਰਦੇਛੰਦੇ॥ ਲਖਰਤਨਰਤਨ०

ਗਗਸਭਨਿਧਾਨਸਭਫਲਾਸਿਮਰੀਦੇ॥ ਲਖਭਗਤੀ

ਲਖਭਗਤੀਹੋਇਕਰਾਮਾਤਪਰਚੈਪਰਚੈਦੇ॥ ਸਬਦ

ਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗੁਪਿਗਮਪਿਆਲਾਮਜਰੁਜ

ਰੀਦੇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮਿਲੀਦੇ॥ ੨੧॥ ੧੬॥

ਸੋਲਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਾਗਰਾਮ

ਗਮਾਮਥਾਹੁਮਾਥਿਚਉਦਹਰਤਨਾਮਮੇਲਕਢਾਏ

॥ ਸਸੀਅਰੁ ਸਾਰੰਗ ਪਣੁ ਖੁਮਦੁ ਕੰਓ ਸਤ ਕਲੰਛ ਪਨੰ
 ਤਰ ਪਾਏ ॥ ਮਾਰੰ ਭਾਕਾ ਮਧੇ ਟੁਲੈ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਅਸੁ ਮ
 ਮਿਓ ਪੀਆ ਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪਤਿਗ ਜਸੀ ਖੁ ਬਿਖੁ ਦੇਵ ਦਾਨ
 ਵੀ ਮਾਲਿ ਵੀ ਭਿਦਿ ਵਾਏ ॥ ਮਾਣ ਕੋ ਮੋਤੀ ਹੀਰੀ ਮਾਥਹੁ
 ਮੁਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ ਸਾਏ ॥ ਸੀਖੁ ਸਮੁੰਦਹੁ ਸਖਣਾ ਪਾਹਾ ਦੇ
 ਦੇਰੋਇ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਓ
 ਪਦੇ ਸੁਨਾਰਿ ਦੈਵ ਸਾਏ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਅਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੁਭਰਿ ਸਰਵ ਰਿਕਵ
 ਲਫਲੰਦੇ ॥ ਭੁਪ ਅਨੁਪ ਸੁਪ ਅਤਿਰੀਧ ਸੁਰੀਧੋ

ਇਮਹਰੰਦੇ॥ ਭਵਗੰਵਾਂਸਾਵੰਧੁਵਟਿਖੋਜਹਿਏਕੋਖੋਜਿ ੧੪੫
 ਲਹੰਦੇ॥ ਲੋਭਲੁੱਤਿਮਕਰੰਦਗਸਿਦੂਰਿਦਿਸੰਤਗਿਆ
 ਇਮਿਲੰਦੇ॥ ਸੂਰਜਗਗਨਿਉਂਦੋਤਹੋਇਸਰਵਰਿਕਵ
 ਲਾਧਿਆਨੁਪਰੰਦੇ॥ ਰਭੂਚੇਕਾਕੁਵਾਸੁਹੈਕਵਲਸਿਵਾਇ
 ਨਮਾਇਸਕੰਦੇ॥ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸਰਹਤਨਰੰਦੇ॥ ਅਸਤਕਿਭਾਗਾਜਿਨਾਦੇਮੰਦੇ
 ॥੨॥ ਤੀਰਥਿਪੁਰਬਸੰਜੋਗਲੋਗਚਉਕੰਠਾਦੇਆ
 ਇਜੁੜੰਦੇ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਨਾਮੁਦਨੁ
 ਇਸਨਾਨੁਕਰੰਦੇ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਿਮਜਗਵਰਤ

ਨੇਮਕਰਿਵੇਦਸੁਣਿਦੇ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣ
 ਜੁਗਤਿਦੇਵੀਦੇ॥ਦਸਥਾਨਪੁਜੰਦੇ॥ਬਗਾਬਗੇਕਪ
 ਰੇਕਰਿਸਮਾਧਿਆਪਰਾਪਿਨਿਵੰਦੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨਚਾਲਚਲੀਦੇ॥ਕਾਪਟ
 ਸਨੇਹੀਫਲੁਨਲਹੀਦੇ॥੩॥ਸਾਵਣਿਵਣੁਹਰੀਆਵ
 ਲੇਵੁਠੈਸੁਕੈਅਕੁਜਵਾਹਾ॥ਝਿਪਤਿਬਥੀਹੋਸੁੰਤਿਊ
 ਦਸਿਪਾਮੰਦਰਿਮੋਤੀਯਮਾਹਾ॥ਕਦਲੀਵਣੁਹੁਕਪੁਰ
 ਹੋਇਕਲਰਿਕਵਲੁਨਹੋਇਸਮਾਹਾ॥ਬਿਸਮਿਅਰ
 ਮੁਹਿਕਾਲੁਟਹੋਇਧਾਤੁਸੁਪਾਤ੍ਰਕਪਾਤ੍ਰਦੁਗਾਹਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇਸਾਂਤਿਨਆਵੈਉਭੇਸਾ ॥ ੧੪੬ ॥
 ਹਾਹੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਨਮੁਖਬਦਗ
 ਹੀਬਦਗਾਹਾਮਨਮੁਖਟੋਟਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾ॥੪॥ਵ
 ਟਵਟਵਿਚਿਵਟਾਸਪਤਿਇਕੋਪਰਤੀਇਕੋਪਾਣੀ॥
 ਰੰਗਬਿਰੰਗੀਫੁਲਫਲਸਾਦਸੁਗੰਧਸੁਨਬੰਧਵਿਡ
 ਟੀਉਚਾਸਿੰਮਲੁਝੋਟਲਾਨਿਹਫਲਚੀਲੁਚਵੈਅ
 ਸਮਾਣੀ॥ਜਲਦਾਵਾਂਸੁਵਡਾਈਐਵੈਸੂਣੀਆਵ
 ਜਨਿਬੇਥਾਣੀ॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਟਾਸਪਤਿਵਾਸੁਗੈ
 ਨਿਰਗੰਧਰਵਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇ

ਰਿਦੈ ਨਵ ਸੋ ਅਭਾਗ ਪਰਾਣੀ ॥ ਹਉ ਮੇ ਅੰਦਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਣੀ ॥ ਪਾਸੁ ਰਜੁ ਜੋ ਤਿਉ ਦੇ ਤਿਕਾਰਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰੈ ਅਨੇ
 ਰਗ ਵਾਏ ॥ ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤਿ ਜਾਗਿ ਵਰਤ ਮਾਨ ਸਭ ਨਾਥੀ
 ਪਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਭਾਖਿਆ
 ਗਉ ਅਲਉ ਸੁਣਾਏ ॥ ਬਾਂਗਾਂ ਭੁਰਗੂ ਸਿੰਘੀਆ ਨਾਦ
 ਬਾਦ ਨੀਸਾਣ ਵਜਾਏ ॥ ਪੁਪੂ ਸੁਣੁ ਨ ਸੁਣਈ ਜਾ
 ਟਿਉ ਜਾ ਫੀਲਾ ਬਿਵਲਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹੁ ਰਸ
 ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਭਉ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਉ ਨਵ ਸਾਏ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀ

ਤਿਹੈ ਜਗਮਗ ਜੋ ਤਿਉ ਦੋਤੁ ਕਰੰਦਾ ॥ ਕੀਰਖਾ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਸਫਲੁ ਫਲਿ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ॥ ਅਮਿਓ ਵਰਸੀ ਦਾ ॥ ਨਾਰਿਭੁ
 ਤਾਰੀਪਾ ॥ ਮਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸਿਹਜਾ ॥ ਭੋਗੁ ਸੀਜੋ ਗੁਬਣਿ ਦਾ ॥ ਸਭ
 ਨਾਗਾਤਿ ਮਿਲਾ ॥ ਵੜਾ ਚਕਵੀ ਚਕਵਾ ਮਿ ॥ ਲਿਵਿ ਛੁੜੀ ਦਾ ॥
 ॥ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ॥ ਸੁਣਿ ਕਪਟਸਨੇ ਹਿਨਥੇ ॥
 ਹੁਲਹੰਦਾ ॥ ਮਜਲਸਿ ਮਾਵੈ ਲਸਣੁ ॥ ਖਾਇ ਗੀਪੀਵ ॥
 ਸੁਮਚਾਏ ਗੀ ਦਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮੰਦੀ ਹੂੰ ਮੰਦਾ ॥ ॥ ਖਟੁ
 ਰਸਮਿ ਠਰਸਮੇ ॥ ਲਿਕੈ ਛਤੀ ॥ ਭੋਜਨ ਹੋ ਨਿਰਸੇਈ ॥
 ਜੇਵਣ ਵਾਗਜੇਵਾ ॥ ਲੀਮੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨਾਛਿ ਮਦ

ਰਸਨ ਲੋਈ ਆਰਿ ਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇ ਜਿ ਸੁਜਿ
 ਹਥਾ ਸਾਉ ਸਿਵਾਏ ਸੋਈ ਕੜਛੀ ਸਾਉ ਨ ਸੀਭ
 ਲੋਛਤੀ ਹਥਿ ਜਨਵਿ ਰਿਸ ਜੋਈ ਆਰਤੀ ਰਤ ਕਨਾਰ
 ਲੋਛਤਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਾਰਿ ਪੋਰਈ ਆਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰ
 ਸੁਣਿ ਸਬ ਦੁਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਕਪਟ ਸਨੇ
 ਹਨ ਦਰਗਹ ਛੋਈ ॥ ਧਾਨ ਦੀ ਆਨਾ ਲੋਵਾ ਹਵੇ
 ਗੀਰਾ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ ਗੀਰਾ ਹਵੇ ਦੋ ਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ
 ਸੇਵ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਸੇਵ ਕਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿ
 ਆਨਾ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣਨਾ ਉਸੁਣਿ ਦੇ ਹਸ

ਤੀਨੀਰਿਨਵਾਨੀਅਨਿਥਾਹਰਿਨਿਕਲਿਛੁਛੁਣ ੧੪੮
 ਦੇਸਾਪੁਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਚਿਤਿ
 ਧਰੀਦੇਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਜੀਅੰਬੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਨ
 ਫਲੀਦੇਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁਜੀਦੇਦੰਗਜੇਦੈਸ
 ਓਗਣੀਅਸੇਜੈਆਵੈਵਰੋਵਾਰੀਸਭੇਹੀਪਟਗਣ
 ਅੰਗਜੇਇਕਦੁਇਕਪਿਆਰੀਸਭਨਾਰਾਜਾਰਵ
 ਟਾਉਂਦਰਿਮੰਦਰਿਸੇਜਸਵਾਰੀਸੀਤਤਸਭਨਾਰਾ
 ਟੀਆਇਕਾਮਪਕਾਸੀਛੋਵਿਚਾਰੀਦੇਸੁਨਰਾ
 ਜੇਗਣੀਅੰਪੁਰਬਾਲਿਖਤੁਨਮਿਠੈਲਿਖਾਰੀਸਾ

ਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਮਨਿਉਰਧਾ
 ਗੀਕਰਮਗੀਟੁਦੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥੧੦॥ਅਸਟਪਾ
 ਤੁਇਕਪਾਤੁਹੋਇਸਭੁਕੇਕੰਚਨੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਗੁਪਅ
 ਨੁਪਸਰੁਪਹੋਇਮੁਲਿਅਮੁਲੁਪੰਚਪਰਵਾਣੈ॥ਪਥਰੁਪ
 ਗੰਧਿਪਰਸੀਅੰਪਾਰਸੁਹੋਇਨਕੁਲਅਭਿਮਾਣੈ॥ਪਾਣਿ
 ਅੰਦਰਿਸਦੀਅੰਤਵੁਭਵੁਭੈਭਾਰੁਭੁਲਾਣੈ॥ਚਿਤ
 ਕਠੇਰੁਨਭਿਜਈਗੋਨਿਕੋਰੁਪਵੈਭੀਨਿਜਾਣੈ॥ਅੰਗੀ
 ਅੰਦਰਿਫੁਟਿਜਾਣੈਅਹਗਣਿਪਣਅੰਦਰਿਹੋਰਾਣੈ
 ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਅੰ

ਦਰਿਆਂ ਏ॥ ਕਪਟਸਨੇਹ ਨਹੋਇ ਪਿਛਾ ਏ॥ ੧੧॥ ਮਾਣੁ ੧੪੯
 ਕਮੋਤੀ ਮਾਨਸ ਰਿਨਿ ਰਮ ਲੁਨੀ ਹੁਸੁ ਬਾਉ ਸੁਹੰਦਾ ਹੀ ਸੁਵੰ
 ਸੁਨਿਹ ਚਲ ਮਤੀ ਸਿਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸਾਥੁ ਬਣੈ ਦਾਮਾਣੁ ਕ
 ਮੋਤੀ ਚੋਗਦੁ ਗੀਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਅਨੰਦੁ ਵਧੈ ਦਾਮਾਣੁ ਨਿਥਾ
 ਓਨਿ ਨਾਉਂ ਹੀ ਸਾਂਵਿ ਰਿਉ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਦਾਮਾਣੁ ਭਖਾ ਮਭਖਾ ਮ
 ਭਖੁ ਭਖੁ ਵਣਵਣ ਅੰਦਰਿ ਭਗਮਿ ਭਵੈ ਦਾਮਾਣੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਹਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿਤਨ ਅੰਦਰਿ ਮਨੁ ਬਿਰੁਨ ਰਹੈ ਦਾਮਾਣੁ ਬਜ
 ਰ ਕਪਾਟਨ ਖੁਲੈ ਜੀ ਦਾਮਾਣੁ ੧੨॥ ਰਿਗੀਮਾਣੁ ਸੁਹੋਇ ਕੋਛਿ ਰ
 ਦਾ ਬਹਲੇ ਵੈਦ ਪਛੰਦਾਮ ਕਚੈ ਵੈਦ ਨ ਜਾਣੁ ਨੀਵੈ ਦਨਦ॥

ਰੂਹਗੀਸੀਦਾਹਿਰਦਾਭੁਰੇਹੁਹੋਰੁਹੋਇਪਚਾਇਤ੍ਰਦੁਖਸ
 ਹੀਦਾਅਵੇਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਪਰਿਦਾਹੁਦਸੈਰੇਗੁਲਹੀ
 ਦਾਸੀਜੀਮਗੋਨਖਾਇਪਭੁਖਟਾਮਿਠਾਸਾਓਚ
 ਖੰਦਾਦੋਜਨਦਾਭੂਵੈਦੋਨੋਵਿਣੁਸੀਜੀਮਿਨਿਤਰੇਹੁ
 ਵਧੀਦਾਕਪਟਸਨੇਹੀਹੋਇਕੋਸਾਪਸੀਗਤਿਵਿ
 ਚਿਅਾਇਥਹੀਦਾਦੁਰਮਤਿਦੂਜੈਭਾਇਪਚੀਦਾ
 ॥੧੩॥ਚੇਅਚੰਦਨੁਮੇਦਲੈਮੇਲੁਕਪੁਰਕਭੂਗੀਸੀ
 ਦਾਸਭਸੁਗੀਪਰਲਾਇਕੈਗੁਰਗਾਪੀਅਰਗਜਾ
 ਕਰੀਦਾਮਜਲਸਾਅਵੈਸਾਹਿਬਾਂਗੁਣਅੰਦਰਿ

ਹਇਹੁ ਏਮਹਰੀਦਾਗਦਹਾਏਗੀਖਉਲੀਐਸਾਰ ੧੫੦
 ਨਜਾਏਨਰਕਭਵੰਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
 ਟਿਭਾਉਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਧਰੰਦਾਅੰਨਾਅਖੀਹੋਦ
 ਈਬੋਲਾਕੰਨਾਸਦੁਨਸੁਣੰਦਾਥਧਾਰੰਦੀਜਾਏਭ
 ਰੰਦਾ ੧੪ ॥ ਧੋਤੇਹੋਵਨਿਉਜਲੇਪਾਟਪਟੰਬਰਖਰੇਅ
 ਮਿਲੇਅੰਗਬਿਰੰਗੀਰੰਗੀਅਨਿਸਭੇਰੰਗਸੁਰੰਗਅੰਡੇ
 ਲੇਸਾਹਿਬਲੇਲੇਪੈਨਦੇਭੂਪਰੰਗਰਸਵਸਨਿਕੋਲੇਸੇ
 ਭਵੰਤਸੁਹਾਵਣੇਚਜਅਚਰਸੰਗਾਰਵਿਚੋਲੇਕਾ
 ਲਾਕੰਥਲੁਉਜਲਾਹਾਏਨਧੋਤੇਰੰਗੀਨਿਰੋਲੇਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਯਾਕੋਅੰਦਰਿਨੀਰਵਿਰੋਲੇ
 ॥ ਕਪਟਸਨੇਹੀਉਜਤ੍ਰਖੇਲੇ ॥ ੧੫ ॥ ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਜੀ
 ਮਿਕੈਸਭਦੂਓਚਹੋਇਵਿਖਾਲੇ ॥ ਬੂਟਵਡਕਾਰਿਫੈ
 ਲਦਹੋਇਬੁਹਚੁਆਪਸਮਾਲੇ ॥ ਖੇਤਿਸਫਲ
 ਹੋਇਲਾਵਈਛੁਟਨਿਤਿਲਭੁਆਤ੍ਰਨਿਗਲੇ ॥
 ਨਿਹਫਲਸਾਰੇਖੇਤਿਵਿਚਿਜਿਓਸਰਵਾਤ੍ਰਕਮਾਦ
 ਵਿਚਾਲੇ ॥ ਸਾਥਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਕਪਟ
 ਸਨੇਹਕਰਨਿਬੇਤਾਲੇ ॥ ਨਿਹਫਲਜਨਮੁਆਕਾਰ
 ਬਾਹਲਤਿਪਲਤਿਹੋਵਨਿਮੁਹਕਾਲੇ ॥ ਜਮਪੁਰਿ

ਜਮਜੰਦਾਹਿਹਵਾਲੇ॥੧੬॥ਉਜਲਕੈਹਾਂਚਿਲਕਣਾ ੧੫੧
 ਥਾਲੀਜੇਵਟਿਜੂਠੀਹੋਵੈ॥ਜੂਠਿਸੁਆਹੁਮਾਂਜੀਅੰ
 ਗੰਗਾਜਲਅੰਦਰਿਲੋਧੋਵੈ॥ਬਾਹਰੁਸੁਚਾਧੋਤਿ
 ਅੰਮੰਦਰਿਕਾਲਖਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਅਨਿਜੂਠੇਤਨਿ
 ਜੂਠਿਹੈਬੁਕਪਵੈ॥ਮੁਹਿਵਜੋਰੋਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦੁਸੁਇਕਪਟਸਨੇਹੀਗਲਾਂਗੋਵੈ॥ਗਲੀਝਿਪਤਿ
 ਨੋਵਈਖੰਡੁਖੰਡੁਕਰਿਸਾਉਨਭੋਵੈ॥ਅਖਣੁਖਾਇਨ
 ਨੀਰੁਵਿਲੋਵੈ॥੧੭॥ਰੁਖਾਦਿਚਿਕੁਰੁਖਹਨਿਦੋਵੈ॥ਅ
 ਰੁਕਨੇਰਦੁਆਲੇ॥ਅਰਿਭੂਫਟੇਲੇਅਰੁਭੋਲੀਆ

ਫਲਾਮੰਦਰਿਬੀਅਚਿਤਮਿਤਾਲੇ॥ ਨਿਬਹੈਨਾਹੀਨਿਜਵਾਹ
 ਰਵਰਿਆਈਹੋਇਉਚਾਲੇ॥ ਕਲੀਅੰਪਵਨਿਕਨੇਰੋਨੇਦੁ
 ਰਮਤਿਵਿਚਿਦੁਰੰਗਦਿਖਾਲੇ॥ ਬਾਹਰੁਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਹੋਇ
 ਅੰਦਰੁਚਿਟਾਦੁਬਿਧਾਨਾਲੇ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
 ਟਿਗਣਤੀਵਿਚਿਭਵੈਭਰਨਾਲੇ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਖੋਹੁਮੁਹਕਾ
 ਲੇ॥ ੧੮॥ ਵਣਵਿਚਿਫਲੇਵਣਾਸਪਤਿਬਹੁਰਸਰੀਪਸੁ
 ਰੀਪਸੁਹੰਦੇ॥ ਅੰਬਸਦਾਫਲਮੋਹਣੇ॥ ਆਤੂਸੇਵਅਨਾਰ
 ਫਲਦੇ॥ ਦਾਖਬਿਜਉਗੀਜਾਮਣੂਖਿਰਣੀਤੂਤਖਜੂਰਿਅੰਨੀ
 ਦੇ॥ ਪੀਲੂਪੇਸੂਬੇਰਬਹੁਕੇਲੇਤੇਅਖਵੈਟਬਣੀਦੇ॥ ਮੁਲਿ

ਨਭਾ ਵਨਿਅਕਾਟਿਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤ੍ਰਿਜਿਅਕਿਵਸੀਦੇ॥ ੧੫੭
 ਜੇਥਣਿਜੋਕਲਵਾਈਅੰਦੁਧਨਪੀਅੰਲੋਹੁਗੰਦੇ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗਣਤੀਅੰਦਰਿਸ਼੍ਰਾਕਸ਼ੁਖੰਦੇ॥ ਕਪ
 ਟਸਨੇਹਨਥੇਹਿਜਤ੍ਰੰਦੇ॥ ੧੮॥ ਭੂਭੁਬਗੁਲੇਸੰਖਲਖਅਕਜਵ
 ਹੋਬਿਸੀਅਰਕਾਲੇ॥ ਸਿੰਬਲਪੁਪੁਚਕਵੀਅਕਤ੍ਰਫੁਹ
 ਸਤਿਲਖਸੰਛੀਨਾਲੇ॥ ਪਥਰਕਾਂਵੋਰਗੀਘਟੇਗਦਹਕਾ
 ਲੇਕੰਬਲਭਾਲੇ॥ ਕੋਹੋਤਿਲਬੂਆਤ੍ਰਲਖਅਕਤਿਡਅਰੰ
 ਭਤੁਮੇਚਿਤਗਲੇ॥ ਕਲੀਕਨੇਰਵਖਾਈਅੰਸਭਅਵਹੁ
 ਟਮੈਤਨਿਭੀਹਾਲੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉ

ਪਦੇਸੁਨਰਿਦੈਸਮਾਲੇ॥ਧਿਗੁਜੀਵਣੁਬੇਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥੩
 ੨॥ਲਖਨਿੰਦਕਲਖਬੇਮੁਖਾਦੁਤਦੁਸਟਲਖਲੁਣਹਗ
 ਮੀ॥ਸ੍ਰੀਮਧੋਗੀਅਕਿਰਤਿਪਣਚੇਰਜਾਰਲਖਲਖਪ
 ਹਿਨਾਮੀ॥ਬਾਮੁਣਗਾਈਵੇਸਪਾਤਲਾਇਤਬਾਰਜਾਰ
 ਅਸਾਮੀ॥ਕੁਵਿਅਰਗੁਰਗੋਪਲਖਗੁਨਹਗਾਰਲਖਲਖ
 ਬਦਨਾਮੀ॥ਅਪਰਾਪੀਬਹੁਪਤਿਤਲਖਅਵਗੁਣਿਅ॥
 ਰਖੁਆਰਖੁਨਾਮੀ॥ਲਖਲਿਬਾਸੀਦਗਾਬਾਜਲਖਸੇਤਾ
 ਨਸਲਾਮਿਸਲਾਮੀ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਾਹਉਕਪਟੀਤੂੰ
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਬਿਰਦਸੁਆਮੀ॥੨੧॥੧੧

॥ਸਤਾਰਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੫੩

ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿਓ ਅੰਕਾਰ ਅਨੇਕਾ ਅਕਾਰਾ ਪਉ
ਦੁਪਾਟੀ ਬੈਸੰਤ ਰਧਗਤਿ ਅਗਾਸਿ ਨਿਵਾਸੁ ਵਿਥਾਰਾ॥ ਜ
ਲਖ ਲਤਰ ਵਰ ਪਰਥਤਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਆਗਣਤਾ ਅਪਾਰਾ॥
ਇਕੁ ਵਰਬੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਹੈ ਲਖ ਵਰਭੰਡੁ ਪਲਕ ਪਰਕਾਰਾ॥
ਬੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ਕੇ ਵਰੁ ਕਾਦਹੁ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ॥ ਅੰ
ਬੰਧਿ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀ ਐ ਵਰੇ
ਦੀ ਵਰੀ ਵਰੀ ਆਈ॥ ਵਰੀ ਊਂ ਵਰਾ ਵਖਾਣੀ ਐ ਸੁਟਿ ਸੁ
ਟਿ ਆਖਣੁ ਆਖ ਸੁਣਾਈ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚਿ ਰਖਿਓ ਨੁ

ਕਰਿ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ਨ੍ਰਸਮਾਈ ਗਾਇਕ ਵਾਉ ਪਸਾਉ ਜਿ
 ਸੁਤੋ ਲਿਅਤੋ ਲੁਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬ ॥
 ਹਰਾਮ ਕਥਕ ਹਾਈ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਥਿਗਤਿ ਗਤਿ
 ਕਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇਤੁ ਨੁਸਾਜਿ
 ਅਮੁਹੁ ਅਖੀਨ ਕੁੰਨ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਥ ਪੈਰ ਦੇਦਾ ਤਿਕ
 ਹਿਸਬ ਦੁਸੁਰਤਿ ਸੁਭਾ ਦਿਸਟਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਕਿਰਤਿ ਵਿ
 ਗਤਿ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਬਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਿਵਾਸ ਸੰਜੰ ॥
 ਗੋਰਾ ਗਰੰਗ ਸਪਰਸ ਦੇਰੀ ਪਸੁਰੀ ਧਸੀ ਧਿਪਰ
 ਕਾਰੇ ॥ ਛਾਟਨ ਭੋਜਨ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਟੇਕਾ ਬਿਬੇ ਕਵੀਚ ॥

ਰਵੀਚਾਰੇ॥ ਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਸੁਮਾਰਦਾਤਾਰਪਿ ॥ ੧੫੪
 ਅਰੇ॥ ਲੇਖਾਅਲੇਖਾਅਸੰਖਾਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਪੀਜਿਤਤਪਰ
 ਵਾਣੁਕਰਿਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਲਖਚਉਰੰ॥
 ਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਆਵਾਗਵਣੁਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ॥
 ॥ ਇਕਸਇਕਸਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੰਤਅਣਗਣਤ
 ਵਧਾਇਆ॥ ਲੇਖੇਅੰਦਰਿਸਭਕੋਸਭਨਾਮਸਤਕਿਲੇ
 ਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਲੇਖੇਸਾਸਗਿਗਸਦੇਲੇਖਲਿਖਾ
 ਗੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਅਪਿਅਲੇਖਨਅਲਖੁਲਖੰ॥
 ਇਆ॥ ੪॥ ਭੋਵਿਚਿਧਰਤਿਆਗਾਸੁਪੈਨਿਰਾਧਾਰਭੈ

ਭਾਰਿਪਗਇਆਪਉਦੁਪਾਣੀਥੇਸੀਤਰਭੈਵਿਚਿਰਖੇਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਇਆਪਾਣੀਅੰਦਰਿਪਰਤਿਪਰਿਵਿਦੁ
 ਥੰਮਾਆਗਸੁਰਾਇਆਕਠੈਅੰਦਰਿਅਗਨਿਪ
 ਰਿਕਰਿਪਰਫੁਲਤੁਸੁਫਲੁਫਲਾਇਆਨਵੀਦੁਆ
 ਗੀਪਵਣੁਪਰਿਭੈਵਿਚਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਚਲਾਇਆਨਿ
 ਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆਪਾਲਖਾਅਸਮਾ
 ਦੁਓਚਾਇਚਵਿਉਚਾਹੋਇਨਅੰਬਵਿਸਕੋਓਚੀ
 ਹੁਉਚਾਪਣਾਥਉਗਿਗਉਨਨਉਅਥਕੋਲਖਪ
 ਤਾਲਨੀਵਾਇਜਾਇਨੀਵਾਹੋਇਨਨੀਵੈਤਕੋਪੁਰ

॥ ਬਿਪਛਮਿਉਤਰਾਧਿਦਖਾਇਫੇਰਿਚਉਫੇਰਿਨਦੁਕੈ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਓਤ੍ਰਕਾਮੁਲਿਨਲਭੁਈਓਪਤਿਪਰਲਭੁਅਖਿਫੁਰੇਕੈ
 ॥ ਫੁਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਮਹੰਕੈ ॥ ੬ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁ
 ਕਾਰਿਬਿਤਿਨਵਾਰੁਨੰਮਾਹੁਜਣਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਅਕਾਰਵਿਣੁਏਕੰਕਾਰੁਨਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ਅ
 ਪੋਆਪਿਉਪਾਇਕੋਆਪੋਆਪਣਾਨਉਧਰਾਇਆ
 ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਹੋਰੈਭੀਹੋਸੀਹੰਦਾਆਇਆ ॥
 ਆਦਿਨਾਮੰਤਾਬਿਅੰਤੁਹੋਆਪੋਆਪਿਨਆਪੁਗਣ
 ਇਆ ॥ ਆਪੋਆਪੁਉਪਾਇਸਾਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਿਮੋਰਿ

ਮਾਵਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਰਿਵਰਭੀਰਕੋਰਿਸਮਾਈ॥
 ਕੇਵਰੁਵਰਾਮਾਖੀਮੇਕਿਤੁਪਰਿਵਸੇਕੇਵਰਜਾਈ
 ॥ਇਕੁਕਵਾਉਅਮਾਉਪੈਲਖਦਰੀਅਮਾਉਨਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਪੈਪਾਰਾਵਚੁਨਅਲ
 ਖਲਖਾਈ॥ਏਵਰੁਵਰਾਹੇਏਕੈਕਿਬੈਰਹਿਅਮਾਪੁ
 ਲੁਕਾਈ॥ਸੁਰਨਰਨਾਬਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਲ
 ਖਦਰੀਅਮਾਉਕਵਾਉਵਿਚਿਅਤਿਅਸਗਾਹਅਬਾਹ
 ਵਹੰਦੇ॥ਅਦਿਨਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਪੈਅਗਮਾਮੋਰਚਰ
 ਫੇਰਫਿਰੰਦੇ॥ਅਲਖੁਅਪਾਰੁਵਖਾਈਮੇਪਾਰਾਵਰੁ

ਨਪਾਕੁਲਹੰਦੇ॥ ਲਹਰਿਤਰੰਗਾਨਿਸੰਗਲਖਸਾਗਰਸੰਗ ੧੫੬
 ਮਰੰਗਰਵੰਦੇ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਲਖਲਖਮੁਲਿਅਮੁ
 ਲਿਨਤੁਲਿਤੁਲੰਦੇ॥ ਸਦਕੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿਸਿਰੰਦੇ॥
 ਈ॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁਸਲਾਹੀ॥ ਸਿਰਬਿਉਪਾਈਰੰਗ
 ਬਿਰੰਗੀ॥ ਗਾਜਿਕੁਰਿਜਲੁਸਬਾਹਿਦਾਸਭਨਾਦਾਤਿਕ
 ਰੇਅਣਮੰਗੀ॥ ਕਿਸੇਜਿਵੇਹਨਾਹਿਕੋਦੁਬਿਧਾਅੰਦ
 ਰਿਮੰਦੀਚੰਗੀ॥ ਪਾਰਬਹੁਮੁਨਿਰਲੇਪੁਹੈਪੁਰਨਬਹੁ
 ਸਦਾਸਹਲੰਗੀ॥ ਵਰਨਾਰਿਹਨਾਬਾਹਰਾਸਭਨਾਅੰ
 ਦਰਿਹੈਸਰਬੰਗੀ॥ ਪੁਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤੁਸੰਗੀ॥ ੧੦॥

ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਅਖੀਇਕਉਪਾਈਆਇਆ
 ਾਤਿਨਿਲਅਚਉਦਹਭਵਣਜਲੁਬਲੁਮਹੀਅਲੁ
 ਛਲੁਕਾਰਿਛਾਇਆਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੇਦਸ
 ਅਵਤਾਰਬਜਾਰਿਨਚਾਇਆਜਤੀਸਤੀਸੀਤ੍ਰੇਖ
 ਆਸਿਪਨੁਬਬਪੁਪੰਥਰੁਵਾਇਆਕਾਮਕਰੋਪ
 ਵਿਰੋਪਵਿਚਿਲੋਭਮੋਹੁਕਾਰਿਧੋਪੁਲਕੁਇਆਹਉ
 ਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਸ਼ੇਰੁਪਟਿਨਕਿਨੈਅਖਾਇਆ
 ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥੧੧॥ਪਾਤਿਸਾਹਪ
 ਤਿਸਾਹੁਪੈਅਬਚਲੁਗਜੁਵਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਕੇਵਰੁ

ਤਖਤੁਵਖਾਈਐਕੇਵਰੁਮਹਲੁਕੇਵਰੁਦਰਗਾਹੀਐਕੇਵਰੁ ੧੫੭
 ਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੀਐਕੇਵਰੁਮਹਲੁਮੁਲਖਾਮਵਰਾਹੀ
 ਐਕੇਵਰੁਮਹਲੁਤੁਹੈਕੇਵਰੁਲਸਕਰੁਸੇਵਸਿਪਾਹੀਐ
 ਕੇਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਕੇਵਰੁਧਮਨਥੇਪਰਵਾਹੀਐਹੋਰੁ
 ਪਛਿਨਮਤਾਨਿਬਾਹੀ॥੧੮॥ਲਖਲਖਥੁਹਮੇਵੇਦਪ
 ਵਿਏਕਸਾਮਖਰਭੇਦੁਨਜਾਤਾਯੋਗਧਿਆਨਮਹੇਸ
 ਲਖਰੂਪਨਰੇਖਨਭੇਖਪਛਾਤਾ॥ਲਖਾਮਵਤਾਰਾਮਕਾ
 ਰਕਾਰਿਤਿਲੁਵੀਚਾਰੁਨਾਥਿਸਨਿਪਛਾਤਾ॥ਲਖਲਖਨ
 ਉਤਨਨਾਓਲੇਲਖਲਖਸੇਖਵਿਸੇਖਨਤਾਤਾ॥ਚਿਰੁ

ਜੀਵ ਟੁਬਹੰਦੁ ਟੇਦਰਸਨਪੀਥਨਸਬਦੁਸਿਵਾ
 ਤਾਦਾਤਿਲੁਭਾਇਵਿਸਾਗਨਿਦਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰਮਾਕਾਹੁਕਾਰਿਗੁਰਮੂਰਤਿਹੋਇਧਿਆਨੁਪਰ
 ਏਆਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਕਾਰਿਸਾਪਸੀਗਤਿਸ
 ਚਖੰਡਵਸਾਇਆਵੇਦਕਤੇਬਹੁਥਾਹਗਾਮਕ
 ਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਵੀਹਾਂਅੰਦਰਿ
 ਵਰਤਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਏਕੀਹਲੁਖਾਇਆ॥
 ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਕਾਰਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾ
 ਨਾਦਿਵਾਇਆਬਾਰਹਪੀਥਇਕਤ੍ਰਕਾਰਿਗੁਰਮੂ

ਖਿਗਡੀਗਹੁ ਚਲਾਇਆ ਪਤਿ ਪਉੜੀ ਚਵਿਨਿ ਜਪ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਰਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰਿ ਦੁਬਿਧ ॥
 ਵਾਟਕੁ ਵਾਟਨ ਧਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਮਰ
 ਦਾਜਾ ਦਾਨੁ ਦਰਿਨ ਆਇਆ ॥ ਕੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ
 ਸੁਣਿ ਅਨਹ ਦਰੁ ਟੂਟ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਰਣੀ ਆਇ ਕੈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸਿ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਵਿਚਿ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਮੁਖਿ ਓਪਿਆਇਆ ॥ ੧
 ਪਾਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਅਜਰੁ

ਜਰਣਾਪੇਗੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਜੀਵੀਦਿਆ०
 ਮਰਣਾਜੀਵਣੁਮੁਕਤਿਵਖਾਣੀਐਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁ
 ਰੂਥਿਰੂਥਿਤਰਣਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇ
 ਅਪਿਓਪੀਅਣੁਤੈਅਓਚਹੁਚਰਣਾਅਨਹਦਨ
 ਦਾਅਵੇਸੁਕਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਨਿਸ਼ੁਕੁਲੁਰਣਾਕਰ
 ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੋਇਕਾਰਣਕਾਰਣਨਕਾਰਣਕਾਰ
 ਣਾਪਤਿਤਉਪਾਰਣਾਅਸਰਣਸਰਣਾ॥੧੬॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਭੈਵਿਚਿਜੀਮਣਾਭੈਵਿਚਿਹਰਣਾਭੈਵਿਚਿ
 ਚਲਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਰਾਇਵਿਚਿਭਗਤਿਵਛ

ਲੁਕਰਿਅਛਲੁਛਲੁ ਟਾਜਲੁਵਿਚਿਕਵਲੁਅਲਿ ੧੫੯
 ਪਤੁਹੋਇਅਸਨਿਰਾਸਵਲੇਵੇਵਲੁਟਾਅਹਰਿਣ
 ਘਟਹੀਰੇਜੁਗਤਿਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਅਟਲੁਨਟ
 ਲਟਾਪਰਉਪਕਾਰਵੀਚਾਰਵਿਚਿਜੀਅਦੈਆ
 ਮੋਮਵਾਂਗੀਛਲੁਟਾਚਾਰਿਵਰਨਤੋਬੋਲਰਸੁਆ
 ਪਗਵਾਇਰਲਾਇਅਮਾਂਰਲੁਟਾਵਟੀਤੇਲੁਦੀਵਾ
 ਹੋਇਬਲੁਟਾ੧੧੧ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਾਇਆਪਰਮੁਅ
 ਰਥਕਾਰੋਕੁਨਓਕੁਨਜਾਣੈਚਾਰਿਪਦਾਰਥਾਮਾਖੀ
 ਅਨਿਹੋਇਲਖੁਟਿਨਪਲੁਪਰਵਾਣੈਗਿਧੀਸਿਧੀਲ

ਖਲਖਨਿਧਿਨਿਧਾਨ ਲਖਤਿਲੁਨਤੁਲਾਏ॥ ਦਰਸ
 ਨਦਿਸਾਟਿਸੰਜੋਗਲਖਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਖਹੋ
 ਗਏ॥ ਗਿਅਨਪਿਆਨਸਿਮਰਣਅਸੰਖਰੁਗਤਿ
 ਜੁਗਤਿਲਖਨੇਤਵਖਾਏ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਸਹਜਿ
 ਪਰਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੇਜਾਵਿਰਾਏ॥ ਮਤਿਬੁਧਿ
 ਸੁਧਿਲਖਮੇਲਮਿਲਾਏ॥ ੧੮॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਲ
 ਖਲਖਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕੋਰੁਣੀ॥ ਵਰਤਨੇਮਸੀ
 ਜਮਪਣੇਕਰਮਪਰਮਲਖਤੰਦੁਮੋਰੁਣੀ॥ ਤੀਰਥ
 ਪੁਰਬਸੰਜੋਗਲਖਪੁੰਨਦਾਨਉਪਕਾਰਨਓਣੀ॥ ਦੇਵੀ

ਦੇਵਸਰੋਵ ਟੇਵਰਸਗਪਲਖਜੇਰੂਵਿ ਛੋੜੀ। ਦਰਸ ੧੬੦
 ਨਵਰਨਅਵਰਨਲਖਪੁਜਾਅਰਚਾਈਪਨਤੋੜੀ॥
 ਲੇਖਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਲਖਜੇਗਭੋਗਲਖਵਾੜੀ
 ਪਛੋੜੀ। ਸਚਹਉਰੈਸਤੁਕਿਲੁਖਾਸਿਆਣਪਸਭੁਭ
 ਝੀ। ਉਪਰਿਸਚੁਅਚਾਰੁਚ ਮੋੜੀ॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਸ
 ਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਪਸੰਗਤਿਸਦਤਖਤੁਸੁਹੇਲਾ। ਸ
 ਦੁਸਬਦੁਟਕਸਾਲਸਚੁਅਸਟਧਾਤੁਇਕਪਾਰਸ
 ਮੇਲਾ। ਸਚਾਆਬਿਚਲੁਰਾਜੁਹੈਸਚੁਮਹਲੁਨਵਹਾ
 ਇਨਵੇਲਾ। ਸਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇ

ਭਸਕੇਲਾ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹ
 ਟੁਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ॥ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਉਪਦੇ
 ਸੁਨ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲਾ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਗਸਗਤਿ
 ਸਚਾ ਖੇਲੁ ਮੇਲੁ ਸਚੁ ਖੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ
 ਭਚੇਲਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਪਰ ਹਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
 ਖਸਮੈ ਦਾਭਾ ਟਾ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕਹੋਇ ਦਰਗਾਹ
 ਵੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ॥ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤ ਦਾਹੋ
 ਵਟਹਾਰ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤ ਜੈ ਕਰੈ ਸਿ
 ਰਿਧਾਰਿ ਮੰਨਿ ਕਰੈ ਸੁਕਰਾਣਾ॥ ਰਜੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ

ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰਿ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥ ਵਿਸਮਾ १੬੧
 ਦੀ ਵਿਸਮਾਦ ਵਿਚਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰਨ ਕਰਬਾਣਾ ॥
 ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦ ਹੋਇ ਕੈਸਾ ਹਿਬਦੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ
 ਰਹਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਨਾ ਆਵਟਣੁ ਹੈ
 ਸਹਣਾ ॥ ਦਿਲੁ ਦਰੀਆ ਉਸਮਾਉ ਕਰਿ ਗਰਬੁ ਗ
 ਵਾਇ ਗਰੀਬੀ ਵਹਣਾ ॥ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲੀਪਿ ਕੈ
 ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਸਿੰਘਾਸਾਇ ਬਹਣਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ
 ਤਿਲਿ ਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਅਨਭਉ ਅਪਣੁ ਪੜਾਏਗ
 ਹਣਾ ॥ ਸਿਦਕਾ ਸਬੂਰੀ ਸਾਬਤਾ ਸਾਕਰੁ ਸੁਕਾਰਿਨ

ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਦਾ ਨਿਰਬਾਣ

ਦੇਣਾਲਹਣਾਨੀਰਿਨਬੁਭਣਮਗਿਨਦਹਣਾ॥੧੨॥
 ਮਿਹਰਮੁਹਬਤਿਆਸਕੀਇਸਕੁਮੁਸਕੁਕਿਉਲੁਕੈਲੁ
 ਕਾਇਆਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋਇਸੁਰੀਧਨ
 ਆਪਗਣਾਇਆਨਦੀਆਂਨਾਲੇਗੀਗੀਮਲਿਹੋਇਪ
 ਵਿਤੁਨਆਖਿਸੁਣਾਇਆਹੀਰੇਹੀਗਾਬੇਧਿਆਅਣ
 ਕਣੀਹੋਇਰਿਦੈਸਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਸਾਧੁ
 ਹੋਇਪਾਰਸਮਿਲਿਪਾਰਸੁਹੋਇਆਇਆਨਿਹਚਉ
 ਨਿਹਚਲੁਹਰਮਤੀਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲੁ
 ਏਆਹਰਮੁਖਿਸੁਖਛਲੁਅਲੁਖਲੁਖਾਇਆ॥੧੩॥

੧੮॥ਅਰਾਗਾ॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੬੭

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੰਜਤਤਵਿਥਾਰੁ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਮ
ਅਪਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਹੁਸਾਰਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਲਖ ਚਉਗਸੀ ਹਜੂ ਨਿਛੋਰਿ ਫਿਰਾਇਆ ॥
ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੀਭੁ ਕਰਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਥੁ ਅਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਹਾ ਸਿਪੌਰੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਨੁ ਸਚਾ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁ

ਰਤਿਲਿਵਲੀ ਟੁਭਾ ਟੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਟੁਸੁ ਜਾਣੁ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਮਿਹਮਾਣੀ ਮਿਹਮਾ ॥
 ਟੁਮਜਲੁ ਸਿਆਇਆ ॥ ਖਾਵਾਲੇ ਸੋਖਾ ਟੁਪੀਐ ਪੀ
 ਆਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਗਰ ਬੁਭੁਮਾ ਟੁਹਸੈ ਹਸਾਇਆ
 ॥ ਪਾਹੁ ਨਵਾ ਪਰਵਾ ਟੁਕਾਜੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਮਜਲ
 ਸਕਰਿ ਪੈਰਾ ਟੁਓਠਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੋਇਲ ਟੁ
 ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਮੰਝੀਲੇ ਮਿਹਵਾ
 ਰਿਚੇ ਜਵਿਡਾ ਟੁੀਐ ॥ ਵਰਸੇ ਨਿਝਰ ਪਾਰਿ ਮੰਮ੍ਹਿਤਵਾ
 ਟੁੀਐ ॥ ਵੰਝੁਲੀ ਮੰਝੀਗਾਰਿ ਮਜਲਸ ਮਾਣੀਐ ॥

ਗਾਵਨਿ ਮਾਝਮ ਲਾਰਿ ਸੁਖੁ ਫੁੱਜਾ ਟੀਐ ॥ ਐਯੋ ਮੰਗ ੧੬੩
 ਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਨੁ ਵਸਿਆ ਟੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਵੰ
 ਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਿਵਾ ਟੀਐ ॥ ੪ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਉ ਗਤਿ ਸਰਾ
 ਟੀਵ ਸਿਆ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਰਭਾਤਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿ
 ਆ ॥ ਨਾਹਿ ਪਗਾਈ ਤਾਤਿ ਨ ਚਿਤਿ ਰਹਿ ਸਿਆ ॥ ਮੁਏ ਨ ਪੁੱ
 ਛੈ ਜਾਤਿ ਵਿਵਾਹਿ ਨ ਹਸਿਆ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰੈ ਜੁਦਾਤਿ ਨ
 ਭੁਖਾਤਿ ਸਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਮਰਣੁ ਵਾਤਿ ਕਵਲੁ
 ਵਿਗਸਿਆ ॥ ੫ ॥ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਗਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀ
 ਅਨਿ ॥ ਤਾਰੇ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਲੀ ਅਨਿ ॥

ਫੁਲਾਦੀਥਾਗਤਿਚੁਟਿਚੁਟਿਚਾਲੀਅਨਿ।ਤੀਰਥਜਾ०
 ਤੀਜਾਤਿਨੈਣਨਿਹਾਲੀਅਨਿ।ਹਾਰਿਚੇਦਉਗਿਧਾਤਿਵ
 ਸਾਇਉਚਾਲੀਅਨਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਦਾਤਿਸਬ
 ਦਿਸਮਾਲੀਅਨਿ।੬।ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰਿ
 ਉਪਦੇਸਿਆ॥ਪੈਣੀਅਵੈਘਰਿਵਾਸੁਮਿਟੈਅੰਦੇਸਿ
 ਆ॥ਆਸਾਵਿਚਿਨਿਗਾਸੁਗਿਮਾਨੁਅਵੇਸਿਆ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਰਹਾਸਿਸਬਾਦਿਸੰਦੇਸਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦਾਸਨਿਦਾਸਮਤਪਰਵੇਸਿਆ॥ਸਿਮਰਣੁਸਾਸਗਿ
 ਰਾਸਦੇਸਵਦੇਸਿਆ॥੧॥ਨਦੀਨਾਵਸੀਜੋਗੁਮੇ

ਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ਤਰਵਰ ਛਾਇਆ॥ ਕਦੇ ਹਉਮੈ
 ਰਿਗੁਨਾਮਾ ਪੁਗਣਾਇਆ॥ ਪਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੁ
 ਗੁਮਿ ਪਾਇਆ॥ ਹੋਵਣ ਹਾਰ ਸੁਹੇਗੁ ਗੁਰਸਮ ਬਣਾਇ
 ਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਚਲਣੁ ਜਾਇਆ॥
 ਚੇਤਿ ਬਸੀ ਤੁਸੁ ਰੰਗੁ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ॥ ਸਾਵਣੁ ਲਹ
 ਰਿਤ ਰੰਗ ਨੀਰੁ ਨੀਵਾਇਆ॥ ਸਜਣ ਮੇਲੁ ਸੁਫੰਗ ਚੇ
 ਜਾਵਿ ਰਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਨਿਪੰਗੁ ਦਰਿ ਪਰਵਾ
 ਏਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਅਭੰਗੁ ਸਤਿ ਸੁਹਾਇਆ॥

ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਫਲਜਨੰਮੁਜਗਵਾਚਿਆਇਆ॥
 ਗੁਰਮਤਿਪੁਰਕਰੰਮਾਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਭਾਉਭਗਤਿ
 ਕਰਿਕੰਮੁਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਗੰਮੁ
 ਰਿਦੈਵਸਾਇਆ॥ ਪੀਰਜੁਪੁਜਾਪਰੰਮੁਸਹਜਸੁਭਾ
 ਇਆ॥ ਸਹੈਨਦੁਖੁਸਹੰਮੁਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ ੧੦॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰਲੰਭਦੇਹਅਓਸਰੁਜਾਣਦੇ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਅਸਨੇਹਸਭਰੰਗਮਾਣਦੇ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ
 ਲੇਹਾਮਾਖਿਵਖਾਣਦੇ॥ ਦੇਹੀਵਿਰਿਥਿਦੇਹਸਦੁਸਿਵਾ
 ਣਦੇ॥ ਦੁਬਿਧਭਹੁਨਣੇਹਾਇਕੁਪਛਾਣਦੇ॥ ਚਾਕਿਦੇ

ਹਾਵੇਬੇਹਮਨਿਵਿਚਿਆਣਦੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪਕ॥੧੬੫
 ਗੰਢਿਰਲਾਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਪੁ
 ਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾਖੀਸਬਦੁਸਿਖਿਸੁਣਾਇ
 ਮਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀਚਾਰਿਸਚੁਕਮਾਇਆਸ
 ਚਰਿਦੈਮੁਹਿਸਚੁਸਚਿਸੁਹਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
 ਸਵਾਰਿਜਗਤੁਤਗਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗ
 ਵਾਇਆਪੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਹਜਿ
 ਸਮਾਣਿਆਗੁਰਮੁਖਿਧੀਰਜੁਪਰਮੁਦਾਇਆਸੁਖਮ
 ਣਿਆਗੁਰਮੁਖਿਮਰਭੁਵੀਚਾਰਿਸਬਦਵਖਾਣਿਆ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਦੇ ਤਾਇ ਗੋ ਨਿਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗ
ਹਮਾਣੁ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਿ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸ
ਵਾਰਿ ਦਰਗਹ ਚਲਿਆ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ਸਚਾ
ਪਿਤ੍ਰਮਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਚਾਉ ਅਲ
ਲਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ ਨਹ ਲੈਹ ਲਿਆ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਉ ਭਲੀ ਹੁਕੁ ਲਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਆ ਵਨ ਪਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਾਧਿਆ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਧਿ ਬਥੇ ਕਾ ਬਥੇ ਕੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ

ਭਗਤਿਭਗਤੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਹਮਗਿਆਨੁ ੧੬੬
 ਗਿਆਨੀਬਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਣਮਤਿਸਬਦਿ
 ਨੀਸਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਉਤ੍ਰੀਪਤਿਪਿਰਮਰਸੁਮਾ
 ਣੀਐ॥ ੧੫॥ ਸਚਨਾਉਕਰਤਾਰਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
 ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰੁਸਬਦਿਪਿਆਈਐ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁਸਦਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਚਮਚਾਰੁਸਚੁਕਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖ
 ਦੁਆਰੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧ ੦
 ਰੁਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ ੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਾ

ਗੁਰੂ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਪਰਸੁ ਦਰਸੁ ਅਲੇ
 ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾਪਿਆ ਨੂ ਦਾ ਬਿਧਾਖੇ ਏਈਐ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਧਨ ਰੂਪ ਨਿੰਦ ਨਗੇ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਉਸਬਦੁ ਵਿਲੇ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸਦੁ
 ਜਾਇ ਅੰਤ ਨ ਰੇ ਏਈਐ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ
 ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅੰਦਰੁ
 ਸੇਧੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਕਾਮੇ ਧੀਐ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨ ਵੈਰੁ ਵੈਰੇ ਧੀਐ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ
 ਪਦੇ ਸੁਸਹਜਿ ਸਮੇਧੀਐ॥ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਉ ਜੋਧਾ

ਜੋਧੀਐ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸ॥ ੧੬॥
 ਲਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫ ਤਿਸਲਾਹ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸ॥
 ਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਨਾਹੁ ਦਾਇਲਾਹੀਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਸਾਚੀ ਨਿਬਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਤਿਅਗਾਹੁ ਗਾਹੁ ਟਿਗਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਪਰਵਾ
 ਹੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀਐ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤੋਲੁ ਨ ਤੋ
 ਲਾਇਤੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਬੋਲੁ ਨ ਬੋਲਾਇਬੋ
 ਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿਅਤੋਲੁ ਨ ਤੋਲਾਇਤੋਲੀ
 ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਮੋਲੁ ਨ ਮੋਲਾਇਮੋਲੀਐ॥

ਾਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਲੁ ਨ ਰੋਲਾਇ ਰੋਲੀਐ ॥ ਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦੁ ਮਲੋਲੁ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫੁਲੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁ ਪਾਇ ਸਭਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਗੈ ਗੁਰੁ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ
 ਸਭਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਆਗੈ ਧਰਮੁ ਗੰਧਸਮਾਇ ਬੋਹਿ ਬੋਹਾਇ
 ॥ ਆਗੈ ਮ੍ਰਿਤੁ ਗੰਧਿ ਪਤਾਇ ਸਭਰਸਮਾਇ ॥ ਆਗੈ ਸਬ
 ਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਅਨਹਦੁ ਵਾਇ ॥ ਆਗੈ ਨਿਜ ਪਰਿ
 ਨਿਹਚਲ ਜਾਇ ਨ ਦਹਾਇ ਸਿਧਾਇ ॥ ਆਗੈ ॥ ੨੧ ॥ ੧੯
 ॥ ਓਨੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁਗੁ ੧੬੮
 ਰਸਿਖੁ ਬਥਾਣੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰੁ ਗਸਿਖੁ ਗੁਰ ਸਦਵਾਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ
 ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁਰੋ
 ਏਪੁ ਜਕਗਾਇਆ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਚੇਤਿ ਜਗਾ
 ਏਆ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰਖ ਬੋਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਅਚਰਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ
 ਜਗਾਇਦੀ ਪੁਦੀਪਾਇਆ ॥ ਨੀਰੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਮਿਲੈ

ਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਜਨਮੁਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਕਰੰਮੁਸਰਣੀਆਇਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪੇਗੀਪਾਇਨਾਉਦਿਤ੍ਵਾਇਆ॥ਪਰਹੀਵਿ
 ਚਿਉਦਾਸੁਨਵਿਆਪੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਮ०
 ਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤੁ
 ਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਨਾ०
 ਪੁਗਣਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉੀਮਟਾਇਇਕੁਪਿਆਇਆ०
 ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ

ਕਮਾਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਪਿਰਮਾਪਿਆਲੁਪਾਇਅਜ ੧੬੯
 ਰੁਜਗਾਇਆ॥੪॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਉਠਿਜਾਗਿਜਗਾਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥਨਾਇਕੁਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਤ੍ਰਸਮਾ०
 ਲਿਜਾਪੁਜਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹੋਇਇਕਮਨਿ
 ਧਿਆਇਆ॥ਮਥੈਟਿਕਾਲਾਲੁਨੀਸਾਣੁਸੁਹਾਇਆ॥
 ਪੇਗੰਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਗੰਪਾਇਆ॥੫॥ਪੇਗੰਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਗੰਪੁ
 ਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਚੀਖਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥੫०
 ਟੀਪਖਾਪੀਹਿਭਰੁਸੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਿਖ
 ਲਿਖਿਲਿਖਾਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਕਰਮਕਮਾ

ਏਆਨਿਵਚਲਣੁਮਿਠਬੋਲਪਾਲਿਖਵਾਇਆ॥੬॥
 ਆਗੁਗਸਿਖਾਂਗੁਗਸਿਖਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਭਾਇਭਗਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਬਕਰੈਕਰਾਇਆ॥ਗੁਗਸਿਖਦੇਵੀਦੇਵਜਠੇਰੇਭਾ
 ਏਆ॥ਗੁਗਸਿਖਮਾਪਿਉਵੀਰਕੁਟਿਬਸਬਾਇਆ॥ਗੁ
 ਗਸਿਖਖੇਤੀਵਣਜੁਲਾਹਾਪਾਇਆ॥ਹੀਸਵੈਸਹੁਗਸਿ
 ਖਗੁਗਸਿਖਜਾਇਆ॥੧॥ਸਜਾਖਬਾਸਉਣਨਮੰਨਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ਨਗਿਪੁਰਖਨੇਵੇਖਿਨਪੈਰਹਟਾਇਆ॥ਭਾ
 ਖਸੁਭਾਖਵੀਚਾਰਿਨਛਿਕਾਮਨਾਇਆ॥ਦੇਵੀਦੇਵਨ
 ਸੇਵਨਪੁਜਕਰਾਇਆ॥ਭੀਭਲਭੂਸੇਖਾਇਨਮਨੁਭਰ

ਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਸਚਾ ਖੇਤੁ ਬੀਜ ਫਲ ਗਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੭੦
 ਕਿਰਤਿ ਵਿਗਤਿ ਮਨੁ ਪਰਮੁ ਸਚਾ ਦਿਵਾ ਇਆਸੁ ॥
 ਨਾਉ ਕਰਤਾਰ ਅਪੁ ਉਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦ
 ਇਆ ਲੁਟਾਇਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅ
 ਕਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਥੇਹੁ
 ਵਸਾਇਆ ਸਚਾਤਖਤੁ ਬਣਾਇ ਸਲਾਮੁ ਕਰਾਇ
 ਮਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ਸ
 ਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰਾ
 ਵਿਵਿਛਾਇ ਸੁਤੀ ਨਾਇਆ ਕੋਰੇ ਮਟਾਇ ਨੀ

ਭੁਗਾਇਆਮਾਇਮਹਾਪਰਸਾਦੁਵੰਡਿਖਵਾਇ
 ਮਾ॥ ੧੦॥ ਹੋਇਬਿਰਖੁਸੀਸਾਰਸਿਰਤਲਵਾਇ
 ਮਾ॥ ਨਿਹਚਲੁਹੋਇਨਿਵਾਸੁਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆ
 ॥ ਹੋਇਸੁਫਲਫਲਸਫਲੁਵਟਸਹਾਇਆ॥
 ਸਿਰਿਕਰਵਤੁਪਗਾਇਜਹਜੁਬਣਾਇਆ॥ ਪਾ
 ਟੀਦੇਸਿਰਿਵਾਟਗਹੁਚਲਾਇਆ॥ ਸਿਰਿਕਰ
 ਵਤੁਪਗਾਇਸੀਸਚਕਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਲੋਹੇਤਛਿ
 ਤਛਾਇਲੋਹਿਜਕਾਇਆ॥ ਲੋਹਾਸੀਸਚਕਾਇ
 ਨੀਰਿਤਗਾਇਆ॥ ਮਾਪਨਕਾਪੁਤਪਾਲਿਨੀ

ਰਿਭੁਥਾਇਆਮਗਰੈਰੋਥੈਜਾਇਰੋਬਿਤਗਾਇ ॥੧੧੧॥
 ਆਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਹੋਇਜਗੁਪਤੀਆਇਆਮਾ
 ਵਗੁਣਸਹਿਗੁਣਕਰੈਪੋਲਿਪੁਮਾਇਆ॥੧੨॥
 ਅੰਨੈਸਤਿਗੁਰਹੁਕਮੁਹੁਕਮਿਮੰਨਾਇਆਗੁਣ॥
 ਅੰਨੈਹੁਕਮਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
 ਪੀਵਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲ
 ਖਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁ
 ਗਵਾਇਨਆਪੁਗਣਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫ
 ਲੁਪਾਇਬੀਜਫਲਾਇਆ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਦਰ

ਸਨੁਦੇਖਿਥਿਆਨੁਪ ਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁਵੀਚਰਿ
 ਗਿਆਨੁਕਮਾਇਆਚਰਣਕਵਲਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਿਵਸਾ
 ਇਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਇਸੇਵਕਗਾਇਆਗੁਰਚੇ
 ਲਾਪਰਚਾਇਜਗੁਪਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਚਲਾਇ
 ਨਿਜਘਰਿਛਾਇਆ॥੧੪॥ਜੇਗਜੁਗਤਿਗੁਰਸਿਖਗੁਰਿਸ
 ਮਧਾਇਆਆਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸਨਿਰਾਸੁਵਲਾਇਆ॥
 ਬੋਝਪਾਣੀਅੰਨੁਖਾਇਪੀਆਇਆਬੋਝਬੋਲਣੁਬੋ
 ਲਿਨਸੁੰਖਸੁਖਾਇਆਬੋਝੀਰਾਤੀਨੀਦਨਮੋਹਿਫਹਾ
 ਏਆਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜਾਇਨਲੋਭਿਲੁਗਾਇਆ॥੧੫॥

॥ ਮੁੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪਦੇ ਸੁਮੰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਖੰਥਾ ਖੰਥਾ ਸੀਵਾਇ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਝੁਲੀ ਪਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੇਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕਿ ਭੂਭੂ ਟਾਇਆ ॥
 ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਪਤਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਡੰਡਾ ਗਿਆ ਨੁਵੀ ॥
 ਚਾਰੂ ਦੂਤ ਸਧਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਸਤਸੰਗੁ ਸਮਾਇਆ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਸਿੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਈ ਪੰਥੁ ਨਿਜ ਪਰਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਆਦੇ
 ਉਮਲ ਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਹਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ॥
 ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿ

੧੭੨

ਖੀਗੁਰਸਿਖਸਿਖਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਕਰਿਭਾਉ
 ਮੰਨਿਵਸਾਇਆਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਭਾਇ
 ਆਗੁਰਸਿਖਸੰਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਚਉ
 ਪਵਿਸੇਲਹਸਾਰਜੁਗੁਜਿਣਿਆਇਆ॥੧੮॥ਸਤੁ
 ਰੰਜਬਾਜੀਖੇਲੁਬਿਸਾਤਿਬਣਾਇਆਹਾਥੀਘੋਰੇ
 ਰਥੀਪਾਮਾਦੇਆਇਆਹੋਇਪਤਿਸਾਹਵਜੀਰਦੁ
 ਇਦਲਛਾਇਆਹੋਇਗਡਾਵਰਿਜੋਪਜੁਪੁਮਚਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਚਲਾਇਹਾਲਪੁਜਾਇਆ
 ॥ਪਾਇਕੋਹੋਇਵਜੀਰਗੁਰਿਪਹੁਚਾਇਆ॥੧੯॥ਭੁੰਢਿ

ਚਿਨ੍ਹਿ ਮਾਇ ਨਿਮਿਭੈਵਿ ਚਿਜਾਇਆ ਭੈਵਿ ਚਿਗੁਰਮੁਖਿ १੭੩
 ਪੰਥਿ ਸਰਣੀਆਇਆ ਭੈਵਿ ਚਿਸੰਗਤਿ ਸਾਪਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇਆ ਭੈਵਿ ਚਿਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ
 ਭੈਵਿ ਚਿਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ਭੈਵਿ ਚਿ
 ਨਿਜ ਪਾਰਿਜਾਇ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ੨੦੦ ਗੁਰਪਰਮੇਸ
 ਰਜਾਇ ਸਰਣੀਆਇਆ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਨ
 ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ਨਿਜ ਪਦੁ
 ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕਮਾਇ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ

ਜਗਿਆਇ ਜਗਤੁਤਗਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੦ ॥ ਵੀਹ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਾਤਿਸਾਂਹਾਂ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਤਿਸੁਹਾਣੀ ॥ ਐਵਡਾ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ
॥ ਐਲਊਥਾਲੀ ਦਗਾਹੁ ॥ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਐਕੁ ਦਰਤਿ
ਅਗਮੁ ॥ ਅਥਾਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਐਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲ
ਹਾ ਅਕਥਕਾਣੀ ॥ ਐਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁ ਸਦਕੁ ਰਬਾ
ਣੀ ॥ ੧ ॥ ਬਹਮੋ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਲਖਾਪਿ ॥ ਆਇਦੇ ॥
ਨਰਦਸਾਰਦਸੇ ਸਕੀਰਤਿ ਗਾਇਦੇ ॥ ਗਣਗੀ ਪਰਬਗ

ਟੇਸਨਾਦਵਜਾਇਦੋ॥ਛਿਅਦਰਸਨਕਰਿਵੇਸਸਾਂਗਬਣਾ ॥੧੧੪॥
 ਇਦੋਗੁਰਚੇਲੇਉਪਦੇਸਕਰਮਕਮਾਇਦੋ॥ਆਦਿਪੁਰਖਾਮੰ
 ਦੇਸਪਾਭਨਪਾਇਦੋ॥੨॥ਪੀਰਪੇਕੀਬਰਹੋਇਕਰਦੇਬੰਦਗੀ
 ॥ਸੰਖਮਸਾਇਕੋਹੋਇਕਰਿਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ਗਉਸਕੁਤਬਕਈ
 ਲੇਇਦਰਬਖਸੰਦਗੀ॥ਦਰਦਰਵੇਸਖਲੋਇਮਸਤਮਸੰ
 ਦਗੀ॥ਵਲੀਓਲਹਸੁਟਿਸੋਇਕਰਨਿਪਸੰਦਗੀ॥ਦਰਗਹ
 ਵਿਰਲਾਕੋਇਬਖਤਬਿਲੰਦਗੀ॥੩॥ਸੁਟਿਆਖਾਣਿਵਖੰ
 ਟੁਆਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨੁਨਸਚੁਸਿਵਾਣਿ
 ॥ਆਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ॥

ਵੇਦਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁਨਾਮਖਰੁਜਾਇਆ॥ਦੀਨਦੁਨੀਪੈਰਾ
 ਏਚੇਜਿਵਿਗਾਇਆ॥ਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣੁਕੁਦਗਤਿਆ
 ਏਆ॥੪॥ਲਖਲਖਹੁਪਸਹੁਪਾਮਨੁਪਧਿਆਵਹੀ
 ॥ਰੰਗਬਿੰਗਸੁਰੰਗਤਰੰਗਬਾਣਾਵਹੀ॥ਗਾਗਨਾਦਵਿਸ
 ਮਾਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਵਹੀ॥ਰਸਕਸਲਖਸੁਮਾਦਚਖਿ
 ਚਖਾਵਹੀ॥ਗੰਧਸੁਗੰਧਕੋਰੇਤ੍ਰਿਮਹਮਹਕਾਵਹੀ॥ਗੇ
 ਰਮਹਲਿਸੁਲਤਾਨਮਹਲੁਨਪਾਵਹੀ॥੫॥ਸਿਵਸ
 ਕਤੀਦਾਮੇਲੁਦੁਬਿਧਾਹੋਵਈ॥ਤ੍ਰੇਗੁਣਮਾਇਆਖੇ
 ਲੁਭਰਿਭੁਰਿਪੋਵਈ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਭੇਲੁਹਾਰਪੋ

ਵਈ॥ਪੰਜਿਤਤਪਰਵੇਲਾਮੰਤ੍ਰਿਵਿਗੋਵਈ॥ਛੁਅ ੧੭੫
 ਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਸਿਹਸਿਰੋਵਈ॥ਗਿਧਿਸਿਧਿ
 ਨਵਨਿਧਿਨੀਦਨਸੇਵਈ॥੬॥ਸਹਸਸਿਮਾਣ
 ਪਲਖਕੰਮਿਨਮਾਵਹੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਉਨਮ॥
 ਨਮੰਤ੍ਰੁਨਪਾਵਹੀ॥ਲਖਸਸੀਅਰਲਖਭਾਂਨਅਹਿ
 ਨਿਸਿਪਾਵਹੀ॥ਲਖਪਰਕਿਰਤਿਪਗਣਕਰਮਕਮ॥
 ਵਹੀ॥ਲਖਲਖਗਰਬਗੁਮਾਨਲਜਲਜਾਵਹੀ॥
 ਲਖਲਖਦੀਨਈਮਾਨਤਾਤ੍ਰੀਲਾਵਹੀ॥ਭਾਉਭਗ
 ਤਿਭਗਵਾਨਸਾਚਿਸਮਾਵਹੀ॥੧॥ਲਖਪੀਰਪਾ

ਰਿਸਾਹ ਪਰਚੇ ਲਾਵਹੀ ਟੀਨ ਦੁਨੀਅਸ ਗਾਹਾ ਬਿਨ
 ਪਾਵਹੀ ਕਟਕ ਮੂਰੀ ਦਪਨਾ ਹਸੇ ਵਕਮਾ ਵਹੀ ਅੰਤੁ
 ਨਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਅਖਿਸੁਣਾ ਵਹੀ ਲਉ ਬਾਲੀ ਦ
 ਰਗਾ ਹਖਵੇਧਿਆ ਵਹੀ ॥੮॥ ਲਖ ਸਾਹਿਬਿ ਸਿਰਦ
 ਗਮਾ ਵਣਜਾ ਵਣੇ ਲਖ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ ਬਣਤ ਬਣ
 ਵਣੇ ਦਰਬਾਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਗਣਤ ਗਣਾ ਵਣੇ ਪਰਵਾਰੈ
 ਸਾਧਾਰ ਬਿਰਦ ਸਦਾ ਵਣੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਪੋਹ
 ਕਮਾ ਵਣੇ ਕਰਦੇ ਚਾਰਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦਹਾਦਿ ਸਿਧਾ ਵਣੇ
 ॥ ਲਖ ਲਖ ਬੁਝਰ ਕਵਾਰ ਮਨੁ ਪਰਚਾ ਵਣੇ ॥੯॥ ਲਖ

ਦਾਤੇਦਾਤਾਗਮੀਗਿਮੀਗਿਦੇਵਹੀ॥ਅਉਤਰਿਲਖਅਵਤਾ ੧੭੬
 ਰਕਾਰਕਰੇਵਹੀ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ॥ਵੀ
 ਚਾਰੀਵੀਚਾਰਿਭੇਤੁਨਦੇਵਹੀ॥ਕਰਤੂਤੀਆਚਾਰਕ
 ਰਿਜਸੁਲੇਵਹੀ॥ਲਖਲਖਜੇਵਣਵਾਰਜੇਵਣ
 ਜੇਵਹੀ॥ਲਖਦਗਹਦਰਬਾਰਸੇਵਕਸੇਵਹੀ॥੧੦
 ॥ਸੁਰਵੀਰਵਹੀ॥ਅਮਜੋਰੁਜਣਾਵਹੀ॥ਸੁਟਿਸੁਟਿ
 ਸੁਰਤੇਲਖਾਮਾਖਿਸੁਣਾਵਹੀ॥ਖੇਜੀਖੇਜਨਿਖੇ
 ਜਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵਹੀ॥ਚਿਰਜੀਵੈਲਖਹੋਇਨ
 ਓੜ੍ਹਕਪਾਵਹੀ॥ਖਰੇਸਿਆਣੋਹੋਇਨਮਨੁਸਮਝੁ॥

ਵਹੀ॥ ਲਉ ਬਾਲੀ ਦਰਗਾਹ ਚੋਟਾਂ ਖਾਵਹੀ॥ ੧੧॥
 ਸਿਕਮ ਤਿਲਖ ਹਰੀ ਮਚ ਲਤ ਬਣਾਵਹੀ॥ ਆਰ
 ਲਹੋਇ ਫਹੀ ਮਮਤ ਮਤਾਵਹੀ॥ ਗਾਫ ਲਹੋਇ ਗ
 ਨੀ ਮਵਾਦ ਵਪਾਵਹੀ॥ ਲਾਤਿਲ ਤਿਕਰ ਨਿਮੁ ਹੀ ਮ
 ਆਪੁਗ ਟਾਵਹੀ॥ ਹੋਇ ਜਦੀ ਦ ਕਦੀ ਮਨ ਬੁਦੀ
 ਮਿਟਾਵਹੀ॥ ਸਾਬਰੁ ਹੋਇ ਹਲੀ ਮ ਆਪੁਗ ਵਾਵਹੀ
 ॥ ੧੨॥ ਲਖ ਲਖ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ
 ॥ ਸੁਹ ਦੇ ਲਖ ਸਹੀ ਦ ਜਾਰ ਤਲਾਵਹੀ॥ ਲਖ ਰੋਜੇ
 ਲਖ ਈ ਦ ਨਿਵਾਜ ਕਰਾਵਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਫਤ

ਸੁਨੀਦਮਨਪਰਚਾਵਹੀ॥ਹੁਜਰੇਕੁਲਫਕਲੀਦਜੁਹ १੭੭
 ਦਕਮਾਵਹੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦਨਮਾਪੁਜਣ॥
 ਵਹੀ॥੧੩॥ਉਚੇਮਹਲਉਸਾਰਿਵਿਛਾਇਵਿਛਾ॥
 ਵਣੇ॥ਵਡੇਦੁਨੀਅੰਦਾਰਨਉਗਣਾਵਣੇ॥ਕਰਿ
 ਗਫ਼ਕੋਟਹਜਾਰਗਜਕਮਾਵਣੇ॥ਲਖਲਖਮ
 ਨਸਬਦਾਰਵੰਧੂਵਧਾਵਣੇ॥ਪੁਰਭਰੇਅੰਕਾਰ ੩
 ਆਵਣਜਾਵਣੇ॥ਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਰਖਰੇਰਗਵ
 ਣੇ॥੧੪॥ਤੀਰਥਲਖਕੋਰੇਕ੍ਰਿਪੁਰਥੀਨਾਵਣਾ॥
 ਦੇਵੀਦੇਵਸਥਾਨਸੇਵਕਗਵਣਾ॥ਜਪਤਪਸੀ

ਜਮਲਖਸਾਧਿਸਪਾਵਣਾਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦੋਰਗ
 ਲਗਾਵਣਾਵਰਤਨੇਮਲਖਦਾਨਕਰਮਕਮਾਵਣ
 ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਪਖੰਡਿਨਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ਪ
 ਪਲੀਆਭਰਨਾਲਿਲਖਤਰੰਦੀਆਯਤ੍ਰਕਓਤ੍ਰਕ
 ਭਾਲਿਸੁਧਿਨਲਹੰਦੀਆਯਮਨਲਮਨਲਕਰਿ
 ਖਿਆਲਉਮਗਿਉਤ੍ਰੰਦੀਆਯਉਛਾਲਿਕਰਨਿਉਛ
 ਲਨਉਭਿਚਤ੍ਰੰਦੀਆਯਲਖਾਮਗਾਸਪਤਾਲਕਰਿ
 ਮੁਹੰਦੀਆਯਦਰਗਾਹਇਕਰਵਾਲਬੰਦੇਬੰਦੀਅੰ०
 ॥੧੬॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁਕਰਿਦੇਖਾਲਿਆਖ०

ਈਬਾਣੀਚਾਰਿਚਲਤੁਓਠਾਲਿਆਪੰਜਿਤਤਉਤਪ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਤਿਬੀਧਿਬਹਾਲਿਆਛਿਅਹੁਤਿਬਾਹਮਾਹਸਿਰਜਿ
 ਸਮਾਲਿਆਮਹਿਨਿਸਿਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਦੀਵੇਬਾਲਿਆ ॥
 ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉਪਸਾਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕੁ
 ਦਰਤਿ ਇਕੁ ਕਵਾਉਥਾਪਉਥਾਪਦਾ ॥ ਤਿਦੂੰਲਖਦਰੀ
 ਆਉਨਓਤ੍ਰਕੁਜਾਪਦਾ ॥ ਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡਸਮਾਉਨਲ
 ਹਰਿਵਿਆਦਾ ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਚਾਉਲਖਪਰਤਾਪਦਾ
 ॥ ਕਉਟੁਕਰੈਅਰਥਾਉਵਰਨਸਰਾਪਦਾ ॥ ਲਹੈਨਪਛਿ
 ਤਾਉਪੁੰਨਪਾਪਦਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕੁਦਰਤਿਅਗਮੁਅਥਾਹਮੰ

ਤੁਨਪਾਈਐਯਾਦਰੁਬੇਪਰਵਾਹੁਕਿਨਪਰਚਾਈਐ॥
 ਕੇਵਰੁਹੈਦਗਾਹਮਾਖਿਸੁਣਾਈਐਕੋਇਨਦਸੈਰਾਹੁ
 ਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐਕੇਵਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਿਉ
 ਕਰਿਧਿਆਈਐਮਾਥਿਗਤਿਗਤਿਅਸਗਾਹੁਨਅ
 ਲਖਲਖਾਈਐ॥੧੮॥ਮਾਦਿਪੁਰਖੁਪਰਮਾਦਿਅ
 ਚਰਜੁਆਖੀਐਮਾਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਸਬਦੁਨ
 ਸਾਖੀਐਵਰਤੈਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਨਗਲੀਗਾਖੀਐ
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਛਲਾਦਿਸਹਜਿਸਭਾਖੀਐ॥
 ਉਨਮਨਿਅਨਹਦਿਨਾਦਿਲਿਵਅਭਿਲਾਖੀਐ॥

ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦਿ ਪੁਰਨ ਪਾਖੀ ਐ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੭੯ ॥
 ਦਿਕੇ ਵਲ ਕਾਖੀ ਐ॥
 ੨੦॥ ੨੧॥ ਇਕੀ ਹ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਿਗਾਧਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ਹੋਆ ਏਕੈ
 ਕਾਰੁ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਚਲਤੁ ਰ
 ਚਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ॥ ਸਚ
 ਪਰ ਵੇਦ ਗਾਰੁ ਤੈ ਗੁਣੁ ਮਾਇਆ॥ ਸਿਰਠਿ ਸਿਰਜਣੁ
 ਹਾਰੁ ਲੇਖਿ ਲਿਖਾਇਆ॥ ਸਬੁ ਸੇਵੈ ਮਾਧਾਰੁ ਨ ਤੇਲਿ
 ਤੁਲਾਇਆ॥ ਲਖਿਆ ਬਿਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨ ਮਾਹੁ ਜਣਾ

ਇਆ। ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਵੀਚਾਰੁ ਨ ਆਖਿਤੁ ਟਾਇਆ॥੧॥
 ਨਿਰਾਲੀਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇਆ। ਓਹੈ ਹੀ ਸਚਿ ਚਾ
 ਟੁਕਿ ਨਿਪਹੁ ਚਾਇਆ। ਖੰਭੀ ਚੋ ਜਵਿਰਾਣੁ ਆਇ ਮਿ
 ਲਾਇਆ। ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਮਸਮਾਇ ਨਟਲੇਟਲਾਇ
 ਆ। ਮਿਲੈ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ। ਪੁਗਵਾਇਆ। ਦਰਗਹ
 ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਇਆ॥੨॥ ਓੜਕੁ ਓੜ
 ਕੁ ਭਾਲਿ ਨ ਓੜਕੁ ਪਾਇਆ। ਓੜਕੁ ਭਾਲਿ ਗਏ ਸਿ
 ਫੇਰਨ ਆਇਆ। ਓੜਕੁ ਲਖ ਕੋਰੇ ਕੁੰਭਰ ਮਿਭੁਲਾ
 ਏਆ। ਆਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨ ਅੰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ॥

ਹਾਥਿਨਪਾਰਵਾਰੁਲਹਗੀਛਾਇਆਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾ ੧੮੦
 ਉਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਕਾਦਰੋਨਕੁਰਬਾਣੁਕੁਦ
 ਰਤਿਆਇਆਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁਗੁਰਿਸਮਸਾਇਆ
 ॥੩॥ ਸਚਾਸਿਰਜਾਣਿਹਾਰੁਸਚਿਸਮਾਇਆਸਚ
 ਹੁਪਉਣੁਉਪਾਇਪਾਟਿਪਾਟਿਛਾਇਆਪਵਣੁਪਾਣਿ
 ਸਾਜਿਸੀਜੁਨਿਵਾਇਆਤੁਲਹਾਧਰਤਿਬਣਾਇਨੀਰ
 ਤਗਾਇਆਨੀਰਹੁਉਪਜੀਅਗਿਵਣਖੰਡੁਛਾਇਆ
 ਅਮਗੀਹੋਦੀਬਿਰਖਸੁਫਲਫਲਾਇਆਪਉਣੁਪਾ
 ਈਬੈਸੀਤਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇ

ਸੁਖਲੁ ਰਚਾਇਆ॥੪॥ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੁਇ
 ਆ॥ ਕੇਵਰੁ ਹੋਅਪਉ ਟੁਟਿ ਰੈਚਉ ਟੁਟਾਇਆ॥ ਚੰਨ ਟੁਟਾ
 ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਬਿਰਖ ਬੋਧਾਇਆ॥ ਖਹਿਖਹਿਵੰਸੁ ਗਵਾਇਵੰ
 ਸੁਜਲਾਇਆ॥ ਸਿਵਸਕਤੀ ਸਹਲੀ ਗੁਅੰਗੁ ਜਣਾਇ
 ਆ॥ ਕੋਇਲ ਕਾਉਨਿ ਆਉ ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਇਆ॥
 ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਸਾਹਗੁਣਾਇਆ॥ ਪੀਜਿ ਸਬਦ
 ਰਵਾਣੁ ਨੀਸਾ ਟੁਟਾਇਆ॥੫॥ ਗਗਨੁ ਦਸੰਬਾਦ
 ਗਿਆਨੁ ਚੇਤਾਇਆ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸਾਧਿ ਸਾਧੁ ਸ
 ਦਾਇਆ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹਉ ਲੀਪਿ ਨਿਜ ਪਰਿਆਇ

ਮਾਪੂਰਕਕੀਰਕਰੇਚਕੜਾਟਕਧਾਇਮਾਨਿਉਲੀਕ ੧੮੧
 ਰਮਭੁ ਯੰਗਮਾਸਣਲਾਇਮਾਨਾਇਤ੍ਰੀਪੰਗੁਲਾਝੁ ०
 ਗਿਸੁਖਮਨਿਛਾਇਮਾਨਾਖੇਚਰਭੂਚਰਦਾਚਰਸਾਧਿ
 ਸਧਾਇਮਾਨਾਸਾਧਾਮੋਗੇਚਰਖੇਲਉਨਮਨਿਮਾਇ
 ਮਾਨਾ ॥ ਵਾੜੈਸਤਾਅੰਗੁਲਲੈਮਨੁਪਵਣੁਮਿਲਾਇਮਾ
 ਨਾਸੋਹੰਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇਮਲਖੁਲਖਾਇਮਾਨਿਸੁਰਿ
 ਪਾਰਿਚੁਮਾਇਮਪਿਓਪੀਮਾਇਮਾਨਾਅਨਹਦਧੁ
 ਨਿਲਿਵਲਾਇਨਾਦੁਵਜਾਇਮਾਨਾਅਜਪਾਜਾਪੁਜ
 ਪਾਇਸੁਨਿਸਮਾਇਮਾਨਾਸੁਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਮਾ

ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ ਨਿਜ ਪਰੁਛਾ ॥
 ਇਆ ਗੁਰਸਿਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੁਾਇ ਪੁਗਾਪਾਇਆ ॥
 ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਚੰਦ ਨਿ
 ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿਫਾਲਿਆ ਸਲਲੇਸ
 ਲਲਸੀ ਜੇਗੁ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਚਾਲਿਆ ਪਵਣੈ ਪਵਣੂ
 ਸਮਾਇ ਅਨਹਦੁ ਭਾਲਿਆ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਪਰੋ
 ਇਦਿ ਖਾਲਿਆ ਪਥਗੁ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸੁ ਪਾਲਿ
 ਆਮਨ ਲਪੀਖ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਪਿਤਾ ਸਮਾਲਿਆ
 ਥਾਥੇ ਥਾਥੇ ਮੁਮਿਲਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥

॥ ਕੇਵਰੁ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੇਵਰੁ ਕੀਰਤੋ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਲੁੱਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਾਰਿ ਬਹਮੰਡ ਕੋਰੇ ਤਿਕ ਵਾਉ ਵ
 ਧਾਇਆ ॥ ਲਖ ਲਖ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ॥ ਅਧਰ ਧਰਾਇ
 ਆਪਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਥੈ ਸੰਤ ਰੁਲਖ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ
 ਚਉਗਸੀ ਹਜੇ ਨਿਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜੇ ਨਿਜੇ ਨਿਜੀ ਅ
 ਜੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ
 ਅਲੇਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾਨ ਉਅੰ
 ਖਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਸਚੁ ਥਾਉ ਧਿਆਨੁ ਪਰ
 ਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸਰ ਉਸਾਰਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੮ ॥

ਰਗਹਸਚੁਨਿਆਉਹਕਮੁਚਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚਾਗਿਰਾਉਸਬਦਵਸਾਇਆਮਿਟਿਆਗਰ
 ਬੁਧਾਮਾਉਗਰੀਬੀਛਾਇਆਗੁਰਮਤਿਸਚੁਹਿ
 ਆਉਮਜਰੁਜਗਾਇਆਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਉ
 ਸੁਭਾਣਾਭਾਇਆ॥੧੦॥ਸਚੀਖਸਮਰਜਾਇਗੁ
 ਣਾਭਾਵਣਾਸਤਿਗੁਰਪੈਗੀਪਾਇਆਪੁਗਵਾਵ
 ਣਾਗੁਰਚੇਲੁਪਰਚਾਇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਮਲਖਲਖਾਵਣਾ॥
 ਗੁਰਸਿਖਿਤਿਲੁਨਤਮਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣਾਸਬ

ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕਮੁਮਨਾਵਣਾ॥ਵੀਹਇਕੀ ੧੮੩
 ਹਲੀਪਾਇਨਿਜਪਰਿਜਾਵਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਪਾਇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਇਕੁਗੁਰੁਇਕੁਸਿਖੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਸਿਖੁਸਚਿ
 ਸਮਾਣਿਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੋਸਿਖੁਸਬਾਦਿਵਖਾਣਿ
 ਆ॥ਅਚਰਜਬੂਰਭਾਵਿਖੁਸਚੁਸੁਹਾਣਿਆ॥
 ਲੇਖੁਅਲੇਖੁਅਲਿਖੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ॥ਸਮ
 ਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਵਣਜਾਣਿਆ॥ਨੀਸਾਣਾ
 ਹੋਇਲਿਖੁਹਦਨੀਸਾਣਿਆ॥ਗੁਰਸਿਖੁਹਗੁਰਸਿ
 ਵਿਖੁ

ਖੁਹੋਇਹੋਰਾਇਆ॥੧੩॥ਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਪੁਰਿਅਪਿ
 ਰਿਪੀਆਵਣਾ॥ਮਹਰਮੁਹਕਾਹਜੁਰਿਅਲਖਲਖ
 ਵਣਾ॥ਪਟਅਵਪਟਰੁਪੁਰਿਰਿਦੈਸਮਾਵਣਾ॥
 ਥੀਅਹੁਹੋਇਅੰਗੁਰੁਸੁਫਲਿਸਮਾਵਣਾ॥ਬਾਵ
 ਨਹੋਇਠਰੁਮਹਮਕਾਵਣਾ॥ਚੰਦਨਚੰਦਕਪੁਰ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਾ॥ਸਸੀਅਰਅੰਦਰਿਸੁਰਤਖਤਿ
 ਬੁਝਾਵਣਾ॥ਚਰਣਕਵਲਦੀਪੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਲਾਵਣਾ॥ਕਾਰਣਲਖਅੰਕੁਰਕਾਰਣਕਾਰਵਣ
 ਾਵਜਨਿਅਨਹਦਤੂਰਜੋਤਿਜਗਾਵਣਾ॥੧੩॥

ਇਕੁਕਵਾਉਅਤੇਲੁਕਦਰਤਿਜਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਅੰਕਾਰ ੧੮੪
 ਅਬੋਲੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਲਖਦਰੀਆਵਾਅਲਿਲੁ
 ਪਾਣੀਆਣੀਅੰਮ੍ਰਿਹੀਰੇਲਾਲਾਅੰਮ੍ਰਿਲੁਗੁਰਸਿਖਜਾ
 ਣੀਅੰਮ੍ਰਿਗੁਰਮਤਿਅਚਲਅੰਡੋਲਪਤਿਪਰਵਾਣੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥੁਨਿਰੋਲੁਸਚੁਸੁਹਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਸਾਇਰ
 ਲਖਫੰਫੋਲਸਬਦੁਨੀਸਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਚਰਣਕਵਲਰ
 ਜਘੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਤਾਰਜਿਅ
 ਕਥਕਹਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿ॥੧੪॥ਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣੁਕੀਮਨਜਾ
 ਣੀਅੰਮ੍ਰਿਕੇਵਰੁਵਰੁਹਾਣੁਆਖਿਵਖਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਕੇਵਰੁ

ਅਖਾਤੁ ਫੁਮਾ ਫੁਨਿਮਾਈਐ॥ ਲਖਾਜਿਮੀਅਸਮਾਣਤਿਲੁ
 ਨਤੁਲਾ ਟੀਐ॥ ਕੁਦਗਤਿਲਖਜਗਾਨੁਹੋਇਹੈਗਾ ਟੀਐ॥ ਸੁ
 ਲਤਾਨਾਸੁਲਤਾਨੁਹੁਕਮੁਨੀਸਾ ਟੀਐ॥ ਲਖਸਾਇਰਨੈ
 ਸਾਣਬੁੰਦਸਮਾਈਐ॥ ਭੂਵਾਅਖਾਣਵਖਾਣਅਕਬਕ
 ਹਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਚਲ ਫੁਹੁਕਮਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇ
 ਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥਿਚਲਾਇਚਲ ਫੁਭਾਇਅਗਾਸਿਦ
 ਕਸਬੂਰੀਪਾਇਕਰਿਸੁਕਗਾਇਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁ
 ਲਖਾਇਚੋਜਵਿਰਾਇਅਗਾਵਰਤ ਫੁਬਾਲਸੁਭਾਇ
 ਅਗਾਦਿਵਖਾਇਅਗਾਸਾਪਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਇਸਚੁ

ਸੁਭਾਣਿਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਇ ॥ ੧੮੫ ॥
 ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਵਾਅ ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਸਗਾਹ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਾ ਬਿਨ ਆਣੀਐ ॥ ਬੂੰਦ ਲਖ ਪਰ
 ਵਾਹੁ ਲੜਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਅਕ
 ਥਕਾਣੀਐ ॥ ਪਰਵਾਹੁ ਨ ਰਾਹੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਹਾਣੀਐ ॥ ਲ
 ਓਥਾਲੀ ਦਰਗਾਹ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾ
 ਹੁਤਾ ਏਨਿ ਤਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਹੋਇ ਪੈਗਾਣੀ
 ਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਦੁ

ਨਉਬਲਵੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰ
 ਚੰਦ੍ਰਜੁਗਤਿਜਗਾਈਐ॥ ਸੋਪਿਭਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁਲਵੈਨ
 ਲਾਈਐ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਰੰਡੁ ਸਰਣਿਸਮਾਈਐ॥
 ਘੋਰਪਾਪਕਰਿਖੰਡੁਨਰਕਿਨਪਾਈਐ॥ ਚਾਵਲਾਮੰਦ
 ਰਿਵੰਡੁਉਬਰਿਜਾਈਐ॥ ਸਚਹੁਸਚੁਅਖੰਡੁਕੁੰਡੁਛਰੰ
 ਈਐ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਸਿਖਾਸਾਬਾਸਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਰਹਗਸਿਗੁਰੂਪਿਆਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਿ
 ਗਿਰਾਸਿਨਾਉਚਿਤਾਰਿਆ॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸ
 ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਸੇਵਸੁਰ॥

ਰਿਆਵਰਤਨਿਆਸਨਿਹਾਸਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁ ੧੮੬
 ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁਮਨਹਠਮਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਨਿਪਰਗਾਸੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆਗੁ ੧੮੭ਗੁਰਸਿਖਾਂਜੈ
 ਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਰੁਸਬਦੁਕਮਾ
 ਏਆਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਚਾਰੁਭਾਣਾਭਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੋਖਦੁਆਰੁਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪ
 ਕਾਰੁਮਨੁਸਮਝਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਧਾਰੁਸ
 ਚਿਸਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਾਂਲੋਕਾਰੁਲੇਪਨਲਾਇਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁ ੧੮੮ਗੁ

ਰਮੁਖਿਸਸੀਅਰਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਣਾ॥ਅਸਟਧ॥
 ਤੁਇਕਧਾਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਣਾ॥ਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਥਿ
 ਰਖਸੁਦਰਸਣਾ॥ਰੰਗਤਰੰਗਮਿਲਾਪੁਨਦੀਆਸਰਸ
 ਣਾ॥ਮਾਨਸੋਰਵਰੀਸਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤਰਸਣਾ॥ਪਰਮਹੰਸ
 ਗੁਰਸਿਖਦਰਸਾਅਦਰਸਣਾ॥ਚਰਣਸਰਣਗੁਰਦੇਵਪ
 ਰਸਾਅਪਰਸਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਅਮਰਨਮਰ
 ਸਣਾ॥੨੧॥੨੨॥ਬਾਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਦਰਸਨੋਪਰਨਬਹਮੁਅਚਰਜੁਦਿਖਾਇ॥

ਆਸਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਪਰਮੇ ਸਰੂਪਿਅ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਏਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਗਿਆਨੁ ਸਚੁ ਅਨਹਦੁ
 ਨਿਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ
 ਨੁਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਏਸਨਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਗੁਰ
 ਸਿਖ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਸਚੁ ਗ
 ਸਿਰਹਗਾ ਸਿਦੇਸਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਚਰਣੁ
 ਕਵਲ ਪਰਤਾਪੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨ ਤੈਪਾਪ
 ਜਾਨਿ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨ ਉਪਗਾਇਆ ਤੀਰਥਹੋਨਿ
 ਸਕਾਰਥੇ ਸਾਧਜਨਾ ਦਾਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੋਏ

ਮਨੁਸਾਧਿਕੈਚਰਣਕਵਲਗੁਰਚਿਤਿਵਸਾਇਆਉਪਮਾਸੰ
 ਧਮਗਾਧਿਬੋਧੋਟਮਪੋਕੋਸਾਪੁਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿ
 ਖਸਾਧਮਸੀਖਜਗਿਪਰਮਸਾਲਥਾਇਥਾਇਸੁਹਾਇਆ
 ਪੈਰੀਪੈਪੋਵਣੇਚਰਣੇਦਕੁਲੈਪੈਰੁਪੁਜਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲੁਮਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਪੀਜਿਤਤਉਤਪਤਿ
 ਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਆਪਗਵਾਇਆਚਰਣਕਵਲਸ
 ਰਣਾਗਤੀਸਭਨਿਪਾਨਸਭੇਫਲਪਾਇਆਲੋਕਵੇਦ
 ਗੁਰਗਿਆਨਵਿਚਿਸਾਧੁਪੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆਪਤਿ
 ਤਪੁਨੀਤਕਰਾਇਕੈਪਾਵਨਪੁਰਖਪਵਿਤ੍ਰਕਰਾਇਆਚ

ਰੋਟੋਕਮਾਹਿਮਾਮਮਿਤਿਸੇਖਸਹਸਮੁਖਮੰਤੁਨਪਾਇ ੧੮੮
 ਆਪੁਵੀਲੇਖੁਮਿਟਾਇਆਚਰੋਟੋਕਮਨੁਵਸਿਗ
 ਤਿਆਇਆਪੇਰੀਪੇਜਗੁਚਰਣੀਲਾਇਆ੩੭੮
 ਰੋਟੋਕੁਹੋਇਸੁਰਸਗੀਤਜਿਥੇਉਂਠਪਗਤਿਵਿਚਿਆਈ
 ਨਉਂਸੈਨਦੀਨਵਿਨਵੇਅਠਸਠਿਤੀਗਥਿਅੰਗਿਸਮੰ
 ਈਤਿਹੁਲੇਈਪਰਵਾਣੁਹੈਮਹਾਦੇਵਲੇਸੀਸਿਚਣੁ
 ਈਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੈਜੈਕਾਰੁਵਡੀਵਡਿਆਈ
 ਸਣੁਗੀਗਾਥੇਉਂਠਲਖਲਖਥੇਉਂਠਨਾਥਿਲਿਵਲਾ
 ਈਸਾਪੁਪੁਤ੍ਰਿਦੁਲੀਬੁਹੈਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰ

ਟਾਈ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਟਲਕੀ ਮਨੁ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਚਰ
 ਟ ਸਰਣਿ ਜਿਸੁ ਲਖ ਮੀਲ ਖਕਲਾ ਹੋਇ ਲਖੀ ਨ ਜਾ
 ਟਾ॥ ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਿਪਿ ਸਭੁ ਗੋਲੀ ਮਾਂਸਾ ਪਕਾ ਸਿਪਰ
 ਹੇਲ ਪਟਾਈ॥ ਚਰਿ ਵਰਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨ
 ਉਨਾ ਥਨਿ ਵਾਈ॥ ਤਿਨ ਲੋਅ ਚਉ ਦਹ ਭਵ ਟਜਾ ਲਿਖ
 ਲਿਖ ਮਹੀ॥ ਅਲਿਛੁ ਕਰ ਛਾਈ॥ ਕਵਲਾ ਸਟੁ ਕਵਲ
 ਪਤੀ ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਸਰਣ ਗਤਿ ਆਈ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕ
 ਹੋਇ॥ ਪੁਗਵਾਇਨਾ॥ ਪੁਗਣਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਪਾਥਾ ਵਨ ਰੂਪੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਲਿ

ਛਲਿਅਛਲਿਅਪਛਲਾਇ॥ ਮਾ॥ ਕੋਰੋਅਛਾਈਧਰਤਿਮੰ १੮੯
 ਗਿਪਿਛਦੇਵਡੀਪਿੰਡੁਵਧਾਇ॥ ਮਾ॥ ਦੁਇਕਰਵਾਕਰਿਤਿਨਿ
 ਲੋਅਥਲਿਗਜੇਫਿਰਿਮਗਰੁਮਿਣਾਇ॥ ਮਾ॥ ਸੁਟਗਹੁਚੀ
 ਗਜਾਇਕੋਗਜੁਪਤਾਲਲੋਕਦਾਪਾਇ॥ ਮਾ॥ ਬਹਮਾਬਿ
 ਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਭਗਤਵਛਲਦਰਵਨਸਦਾਇ॥ ਮਾ॥ ਬਾ
 ਵਨਲਖਸੁਪਾਵਨਾਸਾਪਸੰਗਤਿਰਜਾਇਛਾਇਛਾਇਅ॥
 ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਗਰਚਰਣਧਿਆਇ॥ ਮਾ॥ ੬॥ ਸਹਸਬ॥
 ਹਜਮਦਿਗਨਪਰਿਹੋਇਪਗਹੁਣਚਾਰੀ॥ ਮਾ॥ ਇ॥ ਮਾ॥
 ਕਾਮਪੋਣਲੋਗਾਇਕੋਜਮਦਿਗਨੈਦਾਸਿਰੁਵਛਵਾਇਅ॥

॥ ਪਟਦੀਸੁਟਿਕੈਰੇਟੁਕਾਪਰਸਰਾਮੁਧਾਈਕਰਿਧਾਇਆ॥
 ॥ ਏਕੀਹਵਾਰਕੋਰੇਪੁਕਾਰਿਖੜੀਮਾਰਿਨਿਖੰਤੁਗਵਾਇਆ॥ ਚ
 ਰਣਸਰਟਿਫੁਫਿਉਥਰੇਦੂਜੇਕਿਸੇਨਖੜਗੁਉਚਾਇਆ॥
 ॥ ਏਮੇਮਾਰਿਨਸਕੀਆਚਿਰੰਜੀਵਹੋਇਆਪੁਜਣਾਇਆ
 ॥ ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਨੁਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਰੰਗਮਹਲਰੰਗ
 ਰੰਗਵਿਚਿਦਸਰਬੁਕਉਸਾਲਿਆਾਰਲੀਆਲੇ॥ ਮਤਾਮਤਾ
 ਇਨਿਆਪਵਿਚਿਚਾਇਚਈਲੇਖਰੇਸੁਖਾਲੇ॥ ਪਰਿਅਸਾ
 ਫੈਪੁਤੁਹੋਇਨਉਕਿਧਰੀਅੇਥਾਲਕਥਾਲੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਨਾ
 ਉਲੈਦਿਆਤਿਨਿਹਤਿਆਤੁਹੋਏਨਿਗਲੇ॥ ਰਾਮਰਾਜੁਪ

ਰਵਾਣੁ ਜਗਿ ਸਤੁ ਸੀ ਤੋ ਖਧਰ ਮੁਰਖ ਵਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿ ੧੮੦
 ਚਿਉ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣੁ ਬਾਸਿ ਸੁਣੁ ਬਹਾਲੇ ॥ ਰਾਮਾ
 ਇੰਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਿਲਤਰੀ ਪਗਛੁਹਿ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਤਿ ਪਗਧੂਕਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ੮ ॥ ਕਿਸ ਨਿਲੇਆ ਮਵਤੁ
 ਰੁਜਗਿ ਮਹਿਮਾ ਦਸਮ ਸਕੀ ਪੁਵਖਾਣੈ ॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤਾ
 ਰਰਜ ਕਾਰਿ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਹਾ ਭਾਰ ਭੁਕ
 ਰਵਾਇਓ ਨੁਕੋਰੀ ਪਾਂਡੋ ਕਰਿ ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਇੰਦੁ ਦਿਕ ਬਹਮਾਦਿ
 ਕਾ ਮਹਿਮਾ ਮਿਤਿ ਮਿਰਜਾ ਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮਿਲੀਆ ਟਹਲੁ
 ਦੰਡਿ ਕੈ ਜਗਿ ਰਾਜ ਸੁਗਜੇਰਾਣੈ ॥ ਮੰਗਿ ਲਈ ਹਰਿ ਟਹਲੁ

ਏਹ ਪੇਰ ਧੋਇ ਚਰੋਟੇ ਦਕਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ ਸਥਾਇ
 ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਯਮ ਛੁਰੁ ਪਾਅਵਤਾਰੁ ਪਰਿਪੁਰਖਾਰ ਬੁਕਰਿਵੇ
 ਦਓ ਪਾਰੇ ॥ ਕਛੁਰੁ ਪੋਇ ਅਵਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਮਥਿ ਜਗਿਰਤ
 ਨਪਸਾਰੇ ॥ ਤੀਜਾ ਕਰਿ ਬੈਰਾਹੁ ਪੁਪਗਤਿ ਉਪਾਰੀ ਦੇਤ ਸੀਪ ॥
 ਰੋਚਉ ਥਾਕਰਿ ਨਗਸਿੰਘੁ ਪੁਪਸੁਰੁ ਮਾਰਿ ਪਹਿਲਾ ਦਿਉ
 ਬਾਰੇ ॥ ਇਕਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚਿ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰ ਲਏਅ
 ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋਰੇ ਕ੍ਰਿਜਿ ਨਿਲੂਅ ਲੂਅ ਅੰਦਰਿ
 ਸੰਜਾਰੇ ॥ ਲਖ ਕੋਰੇ ਕ੍ਰਿਇਵੇਹਿ ਮਾਓ ਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਵ
 ਰੋਚਰਣ ਕਮਲਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਸਤਰੇ

ਵਪਰਾਣਸਭੁਸੁਟਿਸੁਟਿਆਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਵਹਿ॥ਗਗ॥੧੮੯
 ਨਦਸੰਗੀਤਲਖਅਨਹਦਪੁਨਿਸੁਟਿਸੁਟਿਗੁਣਗਵਹਿ॥
 ਸੇਖਨਾਗਲਖਲੋਮਸਾਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅੰਦਰਿਲਿਵਲਾ
 ਵਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਾਗਿਆਨਪਿਆਨਤਿਲੁ
 ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਰ੍ਵੋਦੇਅਲਖਅਭੇਵਨਸੇਵ
 ਪੁਜਾਵਹਿ॥ਗੋਰਖਨਾਥਮਛੰਦ੍ਰਲਖਸਾਧਿਕਸਿਧਨੇਤਰ
 ਰਿਧਿਆਵਹਿ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਅਗਮਅਲਾਵਹਿ॥
 ੧੧॥ਅਥੇਤਿਵਤ੍ਰੀਬਾਮੁਣੈਸਉਹੋਆਏਮਸਲਤਿਫੇਗੀ॥
 ਸਿਰੁਉਚਾਅਹੀਕਾਰੁਕਾਰਿਵਲਦੇਪੰਗਵਲਾਏਰੇਗੀ॥ਅਖੀ

ਮੂਲਿਨਪੁਜੀਅਨਿਕਰਿਕਰਿਵੇਖਨਿਮੇਰੀਤੇਰੀਅਨਕੁਨਕੋ
 ਈਪੁਜਦਾਖਾਇਮਰੇਵੀਮਣੀਪਨੇਰੀਉਚੇਕੰਨਨਪੁ
 ਜੀਅਨਿਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਭੁਲੀਭੁਲੇਰੀਬੋਲਹੁਜੀਭੁ
 ਪੁਜੀਅੇਰਸਕਸਬਹੁਚਖੀਦੰਦਪੇਰੀਨੀਵੇਚਰਣ
 ਪੁਜਹਥਕੇਰੀ॥੧੨॥ਹਸਤਿਅਖਾਜੁਗਮਾਨੁਕਰਿਸੀ
 ਹਸਤਾਣਕੋਇਨਖਾਈਹੋਇਨਿਮਾਣੀਬਕਰੀਦੀਨਦੁ
 ਨੀਵਡਿਆਈਪਾਈਅਰਣੈਪਰਣੈਮੰਨੀਅੇਜਗਿਭੋ
 ਗਿਪਰਵਾਣੁਕਰਾਈਮਾਸੁਪਵਿਤ੍ਰਗਿਹਸਤੋਨਾਂਦ
 ਹਤਾਰਵੀਚਾਰਿਵਜਾਈਚਮਕੁਦੀਅਾਂਕਰਿਜੁਤੀਅੰ॥

ਸਾਹੁ ਚਰਣ ਸਗਣਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਭੂਰਪਖਾਵ ਜਮਣੀ ਦੇਕੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਤਨੁ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰਸ
 ਰਣਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭੁ ਸਰੀਰ ਸਕਾਰ ਬੇਅਤਿਅਪਵਿਤ੍ਰੁ
 ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਜਨਮਿ ਸਟਾਨ ਪਾਨ ਹੋਇ ਮਲੁ
 ਕੁਸੁਤੁ ਏਵੇਹੀ ॥ ਪਾਟ ਪਟੈ ਬਗਵਿਗਤੁ ਦੇਪਾਨ ਕੁਪੁਰਕੁਸੀ
 ਗਸਨੇਹੀ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁ ਅਰਗਜ ਹੋਇ ਦੁਰਗੀਧ ਸੁਗੀ
 ਧਹੁਰੇਹੀ ॥ ਰਾਜੇਗਾਜੁ ਕਮਾਵ ਦੇਪਾਤਿ ਸਾਹਖਹਿ ਮੁਏ ਸਭੇ
 ਹੀ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਗਣਿ ਵਿਣੁ ਨਿਹਫਲੁ ਮਾਣਸ ਦੇ
 ਹਇਵੇਹੀ ॥ ਚਰਣ ਸਗਣਿ ਮਸਕੀਨੀ ਜੇਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਰਣੀ ਆਏ॥
 ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਵਖਾਣੀਅਨਿ ਅੰਬਰੀਕੁ ਬਾਲਿਭਗਤਿ ਸ
 ਬਾਏ॥ ਜਨਕਾਦਿਕ ਜੈਦੇਉ ਜਗਿ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸਤਿਸੰਗਿ
 ਤਰਾਏ॥ ਬੇਟੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਦੇਉ ਪੰਨਾਸਪਨਾ ਭਗਤੁ ਸਦ॥
 ਏ॥ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਵਖਾਣੀਅੇ ਜਨੁ ਗਵਿਦਾ ਸਾਥਿ ਦਰੁਗੁਰ
 ਭਾਏ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਵਿਚਿ ਭਰਮੁ ਖਿਚਰਣੁ ਕਵ
 ਲਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਐਸੇ ਮਾਗੀ ਪਰਗਟੀ ਆਏ॥ ੧੫॥ ਲੋਕ
 ਵੇਦੁ ਸੁਣਿ ਆਖਦਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਵਖਾਣੈ
 ॥ ਸੁਰਗਲੋਕ ਸੁਣੁ ਮਾਤੁ ਲੋਕ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਰ ਪਤਾਲ ਨਜ

ਏ॥ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਾ॥ ਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਗੋਇਰੈਗਏ॥ ਓ ੧੯੩
 ਤਮਮਧਮਨੀਚਹੋਇਸਮਝਿਨਸਕਨਿਚੋਜਾਵਿਡਾਏ॥ ਰਜ
 ਗੁਣਤਮਗੁਣਾਆਖੀਅੇਸਤਗੁਣਸੁਣਿਆਖਾਣਵਖਾਏ
 ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਾਸਿਭੁਗਮਦੇਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਾਸਿਵ॥
 ਏ॥ ਫਕਤੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਏ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਜੁਗਿਇਕੁਵਿ
 ਗਾਤੁਦਾਤਿਸੁਪਿਛੈਫਟਵਿਦੇਸੁਪੀਤਾਏ॥ ਥੋਤੈਨਗਰੀਵਗਲੀ
 ਅੇਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁਨਗਕਿਸਹਮਾਏ॥ ਜੋਫੈਵੈਸੋਫਵੀਦਾ
 ਕਲਿਜੁਗਿਸਚਾਨਿ॥ ਆਉਕਰਾਏ॥ ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਤੈਤੈ
 ਜਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਚਾਗਿਦਿਤਾਏ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਨਾਉ

ਅਥਾਪਣਹੋਰਕਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਲੁ
 ਟੀਐਬੀਜਿਆਪਾਪੁਪੁੰਨੁਕਰਿਦੁਖਸੁਖਪਾਏ॥ਕਾਲਿਜੁ
 ਗਿਚਿਤਵੈਪੁੰਨੁਫਲੁਪਾਪਹੁਲੇਪੁਆਪਰਮੁਕਮਾਏ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧੧॥ਸਤਜੁਗਦਾ
 ਅਨਿਮਾਉਵੇਖਿਧਉਲਪਰਮੁਹੋਆਉਰੀਣਾ॥ਸੁਰਪ
 ਤਿਨਰਪਤਿਚਕ੍ਰਵੈਗਖਿਨਹੀਪਨਿਬਲਮਤਿਹੀਣਾ॥ਭੈਭੈ
 ਖਿਸਿਆਪੇਗੁਇਕੁਹੋਮਜਗਜਗੁਬਾਪਿਪਤੀਣਾ॥ਦੁਅੰ
 ਪਰਿਦਾਇਪਗਧਰਦੇਪੁਜਾਰਪਖੰਡੁਅਲੀਣਾ॥ਕ
 ਲਜੁਗਿਗਰਿਆਪੇਗੁਇਕੁਹੋਇਨਿਮਾਣਾ॥ਧਰਮੁਅਧੀ

ਟਾਅਾ ਟੁਨਿਮਾ ਏਸਤਿਗੁਰੂਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗਟਪਰਬੀਟਾ॥੧੮੪
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮੁਸਪੁਰੁਟੁਰੀਟਾ॥੧੮॥ਚਾਰਿਵਰਨਿਇਕਵ
 ਰਨਿਕਰਿਵਰਨਅਵਰਨਸਾਧਸੰਗੁਜਾਪੋਪਾਛਿਅਰੁਤੀਛਿ
 ਅਦਰਸਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸੁਰਜੁਥਾਪੋਪਾਥਾਹਪੰਥਮਿ
 ਟਾਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਵਡਾਪਰਤਾਪੋਪਾਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾ
 ਅਨਹਦਸਬਦੁਅਗੰਮੁਅਲਾਪੋਪੋਗੰਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁ
 ਰਸਿਖਾਂਗਰਾਸਿਪਛਾਪੋਪਾਅਏਆਵਿਚਿਉਦਾਉਕਰਿਆ
 ਪੁਗਵਾਏਜੋਪੋਅਜਾਪੋਲੀਪਿਨਿਕਬੇਵਰੈਸਗਾਪੋ॥੧੮॥
 ਮਿਲਦੇਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਮਿਲਿਮਿਲਿਕਰਨਿਸਲਾਮਾਲੇ

ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਰਨਿ ਅਦੇਸੁ ਮਿਲਿਆ ਦਿਖਰਖਾ ਅਦੇਸੁ
 ਵਿਸੇਖੀ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਰਿਓਨ ਮੋਓਨ ਮਨਾਰਾਇਣ ਬਹੁ
 ਭੇਖੀ ॥ ਬਾਮਣਨ ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰਿ ਕਰਿ ਅਸੀਰਵਚਨ
 ਮੁਹਦੇਖੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰਹਾ ਸਿਸਰੇ
 ਖੀ ॥ ਗਜਾਰੀ ਕੁਬਰਾ ਬਰੀਬਾਲ ਕਾਬਿਰ ਧਿਨਭੇਦੁ ਨਿਮੇ
 ਖੀ ॥ ਚੰਦਨ ਭੁਗਤਾਂ ਭੁਪਨਰੇਖੀ ॥ ੨੦ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾ
 ਵਣਾਗੁ ਰਭਿਪਦੇਸੁ ਕਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈਵੀਹਾਂ ਦੇਦੀ ਮਲੈਇ
 ਕੁਰਪਈ ॥ ਆਹੋ ਛਹੋਈ ॥ ਦਸੀ ਕੁਪਟੀ ਲਈ ਦਾਇਕੁ ਸੁ
 ਨਈ ॥ ਆਹੋ ਲਾਸੇਈ ॥ ਸਹਸੁ ਨਈ ਏਮੁਲੁ ਕਰਿਲ

ਯੋਗੀਗਾਰਿਪੋਈ॥ਪੈਰੀਪੇਪਾਖਾਕੋਹੋਇਮਨਬਚਕਰਮਭ ੧੯੫
ਰੁੱਭਉਖੋਈ॥ਹੋਇਪੰਚਾਇਣੁਪੰਜਿਸਾਰਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਰਿਖਸ
ਗੋਈ॥ਬੋਲਅਮੋਲਸਾਪਜਨਓਈ॥੨੧॥੨੩॥੩੩ਈ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਨਗਾਇਣਨਿਜਗੁਪਧਰਿ
ਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥਕਰਾਇਆ॥ਨਰਪਤਿਨਰਹਨਬਿੰਦੁਹੋਨਿਰੰ
ਕਾਰਿ॥ਆਕਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਖਾਣੀਅੰਕਾਰ
ਟਕਰਣੁਬਿਰਦਾਇਆ॥ਦੇਵਦੇਵੀਦੇਵਾਧੀਦੇਵਅਲਖ
ਅਭੇਵਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਤਾ
 ਗੁਰੁ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਵਾਹਗੁਰੁ ਗੁਰਸ
 ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਚਲ ਨੀਉ ਪਰਾਈਓ ਨੁ ਸਾਪ
 ਸੀ ਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਸਮੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ ਨੁ ਸੁਖ
 ਸਾਗਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਮੇਉ ॥ ਸਾਚਿ ਸਬਾਦਿ ਮਰਾਪੀਐ ਮਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਖਾ ਮਭੇਉ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ ਪਦੇ ਸਦਾ ਛਿ
 ਅਟਗਸਨ ਸਭਿ ਸੇਵਕ ਸੇਉ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਟੁਨਿ ਵਚਲ
 ਟੁਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਮਰਬੇਉ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖਾ ਮਾਦੇ
 ਸੁਹੈ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ਮਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਉ ॥ ਜਗਤਗੁਰੁ

ਕਨਕਦੇਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਪਰਵਾਹੁ ੧੯੬
 ਅਥਾਹੁਸਹਾਬਾ॥ਨਉਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਪੈਬੇਮੁਹਤਾਜੁਨ
 ਮੋਹੁਮੁਹਾਬਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਨਿਰੀਕਾਭੈਅਲਖਅਪਾਰੁਸ
 ਲਾਹਸਿਵਾਬਾ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਾਹਿਬੀਹਾਜਨਾਜ
 ਰਵੇਦਕਿਤਾਬਾ॥ਅਗਮੁਅਡੋਲੁਅਤੇਲੁਪੈਤੋਲਣਹਾ
 ਰਨਡੀਡੀਛਾਬਾ॥ਇਕਛਤਿਗਜੁਕਮਾਵਦਾਦੁਸਮਣੁ
 ਦੂਤਨਸੇਰਸਗਾਬਾ॥ਅਦਲੁਅਦਲੁਚਲਾਇਦਾਜਾ
 ਲਮੁਜੁਲਮੁਨਜੋਰਜਗਾਬਾ॥ਜਾਹਰਪੀਰੁਜਗਤਗੁਰੁਬਾ
 ਬਾ॥੩॥ਗੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੁਆਮੁਸਲਮਾਣਾਮਕਾਕਾ

ਥਾਘਪਰਿਪਰਿਥਾਥਾਗਾਵੀਐਵਜਨਿਤਾਲਮਿਰਦੰਗ
 ਰਥਾਥਾਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਆਇਆਪਤਿਤਉਧਾਰ
 ਦੁਅਜਥੁਅਜਾਥਾਚਾਰਿਵਰਨਾਇਕਵਰਨਹੋਇਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੋਇਤੁਗਥਾਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿ
 ਅਵਲਿਦੋਮਨਸੇਮਖਰਾਥਾਹੁਕੇਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਕੁਦ
 ਗਤਿਕਿਸਦੀਕਰੈਜਵਾਥਾਜਾਹਰਪੀਰੁਜਗਤਗੁਰੁਬਾਬਾ
 ॥੪॥ਅੰਗਹੁਅੰਗੁਉਪਾਇਓਨੁਗੰਗਹੁਜਾਣੁਤਰੰਗੁਉਠਾਇ
 ਅਮਾਗਹਿਰਗੀਭੀਰੁਗਹੀਰੁਹੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸ
 ਦਾਇਆਦੁਖਸੁਖਦਾਤਾਦੇਇਹਾਰੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸ

ਰਿਲਪੁਨਲਾਇਆਗੁਰੁਚੇਲਾਚੇਲਗੁਰੁਗੁਰੁਚੇਲੇਪਰਚਾ ੧੯੭
 ਪਰਚਾਇਆਗੁਰੁਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਖੁਪਿਓਪੁਤੁਹੁ
 ਪੁਤੁਪਤੀਆਇਆਪਾਰਥਹੁਮੁਪੁਰਨੁਥਹੁਮੁਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਾ^{ਪੁ}ਲਖੁਲਖਾਇਆਬਾਬਾਏਗੁਰਮੰਗਦੁਆ
 ਏਆਪਾਪਾਰਸੁਹੋਆਪਾਰਸਹੁਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇਸਤਿ
 ਗੁਰੁਕਹਣਾਚੰਦਨੁਹੋਆਚੰਦਨੁਗੁਰਉਪਦੇਸਰਹਤਿ
 ਵਿਚਿਰਹਣਾਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਗੁਰਮਤਿਸੁਖ
 ਦਰਮਤਿਦੁਖਦਹਣਾਮਚਰਜਨੋਮਚਰਜੁਮਿਲੈਵਿਸ
 ਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਸਮਹਣਾਮਪਿਓਪੀਅਣੁਨਿਸ਼ੁਰੁਸ਼ੁਰ

ਟੁਅਜਰੁਜਰਟੁਅਸਰੀਅਟੁਸਹਣਾਸਚੁਸਮਾਣਾਸ
 ਚਵਿਚਿਗਾਡੀਗਹੁਸਾਪਸੀਗਿਵਹਣਾਬਾਬਾਏਪਰਿ
 ਚਾਨਟੁਲਹਣਾ॥੬॥ਸਬਦੈਸਬਦੁਮਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਪਕੂਪਕੂਏਗਹਣਾ॥ਭਾਇਭੁਗਤਿਕੈਚਲਣਾ
 ਆਪੁਗਣਾਇਨਖਲਹਲੁਖਹਣਾਦੀਨਦੁਨੀਦੀਸਾ
 ਹਿਬੀਗੁਰਮੁਖਿਗੋਸ਼ਨਸੀਨੀਬਹਣਾ॥ਕਾਰਣਕਰਣ
 ਸਮਰਬੁਧੈਹੋਇਅਛਲੁਛਲਅੰਦਰਿਛਹਣਾ॥ਸਤੁਸੀ
 ਤੇਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅਰਥਵੀਚਾਰਿਸਹਜਿਪਰਿਪਹਣਾ॥
 ॥ਕਾਂਮਕੋਪੁਵਿਰੋਧਛਡਿਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਹੁਤਹਣਾ॥

ਪਤੁਸਪਤੁਬਬਾਣੇਲਹਣਾ॥੭੫ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇ ੧੯੮
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਿਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਫਲਿਅਾਜੋਤੀਜੋਤਿਜਾ
 ਗਾਈਅਨੁਦੀਵੇਤੋਜਿਉਦੀਵਾਬਲਿਅਾਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇ
 ਧਿਆਛਲੁਕਾਗਿਅਛਲੀਅਛਲੁਛਲਿਅਾਕੋਈਬੁ
 ਫਿਨਹੀਪਈਪਾਣੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਗਲਿਅਾਸਚਾਸਚੁ
 ਸੁਹਾਵਣਾਸਚਾਅੰਦਰਿਸਚੁਸਚਹੁਛਲਿਅਾਨਿਹਚ
 ਭੁਸਚਾਤਖਤੁਹੈਅਬਚਲੁਰਾਜੁਨਹਲੇਹਲਿਅਾਸ
 ਚੁਸਬਦੁਗੁਰਿਸਉਪਿਆਸਚਟਕਸਾਲਹੁਸਿਕਾਚ
 ਲਿਅਾਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਸਰੁਹਬਜੋਵਿਕੈਹੋਏਖ

ਲਿਆਸਚਾਹੁਕਮੁਸੁਅਟਲੁਨਟਲਿਆ॥੮॥ਅਛਲ
 ਅਛੇਦੁਅਭੇਦੁਹੈਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ॥
 ਮਹਿਮਾਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਲੀਪਿਪਰਮਿਤਿਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾ
 ਏਆ॥ਰਹਰਾਸੀਰਹਰਾਸਿਹੈਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥
 ਭਰਮੁਖੁਖਛਲੁਅਮਰਪਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛ
 ਲੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਓਪਾ
 ਇਸਮਾਇਆ॥ਵਰਤਮਾਨੁਵੀਹਿਵਿਸਵੈਹੋਇਇਕੀ
 ਹਸਹਜਪਰਿਆਇਆ॥ਸਚਾਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤਾਇ
 ਆ॥੯॥ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਪਰਚਾਇਕੈਚੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰਤੇਚੇ

ਲਾਵਾਣਾਤਾਣਾਆਖੀਐਸੁਤੁਇਕੁਹੋਇਕਪੜਮੇਲਾਦੁ ੧੯੬
 ਧਹੁਦਹੀਵਖਾਣੀਐਦਹੀਅਹੁਮਖਣੁਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਅਸ
 ਗੰਧੁਵਖਾਣੀਐਜਾਣੁਕਮਾਦੁਹਰੇਲਾਪੇਲਾਅਖੀਰਿਖੰਡੁਪਿ
 ਉਮੇਲਿਕਰਿਅਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਰਸਕੇਲਾਅਪਾਨਸੁਪਾ
 ਗੰਧੁਮਿਲਿਚੁਨੇਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਸੁਹੇਲਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੀਕੁਨ
 ਵੇਲਾ॥੧॥ਤਿਲੀਮਲਿਫੁਲਾਅਮੁਲਾਜਿਉਗੁਗਸਿਖਸੰਧਿ
 ਸੁਗੰਧਫੁਲੇਲਾਅਪਾਸਾਮਲਿਮਲਿਸਿਰੀਸਾਫੁਸਹਕਪ०
 ਚਲਜਬਹੁਖੇਲਾਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਦੁਨੀਅਕੂਰੀਸਾਹਿਬੀਸਚੁ

ਮਣੀਸਚਗਗਬਿਗਹੇਲਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਦਵਾਇ॥ਮਨੁਜਿਉ॥
 ਰਗਾਵਾਲਿਦੀਖਬ॥ਪੇਲਾ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾ॥ਪਿਛੇ
 ਲਗੇਨਕਿਨਕੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਮਰੁਸੁਹੇਲਾ॥੧੧॥
 ਸਤਿਗੁਰੋਅਸਤਿਗੁਰਹੁ॥ਮਚਰਜੁਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤ॥
 ਇਆ॥ਜੋਟਿਕਾਸੋਬੋਹ॥ਣਾਸੋਈਸਚਾਹੁਕਮੁਚਲਾਇ॥
 ਆ॥ਖੋਲਿਖਜਾਨਾਸਬਦਦਾਸਾ॥ਪਸੰਗਤਿਸਚਮੇਲਿਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਾਣੁਕਰਿਚਾਰਿਵਰਨਲੈਪੈਰੀਪਾ
 ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਕੁਪਿਆਈ॥ਮੇਦੁਗਮਤਿਫੂਜਭਾਉ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ਕੁਲਾਪਰਮਗੁਰਸਿਖਸਭੁਮਾਇਆ॥ਵਿਚਿ

ਦਿਵਾਸੁਗਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਬਾਟੁਬਣਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਅਸਾ ੨੦੦
 ਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ
 ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਫੂਰੁਗਸਿਖਦੇਸੈਸਾਰਤੁਗਾਇਆ
 ॥ ਕਲੀਕਾਲਿਇਕੁਪੇਰੁਹੋਇਚਾਰਿਚਰਨਕਰਿਪਰਮੁਪਰਾਇ
 ॥ ਅਸਾ॥ ਭਲਾਭੁਲਾਭੁਲਿਅਈਅਹੁਪਿਅਦਾਦੇਦਾਰਾਹੁਚ
 ਲਾਇਆ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਗਾਹਟਗਤਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿ
 ਵਾਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਅਪਰਿਪਰਮਾਗਾਧਿਥੋਧਿਪਰਮਿ
 ਤਿਪਾਰਾ॥ ਭੁਨਪਾਇਆ॥ ਅਪੇਆਪਿਨਾਮੁਜਣਾਇ
 ॥ ੧੩॥ ਰਾਗਦੇਖਨਿਰਦੇਖੁਪੈਰਾਜੁਜੇਗੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ

ਮਨਸਾਵਾਚਕਰਮਣਾਮਰਮੁਨਜਾਪੈਅਪਰਮਪਾਰਾਦਾਤੰ
 ਭੁਗਤਾਦੈਆਦਾਨਿਦੇਵਸਥਲੁਸਤਸੰਗੁਉਪਾਰਾਸਹਜਸ
 ਮਾਧਿਅਗਾਧਿਥੋਧਿਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਮ
 ਮਰਹੁਗੁਰਮਦਾਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਾਇਜੁਹਾਰਾਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਅਨਹਦਥਾਣੀਨਿਸ਼ਰਧਾਰਾਤਖਤੁਬਖ
 ਤੁਪਰਗਟੁਪਹਾਰਾ॥੧੪॥ਪ੍ਰਿਦਾਦੇਜੇਵੇਹਾਪ੍ਰਦਾਦੇਪਰਵੰ
 ਟੁਪ੍ਰੇਤਾਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿਜਗਾਇਦਾਕਲਜੁਗਿਅੰਦਰਿ
 ਕਉਵ੍ਰਸੋਤਾਦੀਨਦੁਨੀਦਾਥੀਮੁਹੋਇਭਾਰਾਮਥਫੋਬੁਥੀ
 ਮਿਖਲੋਤਾਭਉਜਲੁਭਉਨਵਿਆਪਈਗੁਰਬੋਹਿਬਚਨਿ ੨੦

ਖਾਇਨਗੇਤਾਅਵਗੁਣਲੋਗੁਣਵਿਕਟੈਗੁਰਹਟਨਲੋਵਣਜੁ ੨੦੧
 ਸਚਿਤਾਮਿਲਿਅਮੁਲਿਨਵਿਛੁਟੈਰਤਨਪਦਬਹਾਰੁਪਰੇ
 ਤਾਮੇਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਗੁਰਸਰਵਗਿਨਿਰਮਲਜਲਧੇਤਾ॥
 ਬਾਬਾਟੇਕੁਲਿਕਵਲੁਅਛੋਤਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਸਰਦ
 ਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿਆਰਸੰਜੋਗੀਅਪਰਬਾਰੀਪਰਵਾਰਵਿ
 ਚਿਤੋਗੁਰਗਤਿਰਜੇਗਸੋਭੇਗੀਅਸਾਵਿਚਿਨਿਰਸੁਹੋਇਜੋ
 ਗਜੁਗਾਇਜੋਗੀਸਰੁਜੋਗੀਅਦੋਦਾਰੋਨਮੰਗੀਅਮਰੈਨਹੋਇ
 ਵਿਜੋਗੁਵਿਜੋਗੀਅਮਾਧਿਬਿਅਮਾਧਿਉਪਾਧਿਹੋਵਾਇਪਤ
 ਕਛੁਰੋਗਅਰੋਗੀਦੁਖਸੁਖਸਮਸਰਿਗੁਰਮਤੀਸੀਪੋਹਰਖੁਨ

ਅਪਦਾਸੋਗੀ। ਦੇਹਬਿ ਦੇਹੀਲੋਗ। ਮਲੋਗੀ। ੧੬। ਸਭਨਾ।
 ਸਾਹਿਬੁ। ਇਕੁਹੈਦੂਜੀਜਾਇਨਹੈ। ਇਨਹੈਗੀ। ਸਹਜਸੋਰੇਵ
 ਰਿਪਰਮਹੈ। ਸੁਗੁਰਮਤਿ। ਮੋਤੀਮਾਣਕੋਰੇਗੀ। ਖੀਰਨੀਰਜਿਉ
 ਭੁਭੁਸਦੁਤਜਣੁ। ਭੁਜਣੁਗੁਰਗੀ। ਮਾਨਮਧੋਗੀ। ਏਕ
 ਮੰਨਿ। ਏਕੁ। ਅਗਧਣਾਪਰਹਰਿਦੂਜਾ। ਭਾਉਦੋਰੇਗੀ। ਸ
 ਬਦਸੁਰਤਿ। ਲਿਵਸਾਪਸੀਗਿ। ਸਹਜਿਸਮਾਧਿ। ਅਗਾ
 ਧਿਪਰੇਗੀ। ਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹਰੇਪਰਉਪਨਾਰਪਰ
 ਮਪਰੇਗੀ। ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਮਮਰਸਮੋਗੀ। ਗੰਗਾਮ
 ਲਖਨਿਰੰਜਨੁ। ਆਖੀ। ਮੇਮਕਲੁ। ਮਜੇਨਿ। ਅਪਾਰਗਾਰ
ਅਕਲ

ਵਿਸਾਸਿ ਜੋਤਿ ॥ ੬ ॥ ਤਲਿ ਪਿਪਰ ਮਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਿ ॥ ੨੦੨ ॥
 ਆਗਾ ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਜਗ ਜੀਵਣ ਜਗ ਜੋਜੇ ॥
 ਕਾਗਾ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਸੀਸਾਗ ਵਿਚਿ ਆਇ ਪੁਰਖ ਆਇ ॥
 ਸੁਭਿ ਪਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾ ॥
 ਗਗਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨੁ ਨੁਦਿ ਕ੍ਰਿਗੁਰੁ ॥
 ਖਿਤਾ ॥ ਏਕਗਤਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜਣੁ ਸਚੁ ਸਿਰ ॥
 ਜਟਹਾਂਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਿਉ ਦਾ ਦਾਪਣੁ ਦਾਇਅ ਹੁਕੁਲ ॥
 ਦੀਪਕਾ ॥ ਮਜਰਾ ਵਰਨਤਾ ॥ ਤਖਤੁ ਬਖਤੁ ਲੈ ਮਲਿਅ ॥
 ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੁਪਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਭੀ ਭਾਰੁ ॥

ਭਰਿਕੀਰਤਨਥਾਰੋਹੀਗੀਰਤਾ॥ਪੁਨਿਅਨਹਦਨਿਸ੍ਰ
 ਰੁਧ੍ਰੇਪੁਰਣਪ੍ਰੇਮਿਅਮਿਓਰਸਮਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਓ
 ਗੁਰਸਤੁਰਤਨਮਦਾਰਥਵਟਜਸਹਤਾ॥ਸਚੁਨੀਸਾਦੁ
 ਦੀਥਾਣੁਸਚੁਸਚੁਤਾਣੁਸਚੁਮਾਣੁਮਹਤਾ॥ਅਬਚ
 ਲੁਗਜੁਹੋਅਸਟਖਤਾ॥੧੯॥ਚਾਰੇਚਕਨਿਵਾਇਓ
 ਨਸਿਖਸੰਗਤਿਆਵੈਅਗਣਤਾ॥ਲੀਗੁਰਚਲੈਗੁ
 ਰਸਬਦਿਪੁਰੇਪੁਰੀਥਾਣੀਬਣਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛਰ੍ਹ
 ਨਿਰੰਜਨੀਪੁਰਨਬਹਮੁਪਰਮਪਦਪਤਾ॥ਵੇਦਕਤੇ
 ਬਾਅਗੋਚਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗੁਸਤਾ॥ਮਾ

ਇਸਾਵਾਚਿਉਦਾਸਕਰਿਗੁਰਸਿਖਜਨਕਾਮਸਿਖਭਗਤਾਕੁ ੨੦੩
 ਦਗਤੀਕੀਮਨਜਾਣੀਐਅਕਬਕਥਾਅਬਗਤਾਅਬਗਤਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਸੁਗਤਾ॥੨੦॥ਹਰਖਹੁਸੋਗਹੁਬਾਹਰਾਹਰ
 ਟਭਰਣਸਮਰਥੁਸਰਿੰਦਾਰਸਕਸਰੂਪਨਰੇਖਾਵਿਚਿਰਗਰੀ
 ਗਨਿਰ ਟੇਪੁਰਹਿਦਾਗੋਸਟਿਗਿਆਨਮਰੋਚਰਾਥੁਪਿਬਲ
 ਬਚਨਿਬਿਬੇਕਨਛੰਦਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਹਰਿਗੋਵਿੰ
 ਦੁਸਦਾਵਿਗਸਿੰਦਾ॥ਅਚਰਜਨੋਅਚਰਜੁਮਿਲੈਵਿਸਾਖਾਦੈਵਿ
 ਸਾਖਾਦੁਮਿਲੈਦਾਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਿਚਲਣਾਖੰਡੇਧਾਰਕਾਰ
 ਨਿਬਹਿਦਾਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖਚਲੈਦਾ॥੨੧॥ਹੀਸਹੁੰਸੁ

ਗਿਆਨਕਾਰਿ ਦੁਪੈ ਵਿਚ ਹੁਕਫੈ ਪਾਣੀ ਕਛੁ ਹੁਕਛੁ ਧਿਆਨੁ
 ਧਰਿ ਲਹਰਿ ਨਵਿਆ ਪੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਵਾਣੀ ਕੁੰਜ ਹੁਕੁੰਜ ਵਖਾਣੀ
 ਮੇਸਿ ਮਣੁ ਕਰਿ ਉਡੈ ਅਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਜਾਣੀ
 ਮੇਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਸਿਮਰਾਇ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੇ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਨਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਗਅੰਦਰਿ ਜਾਣੀ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾ
 ਖਾਕੋ ਹੋਇ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਰੀਬੀਆ ਉਪੀਚਰੋ ਦੁਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀ ਯਤ ਯਤ ਹਦੇ ਗੁਰਦਰੀਆ ਉਦਿ ਚਿਮੀਨ ਕ
 ਲੀਨ ਹੋਤੁ ਨਿਬਾਣੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਜੇਤੀ ਅੰਦ
 ਰਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਭੀਰੁ

ਪਈਚਿਤਿਅਵਰੁਨਆਣੀ॥ਚਰਣਕਵਲਮਿਲਿਭਵਗਜੇਓ ੨੦੪
 ਸੁਖਾਪਟਾਵਿਚਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਾਵਿਸੇਰੈਥਾਈ
 ਹੇਜਿਓਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਹਜ
 ਸਮਾਪਸਾਪਸੰਗਜਾਣੀ॥ਗੁਰਅਰਜਨਵਿਟਹਕੁਰਥਾਣੀ॥੨੩
 ਆਪਰਥਹਮਪੁਰਨਥਹਮਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਆਪੁਓਪਾਇਆ॥
 ਬਰਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੁਰੁਜੋਤਿਇਕਦਾਇਨਾਵਪਰਾਇਆ॥
 ਪੁਤ੍ਰਪਿਅਹੁਪਿਓਪੁਤ੍ਰਤੇਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਸੁਣਾਇਆ॥
 ਬਿਰਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਖੁਅਚਰਜਹੁਅਚਰਜੁਸੁਹਾਇ
 ਆ॥ਨਦੀਕਿਨਾਰੇਆਖੀਅਨਿਪੁਛੇਪਾਰਵਾਰੁਨਪਾਇਆ॥

ਅਹਿਗਨਿਅਲਖੁਲਖੀ ਅੰਗੁਰਚੇਲੇਮਿਲਿਅਲਖੁਲਖੀ
 ਅਮਾਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਇਆ॥੨੪॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਨ
 ਕਦੇਉਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਗੁਰਅੰਗਦੁਗੁਰ
 ਅੰਗਤੋਰੀਗਹੁਜਾਣੁਤਰੰਗੁਉਠਾਇਆ॥ਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰ
 ਅੰਗੁਹੋਯੋਤਿਸਭੁਪਿਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਅਮਰਹੁ
 ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਅਨਹਦਨਾਦਹੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਰਾਮ
 ਦਾਸਹੁਅਰਜਨੁਗੁਰੁਦਰਸਨੁਦਰਪਨਿਵਿਚਿਦਿਖਾਇਆ
 ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਅਰਜਨਹੁਗੁਰੋਵਿੰਦੁਨਾਉਸਦਵਾਇਆ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਤਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਪਰਗਟੀਆਇ

ਆਪਰੀਪਾਇਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥

੨੦੫

੨੫॥੨੪॥ਚਉਈ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਕਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਕਾਰਾਇਆ॥੦॥

ਏਕੰਕਾਰਾਮਕਾਰੁਕਾਰਿਗੁਰੋਵਿੰਦਨਾਉਸਦਵਾਇਆਪਾਰ

ਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁਮੁਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਮਲਖੁਲਖਾਇ

ਆਸਾਪਸੰਗਤਿਮਰਾਧਿਆਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛ

ਲੁਛਲਾਇਆਓਅੰਕਾਰਿਆਕਾਰਿਕਾਰਿਇਕੁਕਵਾਉਪਸ॥

ਉਪਸਾਇਆਰੋਮਰੋਮਾਵਿਚਿਗਖਿਓਨੁਕਰਿਬਹੁਮੰਡਕਰੇਤ੍ਰਿ

ਸਮਾਇਆਸਾਪਜਨਾਗੁਰਚਰਨਪਿਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰਿ ਦਹਾਇ ਸਬਾਰਹ ਵਾਟਨਾ ਪਾਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਗੁਰਪਿਆਨੁ ਧਰਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਮੁਦਿਖਾ॥
 ਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਲਿਵ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਗੁਰਗਿ
 ਅਨੁਜਣਾਇਆ ਸਿਲਾ ਅਲੂ ਟੀਚਟ ਟੀਚਰ ਟਕਵ
 ਲਚਰ ਟੇਦ ਕੁਪਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ ਕ
 ਰਿਸੁਖ ਸੀਪਟ ਵਿਚਿ ਨਿਜ ਪਰੁਛਾਇਆ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
 ਪਰਹਰੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਅ ਪਰਸੁਰਹਾਇਆ ਸਾਧਿਅ ਸਾਧਸ
 ਧਸੀ ਗਿਆਇਆ ॥੨॥ ਜਿਉ ਵਰੁ ਬੀਉ ਸਜੀਉ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਿ
 ਜਥਾ ਗੁਬਿਰ ਖੁਉ ਪਜਾਇਆ ਬਿਰਖ ਹੋਇ ਸਹੀ ਸਫਲ

ਫਲ ਫਲ ਵਿਚਿ ਬੁਝੀ ਅਸਮਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਚੰਦੁ ਅਗਾਸਜਿ ੧੦੬
 ਉਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਆਦੇ ਸੁਕਗਾਇਆ ਤਾਰੇ ਮੰਡਲੁ ਸੰਤ ਜਨ ਪ
 ਰਮਸਾਲ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਪੈ ਗੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹੋਇਆ ਪੁ
 ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪੂਜਿ ਵੈਨਿ
 ਹਚਲ ਵਾਸੁ ਅਗਾਸ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸਭ ਤਾਰੇ ਚਉਫੇ ਗਿਫਿ
 ਗਾਇਆ ਤਾਨਾ ਮਾਛੀ ਬਾਮਾਖੀ ਅੰਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਾਇ ਭਗਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ ਖੜੀ ਬਾਮਾ ਟਟੇ ਹੁਰੈ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਕਰਨਿ ਵਡਿ
 ਆਈ ਨਾਮਾ ਪਕੜਿ ਉਠਾ ਲਿਆ ਬਹਿ ਪਿਛਵਾ ਤੈਹ ਗਿਰੁ
 ਟਗਾਈ ਭਗਤ ਵਡਲੁ ਆਖਾਇ ਦਾਫੇ ਗਿਦੇ ਹੁਗ ਪੈ ਜਬਖ

ਈ॥ ਦਰਗਹਮਾ ਏਨਿ ਮਾਇ॥ ਮਾਂਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣ॥
 ਈ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿਆਈ॥
 ਜਿਉ ਨੀਵਾਣਿ ਨੀਹੁ ਚਲਿ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਅਸਹੁ ਭਭੀਖ ਦੁਭਗਤੁ
 ਹੋ ਬਿਦਰੁ ਸੁਵਿਖਲੀ ਪਤਿ ਸਰਣਾਈ॥ ਧੀਨ ਜੱਟ ਵਖਾਈ॥
 ਸਪਨਾ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕਸਾਈ॥ ਭੁਗਤੁ ਕਬੀਰ ਜੁਲ ਹੜਾਨਾ
 ਮਛੀ ਬਾਹਰਿ ਗੁਣਗਾਈ॥ ਕੁਲਿਗ ਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਹੋ ਸੈਣੁ ਸ
 ਨਾਂਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਈ॥ ਕੋਇਲ ਪਾਲੇ ਕਾਵੁਈ॥ ਅੰਤਿ ਮਿਲੇਅ
 ਪਟੇ ਕੁਲਜਾਈ॥ ਕਿਸਨੁ ਜਸੋਧਾ ਪਾਲਿਆ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਕੁਲ
 ਕਵਲੁ ਸਦਾਈ॥ ਪਿਆਰੁ ਭਾਨਵੀ ਚਾਗੀ॥ ਮੇਰ ਗਤਾਂ ਜਾਤਿ ਸਨ

ਤਿਨਕਾਈ॥ ਚਰਣਕਵਲਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੫॥ ਭੋਮੁਖਿ ੧੦੧
 ਰਿਮਿਸਰੀਮਖੀਮੇਲੁਮਖੀਰੁਓਪਾਇਆ॥ ਪਾਟਪਟੈਬਰਕੀਤ੍ਰਿ
 ਅਹੁਕਟਿਕਾਟਿਸਣੁਕਿਰਤਾਸੁਬਣਾਇਆ॥ ਮਲਮਲੋਹੇ
 ਇਵਤ੍ਰੇਵਿਅਹੁਚਿਕਾਤ੍ਰਿਕਵਲੁਭਵੁਲੋਭਾਇਆ॥ ਜਿਉਮ
 ਟਿਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਪਥਰੁਹੀਰੇਮਾਣਕਛਾਇਆ॥ ਜਾਣੁਕ
 ਥੁਰੀਮਿਰਗਤਨਿਨਾਉਭਗਉਤੀਲੋਹਪਤ੍ਰਾਇਆ॥ ਮੁਸਕ
 ਥਿਲੀਅਹੁਮੇਦੁਕਰਿਮਜਲਸਅੰਦਰਿਮਹਮਹਕਾਇਆ॥
 ਨੀਚਜੇਨਉਤਮਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਬਾਲਿਪੋਤਾਪਹਿਲਾਦ
 ਦਾਇਦੁਪੁਰੀਦੀਇਛਾਇਛੁੰਦਾ॥ ਕਾਰਿਸਪੁਰਣੁਜਗੁਸਉਇਕ

ਇਕੋਤੁਰੁਜਗੁਕਰੰਦਾ॥ਥਾਵਨੁਪੀਆਇਕੋਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ
 ਰਗਤਉਧਰੰਦਾ॥ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਨੋਪਰਹਰੈਜਾਇਪਤਾਲਿਸੁ
 ਹੁਕਮੀਬੰਦਾ॥ਬਲਿਛਲਿਅਪਛਲਾਇਓਨੁਦਰਵਾਜੈ
 ਦਰਵਾਨੁਹੋਵੰਦਾ॥ਸੁਵਾਂਤਭੁੰਦਲੈਸਿਪਾਜਿਓਮੇਤੀਚੰਡੀ
 ਮਾਰਿਸੁਹੰਦਾ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੋਧਿਮਿਲੰਦਾ॥੧॥ਨੀਚਹੁਨੀ
 ਦੁਸਦਾਵਟਾਕੀਰੁੰਹੋਇਨਾਮਪੁਗਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾ
 ਰਗਿਚਲਣਾਇਕਤਖੰਡੁਸਹੀਸਸਮਾਏ॥ਪਿਆਸਕਰਦੀ
 ਵਾਸੁਲੈਜਿਥੈਧਰੀਤਿਥੈਚਲਿਜਾਏ॥ਰੁਲੈਖੰਡੁਜਹੇਤੁਵਿ
 ਚਿਖੰਡੁਦਾਣਾਚੁਟਿਚੁਟਿਖਾਏ॥ਭ੍ਰਿੰਗੀਦੇਭੁੰਜਾਇਮਰਿ

ਹੋਵੇਂ ਭ੍ਰਿਗੀਮਾਰਿਜੀਵਾਏ॥ ਮੰਡਕਛੂੜ੍ਹੰਜਦਾ॥ ਅਸਾਵਿਚਿ ੨੦੮
 ਨਿਰਸੁਵਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਗੁਰਸਿਖੁਖਫਲੁਖਾਏ॥ ੮॥ ਸੂਰ
 ਜਪਸਿਬਿਆਸੁਜਾਇ॥ ਹੋਇਓ ਏਹਏਕੀਨਿਸਮਾਣਾ॥ ਪ
 ਰਿਵਿਦਿਆਪਰਿਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲਮੀਕਮਨਿਭ
 ਣਾ॥ ਮਾਦਿਬਿਆਸੁਵਖਾਣੀ॥ ਐਕਬਿਕਾਬਿਸਾਸੜਵੇਦਪੁਰਾ
 ਣਾ॥ ਸਰਦਿਮੁਨਿਉਪਦੇਸਿ॥ ਮਾਭਗਤਿਭਾਗਵਤੁਪਵਿਪਤੀ
 ਆਣਾ॥ ਚਉਦਹਵਿਦਿਆਸੋਧਿਕੋਪਰਭਿਪਕਾਰਮਚਹੁਸੁ
 ਖਾਣਾ॥ ਪਰਭਿਪਕਾਰੀਸਾਬਸੰਗੁਪਤਿਤਉਪਰਣੁਬਿਰਦੁਦ
 ਖਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ॥ ਪੰਬਾਗਵ

ਕੇਗਰਭਾਸਿਵਸਿਜਮਦੇਹੀਸੁਕਿਲਈਉਦਾਸੀ॥ਮਾਇਅੰ
 ਵਿਚਿਅਤੀਤੁਹੋਇਮਨਹਠਭੁਧਿਨਬੀਦਿਖਲਾਸੀ॥ਪੰਮ
 ਥਿਆਸਪਰਬੋਧਿਆਗੁਰੁਕਰਿਜਨਕਸਹਜਮਤਿਆਸੀ
 ਾਤਜਿਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਲਈਸਿਰਿਪਰਿਜੂਠਿਮਿਲੀਸਾਬ
 ਸੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਗਰਭੁਨਿਵਾਰਿਜਾਗਤਿਗੁ
 ਰਦਾਸੀ॥ਪੈਗੰਪੇਪਾਖਾਕੋਹੋਇਗੁਰਮਤਿਭਾਉਗੁਰਤਿਪਰ
 ਗਾਸੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਹਜਨਿਵਾਸੀ॥੧੦॥ਗਾਜੁ
 ਜੇਹੁਹੋਜਨਕਦੇਵਡਾਭਗਤੁਕਰਿਵੇਦੁਵਖਾਣੈ॥ਸਨਿਕਾ
 ਦਿਕਨਾਰਦਉਦਾਸੁਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤੁਸੁਹਾਣੈ॥

ਜੋਗੋਭਗਲਖਲੀਪਕੋਹੁਰਸਿਖਸਾਪਸੰਗਤਿਨਿਰਥਾਣੈ॥ ੨੦੯
 ਆਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁਚਣਾਆਪੁਗਵਾਏਆਪੁਸਿਵਾਣੈ॥
 ਹਮਖਮਾਰਗੁਸਚਦਾਪੇਰੀਪਵਣਾਰਜੇਰਾਣੈ॥ ਗਰਬੁਗੁਮਨੁ
 ਵਿਸਾਰਿਕੋਹੁਰਮਤਿਰਿਦੈਗਰੀਬੀਆਣੈ॥ ਸਚੀਦਰਗਹ
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੈ॥ ੧੧॥ ਸਿਰਓਚਾਅਭਿਮਾਨਵਿਚਿਕਾਲਖ
 ਭਰਿਆਕਾਲੇਵਾਲਾ॥ ਭਰਵਟੇਕਾਲਖਭਰੇਪਿਪਣੀਅੰਕ॥
 ਲਖਸੁਰਾਲਾ॥ ਲੋਇਣਕਾਲੇਜਾਣੀਅਨਿਦਾੜੀਮੁਛਾ
 ਕਰਿਮੁਹਕਾਲਾ॥ ਨਕਾਅੰਦਰਿਨਕਵਾਲਖਹੁਲੁਇਲੁਇ
 ਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾ॥ ਓਚੇਅੰਗਨਪੁਜੀਅਨਿਚਰਣਸੁਤਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਸਾਲਾ ॥ ਪੈਰਨਖ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਭਾਰ ਉਚਾਇ
 ਨਿਦੇਹ ਦੁਰਲਾ ॥ ਸਿਰਧੋਵਣੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰ
 ਏਦਕ ਜਗਿ ਭਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖਾਲਾ
 ॥੧੨॥ ਜਲਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਪਰਮਸਾਲ ਪਰਤੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰ
 ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਿਹਚਲ ਪੀਰ ਜ
 ਪਰਮੁ ਸੁਵਾਸਾ ॥ ਕਿਰਖਾ ਬਿਰਖ ਕੁਸਮਾਵਲੀ ਬੂਟੀ ਜਟੀ
 ਪਾਗਾ ॥ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਰਸਾਇ ਗਗਿ ਰਿਮੇਰ ਬਹੁਰਤਨ ਪਦ
 ਗਬ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦੇਵ ਸਥਲਤੀ ਰਬ ਪਟੇਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ
 ਕਸ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਹਰਾ ਸਿਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾ ॥ ਪ

ਸਿੰਗਤਿਗੁਣਤਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸਨਿਗਸਾ॥੧੩੭੧੦
 ॥ਰੋਮੋਮਵਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਰਿਥਹਮੰਰਕੋਰੇਸਮਾਈ॥ਪਰ
 ਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁਸਤਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦਾਈ॥ਚਰਿ
 ਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਗਿ
 ਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣਿਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਤੁਓਂਪਰਮਰਸਸਤਿਗੁਰਮੂਰ
 ਤਿਰਿਦੇਵਸਾਈ॥ਏਵਰੁਭਰੁਓਚਾਇਦੇਸਾਪਚਰਣਪੁ
 ਜਾਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਕੀਮਨਪਾਈ॥੧੪॥
 ਵਸੈਛਾਬਰਲਾਇਕੋਪਰਨਾਲੀਹੋਇਵੀਹੀ॥ਅਵੈ॥ਲਖ

ਨਾਲੇਉਛਲਿਚਲਨਿਲਖਪਰਵਾਹੀਵਾਹਵਾਹੈ॥ਲਖਨਾਲੇਲ
 ਖਵਾਹਵਹਿਨਦੀਆਂਅੰਦਰਿਰਲੇਰਲਾਵੈ॥ਨਉਸੈਨਦੀਨਕਿਨ
 ਵੈਖੁਗਬਿਪਛਮਿਹੋਇਚਲਾਵੈ॥ਨਦੀਆਜਾਇਸਮੁੰਦਢਿਰਿ
 ਸਾਗਰਸੰਗਮੁਹੋਇਮਿਲਾਵੈ॥ਸਤਿਸਮੁੰਦਗਤ੍ਵਾਤ੍ਵਮਹਿਜਾਇ
 ਸਮਾਹਿਨਪੇਟੁਭੁਗਵੈ॥ਜਾਇਗਤ੍ਵਾਤ੍ਵਪਤਾਲਹੋਠਿਹੋਇਤਵੇਦੀ
 ਬੁੰਦਸਮਾਵੈ॥ਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਾਲਖਲਖਾਇਨ੍ਹਣੁਜਾਲਿਤਵੇਨੋ
 ਰਾਵੈ॥ਮਰਦੇਖਹਿਖਹਿਦੁਨੀਆਂਦਾਵੈ॥੧੫॥ਇਕਤੁਥੇਕੈਦੁਇ
 ਖੜਗਦੁਇਪਾਤਿਸਾਹਨਮੁਲਕਿਸਮਾਣੈ॥ਵੀਹਿਠਕੀਗਮਸੀ
 ਤਿਵੇਚਿਖਿਧਖਿਧੋਲੀਹੋਠਿਲੁਕਾਣੈ॥ਜੰਗਲਅੰਦਰਿਸੀ

ਹਦੁਇਪੋਸਤ ਰੋਡੇਖਸਖਸਦਾਣਾ ਸੁਲੀਉਪਰਿਖੇਲਣਾਸਿਰਿ ੧੧੧
 ਧਰਿਛਡਬਜਾਰਵਿਕਾਣੇ ਕੋਲੁਅੰਦਰਿਪੀਤੁਅਨਿਪੋਸਤਪ
 ਰਿਪਆਲੇਛਾਣੇਲਉਬਾਲੀਦਗਾਧਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਨਾਹੀ
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੇਤਾਣਿਨਿਤਾਣੇ ੧੬ ॥ ਸੀਹਪ
 ਜੁਤੀਬਕਰੀਮਰਦੀਹੋਈਹਤੁਹਤੁਹਸੀ ॥ ਸੀਹਪੁਛੈਵਿਸਮਾ
 ਦੁਹੋਈਇਤੁਅਉਸਰਿਕਿਤੁਰਹਸਿਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਬ
 ਕਰੀਖਤੁਅਸਾਰੇਕੀਚਨਿਖਸੀ ॥ ਅਕੁਪਤੁਰਾਖਾਧਿਅੰਕੁ
 ਹਿਕੁਹਿਖਲਉਖਲਿਵਿਣਸੀ ॥ ਮਾਸੁਖਾਨਿਗਲਵਫਿਕੈਹ
 ਲੁਤਿਨਾਕੁਕਉਣੁਹੋਵਸੀ ॥ ਗਰਬੁਗਰੀਬੀਦੇਹਖੇਹਖਾਜੁ

ਅਖਾਨੁ ਮਕਾਨੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਗਿਆਇਆ ਸਤੁ ਕੋਇ ਮਰਸੀ ॥
 ॥੧॥ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਹਰ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ॥
 ਪਰਗਸੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕੋਇ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਅਮਰ ਅਥਿ
 ਨਸੀ ॥ ਕਰਿ ਚਰਣ ਦਰੁ ਮਾਚਮਾਨ ਮਾਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਪ ॥
 ਥਿਖਲਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅੰ
 ਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚਖੰਡ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਬ ਗਤਿ ਗਤਿ ਮਗਾਸਿ
 ਬੋਧਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ॥ ਅਚਰ ਜਗੁਰਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਮਾਸ ਨਿਗਾਸੀ ॥੧੮॥ ਸਣੁ ਵਣੁ ਵਣੁ ਖੇਤੁ ਇਕੁ ਪ

ਗਉਪਕਾਰੁ ਵਿਕਾਰੁ ਜਾਣੈ॥ ਖਲਕ ਫਾਇਦਾ ਏਸੁ ॥ ੨੧੨ ॥
 ਗਸਾ ਬੰਧਨੁ ਹੋਇ ਬੰਨ੍ਹੈ॥ ਖਾਸਾ ਮਲ ਮਲ ਸਿਰੀਸਾ ਫੁਲੁ ॥
 ਕਤਾਇ ਕਪਾਹੁ ਏਸੁ ॥ ਲਜਣ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕੋਸਾ ਪੁਆ ॥
 ਸਾਧੁ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਵੈ॥ ਸੰਗਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਮੋਖ ਸੰਗੁ ॥
 ਭਾਉਨ ਸਾਧੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਝਪਕੂਹੈ ਵੈਧ ਮਸਾਲ ਸਾਧੁ ॥
 ਗਤਿ ਪਗਾਧੁ ਤਿਸੁ ਮਾਵੈ॥ ਕਾਟਿ ਕੁਟਿਸੁ ਏਕਿ ਰਤੁ ਸੁਕਰਿ ॥
 ਰਿਜ ਸੁਲਿਖਿ ਪੁਗਾ ਏਸੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੰਯਨ ॥
 ਭਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਪਬਰੁ ਚਿਤੁ ਕੋਠੇ ਚੁਨਾਹੈ॥ ਅਗੀਦਧਾ॥
 ਅਗੀਬੁਝੈ ਜਲੁ ਛਿੜਕਿ ਮੇਚੁਨੈ॥ ਅਗੀਓਠੈ ਅਤਿਵਧਾ॥

ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਵਿਹੁਣਿ ਜਾਇ ਅਗਨਿ ਨ ਫੁਟੈ ਅਵਗੁਣਿ ਬਖਸ਼
 ਜੀਭੈ ਉਤੈ ਗਿਆ ਛਾਲੈ ਪਵਨਿ ਸੀਗਿ ਦੁਖ ਲਪਾਪਾਨ
 ਸੁਪਾਰੀ ਕਬੁ ਮਿਲਿ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਪੁਰਣੁ ਸਧਾ ਸਾਧਸਿ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧੁ ਸਮਧਾ
 ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲੈ ਪਲੁ ਅਧਾ ॥੧੦॥੨੫॥ਪੰਜ
 ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰੀਦਾ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ
 ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੀਦਾ॥ ਸਚੁ

ਫੁਗਮਾਣੁਨੀਸਾਣੁਸਚੁਸਚਾਹੁਕਮੁਨੁਮੁਲਿਫਿਰੰਦਾਸਚੁਸ ॥੧੩॥
 ਬਦੁਟਕਸਾਲਸਚੁਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇਸਬਦਿਮਿਲੰਦਾਸ
 ਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਸਚੁਗਗਰਤਨਕੀਰਤਨੁਭਾਵੰਦਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਚਾਪੰਥੁਹੈਸਚੁਦੇਹੀਸਚੁਗਜੁਕਰੰਦਾਵੀਹਾਇਕੀਹ
 ਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹੰਦਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪਗਮੇਸਰੁਜਾਣੀਅੰਸਚੇਸਚਾਨ
 ਉਪਗਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰੁਹੋਇਏਕੰਕਾਰੁਅਪਰੁਸਦ
 ਇਆਏਕੰਕਾਰੁਸਬਦਪੁਨਿਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾਇ
 ਆਇਕਦੂਹੋਏਤਿਨਿਦੇਵਤਿਹੁਮਿਲਿਦਸਾਅਵਤਾਰਗਣ
 ਇਆਆਮਾਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੋਓਹੁਵੈਖੰਓਨਨਦਰਿਨਅ

ਇਆਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਨਵਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨਉਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿ
 ਵਿਛੋੜਿਅਨੁਕੁਦਗਤਿਕਰਿਕਰਤਾਰਕਹਾਇਆਧਰ
 ਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਮੇਵਿਦੁਬੰਧਾਮਾਗਾਸੁਰਹਾਇਆਇ
 ਨਣਾਅੰਦਰਿਅਗਿਧਰਿਅਹਿਨਿਸਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇ
 ਆਛਿਅਹੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਤੁਰ
 ਚਾਇਆਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੀਭੁਹੈਸਫਲੁਜਨਮੁਗੁਰੁ
 ਪੁਰਾਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ
 ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਦਤਾਰਹੈਮਾਣਸਜਨਮੁਅਮੋਲੁਦਿ

ਵਾਇਆਮੁਹੁ ਮਖੀਨਕੁ ਕੰਨਕਰਿ ਹਥ ਪੇਰ ਦੇ ਚਲੇ ਚਲਾ ੨੧੪
 ਇਆਭਾਉ ਭਗਤਿ ਉਪ ਦੇ ਸੁਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿ
 ਕ੍ਰਾਇਆਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਵ ਟਾਗੁ ਰਮੁ ਖਿਜ ਪੁਗੁ ਰਮੰ
 ਤੁਜ ਪਾਇਆ ਗਾਤਿ ਮਾਰਤੀ ਸੋਹਿ ਲਾਮਾਇਆ ਵਾਚਿ ਉ
 ਦਾ ਸੁਗਾਇਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਟੁਨਿ ਵਿਚਲ ਟੁਹ ਬਹੁ ਦੇਇਨ
 ਮਾਪੁਗਣਾਇਆ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਿਛੇ ਲਾਇਆ ੪੫ ਸ
 ਤਿਹੁ ਰਵਡਾ ਮਾਖੀ ਅੰਧੇ ਰੇ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖੀ ਕਾ
 ਰਿਅ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ਲੁਖ ਦਰੀਆ ਉਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਆਇ ਕੁ ਵਡੇ
 ਰੁਮਖੰਡੁ ਹੈ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਕਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਦਿਵਾਈ ਲੁੰਮ ਲੁੰਮ

ਵਿਚਿਗਖਿਨੁਕਰਵਰਤੰਡਕੋਰਹਿਸਮਾਈ॥ਕੇਵਰੁਵਰ
 ਆਖੀਅੇਕਵਣੁਥਾਉਕਿਸੁਪੁਛਾਂਜਾਈ॥ਅਪਤ੍ਰਿਕੋਇ
 ਨਹੰਘਈਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁਅਖਿਸੁਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਮੂਰਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ਪਾਪਿਅਨੁਮੂਲੁਗੁਰਦਰਸਨੇ
 ਪੁਰਨਬਹਮੁਜਾਂਇਜਾਣਈ॥ਪੁਜਮੂਲਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕ
 ਰਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਸੁਖਹੋਈ॥ਮੰਤ੍ਰਮੂਲਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਇ
 ਕਮਨਿਹੋਇਅਗਪੈਕੋਈ॥ਮੋਖਮੂਲੁਕਿਰਪਾਗੁਰੂਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਸਾਪਸੀਗਿਸੇਈ॥ਆਪੁਗਣਾਇਨਪਾਈ॥ਮੇਆਪੁ
 ਗਵਾਇਮਿਲੈਵਿਰਲੈਈ॥ਆਪੁਗਵਾਏਆਪਿਹੋਸਤੁਕੋ॥

ਪਿਆਪੇਸਭੁਕੇਈ॥ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਹੋਈ॥੬॥ਸਤਜੁਗਿ ੨੧੫
 ਪਾਪਕਮਾਇਆਇਕਸਪਿਛੈਦੇਸੁਦੁਖਾਲਾ॥੩੩ਤੈਨਗਰੀਪੀ
 ਵੀਅੰਦੁਆਪੁਰਿਪਾਪਵੈਸੁਕੇਦਾਲਾ॥ਕਲਜੁਗਿਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈ
 ਵਰਤੈਪਰਮਨਿਆਉਸੁਖਾਲਾ॥ਫਲੇਕਮਾਣਤਿਹੁਜੁਗੀਕ
 ਲਜੁਗਿਸਫਲੁਪਰਮੁਤਤਕਾਲਾ॥ਪਾਪਕਮਾਣੈਲੇਪੁਹੈਚਿਤ
 ਵੈਪਰਮੁਸੁਫਲੁਫਲਵਾਲਾ॥ਭਾਇਗੁਗਤਿਗੁਰਪੁਰਬਕਰਿ
 ਬੀਜਨਿਬੀਜੁਸਚੀਪਰਮਸਾਲਾ॥ਸਫਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨ
 ਪਾਲਾ॥੭॥ਸਤਜੁਗਿਸਤਿ੩੩ਤੈਜਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਬ
 ਹਲੀਪਾਲਾ॥ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨਉਲੈਪਾਰਿਪਵੈਭਵ

ਜਲਭਰਨਾਲਾ ਚਾਰਿਰਣਸਤਿਜੁਗੋਵਿਚਿਤ੍ਰੇਤੈਚਉਖੈ
 ਚਰਣਉਕਾਲਾ ਦੁਆਪੁਰਿਹੋਏਪੈਰਦਾਇਏਕਤੈਪੈਰਿਪਰ
 ਮੁਦਖਾਲਾਮਾਣੁਨਿਮਾਣੈਜਾਣਿਕੈਬਿਨਉਕਰੈਕਰਿਨਦ
 ਬਿਨਿਹਾਲਾ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪਰਗਾਸੁਕਰਿਪੀਰਜੁਪਰਮੁਸਚੰ
 ਧਰਮਸਾਲਾਅਪੇਖੇਤੁਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥੮॥ਜਿਨਾਭ
 ਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਅਗੈਨਿਭਵਿਆਹਾਂਅਗਿ
 ਤਤੀਜਲਸੀਅਲਾਨਿਵਿਚਲੇਸਿਰੁਕਰੈਉਤਾਹਾਂਭਰਿ
 ਰੁਥੈਖਾਲੀਤਰੈਵਜਿਨਵਜੈਪਵੈਜਿਵਾਹਾਂਅੰਬੁਸੁਫ
 ਲਫਲਿਭੁਕਿਲਹੈਦੁਖਫਲੁਅਰੰਭੁਨਨਿਵੈਤਲਾਹਾਂ॥

ਅਨੁਪੰਖੇਰੁ ਪਾਵਦਾ ਸੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਫਲੁ ਖਾਹਾਂ ਪਰਿਤਾ ੨੧੬
 ਰਾਜੂ ਤੇਲੀ ਅੰਧ ਉਲਾਭਾਰਾ ਤੇਲੁ ਤੁਲਾਹਾਂ ਜਿਟਿ ਹਾਰੈ ਹਾਰੈ
 ਜਿਟੈ ਪੈਰਾਉ ਤੈਸੀ ਸੁਧਰਾਹਾਂ ਪੈਰੀ ਪੈਜ ਗੁਪੈਰੀ ਪਾਂਹਾਂ ਟਾਂਸ
 ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਕਾਰੁ ਟੁਕਰਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਕਾਰ
 ਟੁਕਰ ਤੇਵਾ ਸਿਹੈ ਵਿਰਲੇ ਦਾਓ ਹੁਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ਸੋ ਕਿਹੁ ਹੁਕੁ
 ਨਮੰਗਈ ਖਸਮੇ ਦਾਭਾ ਟਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਖਸਮੇ ਏਵੈ ਭਾਵ
 ਦਾਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ਸਾਪਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਸਬਦੁ ਲਿਵ ਕਾਰ ਟੁਕਰ ਤਾਕਰ ਦਾਇਆ ਬਾਲਿ
 ਸੁਭਾਇ ਮਤੀ ਤਜਗਿ ਵਰਸਰਾਪ ਦਾਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜੇ

ਹਾਭਾਉ ਤੋਹੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਅਉਗਣ ਕੀ ਤੇਗੁ ਤੁਕਰੈ
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਤੋਰੇ ਵਰੀਦਾ ॥ ਵਛ ਏ ਵਾਲਾ ਛਾਉ ਬਹਿਚੈ
 ਗੋਦਾ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਵੰਦਾ ॥ ਫਲ ਦੇਵਟ ਵਗਾਇਆ ਵਛ ਏ ਵ
 ਲੇਤਾ ਰਿਤ ਰੰਦਾ ॥ ਬੇਖੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਦੇਸੇ ਵਕਫਲਾ
 ਏਗ ਏਤ ਫਲੀਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੀਐ ਸੇਵਕ ਸੇ
 ਵਕੁ ਸੇਵਕ ਸੀਦਾ ॥ ਜਗੁ ਜੋਹਾਰੇ ਚੰਦਨ ਸਾਇਰ ਲਹ ਰਿਆ
 ਨੰਦੁ ਵਧੀਦਾ ॥ ਜੋ ਤੇਗ ਜਗੁ ਤਿਸ ਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਵਿ
 ਸਮਾਦੁ ਕਮਾਦੁ ਹੈ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇਆ ਹੋਇ ਉਪਨਾ ॥ ਪਹਿ
 ਲੇਖ ਲਉ ॥ ਖਲਿ ਕੋਟੋਟੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭੁੰਨਿ ਭੁੰਨਾ ॥ ਕੋਲੁ ਪਾ

ਇਪੀਤ੍ਰਾਇਆਰਸੁਟਟਰਿਕਸੁਇਨਣਵੰਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖ ੨੧੧
 ਅੰਦਰਿਸਬਰੁਕਰਿਖਾਇਅਵਟਣੁਜਗਪੀਨਪੀਨਾ॥ਗੁਰੂ
 ਸਕਰਖੰਡੁਮਿਸਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਭਰਸਬੰਨਾ॥ਪਿਰ
 ਮੁਖਿਆਲਾਪੀਵਣਾਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁਥੀਵਣੁਰੀਨਾ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬੋਲਾਅਮੋਲਰਤੰਨਾ॥੧੨॥ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਅਮ
 ਉਹੈਲਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰੰਦਾ॥ਇਕਸਾਇਕਸਦ
 ਗੀਆਉਵਿਚੈਲਖਤੀਰਥਦਰੀਆਉਵਹੰਦਾ॥ਇਕਤੁ
 ਇਕਤੁਵਾਹੈਵੈਕੁਦਗਤਿਲਖਤਰੰਗਉਠੰਦਾ॥ਸਾਇਰਸ
 ਦੁਰਤਨਵਲੀਚਾਰਿਪਦਾਰਥਮੀਨਤਰੰਦਾ॥ਇਕਤੁ

ਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀਕੁ ਦਰਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ਲਹੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਪਿਅੰ ॥
 ਲੇਇਕਬੁੰਦਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੰਦਾ ॥ ਅਲਖਲ
 ਖਾਇਨਾ ਅਲਖੁ ਲਖੰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਥਕੇਵੇਦਪਕ੍ਰਿਏ
 ਦੁਇਦ੍ਵਾਸਟਰਜੁ ਕਰੰਦੇ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਅਵਤੁਰੇਇਦਸਅ
 ਵਤਗੀਬਿਸਨੁ ਭਵੰਦੇ ॥ ਸਿਧਨਾਥਜੋਗੀਸੁਗਾਦੇਵੀਦੇਵ
 ਨਭੇਵਲਹੰਦੇ ॥ ਰਪੇਤਪੀਸੁਰਤੀਰਥਾਜਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁ
 ਖਸਹੰਦੇ ॥ ਸੇਖਨਾਗਸਭਗਾਮਿਲਿਸਿਮਰਣੁ ਕਰਿਨਿਤਿ
 ਗੁਣਗਾਵੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਸਿਖਜਾਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸ
 ਤਸੀਗੀਮਿਲੰਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖੰਦੇ ॥ ੧੪ ॥

ਸਿਰਤੁਲਵਾਇਆਥਿਰਖੁਹੈਹੋਇਸਹੰਸਫਲਸੁਫਲਫਲੀ ੭੧੮
 ਦਾ॥ ਨਿਗਮਲੁਨੀਰੁਵਖਾਣੀਐਸਿਰੁਨੀਵੰਨੀਵਾਇਚਲੀਦਾ
 ॥ ਸਿਰੁਉਚਾਨੀਵੇਚਰਣਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਸੀਸੁਪਵੰਦਾ॥ ਸਭਦੂ
 ਨੀਵੀਪਰਤਿਹੋਇਅਨੁਪਨੁਸਭੁਸੈਸਾਰੁਸੁਰੰਦਾ॥ ਧੰਨੁਪਰਤੀ
 ਰਹੁਥਾਓਪੰਨੁਗੁਰੁਸਿਖਸਾਧੁਪੈਰੁਪਰੰਦਾ॥ ਚਰਣੁਪੁਤ੍ਰਿਪਰ
 ਪਾਨਕਰਿਸੰਤਵੇਦਜਸੁਗਾਵਿਸੁਣੰਦਾ॥ ਵਡਭਗਿਪਾਖਕ
 ਲਹੰਦਾ॥ ੧੫॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੀਐਪੁਰੇਪੁਰਾਠਟਬਣਾਇ
 ਆ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁਹੈਘਟੈਨਵਪੈਘਟਾਇਵਧਾਇਆ॥ ਪੁ
 ਰੇਪੁਰੀਮਤਿਹੈਹੋਰਸੁਪੁਛਿਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਸੰ

ਤੁਹੈ ਪੁਰਾਬ ਚਨੁ ਨ ਟਲੈ ਟਲਾਇਆ ਸਭੇ ਏਛਾ ਪੁਰੀਆ
 ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਖ
 ਕੈ ਪਤਿ ਪਉੜੀ ਚਰਿ ਨਿਜ ਪਰਿਆਇਆ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾਹੇਇ
 ਸਮਾਇਆ ੧੬ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਾ ਮਿਲਿ ਜਾਗਦੇ ਕਰਿ ਸਿ
 ਵਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਮੇਲਾ ਮਹਾਦੇਉ ਮਉ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋ ਕਵਲਾਸਟਿ
 ਆਸਟਿ ਰਸ ਕੇਲਾ ਗੋਰਖੁ ਜੋ ਗੀਜਾ ਗਦਾ ਗੁਰਿ ਮਾਛਿ
 ਦੁਪਰੀ ਸੁਧਿ ਰੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਿ ਜਗਾਇ ਦਾਸਾਧਸੰ
 ਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾ ਕੂਲਾਈਆ
 ਤੁਅਨਹ ਦਸਬਦੀ ਪਰਮ ਰਸ ਕੇਲਾ ਮਾਇ ਪੁਰਖਾ ਅਦੇ

ਸੁਹੇਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨੇਹਨਵੇਲਾ ਚੇਲੇਤੇਕੁਰੁਗੁਰਤੇਚੇਲ ॥੧੭੯॥
 ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਸੈਸਾਗੀਭੰਡਾਰੀਰਾਜੇ ਚਰਿਵ
 ਰਨਪਰਬਾਰੀਆਜਾਤਿਪਾਤਿਮਾਇਆਮੁਹਤਾਜੇ ਛਿਅਦਰ
 ਸਨਛਿਅਸਾਸਤਾਪਾਖੰਡਕਰਮਕਰਨਿਦੇਵਾਜੇ ਸੀਨਿਆਸੀ
 ਦਸਨਾਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥਨਿਵਾਜੇ ਦਹਾਦਿਸਿਥਾਰਹ
 ਵਾਟਹੋਇਪਰਪਾਰਿਮੰਗਨਿਖਾਜਾਖਾਜੇ ਚਰਿਵਰਨਗੁਰ
 ਸਿਖਿਆਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਨਹਦਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿਵ
 ਰਨਾਮਵਰਨਹੋਇਦਰਸਣਨਾਓਪੰਥਸੁਖਸਾਜੇ ਸਚੁਸਚਾ
 ਕੁੰਕੁਣਪਾਜੇ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁਹੋਗੁਣਕਥਿਬ

ਖਸੈਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਵੈਦੁਹੈਪੰਜੋਰਗਅਸਪ
 ਨਿਵਾਰੇ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰਦੇਉਹੈਸੁਖਦੇਮਾਲਿਲਏਦੁਖ
 ਆਰੇ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਦਕਦੇਖੀਬੇਮੁਖਤਾਰੇ॥ਗੁਰੁ
 ਪੁਰਾਨਿਰਭਉਸਦਾਜਨਮਮਰਣਜਮਰੈਉਤਰੈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡੇਅਜਾਣਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰੁਆਭੁਜਾਣੀਅੰਬਾਹਪਕਾਣੀਅੰਧੁਲੇਉਧਾਰੇ॥
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਸਦਬਾਲਿਹਾਰੇ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪ
 ਗਸਿਅੰਬੰਚਨੁਕਰੈਮਨੁਰੁਮਲੀਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਾਵਨ
 ਚੰਦਨੋਵਾਸੁਦਾਸੁਕਰੈਲਾਖੀਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਰ

ਜਾਤੁਸਿੰਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੀਕੈ ਲੀਣਾ ਮਾਨਸੋਰਵਰੁ ੨੨੦
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਗਹੰਸੁ ਜਲਹੁ ਦੁਖਪੀਣਾ ਗੁਰਤੀਰਥੁ ਦ
 ਗੀਆ ਉਪੈਪਸੁ ਪਰੇਤ ਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੰਦੀ
 ਛੋਟੁ ਹੋ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਰੀਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
 ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ੨੦੦ ਸਿਧਨਾਥ ਮਵਤਾਰ ਸਭ
 ਗੋਸਟਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੰਨਫੁ ਟੁਏ ਮਾਥਾ ਬਾਬਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਮ
 ਲੇਨਿ ਵਨਿ ਵਿਸਭੁਨ ਬਾਬਨਿ ਵਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹੰ ਮ
 ਲਿਵਿਛੁਟੇ ਜੋਗਭੋਗ ਛਾਰਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ਦੀਨ ਦੁ
 ਨੀਆ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੇ ਮੁਘਤਾ ਜੁਗ ਜੁਪਾਰਿਆਇਆ

॥ ਕਾਦਹੁ ਹੋਇ ਕੁਦਗਤਿ ਕਰੇ ਏਹੁ ਭਿਕੁ ਦਗਤਿ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇ
 ਆ॥ ਏਕਨ ਜੋ ਰੂ ਵਿੱਛੋ ਰੂ ਦਾ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁ ਨੇ ਆਇ
 ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
 ਆ॥ ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਾਹੁ ਹੈ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣ ਜਗਤਿ ਸ
 ਦਾ ਵਣ ਜਾਗਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ
 ਲਖ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗਾ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਕਾਮਯੋ
 ਟਦੇ ਵਗਹ ਜਾਗਾ ਲਖ ਮੀਆ ਲਖ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਰ
 ਸਦੇ ਪਰਬਤ ਅਪਾਰਾ ਲਖ ਮੀਮ੍ਰਤ ਲਖਾਇ ਦੁਲੇ
 ਹੋਇ ਸਕੋਛਿ ਨ ਕਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਚਰਗ

ਲੁਖਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਬੋਹਲਅੰਬਾਰਾਸਭੇਵੰਡਿਵੰਡਿਦੇ ੨੨੧
 ਤੰਨੁਤਾਉਭਗਤਿਕਰਿਸਚੁਪਿਆਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਸ
 ਤਿਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰਾ ੨੨੧ ਖੀਰਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਕੋਕਾਫਿਰ
 ਤਨਚਉਦਹਵੰਡਿਲੀਤੇਅਣਿਲਖਮੀਪਾਰਜਾਤਸੰ
 ਖਸਾਰੰਗਪਣਖਾਬਿਸਨਵਸਿਕੀਤੇਕਾਮਧੇਨੁਤੇਅਪਛਰਾ
 ਐਗਪਤਿਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਸੀਤੇਕਾਲਭੂਟਤੇਅਗਧਚੰਦੁ
 ਮਾਦੇਵਮਸਤਕਿਧਾਰਿਪੀਤੇਘੋੜਾਮਾਲਿਆਸੁਰਜੇ
 ਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਦਾਨਵਰੀਤੇਕਰੋਧਨੰਤਰੁਵੈਦਗੀਰ
 ਸਿਆਤਖਾਕਿਮਤਿਬਿਪਰੀਤੇਗੁਰਉਪਦੇਸਅਮੋਲਕਾ

ਰਤਨਪਦਾਰਥਨਿਧਿਅਗਈਤੇਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾਸਚ
 ਪਰੀਤੇ॥੨੩॥ਧਰਮਸਾਲੁਕਰਿਬਹੀਦਾਇਕਤਥਾਨਇ
 ਕੋਟਿਕਾਇਆਪਾਤਿਸਾਹਪਰਿਆਵਦੇਗਾਤ੍ਰਿਜਤ੍ਰਿ
 ਆਪਾਤਿਸਾਹਿਚਕ੍ਰਾਇਆਉਮਤਿਮਹਲੁਨਪਾਵਦ
 ਨਠਾਫਿਰੈਨਡਰੈਡਗਾਇਆਮੰਜੀਥਾਹਿਸੰਤੋਖਦਾਕੁਤੇਰ
 ਖਿਸਿਕਉਖਿਲਾਇਆਬਾਣੀਕਰਿਸੁਟਿਗਾਵਦਾਕ
 ਥੈਨਸੁਣੈਨਗਾਵਿਸੁਣਾਇਆਸੇਵਕਪਾਸਨਰਖੀ
 ਅਨਿਦੋਖੀਦੁਸਟਆਗੂਮੁਹਿਲਾਇਆਸਚਨਲੁ
 ਕੈਲੁਕਾਇਆਚਰਣਕਵਲੁਸਿਖਭਵਰਲੁਭਾਇ

ਅਮਾਮਜਰੁਜਰੈਨਾਮਪੁਜਣਾਇਆ॥੨੪॥ਖੇਤੀਵਾੜੇ੨੨੨
 ਸੁੰਢਿਘਰੀਕਿਕਰਾਮਾਸਪਾਸਜਿਓਬਾਗੋ॥ਸਪਪਲੇਟੇ
 ਚੰਨਟੈਬੂਹੇਜੀਦਾਕੁਤਾਜਾਗੋ॥ਕਵਲੇਕੰਡੇਜਾਈਅ
 ਨਿਸਿਆਣਾਇਕੁਕੋਈਵਾਚਿਫਾਗੋ॥ਜਿਉਪਾਰਸੁ
 ਵਿਚਿਪਥਰਾਮਾਇਮਸਤਾਕਿਜਿਉਕਾਲੇਨਾਗੋ॥ਰਤ
 ਨੁਸੈਹੈਗਲਿਪੋਤਾਵਿਚਿਮੈਗਲੁਬਪਾਕਚੈਧਾਗੋ॥ਭੂ
 ਵਡਗਤਿਭੁਖਜਾਇਘਰਿਬਿਦਰੁਖਵਾਲੇਪੀਨੀਸਾ
 ਗੋ॥ਚਰਣਕਵਲਗੁਗਸਿਖਭਉਰਸਾਪਸੀਗਤਿਸਹ
 ਲੀਗੁਸਭਾਗੋ॥ਪਰਮਪਿਆਲੇਦੁਡਰੁਧਾਗੋ॥੨੫॥ਭੂ

ਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਮਨ ਸਰਸਤ ਸਮੁੰਦੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ॥
 ਨਪਤ ਦੁਨਾਪਤ ਟੀਪਾਰਾ ਵਾਹੁਨ ਅੰਤੁ ਨ ਚੀਰਾ॥ ਨਾ ਬੇ
 ਵੀਨ ਤੁਲਹੁ ਵਾਵਣੀ ਗਾਥਿ ਨ ਪੀਰ ਕਪੀਰਾ॥ ਹੋਰੁ ਨ ਕ
 ਈ ਅਪਣੈ ਹੋਸਚੁ ਗੰਦੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਗਿ ਵ
 ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰਿ ਮਹੀਰਾ॥ ਚੰਦੁ ਅਮਾ
 ਵਸ ਗਤਿ ਜਿਉ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ॥ ਐਸਾ ਛੁਲੀ ਨੀਰਾ॥
 ॥ ਮੁਏ ਮੁਰੀ ਦਗੋਰਿ ਗੁਰ ਪੀਰਾ॥ ੨੬॥ ਮਛੀ ਦੇ ਪਰਵ॥
 ਰਵਾਗਿ ਜੀਵਾਣਿ ਮਗਣਿ ਨਾਵਿ ਸਰੋਪਾਣੀ॥ ਜਿਉ
 ਪਰਵਾਹੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਦੀਪਕ ਬਾਣੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਕ ਵਲ ਪਿਆਰੁ ਪੈਰੁ ਵਰ ਕ ਵਲ ਕੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜ ੨੩
 ਵਖਾਣੀ ॥ ਬੁੰਦ ਬਖੀ ਹੋ ਮਿਰਗ ਨਾਟ ਕੋਇ ਲਾਜਿ ਉਠ
 ਲਾਮੀ ਬਿਲੁਗਾਣੀ ॥ ਮਾਨਸੋਰੇ ਵਰੁ ਹੰਸੁ ਲਾਓ ਹਾਮਸੇ
 ਲਕਰਤ ਨਾਖਾਣੀ ॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੇਤੁ ਪੈਚੰਦ ਚਕੋਰੈ
 ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਗੁਗ ਸਿਖ ਵੇਸੀ ਪਰਮ ਹੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ
 ਹਜ ਸੋਰੇ ਵਰੁ ਜਾਣੀ ॥ ਮੁਰਗਾਈ ਨੀਸਾ ਟੁਨੀਸਾ ਟੀ ॥
 ੨੭ ॥ ਕਛੂ ਮੰਡਾ ਸੇਵ ਦਾ ਜਲ ਬਾਹਿਰਿ ਧਾਰਿ ਪਿਆਨੁ
 ਪਰੰਦਾ ॥ ਕੁੰਜ ਕਰੋ ਦੀਸਿ ਮਰਨੇ ਪੁਰਨ ਬਚਾਹੋਇ ਉਡੈ
 ਦਾ ॥ ਕੁਕੜੀ ਬਚਾ ਪਾਲਦੀ ਮੁਰਗਾਈ ਨੇਜਾਇ ਮਿਲੀ

ਦਾ ਕੋਇਲ ਪਾਲੈ ਕਾਵਣੀ ਲੋਹੁ ਲੋਹੁ ਰਲੇ ਰਲੇ ਦਾ ਚ
 ਕਵੀ ਅਤੇ ਚਕੋਰ ਕੁਲ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਮੇਲੁ ਕਰੀ
 ਦਾ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜੇਜਾਣੀ ਅਨਿਛਿ ਅਰੁ ਤਿਥਾ ਰਹਮਾਹ
 ਦਿਸੀ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਚ ਦਾ ਕਵੀਆ ਕਵਲੁ ਭ
 ਵਰੁ ਵਿਗਸੀ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖੰਦੁ
 ॥੨੮॥ ਪਰਸਵੀ ਹੋਇ ਕੈ ਸਭ ਨਾਧਾ ਤ੍ਰਿਮੇਲਾ ਮਿਲੰਦੁ
 ਚੰਦਨ ਵਾਂਸੁ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਅਫਲ ਸਫਲਾ ਵਿਚਿ ਵ
 ਸੁਪਰੰਦਾ ਲਖਤਰੰਗੀ ਗੀ ਗੋਇ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਗੀ
 ਗੋਵੰਦਾ ਦਾਵਾ ਦੁਪੁਖੀਆ ਲਿਖਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ

ਕਾਭਾਵੰਦਾ ਲੂ ਟੁਖਾਇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਕੋਕਾਚਾ ਕਰੁ ਹੋਇ ੨੨੪
 ਵਲੰਦਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਵੰਸੀ ਪਰਮਹੰਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਹੰਸਵੰਸੁ ਨਿ
 ਬਹੰਦਾ ਪਿਅਦਾ ਦੇ ਦੇ ਗਹਿ ਚਲੰਦਾ ੨੨੫ ਜਿਉਲ
 ਖਤਾਰੇ ਚਮਕ ਦੇ ਨੇ ਨਿਨਾ ਦਿਸੈ ਗਤਿ ਅਨ੍ਹੈ ਗੈ ਸੂਰਜੁ ਬ
 ਦਲਿ ਛਾਇਆ ਗਤਿ ਨ ਪੁਜੈ ਦਿਹ ਸੈ ਫੇਰੈ ਜੈ ਗੁਰਸਾ
 ਗਿ ਵਰਤਿ ਦਾ ਦੁਬਿਦਾ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਖਾ ਕੇਰੈ ਛਿਅਰੁ ਤੀ
 ਇਕੁ ਸੁਝੈ ਪੁਸੁਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਹੋਰੈ ਚੰਦੁ ਮੁਖੀ ਸੂਰਜ
 ਮੁਖੀ ਕਵਲੈ ਭਵਰਾ ਮਿਲਨਿ ਚਉ ਫੇਰੈ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
 ਨੇਲੀ ਪਿਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਮਿਲਨਿ ਸਵੈਰੈ ਪੈਰੀ ਪ

ਵਟਾਭਲੇਭਲੇਰੈ॥੩੦॥ਦੁਨੀਆਵਾਪਾਤਿਸਾਹੁਹੋਇਦੇ
 ਇਮਰੈਪੁਤੈਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਹੀਫੇਰੈਆਪਣੀਹੁਕਮੀਥੀ
 ਦੇਸਭੁਸਿਪਾਹੀ॥ਕੁਤਬਾਜਾਇਪੜਾਇਦਾਕਾਜੀਮੁ
 ਲਾਕਰੈਉਗਾਹੀ॥ਟਕਸਾਲੇਸਿਕਾਪਵੇਹੁਕਮੇਵਿਚਿ
 ਸੁਪੇਦੀਸਿਆਹੀ॥ਮਾਲੁਮੁਲਕੁਮਪਣਾਇਦਾਤਖ
 ਤਖਖਤਚੜ੍ਹਿਥੇਪਰਵਾਹੀ॥ਬਾਬਾਣੈਪਾਰਿਚਾਲਹੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਹੁਨਿਬਾਹੀ॥ਇਕਦੋਹੀਟਕਸਾਲਾਇ
 ਕਕੁਤਬਾਤਖਤੁਸਚਾਦਰਗਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਦਾਦਾਇਲਾਹੀ॥੩੧॥ਜੇਕੋਸਾਪੁਗਣਾਇਕੋਪਾਤਿਸ

ਹਾਤੇਆਕੀਹੋਵੈਹੋਇਕਤਲਾਂਮੁਹਰਾਂਮੁਖੋਕਾਨੁਨਖਫ ੨੨੫
 ਟੁਚਿਤਾਨੋਵੈ॥ਟਕਸਾਲਹੁਥਾਹਰਿਪਤ੍ਵੈਖੋਟੈਹਰਾ
 ਜਨਮੁਵਿਗੋਵੈ॥ਲਿਬਾਸੀਫੁਰਮਾਣੁਲਿਖਿਹੋਇ
 ਨੁਕਸਾਨੀਅੰਤੂਰੋਵੈ॥ਗਿਦੜਦੀਕਰਿਸਾਹਿਬੀਬੋਲਿ
 ਕਥੋਲੁਨਅਬਚਲੁਰੋਵੈ॥ਮੁਹਿਕਾਲੈਗਦਹਿਚੜ੍ਹੇਗ॥
 ਉਪਵੈਵੀਭਰਿਅਪੋਵੈ॥ਦੂਜੇਭਾਇਕਥਾਇਖਲੋਵੈ
 ॥੩੨॥ਬਾਲਜਤੀਹੈਸਿਰੀਚੰਦਬਾਬਾਣਾਦੇਹੁਰਾਬਣ॥
 ਇਅਮਾਲਖਮੀਦਾਸਹੁਧਰਮਚੰਦਪੋਤਾਹੋਇਕੈਅਪੁ
 ਗਣਾਇਅਮਾਮੰਜੀਦਾਸੁਬਹਾਲਿਆਦਾਤਾਸਿਧਾ

ਸਿਓ ਸਿਖਿਆਇਆ ਮੋਹ ਟੁਕਮ ਲਾਹੋਇਆ ਚਉਥਾ ॥
ਗਮੋਹ ਗੰਮਨਾਇਆ ਮੀਟਾਹੋਆ ਪਿਰਥੀਆ ਕਰਿਕਾਰਿ
ਤੋਛਕ ਬਰਲੁ ਚਲਾਇਆ ਮਹਾਦੇਉ ਮਹੀਮੇਉ ਕਰਿਕਾਰਿ
ਬੇਮੁਖੁ ਪੁਤਾਂਭਉਕਾਇਆ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁਨ ਵਾਂਸ ਬੋਹਾ
ਇਆ ॥ ਤੜਾਬਾਬਾ ਈਪੀਤ੍ਰੀਚ ਲੀਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾਪਰ
ਚਾਇਆ ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾਗੁਰਭਾ
ਇਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਮੰਗਦਹੁ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ
ਦਾਇਆ ਗੁਰਮਮਰਹੁਗੁਰਮਦਾਸੁਗੁਰਸੇਵਾਗੁਰਹੋਇ
ਸਮਾਇਆ ਰਾਮਦਾਸਹੁ ਅਰਜਟੁਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਖਿਅੰ

ਮਿਤਫਲੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਰਜਣਹੁਆ ੨੨੬
 ਦਿਪੁਰਖੁਆ ਦੇਸੁ ਕਰਾਇਆ ਸੁਝੈ ਸੁਝੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾ
 ਏਆ ੩੪ ॥ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਕੀ
 ਆਪਸਾਰਾ ਕੁਦਗਤਿ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਤੁਲਿ ਨ ਤੋਲੁ
 ਨ ਤੋਲੁ ਟਹਾਰਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖੁ ਦਾਦਾ ਤਿਜੋ
 ਤਿਵਰਿ ਆਈ ਕਾਰਾ ਲੇਖੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮਸੁ ਨ ਲੇ
 ਖਣਿ ਲਿਖੁ ਟਹਾਰਾ ਰਾਗਨਾਦ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀਓ ਅੰ
 ਕਾਰੁ ਨ ਗਾਵੁ ਟਹਾਰਾ ਖਾਣੀ ਥਾਣੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨਾਵ
 ਥਾਵੁ ਅਣਗਣਤੁ ਅਪਾਰਾ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਅਮਾਉ ਹੋ ਕੇ

ਵਰੁ ਵਰੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ ॥੩੫॥੧੬॥ਛਬੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲੇਲੈ ਮਜਨੂ ਅਸਕੀ ਚਹੁ ਚਕੀ ਜਾਤੀ ॥ ਸੋਰਠ ਬੀਜਾ
ਗਾਵੀ ਅੰਜ ਸੁਸੁਪ੍ਰਵਾਤੀ ॥ ਸਸੀ ਪੁੰਨੁ ਦੇਸਤੀ ਹੋਇ
ਜਾਤੀ ਅਜਾਤੀ ॥ ਮੇਹੀ ਵਾਲਨੇ ਸੋਹਣੀ ਨੈਤਰ ਦੀਰਤੀ
॥ ਗਾਂਢਾ ਹੀਰ ਵਖਣੀ ॥ ਮੇਠੀ ਪਿਰਮ ਪਰਾਤੀ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦੰ
ਪਿਰ ਗੁਰੀ ਗਾਵਨੀ ਪਰਭਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਛ
ਰਨੀ ਹੋਇ ਬਹਾਨੀ ॥ ਏਕਨੇ ॥ ਜਿਉ ਜੂਏ ਜੂਆਰੀ ਅਲ

ਗਿਦਾਵਉਪਣੇ ਚੋਰੀ ਚੋਰਨ ਪਲ ਰਹਿ ਦੁਖ ਸਹਨਿ ਗਰਭੇ ੨੨੭
 ॥ ਰਹਨਿ ਨਗਾਇ ਕਾਵਾ ਕ੍ਰਿ ਅਹੁ ਵੇ ਕਰਮੀ ਲਠੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਦੇਓ ਇਫਿਰ ਦੇ ਨਠੇ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਰਹੁ ਸਭ ਪਾਪ
 ਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਭਵਰੇ ਵਾਸੁ ਵਿਣਾ ਸੁਹੈ ਫਿਰ ਦਾ ਫੁਲ ਵਾਣੀ ॥ ਜ
 ਲੇ ਪਤੰਗੁ ਨਿਸੰਗੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਅਖਿਓ ਪਾਣੀ ॥ ਮਿਰਗੁ ਨਾ ਦਿਖਿ
 ਸਮਾ ਦੁਹੈ ਇਫਿਰ ਦਾ ਉਜਾਣੀ ॥ ਕੁੰਡੀ ਫਾਥੇ ਮਛਾ ਜਿਓ ਰਸਿ ਜ
 ਭਾਵਿਗਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਟਿਹਾ ਥੀ ਫਾਹਿ ਆ ਦੁਖ ਸਹੈ ਦਿਹਾਣੀ ॥
 ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਰਹੁ ਫੁਲਾਇ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਰ
 ਕੋ ਪਰੀਤ ਹੋਲਾਇ ਤਰਨਿ ਹਾਲੇ ॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਹੋਤੁ ਹੈ

ਮਿਲਿਹੋਨਿ ਸੁਖਾਲੇ ਨੇਹੁ ਕਵਲ ਜਲ ਜਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂਹ
 ਵੇਖਾਲੇ ਅਰਥ ਥੀਹੋ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ਖਿਬ ਵਲ ਕਾਲੇ ਨਾ
 ਰਿਭੁਤਾਗਿ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਮਾਪੁਤ ਸਮਾਲੇ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ
 ਹਰੀ ਓਹੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥ ਭੂਪੇ ਕਾ ਮੈਦੋ ਸਤੀ ਜਗ ਅੰ
 ਦਰਿ ਜਾਣੀ ॥ ਭੂਖੇ ਸਾ ਦੇ ਗੰਦੂ ਹੈ ਓਹੁ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੀ ॥ ਪੁ
 ਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਲਾਥਿ ਮਾਲਿ ਏਤੁ ਭਗਮ ਭੂਲਾ ਣੀ
 ॥ ਓਪੇ ਸਉ ਵਿਪਲਿ ਪਾਜਿ ਓਸਾ ਵਿਰੈ ਏਵਿ ਹਾਣੀ ॥ ਸੁਹ
 ਏ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰਿਚੈ ਜਾਵਿ ਰਾਣੀ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦੰ
 ਪਿਰ ਹਰੀ ਓਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਨਸ ਰੇ ਵਰਹੀ ਸੁਲ

ਖਾਇਮਾਣਕੋਮੇਤੀਕੋਇਲਾਮੰਬਪਰੀਤਿਹੈਮਿਠਬੋਲ ੨੨੮
 ਸਰੋਤੀਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋਇਪਾਸਿਖਲੋਤੀ॥
 ਲਹਾਪਾਗਸਿਭੇਟਿਮੇਹੋਇਥੰਚਨਜੋਤੀ॥ਨਦੀਆਨਲੇ
 ਗੰਗਮਿਲਿਹੋਨਿਛੋਤਮਛੋਤੀ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੁੜੀ
 ਏਹਖੇਪਸਓਤੀ॥੬॥ਸਾਹਰੁਪੀਹਰੁਪਖੜੈਪਰੁਨਨੇਹਾ
 ਲਾਸਹੁਰਾਸਸੁਵਖਾਣੀਮੇਸਾਲੀਤੈਸਾਲਾਮਾਪਿ
 ਉਭੈਣਾਕੁਇਗਪਰਵਾਰੁਦੁਗਲਾਨਨਾਨੁਨੀਮਾਸੀ
 ਮਾਮਾਮੇਜੰਜਾਲਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀਜੀਮੇਹੀਰਾਪਰ
 ਵਾਲਾਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੁੜੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾਲਾ॥੧॥

ਵਣਜੁ ਕਰੈ ਵਾਪਰੀਆ ਤਿਤੁਲਾ ਹੋਤੈ ਟਾਕਿਰਸਾ ਟੀਕਿ
 ਰਸਾ ਟੁਕਾਰਿ ਹੋਇ ਦੁਬਲਾ ਮੋਟਾ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ
 ਗਣਿਖਾ ਦਾ ਚੋਟਾ ਗਜੁ ਜੇਗੁ ਸੀਸਾ ਗਵਿਚਿ ਵਣਖੰਡ ਗਤੁ
 ਕੋਟਾ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਮ ਜਾਲੁ ਪੈਪਾਏ ਫਲ ਫੋਟਾ ਪੀ
 ਗੁਮਰੀ ਦਾ ਪਗੜੀ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨਹੋਟਾ ਘਾਮਖੀ ਵੇਖਿ
 ਨਰਜੀਆਂ ਬਹੁਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਊਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕੰਨ ਸੁ
 ਟਿਰੋਵਟਿ ਤੈਹਾ ਸੇਸਾ ਦੀਜੀ ਭੁਨਰਜੀਆ ਕਾਰਿ ਭੋ
 ਗਾਬਿਲਾ ਸੇਸਾ ਨਰਨਰ ਜੁਵਾਸੁ ਲੈ ਦੁਗਰੀ ਪਸੁ ਵਾਸੇ
 ਆਗਜਿਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਕੂੜੈ ਭਰਵਾਸੇ ਪੀਗੁਮਰੀ

ਦਾ ਪਿਰਾਹਣੀ ਸਚੀਰ ਹਰਾਸੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਿਰੁ ਜੋਗੁ ਰਨਾ ਨਿਵੇਗੁ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਰਲੁ ਗੋਨ ਚਰਣੀ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਲੋਇ ਟਗੁਰ ਦਰਸਾਵਿ ਟੁਵੇਖੇ ਪ
 ਰਤਰ ਟੀ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਰਵ ਟਉਪ ਦੇਸਾਵਿ ਟੁਸੁ ਟਿਸੁ ਰਤਿਨ
 ਪਰ ਟੀ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜਿਹ ਬਾਗੁ ਰਸ ਬਦਾਵਿ ਟੁਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰ
 ਟੀ ॥ ਵਿ ਟੁਸੇਵਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਹਥ ਪੈਰੋਰ ਨਿਹ ਫਲ ਕਰ ਟੀ ॥ ਪੀ
 ਰਮੁਗੀ ਦਾ ਪਿਰਾਹਣੀ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਟੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੋਰ ਤੁਰੀ
 ਗਿਨ ਰਚੀ ॥ ਮੇਸ ਭੂਕੁ ਭੂ ਦਿਸੀ ਦਾ ॥ ਹੋਰ ਤੁਸਾ ਦਿਨ ਲਗੀ
 ਮੇਹੋਇ ਵਿਸੁ ਲਗੀ ਦਾ ॥ ਹੋਰ ਤੁਰਾਗਨ ਗੀ ਸ਼ੀ ॥ ਮੇਸੁ ਟਿਸੁ
 ਖਨ ਲਹੀ ਦਾ ॥ ਹੋਰ ਬੁਰੀ ਕਰਤੂ ਤਿਹੋ ਲਗੇ ਫਲੁ ਮੰਦਾ ॥ ਹੋ

ਰਤੁਪੀਥਿਨਚਲੀਅੰਠਗੁਚੇਰੁਮੁਹੰਦਾ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਰੀ
 ਸਚੁਸਚਿਮਿਲੀਦਾ॥੧੧॥ਦੂਜੀਆਸਾਵਿਣਾਸੁਪੈਪੁਰੀਕਿ
 ਉਹੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੋਹੁਪੈਹੁਸਭੁਭੁਭੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਦੂਜਾਕ
 ਰਮੁਸੁਭਰਮੁਪੈਕਰਿਅਵਹੁਣਰੋਵੈ॥ਦੂਜਾਸੰਗੁਕਛੰਗੁ
 ਹੈਕਿਉਭਰਿਅਧੋਵੈ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਹੈਹਾਰਿਜਨਮੁ
 ਖਲੋਵੈ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਰੀਗੁਣਗੁਣੀਪਰੋਵੈ॥੧੨॥
 ॥ਅਮਿਥਾਦਿਸਟਿਕਾਰਿਕਛੁਵਾਂਗਿਭੁਵਜਲਵਿਚਿਰਖੇ
 ॥ਗੀਅਨਅੰਸਦੇਹੀਸਵਾਂਗਿਬੁਝਿਭੁਖਅਭਖੇ॥ਸਿਮਰ
 ਟਕਰਦੇਰੂਜਵਾਂਗਿਉਰਿਲਖੇਅਲਖੇ॥ਮਾਤਾਬਾਲਕਹੇ

ਤੁਕਰਿਓਹੁਸਾਉਨਚਖੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਦਾਇਆਲੁਹੈ॥੨੩॥
 ਗੁਰਸਿਖਪਰਖੇ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੁੜੀਲਖਮੁਲੀਅ
 ਨਿਕਖੇ॥੧੩॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਪਤੀਗਾਜਿਉਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮ॥
 ਵੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਮਿਰਗਾਜਿਉਅਨਹਦਲਿਵ
 ਲਾਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਚਮੀਨੁਹੋਇਗੁਰਮਾਤਿਸੁਖਪ॥
 ਵੈ॥ਚਰਣਕਵਲਭਵਹੁਹੋਇਸੁਖਰੋਣਿਵਿਹਾਵੈ॥ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸੁਨਵਿਸਰੈਬਾਬੀਗਾਧਿਆਵੈ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪ
 ਰਹੁੜੀਦੁਬਿਧਾਨਸੁਖਾਵੈ॥੧੪॥ਦਾਤਾਓਹੁਨਮੰਗੀਅੰ
 ਫਿਰਿਮੰਗਾਇਜਾਈਅੰ॥ਹੋਛਾਸਾਹੁਨਕੀਚਈਫਿਰਿਪ

ਛੇਤਾਈਐ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਹਨੁ ਸੇਵੀਐ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹਾਈਐ ਹਉ
 ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕਟਈ ਚਿਹਨੁ ਵੇਦੁ ਨ ਲਾਈਐ ਭਰਮਾਤਿ ਮੇਲੁ ਨ ਉ
 ਤਰੈ ਕਉਤੀ ਗਥਿ ਨਾਈਐ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੁਣੀ ਸੁਖ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਆਲੁ ਮੁਲ ਕੁਚ ਤੁਰੰਗ ਦਲ
 ਦੁਨੀਆ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾਤਿ
 ਸਭ ਖਲ ਕਉ ਮਾਹੀ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣੁ ਬਹੁ ਛਟਾ ਗੁਣ
 ਗਿਆਨ ਉਗਾਹੀ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਸੇਨ ਜਾਣਈ ਚਿਤਿ ਬੇਪ
 ਰਵਾਹੀ ਦਰਗਹ ਛੇਈ ਨਾਲ ਹੋਦੁ ਬਿਧਾ ਬਦਰਾਹੀ ਪੀ
 ਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੁਣੀ ਪਰਵਾਣੁ ਸੁਘਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਵਿਣੁ

ਗੁਰੋਗੁਪਿਆਨੁਹੈਸਭਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦਾਗਿ ੨੩੧
 ਆਨੁਹੈਦਿਕਾਆਲਾਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਚਰਣਾਪੁਜਣਾਸ
 ਭੁਭੁਣਾਸੁਆਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਵਚਨਜੁਮੰਨਣਾਉਗਪਰਬ
 ਊਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਣੁਸਿਗੁਹੈਸਭਕਚਾਚਾਉ॥ਪੀਰਮੁ
 ਗੰਦਾਪਿਰਹਵੀਜਿਣਿਜਾਣਨਿਦਾਉ॥੧੧॥ਲਖਾਸਿਆ
 ਟਪਸੁਗਤਿਲਖਲਖਗੁਣਚਤੁਰਾਈ॥ਲਖਮਤਿਬੁਧਿ
 ਸੁਧਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਲਖਪਤਿਵਰਿਆਈ॥ਲਖ
 ਜਪਤਪਲਖਸੰਜਮਾਲਖਤੀਰਥਨਾਈ॥ਕਰਮਧਰਮ
 ਲਖਜੋਗੋਭੋਗਲਖਪਾਠਪੜਾਈ॥ਆਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁ

ਚਟਾਓਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਪੀਰਮੂਰੀਦਾਪਿਰਹਤੀਹੋਇਆ
 ਪੁਗਵਾਈ॥ ੧੮॥ ਪੇਗੀਪਾਖਕੋਹੋਇਛਾਡਿਮਣੀਮਨੁ
 ਗੀ॥ ਪਾਈਪਖਾਪੀਹਣਾਨਿਤਕਰੈਮਜੂਗੀ॥ ਝਪਵੁਝਾ
 ਵਿਵਿਛਾਇੰਦਾਚੁਲਿਝੋਕਾਨਿਝੂਗੀ॥ ਮੁਰਦੇਵਾਗਿਮੁ
 ਗੀਦੁਹੋਇਕਾਰਿਸਿਦਕੁਸਭੁਗੀ॥ ਚੰਨੁਤੁਹੋਵੇਸਿੰਮਲ
 ਦਫਲੁਵਾਸੁਹਜੂਗੀ॥ ਪੀਰਮੂਰੀਦਾਪਿਰਹਤੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਤਿਪੁਗੀ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਸੇਵਾਦਾਫਲੁਪਾਣਾਕਿਨਿਕੀਮ
 ਤਿਹੋਈ॥ ਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਅਚਰਜੁਹੋਵੇਖਲੋਸੇਈ॥ ਸਾ
 ਦਵਰਾਵੇਸਮਾਦੁਹੋਰਸੁਹੰਗੋਗੋਈ॥ ਓਤਰੁਜਵਾ

ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਹੋ ਕਾਰਿ ਚਲਤੁ ਸਮੇਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅਤੇਲੁ ਅਮੇਲੁ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਪੈਜਰੈ ਅਜਰੁ ਕੋਈ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਵੀ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਚੰਨ ਟੁਹੋਵੈ ਚੰਨ ਟੁਹੋ ਕੋ ਚਲਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਈ
 ਵਾਥਲਦਾ ਦੀਵੇ ਅਹੁਸਮਸਾਰਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਈਰਲ
 ਦਾਪਾਈ ॥ ਮੇਤਿ ਸੁਕੋਨ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਹੋਵੈ ਕੀਵੀ ਅਹੁ
 ਕਿਵਾਮਾ ਖਵਖਾਣੈ ॥ ਸਪੁਛਰੰਦਾ ਭੰਜਨ ਕਾਰਿ ਚੋਜਾਵੈ
 ਭਾਣੈ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਵੀ ਪੈਰ ਟੁਹੋਗਾਣੈ ॥ ੧੧ ॥ ਫੁ
 ਲੀਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਫਲਾਅੰਦ
 ਗਿਜਿਓਸਾ ਦੁਬਹੁ ਸਿਜੇ ਇਕਪਾਈ ॥ ਪਿਓਦੁਪਾਵਿਰਿ

ਵਖਾਈਐ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੀ ਤਰੁ ਕਾ ਠਾਵਿ
 ਚਿਥਿਹੁ ਅਲਖ ਵਿਗਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਜਮਿ ਮਨਿ ਕ
 ਲੈ ਪਗਗਟੁ ਪਰਵਾਣੀ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੁ ਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਪਤੰਗ ਵੰਸੁ ਫਿਰਿ ਦੇ
 ਖਿਨ ਹੋਏ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਫੜਿ ਕੰਢੀਐ ਮਛ ਨੇਹੁ ਨ ਘ
 ਠੈ ॥ ਪੰਗੁ ਹੋਵੈ ਮਿਥਗਾ ਜਿਉ ਸੁਣਿ ਨਾਦੁ ਪਲਟੈ ॥ ਭਵਰੈ
 ਵਾਸੁ ਵਿਣਾ ਸੁਹੈ ਫੜਿ ਕਵਲੁ ਸਘਟੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਪੀਰਮੁਰਸੁ ਬਹੁ ਬੰਧਨ ਕਟੈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਸਿਖੈ
 ਸੁਹੈ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਸਿਖਟੈ ॥ ੨੩ ॥ ੨ ॥ ਸਤਾਈ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀਆਖੀ ॥ ੨੩੩
 ਮੇਖੰਡੇ ਪਾਗੁ ਸੁਣੀ ਮੇਤਿਖੀਆਖਾਇਆਖਿਨ ਸਕੀਅੰ
 ਲੇਖਾ ਮਲੇਖ ਨ ਜਾਣੀ ਲਿਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਵਖਾਣੀਅੰ
 ਅਪਤ੍ਰਿਨ ਸਕੈ ਏਕਤੁ ਵਿਖੀ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੂ ਟੀਚਟ ਟੀਤੁ
 ਲਿਨ ਲਖਾ ਮਮਿ ਅਰਸਾਇਖੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
 ਆਭਾ ਏਭਗਤਿ ਵਿਰਲੀ ਜੁ ਬਿਰਖੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁ ਠੇਪਾਈ
 ਮੇਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖੀ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿ
 ਖ ਕਾਭਿਖੀ॥ ੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਆਖੀ॥ ਅਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇ
 ਨ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੰਗੈ॥ ਅਠਾ ਸਿਧੀ ਨਿਧੀ ਨ ਵੈਰਿ ਧਿਨੁ ਗੁਰਸਿ

ਖਛੁਕੈ ਟੰਗੈ॥ ਕਾਮਧੇਣੁ ਲਖ ਲਖ ਮਾਪਿ ਪਹੁਚਨਹੀ ਘੋਟੰਗੀ
 ਸੁਛੰਗੈ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਹਾਥਿ ਨ ਛੁਹਦਾ ਫ
 ਲਨ ਅਭੰਗੈ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਪਾਖੰਡ ਲਖ ਬਾਜੀ ਗਰਬਾ ਜਾਗੀ
 ਨੰਗੈ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦੀ ਗਾਖਣੀ॥ ਇਕ ਸਮੰਗਿ ਨ ਅੰਗਾਇ ਅੰ
 ਗੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਦੂਜੇ ਭਾਵਹੁ ਸੰਗੈ॥ ੨॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖ
 ਟਾਨ ਦੁਨ ਵੇਦੁਨਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖ
 ਟਾਲਖ ਨਾ ਚੜ੍ਹਾ ਪਤ ਲਿਖ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿ
 ਮਰਣ ਸੇਖਾ ਅਸੰਖ ਨ ਰੇਖਾ ਸਿਵਾਣੈ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਵ
 ਰਤ ਮਾਨੁ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਪਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ

ਭੁਭੁਣਾਗਿਆਨਧਿਆਨਮੰਦਰਿਕਿਵਾਯੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ੨੩੪
 ਦੀਸਾਪਸੀਗਿ ਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇਮਾਣੁਨਿਮਾਣੋਭਾਇ
 ਭਗਤਿਵਿਰਲਾਰੰਗੁਮਾਣੋ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਪਸੀਗਤਿਦੀਸੇਵਾ॥ਦਸਅਵਤਾਰਨਾਸਿਖ
 ਆਗੀਤਗੋਸਟਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਵੇਦਨਜਾਣਨਭੇਦ
 ਕਿਹੁਲਿਖਿਪਵਿਸੁਟਿਸਟੁਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਸਿਪਨਾਥਨ
 ਸਮਾਧਿਵਿਚਿਤੰਤਨਮੰਤਲੰਘਾਇਨਿਖੇਵਾ॥ਲਖਭਗ
 ਤਜਗਤਵਿਚਿਲਿਖਿਨਗਏਗੁਰਸਿਖੀਦੇਵਾ॥ਸਿਲ
 ਆਲੁਣੀਚਟਣੀਸਾਦਿਨਪੁਜੈਲਖਲਖਮੇਵਾ॥ਸਾਪ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮੇਵ॥੪॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾ
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੰਗਤਿਸਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਮਝੈਲਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਮਰਣੇ
 ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਕੋਲੁਗੁਸੁਣਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਵਰਤਮਾ
 ਨੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਗਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੁਝ
 ਟਾਭੁਝਿਅਭੁਝਿਹੋਵੈਲੋਭਿਖੇ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬ
 ਦਸੁਣਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਸਰਿਖੇ॥ਵਰਤਮਾਨੁਲੀ
 ਪਿਭੂਰਭੁਵਿਖੇ॥੫॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੋਲਣਹੋਇਮਿਠ
 ਬੋਲਾਲਿਖੇਨਲੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਲਣਾਚਲੇਭੋਵਿ

ਚਿਲੀਤੇਭੇਖੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਰਾਹੁਏਹੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਚਲੇ ॥੩੫॥
 ਸੇਦੇਖੇ॥ ਪਾਲਿਖਾਇਸੇਵਾਕਫੈਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਵਿ
 ਸੇਖੇ॥ ਆਪੁਗਣਾਇਨਅੰਪਰੈਆਪੁਗਵਾਏਹੁਪੁਨਰੇਖੇ
 ॥ ਮੁਰਦੇਵਾਗਿਮੁਰੀਦੁਹਾਇਗੁਰਗੋਰੀਵਾਤ੍ਰਿਅਲਖਾਅ
 ਲੇਖੇ॥ ਅੰਤੁਨਮੰਤੁਨਸੇਖਸਰੇਖੇ॥ ੬॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿ
 ਖਣਾਗੁਰਸਿਖਾਸਿਖਣੁਬਜਰੁਭਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਲਿਖਣਾਲੇਖਾਅਲੇਖਨਲਿਖਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਤੋਲਣਾਤੁਲਿਨਤੋਲੁਤੁਲੇਤੁਲਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਦੇਖਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਦੁਆਰਾ॥ ਗੁਰਸਿ

ਖੀਦਾਚਖਣਾਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾਗੁਰ
 ਸਿਖੀਦਾਸਮਝਣਾਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਵਣਹਾਰਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਖਿਆਰਾ॥॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗੁ
 ਪਦੇਖਾਇਕਸਬਾਸੁਨਹੋਰਸੁਦੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਚਖਣਾਲਖਾਮੀਮਤਫਲਫਿਕੇਲੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਨਾਦੁਸੁਣਿਲਖਾਮਨਹਦਵਿਸਮਾਦਾਮਲੇਖੇ॥ਗੁ
 ਰਸਿਖੀਦਾਪਰਸਣਾਠੰਢਾਤਤਭੇਖਾਮਭੋਖੇ॥ਗੁਰਸਿ
 ਖੀਦੀਵਾਸੁਲੇਹੋਇਦੁਰਗੀਧਸੁਰੀਧਸਰੇਖੇ॥ਗੁਰ
 ਸਿਖੀਮਰਜੀਵਣਾਭਾਇਭੁਗਤਿਭੋਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ॥

ਅਲਪਰੋਗੁਰਸਬਦਵਿਸੇਖੈ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਪੈ॥੧੩੬॥
 ਬੁਹੈਸਿਖੁਸਹਜਪਾਰਿਜਾਇਖਲੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
 ਰਹਰਾਸਿਹੈਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਜੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਨਾਵ
 ਟਾਗੁਰਮਤਿਲੋਦੁਰਮਤਿਮਲੁਪੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੁ
 ਜਣਾਗੁਰਸਿਖਪੁਜਪਿਰਮਰਸੁਭੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਮੀ
 ਨਣਾਗੁਰਬਚਨੀਗਲਿਹਾਰੁਪੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਜੀ
 ਵਣਾਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਹਉਮੋਖੋਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦਵਿਲੋਵੈ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਖਾਵਣਾਦੁ
 ਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਅਉਚਰਚਰਣਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗਾਵ

ਟਾਅੀਮਤਬਾਣੀਨਿਸ਼ੁਰੁਣਾਗੁਰਸਿਖੀਪੀਰਜੁਪਰ
 ਮੁਖਿਪਰਮਪਿਆਲਾਮਜਰੁਜਰਣਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸੀ
 ਜਮੋਡਰਿਨਿਡਰੁਨਿਡਰਿਮੁਚਰਰਣਾਗੁਰਸਿਖੀਮਿ
 ਲਿਸਾਪਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰਣਾਗੁਰ
 ਸਿਖੀਦਾਕਰਮੁਏਹੁਗੁਰੁਗੁਮਾਏਗੁਰਸਿਖਿਕਰਣਾ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਰਣਾ॥੧੦॥ਵਾਂਸਿਸੁਵਾ
 ਸਨਿਵਾਸੁਕਾਰਿਸਿਮਾਲਿਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਲਾਏ॥
 ਪਾਰਸੁਹੋਇਮਨੁਰਮਲੁਕਾਗੁਪਰਮਹੰਸੁਕਰਵਾਏ॥
 ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੈਭਾਏ॥ਸਭ

ਨਿਧਾਨਗਖਿਸੀਖਵਿਚਿਹਰਿਜੀਲੇਲੇਹਥਿਵਜਾਏ॥ਪਤਿਤ ੨੩੭
 ਉਧਾਰਣੁਆਖੀਅੰਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਆਪੁਛਲਾਏ॥
 ਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣੁਕਰੇਜਗੁਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣੁਗੁਰੁਏ॥
 ਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਾਵਿਚਿਆਏ॥੧੧॥ਫੁਲੁਦੇਵਟਵਗਾ
 ਇਆਤਛੁਟਹਾਰੇਤਾ ਰਿਤਰੀਦਾ॥ਤਛੇਪੁਤਨਰੋਥਈਪੁਤ
 ਵੈਰੁਜਲੁਜੀਨਪਰੀਦਾ॥ਵਰਸੇਹੋਇਸਹੀਸਧਾਰੀਮਲਿਗਿ
 ਲਿਜਲੁਨੀਵਾਇਚਲੀਦਾ॥ਰੂਥੇਰੂਥੈਅਗਰਨੋਆਪੁਛ
 ਲਿਪੁਤਪੈਜਰਖੀਦਾ॥ਤਰਿਰੂਥੈਰੂਥਾਤਰੈਜੀਟਿਹਾਰੈਹਰੈਸੁ
 ਜੀਟੀਦਾ॥ਉਲਟਾਖੇਲੁਪਿਰੀਮਦਾਪੇਗਉਪਰਿਸੀਸੁਨਿਵੈ

ਦਾਅਪਹੁਕਿਸੈਨਜਾਣੈਮੰਦਾ॥੧੨॥ਧਰਤੀਪੰਗਹੇਠਿਹੈ
 ਧਰਤੀਵਸੰਦਾਪਾਣੀਪਾਣੀਚਲੇਨੀਵਾਣਨੇਨਿਗਮਲੁ
 ਸੀਤਲੁਸੁਪੁਪਗਾਣੀਬਹੁਰੰਗੀਇਕਰੰਗੁਹੈਸਭਨਾਮੰ
 ਦਰਿਏਕੋਜਾਣੀਤਤਾਹੈਵੈਪੁਪਵਿਚਿਛਾਵੈਠੰਢਾਵਿਰਤ
 ਹਾਣੀਤਪਦਾਪਰਉਪਕਾਰਨੇਠੰਢਪਰਉਪਕਾਰਵਿ
 ਹਾਣੀਅਗਨਿਬੁਝਾਏਤਪਤਿਵਿਚਿਠੰਢਾਹੈਵੈਬਿ
 ਲਮੁਨਆਣੀਗੁਰਸਿਖੀਦੀਏਹਨੀਸਾਣੀ॥੧੩॥
 ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਧਰਿਤਿਹੈਧਰਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਵਸੇ॥ਧ
 ਰਤੀਰੰਗੁਨਰੰਗਸਭਧਰਤੀਸਾਓਨਸਭਰਸਰਸੇ॥ਧਰ

ਤੀਰੀਪੁਨਰੀਪਬਹੁਪਰਬਿਨੁਪੁਅਨੁਪਤਰੇਸੇ॥ਜੇਹਾਬੀਜੇ ੨੩੮
 ਸੋਲੈਕਰਮਭੂਮਿਸਭੁਕੋਈਦਸੇ॥ਚੰਦਨਲੇਪਨਲੇਪਹੈ
 ਕਰਿਮਲਮੂਤਕਸੂਤੁਨਪਸੇ॥ਵੁਠੇਮੀਹਿਜਮਾਇਦੇਡੁ
 ਵਿਲਗੇਅੰਗੁਰਾਵਿਗਸੇ॥ਦੁਖਿਨਰੋਵੈਸੁਖਿਨਹੋਸੇ॥੧੪॥
 ਪਿਛਲਗਤੀਜਾਗਣਾਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਦਿਵਾਏ॥
 ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਕੋਭਲਾਮਨਾਏ॥
 ਥੋੜਾਸਵਣਾਖਾਵਣਾਥੋੜਾਬੋਲਣੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਘਾ
 ਲਿਖਾਇਸੁਖਿਤੁਕਰੇਵਡਾਹੋਇਨਾਮਪੁਗਣਾਏ॥ਸਾਪ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗਾਵਦੇਗਤਿਦਿਹੈਨਿਤਚਲਿਚਲਿਜਾਏ॥

॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨ ਪਰਚਾ
 ਏ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾ ਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਚੇ
 ਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਦਾ ਵੈ ॥ ਏਕ ਮਨਿ
 ਏਕ ਅਰਥ ਏਕ ਭਾਗਿ ਜਾ ਦਾ ਵਗ ਜਿਹਾ ਵੈ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੇਖ ਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥
 ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦੁਸੈ ਏਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਿ ਗੋਰਿ ਸ
 ਮਾਵੈ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹੈ ਏਕੋ ਗੰਠਿ ਪਰਿਸੀ ਸੁਪਰਾ ਵੈ
 ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਆਪੁ ਹੋਇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਨ ਦਰੀਆ
 ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਵਿਰਲੇ

ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਪਤੰਗ ਮਿਲੀਏ॥ ਤੇਵਿਰ ੨੩੯
 ਲੇਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਮਿਰਗ ਮਰੀਏ॥
 ਤੇਵਿਰ ਲੇਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਹੋਇ ਭੁਵਰਵ
 ਸੀਏ॥ ਤੇਵਿਰ ਲੇਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਪਿਰਮ ਸਨੇਹੀ ਮੀਨਤ
 ਰੀਏ॥ ਤੇਵਿਰ ਲੇਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀਏ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਜੀਮਨਿ ਭੋਗਨਿ ਭੋਵਿਚਿ ਮਰਿ
 ਗੁਰਸਿਖ ਜੀਵੀਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਚਖੀਏ
 ॥੧॥ ਲਖ ਜਪਤ ਪਲਖ ਸੀਜਮਾ ਹੋਮ ਜਗਲਖ ਵਰਤ
 ਕਰੀਏ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਉਲਖਾਲਖ ਪੁਰੀਆਂ ਲਖ

ਪਰਬ ਲਗੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਦੇਹੁ ਰੇ ਲਾਖ ਪੁਜਾਰੀ ਪੁਜਾਰੀ
 ਰੰਦੇ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਭ ਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਲਖ
 ਫੇਰ ਫੇਰੀ ਦੇ ਲਖ ਪਰਬ ਤਵਣ ਖੰਡ ਲਖ ਲਖ ਉਦ
 ਸੀ ਹੋਇ ਭਵੰਦੇ ਅਗਨੀ ਅੰਗੁ ਜਲਾਇ ਦੇ ਲਖ ਹਿਵੰ
 ਚਲਿ ਜਾਇ ਗਲੰਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਲਹੰਦੇ
 ॥੧੮॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕਾਰਿ ਵਰਤਿਆ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਕਿ
 ਹਨ ਦਰਿਨ ਅਧਿਆਏ ਅਧਿਆਏ ਅਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਪਾਰੀ
 ਅਦਰਸਨੁ ਵੇਚਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸੀਨਿਆ
 ਸੀਦਸਨੁ ਵਧਰਿਨ ਉਗਣਾਇਨ ਨਾਉ ਧਿਆਇ

ਅਮਰਾਵਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਾਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨ ਅਲਖੁ ॥੪॥
 ਲਖਾਇਆ ਬਹੁਰੁ ਪੀ ਬਹੁਰੁ ਪੀ ਏਹੁ ਪਨ ਰੇਖ ਨ ਲੇਖੁ
 ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲ ਦੇਸੰਗ ਲਖ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਿ ਨ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਇਆ ਵੇਟੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥
 ੧੮॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣ ਕਾਰਿ ਖੇਤ ਬੀਜਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਨ ਲਹੀਦੇ ॥ ਵੇਟੁ ਕਰ ਨਿਵਾਪਾਰੀ ਏਲੇ ਲਾਹਾ ਨਿਜ
 ਪਾਰਿ ਨ ਵਸੀਦੇ ॥ ਚਾਕਰ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਾਕਰੀ ਹਉ ਮੇਮਾ
 ਰਿ ਨ ਮੁਲ ਹ ਕਰੀਦੇ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈ ਅੰਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਰਤ ਬਾਬਿਰੁ ਨ ਰਹੀਦੇ ॥ ਰਾਜੇ ਪਰਜੇ ਹੋਇ ਕੈ ਕਾਰਿ

ਰਿਵਾਦ ਨਪਾਰਿਖਵੰਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਇ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੰਦੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲਦੇ ਵਿਰਲੇ ਬੰਦੇ॥ ੨੦॥
 ਗੁੰਗਾ ਗੰਗਾ ਵਿਨ ਜਾਣਈ ਬੋਲਾ ਸੁਣੈ ਨਾਮੰਦ ਗਿਆਣੇ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ
 ਦਿਸਿ ਨਾਮਾ ਵਈ ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ ਪਰੁ ਨ ਸਿਵਾਣੈ॥ ਚਲਿਨ
 ਸਕੈ ਪੰਗੁ ਲਾਲੁ ਲਾਗਲਿ ਮਿਲਿ ਹੋਤੁ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸੀਢਿ ਸਪਤੀ
 ਨਾਥੀ॥ ਐਕਾ ਸਰੇ ਨਾਲਿ ਨ ਰਲੀ॥ ਆਮਾਣੈ॥ ਜਾਇ ਜਾਇ ਪੁਤ
 ਮਾਈ॥ ਆਂਡਲੇ ਨਾ ਵਧਰੇ ਨਿਪਿਕਾਣੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰੂ ਵਿਣੁ ਸੁਭ ਜੋਤਿ ਨ ਹੋਇ ਟਨਣੈ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਗੁਰਸਬ
 ਦੁਵਖਾਣੈ॥ ੨੧॥ ਲਖਾਧਿਆਨ ਸਮਾਧਿ ਲਾਇ ਗੁਰਮੁਖੁ

ਪਿਨਅਪਤ੍ਰਿਸਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ ੨੪੧
 ਤਿਉਰਾਗੀਥਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ
 ਪਵਨਿਪਿਰਮਦਰਿਪਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ
 ਕਹਿਗੁਣਵਾਸੁਮਹੰਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ
 ਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਿਗਤਿਵਿਚਿਅਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ
 ਦਲਖਅਕਥਕਥਾਵਿਚਿਸਹਮਿਸਹਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ
 ਫਰਕੋਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ ੨੪੨ ॥ ੨੮ ॥ ਅਠਾਈ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਹੈਸਤਿਗੁਰਸਚਨਓਸਦਵਾਇਆ

॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਅੰ
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਦੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
 ਵਾਇਅੰ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਅਪਿਤਰੈ ਸੈ ਸਾਰੁ ਤ
 ਗਾਇਅੰ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਕਬੂ ਮਿਲਿ ਚੂਨੇ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾ
 ਇਅੰ ॥ ਗਿਆਨ ਧੰਧਾ ਅਨਾ ਸਿਮਰਣ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿ
 ਲਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਪਾਇਅੰ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇ
 ਅੰ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ ਪਰਨਿੰਦ ਮੇਟਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇ
 ਸਨ ਨੁ ਦਿੜਾਇਅੰ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ਬਾਹ
 ਰਿ ਜਾਂਦਾ ਵਰਜਿ ਰਹਾਇਅੰ ॥ ਮਨਿ ਜਿ ਤੇਜ ਗੁਜਿ ਟਿਲ

ਇਮਾਮਸਟਧਾਤੁਇਕਪਾਤੁਕਗਾਇਮਾਮਪਾਰਸੁਹੋਏਪਾਰਸ ੨੪੭
 ਹੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਦੇਖਾਇਮਾਮਜੋਗੁਭੋਗੁਜੇਇਜੁ
 ਗਤਿਕਰਿਗਾਇਭੁਗਤਿਭੈਮਾਪੁਗਵਾਇਮਾਮਪੁਗਾਇਮਾ
 ਮਾਪਿਵਰਤਿਮਾਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਵਸਗਤਿਮਾਇ
 ਮਾਮਸਾਪਸੰਗਤਿਵਾਚਿਮਲਖੁਲਖਾਇਮਾਮ੨੫੮
 ਬਟਸੁਗਤਿਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਸੁਖਸਮਕ
 ਰਿਸਾਧੋਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਮਾਰਾਧੋਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਪਿਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸ
 ਹਜਸਮਾਧੋਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਾਇਕੁਜਾਇਦੁਜਾਮਿਟਾਇ
 ਭਾਉ

ਉਪਾਧੀ ਜੀਮਣਮਰਦੁਬਾਹਰੈਅਜਰਾਵਰਿਮਿਲਿਅਗ
 ਮਅਗਾਧੋਅਸਨਤਾਸਉਦਾਸਪਰਿਹਰਖਸੋਗਾਵਿਹੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਧੋਮਹਾਅਸਾਧਸਾਧਸੀਰਿਸਾਧੋ॥੩॥੫
 ਉਦੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰੋਰਜਗੁਣੁਤਮਗੁਣੁਸਤਗੁਣੁਜਿਤ॥
 ਮਨਬਚਕਰਮਸੰਕਲਪਕਰਿਏਕਮਨਿਹੋਇਵਿਗੋ
 ਏਦੁਚਿਤਾ॥ਲੋਕਵੇਦਗੁਗਿਆਨਲਿਵਅੰਦਰਿਏ
 ਕਥਾਹਰਿਬਹੁਭਿਤਾ॥ਮਾਤਲੋਕਪਤਾਲੁਜਿਣਿਸੁਰ
 ਗਲੋਕਾਵਿਚਿਹੋਇਅਥਿਤਾ॥ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਿ
 ਚਲਣੁਬਹੁਦੇਕਰਿਪਤਿਤਪਾਵਿਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਫਲੁਪਾਇਆਮਤੁਲੁਅਰੋਲੁਅਮੇਲੁਅਮਿਤਾ॥ਸਾਧ ੨੪੩
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪੀਤੁਨਪਿਤਾ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹ ਬ
 ਜੋਤਿਹੁਕਮੀਬੀਦੇਗਨਿਖਕੁਤੇਚਾਰੇਚਕਨਿਵਾਇਆ
 ਪੇਗੀਪਾਇਕਸੁਤਿਪਰੋਤੇਵੇਦਨਪਾਇਨਿਭੇਦੁਕਿਹੁਪਤਿ
 ਪਤਿਪੀਰਿਤੁਸੁਟਿਸੁਟਿਸੋਤੇਚਹੁਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜਾ
 ਗਦੀਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜਗਮਗਜੋਤੇਚਾਰਿਵਰਨਇ
 ਕਵਰਨਹੋਇਗੁਗਸਿਖਵਰ੍ਹੀਅਨਿਗੁਗਮੁਖਿਗੋਤੇ॥੫॥
 ਰਮਸਾਲੁਵਿਚਿਬੀਜਦੇਕਰਿਗੁਗਪੁਰਬਸੁਵਟਜਸ
 ਓਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਦਾਦੇਪੋਤੇ॥੫॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਅ

ਹੰਕਰੁ ਸਾਧਿ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਦੀ ਜੋਹਿ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦ
 ਏਆ ਪਰਮੁ ਅਰਥ ਸਮਰਥੁ ਸੁਗਰਥੁ ਸਮਾਈ॥ ਪੰਜੇਤ
 ਤਉ ਲੰਪਿਆ ਪੰਜਿ ਸਬਦ ਵਜੀਵਾ ਪਾਈ॥ ਪੰਜੇ ਮੁੰਦਾ
 ਵਸਿ ਕਰਿ ਪੰਚਾਇ ਨੂਹੇ ਏਦੇ ਸਦਾਈ॥ ਪਰਮੇ ਸਰਹੇ
 ਪੰਜ ਮਿਲਿ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਪੰਜ ਮਿਲੇ
 ਪਰਪੰਚਤ ਜਿਅਨ ਹਦ ਸਬਦ ਸਬਦ ਲਿਵ ਲਾਈ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੋਹਿ ਨਿਗੁਰੁ ਭਾਈ॥ ੬॥ ਛਿਅ ਦਰਸ
 ਨਤ ਰਸ ਨਿਪਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਨੁਪਾਇ
 ਆਛਿ ਅਸਾਸ ਰਸ ਮਝਾਵਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਉ

ਪਦੇਸੁਦਿਕ੍ਰਾਇਆਰਥਾਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵਿਚਿਗੁਰਮ ੨੪੪
 ਤਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਛਿਅਹੁਤੀਕਰਿਵਰ
 ਤਮਾਨਸੂਰਜਾਇਕੁਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆਛਿਅਰਸਸ ॥
 ਉਨਪਾਇਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆ॥
 ਜਤੀਸਤੀਚਿਰੁਜੀਵਣੇਚਕੁਵਰਤੋਹੋਇਮੋਹੇਮਾਇ
 ਆਸਾਪਸੀਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
 ਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਇਲੈਭਵਜਲਅੰਦਰਿਰਹੈਨਿਰਾਲ ॥
 ਆਸਤੇਦੀਪਅਨ੍ਹੇਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਦੀਪਕੁਸਬਦਿਉਜਾ
 ਲਾਸਤੇਪੁਰੀਆਸੋਧੀਆਸਹਜਪੁਰੀਸਚੀਧਰਮ

ਸਾਲਾਸਤੋਰੋਹਟਿਸਤਵਾਰਸਾਪੇਫਕਿਫਕਿਮਥੇਵਾਲਾ
 ਭੈਸਤੋਥਹਮੀਡਿਕਰਿਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲੀਪਿਸੁਖਾਲਾਸ
 ਤੇਸੁਰਤੁਰਪੁਰਕਰਿਸਤੀਧਾਰੀਪਾਰਿਪਿਆਲਾਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਲਾ॥੮॥ਅਨੁਖੰਡਪਾਖੰਡਮਤਿਗੁਰਮ
 ਤਿਏਕਮਨਿਏਰਾਧਿਆਇਅਮਾਮਸਟਪਤੁਪਾਰਸ
 ਮਿਲੀਗੁਰਮੁਖਿਕੰਚਨਜੋਤਿਜਗਾਇਅਮਾਗਿਧਿਸਿਧਿਸਿ
 ਧਿਸਾਧਿਕਾਅਦਿਪੁਰਖਾਦੇਸੁਕਰਾਇਅਮਾਮਨੇਪੁਰ
 ਰਿਅਰਾਧੀਅੇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖਾਇ
 ਅਮਾਮਸਟਕੁਲੀਵਿਹਉਤਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਮੋਹੇਮ

ਇਅਮਮਨੁਅਸਾਬੁਨਸਾਪੀਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਿ ੧੪੫
 ਸਧਾਇਅਮਮਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨੁਵਸਿਅਮਾਇਅਮਮ
 ੯॥ਨਉਪਰਕਾਰੀਭਗਤਿਕਾਰਿਸਾਪੇਨਵਦੁਆਰਗੁਰਮ
 ਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾਇਅਮਗਵੈਜੀਭਰਸਾਇਇ
 ਰਤੀ॥ਨਵੀਖੰਡੀਜਣਾਇਅਮਗਜੁਜੋਗਾਜਿਇਸਤੀਅਸ
 ਤੀ॥ਨਉਕਰਿਨਉਪਰਿਸਾਧਿਅਵਰਤਮਾਨਪਰਲਉ
 ਉਤਪਤੀ॥ਨਵਨਿਧੀਪਿਛਲਗਈਨਾਥਅਨਾਥਸਨਾ
 ਥਜੁਗਤੀ॥ਨਉਉਖਲਾਵਾਚਉਖਲੀਮਿਠੀਕਉਤ੍ਰੀਠੀ
 ਫੀਤਤੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਮਤਿਸਣਖਤੀ॥੧੦॥ਦੇਖਿ

ਪਰਾਈਅੰਚੰਗੀਆਮਾਵੰਭੈਣਾਂਪੀਅੰਜਾਣੈ॥ਉਸੁਸੁ
 ਅਰੁਉਸੁਗਾਇਐਪਰਧਨਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਪੜਕਲ
 ਕੁਟਬੁਦੇਖਿਮੋਹੇਮੋਹਿਨਧਰਿਧਿਛਾਣੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿ
 ਦਾਕੰਨਿਸੁਣਿਅਪਹੁਬੁਰਨਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ਵਡਪਰਤਾ
 ਪਨਅਪੁਗਟਿਕਰਿਅਹੀਮੇਉਨਕਿਸੇਰਵਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁਪਾਇਅਗਜਜੇਗੁਰਸਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਾਪ
 ਸੰਗਤਿਵਿਟਹੁਕੁਰਥਾਣੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾ
 ਏਅਭੁਖਨਖਾਣੁਪੀਅਣੁਅੰਨੁਪਾਣੀ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਨਿ
 ਦਉਪਵ੍ਰਜਗਦਿਅਸੁਖਰੈਣਿਵਿਗਾਣੀ॥ਸਾਹੇਵਧੇ

ਸੋਹਦੇ ਮੇਲਾ ਪੜ੍ਹ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਾਣੀ ਚਲਣੁ ਜਾਇਸੁ ॥ ੨੪੬ ॥
 ਜਾਣਹੋ ਇਜਾਗੇ ਮਿਹਮਾਣੁ ਮਾਏ ਮਿਹਮਾਣੀ ਸਚੁ ਵ
 ਟਾਜੇ ਖੇਪ ਲੇਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਢੀ ਰਾਹੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਹਲ
 ਤਿਪਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਭਾਣੀ
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਕਥਕਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ਹਉ ਮੇਗਰ ਬੁ
 ਨਿਵਾਰੀ ਮੇਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਗਰੀਬੀ ਮਾਏ ॥ ਗਿਆਨ
 ਮਤੀ ਪਾਇ ਚਾਨਣੁ ਭਗਮੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
 ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਫਹਿਪਵੈ ਦਰਗਹਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਪਾਵੈ ॥
 ਖਸਮੇ ਸੋਈ ਭੁਫੁੰਦਾ ਖਸਮੇ ਦਾਜਿ ਸੁਭਾਣੁ ਭਾਵੈ ॥ ਭਾਣਾ ਮ

ਨੈਮੀਨੀਮੇਅਪਣਾਭਾਣਾਮਾਪਿਸਰਵੈ। ਦੁਨੀਆਵਿਚ
 ਪਗਹੁਣਾਦਾਵਛਡਿਹੈਲਾਦਾਵੈ। ਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
 ਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈ॥੧੩॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਇਕਜਾਇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਵਜਾਕਾਉਮਿਟਾਇਆਹਉਮੇਪਾਲਿਫਹਾਇਕੈ
 ਤਾਲਨਦੀਦਾਨੀਰੁਮਿਲਤਾਇਆਨਦੀਕਿਨਾਰੇਦੁਹ
 ਵਲੀਇਕਦੁਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਇਆਹੁਖਹੁਫਲੁਤੇਫ
 ਲਹੁਰਖਇਕਨਉਫਲੁਰਖਸਦਾਇਆਛਾਛਾਅ
 ਹਤੀਇਕਸੁਧੁਹੈਸੁਧੈਸੁਧੁਨਹੈਰੁਦਿਖਾਇਆਰਾਤੀ
 ਤਾਰੇਚਮਕਦੇਦਿਹਿਚਤ੍ਰਿਮੇਕਿਨਿਆਖਲੁਕਾਇਅ॥

॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਕਮਨਿ ਇਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਸਿ ੨੪੭
 ਖਜੋਗੀ ਜਾਗਦੇ ਮਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕੀਨੀ ਸੁੰ
 ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਸੰਤਾਪੁ ਕ੍ਰਿ ਬਿਭੂਤ ਸੁਲਾਸੀ ॥ ਖੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹੰਢਾ
 ਵਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤ੍ਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਸਿਫੀ ਵਜੋਰੈ ਰਾਗਿਆ ਨੁਪਿਆ ਨੁਗੁਰ ਦਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿ ਗੁਰਗੁਫੈ ਬਹਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ਮਗਾਪਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਹਓ ਮੋਰੇ ਗੁਅਰੇ ਗੁਹੇ ਇਕ ਰਿਸੀ ਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਖਲਾਸੀ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਥਾਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਲਖ ਬਹਮੇਲ
 ਖਵੇਦ ਪਾਵਿਨੇ ਤਨੇ ਤਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਸਭੁ ਬਕੇ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਅਵ

ਪੁਤਲਖਜੋਗਥਿਆਨਉਣੀਦੈਅਕੇਲਖਥਿਸਨਮ
 ਵਤਾਰਲੈਗਿਆਨਖੜਗੁਫਾਇਪਹੁਚਿਨਸਕੇਲਖ
 ਲੇਮਸਾਚਿਰਜੀਵਣੇਆਦਿਅੰਤਿਵੇਚਿਧੀਰਕਧਕੇ॥
 ਤਿਨਿਲੋਅਜੁਗਚਾਰਿਕਰਿਲਖਥਹਮੰਡਖੰਡਕਰਿਫ
 ਕੇਲਖਪਰਲਉਉਤਪਤਿਲਖਹਰਹਟਮਾਲਾਅਖਿ
 ਫਰਕੇਸਾਧਸੰਗਤਿਅਸਕੁਹੋਇਤਕੇ॥੧੬॥ਪਾਰਥ
 ਹਮੁਪੁਰਨਥਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹੋਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈਅਜੋਗਥਿ
 ਆਨਹੋਗਨੁਹੋਇਵੇਦਾਗਿਆਨਪਰਵਾਹਨਹੋਈਦੇ
 ਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜਲਥਲਮਹੀਅਲਭਵਦੀਲੋਈ

॥ ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਘਟੇਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਮਧਰਮਦੁਖਰੇਈ ॥੩੪੮॥
 ॥ ਵਾਸਿਨਅਵੈਧਾਵਦਾਅੰਠਖੰਡਪਾਖੰਡਵਿਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨੁਜਿਣਿਜਗੁਜਿਣੈਆਪੁਗਵਾਈਆਪੇਸਕੁਕੋਈ
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਹਾਰੁਪਰੇਈ ॥੧੧॥ ॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁ
 ਅਖੀਅੰਗੁਪਨਰੇਖਅਲੇਖਅਪਾਰਾ ॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿ
 ਅਬਗਤਿਪਈਸਿਮਰਣਿਸੇਖਨਅਵੈਵਾਰਾ ॥ ਅਕ
 ਥਕਥਾਕਿਉਜਾਣੀਅੰਕੋਇਨਅਖਿਸੁਣਾਵਣਹਾਰਾ ॥
 ਅਚਰਜੁਨੇਅਚਰਜੁਹੋਇਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਸੁਮਾ
 ਰਾ ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਪਰਬਾਰੀਬਹੁਵਣਜਵ

ਪਾਗਾਸਾਪਸੀਗਤਿਆਰਾਧਿਆਭਗਤਵਛਲੁਹੁਰੁਪੁਖੁ
 ਰਾਗਾਭਵਸਾਗਰੁਗੁਰਿਸਾਗਰਿਤਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਏ
 ਕੰਕਾਰੁਹੋਇਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਅਪਾਰਾਗਰੋਮਰੋਮਵਿਚਿ
 ਗੰਥਿਨੁਕਰਿਬਹਮੰਡਕਰੋਕ੍ਰਿਪਸਾਰਾਕੇਤਕ੍ਰਿਅਾਜੁਗ
 ਵਰਤਿਆਮਗਮਾਮੰਗਚਰੁਪੁਪੁਕਾਰਾਕੇਤਕ੍ਰਿਅਾਜੁ
 ਗਵਰਤਿਆਕਰਿਕਰਿਕੇਤਕ੍ਰਿਅਾਮਵਤਾਰਾਭਗਤ
 ਵਛਲੁਹੋਇਆਇਆਕਲੀਕਾਲਪਰਗਟਪਹਰਾਸ
 ਪਸੀਗਤਿਵਸਗਤਿਹੋਆਓਤੁਪੋਤਿਕਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰਾ
 ਾਕੁਰਮੁਖਿਸੁਝੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਗਤਿ

ਪਰਗਟੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਬਦਵੀਚਰਾ॥ਇਕਦੂਹੋਇ ੨੪੯
 ਸਹਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਓਅੰਕਾਰਾ॥ਭੈਠਾਸੁ
 ਏਆਮੀਨਿਆਸਨਮੁਖਸੇਵਿਹਲੇਸੈਸਾਰਾ॥ਪਹਿਲੇਦੇ
 ਪਾਖਾਕੋਹੋਇਪਿਛੁਹੁਜਗੁਮੰਗੋਪਗਛਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਮਾ
 ਰਗੁਚਲਿਆਸਚੁਵਣਜੁਕਾਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿ
 ਕੋਇਨਜਾਣਈਆਖਣਿਸੁਨਣਿਨਲਿਖਣਹਾਰਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥੨੦॥ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾ॥
 ਇਆਸਭੁਨਿਧਾਨਕੁਰਬਾਨਕਾਰਿਸਭੁਫਲਬਲਿਹ

ਰਕਗਾਇਆ॥ ਤਿਸਨਾਜਲਟਿ ਭੁਝਾਈਆ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੰਤੋ
 ਖੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆ॥ ਸਭੇਆਸਾਂਪੁਰੀਆ॥ ਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵ
 ਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ॥ ਮਨਕਾਮਨਨਿਹਕਾ
 ਮਨਧਾਇਆ॥ ਕਰਮਕਾਲਜਮਜਾਲਕਾਟਿਕਰਮਕਰੇਨਿ
 ਹਕਰਮਰਹਾਇਆ॥ ਗੁਰਭਿਪਦੇਸੁ॥ ਅਵੇਸੁਕਰਿਪੈਰੀਪੈਜ
 ਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥ ੨੧॥
 ੨੮॥ ਓਟੁਤੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੀਭੂਸੁਹੇਲਾ॥

ਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਦੁਹੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁ ੨੫॥
 ਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਭਾਇਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾ॥
 ਕੁਤੁਕੁਸੰਤੁਅਸਾਧਸੰਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਹੈਵਿਹਵੇਲਾ॥
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗਵਾਵਣਾਪੈਰੀਪਉਣਾਨੇਹਨਵੇਲਾ॥
 ਮਨਮੁਖਾਪੁਗਣਾਵਣਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇਉਕਤੁਚੇਲਾ॥
 ॥ਕੁਤੁਸਚਸੀਹਥਕਰਖੇਲਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸ
 ਚਹੈਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਕੁਤੁਕੁਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਸੀਤੇ
 ਖਰਖਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਪਛਾਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਅਭੇ
 ਲੁਹੈਮਨਮੁਖਫੇਰਿਫਿਰੀਦੀਛਾਵਾ॥ਗੁਰਮਤਿਕੋਇਲਾਅੰਬ

ਵਣਮਨਮੁਖਵਣਿਵਣਿਹੰਢਨਿਕਾਂਵਾਂ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿ
 ਸਚੁਬਾਗੁਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮੰਤੁਸਚਾਵਾਂ॥ਵਿਹੁਵਣ
 ਵਾਲਿਅਸਾਧਸੀਗਿਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਨਿਗੋਜਾਵਾਂ॥
 ਜਿਓਕਰਿਵੇਸੁਆਵੇਸੁਨਿਨਾਵਾਂ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
 ਵੀਆਹੀਅੰਦਹੀਵਲੀਮਿਲਿਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਦੁਹੁ
 ਮਿਲਿਜੀਮੇਜਾਣੀਮੇਪਤਾਜਾਤਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾ॥
 ਜੀਮਾਦਿਆਰਣਝੰਡਣਾਵੇਸਿਵਪਾਈਰੁਣਝੰਡਕਾਰ
 ਯਨਨਕਦਾਦਕਸੋਹਿਲੇਵਿਰਤੀਸਰਬਹੁਦਾਨਦਤਾਰਾ॥
 ਬਹੁਮਿਤੀਹੋਇਵੇਸੁਆਨਾਪਿਉਨਾਉਨਿਨਾਉਪੁਕਾਰ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਮਨਮੁਖ ਠਗਬਗਵੰਸਹਤਿਆਰ ॥੨੫੧॥
 ॥ ਸਾਚਿ ਸਾਚਿ ਆਰਕੁ ਵਹੁ ਕੁਵਿ ਆਗਾ ॥੩॥ ਮਾਨਸ ਰੋਵਰੁ
 ਸਾਧਸੰਗੁ ਮਾਣਕੋ ਮੇਤੀ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪ
 ਰਮਹੰਸ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਰੋਲਾ ॥ ਖੀਰਹੁ ਨੀਰੁ ਨਿਕਾ
 ਲ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨਿਰੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹੀ ਮੇਤੋ ਲੁਨ ਤੋਲ ਟਹਾਰਾ ਮੋਤੋਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬ
 ਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਹੋ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਜੀਆਖਾਇ ਅਬੋਲਾ ॥ ਹੋਇ
 ਲਖਾਉ ਟਿਕਾਇ ਜਾਇ ਛਪਕੁ ਉਹੁ ਪੈਰੈ ਮੁਹਰੇਲਾ ॥ ਸਚੁ
 ਸਾਉ ਕੁਰੂ ਗਾਹਿ ਲਾਗੇਲਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਲਖਣਾ

ਸਭਿਸੁ ਲਖਣਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਤੁ ਕੁਲਖਣਾ
 ਸਭ ਕੁਲਖਣ ਭੂਤੁ ਕੁਦਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਸੁਇਨ ਭੂਤੁ ਕਚੁ ਪੈ
 ਕਚੁ ਨ ਕੰਚਨ ਮੁਲਿ ਮੁਲਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਭਾਰਾ ਭੂਤੁ ਹਉਲ
 ਕੁਪਵੈ ਨ ਤਕਰਤਨ ਭੂਲਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਹੀਰਾ ਭੂਤੁ ਫਟਕੁ ਪੈ
 ਜਕੈ ਜਕਾਵਨ ਜੁਕੈ ਜੁਕਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਭੂਤੁ ਮੰਗਤਾ ਦਿ
 ਹਰਾਤੀ ਚੋਗਸਾਹਿ ਮਿਲਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਸਾਥਤੁ ਭੂਤੁ ਫਿਰਦਾ
 ਫਾਵਾ॥ ਪਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਰੰਗੁ ਪੈ ਮੂਲ ਮਜੀਠ ਨਟਕੈ
 ਟਲੀਟਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਤੁ ਕੁਰੰਗੁ ਪੈ ਫੁਲ ਕਸੀਭੈ ਬਿਭਲ ਰਹੈ
 ਦਾ॥ ਥੋਮ ਕਥੁਰੀ ਵਾਸੁ ਲੈ ਨ ਕਮਰੈ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਦਾ॥ ਕੁ

ਤੁਸਚੁ ਅਕਾ ਅੰਬ ਫਲ ਕਉ ਕ੍ਰਮਿ ਮਠਾ ਸਾਉ ਲਹੰਦਾ ॥ ਸਾਹੁ ਚੋ ੨੫੨
 ਹੁਸਚੁ ਕੁਤੂਹੈ ਸਾਹੁ ਸਵੈ ਚੋਹ ਫਿਰੈ ਭਵੰਦਾ ॥ ਸਾਹੁ ਫੁਟੈ ਉਠਿ
 ਚੋਗਨੇ ਤਿਸੁ ਨੁਕਸਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਕਰੰਦਾ ॥ ਸਚੁ ਕੂਟੈ ਲੈਨਿ ਹਟਿ
 ਥਹੰਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਸੋਹੈ ਸਿਰਪੰਗਾ ਜਿਉ ਕੋਣੁ ਕੂਟੁ ਕੁਥਾਇ ਕ
 ਛੋਟਾ ॥ ਸਚੁ ਸਤਾਣਾ ਸਾਰਦੂਲ ਕੂਟੁ ਜਿਵੈ ਹੀਣਾ ਹਰਿੰਦਾ
 ॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਵਟੀ ਜਿਐ ਕੂਟੁ ਕੀਵਣੁ ਜਹਾ ਅਵੈ ਟੋਟਾ ॥ ਸਚੁ
 ਖਗਸਾ ਬਾਸਿ ਹੈ ਕੂਟੁ ਨ ਬਲੈ ਦਮਾਖਣਾ ॥ ਤਰੇ ਲਖ ਅ
 ਮਾਵਸੈ ਘੋਰਿ ਅਨੇ ਰਿਚਨਾਇ ਟੁਹੰਦਾ ॥ ਸੁਗਜੁ ਇਕੁ ਚ
 ਵੈਦਿ ਆਹੋਇ ਅਠਖੰਡ ਪਵੈ ਫਲ ਟੋਟਾ ॥ ਕੂਟੁ ਸਚੁ ਜਿਉ

ਵਟਪ੍ਰਵੇਟਾ॥੧॥ਸੁਹਟੇਸਾਮਰਤਖਾਜੇਉਕੂਤੁਸਚੁਵਰਤੈ
 ਵਰਤਾਗਾਹਰਿਚੰਦਉਰੀਨਗਰਵਾਂਗੁਕੂਤੁਸਚੁਪਰਗਟੁ
 ਪਹਾਗਾਨਦੀਪਛਾਵਾਂਮਾਣਸਾਂਸਿਰਤਲਵਾਂਇਆ
 ਅੰਬਰਤਾਗਾਧੁਅਰਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰੋਹਾਇਤੁਲਿਨਪਣਹਰਿ
 ਵਸਣਹਾਰਾਸਾਉਨਸਿਮਰਣਿਸੰਕਰੋਦੀਪਕਥਾਯੁ
 ਨਮਿਟੇਅੰਪਾਗਾਲਵੈਨਕਾਗਾਲਿਲਿਖਿਆਚਿਤੁ
 ਚਿਤੋਰੇਸੋਹਥੀਆਗਾਸਚੁਕੂਤੁਕਰਤੂਤਿਵੀਚਾਗਾ॥੮॥
 ਸਚੁਸਮਾਇਣੁਦੁਪਵਿਚਿਕੂਤੁਵਿਗਾਨੁਕਾਂਜੀਦੀਚੁ
 ਖੇ॥ਸਚੁਰੇਜਨੁਮੁਹਿਖਾਵਣਾਇਕੁਦਾਣਾਨਕੈਵਲਿਦੁ

ਪੰ॥ ਫਲਹਰੁ ਖਰਖਹੁ ਸੁਫਲੁ ਅੰਤਿਕਾਲਿ ਖਉਲਾਖਹੁ ਖੇ ੨੫੩
 ॥ ਸਉਵਾਰੀਆਂ ਅੰਗਿਰੁ ਖਾਵੀਚੇ ਭਸਮ ਕਰੈ ਆਗਿ ਬਿੰਦ
 ਕੁਝ ਖੇ ॥ ਸਚ ਦਾਰੂ ਫੂਰੇ ਗੁਏ ਵਿਣੁ ਰੁਝਵੇ ਦਵੇ ਦਨਿ ਮਨ
 ਮੁਖੇ ॥ ਸਚੁ ਸਬੈ ਈਕੁ ਫੂਰੇ ਗੁਲਗੇ ਦੁਖੁ ਨਹੁ ਰਮੁਖਿ ਸੁਖੇ
 ॥ ਭੂਫੁ ਪਚੈ ਸਚੈ ਦੀਭੁ ਖੇ ॥ ਫੀਕੁ ਫੂਰੇ ਪਵਹੁ ਥੀਆ ਗਜਿਉ ਸ
 ਚਰਖਵਾਲਾ ਸਿਲਹ ਸੰਜੋਆ ॥ ਫੂਰੇ ਵੈਗਿ ਨਿਤੋ ਜੋਹ ਦਾਸ
 ਦੁਸੁ ਮਿਤੁ ਹਿਮਾਇ ਤਿਹੋਆ ॥ ਸੁਰਵੀਰੁ ਵਗੀਆ ਮੁਸਦੁ
 ਭੂਫੁ ਰੂਪੁ ਵਾਕਰ ਦਫੋਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸੁਭਾਇ ਪੈਲ
 ਰਜੈ ਫੂਰੇ ਰੁਝਾਇ ਖਟੁਆ ॥ ਸਚਿ ਫਟਿਕੁ ਫੂਰੇ ਪਛਾਇਆ

ਮਾਇਆ ਮਰੇ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਿ ਮਾਇਆ ਪਹੁ ਜੁ ਰਿਦੇ ਵੈ ੭੫੪
 ਸੁਗਤਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੂ ਕੂਕੂ ਅਰੁ ਪੰਚਾ ਵਿਚ ਦੇ
 ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਸਚਿ ਜਿਤਾ ਕੂਕੂ ਹਾਰਿ ਮਾਕੂਕੂ
 ਕੂਕੂ ਕਰਿ ਸਹਗਿ ਫਿਗਾਇਆ ਸਚਿ ਮਾਰੇ ਸਾਬਾ ਸਿਹੈ ਕੂ
 ਕੂ ਮਾਰੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਗਾਇਆ ਸਚਿ ਲਖਣ ਕੂਕੂ ਦੇਵ
 ਟਾਖਤੁ ਸਤਾਗਲੁ ਲਿਖ ਦੇਵਾਇਆ ਅਪੁਠਗਾਇਨ
 ਠਗੀ ਅੰਠਗ ਟਹਾਰੈ ਅਪੁਠਗਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਸਚੁ
 ਵਿਹਾਣੁ ਟਾਮਾਇਆ ੧੨੧ ਕੂਕੂ ਸੁਤਾ ਸਚੁ ਜਾਗਦਾ ਸ
 ਚੁਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨਭਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਰਿ ਪਾਹੁ ਸਚ

ਭੰਡਾਰਉਤੋਂ ਬਹਲਾਇਆ ਸਚੁਆਗੁ ਅਨੇਰੁ ਕੂੜੁ ਉਨ
 ਵਿਦੁ ਜਾਤਾ ਉਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਰਿ ਫੁਓ ਜਦਾ
 ਰਾਹੁ ਚਲਾਵਣ ਜਗੁ ਪਠਾਇਆ ਜਗੁ ਭਵ ਜਲੁ ਮਿ
 ਲਿਸਾ ਪਸੰਗਿ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿ ਬੋਰਾ ਵਿਤਰਾਇਆ ਕਾਂਸੁ
 ਕੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਟਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਰਵਾਇਆ
 ਪਾਰਿਪਟੇ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਲੂਟੁ ਸਾਹਿਬਦ
 ਪਾਇ ਕੋਰਣਾ ਸੰਦਰਿਲਾ ਵਿਸਰੈ ਸੁਜਾਪੋ ਸਿਰਿ ਵਢੈ ਹਥ
 ਮਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰੀਆ ਮਵਰੀਆ ਮੁਸਿਵਾਪੋ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ
 ਜੋਇ ਸਤਗੁਰਿ ਬਿਧਿ ਏਵੈ ਵਰੈ ਸਰਾਪੋ ਪੋਤੈ ਪੁਤਵਰੀ

ਗੀਅਨਿਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਪਰਾਪੈ॥ਵਖਤੈਉਪਰਿਲਕ੍ਰਿਮਾ॥੨੫੫॥
 ਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਸਬਦੁਅਲਾਪੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਚਿ
 ਜਾਇਕੈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਰੈਆਪੁਆਪੈ॥ਲਕ੍ਰਿਮਰਣਤੇ
 ਸਤੀਹੋਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਪੂਰਨੁਪਰਤਾਪੈ॥ਸਚਿਸਿਦ
 ਕਿਸਚੁਪੀਰੁਪਛਾਪੈ॥੧੪॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਥੇਹੋਸਾਪ
 ਸੰਗੁਪੰਜੇਪਰਧਾਨਾ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਾਇਆਪਗੁਮਾਰ
 ਬੁਸਮਰਬੁਸਤੋਬੰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਮਾਵਣਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਾ॥ਮਿਠਾਥੋਲਨੁਨਿਵਿਚਿ
 ਲਨੁਹਥਹੁਦੇਨੁਭਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈ

ਸੁਰਖਰੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਚਲਣੁ ਜਿਨੀ ਜਾ
 ਣਿਅ ਜਗਅੰਦਰਿ ਵਿਰਲੇ ਮਿਹਮਾਨਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤੇ
 ਸੁਕਰਬਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਤੁ ਅਹੀ ਗਾਧੀ ਭੁਪੈ ਪੀਜਿ ਦੂਤ ਵਸਨਿ
 ਬੁਰਿਆਰਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਵਿਰੋਧੁ ਨਿਤ ਲਭੁ ਮੋਹੁ ਧੋਹੁ ਅਹੰਕ
 ਰਾ ॥ ਖੰਜੇਤਾਨੁ ਅਸਾਧ ਸੰਗੁ ਵਰਤੈ ਪਾਪੈ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪਰ
 ਧਨ ਪਗੰਨਿ ਦਾ ਪਿਆਰੁ ਪਰਨਾਰੀ ਸਿਉ ਵਡੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਖਲ
 ਹਲੁ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਗਜਭੰਡੁ ਜਮਭੰਡੁ ਕੁਕਾਰਾ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰ
 ਣੀ ਜਰਦੁ ਜਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਰਕਿਅ ਵਤਾਰਾ ॥ ਅਗੀਠ ਲੋਹ
 ਵਨਿ ਅੰਗਿਆਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਚੁ ਸਪੁਰਣੁ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ

ਵਿਚਿ ਕੁਤੂ ਨਰਲਦਾਰਾਈ॥ ਅਖੀ ਕਤੂ ਨਸੀਜਰੈ ਤਿਨੁ ਅ ੨੫੬
 ਉਖਾਦੁਖਿਰੈ ਏ ਵਿਹਾਈ॥ ਕੁਜਨ ਅੰਦਰਿ ਮਖਿਜਿਉਹੋ
 ਇਦੁਕਪਾਫੇਰਿ ਕਛਾਈ॥ ਭੁੰਈ ਅੰਦਰਿ ਚਿਣਗਵਾਂਗਿ ਦਹਿ
 ਭਸਮੀਤੁ ਕਰੈ ਦੁਖਦਾਈ॥ ਕਾਂਜੀ ਦੁਪੁਕੁ ਸੁਪੁਹੋਇ ਫਿਟੈਸਾ
 ਦਹੁਵਨਹੁ ਜਾਈ॥ ਮਹਰਾਚੁਖਕੁਚਖਿਆਪਾਤਿਸਾਹਮਾ
 ਰੈਸਹਮਾਈ॥ ਸਚਾ ਅੰਦਰਿ ਕਿਉਕੁਤੂ ਸਮਾਈ॥ ੧੧॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਚਾਮਲਿਪਤੁਹੈ ਕੁਤੂਹਲੇਪੁਨਲਗੈਭਾਈ॥ ਚੰਦ
 ਨੁਸਪੀਵੈਵਿਅਚੰਡੈਨਵਿਸੁਨਵਾਸੁਪਟਾਈ॥ ਪਰਸੁਅੰ
 ਦਰਿਪਥਰਾਅਸਟਪਾਤੁਮਿਲਿਵਿਗਤਿਨਜਾਈ॥ ਗੀਰਸੀ

ਗਿਆਪਵਿਤੁਜਲੁਕਰਿਨਸਕੋਅਪਵਿਤੁਮਿਲਾਈ॥ਸਾਇ
 ਰਾਮਗਿਨਲਗਈਮੇਰੁਸੁਮੇਰੁਨਵਉਰੁਲਾਈ॥ਬਾਣੁ
 ਨਪੁਰਿਅਸਮਾਇਜਾਇਵਾਹੇਟਤੁਪਿਛੈਪਛੁਤਾਈ॥ਓ
 ਰੁਕਿਕੁਰੁਕੁਰੁਹੋਇਜਾਈ॥੧੮॥ਸਚਸਚਵਾਂਮਾਣੁਹੋਕੁ
 ਫਿਕੁਰੁਵੀਮਣੀਮਨੁਗੀ॥ਕੁਰੁਕੁਰੁਪਾਇਹੋਸਚਸਚਵੀ
 ਭਗਮਤਿਪੁਰੀ॥ਕੁਰੁਕੁਰੁਜੇਹੋਸਚਿਸਤਾਈਗਰਬਗਰੁ
 ॥ਕੁਰੁਨਦਰਗਾਮੰਨੀ॥ਸਚਸੁਹਾਵਾਸਦਾਹਜੁਰੀ॥ਸੁਕ
 ਰਾਨਹੋਸਚਘਰਿਕੁਰੁਕੁਰੁਫਗਘਰਿਨਾਸਭੁਰੀ॥ਸਤਚਾ
 ਲਹੋਸਚਦੀਕੁਰੁਕੁਰੁਫਗਿਚਾਲਭੇਰੁਰੀ॥ਮੁਲੀਪਾਨਰੀ

ਕਾਗਜਿਉ ਮੁਲਿ ਨ ਤੁਲਿ ਲਸਣੁ ਕਸਤੂਰੀ ॥ ਬੀਜੈ ਵਿਸੁਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਖਾਵੈ ਚੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਚੁ ਸੁਭਾਉ ਮੰ ਜੀਠ ਦਾ ਸਹੈ ਅਵਟਣੁ
 ਰੰਗ ਚੜਾਏ ॥ ਸਣਾ ਜਿਉ ਕੁਟੁ ਸੁਭਾਉ ਪੈ ਖਲ ਕਢਾ ॥ ਏਵਟਾ
 ਇਥਨਾ ਏ ॥ ਚੰਨ ਟੁਪਰ ਉਪ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ਅਫਲ ਸਫਲਾ ਵਿ
 ਚਿਵਾ ਸੁਵਸਾਏ ॥ ਵਰ੍ਹਾ ਵਿ ਕਾਰੀ ਵਾਂਸੁ ਪੈ ਹਉ ਮੰ ਜਲੇ ਗਵਾ
 ਫੁਜਲਾਏ ॥ ਜਾਣੁ ਅਮਿਥ ਰਸੁ ਕਾਲ ਕੁਟੁ ਖਾਪੈ ਮੈ ਰੋਮੁ ਏ ਜੀ
 ਵਾਏ ॥ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਥੁ ਲੁਪੈ ਕੁਰੁ ਹੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਏ
 ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥
 ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਤੀਠਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਇਰਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਕਲਭੁਟੁਡੈਅੰਮਿਤੁਵਾਣੀਉਤਖਾਪੈਸ
 ਰਿਮੁਕੀਅਉਤੁਖਾਪੈਹੋਇਅਮਰਪਰਾਣੀਵਿਸੁਵਸੈਮੁਹਿ
 ਸਪਦੈਗਰਤੁਦੁਗਾਰਿਅੰਮਿਅਰਸੁਜਾਣੀਕਾਉਨਭਵੈਬੋ
 ਲਿਆਕੋਇਲਬੋਲੀਸਭੁਨਾਭਾਣੀਬੁਰਬੋਲਾਨਸੁਖਵ
 ਈਮਿਠਬੋਲਾਜਾਗਿਮਿਤੁਵਿਰਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਸੈਸਾਰਵਿ
 ਚਿਪਰਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਨਿਸਾਣੀਗੁਣਅਵਹੁਣਗਤਿ
 ਆਖਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਸੁਝਹੁਸੁਝਨਤਿਨਲੋਆਮਨੇਪੁਪੁ
 ਸੁਝਨਸੁਝੈਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੈਕੰਤੁਮਿਲੋਵਿਰਤੰਤੁ
 ਸੁਝੁਝੈਗਤਿਅਨੇਗਪੰਖੀਆਂਚਕਵੀਚਿਤੁਅਨੇਗਿਨ

ਰੁਝੇ॥ ਬਿਬਿ ਅੰਦਰਿ ਪਤਿ ਬਿਬੁ ਦੇਖਿ ਭਰਤਾ ਜਾਇ ਸੁਜਾ ੨੫੮
 ਇਸ ਮੁਝੇ॥ ਦੇਖਿ ਪਛਾਂਵਾਂ ਪਵੇ ਖੁਹਿ ਗੁਬਿ ਮਰੈ ਸੀ ਹੁਲੇਇ
 ਨਲੁ ਝੋ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜੇ ਖੋਜੁ ਲੇਵਾ ਦੀਵਾ ਦੁਕਰੈ ਦੁਖੁ ਝੋ॥
 ॥ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਹਜਤਿ ਨ ਦੁਝੋ॥ ੨॥ ਸਾਵਟਿ ਵਟਹੀਆ
 ਵਲੇਵੁ ਠੇ ਸੁਕੈ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾ ਚੇਤਿ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
 ਮੇ॥ ਅਪਤੁ ਕਰੀ ਕੁਨ ਕਰੈ ਉਸਾਹਾ॥ ਸੁਫਲ ਫਲ ਦੇ ਬਿਗਖ
 ਸਭ ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਹੋ॥ ਅਵਿਸਾਹਾ॥ ਚੰਨ ਟਵਾ ਸੁਵ
 ਟਾ ਸਪਤਿ ਵਾਂ ਸਿਨਿ ਵਾਂ ਸਨ ਉਭੇ ਸਾਹਾ॥ ਸੰਖੁ ਸਮੁੰਦਹੁ
 ਸਖਣਾ ਦੁਖਿ॥ ਆਗੋਰੇ ਵੇਦੇ ਧਾਹਾ॥ ਬਹੁਲ ਸਮਾਪੀਰੀ

ਗਵਿਚਿਸ੍ਰੀਗੋਚਰਿਦੁਇਖਾਇਭਿਛਾਹਾਸਾਥਵਿਛੁਨੇਮਿ
 ਲਦਾਫਾਹਾ॥੩॥ਅਸੀਪੁਲਾਸਤੁਜਗੁਭਲਾਭਲਾਭ
 ਲਾਸਤੁਨਾਕਰਿਦੇਖੇ॥ਅਸੀਪੁਰਾਸਤੁਜਗੁਭਰਾਸਤੁ
 ਕੇਭਰਾਭਰੇਦੇਲੇਖੇ॥ਕਿਸਨੁਸਪਾਈਪਾਂਡਵਾਂਭਾਇਭੁ
 ਗਤਿਕਰਤੂਤਿਦਿਸੇਖੇ॥ਵੈਰਭਾਉਚਿਤਕੈਰਵਾਗਟਤੀ
 ਗਟਨਿਅੰਦਰਿਕਾਲੇਖੇ॥ਭਲਾਭਰਾਪਰਵੰਨਿਅਭਾਲਟ
 ਗਟਨਦਿਸਾਟਿਸਰੇਖੇ॥ਭਰਾਨਕੋਇਜੁਪਿਸਟਰੈਦੁਗੋਧ
 ਨਕੋਭਲਾਨਕੋਖੇ॥ਕਰਵੈਹੋਇਸੁਟੇਟੀਰੇਖੇ॥੪॥ਸੁਰਜ
 ਪਰਿਅਵਤਾਰੁਲੋਧਗੁਵੀਚਾਰਇਜਾਇਬਹਿਰਾਮੁ

ਰਗਿ ਇਕਾਨੁ ਉਦਇ ਪਰਮਗਾਇ ਜਮੁ ਦੇਖਿ ਸਰਿ ਠਾਧਰਮੀ ੨੫੯
 ਭਿਠਾ ਪਰਮਗਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇ ਪਾਪੀ ਜਮੁ ਭਿਠਾ ਪਾਪੀ
 ਨੇਪਛੁ ਵਾਇਦਾ ਪਰਮੀ ਨਾਲਿ ਬੁਲੇਦੀ ਮਠਾ ਵੈਰੀ ਦੇਖਨ
 ਵੈਰਭਾਇ ਮਿਤ੍ਰਭਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਇਠਾ ਨਰਕ ਸੁਗਾਵੇ
 ਚਿਪੁੰਨ ਪਾਪ ਵਰਸਗਾ ਪਜਾਣਨਿ ਭਰਿਠਾ ਦਰਪਣਿ ਰੂਪ
 ਜਿਵੇਹੀ ਪਿਠਾ ਪਾਜਿ ਉਕਾਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰਸੀ ਸਭਾ ਸੁ
 ਪਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਹਸਿ ਹਸਿ ਦੇਖੈ ਹਸਤ ਮੁਖ ਰੋਦਾਰ ਵਣ
 ਹਰੁ ਸੁਲੇਖੈ ਲੇਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮਾਰਸੀ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਦਿਸ
 ਨਿਬਹੁ ਭੇਖੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ਕੁਲੇ

ਗੋਰਗੋਰਿ ਦਸਦਕਲਾ ਕਲੇਦੁਨੁ ਵਿਸੇਖੈ

ਖੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾਸਮਦਰਸੀਸਮਦਰਸਸ
 ਰੋਖੈ॥ ਭੁਲਾ ਬੁਗਯੋਇਹੁਪਨਰੋਖੈ॥ ੬॥ ਏਕਤੁ ਸੂਰਜਿਆਬ
 ਵੇਗਤਿ॥ ਮਨੋਰੰਚ ਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਹਸਵਨਿਘਰਿਆਪਣੈ
 ਚੋਰਫਿਰਨਿਘਰੁਮੁਹਣੈ॥ ਹਾਰੇ॥ ਜਾਗਨਿਵਿਰਲੇਪਾਹੁਰੁਆ
 ਇਨਿਹੁਸੀਆਗਥਿਦਾਰੇ॥ ਜਾਗਿਜਗਾਇਨਿਸੁਤਿਆ
 ਸਾਹਫੜਦੇਚੋਰਚੁਗਾਰੇ॥ ਜਾਗਾਇਆਪੁਰਗਿਆਸੁਤੇ
 ਪੁਰਮੁਸਨਿਵੇਚਾਰੇ॥ ਸਾਹਮਾਏਪਾਗਆਪਣੈਚੋਰਚਰ
 ਲੈਗਰਦਨਿਆਰੇ॥ ਭੁਲੇਬੁਰੇਵਰਤਨਿਸੈਸਾਰੇ॥ ੭॥ ਮਉ
 ਲੇਅੰਬਬਸੰਤਰਤਿਅਉਵੀਅਕੁਸੁਫੁਲੀਭਰਿਆ॥

ਅੰਬਿਨਲਗੋਖਖਤੀਅਕਿਨਲਗੋਅੰਬੁਅਫਰਿਆਕਾ ੭੬੦
 ਲੀਕੋਇਲਅੰਬਵਾਇਅਕਿਤਿਰੂਚਿਤਮਿਤਾਲਾਹਰਿਆ
 ਮਨੁਪੰਖੇਰੂਬਿਰਖਭੇਦੁਸੰਗਸੁਭਾਉਸੋਈਫਲੁਪਰਿਆ
 ਗੁਰਮਤਿਰੂਰਦਾਸਾਪਸੀਗਿਦੁਰਮਤਿਸੀਗਿਅਸਾਪਨਰ
 ਰਿਆਭਗਤਿਵਫਲੁਭੀਆਖੀਐਪਤਿਤਉਪਰਦੁਪਤਿ
 ਤਉਪਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਤਰਿਆ॥੮॥ਜੇਕਰਿ
 ਉਪਰੀਪੁਤਨਾਵੇਹੁਪੀਅਲਣੁਕੰਮੁਨਚੰਗਾਯਨਿਕਾ
 ਉਪਰੀਆਖੀਐਪਰਘਰਿਜਾਇਨਲਈਐਪੰਗਾਬਾ
 ਲਮੀਕੁਨਿਸਤਾਰਿਆਮਾਰੇਵਾਟਨਹੋਇਨਿਸੰਗਾਬੰਧਿ

ਕਉ ਪਰੈ ਮਾਖੀ ਅਨਿਫਾਹੀ ਪਾਇ ਨ ਫੜੀ ਮੇਟੰਗਾ ਜੇਕ
 ਸਾਈ ਉਧਰਿ ਮਾਜੀ ਅੰਘਾਇ ਨ ਖਾਏ ਭੰਗਾ ਪਾਰਿਉਤਾ
 ਰੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸੁਇ ਨ ਲੋਹੁ ਨ ਹੀ ਇਕਰੰਗਾ ਏਤੁ ਭਰਵਾ ਸੇਰ
 ਹਟੁ ਕਫੰਗਾ ਘੋਪੇ ਖਾਜੂਰੀ ਜੀਵੀ ਮੇਚਾਵਿ ਖਾਜੂਰੀ ਸੁਤੁ ਉ
 ਨ ਕੋਈ ਉਧਰਿ ਪਾਇ ਮਾਨ ਮਾਰੀ ਮੇਉਧਰਿ ਗਹੁ ਨ ਚੰਗਾ
 ਈ ਜੇ ਸਪਖਾਧ ਉਥਰੇ ਸਪਨ ਫੜੀ ਮੇਅੰਤਿ ਵਿਗੋਈ
 ਵਹਾਇ ਵਹੀਦਾ ਨਿਕਲੇਵਿ ਏਤੁ ਲਹੇ ਰੂਥਿ ਮਰੈ ਭਲੇਈ ਪ
 ਤਿਤ ਉਧਰਣਾ ਮਾਖੀ ਮੇਵਿਰਤੀ ਹਟੁ ਜਾਣੁ ਜਾਣੇਈ ਭ
 ਉਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਲਹੈ ਨ ਫੋਈ ਅੰ ੨੬

ਤਿਕਮਾਣਾਹੋਇਸੇਥਈ॥੧੦॥ਬੋਮਕਬੁਰੀਵਾਸੁਜਿਉਕੰਚਨੁ ੨੬੧
 ਲੋਹਨਹੀਇਕਵੰਨਾ॥ਫਟਕੁਨਹੀਰੇਤੁਲਿਹੈਸਮਸਰਿਨਵੀਨਵ
 ਵੀਅੰਗੀਨਾ॥ਤੁਲਿਨਰਤਨਾਰਤਕਾਂਮੁਲਿਨਕੰਚੁਵਿਕਾਵੇ
 ਪੰਨਾ॥ਦੁਰਮਤਿਪੁੰਮਣਵਾਣੀਅੰਗੁਰਮਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਬੋਹਿਭ
 ਬੰਨਾ॥ਨਿਦਾਹਵੇਬੁਰੇਦੀਜੇਜੇਕਾਰੁਭਲੇਪਨੁਪੰਨਾ॥ਗੁਰ
 ਤੁਖਿਪਰਗਟੁਜਾਣੀਅੰਮਨੁਖਸਚੁਗੋਪਰਛੰਨਾ॥ਕੀਮ
 ਨਾਅਵੈਭਾਂਗੁਭੰਨਾ॥੧੧॥ਇਕਵੇਚਨਿਹਥੀਆਰਪਾਣਿ
 ਇਕਸਵਾਰਨਿਸਿਲਾਸੰਜੋਆਰਣਵਿਚਿਪਾਉਬਚਾ
 ਉਕਰਿਦਾਇਦਲਨਿਤਉਠਿਕਰਦੇਛੋਆਪਾਇਲੁਹ

ਇਨੇ ਗਾਸਣਾ ਬਖਤਰਵਾਲਾ ਨਵਾਨਿਰੇ ਆਕ
 ਗਨਿਗੁਮਾਨੁਕਮਾਨਗਰਖਾਨਜਗਦੀਬਹੁਤੁਬਖੇ
 ਆਜਗਦਿਚਿਸਾਪਅਸਾਪਸਿਗੁਸਿਗਸੁਭਾ
 ਇਜਾਇਫਲੁਕੇ ਆਕਰਮਸੁਪਰਮਅਪਰ
 ਮਕਰਿਸੁਖਦੁਖਅੰਦਰਿਆਇਪਰੇਆਕੁਲੇ
 ਬੁਰੇਜਸੁਅਪਜਸੁਹੇਆ ੧੨ ਸਤੁਸਿਤੋਖੁਦ
 ਇਆਪਰਮਅਰਬੁਸੁਗਰਬੁਸਾਪਸਿਗਿਆ
 ਦੇਕਾਂਮਕਰੇਧਅਸਾਪਸਿਗਿਲੇਕੁਮਹੁਅਹੰਕਾ
 ਹਮਚਦੈਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਮਕਰਿਬੁਰਭਲ

ਹੋਇਨਉਪਰਾਵੈ॥ ਗੋਰਸੁਗਾਈਖਾਇਖੜੁਇਕੁਇਕੁਜਟਦੀ ੧੬੭
 ਵਗੁਵਧਾਵੈ॥ ਦੁਧਿਪੀਤੈਵਿਹੁਦੇਇਸਪਜਟਿਜਟਿਬਹਲੇ
 ਬਚੇਖਾਵੈ॥ ਸੀਗਸੁਭਉਅਸਾਧਸਾਧੁਪਾਪੁੰਨੁਦੁਖਸੁਖਫ
 ਲੁਪਾਵੈ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਕਾਮਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਚੰਨਣੁਬਿਰ
 ਖਸੁਬਾਸੁਦੇਚੰਨਣੁਕਰਦਾ॥ ਬਿਰਖਸਬਾਏ॥ ਖਹਦੇਵਾਂ
 ਸਹੁਅਗਿਧੁਖਿਅਮੀਪਜਲੈਪਰਵਾਰੁਜਲਾਏ॥ ਮੁਲ
 ਹਿਜਿਵੈਪੰਖੇਹੁਅੰਫਾਸੇਆਪਿਕੁਟੰਬੁਫਹਾਏ॥ ਅਸਟ
 ਪਾਤੁਹੋਇਪਰਬਤਹੁਪਾਰਸੁਕਰਿਕੰਚਨੁਦਿਖਲਾਏ॥ ਗ
 ਟਿਕਾਵਾਕੁੰਜਾਇਕੋਹੋਵਨਿਰੋਗੀਪਾਪਕਾਮਾਏ॥ ਦੁਖੀਏਅ०

ਵਨਿਵੇਦਪਾਰਿਦਾਰੁ ਦੇ ਦੇ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਗਾ ਦੁਇਸੀ
 ਗਸੁ ਭਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਗਾ ਉਮੰਜੀ ਠੰਦਾ ਸਹੇ ਅਵਟਣੁ
 ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੀਨਾ ਕੋਲੁ ਪੀੜੀ ਅੰਟਟ ਰਿਪਾਇਆ ਮਿਠਾਸੁ
 ਵਧਾਏ ॥ ਤੁੰਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਜੀ ਕਉ ਕੁਤ ਟੁਟੀ ਬਾਣਿ ਨ ਜਾ
 ਏ ॥ ਅਵਗੁ ਟੁਕੀ ਤੇਗੁ ਟੁਕੈ ਭੁਲਾਨ ਅਵਗੁ ਟੁਚਿ ਤਿਵਸਾ
 ਏ ॥ ਗੁ ਟੁਕੀ ਤੇ ਅਵਗੁ ਟੁਕੈ ਭੁਗਾਨ ਮੰਨ ਅੰਦਰਿ ਗੁ ਟੁਪਾ
 ਏ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਣੀ ਪਥਰ ਲੀਕ
 ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਭੁਗਾ ਪਰਕਿਰਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਵੈਰੁ ਨ ਟਿਕਦਾ ਭਲੇ
 ਚਿਤਿ ਹੇਤੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬੁਰੇ ਮਨਿਆਏ ॥ ਭੁਲਾਨ ਹੇਤੁ ਵਿਸਾਰਦ ॥

ਬੁਰਾਨਵੇਹਮਨਹੁਵਿਸਰਾਏ॥ਆਸਨਪੁਜੈਦੁਹਾਦੀਦੁਰਮ ੧੬੩
 ਤਿਹੁਰਮਾਤਿਅੰਤਿਲਖਾਏ॥ਭਲਿਅਹੁਬੁਰਾਨਹੋਵਈਧੁਰਿ
 ਅਹੁਭਲਾਨਭਲਾਮਨਾਏ॥ਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਇਅੰਸਈ
 ਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਾਏ॥ਪਰਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਕਮਾਏ॥੧੬
 ਾਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਇਅੰਭਲੇਬੁਰੇਦੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀ॥ਭ
 ਲਾਬੁਰਾਦਾਇਚਲੇਗਾਹਿਉਸਥੈਤੋਸਾਉਸਥੈਪਾਣੀ॥ਤੋਸਾਅ
 ਗੇਰਖਿਅੰਭਲੇਭਲਾਈਅੰਦਰਿਆਣੀ॥ਬੁਰਾਬੁਰਾਈਕ
 ਰਿਗਾਇਆਮਥੀਕਾਢਿਨਾਇਤੋਪਾਣੀ॥ਭਲਾਭਲਾਈ
 ਅਹੁਸਿਧਿਅੰਭੁਰੇਬੁਰਾਈਅਹੁਵੈਇਵਿਹਾਣੀ॥ਸਚਾ

ਸਹਿਬੁਨਿਆਉ ਸੁਰਜੀਅੰ ਦਾਜੋਂ ਟੋਈ ਜਾਣੀ ॥ ਕੁਦਰ
 ਤਿਕਾ ਦਰੋਨੇ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾ ਸੇਸਾਗ ਵਿਚਿ ਜੋ
 ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਸਰਪਗਮਰਣਾ ਗਾਂਵਣ ਤੋਰਾਂ ਮਚੰਦਵਾਂ
 ਗਿਮਾ ਬਲੀ ਲਵਿ ਕਾਰਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਵਸਿ
 ਕਰਿ ਅੰਤਿ ਅਧਰਮੁ ਰਵਣਿ ਮਨਿ ਪਰਣਾ ਗਾਂ ਮਚੰਦੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਪਰਖੁ ਪਰਮਹੁ ਸਾਇਰ ਪਥਰਤਰਣਾ ॥ ਬੁਰਿਆਈ
 ਅਹੁਰਾਵੁ ਟੁਗਾਇਆ ਕਾਲਾਟਿਕਾ ਪਰਤ੍ਰਿਅਹਰਣਾ ਗਾਂ
 ਮਾਇ ਟੁਜੁ ਗਿਜੁ ਗਿਅਟਲੁ ਸੇਉ ਪਰੇਜੋ ਆਏ ਸਰਣਾ ਜ
 ਸਾਮਪਜਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਰੁਰਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਇਨ ਲਿਕਾਵ

ਰਾਗਾਦੁਖਾਰਸਮੁੰਦਜਿਵੇਹੀਖਾਈ। ਲਖਪੁਤ੍ਰਪੋਤੇਸਵਾਲ ੭੬੪
 ਖੁਕੰਭਕਰਣਮਹਿਰਾਵਣੁਭਾਈ। ਪਵਣੁਬਹਾਰੀਦੇਇ
 ਨਿਤਿਇੰਦ੍ਰਭਰੋਪਾਣੀਵਰਿਆਈ। ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਂਸੇਈਆ
 ਭੂਰਜੁਚੰਦੁਚਰਾਗਦੀਪਾਈ। ਬਹੁਖੁਹਟਿਚਤੁਰੰਗਦਲ
 ਦੇਸਨਵੇਸਨਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਮਹਾਦੇਵਟੀਸੇਵਕਰਿਦੇਵ
 ਦਾਨਵਰਹਦੇਸਰਣਾਈ। ਅਪਜਸੁਲੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਮ
 ਈ। ੧੯। ਰਾਮਚੰਦੁਕਾਰਣਕਰਣੁਕਾਰਣਵਸਿਰੋਆਦੇ
 ਹਿਧਾਰੀ। ਮੰਨਿਮਤੇਈਆਗਿਆਲੇਵਣਵਸੁਵਰਣੀ
 ਚਾਰੀ। ਪਰਸਰਾਮਦਾਬਲੁਹਰੈਦੀਨਦਇਆਲੁਗਰਬ

ਪਰਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਲਖਮਣੁ ਸੇਵਕ ਰਿਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵਾਹਿ
 ਤਕਾਰੀ॥ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇ॥ ਮਾਰਾ ਮਰਾਜੁ ਕਰਿ ਸਿ
 ਸਟਿਉ ਪਾਰੀ॥ ਅਰਣੁ ਮੁਣ ਸਾਂਸ ਚੁਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
 ਲਿਪੈ ਜਸੁ ਵਾਰੀ॥ ਭਲਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੀ॥
 ੨੦॥ ੩੧॥ ਇਕਤੀਹ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਲੈਭੈ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੋਇ ਇਅੰ
 ਟਾ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਵਿਚਿ
 ਰਾਸਿ॥ ਆਣਾ ਗੁਰਸਿਖੈ ਸੁਣਿ ਮੰਨੈ ਸਮਾਇ॥ ਆਣਮ ਹਤਿ

ਵਿਚਿਰਹੈਨਿਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਪੁਜਦਾਪੈਰੀਪੈਰਹ ੨੬੫
 ਗਸਿਲੁਭਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈਚਲਣੁਜਾਣਿ
 ਜੁਗਤਿਮਿਹਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਮਿਠਾਥੋਲਣਾਨਿਵਿਚਲ
 ਟਾਗੁਰਸਿਖਪਰਵਾਣਾ ਪਾਲਿਖਾਇਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਖਾ
 ਟਾ ੧॥ ਦਿਸਾਟਿਦਰਸਿਲਿਵਸਾਵਧਾਨੁਸਬਦਸੁਗਤਿਚੇ
 ਤੰਨੁਸਿਆਣਾ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਦਿਵੁਮਨਬਚ
 ਕਰਮਕਰੈਮੇਲਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਥੋਭਾਥੋਲਣਾਥੋਭਾਸ
 ਓਣਾਥੋਭਾਣਾ ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਹੈਪਰਨਿਦਾਸੁ
 ਏਮਨਿਸਰਮਾਣਾ ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸਾ

ਪਸੰਗਤਿਸਮਸਰਿਪਰਵਾਣਾ॥ਇਕਮਾਨਿ॥ਇਕੁਅਰਾਧ
 ਟਾਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਭਾਵੈਭਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੇਤਾ
 ਇਨਿਤਾਣਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗੁਨਾਦਿਸਈਹੋਦੀਅਖੀ
 ਅੰਨ੍ਹਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਾਝਿਨਸਕਈਹੋਦੀਕੰਨੀ
 ਬੋਲ੍ਹਾਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਨਗਾਵਈਹੋਦੀਜੀਭੇ
 ਗੰਗਾਗੁਈ॥ਚਰਣਕਵਲਦੀਵਾਸੁਵਿਣੁਨਕਟਾਹੋਦੇਨ
 ਕਿਆਲੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਵਿਉਂਟਿਅਹੋਦੀਕਰੀਲੁੰਜ
 ਦੁਖਰਈ॥ਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਨਵਸਈਸੋਮਤਿਹੀਣੁਨਲ
 ਹੋਦਾਫੋਈ॥ਮੂਰਖਨਾਲਿਨਕੋਇਸਥੋਈ॥੩॥ਘੁਘੁਸੁ

ਭੁਨ ਸੁਣ ਈ ਵਸ ਦੀ ਛਾਡਿ ਰਹੈ ਉਜਾੜੀ ॥ ਏਲਿ ਪੜਾਈ ਨ ॥ ੨੬੬ ॥
 ਪਵੈ ਚੁਹੇਖਾ ਏਉ ਰੇ ਦੇਹਾੜੀ ॥ ਵਾਸੁਨ ਆਵੈ ਵਾਂਸੋ ਨਹਿ
 ਮੇਅਗਿਨ ਚੰਨ ਟਵਾੜੀ ॥ ਸੰਖੁ ਸਮੁੰਦ ਹੁਸਖ ਟਾਗੁਰ
 ਮਤਿ ਹੀ ਟਾ ਦੇਹ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਸਿਮਲੁ ਬਿਗਖੁ ਨ ਸਫਲੁ ਹੋ
 ਏਆਪੁਗ ਟਾ ਏਵਡਾ ਅਨਾੜੀ ॥ ਮੁਗਖ ਫਕਤਿ ਪਵੈ ਰਿ
 ਹਾੜੀ ॥ ੪ ॥ ਅੰਨੈ ਅਗੈ ਅਰਸੀਨਾ ਏ ਪਰਿਨਵਧਾਈ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਬੋਲੈ ਅਗੈ ਗਾਟੀ ਏਸੁੰ ਮੁਨ ਭੂਮ ਕਵਾਏ ਪੈ ਨਾਵੈ ॥
 ਪਛੈ ਮਸਲਤ ਹੀ ਗਿਅਹੁ ਵਿਗੜੈ ਕੀ ਮੁਜਥਾ ਬੁਨਆ
 ਵੈ ॥ ਫੁਲ ਵੜੀ ਵੜਿਗੁ ਟਗੁ ਟਾ ਮਾਲੀ ਨੋਨ ਇਨਾਮੁ

ਦਿਵਾਵੈ ਲੂਲੇ ਨਾ ਲਿਵੀਆ ਹੀ ਮੇਕਿ ਵਗਲਿ ਮਿਲਿ
 ਕਾਮਾਣਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ਸਭੁ ਨਾਚਾਲ ਸੁਹਾਵਣੀ ਲਿਗਤਾ
 ਕਰੇ ਲਖਾਉ ਲਿਗਾਵੈ ਲੂਕੇ ਨ ਮੁਰਖਾ ਮਾਪੁ ਲਖਾਵੈ ॥੫॥੫॥
 ਥਹੁ ਮੁਲਿ ਨ ਭਿਜਈ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ
 ॥੫॥ ਥਰਖੇਤੁ ਨ ਜੀਮਈ ਚਾਰਿ ਮਹੀਨੇ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ॥੫॥ ਥਰਿ
 ਚੰਨ ਟੁਰਗਤੀ ਏ ਚੰਨ ਟਵਾਗਿ ਨ ਪਥਰੁ ਘਸੈ ॥ ਸਿਲਵਟੇ
 ਨਿਤ ਪੀਸਦੇ ਰਸ ਕਸ ਜਾਣੈ ਵਾਸੁ ਨ ਰਸੈ ॥ ਚਕੀ ਫਿਰੈ ਸ
 ਹੰਸ ਵਾਰਖਾਇ ਨ ਪੀਐ ਭੁਖਨ ਤਸੈ ॥੫॥ ਥਰਘੁ ਤ੍ਵੈ ਵਰਤਣ
 ਹੇਰਿ ਉਤੈ ਹੋਇ ਘੜਾਵਿਣੁ ਸੈ ॥ ਮੁਰਖ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਸਾਅਪ

ਜਸੈ॥ ੬॥ ਪਰਸਪਰਸੀਹੁ ਹੈ ਪਰਸਪਰਸਿਨ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ॥ ੭੬੭
 ਹੀਰੇ ਮਾਣਕ ਪਥਰੁ ਪਥਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ॥ ਵਟਿ ਜਵਾ
 ਹਰੁ ਤੇ ਲੀਐ ਮੁਲਿ ਨ ਤੁਲਿ ਵਿਕਾਇ ਸੋਮੈ ਵੈ॥ ਪਥਰ ਅੰਦ
 ਰਿ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਵੰਨੁ ਅਲੋ ਵੈ॥ ਪਥਰੁ ਫਟ
 ਕ ਲਕਣਾ ਬਹੁਰੰਗੀ ਹੋਇ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਵੈ॥ ਪਥਰੁ ਵਾਸੁ ਨ ਸਾ
 ਓਹੈ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਹੋਇ ਅਪੁਵੰਗੋ ਵੈ॥ ਕਾਰਿ ਮੂਰਖਾਈ ਮੂਰਖ
 ਰੋਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਮਾਇ ਕਾਲੇ ਸਪਾਸਿ ਰਿਸਾਰਿ ਨ ਜਾਣੈ ਵਿ
 ਸੁਭ ਰਿਅਾ॥ ਜਾਣੁ ਕਥੁਰੀ ਮਿਰਗ ਤਨਿ ਝਾੜਾਂ ਸਿੰਝੁ ਦਾ
 ਠਿਰੈ ਅਫਰਿਅਾ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੋਤੀ ਸਿਪਾਵਿ ਚਿਮਰਮੁ

ਨਜਾਏ ਅੰਦਰ ਧਰਿਆ ਜਿਉਗਾਈ ਬਣਿ ਚਿਦੁ ਵੀਦੁ ਪੁ
 ਨਪੀਐ ਲੋਹੁ ਜਗਿਆ ਬਹੁਲਾਤ ਗਣਿ ਨਸਿਖਿ ਭੰਤੀ
 ਗਥਿਨਾਇਨ ਪਥਰੁਤ ਰਿਆਨਾ ਲਿਸਿਆ ਟੇਭਲੀ
 ਭਿਖਮੁਰਖਰਾਜੁ ਕਾਜੁ ਨ ਸਰਿਆ ਮੇਖੀ ਹੋਇ ਵਿਗਾ
 ਵੈਖਰਿਆ ॥ ੮ ॥ ਕਟ ਟੁਚਟ ਟੁਕਤਿ ਅੰਕੁ ਤੇ ਹਲਕ
 ਤੇ ਮਨੁ ਸੁਗਾਵੈ ਠੰਢੁਤ ਤਾ ਕੋਇ ਲਾਕਾ ਲਾਕਰਿ ਕੈ ਹੁ
 ਜਲਾਵੈ ਜਿਉ ਚਕੁ ਧਰਸ ਪਦੀ ਅੰਨ ਕੋ ਵੀ ਕਰਿ
 ਦੇਖਲਾਵੈ ਜਾਣੁਗ ਸਉਲੀ ਦੇਹਾ ਵਿਚਿ ਵਛੀ ਪੀਤੁ ਰ
 ਖੀਸਗਾਵੈ ਵੈਸਿਕ ਪਤੁਕੁ ਲਖਣਾ ਛਰੇ ਬਣੇ ਨਾਵਿ

ਰਿਸਮਾਵੈ॥ ਮੂਰਖ ਹੋਤੁ ਨ ਲਾਈ॥ ਮੇਪਰ ਹਰਿ ਵੈਰੁ॥ ਮਲਿ ਪਤੁ ਵਰੁ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਲਾਵੈ॥ ਦੁਹੀ ਪਵਾਣੀ ਦੁਖਾਵੈ ਹਾਵੈ॥ ਧਿਆਜਿ ਉਹਾ ਥੀ ਦਾ
 ਨਾ ਵਣਾ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਖੇ ਹਉਡਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਉਠੈ ਦਾਖ ॥
 ਵਣਾ ਪਰ ਹਰਿ ਕਣ ਕਿਜ ਵਾਹਾਖਾਵੈ॥ ਕਮਲੇ ਦਾ ਕਛੇ ਟਰੁ ॥
 ਕਦੇ ਲੁਕਿ ਕਦੇ ਸੀਸਿ ਵਲਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਟੁੰਡੇ ਹਥ ਟੁੰਡਾ ਸੇ
 ਚੁੰਤੀ ਸੋਵਾ ਤਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਲੁਹਾਰ ਦੀਖਣੁ ਜਾਲਿ
 ਵਿਚਿ ਖਣੁ ਮਗਨਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਮਖੀ ਬਾਣੁ ਕੁਥਾ ਟਹੇ ਲੋਦੁ
 ਰੀਪ ਸੁਰੀਪ ਨਭਾਵੈ॥ ਮੂਰਖ ਦਾ ਕਿਹੁ ਹਥਿ ਨਾਮਾਵੈ॥
 ੧੦॥ ਤੋਤਾ ਨਲੀ ਨਛਰੁ ਈਆਪਣੁ ਹਥੀ ਫਾਥਾ ਚੀਕੈ॥

ਥਾਦਰੁ ਮੁਠਿ ਨ ਛੁਡਈ ਪਰਿ ਪਰਿ ਨ ਚੈ ਝੀਕੁ ਟੁਝੀ ਕੋ ॥
 ਗਦਹੁ ਅੜੀ ਨ ਛੁਡਈ ਚੀ ਪੀ ਪਉਦੀ ਹਕਾਇ ਹੀ ਕੋ ॥ ਕੁਤੇ
 ਚਕੀ ਚਟਾਈ ਪੁਛੁ ਨ ਸਿਧੀ ਪੀ ਕਾਇ ਪੀ ਕੋ ॥ ਕਰਨਿ ਕੁਛ ਕ
 ਰੁ ਮੁਖਾ ਸਪਗਏ ਫੜੁ ਛਾਟਨ ਲੀ ਕੋ ॥ ਪਗਲੁ ਹਾਇ ਗਣ ॥
 ਇਸਰੀ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਅੰਨਾ ਮਾਖੇ ਲਕ੍ਰਿ ਮਹੈ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਸੁਣਿ
 ਨ ਉਸੁ ਜਾਖਾ ॥ ਭੁਲਾ ਮਾਖੇ ਭੁਲਾ ਮੰਨਿ ਮਾਹਮ ਕੁਜਾਇ
 ਅਜਾਇ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ਧੋਰੀ ਮਾਖੇ ਹਸਿ ਦੇ ਬਲ ਦਵਖਾਇ ਕ
 ਰੈ ਮਨਿ ਮਾਖਾ ॥ ਕਉ ਸਿਆਣੁ ਪਜਾਣ ਦਾਵਿਸ ਟਾਖਾ
 ॥ ਏਨ ਭਾਖੁ ਭਾਖੀ ॥ ਨਾਉ ਸੁਗੀਤ ਕੁਗੀਤ ਦਾ ਮੁਸਕਾਥੀ

ਲਾਈਗਾਂਡੀਸਾਖਾਹੋਠਿਖੜਾਬੁਝਕਰੋਗਿਦੜਹਥਿਨਅੰ॥੨੬੯॥
 ਵੇਦਾਖਾਥੋਲਾਵੇਗਾਵੁਮੁਰਖੁਭੇਡਾਖਾ॥੧੨॥ਰੁਖਾਂਵਿ
 ਚਿਕੁਰੁਖੁਪੈਅਰਰੁਮਵਾਈਆਪੁਗਣਾਏਪਿਦਾਜਿਉਪਿ
 ਖੇਰੁਆਬਹਿਬਹਿਡਾਲੀਬਹੁਤੁਬਫਾਏਭੇਡਭਿਵੰਗਾ
 ਮੁਹਕਰੋਤਰਣਾਪੈਦਿਹਚਾਰਿਵਲਾਏਮੁਹਅਖੀਨਕੁਕੰ
 ਨਜਿਉਇੰਦੀਆਵਿਚਿਗਾਂਡੀਸਦਾਏਮੀਆਪਰਹੁਨਿ
 ਕਾਲੀਅੰਤਰਕਸੁਦਰਵਾਜੇਟੰਗਵਾਏਮੁਰਖਾਮੰਦਗਿਆਣ
 ਸਾਂਵਿਣੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੋਆਲਾਏਮਜਲਸਬੈਠਾਅਪੁ
 ਲਖਾਏ॥੧੩॥ਮੁਰਖਤਿਸਨੇਆਖੀਅੰਥੋਲਨਸਮਝੈਬੈ

ਭਿਨਜਾਣੈ ਹੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਪੁਛੀਐਹੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਅਖਿ
 ਵਖਾਣੈਸਿਖਦੇਇਸਮਝਾਈਐਅਰਥੁਅਨਰਥੁਮੰਨੈ
 ਵਿਚਿਅਣੈਵਡਾਅਸਮਝਨਸਮਝਈਸੁਗਤਿਵਿਹੁ
 ਟਾਹੋਇਹੈਰਾਣੈਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਨਆਣਈਦੁਰਮਤਿ
 ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪਰਵਾਣੈਅਗਨੀਸੰਪਦਵਰਜੀਐਗੁਣਵਿਚਿ
 ਅਵਗੁਣਕਰੈਪਿਛਾਣੈਮੂਤੈਰੋਵੈਮਾਨਸਿਵਾਣੈ॥੧੪॥
 ਆਗੁਛਰਿਉਸੁਵਿਪਵੈਅਗੁਨੇਭੁਲਾਕਰਿਜਾਣੈਬੇਰੈ
 ਵਿਚਿਬਹਾਲੀਐਕ੍ਰਾਦਿਪਵੈਵਿਚਿਵਹੁਣਪਿਛਾਣੈ॥
 ਸੁਖਵਾਵਿਚਿਬਹਿਠਿਅਥੇਲੁਵਿਗਾੜਿਉਪਾੜਿ

ਖਾਣੈ॥ ਸੁਘੜ੍ਹਾ ਮੁਰਖ ਜਾਣਦਾ॥ ਆਪਿ ਸੁਘੜ੍ਹਹੋਇ ਵਿਰਤੀ॥ ੧੭੦
 ਏ॥ ਆਦਿ ਹੋਨੇ ਗਤਿ ਵਖਾਣਦਾ॥ ਚਮਕਿ ਕਜਿ ਵੈਟਾ ਨਾਣੈ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਖ ਚਿਤਿ ਨ ਆਣੈ॥ ੧੫॥ ਵੈਦਿ ਚੀਰੀ ਗੀਉ ਠ
 ਟੀਲੈ ਸਿਲਵਟਾ ਕਚਰਾ ਭੀਨਾ॥ ਸੇਵਕਿ ਸਿਖੀ ਵੈਦਗੀ ਮਾਰ
 ਚੁਫੀਰੇ ਵਨਿਰੀਨਾ॥ ਪਕਵਿਚਲਾਇਆ ਰਾਵਲੈ ਪਉਦੀ
 ਉਪਵਿਗਏ ਸੁਕੀਨਾ॥ ਪੁਛੈ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ਓਨੁ ਉਪਵਿਗ
 ਏ॥ ਆਪਾ ਜੁਪਰਛੀਨਾ॥ ਪਾਰਥੁ ਆਚੁ ਟਿਕਾਓ ਆਜਿਉ
 ਕਚਕੜਾਨਰਲੈ ਰਤੀਨਾ॥ ਮੁਰਖ ਅਕਲੀਥਾ ਹਗਵਾਂਸੁ
 ਪੁਲਿਨ ਹੋਵੀ ਗੀਨਾ॥ ਆਣ ਸਦੇ ਹੀ ਪਸੁ ਉਪੀਨਾ॥ ੧੬॥ ਅ

ਹਾਏਵਦੀਸੇਵਕਰਿਵਹੁਪਾਇਆਸਾਪੈਦੈਪੁਤੈਦਰਬੁਸ
 ਰੁਪਸਰੇਵਫੈਆਇਵਫੈਪਾਰਿਅੰਦਰਿਉਤੈਜਿਉਹਈ
 ਆਗੀਮਾਗੀਅਨਿਤਿਉਤਿਉਦਰਬੁਹੋਇਧਵੁਪੁਤੈਬੁ
 ਤੀਕਰਦੇਰੂਠਿਠਨਾਈਚੈਨੁਨਬੈਠੇਸੁਤੈਆਰੇਆਇ
 ਸਰੇਵਫੈਸੁਇਦੀਬਾਇਮਸਾਇਅਛੁਤੈਅਥੇਵਲਿਖ
 ਛਾਕੀਆਵਾਲਛਰਾਈਅਨਿਕਿਸਦੈਬੁਤੈਮੁਰਖੁਖ
 ਜੋਬੀਉਕੁਰੁਤੈ॥੧॥ਗੋਸਟਿਗਾਂਗੇਤੋਲੀਅੰਪੀਠਿਤਨ
 ਲਿਹੋਵੈਜਹੁਦੇਖੈਖਵੀਕਰੈਇਕਅੰਗੁਲੀਗਾਂਗਾਦੁ
 ਏਵੇਖਲੈਰੇਖੈਫੇਰਿਉਚਾਇਪੰਜਾਗੁਲਾਗਾਂਗਾਮੁਠਿ

ਹਲਾਇ ਅਲੇਖੇ ਪੇਰੀ ਪੇਉ ਠਿਚਾਲਿ ਆਪੰ ਰਿਤੁ ਹਾਰਿ ਭੂਲਾ ॥ ੨੭੧ ॥
 ਵੇਭੇਖੇ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਅੰਗ ਦੁਇ ਪਰਮੇ ਸਰਪੰਜਿ
 ਮਿਲਨਿ ਸਰੋਖੇ ਅਖੀ ਦੋਵੈ ਭੰਨ ਸਾਂਝੁ ਕੀਲਾਇ ਹਲਾਇ
 ਨਿਮੋਖੇ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਸੁਰਗਿ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ੧੮ ॥ ਠੰਢੇ ਖੁਹੁ
 ਨਾਇ ਕੋ ਪਗ ਵਿਸਾਰਿਆ ਏਆ ਸਿਰਿ ਨਿਗੋਘ ਪਗ ਵਿਚਿ
 ਰੰਨ ਕਮਲੀ ਆਪੁ ਸੀਲੀ ਤੀ ਦੇਖਿ ਫੁਛੈ ਗੋਰੰਨ ਦੇਖਿ ਪਿ
 ਟੰਦੀ ਆਛਾਹਾਂ ਆਰੋਹੈ ਨਿਸੰਗੋ ਲੋਕੁ ਸਿਆਪੇ ਆ
 ਏ ਆਰੰਨ ਪੁਰਸ ਜੁ ਵੇਲੈ ਪੰਗੋ ਨਾਇ ਇਪੁਛ ਦੀਪਟ ਦੀ
 ਆਂਕਿ ਸਦੈ ਨਾਇ ਅਲਾਹੀ ਅੰਗੋ ਸਹੁਰੇ ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਕੋ

ਕਉਣੁ ਮੁਅਨੁ ਹਉਤੁ ਮੀਰੋ ਕਾਂਵਾਰੋ ਲਾਮੂਰਖ ਸੀਰੋ ॥ ੧ ॥
 ਧੀਜੇ ਮੂਰਖ ਸਮਝਾਈ ਅੇ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵਨ ਧੁਪਾ ॥
 ਅਖੀ ਪਰਖਿ ਨ ਜਾਣਈ ਪਤਲ ਸੁਇਨਾ ਕੇ ਹਾਂਭੁਪਾ ॥
 ਸਾਉਨ ਜਾਣੈ ਤੇਲ ਪਿਆਧਰਿ ਆਕੋਲਿ ਪੜੈ ਲਾਭੁਪਾ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਚਨ ਟੁਤੁਲਿ ਅਨੇਗਾ ਧੁਪਾ ॥
 ਵਾਸੁਕ ਭੁਗੀਥੋ ਮਦੀ ਮਿਹਰ ਕੁਲੀ ਅਧਉ ਵੀਤੁਪਾ ॥
 ਵੈਗੀ ਮਿਤ੍ਰਨ ਸਮਝਾਈ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਕੁਰੰਗੁ ਅਛੁਪਾ ॥ ਮੂਰ
 ਖਨਾ ਲਿਚੰਗੇਰੀ ਚੁਪਾ ॥
 ੨੦ ॥ ੩੨ ॥ ਬਤੀਹਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਜਾਣੀਅਨਿਸਾਧਅਸਾਧਜਗਤਵਰਤਾਰਾ॥ ੨੭੨
 ਦੁਹਵਿਚਿਦੁਖੀਦੁਬਾਜਰੇਖਰਬਕੂਹੋਇਖੁਦੀਖੁਆਰਾ॥ ਦੁਹੀ
 ਸਰਾਣੀਜਰਦਰੁਦਗੇਦੁਰਾਹੋਚੋਰਚਗਾਰਾ॥ ਨਉਰਵਾਰਨਾਪਾ
 ਰਹੋਗੋਤੇਖਾਨਿਭਰਮੁਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣਵਿਚਿ
 ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਵਿਚਿਗਵਾਰਾ॥ ਜੀਮਣੁਮਰਣੁਸਦਾਸਿ
 ਰਿਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਦੁਹਮਿਲਿਜੀਮੇਦੁਇਜਣੇਦੁਹਜਣਿਆਦੁ
 ਇਰਾਹਚਲਾਏ॥ ਹਿੰਦੂਆਖਨਿਰਾਮਰਾਮਮੁਸਲਮਾਣਨਾ
 ਓਖੁਦਾਏ॥ ਹਿੰਦੂਪੁਰਬਸਉਹਿਆਪਛਮਿਮੁਸਲਮਾਣਨਿ
 ਵਾਏ॥ ਰੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੂਆਮਕਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਨਾਏ

॥ ਵੇਦਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਲਾ
 ਏ॥ ਪੰਜਿਤਤਦੋਵੈਜਣਪਉਣਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰੁਛਾਏ॥ ਇ
 ਕੁਥਾਉਦੁਇਨਾਉਧਗਾਏ॥ ੨॥ ਦੇਖੁਦੁਭਿਤੀਆਰਸੀਮ
 ਜਲਸਹਥੋਥੀਨਚੈ॥ ਦੁਖੋਦੁਖਦੁਬਾਜਗੀਘਰਿਘਰਿ
 ਫਿਰੈਪਗਾਈਖਚੈ॥ ਅਗੈਹੋਇਸੁਹਾਵਣੀਮੁਹਿਡਿਠੈਮਾਣ
 ਸਚਹਮਚੈ॥ ਪਿਛਹੁਦੇਖਿਡਗਾਵਣੀਇਕੋਮੁਹੁਦੁਹਾਜਿ
 ਨਾਸਿਵਿਰਚੈ॥ ਖੋਹਪਾਇਮੁਹਮਾਜੀਅਓਫਿਰਿਫਿਰਿਮੇਲੁ
 ਭਰੈਰੀਗਿਕਚੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਮੁਇਕਹੈਧਰਮੁਅਧਰਮੁ
 ਨਭਰਮੁਪਰਚੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਸਚਸਚੈ॥ ੩॥ ਵੁ

ਏਜਲਾਹਾਤੰਦੁਗੀਛਿਏਕੁਸੁਤੁਕਾਰਿਤਾਵਾਣਾਦਰ ੧੭੩
 ਜੀਪਾਕੀਵਿਗਾੜਦਾਪਾਟਾਮੁਲੁਨਲਪੈਵਿਕਾਣਾਕਤ
 ਗਟਿਕਤਰੋਕਤਰਦੀਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜੀਦੀਸਾਣਾਸੁਈਸੀ
 ਵੈਜੋਕੀਕੋਵਿਛੁਕੀਆਕਾਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਣਾਸਾਹਿਬੁਇ
 ਕੇਰਾਹਦੁਇਜਗਵਿਚਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖੀ
 ਪਰਧਾਨੁਪੈਪੀਗਮੁਗੀਦੀਹੋਪਰਵਾਣਾਦੁਖੀਦੁਬਾਜਰਿਆ०
 ਪੈਰਾਣਾ॥੪॥ਜਿਉਚਰਖਾਅਠਖੰਭੀਆਦੁਹਲਠੀਦੇਮੀ
 ਫਿਮੰਝੇਗੁਾਦੁਇਸਿਰਿਧਰਿਦੁਹੁਖੰਭਾਵਿਚਿਸਿਰਿਗਿਰ
 ਦਾਨਾਫਿਰੈਲਖਫੇਗੁਾਬਾਇਕੁਪਾਇਪਲੇਟੀਅੰਮਲਵਟ०

ਇਪਾਇਆਪਟਘੇਰਾਦੁਹਚਰਮਥਵਿਚਿਤ੍ਰਕੁਲਾਕਤ
 ਨਿਕੁੜੀਆਚਿੜੀਆਹੇਰਾਤ੍ਰਿਵਟਿਬਹਿਉਠਿਜਾਦੀਅ०
 ਜਿਉਬਿਰਖਹੁਉਭਿਜਾਨਿਪੰਖੇਰਾਓਤ੍ਰਿਨਿਬਾਹੂਨਾਥੀ
 ਮੇਕਚਰੰਗੁਰਗਾਇਆਗੇਰਾਪੁੰਮਘੁਮੰਦੀਛਾਉਪਵੇ
 ਰਾਪਾਸਾਹੁਰੁਪੀਹਰੁਪਲ੍ਹੈਰੋਇਨਿਲਜਨਲਜਾਪੋਵੇ
 ਰਾਵੇਜਬੁਭਤਾਰੁਤਜਿਖਿਜੋਤਾਇਖੁਸੀਕਿਉਹੋਵੇਸ
 ਮਝਾਈਨਸਮਝਾਈਮਰਟੇਪਰਟੇਲੋਕਾਵਿਗੋਵੇਧਿਰਿ
 ਧਿਰਿਮਿਲਦੇਮੋਹਟੋਹੋਇਸਗਮਿਦੀਅੰਸੂਰੋਵੇਪਾਪਕ
 ਮਾਟੇਪਕੜੀਮੇਹਾਟਿਕਾਟਿਦੀਥਾਟਿਖੜੂਵੇਅਰੋਨਜੀ

ਵੇਦੁਖਸਹੈਰੈਨਪਗਿਵਿਚਿਪਰਘਰਜੋਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾਅਵਗੁ ੨੭੪
 ਟਹਾਰੁਪਰੋਵੈ॥੬॥ਜਿਉਬੇਸੀਵੈਖੇਹੁਕਰਿਪਛੋਤਾਵੈਸੁਖਨਵ
 ਸੈ॥ਚੜ੍ਹਿਚੜ੍ਹਿਲੜ੍ਹਦੇਭੂਮੀਏਪਾਝਾਪੇਝਾਖਸਟਖਸੈ॥ਦੁਹ
 ਨਾਰੀਦਾਵਲਹਾਦੁਹੁਮੁਟਸਾਂਦੀਨਾਰਿਵਿਣਸੈ॥ਹੋਇਉਜਾ
 ਝਾਖੇਤੀਅੰਦਇਹਕਮਦਾਇਹਕਮਖਟਸੈ॥ਦੁਖਦਾਇਚਿ
 ਤਾਰਾਤਿਦਿਹੁਪਹੁਛਿਜੋਵੈਗਾਇਣੁਹਸੈ॥ਦੁਹੁਖੰਢਾਵਿਚਿ
 ਗਖਿਸਿਰੁਵਸਦੀਵਸੈਨਨਸਦੀਨਸੈ॥ਦੁਜਾਭਾਉਗੁਇ
 ਅੰਗਮੁਡਸੈ॥੭॥ਦੁਖੀਆਦੁਸਦੁਬਾਜਰਾਸਖਦੁਮੁਹਾ
 ਬੁਰਾਬੁਰਿਆਈ॥ਸਭਦੁੰਮੰਦੀਸਪਜੋਨਿਸਪਾਂਵਿਚਿਕੁ

ਜਾਤਿ ਕੁਭਾਈ ਕੋ ਕੁੰਹੋ ਅਗੋ ਪਿਗੁਹੁ ਨਿਗੁਰੇਤੰਤੁ ਨਮੰਤੁ
 ਸੁਖਾਈ ਕੋ ਕੁੰਹੋ ਵੈਲਕੈ ਜਿ ਸੁਵਿਗੁਰੁ ਪਿਹੋਇ ਮਾਰਿ
 ਸਹਮਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਲਾਤੋ ਲਾਵਾਲਾ
 ਏਥੁ ਫੁਟਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਹੁ ਵਾਤਿ ਕੁਲਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣ
 ਤੀਤਾਤਿ ਪਗਈ ਸਿਰਿ ਚਿਖੈ ਵਿਹੁ ਬਾਣਿ ਨਜਾਈ ॥੮॥
 ਜੀਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਵੇਸੁਆ ਛਰੇਖ ਸਮੁਨਿ ਖਸਮੀ ਹੋਈ ॥
 ਪਤੁ ਜਣੈ ਜੇ ਵੇਸੁਆ ਨਨਕਿ ਦਾਦਕਿ ਨਾਉ ਨਕੋਈ ਨ
 ਰਕਸ ਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਮਾਰ ਗਰਗਛ ਲਿਛ ਲੇਛ ਲੇਈ
 ॥ ਅੰਗੁ ਹੋਤੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਮਾਣੁ ਸਮਿਗਾਵਿਣੁ ਹੁਸਬੇਈ

॥ ਏਥੋਂ ਮਰੇ ਹਰਾ ਮੁਹੋਇ ਅਗੇ ਵਰਗ ਹਮਿ ਲੈ ਨ ਛੋਈ ॥ ਦੁਖੀਆ ੨੭੫
 ਦੁਸਟ ਦੁਥਾ ਜਗ ਜਾਣੁ ਰੁਪਈਆ ਮੇਖੀ ਸੋਈ ॥ ਵਿਗੜੈ
 ਅਪਵਿਗੜੈ ਲੋਈ ॥ ਧਾਵਣਿ ਵਣਿ ਕਾਉਨ ਸੋਹਈ
 ਖਰਾਸਿਆ ਟਾਹੋਇ ਵਿਭੁਤਾ ॥ ਚੁਤਕ੍ਰਿਮਿ ਟੀਜਿ ਸੁਲਭੈ
 ਜਾਣੈ ਖਸਮੁ ਕੁਮਾਰ ਕੁਤਾ ॥ ਥਾਥਾ ਟੀਅੰਕ ਹਾਣੀਅੰਘ
 ਰਿਘ ਰਿਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਕੁਪੁਤਾ ॥ ਅਹੁਹੋਇ ਮੁਹਾਇਦੁ ॥
 ਸਾਭੁ ਛੁਡਿ ਚਉਗਹੇ ਸੁਤਾ ॥ ਜੀਮੀ ਸਾਖੀ ਜਾਣੁ ਦਾਗਲਿ
 ਅਸੇਤੀ ਮੀਹੁ ਕੁਤਾ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਥਾ ਜਗ ਖਟਰੁ
 ਬਲਦੁ ਜਿਵੈ ਹਲਿ ਜੁਤਾ ॥ ਭਮਿ ਭਮਿ ਸਾਨੁ ਉਜਾਣੀ ਮੁਤਾ ॥

॥ ੧੦ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਤਮੇਰੀ ਗਹੁ ਕੇ ਹੋਵੈ ॥ ਬ
 ਹਰ ਦਿਸੈ ਉਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਮਸੂ ਨ ਧੋਪੈ ਧੋਵੈ ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਲੁ
 ਹਾਰ ਦੀ ਹੋਇ ਦੁਮੁਹੀ ਕੁ ਸਿਗਾਵਿ ਗਵੈ ॥ ਖਣੁ ਤਤੀਆ ਗਣਿ
 ਵਡੈ ਖਣੁ ਠੰਢੀ ਜਲੁ ਅੰਦਰਿ ਟੋਵੈ ॥ ਤੁਮਾ ਦਿਸੈ ਸੋ ਹਣਾ ਚਿ
 ਤ ਮਿਤਾਲਾ ਵਿਸੁ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਸਾਉ ਨ ਕਉ ਵਾਸਹਿ ਸਕੈ ਜੀਭੈ
 ਛਾਲੈ ਅੰਝੂਰੇ ॥ ਕਲੀਕ ਨੇਰ ਨਹਾਹਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖੀਆ
 ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਸੁਤਰ ਮੁਗਹੁ ਹੋਇ ਕੀਮਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਉਰ
 ਦਿਉਰੈ ਨਲ ਦੀਅੇ ਪੁਰਸਾਸਿ ਹੋਈਆ ਪੁਲਖਾਵੈ ॥ ਹਸ
 ਤੀ ਦੰਦ ਵਖਾਣੀਆ ਨਿਹੋਰਾ ਦਿਖਾਲੈ ਹੋਰਤੁ ਖਾਵੈ ॥ ਬਕਰੀ

ਅਨੋਚਾ ਰਥਣ ਦੁਇਗਲਾਵਿਚਿ ਦੁਇਲੋਵੈਲਾਵੈ॥੧੬॥ ਇਕ ੨੭੬
 ਨੀਦੁਪੁਸਮਾਵਦਾਇਕਠਗਾਉਠਗਿਠਗਾਵੈ॥ਹਰਣਾਅਖੀ
 ਚਾਰਿਚਾਰਿਓਇਦੇਖਨਿਓਨੀ॥ਦਿਸਿਨਾਮਾਵੈ॥ਦੂਜਾਭਾਉ
 ਕੁਦਾਉਹਰਾਵੈ॥੧੭॥ਦੀਮਲੁਵਜੈਦੁਹਾਧਿਗੀਖਾਇਤਮਾਚੇ
 ਬੀਪਨਿਜਾਵੈ॥ਮਾਵਜਨਿਗਗਰਬਾਬਾਵਿਚਿਕੰਨਮੋਰੜੀ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਵੈ॥ਮਾਖਾਨਿਮਜੀਰੇਟਕਗਾਂਸਿਰਤਨਭੇਨੀ
 ਮਰਦੇਕਰਿਧਾਵੈ॥ਮਾਖਾਲੀਵਜੈਵੈਸੁਲੀਦੇਸੁਲਾਕਨ
 ਅੰਦਰਿਵਾਵੈ॥ਮਾਸੁਇਨੇਕਲਸੁਸਵਾਗੀਅੰਭੰਨਾਪ
 ਕੁਨਜਾਈਪਾਵੈ॥ਮਾਦੂਜਾਭਾਉਸਕਾਣੈਸਕਾਵੈ॥੧੮॥

ਕਾਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਬਹੁਲਸਮਾਧਿਰਹੈਇਕ
 ਟੰਗਾਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਪੁਟਿਪੁਟਿਜੀਅਖਾਇਵੇ
 ਚਿਰੀਗਾਤੀਰਥਨਵੈਤੂਬਵੀਤਰਿਤਰਿਤਨੁਪੈਵੈਕਰਿਨ
 ਗਾਮਨਵਿਚਿਵਸੈਕਾਲਕੁਟੁਭਰਮੁਨਉਤਰੈਕਰਮੁਕਫੰਗ
 ਾਵਰਮੀਮਾਰੀਨਾਮਰੈਬੇਠਾਜਾਇਪਤਾਲਿਭੁਇਅੰਗਾਹਸ
 ਤੀਨੀਰਿਨਵਾਲੀਅੰਨਿਕਾਲਿਖੇਹਉਤਾਏਅੰਗਾਦੁਜਾਤਾ
 ਉਸੁਆਉਨਚੰਗਾ॥੧੪॥ਦੁਜਾਤਾਉਦੁਬਾਜਰਾਮਨਮਾਟੈ
 ਖਰਬਾਤੂਖੀਗਾਅਗਹੁਮਿਠਾਹੋਇਮਿਲੈਪਿਛਹੁਕਉਤੁ
 ਦੇਖੁਸਗੀਗਾਜਿਉਬਹੁਮਿਤਕਵਲਫੁਲੁਬਹੁਰੰਗੀਬੀ

ਨਿਪਿੰਡੁ ਅਹੀਰਾ ਹਰਿਅ ਭਿਲੁ ਬੁਧਾ ਮਾਵੁ ਜਿਉ ਕਲੀਕਨੇ ੨੭੭
 ਰਦੁਰੰਗਨ ਪੀਰਾ ਜੇਸਉ ਹਥਾਂ ਨ ਛੁਵੈ ਪੈ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀਵ
 ਜੁਨ ਫੀਰਾ ਚੰਨ ਟੁਵਾ ਸੁਨ ਬੋਹੀ ਅਨਿਖਾ ਹਿਖਾ ਹਿਵਾਂ ਸਜ
 ਲਾਨਿ ਬੇਪੀਰਾ ਜਮਦਰ ਚੋਟਾਂ ਸਹਾਵ ਹੀਰਾ ੧੫ ਯੁਜਾ
 ਭਾਉ ਦੁਬਾ ਜਗਾ ਬਪਾ ਕਰੈ ਸਲਾ ਮੁਨ ਭਾਵੈ ਫੀਰਾ ਜੁਹੀ
 ਫੀਰਾ ਗਲੀ ਗਲਿ ਬਪੇ ਓਹੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਵੈ ਗਲਿ ਬਪੇ ਜਿਉ
 ਨਿਕਲੇ ਖੁਹੁ ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਬਪਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੈ ਨਹੁ
 ਟੁਨ ਉਪਕਾਰੁ ਚ ਛੁਵੈ ਨਿਵੈ ਕਮਾ ਟੁਨ ਬਾਜਗੀ ਜਿਹ ਫ
 ਕ੍ਰਿਦੇ ਇਕ ਸੀਸ ਸਹਾਵੈ ਨਿਵੈ ਅਰੇ ਕ੍ਰੀਮਿ ਰਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰੈ

ਵਿਸਾਹਯੋਹੁ ਸਭੁ ਲਵੈ॥ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਅਪਰਾਧੁ ਕਮਾਵੈ॥ ੧
 ਵ॥ ਨਿਵੈ ਨਤੀ ਰੁਦੁ ਬਾਜਰਾ ਗਾਡੀ ਖੰਡ ਮੁਖੀ ਮੁਹਿ ਲਾਏ॥
 ਨਿਵੈ ਨੇਜਾ ਦੁਮੁਹਾਰਾ ਏਵਿ ਚਿਉ ਚਾਮਾ ਪੁਗਾਣਾਏ॥
 ਅਸਟਧਾਤੁ ਦਾਜ ਬਰਜੀਭੁ ਨਿਵੈ ਨ ਫੁਟੈ ਕੋਟ ਛਹਾਏ॥
 ਨਿਵੈ ਨ ਖੰਨਾ ਸਾਹ ਦਾਹੋ ਏਦੁ ਪਾਗ ਖੁਨ ਕਰਾਏ॥ ਨਿਵੈ ਨ
 ਸੂਲੀ ਘੋਰ ਟੀਕਰਿ ਅਸਵਾਰ ਛਾਹੋ ਦਿਵਾਏ॥ ਨਿਵੈ ਨ
 ਨਸੀ ਖਾਂਸ ਖਤੋਹੋ ਏਮਾ ਸੁਪਹੋ ਏਕ ਬਾਬੁ ਭੁਨਾਏ॥ ਜਿਉ
 ਕਰਿ ਆਗ ਰੁਖੁ ਤਛਾਏ॥ ੧॥॥ ਅਕੁ ਪਤੁਰਾ ਝੰਟੁ ਲਾਨੀ ਵ
 ਹੋਇ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ॥ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ ਫੁਲੇ ਦੁਬਾਜ ਰੇਬਿ

ਖੁਫਲਫਲਿਫਲਿਮੰਦੀਸੋਈ॥ਪੀਅੰਨਕੋਈਅਕਦੁ ੨੭੮
 ਧੁਪੀਤੇਮਗੀਅੰਦੁਪੁਨਹੋਈ॥ਖਖਵੀਆਵਿਚਿਬੁਫੀਅੰ ०
 ਫਟਿਫਟਿਛੁਟਿਛੁਟਿਉਰਨਿਓਈ॥ਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅ
 ਕਤਿਰੁਮਿਲੇ ਦੁਬਾਰੀਆਕਿਉਛੋਈ॥ਖਾਇਧਤੁਰਾਬਰ
 ਲੀਅੰਕਖਚੁਣਦਾਵਤੋਲੋਈ॥ਕਉਰੀਰਤਕਜੇਲਪਰੋਈ
 ॥੧੮॥ਵਧੈਚੀਲਉਜਾਤੁਵਿਚਿਉਚੈਉਪਰਿਉਚੀਹੋਈ॥
 ਗੀਛੀਜਲਨਿਮੁਸਾਹਰੇਮਤਾਅਪਤਨਛੁਹਦਾਕੋਈ॥ਛਾ
 ਉਨਬਹਨਿਪੀਧਾਨੁਅੰਪਵੈਪਛਾਵਾਂਟਿਬੀਟੋਈ॥ਟਿਰ
 ਜਿਵੈਫਲਫਟੀਅੰਨੀਪ੍ਰੀਪਰਿਆਲੇਰੁਲਨਿਪਲੋਈ॥

ਕਾਹੁਕਾਹੁਨਸਹਿਸਕੈਪਾਈਪਵਦੁਨਪੁਪਨਲੋਈ।ਲ
 ਗੀਮੁਲਿਨਵਿਸ੍ਵੈਜਲਦੀਹਉਮੇਅੰਗਖੜੋਈ।ਵ
 ਰਿਆਈਕਰਿਦਈਵੇਗੋਈ॥੧੯॥ਤਿਲੁਕਾਲਫੁਲੁਉ
 ਜਲਾਹਰਿਆਥੁਟਾਕਿਆਨੀਸਾਈ॥ਮੁਚਹੁਵਾਛਿਬਨ०
 ਈਮੇਸਿਰਤਲਵਾਇਆਮਸ਼ਿਬਿਥਾਈ॥ਕਰਿਕਟਪ०
 ਈਸ੍ਵਰੀਮੇਤੇਲੁਤਿਲੀਹੁਪੀਰੋਘਾਈ॥ਸਟਕਪਾਹਦੁ
 ਇਹਾਕਰਿਪਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਵਿਡਾਈ॥ਵੇਲਿਕਤਾਇਵੁ
 ਣਾਈਮੇਪੜਦਾਕਜਟੁਕਪੜਪਾਈ॥ਖਲਕਛਾਇ
 ਵਟਾਇਸਟਰਸੇਬੀਨਿਨਮਨਿਸਰਮਾਈ॥ਦੁਸਟਾਦੁ

ਸਟਾਈਮਿਹਮਾਣੀ॥੨੦॥ਕਿਕਰਕੀਰੇਪ੍ਰੇਕਫਲਫਲੀਨ ੨੭੯
 ਫਲੀਅਨਿਹਫਲਦੇਹੀ॥ਰੰਗਾਬਿੰਦੂਦਿਹਾਫਲਦਾਖਨਗੁ
 ਛਾਕਪਟਸਨੇਹੀ॥ਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅਰਭਫਲੁਥੋਥੀਥੋਹ
 ਗਿਆਸਕਿਨੇਹੀ॥ਰਤਾਫਲੁਨਮੁਲੁਅਛੁਨਿਹਫਲਸਿ
 ਮਲਛਾਵਜਿਵੇਹੀ॥ਜਿਉਨਲੀਏਰਕੋਠਰਫਲੁਮੁਹਥੀ
 ਨੇਦੇਗਰੀਤਿਵੇਹੀ॥ਸੁਤੁਭਸੁਤੁਸੁਪੁਤੁਦੁਤੁਕਲੇਪਉਲੇ
 ਤੁਤਾਇਵੇਹੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਧਰੇਹੀ॥੨੧॥ਜਿਉਮ
 ਏਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਹਸਿਹਸਿਹਸਿਹਸਿਦੇਇਨਜਾਏ॥
 ਜਾਣੁਕਥੁਰੀਮਿਰਗਤਨਿਜੀਵਦਿਅੰਕਿਉਕੋਈਆਣੇ

॥ ਆਰਣੁ ਲੋਹਾਰਾਈ ॥ ਮੇਘਤ੍ਰੀ ॥ ਮੇਜਿਉ ਵਗਦੇ ਵਾਦਾਏ ॥
 ਸੂਰਣੁ ਮਾਰਟਿ ਸਾਧੀ ॥ ਮੇਖਾਹਿ ਸਲਾਹਿ ਪੁਰਖ ਪਰਵਾਏ ॥
 ॥ ਪਾਨਸੁ ਪਾਗੀ ਕਬੂ ਮਿਲਿ ਦੂਨੇ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਿਵਾਏ ॥ ਅਉ
 ਖਪੁ ਹੋਵੈ ਕਾਲ ਕੂਟੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲ ਨਿਵੈ ਦਸੁ ਜਾਏ ॥ ਮ
 ਨੁ ਪਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆਏ ॥
 ੨੨ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇਤੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮੁ ਹੋ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਜਾਣਹੁ
 ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋਲੁ
 ਏ ਫਲੁ ਕਰਮ ਸਮਾਲਾ ॥ ਜੇਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰ

ਸੀਜਗੁਵੇਖਣਵਾਲਾ॥ਜੇਹਾਮੁਹੁਕਰਿਭੁਲੀ॥ਮੇਤੇਹੋਵੇ ੨੮੦
 ਖਾਲਾ॥ਸੇਵਕੁਦਰਗਹਸੁਰਖਭੁਵੇਮੁਖਮੁਹਕਾਲਾ॥੧॥
 ਜੇਗੁਰੋਪੇ ਆਪਣਾਕਿਉਸਿਫੈਚੇਲਾ॥ਸੀਗਲੁਪ
 ਤਿਚਲਈ॥ਮੇਜਮਪੀਥਿਏਕੇਲਾ॥ਲਹੈਸਜਾਈਨਰਕ
 ਵਿਚਿਓਖਰਾਦੁਹੇਲਾ॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਭਉਦਿਆ
 ਠਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਹਾਰਿਆਜਿਉਜੁ
 ਏਖੇਲਾ॥ਹਥਮਰੈਸਿਰੁਪੁਏਓਲਹੈਨਵੇਲਾ॥੨॥
 ਮਾਪਿਨਵੈਵੈਸਾਹੁਗੈਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਕੀਤਨਪਛੈਵ
 ਤਵੀਸੋਹਗੁਗਣਾਵੈ॥ਚੁਹਾਖਰਨਮਾਵਈਲਕਿਛਜੁ

ਵਲਾਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਹੋਇ ਅਭੂਹਿ ਆਹ ਭੂਸ ਪੀਪਾਵੈ ਸਹ
 ਸੰਨੈ ਆਗਾਸ ਨੋ ਫਿਰਿ ਮਥੈ ਆਵੈ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਰ
 ਦੁਬੈ ਮੁਖ ਪਛੁਤਾਵੈ ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਲਿ ਬਾਂਦਰੈ ਕਿਹੁਕੀ
 ਮਨ ਜਾਣੈ ਕੜਛੀ ਸਾਊ ਨ ਸੀ ਮੁਲੈ ਭੋਜਨ ਰਸ ਖਾਣੈ
 ਰਤੁ ਚਿਕਾੜਿ ਵਾਸੁ ਹੋ ਕਵਲੇ ਨ ਸਿਵਾਣੈ ਨਾਭਿ ਕਬੂਰੀ ਅ
 ਰਗ ਦੈ ਫਿਰ ਦਾਹੈ ਗਣੈ ਗੁਜਰ ਗਰਸੁ ਵੇਚਿ ਕੋ ਖਾਲਿ ਸੁ
 ਝੀਆਣੈ ਬੇਮੁਖ ਮੁਲਹੁ ਘੁਬਿਆ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜਮਾਣੈ
 ॥੪॥ ਸਾਵਣਿ ਵਣਿ ਹਰੀ ਆਵਲੇ ਸੁਕੈ ਜਾਵਾਹਾ ਸਭੁ
 ਕੇ ਸਗ ਸਾਵਰ ਸਦੈ ਸੂਰੈ ਜਲਾਹਾ ਸਭੁ ਨਾਗ ਤਿਮਿਲ ਵ

ਕਾਚਕਵੀਦੋਗਾ॥ ਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਾਹੈਦੇਧਾਹਾਗਾਹੁ ੨੮੧
 ਉਠੁਕਿਜੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ॥ ਤਿਉਜਗਅੰਦਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿ
 ਤਉਭੇਸਾਹਾ॥ ੫॥ ਗਿਦਕੁਦਾਖਨਅਪਣੈਆਖੇਭੁਕਉਣੀ
 ਨਚਣਨਚਿਨਜਾਣਈਆਖੇਭੁਇਸਉਣੀ॥ ਬੋਲੈਅਗੇਗ
 ਵੀਅੰਭੈਰਉਸੋਗਉਣੀ॥ ਹੀਸਾਨਾ ਲਿਟਟੀਹਗੀਕਿਉਪਹੁਚੇਦ
 ਉਣੀ॥ ਸਾਵਣਵਣਹਗੀਆਵਲੈਅਕੁਜੀਮੈਅਉਣੀ॥ ਬੇ
 ਮੁਖਸੁਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਕਿਛਉਣੀ॥ ੬॥ ਭੇਡੈਪੁਛ
 ਲਿਲਾਗੀਆਕਿਉਪਾਰਿਲੈਪੀਮੈ॥ ਭੂਤੇਕੇਵੀਦੋਸਤੀਨਿ
 ਤਸਹਸਾਜੀਮੈ॥ ਨਦੀਕਿਨਾਰੈਰੁਖਕਾਵੈਸਾਹੁਨਕੀਮੈ॥ ਮ

ਰਤਕਨਾ ਲਿਵੀਆਹੀ ਅੰਸੋਹਾਗੁ ਨ ਥੀਅੰ ॥ ਵਿਸੁਹਲਾਹ
 ਲੁਥੀ ਜਿਕੋ ਕਿਉ ਅਮਿਓਲੁ ਟੀਅੰ ॥ ਬੰਸੁਖਸੇਤੀ ਪਿਰਹ
 ਟੀਜੰ ਮਰੰਤੁ ਸਹੀਅੰ ॥ ੭ ॥ ਕੋਰਤੁ ਮੇਰੁ ਨ ਰਿਸੁ ਟੀਕਰਿਅ
 ਗਨੀਜੇਸੁ ॥ ਸਹਸਫਲਹੁ ਇਕਾ ਵਿਗਤੈ ਤਰਵਰਿਕੀਦੋ
 ਸੁ ॥ ਟਿਥੈ ਨੀਰੁ ਨ ਥਾਹੈ ॥ ਘਟੁ ਵਗਸਿ ਗਇਓਸੁ ॥ ਵਿਦੁ
 ਸੰਜਮਰਗੀ ਮਰੈ ਚਿਤਿ ਵੈਦਨਹੇਸੁ ॥ ਅਵਿਆਵਰਿਨ
 ਵਿਆਵਈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓਸੁ ॥ ਬੰਸੁਖਪਤੈ ਨਾਇਲਿ
 ਜਿਉ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿਓਸੁ ॥ ੮ ॥ ਅੰਨੈ ਰੰਦੁ ਨਾਦਿ ਸਈ
 ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬੋਲਾਗੁ ਨ ਸਮਝਈ ਕਿਹੁ ਪਟਿ

ਨਜਾਈਆਵਾਂਸੁਨਾਆਵੈਰੁਣਗੁਣੈਪਰਮਲੁਮਹਕਾਈਗੁੰਗੈ ੨੮੨
 ਜੀਭਨਉਪਛੈਸਭਸਬਦਸੁਹਾਈਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰਸੇਵ
 ਕੈਨਿਧਿਸਭਨਾਪਾਈਬੋਮੁਖਹਥਿਘਪੁਟਿਆਤਿਸੁਦੇਸੁ
 ਕਮਾਈਦੀਰਤਨਉਪਨੇਸਾਇਗੁਰੀਪਾਣੀਖਾਰਾਸੁ
 ਫੁਹਸੁਣਨਿਤਿਨਿਲੋਆਮਉਲੀਗੁਵਿਚਿਕਾਰਾਪਰਤੀਉ
 ਪਜੈਅੰਨੁਪਨਾਵਿਚਿਕਲਰੁਭਾਰਾਈਸਰਤੁਮੈਹੋਰਨਾਪ
 ਰਿਖਪਰਛਾਰਾਜਿਉਹਣਵੇਤਿਕਛੋਟਣਾਕਿਆਕਰੈਵਿਚ ੦
 ਗਾਬੋਮੁਖਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਕਉਣੁਮੇਟਣਹਾਰਾ॥੧੦॥
 ਗਾਈਪਰਿਗੋਸਾਈਆਮਾਪਾਨੁਪੜਾਏਘੜੈਸੁਣਿਸ

ਉਦਾਗਰਾਚਾਬਕਮੁਲੀਆਏ॥ ਦੇਖਪਰਾਏਭਾਜਵਾਕੁਪਰਿ
 ਗਾਉਪਤਾਏ॥ ਸੁਇਨਾਹਟਿਸਰਾਫਦੇਸੁਨਿਆਰਸਦਾਏ॥
 ਅੰਦਰਿਛੋਈਨਲਹੋਬਾਹਰਿਬਾਫਾਏ॥ ਬੇਮੁਖਬਦਲਚਾ
 ਲਹੋਕੁਛਾਮਾਲਾਏ॥੧੧॥ ਮਖਣੁਲਾਇਆਵਿਰੋਲਿਕੇਛੁ॥
 ਫਾਈਹਿਛੁਟਕਿਹੋਈ॥ ਪੀੜਿਰਸੁਰੀਨਿਆਹੁਛਿਲੁਛੁਪੈਨਕੇਈ
 ਰੰਭਮਜੀਠਹੁਨਿਕਲੈਅਛੁਲਹੈਨਸੋਈ॥ ਵਾਸੁਲਈਛੁ
 ਲਵਾਣੀਅਹੁਛਿਰਿਮਿਲੈਨਛੋਈ॥ ਕਾਂਇਆਹਿਸਵਿਛੁ
 ਨਿਆਤਿਸੁਕੋਇਨਸਥੋਈ॥ ਬੇਮੁਖਸੁਕੇਰੁਖਾਜਿਉਵੇਖੋ
 ਸਭਲੋਈ॥੧੨॥ ਜਿਉਕਰਿਖੁਹੁਹੁਨਿਕਲੈਗਾਲਿਬਧੇ

ਪਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਮਾਠਿ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਹਸਿ ਦੇਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਜ ੦੨੮੩
 ਟੁਕ ਬੁਰੀ ਮਿਰਗ ਤਨਿ ਮਰ ਮੁਕੇ॥ ਆਣੀ॥ ਤੇਲੁ ਤਿਲ ਹੁਕਿ
 ਉਨਿ ਕਲੇਵਿ ਟੁਪੀ ਵੇਖਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਮੁਹੁ ਭੰਨੇ ਗਰੀ ਦੇਨ
 ਲੀਏਰੁ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਬੇਮੁਖੁ ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ॥ ਮੇਵ ਗਦੀ ਵਾਦਾ
 ਣੀ॥ ੧੩॥ ਮਹੁਗਾ ਮਿਠਾ ਮਾਖੀ॥ ਮੇਰੁ ਠੀਨੁ ਤੁਠੀ॥ ਬੁਝਿਅ
 ਵਡਾ ਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਸਵਾਰੀ ਕੁਠੀ॥ ਜਲਿ ਆਠੰ ਚੋਗਈਨ
 ਆਈ ਤੇਉ ਠੀ॥ ਮਹਮ ਕੁਭੇਲਾ ਮਾਖੀ॥ ਮੇਸਤਗਲਿ ਮ
 ਪੁਠੀ॥ ਉਜਰੁ ਤਟੀ ਬੇਮੁਖਾ ਤਿਸੁ ਮਾਖੀ॥ ਨਿਵੁ ਠੀ॥ ਚੋਰੈ ਸੀ
 ਦੀ ਮਾਉ ਜਿਉ ਲੁਕਿ ਰੋਵੈ ਸੁਠੀ॥ ੧੪॥ ਵਡੀ॥ ਮੇਕ ਜਲ ਕੋਰ

ਕੀਮੁਹਕਾਲਖਭਰੀਅੰਕਲਰਖੇਤੀਬੀਜੀਅੰਕਿਹੁਕਾਜੁ
 ਨਸਰੀਅੰਦੁਟੀਪੀਪੇਪੀਪੀਅੰਪੋਟੇਮਰੀਅੰਕੰਨਫ
 ਵਿਮਨਤਾਹੁਆਕਿਉਦੁਤਰਤਰੀਅੰਆਗਿਲਾਇਮੰਦ
 ਰਿਸਵੈਤਿਸੁਨਾਲਿਨਫਗੀਅੰਤਿਉਠਕਿਸੰਗਤਿਬੇਤੁ
 ਖਜੀਅੰਜੋਖਹੁਰੀਅੰ॥੧੫॥ਬਾਮਣਗਾਈਵੈਸੁਪਤ
 ਅਪਰਾਧਕਾਰੋਅਦੁਪੀਜੁਏਖੇਲਦੇਜੋਹਨਿਪਰਨਾਰੋ
 ਮੁਹਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀਠਗਚੋਰਚਗਾਰੋਵਿਸਾਸਧੋਰੀ
 ਅਕਿਰਤਪਣਪਾਪੀਹਤਿਆਰੋਲਖਕੋਰੀਜੋਵੀਅਨਿ
 ਅਣਗਣਤਅਪਾਰੋਇਕਤੁਲੂਇਨਪੁਜਨੀਬੇਮੁਖਹੁਰ

ਦੁਆਰੇ॥੧੬॥ਗੰਗਾਜਮਨਗੋਦਾ ਵਰੀਕੁਲਖੇਤਸਿਧਾਰੇ॥ਮਥੁ੨੮੪
 ਗਮਾਇਆਮਜੁਧਿਮਾਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ॥ਗਾਇਆਪਿਰਾਗ
 ਸਰਸੁਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਿਹੋਮਜਗਸ
 ਭਦੇਵਜੁਹਾਰੇ॥ਮਖੀਪਰਣੈਜੇਭਵੈਤਿਹੁਲੋਅਮਸ਼ਾਰੇ
 ॥ਮੂਲਿਨਉਤਰੈਹਤਿਆਥੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਟੀ
 ਸਾਦੀਕੇਤਰੇਸੰਗਲਭੂਪਾਲਾ॥ਥਲੀਵੇਰੇਲੇਕੇਤਰੇਪਰਬ
 ਤਥੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀਆਨਲੇਕੇਤਰੇਸਰਵਰਾਮਸਰਾਲਾ॥
 ਅੰਬਰਿਤਾਰੇਕੇਤਰੇਬਿਸੀ॥ਮਰਪਾਤਾਲਾ॥ਭੰਭਲਭੂਸੇਭੁ
 ਲਿਆਭਵਜਲਭਰਨਾਲਾ॥ਇਕਸਸਤਿਗੁਰਥਾਹਰੇਸਤ

ਅਲਜੰਜਾਲਾ ॥੧੮॥ ਬਹੁਤੀ ਪਰੀਪਗਹੁਣਾ ਜਿਉਹਰਦਾ ॥
 ਭੁਖਾ ਸਾਂਝੀ ਬੁਝੋਰੇਈ ਮੇਰਿ ਤਿਉ ਤਿਨ ਚੁਖਾ ਬਹਲੀ ਰੂ
 ਮੀਛ ਛਾਜਿਉ ਓਹੁ ਕਿਸੇ ਨ ਸੁਖਾ ॥ ਵਟਿ ਵਟਿ ਕਉ ਨ ਸੋਹਈ
 ਕਿਉ ਮਾਏ ਸੁਖਾ ॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਵੇਸੁ ਅਤਨਿ ਵੇਦਨਿ
 ਦੁਖਾ ॥ ਵੇਦੁ ਗੁਪੁ ਜਨ ਹੋਰਨਾ ਬਰਲੇ ਬੇਮੁਖਾ ॥੧੯॥ ਵਾ
 ਇਸੁ ਏਏ ਛਾਨ ਈਤਿ ਸੁਭਿ ਠਉ ਠਾਲੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਰ ਰਾਇ
 ਦਾ ਮੈ ਗਲ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥ ਬਾਸ ਬਿਨ ਗੋਸਾਮ ਏ ਜਿਉ ਦੀਵਾ
 ਬਾਲੇ ॥ ਸੀਹ ਸਰਜੈ ਸਹਾ ਜਿਉ ਅਖੀ ਵੇਖਾਲੇ ॥ ਸਾਇਰ
 ਲਹਰਿ ਨ ਪੁਜਨੀ ਪਾਣੀ ਪਰਨਾਲੇ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਮਾਪੁਗ

ਏਏਦੇਬੇਖੁਖਬੇਤਾਲੇ॥੨੦॥ ਨਾਭਿਤਾਰਹੁਥਾਹਰੀਸੁਖੁ ॥੨੮੫॥
 ਸੇਜਨਚੜੀਐ॥ ਪਤੁਨਮੰਨੈਮਾਪਾਮਾਕਾਮਜਾਤੀਵੜੀ
 ਐ॥ ਵਣਜਾਰਾਸਾਹੁਫਿਰੈਵੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਸਉਹੇਆਪਣੇਹਥੀਆਰੁਨਫੜੀਐ॥ ਕੂਕੂਨਪਹੁਚੈਸਚ
 ਨੇਸਉਘਾੜਤਪੜੀਐ॥ ਸੁਦਾਕੀਨਿਜਿਨ੍ਹੜੀਆਤਿਨ
 ਨਾਲਿਨਅੜੀਐ॥੨੧॥

੩੪॥ ਚਉਤੀਹਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੁਤਰਾਜਿਬਹਾਲੀਐ॥ ਫਿਰਿਕੀਚੇਟੈ॥ ਸਪੇਦੁਪ੍ਰਪੀਆਲੀ
 ਐ॥ ਵਿਹੁਖੁਪੁਸਟੈ॥ ਪਬਹੁਪਾਟੀਰਖੀਐ॥ ਮਨਿਹਰਨੁਪਟੈ॥

ਚੋਆਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ॥ਤਿਉਨਿੰਦਕੁਪਰ
 ਨਿੰਦਹੁਰਿਮੂਲਿਨਹਟੈ॥ਆਪਣੁਹਥੀਆਪਣੀਜਕੁਆ
 ਪਿਉਪਟੈ॥੧॥ਕਉਕਪੁਰਨਚੁਖਟੀਦੁਰਗੀਪਸੁਖਾਵੈ॥ਹਾ
 ਥੀਨੀਰਨਵਾਲੀਅੇਸਿਰਿਛੁਰਉਰਾਵੈ॥ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਿੰਜੀਅੇਕਉਰੁਤੁਨਜਾਵੈ॥ਸਿਮਲੁਹੁਸਰੇਵੀਅੇ
 ਫਲੁਹਥਿਨਆਵੈ॥ਨਿੰਦਕਨਾਮਵਿਹੁਇਅੰਸਤਸੰ
 ਕੁਨਭਾਵੈ॥ਅੰਨਾਅਗੁਜੇਥੀਅੇਸਭਸਾਭੁਮੁਹਵੈ॥੨॥
 ਲਸਣੁਲੁਕਾਣੀਅੰਨਲੁਕੇਬਹਿਖਾਜੈਰੁਟੈ॥ਕਾਲਾ
 ਕੇਬਲੁਉਜਲਾਕਿਉਹੋਇਸਬੂਟੈ॥ਰੇਮੁਖਖਗਜੇਛੁਪੈਦਿ

ਸੈਮੁਹਿਸੁ ਏ॥ ਕਿਤੈਕੀਮਿਨ ਆਵ ਈਲਾਵ ਏਥਿਨੁਲੁ ੧੮੬
 ਏ॥ ਨਿੰਦਕਨ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਮਾਹੁਗਿ ਮਾਨਵਿਹੁ ਏ॥ ਹ
 ਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖਨਾਲਹੈਦੁਖੀਆਸਿਰੁਏ॥ ੩॥ ਰਾ
 ਇਣਿਮਾਣਸਖਾਵ ਏਪਤੁਬੁਰਾਨਮੰਗੋ॥ ਵਡਾਵਿਕਰ
 ਮੀਆਖੀਅੇਧੀਕੁੰਦੁਸੰਗੋ॥ ਰਾਜੋਧੋਕਮਾਵਦੋਰੈਬਾਰਸੁ
 ਰੰਗੋ॥ ਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਜਾਇਕੀਚਨਿਗੀਗੋ॥ ਬਰਹ
 ਰਕੰਥੋਨਰਕੁਜ ਮੁਸੁਣਿਨਿੰਦਕਨੰਗੋ॥ ਨਿੰਦਭਲੀਨਕਿਸੇ
 ਦੀਗੁਰਨਿੰਦਕੁਛੰਗੋ॥ ੪॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਹਰਣਾਖਸੈਵੇਖਹੁਫਲ
 ਵਟੈ॥ ਲੋਕਲੁਟਾਈਰਾਵਟੈ॥ ਮਸਤਕਦਸਕਟੈ॥ ਕੀਸੁਗਇਅ

ਸਤੁਲਸਕਰੈਸਭਦੈਤਸਪਤੈ॥ਵੀਸੁਗਵਾਇਆਕੋਰਵਾਂ
 ਖੁਹਟਿਲਖਫਟੇ॥ਦੀਤਬਕਤਸਿਸਪਾਲਦੇਦੀਦਹੋਏਖਟੇ
 ॥ਨਿੰਦਾਕੋਇਨਸਿਧਿਓਇਉਵੇਦੁਉਪਾਏ॥੫॥ਸਭਨਾਦੇ
 ਸਿਰਿਗੁੰਦੀਅਨਿਗੀਜੀਗੁਰੁਵੈ॥ਕੀਨਿਤਨਉਤ੍ਰੇਕਾਮਈ
 ਤੁਹੀਬਰੁਵੈ॥ਨਥਾਨਕਨਵੇਲੀਆਨਕਟੀਨਸੁਖਾਵੈ॥
 ਕਜਲਾਖੇਹਰਣਾਖੀਆਕਾਟੀਕਰਲਾਵੈ॥ਸਭਨਾਚਲਸੁਹ
 ਵਦੀਲਿਗਤੀਲਿਗਤਾਵੈ॥ਗਣਤਗਣੇਗੁਰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦੁ
 ਖੁਵਿਹਵੈ॥੬॥ਅਪਤੁਕਗੀਰੁਨਮਉਲੀਐਦੇਦੋਸੁਬਸਿਤੈ
 ॥ਸੰਓਸਪੁਤੀਨਾਥੀਐਕਟਤਾਵੈਕੀਤੈ॥ਕਲਰਖੇਤੁਨਜੀ

ਮਈਘਨਹਰਵਰਸਿਤੈ ਪੰਗਾਪਿਛੇ ਚਿਗਿਆ २੮੭
 ਅਵਗੁਣਗੁਣਵੰਤੈ ਸਾਇਰਵਿਚਿਘੰਘੁ
 ਇਆਬਹੁਰਤਨਅਨੰਤੈ ਜਨਮਗਵਾਇਅਕ
 ਰਥਾਗੁਰਗਣਤਗਣੰਤੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਪਰ
 ਬਤਾਅਸਮਾਨਿਖਹਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਕੋਟਗੜ੍ਹ
 ਘਰਬਾਰਦਿਸੈਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਸਾਇਰਨਦ
 ਵਾਹਵਹੰਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਜੀਅਜੀਤਅਣ
 ਗਣਤਾਟਿਰੰਦੈ ਭਾਰੇਭੂਈਅਕਿਰਤਘਣਾਇ
 ਹੁਮੰਦੈ ਅਮਦਵਿਚਿਰਿਧਾਪਾਇਕੋਕੁਤੇਦਮ

ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਕੋਟਗੜ੍ਹ
 ਘਰਬਾਰਦਿਸੈਦੈ
 ਵਾਹਵਹੰਦੈ
 ਗਣਤਾਟਿਰੰਦੈ
 ਹੁਮੰਦੈ

ਸੁਪ੍ਰਗਿਆਮਾਣਸਕੋਪਰੀਤਿਸੁਮੰਦੀਵਾਸੁ। ਰਤੁਭਰਿਆ
 ਕਪੜਾਕਰਿਕਾਜਤੁਤਾਸੁ। ਚੁਕਿਨੇਚਲੀਚੁਹੜੀਕ
 ਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸੁ। ਅਖਿਸੁਣਾਏਪਛਿਆਲਾਹੈਵਿਸ
 ਵਾਸੁ। ਨਦਰੀਪਵੈਮਕਿਰਤਪਾਣਮਤੁਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।
 ਧੀਚੋਰੁਗਇਆਘਰਿਸਾਹਦੈਘਰਿਅੰਦਰਿਵਾਹਿਅ। ਕੁਛਾ
 ਕੁਟੈਭਾਲਦਾਚਓਥਾਰੇਚਾਹਿਅ। ਸੁਇਨਰੁਪਪੰਡਥੀਨਿ
 ਅਗਲਾਈਅਕ੍ਰਿਅ। ਲੋਕੁਲਹਰਿਹਲਿਕਾਇਆਲੂ
 ਟਹਾਂਡਾਫਾਹਿਅ। ਚੁਖਕੁਲੈਕੋਚਖਿਅ। ਤਿਸੁਕਖੁਨਖਣਿ
 ਅਲੂਟਹਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰੁਪੜਧੀਮੜਪਵਿਅ॥੧॥

॥ ਖਾਧੇ ਲੂਣ ਗੁਲਾ ਮੁਹਿ ਏ ਪੀਪਾ ਏ ਚਿਵੈ ॥ ਲੂਣ ਖਾਏ ਕਰਿ ੨੮੮
 ਚਾਕਰੀ ਗਣਿ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ਲੂਣ ਖਾਏ ਪੀਪੁ ਤੁਹਿ ਏ ਸਭ ਲੋ
 ਜਾਧੈ ॥ ਲੂਣ ਵਟਾ ਖਾਏ ਕੈ ਹਥ ਜੋ ਕ੍ਰਿਖੜੈ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਓ
 ਲੂਣ ਖਾਏ ਗੁਣ ਕੀ ਠਿਪਕੈ ॥ ਲੂਣ ਹਗਮੀ ਗੁਨ ਹਗਾ ਹਮਰਿ
 ਜਨ ਮੁਖਿ ਗੋਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਮਾਗਓ ਮਾਸੁ
 ਅਖਾਜੁ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਸੁਅਹੁ ਸਓ ਗੰਦ ਵਿਆਜੁ ॥ ਸਹਰ
 ਪਰਿਜਾ ਵਾਈ ॥ ਐਪਾ ਏ ਮਦਰਾਜੁ ॥ ਸਹਾਨ ਖਾਈ ਚੁਹੜਾ ਮਾ
 ਏ ॥ ਮਾਮੁ ਹਤਾਜੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਠੈ ਮਖੀ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ਅਕਾਜੁ
 ॥ ਤਿਉ ਪਰਮ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਕ ਹੋਇ ਹੁਖ ਰੂਪ ਜੁ ॥ ੧੨ ॥ ਖਗਦੁ

ਹੇਲਾ ਜਗਾ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਝਾਕਾ ਸੁਇਨੇ ਨੇਹ ਭੁਪਾਇ ਦਾ
 ਹੇਇ ਵੇਵੇ ਖਾਕਾ ਏਠਿ ਮਿਤ ਪੁਤ ਭਾਇ ਗਾਵਿ ਹਰਨਿ ਸਭ ਸਾਕਾ
 ਸਿਗਾਵਿ ਜੋਗੁ ਸਗਾ ਪੁਰੈ ਦੁਗਮ ਤਿਨਾ ਪਾਕਾ ਵਤੈ ਮੁਤਾਕਿ ਰੰਨ
 ਜਿਉ ਦਰਿ ਮਿਲੈ ਤ ਕਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦਾਲ ਦੁਖ ਟਾ ਦੋਜ ਕਾ ਅ
 ਓਤਾ ਕਾ ॥੧੩॥ ਵਿਗਣੈ ਚਟਾ ਦੁਖ ਦਾ ਕੰਜੀ ਦੀ ਚੁਖੇ ॥ ਸਹ
 ਸਮਣਾ ਹੁੰਈ ਜਲੇ ਚਿਟ ਗਾਰੀ ਧੁਖੇ ॥ ਬੁਗਵਿਣਾ ਹੈ ਪਾਈ ਅੰ
 ਖ ਓਲਾਖ ਹੁਰੇ ਖੇ ॥ ਜਿਉ ਓਤਿ ਮਾ ਦੀ ਅਤੀ ਸਾਰੁ ਖਈ ਰੋਗੁ
 ਮਨੁ ਖੇ ॥ ਜਿਉ ਜਾਲਿ ਪੰਖੇ ਰੂਠਾ ਸਤੇ ਦੁਗਣ ਦੀ ਭੁਖੇ ॥ ਤਿਉ
 ਅਜ ਰੁਝਾ ਕਭੀ ਰਾਹ ਦੀ ਵਿਆਪੇ ਵੇ ਮੁਖੇ ॥੧੪॥ ਅਓ ਚਰੁ

ਸ੍ਰਾਕਭੰਡਾਰਦੀਚਖਲਗੋਚਖੀ॥ਹੋਇਦੁਕੁਪਾਨਿਕਲੋਭੋਜਨੁ ੭੮੮
 ਮਿਲਿਮਖੀ॥ਗਤਿਸੁਖਾਲਾਕਿਉਸਵੇਤਿਦੁਅੰਦਰਿਅਖੀ॥
 ਕਖਾਦਬੀ॥ਮਗਿਜਿਉਓਹੁਹੈਨਰਖੀ॥ਸ੍ਰਾਕਸੁਕਾਈ॥ਐਸ੍ਰਾਕ
 ਵਾਲੁਕਰਿਭਖਾਮਭਖੀ॥ਗੁਰਪਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਰਸਿਖਾਲਖੀ
 ॥੧੫॥ਜਿਉਪੁਣਖਾਪੀਲਕਣੀਵਿਣੁਤਾਣਿਨਿਰਾਣੀ॥ਜਾਣੁ
 ਰਗਵਾਖੇਤਵਿਚਿਨਿਰਜੀਤੁਪਗਾਣੀ॥ਜਿਉਪੁਅਰਸੁਣੁਵਾਲ
 ਦੀਕਿਉਵਰਸੇਪਾਣੀ॥ਜਿਉਥਣਗਲਵਿਚਿਬਕਰੀਦੁਹਿਦੁ
 ਧੁਨਆਣੀ॥ਸ੍ਰਾਕੋਅੰਦਰਿਸ੍ਰਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਆਨੀਸਾਣੀ॥
 ਜਿਉਚੰਮੁਚਟੇਗਾਇਮਹਿਓਹੁਭਗਿਮਭੁਲਾਣੀ॥੧੬॥ਗੁਫ਼ਾਰ

ਏਧਿਕਾਨੁਆਕਿਉਵਣੀਅੰਦਾਖੇਅਕੋਕੋਗੀਖਖਣੀਕੋ
 ਏੀਅੰਬੁਨਆਖੇਗਾਹਟੇਜਿਉਜਰਪਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਸਾ
 ਖੇਫਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਗਿਆਓਇਭਰੇਬਿਆਖੇਧਉਲੇ
 ਏਸਾਨਿਛਾਹਿਦੁਪੁਸਾਦਹੁਗੁਟਗਾਖੇਤਿਉਸਾਧਅਸਾ
 ਧਪਰਖੀਆਨਿਕਰਤੁਤਿਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਸਾਵੇਪੀਲੇਪਨ
 ਹਹਿਓਏਵੇਲਹੁਤੁਟੇਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੇਫੇਲੇਫਲਾਥਿਰ
 ਖਹੁਛੁਟੇਕਬੁਹਰੇਹੀਭੂਸਲੀਦੇਚਾਵਲਚੁਟੇਛੁਨਾਦਿ
 ਸੋਓਜਲਾਦਹਿਪਥਕੁਟੇਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਮਿਲ
 ਰੰਗੁਚੀਚਵਹੁਟੇਤਿਉਚਹੁਟਰਨਾਵਿਚਿਸਾਧਿਹਨਿਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮੁਹ ਜੁਟੈ ॥ ੧੮ ॥ ਚਕਰ ਸਭ ਸਦਾ ਇਦੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰ ॥ ੧੯ ॥
 ਬਾਰੇ ॥ ਨਿਵ ਨਿਵ ਕਰਨਿ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ਅਸਭ ਸੋਹਣੀ ॥ ਆਰਾਮ
 ਜਲ ਸਥਾਹਿ ਬਾਛਾ ॥ ਇਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਭਾਰੇ ॥ ਗਲੀ ਏਤਰੇ
 ਨਚਾਇਦੇ ਗਜਗਾਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਣਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈਅ
 ਨਿਜੋ ਪਭਜ ਨਹਾਰੇ ॥ ਤਿਓ ਸਾਂਗਿ ਸਿਵਾ ਪਨਿਸਨ ਮੁਖਾਥੇ
 ਮੁਖਹਰਿ ਆਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਮੋਹੈ ਜਗਨੀ ਕਿਉ ਪੁਤ ਪਤਰੇ
 ॥ ਗਾਈਆ ਟਕੁ ਨਿਗਲਿਆ ਪੇਟ ਪਾਇਨ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਪਿਰ
 ਬਹੁ ਪਰਹਿੰਦ ਨਾ ਸਤੁ ਰਖੇ ਨਾਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਚਲਵੈ ਚੰਮਦੇ
 ਚਾਕਰ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਦੁ ਪੀਤਾ ਥਾਮ ਈਓ ਇਲੁ ਸੁਣਿਸਾ

ਗੇਜੇਗੁਰਸਾਂਗਿਫੁਰਤਦਾਸਿਖਾਸਿਦਕੁਨਹਾਰੇ॥੨॥ਧਰ
 ਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੁਰੂਏਚਾਲਕਮਦੇ॥ਸੁਖਵਿਆਏ
 ਤਰਵਗਾਸਰਬਤਹਲੀਦੇ॥ਰੁਵਿਲਗੇਉਜਾਕੁਵਿਚਿਸ
 ਭਘਾਹਜਲੀਦੇ॥ਹਰੁਆਏਕਿਨਿਥੀਮੀਅਨਿਦਰੀਅ॥
 ਉਵਹੀਦੇ॥ਅੰਬਰਿਪਾਟੇਬਿਗਲੀਕੁਕੁਆਕਰੀਦੇ॥ਸੰ
 ਗੋਅੰਦਰਿਸਾਬਤੇਸੇਵਿਰਲੇਖੀਦੇ॥੨੧॥ਜੇਮਾਪੁਤੇ
 ਵਿਸੁਦੇਤਿਸਤੇਕਿਸੁਪਿਆਰਾਜੇਘਰੁਭੰਨੈਪਾਹੁਕਉ
 ਟੁਰਖਣਹਗਾ॥ਬੇਵਾਰੇਥੈਪਾਤੁਣੀਕਿਉਪਾਰਿਉਤਾਗ
 ॥ਆਗੁਲੈਉਸੁਕੁਪਵੈਕਿਸੁਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥ਜੇਕਰਿਖੇਤੈ

੨੨

ਖਾਇਵਾਉਕੋ ਲਹੈਨਸਾਗਾ ਜੇਗੁਰੁਭਗਮਾਏਸਾਂਗੁਕਰਿ ੨੮੯
 ਕਿਆਸਿਖੁਵਿਭਾਰਾ ੨੨॥ ਜਲੁਵਿਚਿਕਾਗਦਲੂਟੁਜਿ
 ਉਪਾਅਚੋਖਵਿਪਾਏ॥ ਦੀਵੇਵਟੀਤੇਲੁਦੇਸਭਹਾਤਿਜਲ
 ਏ॥ ਵਾਇਮੰਡਲਜਿਉਰੋਰਫੁਗੁਡੀਉਡਾਏ॥ ਮੁਹਵਿਚਿ
 ਗਰੁਦੁਗਾਭੁਪਾਇਜਿਉਸਪੁਲਕਾਏ॥ ਰਾਜਾਫਿਰੈਫਕੀ
 ਰੁਹੇਇਸੁਟਿਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ ਸਾਂਗੇਅੰਦਰਿਸਾਬਤਾਜਿਸੁਗੁਰੁ
 ਸਹਾਏ॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਪੈਤੀਹ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੀਰਥਮਝਿਨਿਵਾਸੁਹੋਬਹੁਲਾਅਪਤੀਨਾ॥ ਲਵੈਥਬੀਹ

ਵਰਸਦੇਜਲੁਜਾਇਨਪੀਣਾਵਾਂਚੁਸੁਗੀਭੁਨਹੋਵਈਪਰ
 ਮਲਸੀਗਲੀਣਾਪੁਪੁਸੁਨਸੁਣਈਕਰਮਾਦਾਹੀਣਾ
 ਨਾਭਿਕਬੁਗੀਮਗਦੇਵਤੈਓਗੀਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਲੈਮੀਣਾ॥੧॥ਨੀਲਗੀਦੇਮਟਵਿਚਿਪੇਗੀ
 ਦਫੂਰਤਾਜੀਗਲਅੰਦਰਿਜਾਇਕੋਪਾਖੰਡਕਮੋਤਾਦਰਿ
 ਸੇਵੈਮਿਰਗਾਵਲੀਹੋਇਬਹੈਅਵਤਾਕਰੇਹਕੁਮਤਿਅ
 ਗਲੀਕੁਟੈਮਦਿਮਤਾਬੋਲਣਿਪਾਜੁਓਪਾਕੁਆਮਜੁ
 ਮੁਲੀਪਤਾਤਿਉਦਰਗਹਮੀਣਾਮਾਗੀਅੇਕਰਿਕੁਟੁਕੁਪ
 ਤਾ॥੨॥ਚੋਰੁਕਰੈਨਿਤਚੋਗੀਆਓਕੁਕਿਦੁਖੁਕਾਰੀਨਕੁਕੀਨੁ

ਫੜਿ ਵਢੀਐ ਗਵੈ ਪਰਨਾ ਗੀ॥ ਅਉ ਪਟਹੁ ਪੇਮਿ ਰਗਾਜਿ ੨੮੭
 ਉਦਿ ਤੁਹਾਰਿ ਜੂ ਹਾਰੀ॥ ਲੀ ਕੀ ਕੁਹਾ ਲਿਨਾ ਵਈ ਪਰਵੇ
 ਲਿਪਿਆਰੀ॥ ਵਗਨ ਹੋਵਿ ਨਿਕੁਤੀ॥ ਮਾਮੀ ਏ ਮੁਰਦਾਰੀ॥ ਪ०
 ਪਹੁ ਮੂਲਿ ਨਤਗੀ॥ ਮੇਰੇ ਏ ਅੰਤਿ ਖੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਚਾਨਣ
 ਚੰਦਨ ਪੁਜਈ ਚਮਕੇਟਨਾ॥ ਸਾਇਰ ਬੁੰਦ ਬਗਬਰੀ
 ਕਿਉ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣਾ॥ ਕੀਕੁੀ ਏ ਭਨਾ ਮਪਵੈ ਕੁਣਾ ਤਿਸੁ ਮਾ
 ਣਾ॥ ਨਾਨੇ ਹਾ ਲੁਵਖਾਣ ਦਾ ਮਾਪਾ ਸਿਏ ਆਣਾ॥ ਜਿਨਿ
 ਰੂਸਾ ਜਿਨਿ ਵਾਜਿ ਆਵੇ ਪੰਡੁ ਪਰਾਣਾ॥ ਮੁਛਹੁ ਪੁਥਹੁ ਮੀ
 ਣਿ॥ ਆਤੁ ਪੁਜ ਮਪੁਰਿ ਜਾਣਾ॥ ੪॥ ਕੈਹਾਂ ਦਿਸੈ ਉਜਲਾਮ

ਸ੍ਰੀਸੁਆਮੀਲੋਭਦੇਵਸੁਆਮੀਅਬਜਾਇਤੋ

ਸੁਅੰਦਰਿਚਿਤੋ॥ਹਰਿਮਾਤਿਲੁਭੁਆਤ੍ਰਜਿਉਫਲੁਕੰਮਿਨਕਿ
ਤੋ॥ਜੇਹੀਕਲੀਕਨੇਰਦੀਮਨਿਤਨਿਦੁਹੁਭਿਤੋ॥ਪੌਭੁਦਿਸਨਿ
ਰੰਗੁਲੇਮਗੀਐਮਗਲਿਤੋ॥ਖਟੀਸੰਗਤਿਮੀਇਆਦੁਖਦੇਦੀਮਿਤੋ
॥੫॥ਬਪਿਰੁਨਦੁਸੁਣਾਇਕੋਜਿਉਮਿਰਗਾਵਿਣਾਹੋ॥ਸ਼੍ਰੀਵਰੁਕੁ
ਰੀਮਾਸੁਲਾਇਜਿਉਮਛੀਫਾਹੋ॥ਕਵਲੁਦਿਖਾਲੇਮੁਹਾਖੜਾ
ਇਭਵਰੈਵੇਸਾਹੋ॥ਦੀਪਕਜੇਤਿਪਤੰਗਨੇਦੁਰਜਨਜਿਉਦਾਹੋ॥ਕ
ਲਾਹੁਪਹੋਸਤਨੀਮੈਗਲੁਓਮਾਹੋ॥ਤਿਉਨਕਟਪੰਥੁਹੋਮੀਇ
ਆਮਿਲਿਨਰਕਨਿਬਾਹੋ॥੬॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਦੇਖਕੋਕਰਣੇ
ਭਰਵਾਸਾ॥ਬਲੁਵਾਚਿਤਪਨਿਭੁਠੀਮਾਕਿਉਲਹੋਪਿਆਸ॥

॥ ਸੁਹਣੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਈ ਅੰਕ ਰਿਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਛਾਇਆ ੨੮੩
 ॥ ਬਿਰਖ ਨਗੈ ਬਿਰੁਪੁਜੈ ਕਿਉ ਆਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਦੀ
 ॥ ਖੇਡ ਜਿਉ ਸਭ ਕੂੜੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਹਲੇਜੁ ਸੰਗਤਿ ਮੀਟਿ
 ॥ ਮਾਉ ਠਿਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਲ ਕਾਉਰ ਲਈਅ
 ॥ ਨਿਕਿਉ ਹੋਵਨਿ ਏਕੋ ॥ ਤਿਉ ਨਿੰਦਕ ਜਗਿ ਜਾਣੀਅ
 ॥ ਨਿਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਠਿਕੋ ॥ ਬਹੁਲੈ ਸਥਰਾ ਬਗਿ ਕਿਉ ਮਿ
 ॥ ਕਨਿ ਮਿਕੋ ॥ ਤਿਉ ਬੇਮੁਖ ਚੁਣਿ ਕਛੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੇ
 ॥ ਏਕੋ ॥ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ਮੀਟਿਅ ॥ ਖੋਟ ਸਾਲੀ ਸਿਕੋ ॥ ਸਿਰੇ
 ॥ ਸਿਰਿ ਪਹੁਣੀ ਮਾਰੀਅਨਿ ॥ ਓਇ ਪੀਰ ਫਿਟਿਕੋ ॥ ੮ ॥ ਗਤੀ

ਨੀਗਰਖੇਲਦੇਸਭੁਹੋਇਇਕਠੇ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕ
 ਰਿਜਾਗਉਪਠੇ॥ ਇਕਲਸਕਰਲੈਪਾਵਦੇਇਕਠਿਰਦੇ
 ਨਠੇ॥ ਠੀਕਫੀਆਹਲੈਭਗਨਿਓਇਖਰੇਅਸਠੇ॥ ਖਿਨ
 ਵਿਚਿਖੇਡਉਝਾਵਦੇਘਰਘਰਨੇੜਠੇ॥ ਵਿਣੁਗੁਣਗੁਰੂ
 ਸਦਾਇਦੇਓਇਖੋਟੇਮਠੇ॥ ਘੀਉਚਾਲੀਆਝੰਡੁਲਾਵਿ
 ਚਿਥਾਗਾਦਿਸੀਦਾ॥ ਮੋਟਾਮੁਢੁਪਤਾਲਿਜਾਵਿਬਹੁਗਰ
 ਬੁਕਰਦਾ॥ ਪਤਸਪਤਲਸੋਹਣੇਵਿਸਥਾਰੁਬਣੀਦਾ॥ ਫੁ
 ਲਰਤੈਫਲਬਕਬਕੋਹੋਇਅਫਲਫਲੀਦਾ॥ ਸਾਵਤੈ
 ਤਾਚੁਹਚਹਾਤਿਸੁਦੇਖਿਭੁਲੀਦਾ॥ ਪਿਛੁਦੇਪਛੁਤਾਇਦਾ

ਭਿਓਫਲੁ ਨ ਲਹੰਦਾ॥੧੦॥ਪੈਨੈਪੰਜੇਕਪੜੇਪੁਰਸਾਵਾਵੇਸੁ॥੧੮੪
 ਮੁਛਾਦਾਵੀਸੋਹਣੀਬਹੁਦਰਬਲਵੇਸੁ॥ਸੋਹਣੀਆਰੀਸੁ
 ਗਮਾਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ॥ਮਾਹਰੁਦਵਦੀਬਾਣਾਫਿਚਿਜਾਣੈਸ
 ਭੁਦੇਸੁ॥ਪੁਰਖੁਨਗਣਿਪੁਰਖੁਤਵਿਨੁਕਾਮਣਿਕਿਕਰੇਸੁ
 ॥ਵਿਨੁਕਾਣਗੁਰੁਸਦਾਇਦੇਕਉਨੁਕਰੈਆਦੇਸੁ॥੧੧॥ਗ
 ਲੀਜੇਸਹੁਪਾਈਅੰਤੋਤਾਕਿਉਫਾਸੈ॥ਮਿਲੈਨਬਹੁਤਸਿਆ
 ਏਪੈਕਾਉਗੁਹਾਗਿਰਸੈ॥ਜੇਗਵਰੀਨਜਿਪਈਸੀਹੁਸਹ
 ਵਿਣਸੈ॥ਗੀਤਕਾਵਿਤਨਭਿਜਈਭਟਕੇਖਉਦਾਸੈ॥ਜੇ
 ਬਨਿਗੁਪਿਨਮੋਹੀਅੰਗੁਕਸੁਭਦੁਰਸੈ॥ਵਿਣਸੈਵਾਦੋਹਾ

ਗੁਣੀਪੁਰਮਿਲੇਨਹਸੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰਤਲਵਾਏਪਾਈਮੇਰਮ
 ਰਿਦਤੁਜੁਹੇ ॥ ਮਫੀਮਸਾਣੀਜੇਮਿਲੇਵਿਚਿਖਡਾਚੁਹੇ ॥
 ਮਿਲੇਨਵਡੀਮਾਗਜਾਬਿਸੀਅਗਵਿਹੁਲੁਹੇ ॥ ਹੋਇਕੁ
 ਚੀਲੁਵਰਤੀਮੇਖਰਸੂਰਤਸੁਹੇ ॥ ਕੰਦਮੂਲਿਚਿਤੁਲਾਈ
 ਮੇਮਾਈਅਤੁਵਣੁਪੁਹੇ ॥ ਵੇਣੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿ
 ਓਪਰਵਿਣੁਬੁਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਲੇਨਤੀਗਥਿਨਾਤਿਮਾਫੰਡਾ
 ਜਲਵਾਸੀ ॥ ਵਾਲਵਧਾਈਮੇਪਾਈਮੇਵਣੁਜਟਾਪ
 ਲਾਸੀ ॥ ਨੰਗੇਰਹਿਮਾਜੇਮਿਲੇਵਣਿਮਿਗਓਟਾਸੀ ॥
 ਭਸਮਲਾਇਜੇਪਾਈਮੇਖਰਖੇਹਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੇਪਾਈਮੇ

ਚੁਪਕੀਤਿਆਪਸੁਮਾਜਕੂਹਾਸੀ॥ਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵ॥੨੮੫
 ਈਗੁਰਮਿਲੇਖਲਾਸੀ॥੧੪॥ਜਣੀਭੂਟੀਜੇਜੀਵੀਅੇਕਉ
 ਮਰੈਪਨੰਤਰਾਤੰਤਮੰਤਬਾਜੀਗਰਾਓਇਭਵਹਿਦੇਸੰਤਰੁ
 ॥ਗੁਖੀਬਿਰਖੀਪਾਈਅੇਕਾਸਾਟਿਬੇਸੰਤਰੁ॥ਮਿਲੇਨਵੀਰਾ
 ਗਪੁਕਾਰਿਠਗਚੋਰਨਅੰਤਰੁ॥ਮਿਲੇਨਗਤੀਜਾਗਿਆਂਅਪੁ॥
 ਸਭਵੰਤਰੁ॥ਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮੁਖੀਅਮਰੰਤ
 ਰੁ॥੧੫॥ਪੰਦੁਪਕਾਇਆਚੁਹਿਆਗਲਿਬਿਲੀਪਾਈਅੇ॥
 ਮਤਪਕਾਇਆਮੰਖੀਆਪਿਆਅੰਦਰਿਨਾਈਅੇ॥ਸੂਤ
 ਕਲਹੈਨਕੀਕੁਆਕਉਸਾਬਿਲਪਾਈਅੇ॥ਸਾਵਟਿਹ

ਨਿਭੁਗੀਰੀਅੰਜੇਪਾਰਿਵਸਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਵੀਅੰਦੈਸਾਖਵਿ
 ਰਿਜਿਉਜੂਹਿਪਰਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਹੁਗੁਕਤਿਨੇਹਵਈ
 ਫਿਰਿਅਈਅੰਜਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ੧੬ ਅੰਜੇਖੁਥੀਬੀਡਾਬਹੈਕਿ
 ਉਹੋਇਬਜਾਨੁਕੁਤੇਦੇਗਲਿਵਾਸਣੀਨਸਗਫੀਸਜੁ
 ਅਰਤਨਮਣੀਗਲਿਬਾਂਦਹੈਜਉਹਰੀਨਕਾਨੁਗਦਪੁਚੀ
 ਦਨਿਲਦੀਅੰਨਹਿਗਾਧੀਗਾਨੁਜੇਮੰਖੀਮੁਹਿਮਕਵੀਕਿ
 ਉਹੋਵੇਬਾਨੁਸਚੁਸਚਾਵਾਕਾਫੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੁਤੁਪਾ
 ਜੁ ੧੭ ਅੰਕਣਿਪੁਤੁਗਵਾਫਣੀਕੁਤੁਵਾਮਾਣੁਪਾਲੀ
 ਚਉਣਚਾਰਦਾਪਾਰਿਵਿਤੁਨਜਾਣੁਬਦਗਸਿਰਵੇਗਾ

ਗੀਐਨਿਰਪਨੁਪੈਰਾਣਾਜਿਉਕਾਰਿਰਖਾਖੇਤਵਿਚਿਨਹੀਕਿਰ ੨੯੬
 ਸਾਣਾਪਰਪਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਮੁਰਖੁਮਿਹਮਾਣਾਅਣਹੋਦਾਆ
 ਪਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡਾਅਜਾਣਾ॥੧੮॥ਕੀਤੀਵਾਕਿਨਬੀਮੀ
 ਅੇਹਸਤੀਦਾਭਰਾਹਬਸਰੈਮਖੁਕਿਉਹੋਵੇਸੀਹਮਾਰਾਮ
 ਛਰੰਗੁਨਖੁਜਈਬਿਸੀਅਰੁਬੁਰਿਆਰਾਚਿਕੈਲੋਕਮਕ
 ਉਤ੍ਰਿਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕਾਰਾਜੇਜੁਅਸਉਤ੍ਰੀਸੰਜਗੀਗਜਾ
 ਨਭਤਾਰਾਅਣਹੋਦਾਆਪਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡਾਗਵਾਰਾ॥੧
 ੮॥ਪਤੁਜਣੈਵਹਿਕੋਠਤ੍ਰੀਥਾਹਰਿਜਗੁਜਾਣੈਪਨੁਪਰਤੀਵਿ
 ਚਿਦਬੀਅੇਮਸਤਕਿਪਰਵਾਣੈਵਾਟਵਟਉਆਖਦੇਵੁਠੈ

ਇਵਾਣੇ। ਸਭੁਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਦਾ ਚੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਦਾਣੇ। ਗੋਰਖ
 ਦੇ ਗਲਿ ਗੋਦ ਟੁੰਗਿ ਨ ਖੁਵਖਾਣੇ। ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰੁਆਖੀ। ਮੇ
 ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਿਵਾਣੇ। ੨੦॥ ਹਉ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਹਉ ਬੇਮੁ
 ਖਮੰਦਾ। ਚੋਰੁ ਜਾਤੁ ਜੁਆਰੁ ਹਉ ਪਰਪਰੁ ਜੋਰੰਦਾ। ਨਿੰਦਕੁ ਦੁ
 ਸਟੁ ਚਰਮ ਮਖੋਰੁ ਠਗੁ ਦੇਸੁ ਠਗੰਦਾ। ਕਾਮੁ ਕੋਪੁ ਮਦੁ ਲੋਭੁ ਮੇ
 ਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੰਦਾ। ਬਿਸਾਸਿ ਪਾਤੀ। ਅਕਿਰਤਿ ਪਾਣੁ ਮੈ ਕੋ
 ਨ ਰਖੰਦਾ। ਸਿਮਰੁ ਮੁਗੀ ਦਾ ਢਾਢੀ। ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਖਸੰਦਾ।
 ੨੧॥ ੩੬॥ ਛਤੀਹ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਚਾਅੰ ਕਾਰਿ ਮਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅੰ ੨੮੭
 ਬਹੁ ਪਰਤਿ ਵੇਛੋ ਫਿਕੋਵੇ ਟੁਬੀ ਮਾਮਾ ਗਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਜਲ
 ਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਰਖੀ ਅਨੁਪਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਾਇਆ ਕਾਠੇ
 ਅੰਦਰਿ ਮਾਗਿ ਪਰਿ ਮਗੀ ਹੋਦੀ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾਇਆ ਪਉਟੁ
 ਪਾਈ ਬੇਸੰਤਰੇ ਤਿਨੇ ਵੈਗੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਸੁ
 ਸਤ ਕੋ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਆ ਚੋਜ ਵਿਰਾਟੁ ਚ
 ਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾਤੁ ਪਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚ
 ਗਗਨ ਬਲਾਇਆ ਰਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਦੀਪਕ ਜੋ
 ਤਿਜਗਾਇਆ ਸੁਰਜੁ ਏਕੰ ਕਾਹੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕੁ ਪੁਲੁ

ਕਾਇਆ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਕਵਾਉ ਵਿਚਿ ਤੋਲਿ ਅਤੇ ਲੁਨ ਤੋਲਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ਆਓ ਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਜਿਸੁ ਪਰਵਦ ਗਾਰੁ ਅਪਾਰੁ
 ਅਲਾਇਆ ਆਥਿ ਗਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮਗ ਮਹੈ ਅਕਥ ਕਥਾਨ
 ਹਿਅ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸੁਇ ਸੁਇਆ ਖਟੁਆ ਖਿਸੁਟਾ
 ਏਆ ੨ ॥ ਖਾਣੀ ਥਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਹ ਜਲ ਬਲ ਤਰਵਰਪ
 ਰਬਤ ਸਾਜੇ ਤਿਨ ਲੋਅ ਚਉ ਦਹ ਭਵ ਟਕਾਗਿ ਏਕੀ ਹਥ
 ਹਮੰਡ ਨਿਵਾਜੇ ਚਚੇ ਕੁੰਡਾ ਦੀਪ ਸਤ ਨਉ ਖੰਡ ਦਹ ਦਿਸਿ
 ਵਜ ਨਿਵਾਜੇ ਏਕ ਸਾਏਕ ਸਖਾਇ ਵਿਚਿ ਏਕੀ ਹਾਏਕੀ
 ਲਖ ਉਪਾਜੇ ਏਕ ਤਾਏਕ ਤਜੁ ਨਿਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਅਣੁ

ਟਤਥਿਰਾਜੇ ਭੂਪਾਨੁਪਸਰੂਪਕਰਿਰੰਗਾਇਰੰਗਤਰੰਗਾਮਗਾ ੧੯੮
 ਜੇ ਪਉਣਪਾਣੀਘਰਨਉਦਰਵਾਜੇ ॥੩॥ ਕਾਲਾਧਉਲਾਰ
 ਤਕਾਨੀਲਾਪੀਲਾਹਰਿਆਸਾਜੇ ਰਸਕਸਕਰਿਵਿਸਮਾਦੁ
 ਸਾਦੁਜੀਭੁਹੁਜਾਪਨਿਖਾਜਾਮਖਾਜੇ ਮਿਠਕਉਕਾਖਟਤੁਰ
 ਸੁਫਿਕਾਸਾਉਸਲੂਣਾਛਾਜੇ ਗੰਧਸੁਗੰਧਾਮਵੇਸੁਕਰਿਚੇ
 ਆਚੰਦਨੁਕੇਸਰਕਾਜੇ ਮੇਦਕਬੂਰੀਪਾਨਨੁਲੁਮੰਬਰਚੂਰ
 ਕਪੂਰਮੰਦਾਜੇ ਰਾਗਨਾਦਸੰਬਾਦਬਹੁਚਉਦਹਵਿਦਿਆ
 ਅਨਹਦਗਾਜੇ ਲਖਦਰੀਆਉਕੋਰੇਤ੍ਰਿਜਹਾਜੇ ॥੪॥ ਸ
 ਤਸੰਮੁੰਦਾਮਥਾਹਕਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਤੁਰੇਭੰਗਾਰਾਮਹੀਅ

ਲਖੇਤੀਅਉਖਦੀਛਾਦਨਭੋਜਨਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾਤਰਵਰ
 ਛਾਇਆਫੁਲਫੁਲਸਾਖਾਪਤਮੂਲਬਹੁਭਾਰਾਪਰਥਤ
 ਅੰਦਰਿਅਸਟਧਾਤੁਲਾਲਜਵਾਹਰਿਪਾਰਸਪਾਰਾਚਉ
 ਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿਚਿਮਿਲਿਮਿਲਿਵਿਛੁਟੇਵਰਪਰਵਾਰ
 ਜੀਮਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣਵਿਚਿਭਵਜਲਪੁਰਭਰਾਇਹਜਾ
 ਗਾਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਰਉਤਾਰਾ॥੫॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁ
 ਹੈਛਿਟਿਭੰਗਛਲੁਦੇਹੀਛਾਗਾਪਾਣੀਦਾਕਰਿਪੁਤਲਾਉ
 ਰੈਨਪਉਣੁਖਲੇਨਉਦਾਮਾਗਾਅਗਨਿਕੁੰਡਵਿਚਿਗਖ
 ਅਨੁਨਰਕਘੋਰਮਾਹਿਉਦਰੁਮੰਝਾਰਾਕਰੈਉਰਧਤਪੁਗਰ

ਭਵਿਚਿ ਚਰਨਾਨ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਦਸੀਮਹੀ ੧੮੮
 ਨੀਜੀਮਾਮਾ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੀ ਕਰੋਨਿ ਸਭਾਰਾ ਜਮਦੋ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਦਰਿ ਨਾਮਾ ਵੈਰਖਣੁ ਰਾਸਾਹ
 ਹਾਵਿ ਛੁਟਿ ਆਵਣੁ ਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਰਵੈਰਤਨੁ ਗਵਾਇਕੈ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਨੇਰੁ ਗੁਥਾਰਾ ॥ ਓਹੁ ਰਵੈ ਦੁਖਾ ਆਪਣਾਹ
 ਸਿਹਾ ਸਿਗਾਵੈ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਸਭਨਾ ਮਨਵਧਾਈਆ
 ਹੁਣੁ ਲੰਘੁਨੁ ਨਵਾਹੁਣੁ ਟੁਟਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਿ ਦਾਦਕਿ ਜੋਹਿ
 ਲੇਦੇ ਨਾਮ ਸੀਸਾ ਬਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਚੁਖਹੁ ਬਿੰਦ ਕਾ ਬਿੰਦੁ
 ਕਰਿ ਬਿੰਦਹੁ ਕੀਤਾ ਪਰਬਤੁ ਭਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਅ ॥

ਪਰਮਾ ਅਰਥੁ ਸੁਗਰਥੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਸਾਰਾ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪਵਿਰੋ ਪਵਿਰਿ
 ਲੋਭ ਮੋਹੋ ਪੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਹਾ ਜਾਲੁ ਫਾ ਬਾਵੇ ਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਚੇਤੁ ਅਚੇਤੁ ਇਵ ਅਖੀ ਹੋਦੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਆ ਵੈਰੀ ਮਿਤੁ ਨ ਜਾ
 ਟਦਾ ਭਾਇ ਨ ਮਾਉ ਸੁਭਾਉ ਸੋਮਾ ਮਾ ਬੋਲ ਕੰਨੀ ਹੋਦਈ ਜ
 ਸਾ ਅਪਜ ਸਮੋਹ ਪੋਹ ਨ ਸੋਮਾ ਭੁੰਗਾ ਜੀਭੈ ਹੋਦੀ ਅੰਦੁ ਪੁਵਿ
 ਚਿ ਵਿਸੁਘੋਲਿ ਮੁਹਿ ਚੋਆ ਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮ ਸਾਰਿ ਪੀਐ
 ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਅਸਤ੍ਵਾਸਨ ਛੋਆ ਸਗਪਾ ਮਗਨਿ ਵਲਿ
 ਹਥੁ ਪਾਇ ਕਰੈ ਮਨੋਰਥੁ ਪਕਾਵਿਖ ਲੋਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਟਿ
 ਬਾਟੇਆ ॥ ੮ ॥ ਲੁਲਾਪੈ ਗੋਹੋਦਈ ਟਿਗਾ ਮਾਰਿ ਨ ਉਠਿਖ ਲੋ

ਮਾਹਬੋਹਬਨਜਾਈਮੇਮਾਸਾਬੀਪੀਹਾਰਪਰਮਾਉਦਮੁਓ ੩੦੦
 ਕਤਿਨਮਾਵਈਦੇਹਬਿਦੇਹਨਨਵਾਨਿਰੋਮਾਹਗਤੁਮੁਤੁਛ
 ਰੁਟਾਰੋਗਸੋਗਵਿਚਿਦੁਖੀਮਾਰੋਮਾਪੁਟੀਪੀਮੇਨੁਸੀਹੋਇ
 ਸਪਹੁਗਖਿਅਡਾਮਣੁਖੀਮਾਗੁਣੁਮਵਗੁਣੁਨਵੀਚਾਕਦਾਨਾ
 ਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਮਲੋਮਾਸਮਸਰਿਤਿਸੁਹਬੀਮਾਰੁਸੰਜੋ
 ਮਾਹਮਾਤੁਪਿਤੁਮਿਲਿਨਿਮਿਮਾਮਾਸਾਵੰਤੀਉਦਹੁਮੰਸ਼ਾਰੇ
 ਾਹਸਕਸਖਾਇਨਿਲਜਹੋਇਛੁਹਿਛੁਹਿਪਗਟਿਪਰੈਪਗਪਾਰੇ॥
 ਪੇਟਿਵਿਚਿਦਸਮਾਹਰਖਿਪੀਡਾਖਾਇਜਣੈਪੁਤਪਿਮਾਰੋਜ
 ਏਕੋਪਾਲੈਕਸਟਕਰਿਖਾਨਪਾਨਾਵਿਚਿਸੰਜਮਸਾਰੇਗੁਰੂਤ

੨੦

ਦੇਇਖੀਆਲਿਦੁਖੁਪੁਟੀਫੁਟੀਦੇਇਨਿਹਾਗੇ॥ਛਾਦਨਿਭੋਜਨਪੋ
 ਖਿਆਭਦਾਇਮੰਗਾਇਪੜਨਿਚਿਤਾਗੇ॥ਪਾਧੇਪਾਸਪੜਾਇਆ॥
 ਖਟਿਲੁਕਾਇਹੋਇਸੁਚਿਆਗੇ॥ਉਰਟੁਤੁਹੋਏਭਾਰਉਤਾਗੇ॥੧੦
 ॥ਮਾਤਪਿਤਾਅਨੰਦਵਿਚਿਪੁਤੈਦੀਕੁੜਮਾਈਹੋਈ॥ਰਹਸੀਆ
 ਗਿਨਮਾਵਈਗਾਂਵੈਸੋਹਿਲੜੇਸੁਖੁਸੋਈ॥ਵਿਗਸੀਪੁਤਿਵੀ
 ਆਹਿਐਘੋੜੀਲਾਂਵਾਂਗਾਵਿਭਲੇਈ॥ਸੁਖਾਸੁਖੇਮਾਵੜੀਪਤੁ
 ਨੁਹਦਾਮੇਲੁਅਲੇਈ॥ਨੁਹਨਿਤਕੰਤਕੁਮੰਤੁਦੇਇਵਿਹਰੋਹੋਵ
 ਹਸਸੁਵਿਗੋਈ॥ਲਖਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰਕੇਪੁਤੁਕਪੁਤਿਚੰਕੀਉਠਿ
 ਝੁਈ॥ਹੋਵੈਸਰਵਣੁਵਿਰਲੁਕੋਈ॥੧੧॥ਕਾਮਾਇਕਾਮਣਾ॥

੩੦

ਗੀਅੇਕੀਤੋਕਾਮਣੁਕੰਤਪਿਆਰੇਜੀਮੇਸਾਈਵਿਸਾਰਿਆਮਾਪਿਆ ੩੦੧
 ਵੀਵਾਹਿਆਂਵਿਸਰੇਸੁਖਾਸੁਖਵੀਵਾਹਿਆਸਉਣੁਸੰਜੋਗਵੀਚਾਰੰ
 ਵੀਚਾਰੇਪੁਤ੍ਰਨੁਪੋਦਾਮੇਲੁਵੇਖਿਆਮੀਗਨਮਾਵਨਿਮਾਪਉਵਾਰੇ
 ਨੁਹਨਿਤਮੰਤੁਕਮੰਤੁਦੇਇਮਾਪਉਛਾਡਿਵਡੇਹਤਿਆਰੇਵਖਿਹੋ
 ਵੈਖੁਰੰਨਲੇਮਾਪਿਆਦੇਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰੇਲੋਕਾਚਾਹੁਹੋਇਵਡੇ
 ਕੁਚਾਰੇ॥੧੨॥ਮਾਪਉਪਰਹਰਿਨਾਵਣਾਅਠਿਸਠਿਤੀਗਥਿਧੁਮ
 ਟਵਣੀਮਾਪਉਪਰਹਰਿਕਰੈਤਪੁਵਣਖੰਡਿਭੁਲਾਫਿਗੈਬਿਥਾ
 ਟੀਮਾਪਉਪਰਹਰਿਕਰੈਪੁਜਦੇਵੀਦੇਵਨਸੇਵਕਮਾਣੀਅੰਪਿ
 ਉਪਰਹਰਿਸੁਣੇਵੇਦਭੇਦੁਨਜਾਣੈਕਥਕਹਾਣੀਮਾਪਉਪਰ

ਹਰਿਕਰੋਦਾਨੁ ਬੇਈਮਨੁ ਆਗਿਆਨੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਮਾਪਿਉ ਪਰ
 ਰਿਵਰਤ ਕਾਰਿ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
 ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਦਰੁ ਮਨੁ ਹਉ ਵਿਸਾਰਿ ਆਕੁ ਦਗਤਿ ਅੰ
 ਦਰਿ ਕਾਦਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਆਸਾ ਸੁਆਸੁ ਦੇ ਜਿ
 ਸੈ ਕਿਸੈ ॥ ਅਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਬੁਝੈ ਨ ਦੇਇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਭ ਦਾ ਤਿਉ ਤਿ
 ਸੈ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਭੂਪਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਹਿ ਕੰਨ ਸਰਿ ਸੈ ॥ ਨ
 ਕਿਵਾ ਸੁਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਪੈਰੀ ਚਲਣੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਖਿਸੈ ॥ ਵਾਲਟ
 ਦਨ ਹੋਰ ਮਰੇ ਮਸਾਸਿ ਗਿਗਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਸਾਲਿ ਸੈ ॥ ਸਾਦੀ ਲ
 ਥੈ ਸਾਹਿਬੋ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਸੀਮਲੁ ਸੈਵੈ ਹਿਸੈ ॥ ਲੁਣੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਮਾਣੈ

ਮਿਸੇ॥੧੪॥ਦੇਹੀਵਿਚਿਨਜਾਪਈਨੀਦੁਖਤਿਹਕਿਥੈਵਸੇ॥ ੩੦੭
 ਹਸਦੁਰੋਵਦੁਗਾਵਣਾਛਿਕਡੀਕਰੁਖੀਪੁਰਦੁਦਸੇ॥ਆਲਕੁਤੇ
 ਅਗਵਾਣੀਆਹਿਡਕੀਖਰਕਦੁਪਰਸਪਰਸੇ॥ਉਭੇਸਾਹਉਥਾ
 ਸੀਆਚੁਟਕਾਰੀਤਾਵੀਸੁਣਿਕਿਸੇ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਰਖਸੇਗ
 ਜੇਗੁਭੇਗੁਦੁਖਸੁਖਨਵਿਣਸੇ॥ਜਾਗਦਿਆਲਖਾਚਿਤਵਣੀਸੁ
 ਤਾਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਧਸੇ॥ਸੁਤਾਹੀਬਰਣਵਦਾਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿ
 ਵਿਚਿਜਸਾਅਪਜਸੇ॥ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਪਣਾਤਰਸੇ॥੧੫॥
 ਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਵਰਤਣਾਸਾਧਾਅਸਾਧਸੀਗਤਿਵਿਚਿਵਸੇ॥
 ਭਿਨਿਵੇਸਜਮਵਾਗਵਿਚਿਹੋਇਸੀਜੇਗੁਵਿਜੇਗੁਮੁਣਸੇ॥ਸਹਸ

ਕੁਥਾਣਨਾਵਿਸਰੋਸਿਰਜਣਹਾਗੁਵਿਸਾਗਿਵਿਗਸੋਪਰਨਰੀਪ
 ਰਦਰਬਹੇਤੁਪਰਨਿਦਾਪਰਪਚਿਰਹਸੈਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ
 ਤਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧਪਰਸੋਕੁਤਾਰਓਕਚਵਾਈਐ
 ਚਕੀਚਟਿਕਾਗਟਿਨਸੈਅਵਗੁਣਆਗਾਗੁਣਨਸਰਸੈ
 ॥੧੬॥ਜਿਉਬਹੁਵਰਨਵਣਾਸਪਤਿਮੂਲਪੜਫਲਫੁਲਪ
 ਨੇਰੇਇਕੁਵਰਨੁਬੈਸਿਤਰੇਸਭਨਾਅੰਦਰਿਕਰਦਾਰੇਗੇਰੁਪ
 ਅਨੂਪਅਨੇਕਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਾਸੁਚੰਗੇਰੇਵਾਂਸਹੁਇ
 ਠਿਉਪਠਿਕਰਿਜਾਲਿਕਰੰਦਾਭਸੇਮੇਢੇਰੇਰੰਗਬਿਰੰਗੀਗ
 ਉਵੰਸੁਅੰਗਅੰਗਧਰਿਨਉਲਵੇਰੇਸਦੀਅਵੈਨਾਉਸੁਟਿ

ਪਾਲ ਚਰੇ ਮੇਰੇ ਤੋਰੇ ਸਭੁ ਨਾਦਾ ਏਕਰੰਗ ਦੁਸੁਪਿਅ ਅਪਟਭਾ ੩੦੩
 ਰੇ ਦੋਖੁ ਨ ਹੋਰੇ ਚਿਤੋ ਅੰਦਰਿ ਚੇਤੁ ਚਿਤੋਰੇ ॥੧॥ ਧਰਤੀ ਪਾ
 ਣੀ ਵਾਸੁ ਪੈ ਫੁਲੀ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਤਿਲ ਫੁਲ ਦੇ ਸੀ
 ਗਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤੁ ਪਨੀਤੁ ਫੁਲੇ ਲੁਪਵੇਰੀ ॥ ਅਖੀ ਦੇ ਪਿਅ
 ਨੇਰੁ ਕਰਿ ਮਨਿ ਅੰਧੇ ਤਨਿ ਅੰਧੁ ਅੰਧੇਰੀ ॥ ਛਿਅ ਭੁਤਿ ਬਾਰਹ
 ਮਾਹਾ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਏਕੁ ਨ ਖੁਪੁ ਪੈਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਕੁੰਜ ਧਿਆ
 ਨੁ ਕਛੁ ਪਥਰ ਕੀ ਕ੍ਰੇਰਿ ਜਕੁਸ ਵੇਰੀ ॥ ਕਰਤੇ ਨੇਕੀ ਤਨ ਚਿਤੋ
 ਰੀ ॥੧੮॥ ਖੁਪੁ ਚਾਮਚਾ ਤ੍ਰਿਕੋਨ ਦਿਪੈ ਨ ਸੁਝੈ ਚਾਨ ਟਹੇਦੇ ॥
 ਗਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਵੇਖ ਦੇ ਬੋਲਿ ਕੁਥਲਾ ਅਬੋਲਿ ਖਲੋਦੇ ॥ ਮਨੁ

ਖਾਮੀਨੇ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੁ ਟੇਚ ਕੀ ਸ਼ੋਧੇ ਆਮ ਉਗੁਣ
 ਹੁਣਿ ਹੁਣਿ ਛਡਿ ਗੁਣ ਪਗਾਰੇ ਠੀਰ ਫਟ ਕਾ ਪਰੇ ਆਨ ਉਸੁ
 ਜਾਖੇ ਅੰਨਿ ਆਮਾਇ ਆਮ ਦਮਤ ਵਾਲੇ ਰੇ ਆਕਾਮ ਕੋ
 ਧਾਵਿ ਰੋਧਾਵਿ ਚਿਜ ਰੇ ਪਲੇ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਏ ਆਪ ਬਰਪਾਪ ਨ ਛੁ
 ਟਾਹਿ ਛੋਏ ॥੧॥ ਬਲਾ ਅੰਦਰਿ ਅਕਉ ਗਵਨਿ ਵੂਠੈ ਮੀਹਿ ਪਵੈ
 ਮੁਹਿ ਮੋਆਪ ਤਿਟੈ ਦੁਪੁ ਵਹਿ ਚਲੇ ਪੀਤੈ ਕਾਲ ਕੂਟ ਓਹੁ
 ਆਮ ਅਕਹੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ਖਖਵੀ ਨਿਹ ਫਲੁ ਸੋਫਲੁ ਅਕਤਿ ਰੂਤ
 ਆਮਾ ਵਿਹੁ ਨ ਸੈ ਅਕਦੁ ਪਤੇ ਸਪਿਖਾਧਾ ਆਇ ਅਕੁ ਨਿਰੋਆ
 ਆਸੋ ਅਕੁ ਚਰਿ ਕੈ ਬਕਗ ਦੇਇ ਦੁਪੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਹਿ ਚੋਆ ਸਪੈ ਦੁ

੧੫੫॥ ਮਾਲੀ ਮੇਵੇ ਸੁਉਗਲੇ ਪਾਸਿਖੋ ਮਾਗੁ ਟਕੀਤੋ ਅਵਗੁ ੩੦੪
 ਟਕਰਿਓ ਮਾਗੁ ੩੦੫॥ ਕੁਹੈ ਕਸਾਈ ਬਕਰੀ ਲਾਇ ਲੂਣੁ ਸੀਖ ਮਾ
 ਸੁਪਰੇ ਮਾਗੁ ਹਸਿਹਾ ਸਿਬੋਲੇ ਕੁਹੀ ਦੀਖਾਏ ਅਕਿਹਾ ਲੂਣੁ ਏਹੁ
 ਮਾਗੁ ਮਾਸੁਖਾਨਿ ਗਲਿਛੁਰੀ ਦੇਹਾ ਲੂਣਿ ਨਾੜਾ ਕਉਣੁ ਮਲੋਮਾ
 ਜੀਭੈਂ ਦਾਫੇ ਵਿਆਖਉਂਦਾ ਮੁਹੁਰੀ ਨਿਵੇਗੇ ਮਾਗੁ ਪਰਤਨਪ
 ਰਪਨਪਰਨਿ ਦਾਕਰਿਹੋਇ ਦੁਜੀਭਾ ਬਿਸੀ ਅਹੁਭੇ ਮਾਗੁ ਵਸਿਆ
 ਵੇਗੁਰਮੀਤ ਸਪੁਨਿ ਗੁਰਮਨ ਮੁਖਸੁਣੈ ਨਸੋ ਮਾਗੁ ਵੇਖਿਨ ਚਲੇ
 ਅਗੈਂਟੋ ਮਾਗੁ ੩੧॥ ਮਾਪਿਨ ਵੇਵੈ ਸਾਹੁਰੈ ਲੋਕਾ ਮਤੀ ਦੇ ਸਮਝਾ
 ਏ॥ ਚਾਨਣੁ ਪਰਿਵਿਚਿ ਦੀਵਿ ਅਹੁਹੇ ਠੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਸਕੈ ਮਿਦਾਏ॥

ਹਥੀਵਾਫੁਕਿਆਖੁਵੈਹੁਇਚਕਚਉਧੀਪੈਰਬਿਕਾਏ॥ਹਥੀ
 ਕੁਟਲੇਆਰਸੀਅਉਖਾਹੋਵੈਦੇਖਾਦਿਖਾਏ॥ਦੀਵਾਇਕੁਤੁ
 ਹਥੀਲੇਦੂਜੇਹਥੀਆਰਸੀਫੁਕਾਏ॥ਹੁੰਦੇਦੀਵੇਆਰਸੀਆ
 ਖਵਿਟੋਏਪਉਦਾਜਾਏ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕੁਦਉਹਗਾਏ॥੨੨॥
 ਅਮੀਅਸਰੋਵਰਿਮਰੈਰੂਬਿਤਰੈਨਮਨਤਾਰੂਸੁਅਵਈ॥ਪਾ
 ਰਸੁਪਗਸਿਨਪਥਰੁਕੰਚਨੁਹੋਇਨਾਅਪਣੁਪਣੁਈ॥ਬਿਸੀ
 ਅਗਵਿਸੁਨਪਗਰੈਅਠਪਹਰਚੈਨਟਿਲਪਟਾਈ॥ਸੀਖੁਸ
 ਮੰਦਹੁਸਖਣਰੈਵੈਧਾਹਮਾਰਿਸੁਣਾਈ॥ਪੁਪੁਸੁਣਨਸੁਣੁ
 ਈਸੁਰਜੋਤਿਨਲੁਕੈਲੁਕਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਵਡਾਅਕਿਰਤ

ਪਟਦੂਜੇਭਾਇਸੁਆਇਲੁਭਾਈ॥ ਸਿਰਜਣਹੁਨਚਿਤਿਵ ੩੦੫
 ਸਾਈ॥ ੨੩॥ ਅੰਗਭਾਇਜੀਅੰਜਾਣਦੀਪੁਤੁਸਪੁਤੁਹੋਵੈਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਪੁਤੁਪੀਅੰਚੰਗੋਰੁਪਰਘਰਿਜਾਇਵਸਾਈਨ
 ਆਈ॥ ਪੀਅਹੁਸਪੁਸਕਾਰਥਾਜਉਜਣੇਦੀਜਟਿਜਟਿ
 ਖਾਈ॥ ਮਾਭਾਇਣਪੰਨੁਪੰਨੁਹੋਕਪਟੀਪੁਤੈਖਾਈਅਪਾਈ॥
 ਥਾਮਣਗਾਈਖਾਇਸਪੁਫਟਿਗੁਰਮੰਤਿਪਵਾਈਪਣਾਈ॥
 ਨਿਗੁਰੇਤੁਲਿਨਹੋਰੁਕਾਸਿਰਜਣਹਾਰੈਸਿਰਠਿਉਪਾਈ॥ ਮਤਾ
 ਪਿਤਾਨਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੨੪॥ ਨਿਗੁਰੇਲਖਨਤੁਲਿਤਿਸੁਨਿ
 ਗੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਨਆਏ॥ ਜੇਗੁਰਗੋਪੀਆਪਣਾਤਿਸੁ

ਰਿਠੇਨੀਗੁਰੇਸਗਮਾਏ॥ ਸੀਹਸਉਹਾਜਾਣਾਕੁਲਾਨਾਤਿਸੁਬੇ
 ਮੁਖਸਉਹਾਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੇਜੋਮੁਹੁਟਿਰੋਤਿਸੁਮੁਹਿਲਗ
 ਟੁਵਰੀਬਲਾਏ॥ ਜੋਤਿਸੁਮਾਰੇਧਰਮੁਹੈਮਾਰਿਨਹੀਘੋਆਪੁਹ
 ਟਾਏ॥ ਸੁਆਮੀਧੀਆਕਿਰਤਪਣਬਾਮਣਗਉਵਿਸ॥
 ਹਿਮਰਾਏ॥ ਬੇਮੁਖਲੁਮਨਤੁਲਿਤੁਲਾਏ॥ ੨੫॥ ਮਾਣਸ
 ਦੇਹਦੁਲੀਭੁਪੈਜਗਹਜੁਗੀਤਗੀਅਵੈਵਚੀ॥ ਉਤਮੁਜਨਮੁ
 ਦੁਲੀਭੁਪੈਇਕਵਾਕੀਕੋਨੁਮਾਵੀਚਰੀ॥ ਦੇਹਅਰੇਗੁਦੁਲੀ
 ਭੁਪੈਭਾਗਠਮਾਤਾਪਿਤਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੁਸੀਗੁਦੁਲੀਭੁਪੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਭਗਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਫਾਬਾਮਾਇਆਮਹਾ

ਜਾਲਿਪੰਜਿ ਦੂਤਜਮਕਾਲੁ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਜਿਉਕਰਿਸਹਾਵਹੀ ੩੦੬
 ਗਵਿਚਿਪਰਹਾਥਿਪਾਸਾਪਉਛਾਕਿਸਾਗੀ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਕੁਦ
 ਇਅਵਿਜਮਜੰਦਾਰਸਾਰਸਿਰਿਮਾਗੀ॥ ਆਵੈਜਾਇਭ
 ਵਾਈਅੰਭਵਜਲਅੰਦਰਿਹੋਇਖੁਆਗੀ॥ ਹਾਰੈਜਨਮੁ
 ਅਮੋਲੁਜੁਆਗੀ॥ ੧॥ ਏਹੁਜਗੁਚਉਪਵਿਖੇਲੁਹੈ
 ਆਵਾਗਉਦੁਭਉਜਲੁਸੈਸਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਕੁਸਾਧ
 ਸੰਗੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਉਤਾਰੇ॥ ਲਾਗਿਜਾਇਸੋਪੁਗਿਜਾ
 ਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੰਜਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸੁਭਉ
 ਹੋਆਪਹੁਬੁਗਨਕਿਸੈਵੀਚਾਰੇ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸ ॥

ਵਸਨੁਹਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲੈਪਹੁਪਾਰੋਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆ
 ਨਮਾਤਿਭਾਇਭਗਤਿਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੋਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇ
 ਵਸੈਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੨੭॥ਵਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਵਈਚਰਣੋਦ
 ਕਬਾਵਨਬੋਧਾਏਕੋਚਹੁਕੰਚਨੁਨਾਬੀਮੇਕਚਹੁਕੰਚਨੁ
 ਪਾਗਸਲਏਨਿਹਫਲੁਸਿੰਥਲੁਜਾਣੀਮੇਅਫਲੁਸਫ
 ਲੁਕਰਿਸਭਫਲਪਾਏਕਾਉਨਹੋਵਨਿਉਜਲੇਕਾਲੀਉ
 ਪਉਲੇਸਿਰਿਆਏਕਾਗੁਰੁਸੁਹੋਇਪਰਮਹੰਸੁਨਿਗਮੇਲਕ
 ਮੇਤੀਚੁਟਿਖਾਏਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦੁਕਮਾਏਤਿਸੁਗੁਰਸਾਨਜਾਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੁਜੇਭਾ

ਏਸੁਭਾਏਅੰਨਾਆਗੁਸਾਭੁਮੁਹਾਏ॥੨੮॥ਮੇਜੇਹਾਨਅਕਿ ੩੦੭
 ਰਤਪਣੁਪੈਤਿਨਹੋਅਹੋਵਣਹਾਗਾਮੇਜੇਹਾਨਹਾਮਖੋਹੋਰ
 ਨਕੋਈਅਵਗੁਣਿਆਰਾਮੇਜੇਹਾਨਿਦਕੁਨਕੋਈਗੁਰਨਿਦ॥
 ਸਿਰਿਬਜਰਭਾਗਾਮੇਜੇਹਾਬੇਮੁਖਨਕੋਈਸਭਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁ
 ਖੁਹਤਿਆਰਾਮੇਜੇਹਾਕੋਦੁਸਟਨਾਹਿਨਿਰਵੇਰੈਸਿਉਵੇਰਵੇ
 ਕਾਰਾਮੇਜੇਹਾਨਾਵਿਸਾਹਧੋਪੁਬਗੁਲਸਮਾਧੀਮੀਨਾਅਹਰ
 ਥਾਬਜਰਲੇਪੁਨਉਤਰੇਪੰਡੂਅਪਰਚੇਅਉਚਰਚਾਗਾਮੇਜੇਹਾ
 ਨਦਬਾਜਰਾਤਜਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਰਾਨਉਮੁਗੀਦੁ
 ਨਸਬਦੁਵੀਚਾਗਾ॥੨੯॥ਬੇਮੁਖਹੋਵਨਿਬੇਮੁਖਾਮੇਜੇਹੇਬੇ

ਮੁਖਮੁਖਭਿਠੇ। ਬਜਗਪਾਪਾਂਬਜਪਾਪਮੇਜੇਹੋਕਰਿਵੈਗੀਇਠੇ।
 ਕਰਿਕਰਿਸਿਠੇਬੰਧੁਆਪਹੁਬੁਝੇਜਾਇਕੋਸਿਠੇ। ਲਿਖਿਨ
 ਸਕਨਿਚਿਤਗੁਪਤਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਨਿਚਿਠੇ। ਚਿਠੀਹੁੰਤੁ
 ਮਾਗਲਿਖਿਲਖਲਖਾਇਕਦੁਇਕਦੁਧਿਠੇ। ਕਰਿਕਰਿਸਾਂਗਹੁ
 ਰੇਹਿਅਹੋਇਮਸਕਰਾਸਭਾਸਭਾਠਿਠੇ। ਮੇਥਹੁਬੁਰਾਨਕੋਇ
 ਸਾਰਿਠੇ॥੩॥ ਲੈਲੇਦੀਦਗਾਹਦਾਕੁਤਮਜਨੁਦੇਖਿਲੁਭ॥
 ਟਾਕੁਤੇਦੀਪੰਗਪਵੈਹਕੁਹਕੁਹਸੈਲੋਕਵਿਭਾਟਾ। ਮੀਰਾਸੀਮੀ
 ਰਾਸੀ। ਮਾਨਵਪਰੀਕੁਮੁਗੀਦੁਬਥਾਟਾ। ਕੁਤਾਭੂਮੁਵਖਾਈਅੰ
 ਕੁਤਾਵਿਚਿਕੁਤਿਆਨਿਮਾਟਾ। ਗੁਰਸਿਖਮਾਸਕਸਬਦਦੇ

ਕੁਤੇਦਾਪੜ੍ਹ ਕੁਤਾਭਾਣਾ॥ ਕਟਦੁਚਟਦੁਕੁਤਿਆਮੋਹਨਧੋਹੁ ੩੦੮
 ਧਿਗਸਟੁਕਮਾਣਾ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਰੇਗੁਣੁਕਰਨੇਗੁਰਮੁਖਿਸ०
 ਪਸੰਗਤਿਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਵਖਾਣਾ॥ ੩੧
 ੩੨॥ ਸੋਤੀਹਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਿਖੀ॥ ਕਾਮਲਖਕਰਿਕਾਮਨਾਬਹੁਪੀਸੋ॥ ਲਖਕੋ
 ਧਕੋਧਕਰਿਦੁਸਮਣੁਹੋਇਜੋ॥ ਲਖਲੋਭਲਖਲਖਮੀ
 ਹੋਇਧੋਹੁਇਧੋ॥ ਮਾਇਆਮਹਿਕੋਤ੍ਰਿਮਿਲਿਹੋਬਹੁਹੁਣੁ
 ਸੋਹੋ॥ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਹੰਕਾਰਲਖਹਉਮੇਕਰਿਛੋ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਨਪੈ॥੧॥ਲਖਕਾਮਣ
 ਲਖਕਾਵਦੁਲਖਕਾਮਣਿਮਾਰੀਸਿੰਘਲਦੀਪਹੁਪਦੀ
 ਟੀਬਹੁਪਸੀਗਾਰੀਮੋਹਣੀਆਇਦਾਪੁਰੀਅਪਛਰਾ
 ਸੁਚਰੀ॥ਹੁਰਾਪਰੀਅਲਖਲਖਲਖਭਿਸਤਸਵਰੀ॥
 ਲਖਕਉਲਾਨਵਜੋਬਨੀਲਖਕਾਮਕਰਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪੋ
 ਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੰਗਤਿਭਾਰੀ॥੨॥ਲਖਦੁਰਜੋਧਨਕੀ
 ਸਲਖਲਖਦੈਤਲਵੀਦੇ॥ਲਖਗਵਣਕੁੰਭਕਰਣਲਖ
 ਲਖਰਾਸਕਮੀਦੈ॥ਪਰਸਰਾਮਲਖਸਹਿਸਬਾਹਕਾਰਿਖੁ
 ਦੀਖੀਦੈ॥ਹਰਣਾਖਸਥਹੁਰਿਨਕਸਾਨਰਸਿੰਘਬੁਝਦੈ॥

ਲਖਕਰੋਪਾਵੈਰੋਪਲਖਲਖਵੈਰੋਪਰੋਦੋ॥ ਗੁਰਸਿਖਪੋਹਿਨਸਕਨੀ ॥ ੩੦੯ ॥
 ਸਾਧਸੀਗੀਮਿਲੀਦੇ॥ ੩॥ ਸੁਇਨਰੁਪਾਲਖਖਲਖਕਰੋ
 ਭੰਡਾਰਾਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਿਆਬਹੁਮੋਲੁ॥ ਪਾਗਾਵੇਸ
 ਵੇਸਲਖਰਾਜਭਾਗਪਰਗਨੇਹਜਾਗਾ॥ ਰਿਧੀਸਿਧੀਭੋਗਜੇ
 ਗਾਅਭਰਣਸੀਗਾਰਾ॥ ਕਾਮਧੇਣਿਲਖਪਾਰਜਾਤਿਦੀਰਾ॥
 ਇਪਾਗਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਲਖਲੋਭਲੁਭਾ
 ॥ ਗੁਰਸਿਖਪੋਹਿਨਹੀਪਈਸਾਧਸੀਗੀਉਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਪਿਉ
 ਪੁਤ੍ਰਮਾਵਤ੍ਰਪੀਅਤ੍ਰਹੋਇਭੋਇ॥ ਭਿਰਾਵਾਨਾਰਿਭਤਾਰ
 ਪਿਆਰਲਖਮਨਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿਚਿਤ੍ਰ

ਸਾਲਬਾਗ ਫੁਲ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਗ ਰੀਗਰ ਸਰੂਪ ਲਖ ਬਹੁ ਭੋਗ
 ਭੁਲਾਵਾ ਲਖ ਮਾਇਆ ਲਖ ਮੋਹੀਆ ਲਿਹੋਇ ਮੁਦੀ ਦਾਵਾ
 ਗੁਰਸਿਖ ਪੋਹਿ ਨਹੀਂ ਪਨੀਸਾਧ ਸੀਗ ਸੁਹਾਵਾ ॥੫॥ ਵਰ
 ਨ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਕਾਰਿ ਖੁਦੀ ਖਰੀਦੇ ॥ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰਿ
 ਸੀਹ ਦੁਇ ਬਲਵੰਤਿ ਬੁਕੰਦੇ ॥ ਹਾਥੀ ਹਥਿਆਈ ਕਰਨਿ
 ਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਅੜੀ ॥ ਅੜੀਦੇ ॥ ਰਾਜ ਰੂਪ ਭਰਾ ਜੇਵਰੇ ਮ
 ਲ ਦੇਸ ਲੜੀਦੇ ॥ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੁਇ ਜਾਇ
 ਜੰਗ ਜੁੜੀਦੇ ॥ ਹਊ ਮੈ ਕਰਿ ਹੰਕਾਰ ਲਖ ਮਲ ਮਲ ਖੁਲੀਦੇ ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਨੀ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਵਸੀਦੇ ॥੬॥ ਗੋਰਖ

ਜਤੀਸਦਾਇਦਾਤਿਸੁਗੁਰੁਪਾਰਿਬਾਰੀਸੁਕਰੁਕਾਣਹੋ ੩੧੦
 ਏਆਮੰਤੀਅਵੰਚਾਵੀਲਖਮਣਸਾਧੀਭੂਖਤਿਹਹ
 ਉਮੈਹੰਕਾਰੀਹਣਵੰਤੁਬਲਵੰਤੁਆਖੀਅੰਚੰਦਲਮ
 ਤਿਖਾਰੀਭੈਰਉਭੂਤਕਸੁਤਸੰਗੁਦਰਮਤਿਉਰਧਾਰੀਗੁ
 ਰਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀਅਨਿਜਿਨਿਹਉਮੈਆਰੀਗਾਹਰੀ
 ਚੰਦਸਤੁਰਖੀਆਨਿਖਾਸਿਵਿਕਾਣਾਬਲਛਾਇਆਸ
 ਤੁਪਾਲਦਾਪਾਤਾਲਿਸਿਧਾਣਾਕਰਨੁਸੁਕੰਚਨੁਦਨੁਕਰਿ
 ਅੰਤਿਪਛੋਤਾਣਾਸਤਿਵਾਦੀਹੋਇਧਰਮੁਪੁਤੁਕੁਵਿਜਮ
 ਪਰਿਜਾਣਾਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਹਉਮੈਗਰਬਾਣਾਗੁ

ਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਬਹੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ॥੮॥ਮੁਸਲਮਾਣ
 ਹਿੰਦੂਆਦਿਗਹਚਲਾਏ॥ਮੁਜਹਬਵਰਨਗਣਾਇਦੇ
 ਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏ॥ਸਿਖਮੁਰੀਦਪਾਖੰਡਕਰਿਉਪਦੇਸ
 ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗਮੁਹੀਮੁਖਿਆਇਦੇਹਉਮੇਗਰਬਾਏ॥ਮਕਾ
 ਰੀਗਬਨਰਸੀਪੁਜਜਾਰਤਿਆਏ॥ਰੋਜੇਵਗਤਿਨਿਵਜ
 ਕਰਿਤੁੰਡਉਤਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਜੇਆਪੁਗ
 ਵਾਏ॥੯॥ਛਿਅਚਸਨਵਰਤਾਇਆਚਉਦਹਖਨਵਾ
 ਦੇ॥ਘਰੈਘੁੰਮਘਰਿਬਾਰੀਆਮੁਸਵਾਰਪਿਆਏ॥ਸਨਿ
 ਮਾਸਦਿਸਨਮਪਥਿਕਰਿਵਾਦਕਵਾਏ॥ਗਵਲਬਾਰਹ

ਪੰਥਕਾਰਿ ਫਿਰਦੇਉਦਮਾਦੇ ਜੈਨੀ ਜੂਠਨ ਉਤਰੈ ਜੂਠੇ ਪਸਾਦੇ ॥ ੩੧੧ ॥
 ਗੁਰਸਿਖਰੇ ਮਨਪੁਜਨੀ ਧਾਰਿਆ ਦਿਜੁ ਗਾਦੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੁਸੁੰਨੀ
 ਸੀਆਰਾਫਜੀ ਮਜਹਬ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਮੁਲਹ ਦੋਹੇ ਖੁਨਾ
 ਫਕਾਸ ਭੁਭਰ ਮਿਭੁਲਣੇ ॥ ਈਸਾਈ ਪੁਸਾਈਆ ਹਉਮੈ
 ਰਾਣੇ ॥ ਹੋਇ ਫਿਰੀ ਗੀਆਰ ਮਨੀ ਗੁਮੀ ਗਰਬਾਣੇ ॥ ਕਾਲੀ ਪੋਸ
 ਕਲੀ ਦਰਾ ਦਰਵੇਸਿ ਦੁਗਣੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਰੇ ਮਨਪੁਜਨੀ ਗੁਰ
 ਹਇ ਵਿਕਾਣੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਸਾਧਨਾ ਹਰ ਨਿਗਹ
 ਕਰਣੇ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਤੀਰਥ ਪਣੇ ॥ ਆਧੀਆਤਮ ਧਰਣੇ ॥ ਦੇ
 ਵੀ ਦੇਵਾ ਦੇਹੁ ਰੇ ਪੁਜਾ ਪਰਵਰਣੇ ॥ ਹੋ ਮਜਹਬ ਹੁਦਾਨ ਕਾਰਿ

ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਉਚਰਣਾ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭੈ ਭਰਮਾ ਵਿਚਿ ਬਹੁ ਜਮ
 ਟੁਮਰਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਾਧਮੀ ਗਾਮਿ ਲਿਖਤੁ ਰਤਰਣੇ॥
 ੧੨॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ਕਰਿ ਚਕਰ ਵਰਤ ਪਨੇਰੇ॥
 ਮਰਥ ਦਰਬ ਲੈ ਦਰਬ ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਗਚੀਰੇ॥ ਨਰਪਤਿ ਸੁ
 ਰਪਤਿ ਫਤਹ ਪਤਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪੇਰੇ॥ ਸਿਵ ਲੋਕ ਹੁਚਾਵੈ
 ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਬੈਠੈ ਭਵ ਸੇਰੇ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ਟੁਬਹੁ ਹੀ ਚੁਟਾ
 ਹੋਇ ਵਡੇ ਵਡੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋਇ ਭਲੇ
 ਭਲੇ॥ ੧੩॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਲਖ ਹੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ॥
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੰਬਾਦ ਲਖ ਸੰਗੀਤ ਅਭੰਗੀ॥ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧੀ

ਲਾਪਲਖਾਮਰਗਜੇਮਦੇਗੀਛੁਤੀਹਭੋਜਨਪਾਕਸਾਲ ੩੧੨
 ਰਸਭੋਗਸੁਖੰਗੀਆਪਟਪਟੇਬਰਗਹਾਇਆਸੋਹੀਦਰ
 ਬੰਗੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗੀਮੁਹੰਗਸਿਖਸਹਲੀ
 ਗੀ॥੧੪॥ਲਖਮਾਤਿਥਾਪਿਸੁਪਿਉਕਤਿਲਖਲਖਲਖ
 ਚਤੁਰਾਈ॥ਲਖਬਲਬਚਨਾਬਿਬੇਕਲਖਪਰਕਿਰਤਕਮ॥
 ਈ॥ਲਖਾਸਿਅਣਪਸੁਹਤਿਲਖਲਖਸੁਹਤਿਸੁਪੜਾ
 ਈ॥ਗੀਅਨਾਧਿਆਨਸਿਖਰਣਸਹੰਸਲਖਪਤਿਵਰਿ
 ਆਈ॥ਹਉਮੇਅੰਦਰਿਵਰਤਣਾਦਰਿਬਾਇਨਪਾਈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਹੰਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੧੫॥ਸ

ਤਸੀਤੋ ਬੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਲਖ ਅਰਥ ਮਿਲਾਹੀ ਧਰਤਮ
 ਗਾਸਪਾਣੀ ਪਵਣੁ ਲਖ ਤੇਜਤ ਪਾਹੀ ਧਿਮਾ ਪੀਰਜ ਲਖ
 ਲਾਜੀ ਮਾਲਿ ਸੇਕੁ ਸਰਮਾਹੀ ਸਾਂਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੁਖਤਾ ਤੁ
 ਉਭਗਤਿ ਕਰਹੀ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਗਲ ਫਲ ਅਨੀ
 ਦਵਧਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮਗ ਸਿਏ ਕਤਿ ਲੁ
 ਨਪੁਜਾਹੀ ॥੧੬॥ ਲਖ ਲਖ ਜੋਗਾ ਪਿਆਨੁ ਮਿਲਿ ਪਾਰਿ
 ਧਿਆਨੁ ਬਹੀਦੋ ਲਖ ਲਖ ਸੁੰਨ ਸਮਾਪਸਾ ਪਿਨਿ ਜਾ
 ਅਸਟਸੀਦੋ ਲਖ ਸੇਖ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰਹਿ ਗੁਣਾ ਗੀਆ
 ਨੁਗਣੀਦੋ ਮਹਮਾਲਖ ਮਹਾਤਮਾ ਜੋ ਕਰੁ ਕਰੀਦੋ ਉਸਤ

ਤਿਉਪਮਾਲਖਲਖਲਖਭਗਤਿਜਪੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ ੩੧੩
 ਲੁਪਿਗਮਰਸਾਇਭੁਪਲੁਨਲਹੰਦੇ॥੧੧॥ਅਚਰਜਨਮਚ
 ਰਜੁਹੈਅਚਰਜੁਹੋਵੰਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਹੈਵਿਸਮਾ
 ਦੁਰਹੰਦਾ॥ਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੁਹੈਰਾਣੁਕਰੰਦਾ॥ਅਥਗਤਹੁਅ
 ਥਗਤੁਹੈਨਹਿਅਲਖੁਲਖੰਦਾ॥ਅਕਥਹੁਅਕਥੁਹੈਅਲੇ
 ਖਲਖਨੇਤਨੇਤਸੁਣੰਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਗਮਰਸੁ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਚਵੰਦਾ॥੧੨॥ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਬਹ
 ਮੰਡਪਸਾਰੇ॥ਕਰਿਬਹਮੰਡਕਰੇਵਿਲਖਰੇਮਿਰੇਮਿਸੰਜਾਰੇ
 ॥ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਗਨਬਹਮੁਗੁਰੁਪੁਮੁਗਾਰੇ॥ਗੁਰਚੇਲਚੇ

ਲਗੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਖੰਡੁਹੋਵਾਸ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਦੇਹਉਮੈਮਾਰੇ॥
 ॥੧੯॥ ਸਭਿਗੁਰਨਨਕੁਦੇਉਪੈਪਰਮੇਸਰੁਜੇਈ॥ ਗੁਰਮੰਗ
 ਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮੇਈ॥ ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਮੰਗ
 ਦਹੁਹੋਈਜਾਣੁਜਣੋਈ॥ ਗੁਰਮਮਰਹੁਗੁਰਗਮਦਾਸੁਅੰ
 ਮਿਤੁਰਸਭੇਈ॥ ਰਾਮਦਾਸਹੁਅਰਜਨੁਗੁਗੁਰਸਬਦ
 ਸਬੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਵਿੰਦੁਗੁਰਮਰਜਣਹੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹੋ
 ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਤਿਸੰਗਿਅਲੋਈ
 ॥੨੦॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਬਾਬਾਹਰਿਗਾਇਦੂਜਨਹੀਕੋਈ॥

੩੮ ਅਠਤੀ)

੩੧੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕੰਕਾਰਾਇਕਾਨੁਲਿਖਿਓਤ੍ਰਾਥਾਮੰਕਾਰਾਨੁਲਿਖਾਇਆਸ
ਏਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਹੋਇਨਿਰਵੈਰੁਸਦਾਇਆ॥
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪਰਤਖਿਹੋਇਨਾਉਅਜੂਨੀਸੈਭੰਭ
ਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਆਦਿਸਚੁਜੁਗਹਜੁਗੀਤਰਿ
ਹੋਦਾਆਇਆਹੈਭੀਹੋਸੀਸਚੁਨਾਉਸਚੁਦਰਸਣੁਸਤਿ
ਗੁਰਦਿਖਾਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਗੁਰਚੇ
ਲਾਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਰਹਾਸਿਕਰਿਵੀਹ

ਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁ
 ਲਖਾਇਆ॥੧॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰਕਾਰੁ
 ਅਪਾਰੁਸਦਾਇਆਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕੰਗਇਕੁਕਵ०
 ਉਪਸਾਉਕਰਾਇਆਪੰਜਤਤਪਰਵਾਣੁਕਰਿਪੰਜਮਿ
 ਰੁਪੰਜਸਰ੍ਵਮਿਲਾਇਆਪੰਜੇਤਿਨਿਅਸਾਪਸਾਪਸ
 ਧਾਇਸਾਧੁਬਿਰਦਾਇਆਪੰਜੇਏਕੰਕਾਰੁਲਿਖਿ
 ਅਗੋਪਿਛੀਸਹਸਰੁਫਲੁਇਆਪੰਜਮਖਰਪਰਧਨ
 ਕਰਿਪਰਮੇਸਰੁਹੋਇਨਾਉਧਰਾਇਆਸਤਿਗੁਰਨਨਕ
 ਦੇਉਹੋਗੁਰਮੰਗਦੁਅੰਗਹਉਪਜਾਇਆਅੰਗਦਤੋਭ

ਰਾਮਰਪਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਾਮੁਨਾਮੁਗੁਰੁਗਾਇਆਰਾਮਦਾਸ ੩੧੫
 ਗੁਰਮਰਜਦੁਛਾਇਆਰਾਮਦਸਤਗੀਰੋਇਪੰਜਪੀਰਹਰਿ
 ਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅੰਤੋਲਾਦੀਨਦੁਨੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤ
 ਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹੁਅੰਤੋਲਾਪੰਜਪਿਆਲੇਅਜਰੁਜਰੋ
 ਇਮਸਤਨੁਸੁਜਾਨੁਵਿਚੋਲਾਤੁਗੀਆਚਵਿਜੀਦਿ
 ਪਰਮਤਤਛਿਆਵਰਤਾਰੋਕੋਲੋਕੋਲਾਛਿਆਦਰਸਣ
 ਛਿਆਪੀਤ੍ਰੀਆਇਕਸਦਰਸਣਅੰਦਰਿਗੋਲਾਜ
 ਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਆਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਵਿਰੋਲਾਗਿ
 ਆਗਰੁਦਸਮੁੰਦਵਿਚਿਮਰਜੀਵੈਤਿਸੁਰਤਨਅੰਮੇ

ਲਾਥਾਰਹਸੇਲਮੇਲਕਰਿਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਹਿਭੋਲਾ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਥਾਲਭੋਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਖਦਾਇਖੀਭੁ
 ਰਚੇਲਚੇਲਗੁਰੁਪੋਆ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੰਕਾ
 ਰਾਮਕਾਰਪਲੇਅੰ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਿਲਖਲਖਦਰੀਆ
 ਉਕਰੇਏਛੇਆ॥ ਲਖਗੜ੍ਹਗੜ੍ਹਕਾੜ੍ਹਹਵਿਚਿਤ੍ਰਿਸਨਾਦਲੁ
 ਹਿਸੀਖਪੋਆ॥ ਥਾਵਨਚੰਦਨਭੂਦਾਇਕਠੰਛੇਤਤੋਹਇਖ
 ਲੋਆ॥ ਥਾਵਨਚੰਦਨਲਖਲਖਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਦ
 ਕਹੋਆ॥ ਪਾਰਬਯਯੁਰਨਥਹੁਆਇਪੁਰਖਆਦੇਸੁ
 ਅਲੋਆ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਛੰਡੁਚੰਦੋਆ॥ ੪॥ ਸੁਰਜਦੇਖ

ਰਿਚੰਦੁ ਮਾਵੈਰ ਵਿਗੋਧਿ ਉਠੈ ਕੋਤੇ ਸੂਰਜੁ ਮਾਵੈਰੰਦੁ ਪਾਇਵੈਰੰ ੩੧੬
 ਵਿਸਾਹਿ ਸਮਾ ਲੈਹੋ ਤੈ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਕੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋ
 ਤਿ ਚਿਤ ਚੇਤੈ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿ ਪਿਰਮਾਪਿਆ
 ਲਾਮ ਜਲ ਸਭੇ ਤੈ ਛਿਅ ਭੁਤੀ ਛਿਅ ਦਰਸਣਾਇ ਕੁਸੁ
 ਰਜੁ ਗੁਗਰਿਅਨ ਸਮੇਤੈ ਅਜ ਹਬ ਵਰਨ ਸਪਰਸ ਕਰਿਅਸ
 ਵਧਾਤਾਇ ਕੁਧਾਤੁ ਸੁਖੇਤੈ ਨਉ ਪਰਥਾ ਪੇਨ ਵੇਅੰਗ ਦਸਵਾ
 ਸੁੰਨ ਲਿਪਾਇ ਅਗੇਤੈ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਟੇ ਨਿਸ਼੍ਰਧ
 ਗਾਮ ਪਾਰਸ ਨੇਤੈ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਸੀਖ ਅਸੀਖ
 ਨਸਤਿ ਜੁਗਿ ਤੇਤੈ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਤੀਬੋਲ ਹਸਦੇ ਵਕਰੇਦਾ

ਪਸੂਪਰੇਤੈ ਫਕਰਦੇਸਕਿਉ ਮਿਲੈਦਮੇਤੈ ॥੫॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿ
 ਅਜਬਵਰਨਛਿਅਦਰਸਣਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਿਵਸ
 ਕਤੀਵਿਚਿਵਣਜੁਕਰਿਚਉਦਘਟਸਾਹਵਣਜਾਰਾ ॥
 ਸਚੁਵਣਜੁਗੁਰਹਟੀਐਸਾਪਸੰਗਤਿਕੀਰਤਿਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਨੁਸਦਾਭਾਉਭਗਤਿਭਉਸਬਦ
 ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁਦਲੁਇਸਨਨੁਦ੍ਰਿੜਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਰਤਨ
 ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਤਿਗੁਰੂਸਚਖੰਡਿਵਾਸਾਨਿਰੰਕਾ
 ਰਾ ॥ ਚਉਦਹਵੇਇਆਸੋਪਿਕੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਦੁ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚਹੁਭਰੈਸਭੁਕਿਹਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਅਚ

ਰਾਚੰਦਨਵਾਸਵਣਸਪਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੋਸੈਸਾਰਾਅ ੩੧੭
 ਪਿਉਪੀਅਗੁਰਮਤਹੁਸੀਆਰਾ੬ਅਮਲੀਸੋਫੀਚਾਕ
 ਰਾਅਪੁਆਪਣੇਲਗੇਬੰਨੈਅਹਗਮੁਹੋਇਵਜੀਰੁਸੇਸੰਤ
 ਪਿਆਲਾਮੁਲਿਨਮੰਨੈਨਾਅਹਗਮੁਹੁਸੀਆਹਮਸਤੁਮਰ
 ਦਾਨੀਮਜਲਸਕਰਭੰਨੈਤਕਰੀਗੀਤਹਰੀਗਵਿਚਿਪੀਰਖਸ
 ਤਮੁਰੀਦਉਪੰਨੈਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਨਲਖੀਅੰਮੇਅਮਲੀਸੋਫੀ
 ਲਗਨਿਕੰਨੈਅਮਲੀਜਾਣਨਿਅਮਲੀਅਸੋਫੀਜਾ
 ਣਨਿਸੋਫੀਵੰਨੈਹੇਤੁਵਜੀਰੋਪਾਤਿਸਾਹਦਇਖੋਣੀਇਕਜੀ
 ਉਸਿਧੰਨੈਜਿਉਸਮਸੇਰੀਆਨਾਵਿਚਾਇਕਤੁਥੇਕਰ

ਹਨਿਦਾਇਖੀਨੇ ਵੀਹਾਇਕੀਹਾਜਿਵੇਰਸੁਰੀਨੇ ॥ ਚਾਕਰਾਮ
 ਲੀਸੋਫੀਆਪਤਸਾਹਦੀਚਉਕੀਆਏ ॥ ਹਜਰਹਜਗਲਿ
 ਖੀਆਨਿਗੈਰਹਾਜਰਗੈਰਹਾਜਰਲਾਏ ॥ ਲਾਇਕਦੈਵੀਚਾ
 ਰਿਕੋਵੇਰਲੈਮਜਲਸਵਿਚਿਸਦਾਏ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਸੀ
 ਆਰਾਮਸਤੁਖਸਫਹਮੀਦੋਵੈਪਰਚਾਏ ॥ ਦੇਨਿਪਿਆਲੇ
 ਅਮਲੀਆਸੋਫੀਸਤੁਪੀਆਵਟਲਾਏ ॥ ਮਤਵਾਲੇਅ
 ਮਲੀਹੋਏਪੀਪੀਚਤੁਸਹਜਪਾਰਿਜਾਏ ॥ ਸੋਫੀਮਾਰਨਿਟ
 ਕਰਾਪੁਜਨਿਵਜੈਸੀਸੁਨਿਵਾਏ ॥ ਵੇਟਕਿਤਾਬਅਜਾਬ
 ਵਿਚਿਕਰਿਕਰਿਖੁਦੀਬਹਸੁਬਹਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਫਲ ਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ ੮॥ ਬਹੈ ਝੁਰੇ ਖੇਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਖਿਰੂ ਕੀਖੋਲਿ ੩੧੮
 ਦੀਵਾਨੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਅੰਦਰ ਚਉਕ ਮਹਲ ਦੀਬਾਹਰ ਮਰਦਾਨ
 ਮਿਲਿਆਵੈ॥ ਪੀਅੰਮੇ ਪਿਆਲਾ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਅੰਦਰਿ ਖਾਸਾਮ
 ਹਲੁ ਪੀਲਾਵੈ॥ ਦੇਵ ਨਿਅਮਲੀ ਸੋਫੀਆ ਅਵਲਿ ਦੋਮਦੇ
 ਖੇਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਰੇ ਮਨ ਹਸਰਾਬ ਦੀਪੀਅੰਮਾ ਪਿਨ੍ਹਰੇ ਸੁਖਾ
 ਵੈ॥ ਉਲੰ ਸੁਪਿਆਲਾ ਮਿਹਰ ਕਾਰਿ ਵਿਰਲੇ ਦੇਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਕਿ
 ਹਨ ਵਸਵੈ॥ ਕਿਸੇ ਦਾਗੁ ਨ ਹਕਾਰਾਇ ਹੁਕਮੁ ਬਖਸਾਵੈ॥ ਹੋਰ ਨ ਜਾ
 ਏ॥ ਪਿਰ ਮਰਸੁ ਜਾਏ॥ ਅਪਿਕੈ ਜਿਸੁ ਜਣਾਵੈ॥ ਵਿਰਲੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਲ ਖਲਖਾਵੈ॥ ੯॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਵਾਖਾਣ ਦੇ ਸੋਫੀ ਹਿੰਦੂ

ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾਣ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਰਿ ਪਰਮੇਸੁਰੁ
 ਣਾ ਕਲਮਾ ਸੁੰਨਤਿ ਸਿਦਕੁ ਪਰਿਪਾਇ ਜਜੇ ਉਤਿਲੁ ਭੁਖੁ
 ਣਾ ਮਕਾਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਦਾਗੀ ਗਬੀਨਰਸਦਾ ਹਿੰਦਵਾਣਾ ਰੋ
 ਜੇਰਖ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਪੁਜਵਰਤ ਅੰਦਰਿ ਪੈਰਾਣਾ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ
 ਮਜਹਬ ਵਰਨ ਛਿਅ ਪਰਗੁਰ ਉਪਦੇਸਵ ਣਾ ਮੁਸਲ
 ਮਾਣ ਮੁਰੀਦ ਪੀਰਗੁਰ ਸਿਖੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਭਾ ਣਾ ਹਿੰਦੂ ਦਸ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕਰਿ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਇਕੋ ਹਮਾਣਾ ਖੰਜੇਤਾ ਟੁਕਰੇ
 ਨਿਧਿਛਾਣਾ ੧੦॥ ਅਮਲੀਖਾ ਸੇਮ ਜਲੁ ਸੀਪਿ ਰਮਿ ਪਿਆ
 ਲਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਮਲੁ ਤੁਸਬੀਤੋ ਕ੍ਰਿਕੋ ਜਿਉ ਸਉਤਿ

ਵੈਅੰਤਰੁਲਾਇਆਮੇਰੁਇਆਮੁਰਲਾਇਕੈਰਾਮੁਰਹੀਮੁਨਲਉ ੩੧੯
 ਗਣਾਇਆਦੁਇਮਲਿਓਕੁਵਜੁਦੁਹੋਇਚਓਪਕੁਸਕੀਜੇ
 ਕੁਜੇਕੁਇਆਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਪਕੋਪਿਰਮਪਿਆਲੋਨਿਜ
 ਪਰਿਆਇਆਰਾਜਸੁਤਾਮਸੁਸਤਕੋਤੀਨੋਲੀਪਚਓਥਾਪ
 ਦੁਪਾਇਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਖੁਦਾਇਪੀਰੁਰਸਿਖਪੀਰਮੁਰੀਦ
 ਖਲਾਇਆਸਦੁਸਬਦੁਪਰਗਾਮੁਰਸਿਬਦੁਸੁਰਤਿਸਦੁਸ
 ਚਿਮਿਲਾਇਆਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਦੁਭਾਇਆ॥੧੧॥ਪਾ
 ਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਵਸੈ॥ਸ
 ਬਦੁਸੁਰਤਿਆਰਾਧੀਅੰਭਾਇਭੁਗਤਿਭੈਸਹਜਿਵਿਗਸੈ॥ਨ॥

ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਸੋਗੁ ਹੋਇ ਦੇਵਾਰੈ ਨ ਭੋਗੁ ਵਿਣ ਸੋ ॥ ਗੁਰਸਮਾਣਾ
 ਆਖੀ ॥ ਮੇਸਾਪਸੀਗਤਿ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੋਸੇ ॥ ਛਿਅਵੀਪੀਰੀਗੁਰੂ
 ਦੀਗੁਰਸਿਖਾਪੀਰੀਕੇਦਸੇ ॥ ਸਚਨਉਸਚਦਰਸਣੇਸਚਖੰ
 ਰਸਤਸੰਗੁਸਰਸੇ ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲੁਸਾਪਸੀਗਿਭਗਤਵਛ
 ਲੁਪਾਗਸਪਰਸੇ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੁਕਰਿਹੋਇਅਕਲੁਅਜੋਨੀ
 ਜਸੇ ॥ ਸਚਾਸਚੁਕਸਉਟੀਕਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕੀ
 ਰੈਹੁਣਪੰਜਤਤਉਪਜਾਇਆ ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਾ
 ਜਿਦਸਾਮਵਤਾਰਚਲੁਤੁਵਰਤਾਇਆ ॥ ਛਿਅਗੁਤਿਬਾਰ
 ਹਮਾਹਕਰਿਸਤਵਰਸੇਸਾਹੁਉਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮਮਰਣਇ

ਹਲੇਖਲਿਖਿਸਾਸਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਦੰ੩੨੦
 ਆਦਿਅੰਤੁਥਿਤਨਵਾਰੁਨਮਾਹੁਲਿਖਾਇਆਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਸਚੁਖੰਡੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆਬਿਰਖਹੁ
 ਫਲੁਫਲਤੋਬਿਰਖੁਅਕਲਕਲਾਕਰਿਮਲਖੁਲਖਾਇਆ
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਾਇਆ
 ਪੁਰਖੁਪੁਰਾਤਨਸਤਿਗੁਰੂਭਿੱਪੋਤਿਏਕੁਸੁਤਬਣਾਇਆ
 ਵੇਸਮਾਦੈਵੇਸਮਾਦੁਮਿਲਾਇਆ੧੩ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦ
 ਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਾਸ੍ਰਮਉਪਜਾਏਛਿਅਦਰਸਣ
 ਛਿਆਸਾਸਤਛਿਅਉਪਦੇਸੁਭੇਸਵਰਤਾਏਚਾਰੇਕੰਡਾਦੀਪ

ਸਤਿਨਉਖੰਡਦਹਦਿਸਵੰਡਵੰਡਾਏ॥ ਜਲਥਲਵਣਖੰਡ
 ਪਰਬਤਤੀਰਥਦੇਵਸਥਾਨਥਣਾਏ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮ
 ਜਗਕਰਮਧਰਮ ਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਪਛਾਣਿ
 ਆਸਾਪਸੰਗਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਮਾਖਿ
 ਸੁਣਾਏ॥ ੧੪॥ ਦਸਅਵਤਾਰੀਥਿਸਨਹੋਇਵੈਰਵਿਰੋਧਜੋਧ
 ਲੜਵਾਏ॥ ਦੇਵਦਾਨਉਕਰਿਦੁਇਧੜੇਦੈਤਹਰਾਏਦੇਵਜਿ
 ਟਾਏ॥ ਅਛਕਛਵੈਗਾਹੁਪੁਨਰਸਿੰਘਬਾਵਨਬਉਧਉਪਏ
 ॥ ਪਰਸਗਮੁਗਮੁਕਿਸਨੁਹੋਇਕਿਲਕਕਲੀਕੀਨਉਗਣਾਏ
 ॥ ਚੰਚਲਚਲਤਪਖੰਡਬਹੁਵਲਛਲਕਰਿਪਰਪੰਚਵਧਾਏ॥ ਪਾਰ

ਬਹੁਮੁਖੁਰਨਬਹੁਮੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕੁਰਨਾਦਿਖਾਏ॥ਖੜੀਮਾਰਿਸਿ ੨੨੧
 ਪਾਰੁਕਰਿਗਮਾ॥ਏਏਮਹਾਭਾਰਥਭਾਏ॥ਕਾਮਕੋਰੋਪੁਨਮਾਰਿਓ
 ਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਨਜਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਭਿਵਿਦੁਜਨਮੁਗਵਾਏ
 ॥੧੫॥ਏਕਦੂਗਿਆਰਹਰਦੁਹੋਏ॥ਪਰਿਥਾਗੀਅਉਪੁਤਸਦ॥
 ਏਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿਪਨਾਬਕਾਰਿਪਰਚਾਲਾਏ
 ਮਾਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਵਪਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥਚਲਾਏਅ॥
 ਆਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਰਸਾਏ॥ਨਤੰਤਮੰਤਰੇਟਕਵਰਤਾਏਅ॥
 ਮੇਲੁਕਰਿਸਿਵਗਤਿਦਾਕਰਮਾਤਿਵਿਚਿਵਾਦੁਵਪਾਏਆ
 ਪੋਸਤਭੰਗਸਰਾਬਦਾਚਲੇਪਿਆਲਾਭੁਗਤਭੁੰਚਾਏਆ॥ਵ

ਜਨ ਬੁਰਹੁ ਸਿੰਘੀਆ ਸੀਖਨਾ ਦਰਹਰਾ ਸਿਕਰਾਇਆ ਮਾਇਖੁ
 ਕੁਮਾਰ ਦੇਸੁ ਕਰਿ ਮਲਖੁ ਜਗਾਇਨ ਮਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਵਿਦੁਰਗੀ ਮੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਕਾਰੁ ਕਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਾਥਿਨਾ ਸੀ ਪੀਰਾ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਨਾਥਾ
 ਨਾਥੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਚੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿ
 ਖਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਮਾਲਿ ਪੰਚਾਮਾਖੀ
 ਅਨਿਬਰਦੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਲਿ ਪਰਵਾ
 ਟਪੰਚ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਬਿਲਾਸੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਭੁ
 ਰੁਸਬਦੁ ਪੈਨਿ ਜਪਾਰਿ ਭਾਇ ਗਤਿ ਰਹਾਸੀ ਮਿਠਾ ਬੋਲ

ਦੁਨਿਵਚਲ ਦੁਆਸਨਿਰਾਸੀ॥ ਸਦਾਸਹਜੁ ਬੇਗਹੁ ਹੋਕਲੀ ੩੩੨
 ਕਾਲਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੰਦਖਲਾਸੀ॥
 ੧੧॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਹੋ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਕਰੇ ਦਾਨਾਰੀ॥ ਨਾ
 ਭਿਤਰ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਕਪੁਤ੍ਰ ਸੈਸਾਰੀ॥ ਪੁਰਖਾ ਪੁਰ
 ਖਾ ਜੋਰਚ ਨਿਤੋ ਟਿਰਲੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਪੁਰਖ ਹੁ ਪੁਰਖੁ
 ਉਪਜਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਚੇਲਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋਆ ਪਾਰਸ
 ਹੁ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਵੀਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸਾਪਸਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਭਾਈ ਗੁਰ ਭਾਈ ਅਸਾ
 ਕੁਸਚਾ ਗੁਰ ਵਾਕਜੁ ਹਾਰੀ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਸਨ ਪਰਹਰੇ ਪਰਨਿ

ਦਾਹਉਮੇਪਰਹਾਰੀ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਟਹੁਭਾਨਿਹਾਰੀ॥੧੮॥
 ਪਿਉਦਾਦਾਪੜਦਾਦਿਅਹੁਪੁਤ੍ਰਪੋਤਾਪੜਪੋਤਾਨਤਾ॥ਮਾਦਾਦੀ
 ਪੜਦਾਦੀਅਹੁਫੁਫੀਭੈਣਾਧੀਅਸਣਖਤਾ॥ਨਨਾਨਾਨੀਅ०
 ਖੀਅੇਪੜਨਾਨਾਪੜਨਾਨੀਪਤਾ॥ਤਾਇਆਚਾਚਾਜਾਣੀਅੇਤ०
 ਟੀਚਾਚੀਆਇਆਮਤਾ॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਮਾਸੀਮਾਸੜ
 ਦੇਰੀਗਿਰੰਤਾ॥ਮਾਸੜਫੁਫੜਸਾਕਸਭਸਹੁਗਸਸੁਸਾਲੀ
 ਸਾਲੁਤਾ॥ਤਾਏਰੀਪਤੀਏਰਮੇਲੁਮਿਲਿਮਉਲੇਰਫੁਫੇਰਮਵ
 ਤਾ॥ਸਾਫੁਰੁਕੁਮੁਰੁਟਿਭੁਸਭਿਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਨਿਸਤਾ॥
 ਸਚਾਸਾਕੁਨਵਿਛੁੜੈਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਗਾਈਭਤਾ॥ਭੋਗਭੁ

ਗਤਿਵਿਚਿਜੋਗੁਗਤਾ॥੧੯॥ਪਿਉਦੇਨਪਿਆਰਤੁਲਿਨਫੁ ੩੨੩
 ਫੀਨਪਿਤੀਏਤਾਏ॥ਆਉਹੇਤਨਪੁਜਨੀਹੇਤਨਮਾਮੇਮਾਸੀਜ ੦
 ਏ॥ਅੰਥਾਂਸਪਨਉਤਰੇਆਇਅਥਾਕੜੀਆਜੇਖਾਏ॥ਮੁ
 ਲੀਪਾਨਪਟੰਤਗਵਾਸੁਡੀਕਾਰੁਪਰਗਟੀਆਏ॥ਸੂਰਜਚੰ
 ਦਨਪੁਜਨੀਦੀਵੇਲਖਤਾਰੇਚਮਕਾਏ॥ਰੰਗਮਜੀਠੈਕਸੀ
 ਭਦਾਸਦਸਥੇਈਵੇਸੁਵਟਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਲਿਨਮਿਹਰ
 ਵਾਨਮਾਤਾਪਿਤਾਨਦੇਵਸਥਾਏ॥ਭਿੰਨੇਸਭੇਰੋਕਿਵਜਾ
 ਏ॥੨੦॥ਆਪੇਹੇਤਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇਤੁਸੁਚੇਤੁਸਹਾ
 ਏ॥ਸਹਵਿਸਾਹਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਅਥਾਹਸਮਾ

ਈ॥ ਸਾਹਿਬਤੁਲਿਨਸਾਹਿਬੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸਾ
 ਈ॥ ਦਾਤੇਦਾਤਿਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਚਦਿਕਾਈ॥
 ਵੈਦਨਪੁਜਨੀਵੈਦਗੀਸਤਿਗੁਰਹਉਮੋਰਗੁਮਿਟਾਈ॥ ਦੇ
 ਵੀਦੇਵਨਸੇਵਤੁਲਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਸ॥
 ਈ॥ ਰਤਨਨਪੁਜਨੀਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਭਾਈ
 ॥ ਅਥਕਥਾਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ੨੧॥ ਤੁਹਿਉਟਤਾ
 ਲੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੩੨੪

ਥਾਈਭਾਈਭਰਦਾਸਭੁਲੇਜੀਕੀ॥

॥ਸੋਗਾ॥ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਭਿਨਮਸੀਸਤਿਗੁਰਚ

ਰਨ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਾਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਾਸਿ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭਨਮਸੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇ

ਸਾਏਕਾਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਾਸਿਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਾ॥੧॥

ਛੰਤੂ॥ ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਸੇਸਪਹਿਕਹਤਨਆਵੈ॥ਨੇ

ਤਨੇਤਕਹਿਨੇਤਬੇਦੁਥੀਦੀਜਨੁਗਾਵੈ॥ਆਦਿਮਾਧਿਮਹਾਮੰ

ਤਿਉਤੇਹਤਹੈਪੁਨਿਹੋਨਮਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸਚਰਨਸੰ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਮ॥੧॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਅਥਿਗਤਿਅਲਖ
 ਅਭੇਵਅਗਮਾਮਪਰਾਮਨੰਤਗੁਰ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਅਗਮਾਮਪ
 ਰਾਮਨੰਤਗੁਰਾਥਿਗਤਿਅਲਖਅਭੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ॥੧॥ਛੰਤ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਨਕਦੇਵਦੇਵਦੇਵੀਸਬਧਿਆਵਹਿ॥ਨਾਦਬਾਦਬਿਸ
 ਮਾਦੁਰਾਗਰਾਗੰਨੀਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਸ
 ਪਸੰਗਤਿਸਪਰਿਪਰਾਅਥਿਗਤਿਅਲਖਅਭੇਵਅਗਮਾਮ
 ਗਮਿਤਿਅਪਰਿਪਰਾ॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਜਗਮੁਖਿਤਿਸਰੂਪਪਰ
 ਗ

ਮਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰੰਤੁ ਤਤ ॥ ੩੭੫ ॥
 ਹਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਗ
 ਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮ ਤਤਤਤ ਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿ
 ਹੀ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਾਸ
 ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੀ ਮਿਲਿ ਅੰਗ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗੀ ਉਧਾਰ
 ਸਾ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾਭੁ ਰੂਪੁ ਸੁਤ ਗਤਿ ਓਤਿ ਪਤਿ ਮਹਿ ॥ ਜਗਮ
 ਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਰਗਾਸ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਦੋ

ਹਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਦਸ ਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿ
 ਵਾਸਾ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ
 ॥੧॥ ਛੁੱਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾ ਸਚ ਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ
 ਵੈ ਕਾ ਮਨ ਮਨਿ ਹਕਾ ਮਪਰ ਮਪਦ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੰਪਿ ਸੁਗੰਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜਾ ਮਾਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨਾ ॥੪॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਬਹਾਸਨ ਬਿਸਾ ਮਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਪਿ ਮਿਲਿ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਗਾਮਨਾ ਮਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਏ ॥੧॥ ਦਿਹਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਪਿ ਮਿਲਿ ਬਹਾਸਨ ਬਿਸਾ ਮਾਗਾ

ਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ॥ ੧॥੪॥ ਛੰਤਾ ॥ ॥ ਗੁ ੩੨੬
 ਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ॥ ਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨ ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਮੀਲਿ
 ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗਾ ਅੰਤਰਿ ਉਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ॥ ਸੰਧਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਲਿ ਭਏ ਗੁਰਾ ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿ
 ਸਮਾਦ ਫਲ ਦੁਖ ਮਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾ
 ਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਫਲ ਦੁਖ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਅੰਤਿ ਅਨੰ
 ਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ ॥ ੧੭॥ ਛੰਤਾ ॥ ॥ ਆਦਿ

ਪਰਮਪਰਮਾਦਿਨੰਦਸਬਦਸੁਨਿ॥ ਸਲਲਹਿਸਲਿਲਸਮਾ
 ਇਨਮਸਰਤਾਸਾਗਰਸੁਨਿ॥ ਨਰਪਤਿਸੁਤਿਨਿਪਹਤਜੇਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਗਰਜਨ॥ ਭਖਨਮਪਰਸਾਦਿਭਏਗੁਰਤੇਗੁ
 ਰਮਰਜਨ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪੁਰਨਬਹਮਾਬਿਬੇਕਾਮਾਪ
 ਮਾਪਪ੍ਰਗਾਸਹੁਇ॥ ਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾ
 ਨੀਐ॥ ੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮਾਪਮਾਪਪ੍ਰਗਾਸਹੁਇਪੁਰਨਬ
 ਹਮਾਬਿਬੇਕਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾਨੀਐ॥ ਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਾ॥
 ੨॥ ਛੰਤ॥ ॥ ਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਟੇਕਗੁਰਮੁਖਿਠਹਗਈ
 ॥ ਮਾਦਿਭਏਗੁਰਨਾਮਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦਬਡਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਰ

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਰਚਨਿਰਚਥਾਪਿਥਾਪਨਾਪੁਰਨਬਹਮਾਬਿ ੩੨੭
 ਬੇਕਪੁਗਟਹੁਇਆਪਾਪਨਾ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਿਸ
 ਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾਦਿਅਬੁਰਜਹਿਅਸੂਰਜਗਤਿ ॥ ਮਾ
 ਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਬੁਰਜਹਿਅਬੁਰਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿ
 ਸਮਾਦਾ ॥ ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏਮਾਦਿਪੁਰਖਪਰਮ
 ਦਿ ॥ ੨੩ ॥ ਛੁੰਤਾ ॥ ॥ ਮਾਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਸ੍ਵਦਰਸ
 ਅਗੋਚਰਾਦਿਸਟਿਦਰਸਅਸਪਰਸਸੁਗਤਿਮਤਿਸਬ
 ਦਮਨੋਚਗਲੇਗਥੇਦਗਤਿਗਿਆਨਲਖੇਨਹੀਅਲਖ

ਅਭੇਵਾ ਨੇਤਨੇਤਕਰਿਨਮੋਨਮੋਨਮਸਾਸਿਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧੪॥
 ॥ਸਵਯੇ॥ ॥ਦਰਸਨਦੇਖਤਹੀਸੁਧਿਕੀਨਸੁਧਿਰਹੀਬੁ
 ਧਿਕੀਨਬੁਧਿਰਹੀਅਤਿਮੇਨਮਤਿਹੈ॥ਸੁਗਤਿਮੇਨਸੁਗਤਿਅਉ
 ਧਿਆਨਮੇਨਧਿਆਨਗਰਿਓਗਿਆਨਮੇਨਾਗਿਆਨੁਗਰਿ
 ਓਗਤਿਮੇਨਗਤਿਹੈ॥ਪੀਰਜਕੋਪੀਰਜੁਗਰਬਕੋਗਰਬੁਗਾਇਓਰ
 ਤਿਮੇਨਗਤਿਰਹੀਪਤਿਗਤਿਪਤਿਮੇ॥ਅਦਭੂਤਪਰਮਦਭੂਤ
 ਬਿਸਮੇਬਿਸਮਾਅਸੁਰਜੈਅਸਚਰਜਅਤਿਅਤਿਮੇ॥੧॥
 ॥੯॥ਦਸਮਸਥਾਨਕੇਸਮਾਨਿਕਉਨੁਭਉਨੁਕਹਉਹੁਕਮੁ
 ਖਿਪਾਵੈਸੁਤਉਅਨਤਨਪਾਵਈ॥ਉਨਮਨੀਜੋਤਿਪਟੇ

ਤਰਦੀਜੈਕਉਨਜੋਤਿਦਾਇਆਕੋਦਿਖਾਵੈਜਾਹੀਤਾਹੀਥਨਿ ੩੨੮
 ਆਵਈ॥ ਅਨਹਦਨਾਦਸਮਸਰਿਨਾਦੁਬਾਦੁਕਉਨੁਸੰ
 ਗੁਰਸੁਨਾਵੈਜਾਹੀਸੋਈਲਿਵਲਾਵਈ॥ ਨਿਝਗਮਪਾਰ
 ਧਾਰਤੁਲਿਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਰਸਾਪੀਉਪੀਆਵੈਜਾਹੀਤਾਹੀਮੇ
 ਸਮਾਵਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਸਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕਈ
 ਸਈਸਾਇਤਤੇਉਲੀਪਿਉਤਜਾਇਨਹਗਾਵਈ॥ ਚਰਮਵਿ
 ਸਾਇਮੁਦਪੱਖੇਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਟਿਕੋਜਗਮਗਜੋਤਿਉਨਿਮਨੀ
 ਸੁਧਿਪਾਵਈ॥ ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਤਹੀਬਜਰਕਪਾਟੋਲਿਨਾਦ
 ਬਾਦਪਰੈਅਨਹਤਾਲਿਵਲਾਵਈ॥ ਬਚਨਾਬਿਸਰਜ

ਤਮਨਰਸਰਹਿਤਹੁਏਨਿ ਝੁਗਮਪਾਰਪਾਰ ਮਪੀਉਪੀਅੰ
 ਵਈ॥੧੧॥ ਜਉਲਉਮਨਰਸਬਸ ਤਉਲਉਨਹੀ
 ਪ੍ਰਮਰਸੁਜਉਲਉਆਨਾਪਿਆਨਆਪਾਮਪੁਨਹੀਦੇਖੀ
 ਐ॥ ਜਉਲਉਆਨਗਿਆਨਤਉਲਉਨਹੀਅਧਾਤਮ
 ਗਿਆਨਜਉਲਉਨਾਦਬਾਦਨਾਮਨਾਹਦਾਬਿਸੇਖੀਐ॥
 ਜਉਲਉਅੰਬਾਧਿਸੁਪਿਹੋਏਨਅੰਤਰਗਤਿਜਉਲਉ
 ਨਲਖਵੈਤਉਲਉਅਲਖਨਲੇਖੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿ
 ਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਆਨਾਪਿਆਨਏਕਹੀਅਨੇਕਏਕਭੇਖੀ
 ਐ॥੧੨॥ ਨਾਨਾਮਿਸਦਾਨਪਾਨਬਹੁਬਿਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦ

ਸੀਚਤਸਰਬਰਸਰਸਨਕਹਾਈ॥੨੨੮॥ ਸਤਿਦਰਸਅਰੁਸਬ ੩੭੮
 ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਿਅਮਿਤਿਬ
 ਰਾਈ॥ ਸਕਲਸੁਗੰਧਅਸਪਰਸਅਉਗਗਨਦਬੁਧਿਬਲਿ
 ਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਨਾਮਸਿਮਰਤ
 ਸਫਲਹਾਇਬਾਲਿਤਮਧੁਰਧੁਨਿਉਨਿਸੁਖਦਾਈ॥੨੨॥
 ਪ੍ਰੇਮਸਿਬਸਿਹੁਇਪਤਿਗਸੰਗਮਜਾਨੈਬਿਗਹਿਬਿਛੁਹਮੀਨ
 ਹਾਇਨਮਰਿਜਾਨੈ॥ ਦਰਸਾਧਿਆਨਜੋਤਿਮੇਨਹਾਇਜੋਤੀਸ
 ਰੁਪਚਰਨਾਬਿਮੁਖਹੋਇਪਾਨਠਹਰਾਨੈ॥ ਮਾਲਿਬਿਛੁਰਤਗ
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਨਾਬਿਰਹਜਾਨੀਮੀਨਅਉਪਤਿਗਮਹਿਦੇਖਤਲੁਜਾਨੈ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary

ਤਿਛਾਰੀਅਸਾਥਿਕੰਧਰੀਸਾਅਨਤਨਧਾਏਹੈ॥ਆਦੈਆਦਿ ੩੩੦
 ਨਾਦੈਨਾਦਸਲਲੈਸਲਲਿਮਿਲਿਥਹਮੇਥਹਮਿਮਿਲਿਸ
 ਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੧੬॥ਚਿਰੰਕਾਲੁਮਾਨਸਜਨਮਾਨਿਗੰਮੇਲ
 ਪਾਏਸਫਲਜਨਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕੈ॥ਲੋਚਨਅਮੋਲ
 ਗੁਰਦਰਸਅਮੋਲਦੇਖੇਸੁਵਨਅਮੋਲਗੁਰਬਚਨਪਰਨਕੈ
 ॥ਨਾਸਕਾਅਮੋਲਚਰਨਾਰਥਿਦਬਾਸਨਕੈਰਸਨਾਅਮੋਲ
 ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਨਕੈ॥ਹਸਤਅਮੋਲਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੈਸਫਲ
 ਚਰਨਅਮੋਲਪਰਦਛਨਕਰਨਕੈ॥੧੭॥ਦਰਸਾਧਿਮਾਨਦਿ
 ਬਿਦ੍ਵਿਸਟਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਕਰੁਨਕਟਾਛਾਦਿਬਿਦੇਹਪਰਵਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਨਹ ਦਲਿ ਵਲੀਨ ਮਨੁ ਦਬਾ ਦਸ ਕਲ ਬਿਸ
ਰਾਨੇ ਹੈ

ਹੈ। ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨਾ
ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬਾਸਨਾ ਸੁਖ
ਸਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੰਗ ਅੰਗ
ਬਿਸਮ ਸ੍ਵਥੀ ਗੰਧੇ ਸਮਾਇ ਭੁਏ ਮਨ ਮਨ ਸਾਥ ਕਤ ਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨ ਹੈ॥੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਤਿ ਅਥੁਰ ਜੰਮੇ
ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਆਨਾ ਧਿਆਨਾ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
ਖ ਫਲ ਗੰਧ ਸਾਥਿ ਸਮਾਇ ਅਨਰਸ ਬਾਸਨਾ ਬਿਲਾ
ਸਨ ਹਿਤਾਨੇ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨ
ਮਿਤ ਮੰਡਲ ਅਸਥਾਨ ਲੁਭਾਨੇ ਹੈ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ

੩੩

ਫਲਦਾਇਆ ਕੈਦਿਖੈਵੈ ਜਾਹਿਤਾਹਿਅਨਰੂਪਰੰਗਦੇਖੇਨਾਹੀਭਾਵ ੩੩੧
 ਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਇਆਕੈਚਖੈਵੈਜਾਹਿਤਾਹਿਅਨਰਸਨ
 ਹੀਰਸਨਾਹਿਤਾਵਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਗਹੁਗਹੈਵੈਜਾਹਿਸ
 ਰਬਨਿਧਾਨਪਰਸਨਕਉਨਪਾਵਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਲਖ
 ਲਖਾਵੈਜਾਹਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਵਾਹੀਥਨਿਆਵਹੀ॥੩੦॥
 ਸਿਧਨਾਥਜੋਗੀਜੋਗਧਿਆਨਮੇਨਆਨਸਕੋਬੇਦਪਾਠਕ
 ਰਿਬਹਮਾਦਿਕਨਜਾਨੇਹੈਅਧਿਤਮਾਗਿਆਨਕੋਨਸਿਵ
 ਸਨਕਾਦਿਪਾਏਜਗਿਭੋਗਮੇਨਇਵਾਦਿਕਪਹਿਚਾਨੇਹੈਨਾ
 ਮਾਸਿਮਰਨਕੋਸੇਖਾਦਿਕਨਸੀਖਾਜਾਨੀਬ੍ਰਹਮਚਰਜਨਾਰ

ਦਾਇਕਹਿਗਨੈਹੈ॥ਨਨਾਅਵਤਾਰਕੈਅਪਾਰਕੋਨਪਾਰਪਾਇ॥
 ਓਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਸਿਖਮਨਮਾਨੈਹੈ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਹਿ
 ਦੈਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਜਾਸੁਧਿਆਨਗੁਰਮੂਰਤਿਕੈਪੁਰਨਬਹਮ
 ਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਾਨਗਿਆਨਸਹਜਸੁ
 ਭਾਇਸਰਬਾਤਮਕੈਸਮੈਹੈ॥ਹਉਮੈਤਿਆਗਿਤਿਆਗੀਬਿ
 ਸਮਾਦਕੈਬੈਰਗੀਭਏਮਨਉਨਮਨਾਨਿਵਰੀਮਿਤਾਅਗੀਮੈ
 ॥ਸੂਖਮਾਅਸਥੁਲਮੁਲਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਜੀਵਨਮੁਕਤਿਨਾ
 ਨਮੋਨਮੋਨਮੈਹੈ॥੧੩॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਜੋਤੀਸਰੂਪਹੁਇਖ
 ਤੰਗਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਗਜਗਤਿਨਜਾਨੈਹੈ॥ਚਰਨਕ

ਮਲਮਕਰੰਦਨਮਧੁਪਾਤਿਬਿਰਹਿਬਿਓਗਹੁਇਨਮੀਨਮਕਿਜਾ੩੩੨
 ਨੇਹੋਏਕਏਕਟੇਕਨਟਰਤੋਏਤਿਗਦਜੋਨਿਚਤੁਰਚਤੁਰਹੁ
 ਨਹੋਇਨਹਿਗਨੇਹੋਪਾਹਨਕੋਠੋਗਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਮੇਸੁ
 ਨਿਮਮਨਾਮਜਮੁਨਰਕਲਜਨੇਹੋ੨੩੨ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਚੰਚਲਾਮਚਲੁਭਏਮਹਾਮਲੂਧੁਧਾਰੀਨਿਰਮਲਕੀਨੇਹੋ
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਜੋਨਿਕੋਅਜੋਨਿਭਏਕਾਲਸੇਅਕਾਲੁਕੋ
 ਅਮਰਪਦਦੀਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਹਉਮੇਖੋਇਹੋਇਰੇ
 ਨਤਿਰੁਟੀਤਿਥੋਨੀਪਾਗਿਆਪਾਪਚੀਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
 ਕਾਰਿਬਰਨਾਥਰਨੁਭਏਭੈਰੁਮਨਿਵਾਰਿਰੂਰਿਨਿਰਭੈਕੋਲੀ

ਨੈਪੈ॥੨੪॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਪਮਾਮਸਾਪਸਾਪਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਕਰਿਜੰਤਸੰਤਨਮਪੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਬਿਬੇ
 ਕੀਹੁਇਬਿਬੇਕੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮੈ॥
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਗਿਆਨੀਥਹਮਾਗਿਆਨੀਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਕਰਿਸਹਜਾਬਿਸਾਮੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲਧਾਮੈ॥
 ੨੫॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਬੈਰਨਿਰਬੈਰਭਏਪੁਰਨਬਹਾ
 ਗੁਰਸਰਬਮੈਜਨੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਭੁਦਨਿਰਭੇਦ
 ਭਏਦੁਬਿਧਾਬਿਧਿਨਿਖੇਪਖੇਦਾਬਿਨਸਾਨੈ॥ਗੁਰਮਤਿ

ਸਤਿਕਾਰਿਥਾਇਸਪਰਮਹੰਸਾਗਿਆਨਾਮੀਸਬੰਸਨਿਰਗੰਧਰੀਧੰ ੨੩੩
 ਠਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਰਮਭਰਮਖੋਏਆਸਮੇਨਿਰਾ
 ਸਹੁਇਥੀਸਵਾਸਉਰਿਆਨੇਹੋ॥੨੬॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਸਿੰਥਲਸਫਲਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਬਾਂਸਮੇਸੁਗੰਧੋ
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕੰਚਨੁਮਨੁਰਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਪਰਖ ੩
 ਅੰਧੋਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਾਲੂਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹੁਇਕਾ
 ਲਮੇਅਕਾਲਭਏਅਸਥਿਰਕੰਧੋਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਏਮਾਇਅਧੋਉਦਾਸਬਾਂਸਬੰਧਨਿਰ
 ਥੰਧੋ॥੨੭॥ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇ

ਸਸਿਘਰਿ ਸੁਰਪੂਰਨਿ ਜਪਧਰਿਆਏ ਹੋ ॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ
 ਮਨਮੀਨ ਭਿਥੋ ਨੀਪ ਸੰਗ ਭਿਥੁ ਟੀ ਉਲਟਿ ਪਿਸੁਖ ਸਾ
 ਗਰਸਮਾਏ ਹੋ ॥ ਭਿਥੁ ਨੁ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਪਦੁ ਗੀਮਿ
 ਤਾ ਕੋ ਨਿਸ਼੍ਠਰ ਅਪਾਰਧਾਰ ਅਮੀ ਅਚੁਆਏ ਹੋ ॥ ਚਕ
 ਵੀਚਕੋ ਗੋਰਚਾ ਭਿਥੁ ਅਨੰਦ ਮਈ ਕਦ ਲੀ ਕਮਲ
 ਥਿਮਲ ਜਲਛਾਏ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਗੁਗ ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਿਲੇ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਮਿਟੇ ਪੰਚ ਪਰ
 ਧਾਨੇ ਹੋ ॥ ਭਾਗੇ ਭੈ ਭਗਮ ਭੇਦ ਕਾਲੁ ਅਉ ਕਰਮ ਖੇਦ
 ਲੋਗ ਬੇਦ ਉਲਟਿ ਪਉਦੇ ਤਗੁਗ ਗਿਆਨੇ ਹੋ ॥ ਮਾਏ

ਆਮਉਥਹਮਸਮਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਿਅਨਹਦਰੁ ੩੩੪
 ਨਸੁਨਬਾਜਤਨੀਸਾਨੇਹੋਐਨਮਨਮਗਨਗਗਨ
 ਜਗਮਗਜੋਤਿਨਿਸੁਗਮਪਾਰਧਾਰਪਰਮਨਿਧਾਨੇਹੋ॥
 ੨੮॥ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਗ੍ਰਿਸਤੀਹੁਇਪਾਇਓਨਸਹਜਘਰੁ
 ਬਨਬਨਵਾਸਨਉਦਾਸਫਲੁਪਾਇਓ॥ਪਵ੍ਰਿਪ
 ਵ੍ਰਿਪੀਤਿਤਨਅਕਥਕਥਾਬਿਚਾਰੀਸਿਧਾਸਨਕੋਨ
 ਨਿਜਾਸਨਾਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ਜੋਗਾਧਿਆਨੁਪਾਰਨ
 ਕੋਨਾਬਨਦੇਖੇਨਨਾਬਜਗਿਭੋਗਪੂਜਾਕੋਨਾਮਗਹੁ
 ਗਹਾਇਓ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਕੋਨਾਮਹੀਮੇਵਟੇਵਟ॥

ਗੀਅਲਖਾਅਭੇਵਗੁਰਦੇਵਸਮਸ੍ਰਾਇਓਹੈ॥੩੦॥
 ਭਿਭੁਨਅਤੀਤਚਤੁਰਥਗੁਨਗੀਮਿਤਾਕੈਪੰਚਤਤ
 ਉਲੰਘਿਪਰਮਤਤਵਾਸੀਹੈ॥ਖਟਗਸਤਿ॥ਆਗਿਪੇ
 ਮਰਸਕਉਪਾਪਤਿਭੁਏਪੁਰਸੁਰਸਪਅਨਹਦ
 ਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਅਸਟਾਸਿਧਾਂਤਭੇਦਿਨਾਥਨਕੇ
 ਨਾਥਭੁਏਦਸਮਸਥਲਸੁਖਸਾਗਰਬਿਲਾਸੀਹੈ
 ॥ਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨੁਹੁਇਨਿਸ਼੍ਰੁਰੁਰੈਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿਗੁਰਪਰਚੇਉਦਾਸੀਹੈ॥੩੧॥ਦੁਬਿਧਾਨਿ
 ਵਾਰਿਅਥਰਨਹੁਇਬਰਨਾਬਿਖੇਪਾਂਚਪਰਪੰਚਨ

ਦਰਸਾਅਦਰਸਹੈ॥ ਪਰਮਪਾਰਸਗੁਰਪਰਸਿਪਾਰਸਭਏ ੩੩੫
 ਕਨਿਕਾਅਨਿਕਪਾਤੁਆਪਾਅਪਰਸਹੈ॥ ਨਵਦੁਆ
 ਰਪਾਰਥਹਮਾਸਨਸਿੰਘਾਸਨਮੇਨਿ ਸ਼ੁਰਸ਼ੁਰਨਿਰੁਚ
 ਤਨਅਨਰਸਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧੀਮਿਲੇਬੀਸੁਇਕ
 ਈਸਈਸਅਨੁਹਦਗਦਗਦਾਅਭੁਰਭੁਰਸਹੈ॥
 ੩੩॥ ਚਰਨਕਮਲਭੁਜਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਦਰ
 ਸਦਗਸਿਸਮਦਰਸਾਇਖਾਏਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿ
 ਅਨੁਹਦਾਲਿਵਲੀਨਭਏਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਪੁ
 ਰਛਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਬਾਸਿਹੈ॥ ਇਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਭ

ਏਅਤਅਸਚਰਜਮੇਹੋਰਤਹਿਰਾਏਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁ
 ਖਫਲਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦ
 ਕਹਤਨਆਏਹੈ॥੩੩॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਗੁਰਮਤਿ
 ਹੋਰਦੈਪਗਾਸੀਥੋਏਹੈਅਗਿਆਨਜਾਨੇਬਹਮ
 ਗਿਆਨੋਹੈਦੁਰਸਾਧਿਆਨਆਨਾਧਿਆਨ
 ਬਿਸਮਰਨਕੈਸਬਦੁਸੁਰਤਿਮੋਨਿਬਤਪਰਵਾਨੇ
 ਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਸਭਸਿਕਹੁਇਅਨਰਸਗਹਤਹੁਇਜੋਤੀ
 ਮੇਜੋਤਿਸਰੂਪਸੇਹਿਸੁਰਤਨੋਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇ
 ਬੀਸਾਇਕਈਸਈਸਪੁਰਨਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀਅ॥੦

ਨੇਪੈ॥੩੪॥ਰਮਰਮਕੋਟਿਥਹਮਾਂਰਕੋਨਿਵਾਸੁਜਾਸੁਮਾ੩੩੬
 ਨਸਅਉਤਾਰਧਾਰਿਦਰਸਾਦਿਖਾਏਪੈ॥ਜਾਕੋਓਅੰਕ०
 ਰਕੋਅਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪਕਾਰਸੀਮੁਖਸਬਦਗੁਰਸਿਖਨੁ
 ਸੁਨਾਏਪੈ॥ਜਾਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦਜਗਤਭਗਤਜਾਹਿ
 ਅਸਨਬਸਨਗੁਰਸਿਖਨੁਲਡਾਏਪੈ॥ਨਿਗਮਸੇਖਾ
 ਦਿਕਥਕਤਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਿਖਨੁ
 ਲਖਾਏਪੈ॥੧॥੩੫॥ਨਿਰਗੁਨਸੁਰਗੁਨਕੋਅਲਖਅ
 ਬਿਗਤਿਗਤਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪ੍ਰਗਟਾਏਪੈ॥ਸਰ
 ਗੁਨਸ੍ਰੀਗੁਰਦਰਸਕੋਧਿਆਨਰੂਪਅਕੁਲਅਕਾਲ

ਗੁਰਸਿਖਨੁ ਦਿਖਾਏ ਹੈ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਬਦਾ ਮਨ ਹਦ
 ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਗੁਰਸਿਖਨੁ ਸੁਨਾਏ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਾਮ
 ਲਨਿ ਹਕਾਮ ਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਮਧੁਕ ਰਿਗਤਿ ਲਪਟਾਏ ਹੈ
 ॥੨॥੩੬॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਬੋਲਿ ਹੁਇ ਚੰਬੇਲੀ ਗਤਿ
 ਮੁਲ ਸਾਖਾ ਪੜਕਾਰਿ ਥੀਥਿ ਧਿਥਿ ਬਾਰਹੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁ
 ਹਪ ਸੁਬਾਸ ਨਿਜ ਰੂਪ ਤਾਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰ ਕੋ
 ਉਪਾਰਹੋ ॥ ਤਿਲਿ ਮਿਲਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਕ
 ਰਿਆ ਪਾਏ ਹੋਇ ਹੈ ਫੁਲੇਲ ਮਹਕਾਰਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਰਗ ਮੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੀਤਿ ਸੰਸਾਰੀ ਹੁਇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਰ

ਉਪਕਾਰੋ॥੩॥੩॥ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮਗੁਰਬਿਰਖਾਬਿਰਧਾ੩੩॥
 ਗੁਮਲਕੰਦਸਾਖਾਪੜਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੋ॥ਤਮੇਨਿਜਗੁਪ
 ਗੁਰਸਿਖਫਲਕੋਪਗਾਸਥਾਸਨਾਸੁਥਾਸਅਓਸ੍ਵਾਦ
 ਉਪਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਗਸਿਕਹੁਇਰ॥
 ਖੇਚਰਨਾਮਤਸੰਸਾਰਕੋਉਧਾਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮ
 ਹਾਤਮਾਮਕਥਕਥਾਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇਮੇਨੇਮੇਨਮਸਕਾ
 ਰੋ॥੪॥੩੮॥ਬਰਨਬਰਨਬਹੁਬਰਨਗੋਬੀਸਜੇ
 ਸੇਏਕੈਹੀਬਰਨਦੁਹੇਦੁਸਜਗਜਾਨੀਅੰ॥ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਫਲਫੁਲਕੋਥਨਾਸਪਤੀਏਕੈਰੂਪਮਗਨਿ

ਸਰਬਮੇਸਮਾਨੀਐ॥ ਚਤੁਰਥਰਨਪਾਨਚੂਨਾਅਉਸੁ
 ਪਾਗੀਕਾਬਾਮਾਪਾਖੋਇਮਿਲੁਤਅਨੁਪਰੁਪਠਾਨੀਐ॥
 ਲੋਗਨਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈਕਾਰਸਬਦੁਸੁਗਤਿ
 ਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਐ॥੫॥੩੮॥ ਸੀਚਤਸਾਲਿਲਬ
 ਹੁਬਰਨਥਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਬਾਸਏਕੈਚੰਦਨਬ
 ਖਾਨੀਐ॥ ਪਰਥਤਾਬਿਖੈਉਤਪਤਿਹੁਇਅਸਟਧਤ
 ਪਾਗਸਪਗਸਿਏਕੈਕੈਚਨਕੈਜਾਨੀਐ॥ ਨਿਸਿਅੰਧਕਾ
 ਰਤਾਗਮੰਡਲਚਮਤਕਾਗਦਿਨਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਏਕੈ
 ਪਰਵਾਨੀਐ॥ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈਕ

ਰਸ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮਨੀ ਅੰ॥੬॥੪॥ ਜੈ ਸੇ ੩੩੮
 ਕੁਲ ਬੁਧੁ ਰਜਨ ਮੇਘ ਪਟ ਪਟਾ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗ ਸਮੇ
 ਅੰਤਰੁ ਨ ਪੀਅਸੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਨ ਅਛਤ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਸਾਹਿਤ
 ਅਹਿ ਬੰਕਤ ਨ ਸੁਧੋ ਬਿਲ ਪੇਸਤ ਹੁਇ ਜੀਅ ਸੇਅਤ
 ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੇ ਪਾਛੈ ਕੋ ਦੋਸਰ ਬ
 ਸੁਮੋਹ ਸੁਤ ਭੀ ਅਸੇ ਲੋਗ ਨ ਮੇਲੋਗ ਚਾਰਹੁ ਰਮੁਖ
 ਏਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਉਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਅੰ॥੭॥
 ੪੧॥ ਜੈ ਗਾਥਿ ਖੋਭੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਬਿਖੋ ਜੋਗ ਜਤਿ ਕੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੇ ਅਤਿ ਤੋਹੇ॥ ਗਿਆਨੁ ਬਿਖੋ

ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨਿ ਬਿਖੇ ਬੇਧੇ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਮਾਤਿਗ
 ਤਿਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਕੇ ਅਜੀਤ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਭਗਤਿ ਅਰੁ
 ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾਮਲਖ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੀਤਿ
 ਹੈ ॥ ਨਿਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਾਰਿ ਦੇ
 ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਪਾਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ੪੭
 ॥ ਕੰਚਤ ਕਟਾਛੁ ਦਿ ਬਿਦੇ ਹਦਿ ਬਿਦਿ ਸਾਟਿ ਹੁਇ ਦਿ
 ਬਿਜੋਤਿ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਦਿ ਬਿਦਿ ਸਟਾਤ ਕੋ ॥ ਸ ਬਦ ਬਿ
 ਬੇਕਟੇ ਕਪੂਰ ਗਟ ਹੁਇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅਨਹਦ ਗੀਮਿ ਉਨਾ
 ਨੀ ਕੇ ਮਤਾਤ ਕੋ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜ

ਤਪ੍ਰਮਰਸੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪ੍ਰਮਨੇਮਨਿਜਲਾਤਕੋਚਰਨਕ ੩੩੮
 ਮਲਦਲਸੰਪਟਮਧੁਪਗਤਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਮਧੁਪ ॥
 ਨਪਾਨਸਾਂਤਕੋ॥੮॥੪੩॥ਸੁਆਗਹਿਨਲਿਨੀਕਉਉ
 ਲਟਿਗਹਾਵੇਆਪੁਹਾਥਸੇਛਰਾਏਛਾਡੈਪਰਥਾਸਿਆਵ
 ਈ॥ਤੈਸੇਬਾਰੰਬਾਰਟੇਰਿਟੇਕ੍ਰਿਪਟੇਪਟੇਆਪਨੇਹੀਨਾ
 ਉਸੀਖਿਆਪਹਿਪੜਵਈ॥ਗਪੁਥੀਸੀਗਮਨਾਮੁਨ
 ਜਾਮਨੀਭਾਖਾਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਭਾਧਿਪ੍ਰਗਟਾਵ
 ਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਆ
 ਪਾਆਪੁਚੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਈ॥੧੦॥੪੪॥

ਵਿਸਟਿਮੇਦਰਸਦਰਸਮੇਦਿਸਟਿਵਿਗਵਿਸਟਿਦਰ
 ਸਮਦਰਸਗੁਰਾਧਿਆਨਹੈ॥ ਸਬਦਮੇਸੁਰਤਿਸੁਰ
 ਤਿਮੇਸਬਦੁਪਨਿਸਬਦਸੁਰਤਿਅਗਮਿਤਿਗੁਰਗਿ
 ਆਨਹੈ॥ ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕਰਨੀਕੋਪ੍ਰਗਟਤਪ੍ਰੇਮਰ
 ਸਗੁਰਮਤਿਗਤਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿਰਥਾਨਹੈ॥ ਪ੍ਰੰਤੂਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਥੀਸਕੋਬਰਤਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਇਕਈ
 ਸਮੇਨਿਧਾਨਹੈ॥ ੧੧॥ ੪੫॥ ਮਨਬਚਕਮਹੁਇਇਕੜ
 ਛੜਪਤਿਭਏਸਹਜਸਿੰਘਾਸਨਕੋਅਬਨਿਹਰ
 ਲਰਜਹੈ॥ ਸਤਅਉਸੰਤੋਖਦਾਇਆਪਗੁਅਰਥ॥

ਲਿਖਿ ਚਪਕਵਾਨ ਕੀ ਏਗੁ ਮਤਿ ਸਾਜਹੈ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰ ੩੪੦
 ਥਾ ਅਉਸਰ ਬਨਿ ਪਾਨ ਸਤ੍ਰਾ ਸਿਵਨ ਗਰੀਸੁ ਬਾਸੁ ਕੋਟਿ ਛੁ
 ਬਿਛਾਜਹੈ ॥ ਰਾਜਨੀਤਿ ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੇ ਸੁ
 ਖਪੁਰਨ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਸਬ ਕਾਜਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ੪੬ ॥
 ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਾਇਏ ਕੜਗੀ ਮਿਤਾਢੀ
 ਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੁਪਿ ਪਾਈਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਪਿ ਸਾਪਿ
 ਅਗਮ ਅਗਾਪਿ ਕਥਾ ਅੰਤਰਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਨਿਰੰਤਰੀਜ
 ਤਾਈਹੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਲਪਾਨ ਪਤਿਗਤਿ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸੀਪਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੀ ਲਿਵਲਾਈਹੈ ॥ ਦਰਮਨ ਦਰ

ਸਾਅਉਜੰਤ੍ਰਪੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਬਿਧਿਓਤਿਪੋਤਿਸੁਤਿਏਕੋਦੁਬਿ
 ਧਾਮਿਟਾਈਹੈ॥ ੧੩॥੪੭॥ ਚਰਨਸਰਨਿਮਨਬਰ
 ਮਹੁਇਏਕਤਨਤ੍ਰਿਭਵਨਗਤਿਅਲਖਲਖਾਈਹੈ
 ॥ ਮਨਬਚਕਮਕਰਮਮਨਬਚਨਕੈਬਚਨਕਰਮਮਨ
 ਉਨਮਨੀਛਾਈਹੈ॥ ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਕਰਨੀਜਿਉ
 ਗੁਰਮਹੂਆਕਾਮਾਦਨਿਸੁਗਮਪਾਰਪਾਰਭਾਠੀਕੈਚੁਆ
 ਈਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਮੀਪ੍ਰਤਨਿਧਾਨਿਪਾਨਪੂਰਨਹੋਇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੇਸਹਜਸਮਾਈਹੈ॥ ੧੪॥੪੮॥ ਬਿ
 ਥਿਧਿਬਿਰਖਬਲੀਫੁਲਫੂਲਮੂਲਸਾਖਾਰਚਨਚ

ਰਿਤਾਚਿਤਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਫਲਬਹੁਬਿਧਿ ੩੪੧
 ਸ੍ਵਾਰਤਾਬਰਨਫੂਲਬਾਸਨਾਬਿਥਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨ
 ਮੂਲਬਰਨਬਰਨਸਾਬਰਨਬਰਨਪਤ੍ਰਸੁਗੁਨਅਚਾਰਹੈ
 ॥ ਬਿਥਿਥਿਥਿਬਨਾਸਪਤਿਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜੇਸੇਸਕਲਸੰ
 ਸਾਰਾਬਿਖੇਏਕੋਏਕੀਕਾਰਹੈ॥ ੧੫॥ ੪੮॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰ
 ਧਿਅਿਲੇਵਿਸਟਿਦਰਸਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਲਿ
 ਵਲਾਈਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਅਿਲੇਸਬਦੁਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਸੁਧਿਪਾਈਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਅਿਲੇ
 ਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵਕਹੁਇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕਮਕਰਨੀਕਮਾਈਹੈ॥

ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਕਰਨੀਸੁਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਸਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੬॥੫੧॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਪਿਆਨਲਿਵਟੇਕੰਕਾਰ
 ਕੈਅਕਾਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨਲਿਵਨਿਰੰਕਾਰਓਅੰਕਾਰਬਿਬਿਧਿਥਿ
 ਬਿਥਾਰਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਸ੍ਵਾਮੀਸੈਵੰਸੇਵ
 ਸੇਵਕਹੁਟਿਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਅਚਾਰਹੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਪ੍ਰਮਦਭੁਤਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨੇ
 ਤਨਮਨਮਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੧੭॥੫੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮ

ਨਬਚਕ ਰਮਾਇਕ ਤੁਭ ਏਅੰਗ ਅੰਗਾ ਬਿਸਮ ਸਬੰਗ ਮੇਸਮਾ ੩੪੭
 ਏਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਮੰਦੋ ਨਰ ਸਨਾ ਬਕ
 ਤੁਭ ਏਕ ਹਤਨੁ ਆਏਹੈ ਜਗ ਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਆਤਿ
 ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਲੋਚਨ ਚਕ ਤੁਭ ਏਹੇ ਰਤ ਹਿਰਾ ਏਹੈ ਰਾ
 ਗਨਾ ਦਥਾ ਦਾ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨ ਸੁਗਤਿ
 ਬਿਲੋ ਬਿਲੋ ਬਿਲਾ ਏਹੈ ॥੧੮॥ ਪਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਬ
 ਚਕ ਰਮਾਇਕ ਤੁਭ ਏਪੁਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾ ਏਹੈ ਪ੍ਰਭ
 ਚਨੇ ਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਰਸ ਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਸ੍ਵਨ ਸਬਦ ਸੁਰ
 ਤਿਗੰਧ ਰਸ ਪਾਏਹੈ ਰਸਨਾ ਮੇਰ ਸਗੰਧ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮੇ

ਲਨਾਸਬਾਸੁਰਸਸੁਤਿਸਬਦਲਖਾਏਹੈ॥ ਰੋਮਰੋਮਰਸ
 ਨਾਸਵਨਾਵਿਗਨਾਸਕੋਟਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਪ੍ਰੰਪ੍ਰਾਨਮੇਜ
 ਤਾਏਹੈ॥੧੮॥੫੩॥ਪੁਰਨਥਹਮਆਪਆਪਨਹੀਆ
 ਪੁਸਾਜਿਆਪਨੁਗਚਿਓਨਾਉਆਪਹੀਬੀਚਾਰਕੋ॥
 ਆਦਿਗੁਰਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੈਕਹਾਏਓਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਚਨਾਮਕਾਰਓਮੰਕਾਰਕੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਵੈਭੇਦਗੁਰਮੁਖਿਲੀਲਾਪਾਰੀਅਨਿਕਾਅਉਤਾ
 ਰਕੋ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਮਉਗੋਬਿੰਦਗੁਰਏਕਾਮੇਕਓਤਿਪੋ
 ਤਿਸੁਤਗਾਤਿਅੰਬਰਉਚਾਰਕੋ॥੨੦॥੫੪॥ਜੈਸੇਬੀ

ਜਥੇ ਏਹੋਤਾਬਿਰਖਾਬਿਬਾਰਗੁਪੁਰਨਥਹਮਨਿਰੰਕਾਰਏ ੩੪੩
 ਕੰਕਾਰਹੈਯੈਸੇਏਕਾਬਿਰਖਸੈਹੋਤਹੈਅਨੇਕਫਲਤੈਸੇ
 ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਅਕਾਰਹੈਦਰਸਾਧਿਆਨਗੁਰ
 ਸਬਦਾਗਿਆਨਗੁਰਨਿਰਗੁਨਸੁਰਗੁਨਥਹਮਬੀਚਾ
 ਰਹੈਗਿਆਨਪਿਆਨਥਹਮਸਥਾਨਸਾਵਧਾਨਸਾਪਸੀ
 ਗਤਿਪਤੰਗਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਾਰਹੈ॥੧॥੫੫॥ਫਲਫੂਲ
 ਮੂਲਫਲਮੂਲਫਲਫਲਮੂਲਆਦਿਪਰਮਾਦਿਅਰੁ
 ਅੰਤਕੋਅਨੰਤਹੈਪਿਤਸੁਤਸੁਤਪਿਤਸੁਤਪਿਤਪਿਤਸੁ
 ਤਉਤਪਾਤਿਗਤਿਅਤਿਗੁਰੂਮੂਲਮੰਤਹੈਪਾਥਿਕਥਸੇਰਾ

ਕੋਨਿਬੇਗਾਜਿਉਨਿਕਸਥੇਠਾਇਤਉਤਵਾਰਪਾਰਸਰਿਤਾ
 ਸਿਖੰਤਹੈ॥ਪੂਰਨਬਹਮਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮ
 ਬਿਗਤਿਗਤਿਸਿਮਰਤਸਿਖਸੰਤਹੈ॥੧੨॥੫੬॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੰਥਗਹੇਜਮਪੁਰਪੰਥਮੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸੰਗਪੰਚਦੂਤ
 ਸੀਗਿਤਿਆਗੇਹੈ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਰਮਭਰਮਖੈ
 ਦਰਸਅਕਾਲਕਾਲਕੰਟਕਭੈਭਾਗੇਹੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਵੇ
 ਸਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਮੂਰਛਤਮਨਜਾ
 ਗੇਹੈ॥ਕੰਚਤਕਟਾਛੁਪਾਸਰਬਨਿਧਾਨਪਾਏਜਿਓ
 ਨਮੁਕਤਿਗੁਰਗਿਆਨਲਿਵਲੁਗੇਹੈ॥੧੩॥੫੭॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸਕਲ ਪੰਥ ਸਕਲ ਦਰਸਹੁ ੩੪੪
 ਰਦਰਸ ਅਪੀਨ ਪੈਸੁ ਗੁਰ ਸਰਬ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ
 ਚਾਹੈ ਬੇਦ ਬਹਮਾਦਿ ਕਸਬ ਦਾ ਲਿਵਲੀਨ ਪੈਸਰ
 ਥਾਗਿ ਆਨ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੇਸਰ ਬਨਿ ਪਾ
 ਨ ਗੁਰ ਸ਼ਿਪਾ ਜਲ ਮੀਨ ਪੈਸੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਮੈਭੋਗੀ
 ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਪੈ
 ॥੨੪॥੫੮॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗ
 ਤਿ ਸੁਖ ਮਨਾ ਸੰਗ ਮਕੈ ਬਹਮ ਸਬਾਨ ਕੈ ॥ ਸਾਗਰ ਸਾਲਿ
 ਲਗਾਹਿ ਗਗਨ ਘਟਾਘਮੀ ਰਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਲਗਨ

ਗੁਰਗਿਆਨਪੈਰੋਜੋਤਿਮੈਜੋਤੀਸਭੁਪਦਮਨੀਚਮਤਕਾ
 ਗਗਨਜਤਮਨਹਦਸਬਦਨੀਸਾਨੁਪੈਰੋਨਿਝਗਅਪਾਰ
 ਪਾਰਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਸੇਵਕਸਕਲਫਲਸਰਬਨਿ
 ਪਾਨਪੈਰੋ੨੫॥੫੮॥ਏਗਨਮੈਲੋਗਾਚਰਬੇਦਨਮੈਬੇ
 ਦਬੀਚਾਰਲੋਗਬੀਸਾਇਕਈਸਗੁਰਗਿਆਨਪੈਰੋਜੋ
 ਗਮੈਨਜੋਗਭੋਗਮੈਨਖਲਪਾਨਜੋਗਭੋਗਤੀਤਉਨਮ
 ਨਉਨਮਾਨੁਪੈਰੋਵਿਸਾਟਿਦਰਸਾਧਿਆਨਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਗਿਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਲੁਖਪ੍ਰੇਮਪਰਮ
 ਨਿਪਾਨੁਪੈਰੋਮਨਬਚਕਮਸ੍ਰਮਸਾਧਨਾਧ੍ਰਮਕਮਹਾ

ਗੁਖਸੁਖਸਰਬੋਤਿਮਾਨਿ ਦਾਨਹੈ॥੨੬॥੬॥ਸਬਦ ੩੪੫
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਧਾਵਤਬਰਜਰਖੇਨਿਹਚਲਮਤਿਮਨ
 ਉਨਮਨਭੀਨਹੈ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਗਤਿਆਤਮਤਰੰਗ
 ਰੰਗਪਰਮਦਭੁਤਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸ
 ਨਿਗੋਲਕਰਤਨਪਨਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨ
 ਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿ
 ਲੇਸੋਰੀਹੋਸੋਏਕਾਮੇਕਾਆਪਾਆਪਚੀਨਹੈ॥੨੭॥੬੭
 ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਅਵਗਾਹਨਬਿਮਲਮਤਿਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਸਮ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਦਿਬਜੋਤਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਨਭੈਅ
 ਭਿਆਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬ
 ਦਸੁਗਤਿਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਗਸਿਕਹੁਇਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਬਿਸਮਾਥਿਯੁ॥
 ਸਹੈ॥੨੮॥੬੨॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸਤਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀ
 ਮਿਲੇਘਾਟਘਟਕਾਸਜਲੁਅੰਤਿਗਿਧਿਆਨੁਹੈ॥ ਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਜੰਤ੍ਰਪਾਨਿਜੰਤ੍ਰੀਉਨਮ
 ਨਉਨਮਾਨਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕਤਭਏਤ
 ਨਤ੍ਰਿਭਵਨਗਤਿਗੀਮਤਾਗਿਆਨੁਹੈ॥ ਏਕਾਮਉਅਨੇ

ਕਮੇਕਥਹਮਾਥਿਥੇਕਟੇਕਸੋੜਸਰਤਾਸਮੁੰਦਾਆਤਮਸ ੩੪੬
 ਮਾਨਹੈ॥੨੮॥੬੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕੜ
 ਭਏਪਰਮਦਭਾਤਿਗਤਿਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥ਅੰਤਰਿਧਿ
 ਮਾਨਦਿਥਿਜੋਤਿਕੋਉਦੇਤੁਭਾਇਓਤਿਭਵਨਰੂਪਪਟ
 ਅੰਤਰਿਦਿਖਾਏਹੈ॥ਪਰਮਨਿਪਾਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾ
 ਸੁਭਾਇਓਗੀਮਤਾੜਿਕਾਲਗਤਿਜਤਨਜਤਾਏਹੈ॥
 ਆਤਮਤਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮਧੁਪਾਨਮਤਅਕਥਕਥਾਥਿਨੋ
 ਦਹੋਰਤੁਹਿਰਾਏਹੈ॥੩੦॥੬੪॥ਬਿਨੁਗਸਰ ਸਨਾਬ
 ਕਤਹੀਬਹੁਤੁਥਾਤੈਪ੍ਰੇਮਰਸਿਥਾਸਿਭਏਮੋਨਿਥਤਲੀ

ਨਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਮਨੋ ਦਾ ਅੰਤ ਰਿਧਿ
 ਆਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦੁਤੀ ਆਨ ਚੀਨ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਸਹ ਜਸ ਮਾ
 ਧੀ ਅਨੁਹ ਦਾ ਲਿਵ ਦੁਤੀ ਆਸ ਬਦ ਸਵਨੰਤ ਰਿਨ ਕੀ
 ਨਹੈ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇ ਹਜ ਗਜੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਭਏ ਭੀ
 ਭਵਨ ਅਉ ਭੀ ਕਾਲਗੀ ਮਿਤਾ ਪ੍ਰਥੀ ਨਹੈ ॥੩੧॥੬੫॥
 ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਤਾਮਿਲ ਤਾਮਰ ਗਜਾ ਹੋਤ ਕੋਟਿ ਅਰਗ
 ਜਾਮਿਲਿ ਬਿਸਮ ਸੁਥਾ ਸਕੈ ਸਕਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਕਾਮਲ
 ਬੀਖੇ ਸਮਾਤ ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਾਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸਕੈ ਸਰ
 ਬਾਨਿਧਾਨ ਮਿਲਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੋਟਿ ਕਾਨਿਧਾਨੁ

ਇਚਕੁਤਾਬਿਲਾਸਕੋ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗੰ ੩੪੭
 ਧਿਬੋਧਿਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਰਿਅਨਭੈਅਭਿਆਸਕੋ ੩੪੮
 ੬॥ਰਤਨਪਾਰਖੀਮਲਿਰਤਨਪਰੀਖਾਹੋਤਗੁਰਮੁਖਿਹਾਟ
 ਸਾਟਰਤਨਾਥਿਉਹਾਰੋਅਨਕਹੀਗਾਅਸੋਲਮਨਿਮੁ
 ਕਤਾਹਲਕੈਗਾਹਕਲਾਭਲਭਤਿਅਪਾਰੋਅਬਦਸੁਰ
 ਤਿਅਵਗਾਹਨਾਬਿਸਾਹਨਕੈਪ੍ਰੇਮਨਿਧਾਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਦ
 ਆਰੋਗੁਰਸਿਖਸਾਧਿਮਲਿਸੰਗਮਸਮਾਗਮਕੋਮਾਇ
 ਅਮੇਉਦਾਸਭਵਤਰਤਸੰਸਾਰੋ ੩੪੯॥ਚਰਨਕ
 ਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿਤਹਾਇਨਿਜਪਰਿਸਹਜਸਮਾਧਿ

ਲਿਵਲਾਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਗੁ
 ਰਮਾਤਿ ਰਿੰਜ ਗਮ ਗਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕ
 ਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਭ
 ਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਾਇ
 ਆਮੇਉ ਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੈ ॥੩੪॥੬੮॥
 ਜੈ ਸੇਨ ਉਭਰਤ ਸੈ ਜੇਈ ਨਿਕ ਸੇਸੇਈ ਭਲੇ ਬੁਧਿਗ
 ਏ ਪਾਛੇ ਪਛਿਤਾਇ ਭਗਿ ਜਾਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇਘਰ ਲਾਗੇ
 ਗਿ ਜੇਈ ਬਚੈ ਸੇਈ ਭਲੇ ਜਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਬਸੁਨ
 ਬਸਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇਚੇਰ ਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੇਈ ਰਹੈ ਸੇਈ ਭਲੇ

ਜਾਇਗਏਗੀਤੋਘਰਦੇਖੋਉਨਿਪ੍ਰਾਤਹੋ॥ ਤੈਸੇਅੰਤਕਾਲ ੩੪੮
 ਗੁਰਚਰਨਸਾਗਨਿਆਵੈਪਾਵੈਮੋਖਪਦਵੀਨਤਰੁਥਿਲ
 ਲਾਤਹੋ॥ ੩੫॥ ੬੮॥ ਅੰਤਕਾਲਏਕਘਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕੈਸ
 ਤੀਹੋਇਥੀਨਿਥੀਨਿਕਹਤਹੋਸਕਲੁਸੰਸਾਰਜੀ॥ ਅੰਤਕਾ
 ਲਏਕਘਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕੈਜੋਧਾਜੂਝੇਇਤਉਤਜਤਕ
 ਤਹੋਤਜੈਜੈਕਾਰਜੀ॥ ਅੰਤਕਾਲਏਕਘਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕੈ
 ਚੋਰਮਰੈਫਾਸੀਕੈਸੂਰੀਚਫਾਏਜਗੇਮੋਧਿਕਾਰਜੀ॥ ਤੈ
 ਸੇਦੁਗਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਕੈਅਸਾਪਸਾਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾ
 ਵਗਾਤਿਮਾਨਸਾਅਉਤਾਰਜੀ॥ ੩੬॥ ੭੦॥ ਅਮਾਦਿ

ਕੋਅਨਾਦਮਰੁਅੰਤਕੋਅਨੰਤਮਤਿਪਾਰਕੋਅਪਾਰਨਾਮਥਾ
 ਹਥਾਹਪਾਈਹੋਅਮਤਿਕੋਅਮਿਤਿਅਰੁਸੰਖਾਕੋਅਸੰਖਪੁਨਿ
 ਲੇਖਕੋਅਲੇਖਨਹੀਤੋਲਕੇਤੁਲਾਈਹੋਅਰਧਉਰਧਪਰ
 ਜੰਤਕੋਅਪਾਰਜੰਤਅਗਮਅਗੋਚਰਨਮੋਲਕੋਮੂਲਾ
 ਈਹੋਪਰਮਤਭੂਤਾਮਸਚਰਜਾਬਿਸਮਾਅਤਿਅਥਿਗ
 ਤਗਤਸਤਿਗੁਰਕੀਬਡਾਈਹੋ॥੩॥੧॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁ
 ਰਤੀਰਥਪੁਰਥਕੋਟਿਦੇਬੀਦੇਵਸੇਵਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਹੋ
 ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾਸਕਲਫਲਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿ
 ਧਿਅਵਤਾਰਾਮਰਨਹੋ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਨਾਮਨਿਹਕਾ

ਮਧਮਭਗਤਿਜੁਗਤਿਕਾਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹੈ॥ਚਕਨਸਰਨਿਭੁ ੩੪੯
 ਰਮਹਿਮਾਅਗਾਪਿਬੋਪਿਹਰਨਭਰਨਗਤਿਕਾਰਨਕਰਨਹੈ॥
 ੩੮॥੧੨॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕੋਰਮਮਹਿਮਾਮਨੰਤਮਗ
 ਮਾਮਪਾਰਗੁਰਮਹਿਮਾਨਿਧਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕੋਬੋਲ
 ਕੋਨੋਤੋਲਮੇਲਸੀਗੁਰਸਬਦਾਅਗਿਮਿਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆ
 ਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕਾਵਿਸਟਿਵਿਸਟਿਤਰੈਸੀਗੁਰ
 ਕਟਾਛਾਪਿਪਾਕੋਨਪਰਮਾਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕਪਲਸੰਗ
 ਰੰਗਰਸਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਬਾਨਹੈ॥੩੯॥੧੩
 ॥ਬਰਨਬਰਨਬਹੁਬਰਨਪਟਾਪਮੰਡਬਸੁਧਾਬਿਗਜ

ਮਾਨਬਰਖਾਅਨੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰਨਹੁਇਪਛੁਲਿਤਬਰ
 ਸਪਤੀਬਰਨਬਰਨਫਲਫੁਲਮੁਲਕੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰ
 ਨਖਗਾਥਿਥਿਧਿਭਾਖਾਪ੍ਰਗਾਸਕੁਸਮਸੁਰੀਧਪਉਨਗਉਨ
 ਸੀਤਮੰਦਕੋ॥ ਰਵਨਗਵਨਜਲਬਲਤ੍ਰਿਨਸੋਭਾਨਿਧਿਸ
 ਫਲਹੁਇਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਕੋ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਚੀਟੀ
 ਕੈਉਦਗਥਿਖੋਸਤੀਸਮਾਇਕੋਸੇਅਤੁਲਪਹਾਰਭਾਕਉ
 ਗੀਨਉਠਾਵਈ॥ ਮਾਛਰਕੇਰੰਗਨਮਰਤੁਹੋਬਾਸਕਨਾਉਮ
 ਕਰੀਨਚੀਤੈਜੀਸਰਿਨਪੁਜਾਵਈ॥ ਤਮਚਰਉਰਤਨਪ
 ਹੁਚੈਅਕਾਸਬਾਸਮੁਸਾਤਉਨਪੇਰਤਸਮੁੰਦਪਾਰਪਾਵਈ

੩

॥ ਤੈਸੇ ਪਿਆਪੇ ਮਨੇ ਮਾਮਗ ਮਾਮਗਾ ਪਿਥੋ ਪਿਥੁ ਰਮੁ ਖਿਸਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਗਗਜਿ ਉਥੁੰਦੁ ਹੁਇ ਸਮਾਵਈ ॥ ੪੧ ॥ ੭੫ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਅ
 ਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਾਤਮਤ ਰੰਗ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਲਹਿਰ
 ਹੋ ॥ ਮਗਮਾ ਮਥਾਹਿ ਮਾਹਿ ਮਪਗਮ ਪਾਗਮਾਤਿ ਰਤਨ ਮੁ
 ਗਾਸਨਿ ਪਿਪੁਰਨ ਗਹਿਰੇ ਹੋ ॥ ਸਮਰਜੀਵਾ ਕੁਨ ਗਾਹਕ ਚੰ
 ਹ ਕਸੀਤ ਨਿਸਿਦਿਨ ਘਟਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਹਿਰੇ ॥ ਸ੍ਵਾਤਥੁੰ
 ਦਬਰਖਾਜਿ ਉਗਵਨ ਘਟਾਘਮੰਡੋਤ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਉ
 ਨਰਨਰਹ ਰਹੇ ॥ ੪੨ ॥ ੭੬ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਜੋਤਿ
 ਕੋ ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਭਿਤਵਨ ਅਉ ਭਿਕਾਲਾ ਅੰਤਰਿ ਦਿਖਾਏ

ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮਾ ਤਿਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਮਕਥ ਕਥਾ ਬਿ
 ਨਿਦਾ ਮਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਨਿਝਗਾਮ
 ਰਧਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਗ ਸਿਕਹਾਏ ਅਪੀ ਅਪੀ ਆਏ ਹੈ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਸੋਹਿ ਸੋ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਸ
 ਗਰਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੪੩॥ ੧੧॥ ਮਾਧਿ ਕੋ ਬਿਅਧਿ ਕੋ ਉਪਾਧਿ
 ਕੋ ਝਿਦੋ ਖਹੁ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਬੇਦ ਪੇਲੈ ਆਏ ਹੈ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਪੇਖਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟੇ ਜੋ ਨਿਜ ਮਭੇ ਨਿਵ
 ਗੇ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੇਪਨ
 ਕੈ ਦੀਖਿ ਮਾਸੀਖਿ ਮਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਅਭਿਖਧ ਖਵਾਏ ਹੈ॥

੩੫

ਕਰਮਭਰਮਖੋਏਧਾਵਤਥਰਜਰਾਖੋਨਿਹਚਲਮਾਤਿਸੁਖਸ ੩੫੭
 ਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੪੪॥੭੮॥ਬੋਹਿਬਪਵੇਸਭਏਨਿਰਭੈਉਇ
 ਪਾਰਗਾਮੀਬੋਹਿਬਸਮੀਪਬੁਭਮਰਤਅਭਾਗੇਹੈ॥ਚੰਦਨਸ
 ਮੀਪਦੁਮਰੀਧਸੁਗੀਧੋਹਿਦੁਰੰਤਰਤਰਕੀਧਮਾਰਤਨਲਗੇ
 ਹੈ॥ਸਿਹਜਾਸੀਜੋਗਭੋਗਨਾਰਿਗਰਹਾਰਿਹੋਤਪੁਰਖਾਬਿਦੇਸ
 ਕਲਦੀਪਕਨਜਾਗੇਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਿਮਰਨ
 ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਲਾਅਨੁਗਾਗੇਹੈ॥
 ੪੫॥੭੮॥ਚਰਨਕਮਲਕੋਮਾਤਮੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਤਿ
 ਅਸਚਰਜਮੇਨਮੇਨਮੇਨਮਹੈ॥ਕੀਮਲਕੀਮਲਤਾਅਉ

ਸੀਤਲਸੀਤਲਤਾਕੋਥਾਸਨਾਸੁਥਾਸੁਤਾਸੁਦਤੀਅਨ
 ਸਮਹੋਸਹਜਸਮਾਪਿਨਿਜਾਮਾਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਸ੍ਵਾਦ
 ਬਿਸਮਾਦਰਸਗੀਮਤਾਮਗਮਹੋਪਕੈਅਨੁਪਰੁਪਮਨ
 ਮਨਸਾਥਕਤਾਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮੇਬਿਸਮਹੋ॥
 ੬॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਸਬਦਾਮਗਾਪਿਥੋਪਿਆਥਿ
 ਗਤਿਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮਹੋਦਰਸਾਪਿਆਨਅਰੁਸ
 ਥਦਾਗੀਆਨਾਭਿਵਰੁਪਤਪ੍ਰਗਟਠਟਪੂਰਨਥਹਮਹੋਨਿਰ
 ਕੁਨਸਰਗੁਨਕੁਸਮਾਵਲੀਸੁਰੀਪਸੰਪਿਏਕਾਅਉਅਨੇਕ
 ਰੁਪਗੀਮਿਤਾਮਗਮਹੋਪਰਮਦਭੁਤਾਮਸੁਰਜੇਅਸਚਰਜ

ਮੇਅਕਾਥਕਾਥਾਮਲਖਬਿਸਮੇਬਿਸਮਹੈ॥੪੭॥੮੧॥ਸਤਿ ੩੫੭
 ਗੁਰਦਗਸਿਧਿਆਨਗਿਆਨਅੰਜਨਕੋਮਿਤ੍ਰਸਤੁਤਾਨਿ
 ਵਾਰੀਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਾਆਦਿਕ
 ਉਅਦੇਸਉਸਤਤਿਨਿਦਾਮੇਟਰੀਮਿਤਾਅਗਮਹੈ॥ਚਰ
 ਨਸਰਨਿਗਹੇਧਾਵਤਬਗਜਿਗਖੇਆਸਾਮਨਸਾਥਕਤ
 ਸਫਲਜਨਮਹੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗ
 ਤਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰਮਕਰਮਹੈ॥੪੮॥੮੨॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਮਲਖਾਅਭੇਵਗਤਿਸਾਵਧਾਨਸਾਧਸੀਗਿ
 ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ॥ਅਤਿਤੁਖਨੀਤਿਗੀਤਿਪਾਗਸਕਰੈਮਨੁਰਬ ॥

ਸੁਮੇਸੁਬਾਸੁਦੈਕਪਾੜਹਿਸੁਪਾੜਕੈ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਪਾਵ
 ਨਪਵਿੜਕੀਨੇਪਾਗਸਮਨੂਰਬਾਸੁਬਾਸੈਦੁਮਜਾੜਕੈ॥
 ਸਰਤਾਸਮੁੰਦਸਾਪਸੀਗਿਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜੀਅਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੰ
 ਜੈਮੋਹਿਕੰਠਛੇਦਚਾੜਕੈ॥੪੯॥੮੩॥ਬੀਸਕੇਬਰਤਮਾ
 ਨਭਏਨਸੁੱਬਾਸੁਹੇਮਨਭਏਮਨੂਰਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨਹੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਪੰਥਾਏਕਈਸਕੇਬਰਤਮਾਨੁਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸੁ
 ਬਾਸੈਦੁਮਾਨਹੈ॥ਕੰਚਨਮਨੂਰਹੋਇਪਾਗਸਪਰਸਕੇਇ
 ਪਾਗਸਮਨੂਰਕਰੈਅਓਰਨਉਗਮਾਨ੍ਹਿਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸਾਪ
 ਸੀਗਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੀਤ੍ਰਿਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖ

ਜਾਨਿਐ॥੫੦॥੮੪॥ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਭਈਨਿਹਚਲਮਤਿ ੩੫੩
 ਮਨਉਨਮਾਨਲਿਵਸਹਜਸਮਾਏਐ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਮ
 ਰਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪਰਮਦਭੁਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਉਪਜਾਏ
 ਐ॥ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗਿਰੰਗਹੋਇਤੰਬੋਲਗਸਪਾਰਸਪ
 ਰਸਿਧਾਤੁਕੰਚਨਾਦਿਖਾਏਐ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸੰਧਿਥਾਸਨਸੁ
 ਥਾਸੁਤਾਸਮਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਐ॥੫੧॥
 ੮੫॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹਾਇਅਕਥ
 ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਐ॥ਗੀਆਨਾਧਿਆਨਸਿਆ
 ਨਸਿਮਰਨਾਥਿਸਮਰਨਕੈਥਿਸਮਾਬਿਦੇਹਥਿਸਮਾਦ

ਬਿਸਮਾਏ ਹੋ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅਨੰਤ ਭਏ
 ਥਾਹ ਕੋ ਅਥਾਹ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ
 ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸੋਧੀ ਸੋਈ ਦੀਪਕ ਸੋਈ ਪਕ ਜਗਾਏ
 ਹੋ ॥ ੫੨ ॥ ੮੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਸਿਖ
 ਤਾ ਚਰਨ ਸਟ ਨਿਜ ਗਤੁ ਚਲਿ ਆਵਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆ
 ਗਿਆ ਸਤਿਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੈ ਸਿਖੁ ਆਗਿਆ ਤਾਹਿ ਸਕਲ
 ਸੰਸਾਰ ਹਿਤ ਵਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪਾਨ ਪੁਜਾ ਕ
 ਰੈ ਸਿਖੁ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਅਗੁ ਭਾਗ ਲਿਵਲਾ ਵਈ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੀਖ ਆਦਿ ਖਿਆਹਿ ਰਦੈ ਪਵੇ ਸਜਾਹਿ ਤਾ ਕੀ ਸੀਖ

ਸੁਨਤ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥੫੩॥੮੭॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ੩੫੪
 ਰੰਗ ਮੇਰੰਗੀ ਲੇਤੁ ਏਥਾ ਰੁਨੀ ਬਿਗੀ ਪਰੀਗ ਸੰਗੀ ਮਿਲੇ ਗੰਗੇ ॥
 ਸੁਰਸਿਰੀ ਸੰਗ ਮਹਾਇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਿਵ ਸਾਗਰ ਅਥਾ
 ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗੀ ਸੰਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਾਮ ਲੁਖ ਕੰਦ ਨਿਹਚ
 ਲ ਚਿਤ ਦਰਸਨ ਸੇਭਾ ਨਿਪਿਲਾ ਹਿਰਤ ਰੰਗੇ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦ ਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਾਗੀਆ ਨਾਮੀ ਸਹੀ ਸਗਤਿ
 ਸੁਮਾਤਿ ਸੁਖੰਗੇ ॥੫੪॥੮੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਦੁ
 ਬਿਧਾ ਭਗਮ ਖੋਇ ਚਰਨ ਸਗਨਿਗ ਹੇ ਨਿਜ ਪਾਗਿਆ ਏਹੈ
 ॥ ਦਰਸਦਗ ਸਿਦੀ ਬਿਦ੍ਵਿਸਾਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕ

ਟਾਛਕੈ ਅਮਰਪਦਪਾਏਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਨਿਝ
 ਰ ਨਰਨਾ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਵਉ ਨਮਨ ਛਾਏਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ
 ਕਮਹਾਇ ਇਕਤ੍ਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਮਨੇ ਮਾਥਿ ਸਮਾਥਿ ਸ੍ਵਾ
 ਸਉਪ ਜਾਏਹੈ॥ ੫੫॥ ੮੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪਾ ਪਾਇ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬਿਸਮਾਥਿ ਦੇਹ ਗੋਹ ਸਮਤ ਸੁਭਾਉਹੈ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਮਨ ਚਕੁ ਸੁਗਾ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ
 ਚਿਤਾ ਚਾਉਹੈ॥ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋ ਗਤੁ ਗਲੇ ਗਬੇ ਦੁਗਿ ਮਲ
 ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋਗਾ ਅਨੰਦ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾਉਹੈ॥ ਲੋਸ
 ਟ ਕਨਿਕਾ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਗਨਿ ਜਲ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿਉਨ

ਮਨਮਨੁਗਊਪੈ॥੫੬॥੮੬॥ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਹੁਇ ੩੫੫
 ਜਨਮੁਜੀਤਿਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮਾਰਗਰਵਨਕੈਲਿਚਨਸ
 ਫਲਗੁਰਦਰਸਾਵਲੇਕਨਕੈਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਜ
 ਵਨਕੈ॥ਹਸਤਸਫਲਨਮਸਤਗੁਰਬਾਨੀਲਿਖੇਸੁਰਤਿਸਫ
 ਲਗੁਰਸਬਦਸ੍ਵਨਕੈ॥ਸੰਗਤਿਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸੰਗਮਕੈ
 ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੀਮਿਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਭਵਨਕੈ॥੫੭॥੮੭॥ਚਰਨ
 ਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤਿਹੁਇਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਖਸੰਪਤ
 ਸਮਾਨੇਪੈ॥ਭੈਜਲਭੈਆਨਕਲਹਿਰਨਬਿਆਪਿਸਕੈਦੁ
 ਬਿਧਾਨੀਵਾਰਿਏਕਟੇਕਠਹਰਨੇਪੈ॥ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸਬਦਸੁ

ਗਤਿ ਬਰਜਿ ਬਿਸਰਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾਥਿ ਸਮਾਥਿ ਸ੍ਵਾਸ ਉਗਆ
 ਨੈਪੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੀਵਨ ਮੂਲ ਆਪਾਖੋ
 ਏਅ ਪਰਿਪਰ ਪਰ ਨੈਪੈ ॥੫੮॥੮੩॥ ਸਰਿਤਾ ਸੋਰੇ ਵਰਸਾ ਲਿ
 ਲੀਮਾ ਲਿ ਏਕੁ ਏ ਏਕ ਸੇ ਅਨੇ ਕਹੇਤ ਕੇ ਸੇ ਨਿਰਵਾਰੇ ਜੀ
 ॥ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਏ ਸੁਰੰਗ ਭੁਏ ਬਹੁ ਰਿਨ ਚ
 ਤੁਰ ਬਰਨਾ ਬਿਸਥਾਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਗ ਸਪਗ ਸਿਹੇਤ ਕਨਿਕਾ ਅਨਿ
 ਕਾਤ ਕਨਿਕਾ ਸੇ ਅਨਿਕ ਹੇਤ ਗੋਤਾ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁ
 ਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾ ਸਨਾਥਨ ਸਪਤੀ ਭੁਗਤ ਜਗਤ ਪਤਿ ਬਿ
 ਸਮਥੀ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥੫੯॥੮੩॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨਾ ਮਿਲਿ ਸੁਰੰਗ

ਤੰਬੋਲਰਸਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗੰਗਮੇਰੰਗੀਲੋਹੇ॥ ਖਾਂਡੀਪ੍ਰਤ ੩੫੬ ੧
 ਦੂਨਜਲਮਿਲੇਥੀਜਨਾਦਿਸ੍ਵਾਦਪੇਮਰਸਾਅੰਮਤਮੇਰ
 ਸਿਕਰਸੀਲੋਹੇ॥ ਸਕ ਲਸੁਗੀਪਸਨਬੰਧਅਰਗਜਹੋਇ
 ਸਬਦਸੁਗਤੇਲਿਵਥਾਸਨਬਸੀਲੋਹੇ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਿਜੈ
 ਸੇਕਾਨਿਕਾਅਨਿਕਾਪਾਤੁਦਿਥਿਦੇਹਮਨਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇ
 ਹੋ॥ ੬੦॥ ੮੪॥ ਪਵਨਗਵਨਜੈਸੇਗੁਰੀਆਉਡਤਰੋਪ
 ਵਨਰਹਤਹੂਰੀਉਡਨਸਕਤਹੈਰੋਗੀਕੀਅਰੋਰਜੈਸੇਲੁਣੂ
 ਆਫਿਰਤਿਰਹੈਤਾਉਹਾਉਮਿਟੈਗਿਰਿਪਰੈਹਾਇਬਕਤਹੈ॥
 ਕੰਚਨਾਮਸੁਧਾਜਿਉਕੁਠਾਗੀਠਹਰਤਨਹੀਸੁਪਭਏਨਿਹਚ

ਲਛਾਥਿਕੋਛਕਤਿਹੈ॥ ਦੁਗਮਤਿਦੁਬਿਧਾਭ੍ਰਮਤਚਤੁਰਬੰਟੁਗੁਰ
 ਮਤਿਏਕਟੇਕੋਮੋਨਿਨਬਕਤਹੈ॥੬੧॥੮੫॥ਪ੍ਰੇਮਗਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇਪਗਮਦਭੁਤਗਤਾਮਾਤਮਤਰੰਗਹੈ॥
 ਇਤਤੇਵ੍ਰਿਸਟਿਸੁਤਿਸਬਦਾਬਿਸਰਜਤਉਤਤੇਬਿਸਮ
 ਅਸਚਰਜਪ੍ਰਸੰਗਹੈ॥ਦੋਖੋਸੋਦਿਖਵੈਕੋਸੇਸੁਨੈਸੁਸੁਨਾ
 ਵੈਕੋਸੇਚਖੈਸੁਬਤਾਵੈਕੋਸੇਗਗਰਸਰੰਗਹੈ॥ਅਕਬਕਬਾ
 ਬਿਨੋਦਅੰਗਅੰਗਬਕਤਹੁਇਹੋਰਤਹਿਗਨੀਭੂੰਦਸਾਗ
 ਰਸੁਬੰਗਹੈ॥੬੨॥੮੬॥ਸਾਧਸੰਗਗੰਗਮਿਲਿਸ੍ਰੀਗੁਰਸ
 ਗਗਮਿਲੇਗਿਆਨਧਿਆਨਪਰਮਨਿਧਾਨਲਿਵਲੀਨਹੈ॥

ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਮਧੁਕਰਗਤਿਚੰਦ੍ਰਮਾਚਕੋਰਗੁਰਧਿਆ ੩੫੭
 ਨ ਰਸਭੀਨਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਮੁਕਤਾਹਲਅਹਾਰੰਸਪੇਮ
 ਪਰਮਾਰਥਾਬਿਮਲਜਲਮੀਨਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛਾਅਮਰਪ
 ਦੁਲਿਪਾਲਿਪਾਲਕਾਮਲਾਕਾਮਲਪਤਰਕਾਮਪੈਨਾਧੀਨਹੈ॥
 ੬੩॥੯੭॥ ਏਕਥਹਮਾਂਡਕੋਬਿਥਾਰਕੀਅਪਾਰਕਥਾਕੋਟਿਥਹ
 ਮਾਂਡਕੋਨਾਇਕਾਕੋਸੇਜਨੀਅੰ॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਅੰਤਰਿਅਉਸਰ
 ਬਨਿਰੰਤਰਿਹੈਸੁਖਮਸਥੁਲੁਲਕੈਸੇਕੈਪਹਿਚਨੀਅੰ॥ ਨਿ
 ਰਗੁਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿਸਟਿਮੈਨਾਨਾਪਕਾਰਅਲਖੁਲਖਿਓ
 ਨਜਾਇਕੈਸੇਓਰਾਮਾਨੀਅੰ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰ

ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਥਾਮਸਰਬਾਤਮਕੋਮਾਨੀਐ॥੬੪॥
 ੬੫॥ਪੂਰਨਥਾਮਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬਾਤਮਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਕੋਪਰਥੁ
 ਰਨਕੋਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਲਿਵਏਕਾਅਓਅਨੇਕਾਮੇਕ
 ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੋਓਗਿਆਨੀਐ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸ
 ਅਹੁਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਖੇਖਤਾਬਕਤਾਸੋਤਾਏਕੋਪਹਿਰੇ॥
 ਨੀਐ॥ਸੂਖਮਸਬੂਲਮੂਲਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਠਟਨਟਵਟ
 ਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨੀਐ॥੬੫॥੬੬॥ਨਹੀਦਦਸਾਰਪਿ
 ਤਪਿਤਾਮਾਪਗਪਿਤਾਮਾਸੁਜਨਕੁਟੰਬਸੁਤਬਾਧਵਨਭਾ
 ਤਾਪੈ॥ਨਨੁਸਰਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾਭਿਗਧਿਪਰਮਾਤਾਮਾਮਾ

ਮੀਆਸੀਆ ਮੋਸਾਬਿਥਿਥਾਥਿਖਾਤਾਹੈ॥ ਨਹੀਸਸੁਗਰਸਾਸੁਸੁ ੩੫੮
 ਸਗਾਸਾਗੇਅਉਸਾਗੀਨਹੀਬਿਰਤੀਸੁਗਜਾਚੇਕਨਦਾਤਾਹੈ॥
 ਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਹੁਮੇਨਦੇਖਿਓਜੈਸਾਗੁਗਸਿਖਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਕੋਨਾਤਾਹੈ॥ ੬੬॥੧੦੦॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪਾਲਤਅਨੇ
 ਕਸੁਤਅਨਿਕਸੁਤਨਪੈਨਤੈਸੋਹੋਇਆਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿ
 ਤਾਚਿਤਚਾਹਉਪਜਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸੁਖਦੁਖਸੇ
 ਗਾਨੰਦਦੁਖਸੁਖਮੈਨਤੈਸੇਸੁਤਠਹਗਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਨਬਚਫ
 ਮਸਿਖਨੁਲਭਾਵੈਗੁਰਤੈਸੇਗੁਰਸੇਵਾਗੁਗਸਿਖਨਹਿਤਾਵਈ
 ॥੬੭॥੧੦੧॥ ਜੈਸੇਕਸਛਬਧਰਿਧਿਅਨਸਾਵਧਾਨਕਰੈਤੈ

ਚਾਹਤਹੋਸੁਤਨਕਉਤੈਸੇਨਸੁਤਨਾਚਿਤ

ਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤਿਸੁ ਤੁਨਲਗਾਵਈ॥ਜੈਸੇਸਿਮਰਨਕ
 ਰਿਕੁੰਜਪਰਪਕਕੈਤੈਸੇਸਿਮਰਨੁਸੁਤਪੇਨਬਨਿਆਵਈ
 ॥ਜੈਸੇਗਉਬਛਰਾਕਉਦੁਗਪੁਪੀਆਇਪੇਖੈਤੈਸੇਬਛਰਾਨ
 ਗਉਪ੍ਰੀਤਿਹਿਤੁਲਾਵਈ॥ਤੈਸੇਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰ
 ਨਗੁਗਸਿਖਪਤਿਤੈਸੇਕੈਸੇਸਿਖਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਵਈ॥੬
 ੮॥੧੦੭॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਕੇਗਸੇਵਾਸਰਵਨਕੀਨੀਸਿਖ
 ਬਿਰਲੇਈਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਵਈ॥ਜੈਸੇਲਛਮਨਰਾਪੁਪ
 ਤਿਭਾਇਭਗਤਮੈਕੋਟਿਮਧੇਕਾਹੁਗੁਰਾਈਬਨਿਆਵਈ॥
 ਜੈਸੇਜਲਬਰਨਬਰਨਸਰਬੰਗਰੰਗਾਬਿਰਲਾਬਿਬੇਕੀਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸਈ ਸਪੁ ॥ ੩੫੯ ॥
 ਰਨਾਇ ਪਾਕੈ ਕਾਹੂ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ੬੯ ॥ ੧੦੩ ॥ ਲੋਚਨ ਧਿ
 ਆਨ ਸਮੇਲ ਸਟਕ ਨਿਕਤਾ ਕੈ ਸੁਵਨ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰਿ
 ਜਾਨੀ ॥ ਐਨਾ ਸਕਾ ਸੁਰੀਧਾ ਬਿਰਰੀਧਾ ਸਮਤੁ ਲਿਤਾ ਕੋਰਿ ਦੇ
 ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਸਮਸਰਿ ਉਨਿ ਮਾਨੀ ॥ ਐਹ ਸਨੁ ਸੁਆਦ ਬਿਖੁ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਸਮਾਨਿਤਾ ਕੈ ਕਾਰਿ ਸਪਰਸ ਜਲਾ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਐ
 ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਆਪੇ ਨਹ ਰਖ ਸੇਹੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ੧੦੪ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ
 ਨਿਜ ਪਰਮੇਨਿ ਵਾਸਾ ਸਮਾਨ ਸਾਥ ਕਤਾ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥

ਦਰਸਨਮਾਤ੍ਰਾਨਾਧਿਆਨਸੇਰਹਤੋਇਸਿਮਰਨਮਾਨਸਿ
 ਮਰਨੁਥਿਸਰਾਵਈ॥ਸਰਬਸੁਰਤਿਮੋਨਥਤਕਉਪਾਪਤਿਹੋ
 ਏਪੇਮਰਸਅਕਥਕਥਾਨਕਹਿਆਵਈ॥ਕਿੰਚਤਕਟਾ
 ਛਕਿਪਾਪਗਮਨਿਧਾਨਦਾਨਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਆਤਿਥਿਸ
 ਮਾਵਈ॥੭੧॥੧੦੫॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਆਪਾਏਇਗੁਰਦਾਸੁ
 ਹੋਇਬਰਤੈਬਰਤਮਾਨਿਗੁਰਉਪਦੇਸਕੈ॥ਹੋਨਹਾਰੁਹੋਈਜੋ
 ਈਜੋਈਸੋਈਸੋਈਭਲੇਪੁਰਨਥਹਮਾਗਿਆਨਧਿਆਨਪ
 ਰਵੇਸਕੈ॥ਨਾਮਨਿਹਕਾਮਪਾਮਸਹਜਸੁਭਾਇਚਾਇਪੇਮਰ
 ਸਰਸਿਕਹੁਇਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵੇਸਕੈ॥ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿ

ਗੁਰਗਿਆਨਾਪਿਆਨੁਪੁਰਨਸਰਬਮਈਆਦਿਕਉਅਦੇਸ ੩੬੦
 ਕੈ॥੧੨॥੧੦੬॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਆਪਾਏਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬ ੦
 ਲਭੁਪਿਸੁਪਿਨਕਰਤਮੋਹਵੋਹਕੀ॥ਸਵਨਉਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾ
 ਸਮਤੁਸੁਗਤਿਲਿਵਲੋਚਨਾਪਿਆਨਲਿਵਕੰਚਨਾਮਉ
 ਲੋਹਕੀ॥ਨਾਸਕਾਸੁਗੀਪਬਿਰਗੀਪਸਮਸਰਿਤਾਕੋਜਿਹਬ ੦
 ਸਮਾਨੀਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਬੋਹਕੀ॥ਕਰਚਰਕਰਮਾਮਕਰਮਾਮ
 ਪਥਪਥਾਕਿਰਤਿਬਿਰਤਿਸਮਉਕਤਿਨਟੋਹਕੀ॥੧੩॥੧੦੭॥
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਆਪਾਏਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਸਰਬਮੇਪੁਰਨਬਹ
 ਮਕਰਿਆਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸਾਟਿਅਗਨਿਮਾਲਾਸੁਭਗੇਰਸਗਬੀਸਏ

ਕਾਮਉ ਮਨੇ ਕੋ ਕੋ ਬਿਬੇਕੁ ਪਹਿਚਾਨੀ ਮੇ ॥ ਲੋਚਨ ਸੁਵਨ ਮੁਖਨ ॥
 ਸਕਾ ਮਨੇ ਕੋ ਸੋਝ ਦੇਖੇ ਸੁਨੈ ਬੋਲੇ ਮਨ ਮੇ ਕਉ ਗਾਨੀ ਮੇ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੀ ਸੋਈ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿਤ
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ੪੮ ॥ ੧੦੮ ॥ ਗਾਂਢਾਂ ਮੇ ਮਿਠਾ ਸੁਤਾ ਸੁ
 ਛਿਲ ਕਾਨ ਲੀਓ ਜਾਇਦਾਰ ਮਾਮਉ ਦਾਖਾ ਬਿਖੇ ਬੀਜੁ ਗਾਹਿ ॥
 ਗੀ ਮੇ ॥ ਆਂਬ ਖਿਰਨੀ ਛੁਹਾਰਾ ਮਾਝੁ ਗੁਠ ਲੀਕੋ ਠੋਰ ਖਰਬੂਜ
 ਮਉ ਕਲੀ ਦਾਸ ਜਲਾ ਬਿਕਾਰੀ ਮੇ ॥ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਮੇ ਮਲੀਨ
 ਸਮੇ ਪਾਏ ਸਫਲ ਹੁਇ ਰਸ ਬਾਸਿ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵ
 ਰੀ ਮੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਮੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੁੰ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਮੇ ॥੧੫॥੧੦੮॥ ਸਾਲਿ ਲੇਖੇ ਪਰਨਿ ੩੬੧
 ਪਰਨਿ ਮੇ ਸਾਲਿ ਲੇਖੇ ਸੇਕੁ ਪਾਅਨੁ ਪਕੋ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ
 ॥ ਤਹੀ ਜਲ ਮਾਟੀ ਕੋ ਬਨਾਈ ਪਾਟਿ ਕਾ ਅਨੇ ਕਏ ਕੋ ਜਲੁ ਪਾ
 ਟਪਟਪਾਟਿ ਕਾ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਟਿ ਕਾ ਮੇ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਕੋ ਦੇਖੀ ਅਤਪੇਖੀ ਅਤਾਪਾ ਅਪੁਆਨ ਨਦਿ ਖਾਏ ਹੈ
 ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਏ ਕੀ ਕਾਰ ਕੋ ਅਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਏ ਕਏ
 ਕਠਹ ਗਏ ਹੈ ॥੧੬॥੧੧੦॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰਏ ਕੇ ਪੈਡ ਜਾ
 ਏ ਚਾਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਟਿਪੈਡਾ ਮਾਰੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਾ
 ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਨ ਤਾਹਿ ਬਾਰ ਬਾਰ

ਗੁਰਪੋਤਹੈ॥ ਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਕਉਡੀ॥ ਅਗਭਾਗਿਗਪੋਤਹੈ॥
 ਗੁਰਸਰਬਾਨਿਧਾਨਦਾਨਦੇਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਨਿਧਿਮ
 ਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨੇਤ ਨੇਤਨੇਤਹੈ॥
 ੧੭੧੧੧੧॥ ਪ੍ਰਮਰਸਾਮੀ॥ ਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹੁਇਉਨਮ
 ਨਉਨਮਤਾਥਿਸਮਥਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥ ਅਤਮਤਰੰਗਥਹੁਗੰਗ
 ਅੰਗਅੰਗਛਾਥਿਅਨਿਕਾਅਨੂਪਭੂਪਉਪਕੋਪਗਾਸਹੈ॥ ਸ੍ਵ
 ਦਥਿਸਮਾਦਥਹੁਥਿਥਿਪਿਸੁਰਸਸਰਬਰਾਗਨਾਦਥ
 ਦਥਹੁਥਾਸਨਾਸੁਥਾਸਹੈ॥ ਪਰਮਦਭੁਤਥਹੁਮਾਸਨਾਸਿ
 ਘਾਸਨਮੋਸੋਭਾਸਭਾਮੰਡਲਾਮਖੰਡਾਥਿਲਾਸਹੈ॥ ੧੮॥

੧੧੩॥ ਬਿਥਵੀ ਤੇ ਜੋ ਤੇ ਜੋ ਸੇ ਬੇ ਦੁਓ ਪਚਾਰੁ ਕਰੈ ਬਿਥਾ ਬਿਤੰਤੁ ੩੬੭
 ਸੁਨਿ ਹੋ ਦੁਖ ਰਗ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕੇ ਮਿਲ
 ਰਸੁ ਤੇ ਖਾਨੁ ਪਾਨੁ ਪੀਖਿ ਤੇ ਖਿਹਰਤੁ ਹੋ ਸੋਗ ਕਉ ॥ ਬਿਗਨੀ ਬ
 ਨਿਤ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਭਰਤਾ ਰੁਮਿ ਲੋਪੇ ਮਰਸ ਕੈ ਹਰਤਾ ਬਿਗਨ ਬਿਥ
 ਗ ਕਉ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਬਿਥੇ ਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪ ਕਾਰ ਹੋਤਾ ਮਿਲਤ ਸ
 ਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜ ਸੀ ਜੋਗ ਕਉ ॥ ੧੧੩॥ ਬਿਥਵੀ ਤੇ ਬੇ
 ਦੁਪ ਜਾਚਿ ਕਦਾ ਤਾ ਰਗਤਿ ਗਾਹ ਕੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾਤ
 ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਿ ਭਰਤਾ ਗਿਥਿ ਧਿਮਿ ਤਮਿ ਤਤਾਈ ਰੂਪ
 ਉਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੋਗਨ ਮੇਲੋ ਗਾ

ਚਾਰਬੇਦਕੋਬੇਦਬੀਚਾਰਗਿਆਨਗੁਰਏਕੀਕਾਰਅਵਪੁਤ
 ਅਵਪੁਤਕਉ॥ਬਿਰਲਾਬਿਬੇਕੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰਹੇਤਿ
 ਮਿਲਤਸਾਲਿਲਗਤਿਰੰਗਸੁਬੰਗਭੂਤਕਉ॥੮੦॥੧੧੪॥
 ਦਰਸਨਪਿਆਨਦਿਬਿਦੇਹਕੈਬਿਦੇਹਭਏਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਬ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੇਭਾਉਭਗਤਿਚੀਨਹੈ॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮ
 ਕਰਿਆਤਮਪਵੇਸਪਰਮਾਤਮਪਵੇਸਸਰਬਾਤਮਲਿਉ
 ਲੀਨਹੈ॥ਸਬਦਾਗਿਆਨਪਰਵਾਨਹੁਇਨਿਧਾਨਪਾਏਪ
 ਰਮਾਰਥਸਬਦਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ਤਤੈਮਿਲੇਤਤਜੇਤੀਜੇ
 ਤਿਕੈਪਰਮਜੋਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਭਏਜੈਸੇਜਲਮੀਨਹੈ॥

੮੧॥੧੧੫॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਪਰਮਾਤਮਪਰਮਪਦਤਤਮਿ ੩੬੩
 ਲਿਤਤਹਿਪਰਮਤਤਵਾਸੀਹੈ॥ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀ
 ਅਨੇਕਮੇਕਜੀਤਪੁਨਿਗਗਨਾਦਾਅਨਭੈਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਦਰ
 ਸਥਿਆਨਉਨਮਨਪਾਨਪਾਨਪਤਿਆਬਿਗਤਗਤਿਅੰਲ ੩੭੫
 ਖਾਬਿਲਾਸੀਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛਾਦਿਬਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਭਏਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਕੋਊਬਿਰਲੋਊਦਾਸੀਹੈ॥੮੨॥੧੧੬॥ਸੁਪਨਚਰਿ
 ਤਾਚਿਤ੍ਰਜਾਗਤਨਦੇਖੀਅਤਤਾਰਕਾਮੰਡਲਪਰਭਾਤਨਦਿਖਾ
 ਈਐ॥ਤਰਵਰਛਾਇਆਲਪੁਦੀਗਪੁਚਪਲਬਲਤੀਰਬ
 ਪਰਬਜਾਤਾਬਿਰੁਨਰਹਾਈਐ॥ਨਦੀਨਾਵਕੋਸੀਜੋਗਲੋਗਬ

ਹੁਰਿਓਨੀਮਿਲੈਗੀਪਬਨਗਰੀਮ੍ਹਗਤਿਸਨਾਥਿਲਾਈਮੇਭੈਸੇ
 ਮਾਇਆਮੇਧੋਹਕਟਬਸਨੇਹਦੇਹਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿ
 ਫਿਵਲਾਈਮੇ॥੧੧੭॥ਨੈਹਰਭੁਆਰਿਕੀਨਿਆਲੁਡਿਲੀਕੈ
 ਮਾਨੀਅਤਾਥਿਆਹੇਸਸੁਰਾਰਜਾਇਉਨਨੁਕੈਮਾਨੀਮੇਭਾ
 ਜਾਬਿਉਹਾਰਲਾਗੇਜਾਤਹੈਬਿਦੇਸਿਪਾਨੀਕਹੀਮੇਸਪੁਤੁ
 ਲਭਲਭਤਕੈਮਾਨੀਮੇਜੈਸੇਤਉਸੰਗਾਮਸਮੇਪਰਦ
 ਲਮੇਅਕੇਲੋਜਾਇਜੀਤਿਆਵੈਸੋਈਸੂਰਸੁਰਟਥਖਾਨੀ
 ਮੇਭਾਮਾਨਸਜਨਮੁਪਾਇਚਗਨਿਸਗਨਿਗੁਰਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲੈਗੁਰਦੁਆਰਿਪਹਿਚਾਨੀਮੇ॥੧੧੮॥ਨੈਹਰਕਟ

ਬੁਤਜੀਬਿਆਹੇਸਸੁਗਾਰਿਜਾਇਗੁਨਨੁਕੈਕਲਾਬਪਾਬਿ ੩੬੪
 ਰਦੁਕਹਾਵਈਪੁਰਨਮਤਿਥਾਤਿਅਉਗੁਰਜਨਸੇਵਾਭਾਇਗਿ
 ਹਮੈਗਿਹੇਸੁਰਿਸੁਜਸੁਪੁਗਟਾਵਈਅੰਤਕਾਲਿਜਾਇਪੁ
 ਅਸੰਗਿਸਹਗਾਮਿਨੀਹਾਇਲੋਕਪਰਲੋਕਾਬਿਖੈਉਚਪਦਪਾ०
 ਵਈਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗਭੈਭਾਇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੈਪੀਨਿਗੁਰ
 ਸਿਖਮਾਦਿਅੰਤਿਠਹਗਵਈ॥੧੧॥ਯੈਜੈਸੇਨਿਪਧਾਮ
 ਭਾਮਏਕਸੈਆਧਿਕਏਕਨਾਇਕਾਮਨੇਕਰਾਜਾਸਬਨੁਲ
 ਰਾਵਈਜਨਮਤਜਾਕੈਸੁਤੁਵਾਹੀਕੈਸੁਹਾਗੁਭਾਗੁਸਕਲ
 ਰਾਨੀਮੇਪਟਗਨੀਸੋਕਹਾਵਈਅਸਨਬਸਨਸਿਹਜਾਸਨ

ਸੰਜੋਗੀ ਸਬੋਰਾ ਜਾ ਆਪਿ ਕਾਰੁ ਤਉ ਸਪੁਤੀ ਰਿਹਾ ਆਵਈ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਬੋਰਾ ਗੁਰਗਨਿ ਸਗਨਿ ਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਲੇਰੀ
 ਜਪਦੁ ਪਾਵਈ॥੧੭੦॥ ਤੁਸਮੇ ਤੰਦੁ ਲਬੋਈ ਨਿਪ ਜੈ ਸਹੀ ਸ
 ਗੁਨੇ ਦੇਹ ਪਾਰਿ ਕਾਤੁ ਹੈ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਜੀ॥ ਤੁਸਮੇ ਤੰਦੁ ਲਨਿ
 ਗਥਿ ਪਨ ਲਾਗੈ ਨ ਪੁਨੁ ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰ ਕਾਲੁ ਹੋਤ ਨਾ ਬਿਕਾਰ
 ਜੀ॥ ਤੁਖ ਸੈ ਨਿਕਾਸਿ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀ ਨ ਰੂਪ ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾ
 ਏਰਾ ਪੇਰ ਹੈ ਸੀਸਾ ਰਜੀ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਗੁਰ ਸਿਖ ਗਿਹ ਮੇਥੈ
 ਰਾਗੀ ਗਿਹ ਤੁਜਿ ਬਨਖੰਡੁ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ॥੧੭੧॥ ਹਰਦੀਅ
 ਉਚੁ ਨਾਮ ਲਿਅਮੁ ਨ ਬਰਨ ਜੈ ਸੈਚ ਤੁਰ ਬਰਨ ਕੈ ਤਬੋਲ

ਸਰੂਪੈ ਦੁਧਮੇਜਾ ਵਨੁ ਮਿਲੇ ਦਧਿ ਕੋ ਬਖਾਨੀ ਅਤਖਾਂਡੁ ਪਿਤਾ ੨੬੫
 ਚੂਨਿ ਮਿਲਿ ਬਿਜਨ ਅਨੂਪੈ ਕੁਸਮ ਸੁਰੀਧਿ ਮਿਲਿ ਤਿਲ ਸੇਫੁ
 ਲੇਲੁ ਹੋਤ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧਿ ਮਿਲਿ ਅਰਗਜਾ ਧੂਪੈ ਦੇਇ ਸਿਖਸਾ
 ਧਸੈ ਗੁਪਿ ਚਪਗੇ ਸੁਰਹੈ ਦਸ ਬੀਸਤੀ ਸਮਿਲੇ ਅਥਿਗਤ ਉਪ
 ਹੈ ॥੧੨੨॥ ਏਕਹੀ ਗੋਰਸ ਮੇ ਅਨੇ ਕਰਸ ਕੇ ਪਗਸ ਦਹਿ ਓਮ
 ਹਿਓ ਮਾਖਨੁ ਅਉਪਿ ਪੁਤ ਉਨਮਾਨੀ ਐ ਏਕਹੀ ਉਪਾਰੀ ਮੇ ਮਿ
 ਠਾ ਸਕੋ ਨਿਵਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਂਡੁ ਮਿਸਰੀ ਅਉਕਲਾ ਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀ
 ਐ ਏਕਹੀ ਗੋਰੁ ਸੇਧੋਤ ਨਨਾ ਬਿਜਨ ਦਸ੍ਰਾ ਦਭੂ ਨੇਭੀ ਜੇ ਪੀ
 ਸੇ ਅਉਉ ਸੇਧੋ ਬਿਧਾਨੀ ਐ ਪਾਵਕ ਸਲਿਲੁ ਏਕਏਕ

ਹਿਉਨ ਅਨੇਕ ਪੰਚਕੈ ਪੰਚਾਮਤਤ ਸਾਪਸੀਗੁਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ੧੨੩ ॥
 ॥ ਖਾਂਡਾ ਪਿਤ੍ਰੁ ਨ ਜਲ ਪਾਵਕਾ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੰਚਮਿਲਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰ
 ਚਾਮਤ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਮਿਗਮਦਗ ਉਰਚੇ ਆਚੰਦਨ ਕੁਸਮਦ
 ਲਸਕਲ ਸੁਗੰਧਕੈ ਅਰਗਜਾ ਸੇਬਾ ਸਹੈ ॥ ਚਤੁਰਬਰਨ ਮ
 ਨਚੂਨਾ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ॥ ਆਪਾਏ ਇਮਿਲਤ ਅਨੂਪੁ
 ਪਤਾ ਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਾਪਸੀਗਤਿ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ਸੇਸਾਵ
 ਧਾਨ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸਹੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
 ਸਾਪਸੀਗਤਿ ਮੇਸਾ ਚੁਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾ
 ਸਹੈ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾਫ

ਲਚਰਨਾਮੁਤਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਚਾਰਪਰਮਾਰਥਪਰਮਾ ੨੬੬
 ਦਸਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਅਭਿਮਾਸਹੈ॥ ਸਰਬਨਿਪਾ
 ਨਦਾਨਦਾ॥ ਏਕਭਗਤਿਭਾਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਪੁਰਨਪ੍ਰ
 ਗਾਸਹੈ॥ ੧੨੫॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਭੂ
 ਮਿ^{ਚਿਤ}ਚਿਤਵਤਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਉਪਾਰਹੈ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਹਾ
 ਟਸਾਧਸੰਗਤਿਮੈਸ^ਬਦਸੁਰਤਿਲਾਭਰਤਨਾਬਿਉਹਾਰ
 ਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਥਹਮਸਥਾਨਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਲਖਾਮ ७
 ਵਪਰਮਾਰਥਾਮਚਾਰਹੈ॥ ਸਫਲਸੁਖੇਤਹੋਤਬਨਤਾਮ
 ਮਿਤਿਲਾਭਸੇਵਕਸਹਾਈਬਰਦਾਈਉਪਕਾਰਹੈ॥ ੧੨੬

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਪਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲੇ ਮੇਅ ਕਾਲ ਕਾ
 ਲਾ ਬਿਅਲਾ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਪਾ
 ਨ ਪਾਨ ਕੁਲਾ ਅਕੁਲੀ ਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਪਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਅਸਨ
 ਕੀਤਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤ ਪਰਸਪਦੁਰਮੁ
 ਖਿਪੰਥਾ ਆਬਿਗਤ ਗਤਿ ਨਿਅਾਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾ
 ਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲੁ ਪਗਗਨੁ ਘਟਾਘ ਮੰਡਰੁ ਗਤਿ ਕੈ
 ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਸ ਬਦਕੈ ਅਨਹ
 ਦਨ ਦਗਸਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਜੋਤੀਸਫੁਪਦਾਮਨੀਦਮਤਕਾਰਉਨਮਨਮਾਨੀਐਸਾਜਸਮਾ ੩੬੭
 ਧਿਲਿਵਨਿਸ੍ਰਗਅਪਾਰਧਾਰਥਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਸਰਬਨਿ
 ਧਾਨੀਐ॥੧੩੮॥ਜੈਸੇਤਉਗੋਬੀਸਤ੍ਰਿਨਖਾਇਦੁਹੋਗੋਰਸ
 ਦੈਗੋਰਸਅਉਟਾਏਦਾਧਿਮਾਖਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਉਖਮੇਪਿਉ
 ਖਤਨਖੰਡਖੰਡਕੇਪਗਏਰਸਕੇਅਉਟਾਏਖਾਂਡਮਿਸਰੀਮਿਠਾ
 ਸਹੈ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਕੈਬਨਾਸਪਤੀਛਾਕਅਉਪ
 ਲਾਸਜੈਸੇਚੰਦਨਸੁਬਾਸਹੈ॥ਸਾਪਸੀਗਿਮਿਲਤਸੀਸਾਰੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਤਗੁਰਮਤਿਪਰਉਪਕਾਰਕੇਨਿਵਾਸਹੈ॥੧੩੯
 ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਮਿਸਟਾਨਪਾਨਸੁਪਾਗਸਪੁਜਸਿਨਸਾਪ

ਮੁਖਮਧਰਬਚਨਕਉ॥ਸੀਤਲਸੁਗੰਧਚੰਦੁਚੰਦਨਕੋਟਾਨਿ
 ਕੋਟਿਪੁਜਾਸਿਨਸਾਧਮਾਤਿਨਿਮ੍ਰਤਾਸਚ ਨਕਉ॥ਕੋਟਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਕਾਮਧੇਨਾਅਉਕਲਪਤਰਪੁਜਾਸਿਨਕਿੰਚਤਕਟਾ
 ਛਕੇਰਚਨਕਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਛਲਸਕਲਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿ
 ਪੁਜਾਸਿਨਪਰਉਪਕਾਰਕੇਖਚਨਕਉ॥੧੩॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾ
 ਨਿਰੂਪਗੰਗਾਅੰਗਾਅੰਗਾਛਾਬਿਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਸ੍ਵਾਦਰਸਥਿ
 ਜਨਦਕੈ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਬਾਸਨਸੁਬਾਸਗਸਿਕੋ
 ਟਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੁਧਾਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ
 ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕਰਮਾਦਿਕੈ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਹੁਇ

ਕੇਟਨਿਕੋਟਨਿਗੁਨਖਜਾਸਿਨਧਾਮਉਪਕਾਗਬਿਸਮਾਦਿਕੋ) ੩੬੮
 ੧੩੧)ਅਜਪਾਮਧੀਨਤਕੋਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਭਈਗਰਬਕੋਸਿ
 ਪਦੇਹਮਧਾਮਪਵਿਤ੍ਰਹੋਮਨਿਥਾਤਗਹੋਜੈਸੇਉਖਮੇਪਯੁਖ
 ਰਸਬਾਸ੍ਰਕਥਾਨੀਕੇਸੁਰੀਧਤਾਨਸਿਤ੍ਰਹੋਮੂਲੁਹਾਇਮਜੀ
 ਠਰੰਗਸੀਗਸੀਪਾਤੀਭਏਫੂਲਹਾਇਕਸੁੰਭਰੰਗਚੰਚਲਚਰਿ
 ਤ੍ਰਹੋਤ੍ਰੈਸੇਹੀਆਸਾਪਸਾਪਦਾਦਗਮਉਮੀਠਗਤਿਗੁਪਤਪ੍ਰ
 ਗਟਮੋਹਦੋਹਕੈਬਚਿਤ੍ਰਹੋ)੧੩੨)ਪੁਰਨਬਹਮਧਿਆਨਪੁਰ
 ਨਬਹਮਾਗਿਆਨਪੁਰਨਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਹੋਜੈਸੇ
 ਜਲੁਆਪਾਖਾਇਬਰਨਬਰਨਮਿਲੈਤ੍ਰੈਸੇਹੀਬਿਬੇਕੀਪਰਮਾ

ਤਮਖਵੇਸਹੈ॥ ਪਾਗਸਪਗਸਿਜੈ ਸੇਕਨਿਕਾਅਨਿਕਧਾਤੁਚੰਦ
 ਨਬਨਾਸਪਤੀਬਾਸਨਾਅਵੇਸਹੈ॥ ਪਟਿਪਟਿਪੂਰਨਬ
 ਹਮਜੋਤਿਓਭਿਪੋਤਿਗਵਨੀਭਗਤਿਗਾਇਆਦਿਕਉਅ
 ਦੇਸਹੈ॥ ੧੩੩॥ ਜੈਸੇਕਰਪੁਰਮੇਉਡਤਕੋਸੁਭਾਉਤਾਤੇਅ
 ਉਰਥਾਸਨਾਨਤਾਕੈ॥ ਆਗੈਠਹਰਾਵਈ॥ ਚੰਦਨਸੁਥਾਸ
 ਕੈਸੁਥਾਸਨਾਬਨਾਸਪਤੀਤਾਹਿਤੇਸੁਗੰਧਤਾਸਕਲਮੇਸ
 ਮਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਜਲਮਿਲਤੁਸਬੰਗਸੰਗਰੰਗੁਗਾਖੈਅਗਨ
 ਜਗਾਇਸਬਰੰਗਨੁਮਿਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਹਵਸਸਿਸਿਵਸ
 ਕਤਸੁਭਾਵਗਤਿਸੰਜੋਗੀਬਿਓਗੀਦ੍ਰਿਸਟਾਤੁਕੈਦਿਖਾਵਈ॥

॥१३४॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਗਸਾਧਿਆਨਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਾਗਿਆਨਸਸੜ ੩੬੮
 ਸਨਾਹਪੰਚਦੂਤਬਾਸਿਆਏਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਰੇਨਸ੍ਰੀਗੁਰਸਰ
 ਨਿਪੇਨਕਰਮਭਰਮਕਾਟਿਅੰਭੈਪਦਪਾਏਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਲੇ
 ਖਸ੍ਰੀਗੁਰਸੇਵਕਭੇਖਾਅਛਲਾਅਲੇਖਪ੍ਰਭਾਅਲਖਲਖਾਏਹੈ
 ॥ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗੋਸਟਿਪ੍ਰੇਮਪਸੰਗਨਿਮਤਾਨਿਰੰਤਰੀਕੈਸਹਜ
 ਸਮਾਏਹੈ॥ ੧੩੫॥ ਜੈਸੇਤਉਮਜੀਠਬਸੁਪਸੈਖੋਦਿਕਾਛੀਅ
 ਤਅੰਬਰਸੁਰੰਗਭਏਸੰਭੁਨਤਜਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉਕਸੁੰਭਤਜਿ
 ਮੂਲਛੁਲਾਅਨੀਅਤਜਾਨੀਅਤਸੰਗਛਾਡਿਤਾਹੀਭਜਤ
 ਹੈ॥ ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਸਲਿਲਸੂਚੀਸੁਭਾਉਤਾਤੇਸੀਤਪ੍ਰਤਿ

ਮਲਾਮਲਾਸਜਤੋਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੁਗਮਤਿਉਚਨੀਚਨੀਚਉ
 ਚਜੀਤਹਾਰਹਾਰਜੀਲੰਜਾਨਲਜਤੋਹੈ॥੧੩੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧਸੰਗੁਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਪੁਰਨਕ੍ਰਮਸਰਬਾਤਮਕੈਜ
 ਨੀਐ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਰਿਦੈਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਬਿਹ
 ਸਿਮਿਲਨਸਮਦਰਸਧਿਆਨੀਐ॥ਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਦ
 ਸਦਾਸਨਦਾਸਾਨਮਤਿਮਪੁਰਬਚਨਮੁਖਬੇਨਤੀਬਖਾਨੀ
 ਐ॥ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਗਿਆਨਗੁਰਆਗਿਆਕਾਰੀਅਗਭਾਗਾ
 ਤਮਅਵੇਸਪਰਮਾਤਮਾਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੩੭॥ਸਤਿਗੁਪਸਤਿ
 ਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਸਤਿ

ਕਰਿਮਾਨੀਹੈ ਦਰਸਾਧਿਅਨਸਮਦਰਸੀਬ੍ਰਹਮਾਧਿਮਾਨੀਸਬਦ ੩੭੦
 ਗਿਆਨਗੁਰਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਹੈਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਪੁਰਨਪ੍ਰਗ ॥
 ਸਾਰਿਦੈਮਾਨੇਮਨਮਾਨੇਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਹੈ॥ਬਿਸਮੇਬਿਸ
 ਮਾਅਬੁਰਜੈਅਬੁਰਜਮੇਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਠਾਨੀ
 ਹੈ॥੧੩੮॥ਪੁਰਨਪ੍ਰਗਮਜੋਤਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਪੁਪੁਰਨਗਿਆ ॥
 ਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਨਾਮਹੈਪੁਰਨਜੁਗਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
 ਰਿਦੈਪੁਰਨਸੇਵਸਾਪਸੰਗਤਿਬਿਸਮਹੈਪੁਰਨਪੁਜਾਪਦਾ
 ਰਥਬਿੰਦਮਭੁਕਰਮਨਪ੍ਰੇਮਰਸਪੁਰਨਹੁਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਹੈ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪੁਰਨਪ੍ਰਮਾਨੀਪਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਬਿਸਮ

ਸਬਲਧਾਮੈ॥੧੩੮॥ਦਰਸਨਜੋਕਿਕੋਉਦੋਤਾਮਸਰਜਮੈ
 ਤਾਮੈਤਿਲਛਾਬਿਪਰਮਦਭੁਤਛਕਿਹੈ॥ਦੇਖਬੇਕਉਵਿਸਟਿ
 ਨਸੁਨਖੇਕਉਸੁਗਤਿਹੈਕਹਿਬੇਕਉਜਿਹਥਾਨਗਿਆਨਮੈ
 ਉਕਤਿਹੈ॥ਸੋਭਾਕੋਟਿਸੋਭਲੋਭਲੁਭਿਤਹੁਇਲੋਟਪੋਟਾ
 ਗਮਗਜੋਤਿਕੋਟਿਓਟਿਲੇਛਿਪਤਿਹੈ॥ਅੰਗਅੰਗਪੇਖਮਲਾ
 ਨਸਾਬਕਤਭਈਨੇਤਨੇਤਨਮੈਨਮੈਅਤਿਹੂਤੇਆਤਿਹੈ॥੧
 ੪੦॥ਛਾਬਿਕੈਅਨੇਕਛਾਬਿਸੋਭਾਕੈਅਨੇਕਸੋਭਾਜੋਤਿਕੈ॥
 ਨੇਕਜੋਤਿਨਮੈਨਮੈਨਮੈ॥ਅਸਤੁਤਿਉਪਮਾਮਹਾਤਮਾਹਿ
 ਮਾਅਨੇਕਏਕਤਿਲਕਥਾਮੁਤਿਅਗਮਾਮਗਮਹੈ॥ਥਾਪਿ ੩੭

ਬਲਬਚਨਬਿਬੇਕਜਉਅਨੇਕਮਿਲੇਏਕਾਤਿਲਆਦਿਬਿ ੩੭੧
 ਸਮਾਦਿਕੋਬਿਸਮੁਹੈਏਕਾਤਿਲਕੋਅਨੇਕਭਾਂਤਨਿਹਕਾਂਤਿਭ
 ਈਅਬਗਤਿਗਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬਹਮੁਹੈ॥੧੪੧॥ਦਰਸਨਜੋਤਿ
 ਕੋਉਦੋਤੁਅਸਚਰਜਮੇਕਿੰਚਤਕਟਾਛਕੋਬਿਸਮਕੋਟਿਧਿ
 ਆਨਹੈਅਮਨਮੁਸਕਾਨਿਥਾਨਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਮਧੁਰ
 ਬਚਨਕੋਬਕਤਕੋਟਿਗਿਆਨਹੈਏਕਉਪਕਾਰਕੋਬਿਥਾਰਕੋ
 ਨਪਾਰਵਾਛਕੋਟਿਉਪਕਾਰਸਿਮਰਨਉਨਮਾਨਹੈਦਾਇਆਨਿ
 ਧਿਸਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਨਿਧਿਸੋਭਾਨਿਧਿਮਹਿਮਾਨਿਧਨਗੀਅੰਤ
 ਨਕਾਧੁਆਨਹੈ॥੧੪੨॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਆਦਿਥਾਦਿਪਰਮਾ

ਇਥਿਖੋਕੋਟਨਕੋਟਨਿਅੰਤਬਿਸਮਅਨੰਤਮੋਕੋਟਿਪਾਰਵ
 ਰਪਾਰਵਾਭਨਅਪਾਰੁਪਾਵੇਥਾਹਕੋਟਿਬਕਤਅਥਾਹਅਪਰ
 ਜੰਤਮੋਆਬਿਗਤਗਤਿਅਤਿਅਗਮਅਗਾਪਿਥੋਧਿਰੀ
 ਮਿਤਾਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਭਨਮੰਤਮੋਅਲਖਅਭੇ
 ਵਅਪਰਿਪਰਦੇਵਾਧਿਦੇਵਮੇਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਗੁਰਸਿਖਸਿੰ
 ਮੋ॥੧੪੩॥ਅਮਾਦਿਪਰਮਾਦਿਬਿਸਮਾਦਿਗੁਰਏਨਮਯ
 ਗਟਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਗਾਖੀਮਿਲਿਚਤੁਰਬਰਨਇਕ
 ਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੀਗਿਸਹਜਪੁਨਿਕਰਤਨਸਬਦਸਾ
 ਖੀਨਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਜਪਾਅਗੁਰਸਿਖਸ੍ਵਨਧੁਨਿ

ਗੁਰਸਿਖਸੁਮਤਿਅਲਖਲਾਖੀ॥ਕਿੰਚਤਕਟਾਛਕਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾ॥੩੭੭॥
 ਦੇਜਾਹਿਲੇਤਾਹਿਅਵਗਾਰਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚਾਖੀ॥੧੪੪॥
 ਸਬਦਵੀਸੁਰਤਿਅਸਿਫੁਰਤਹੁਇਤੁਰਤਹੀਜੁਰਤਹੈਸ॥੦॥
 ਧਸੰਗੁਮੁਰਤਨਾਹੀ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਤੀਤਿਕੀਰੀਤਿਹਿਤਚੀਤ
 ਕਾਰਿਜੀਤਿਮਨਜਗਤਮਨਿਦੁਰਤਨਾਹੀ॥ਕਾਮਨਿਹਕਾਮ
 ਨਿਹਕਰਮਹੁਇਕਰਮਕਾਰਿਆਸਾਨਿਗਾਸਹੁਇਸੁਰਤਨਾ
 ਹੀ॥ਗਿਆਨਗੁਰਪਿਆਨਉਰਮਾਨਿਪੁਰਨਬਹਮਜਗਤ
 ਮਹਿਭਗਤਛਰਤਨਾਹੀ॥੧੪੫॥ਕੋਟਨੋਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨ
 ਯੀਆਨਅਵਗਾਹਨੋਕੋਟੋਨੋਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਧਿਆਨ

ਉਗਧਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਮਰਨਸਿਮਰਨਕਰਿਕੋ
 ਟਨਕੋਟਾਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸੁ
 ਤਿਸਬਦਅਉਦ੍ਰਿਸਟਿਕੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਾਗਨਾਦ
 ਟੁਨਕਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਸਬਦਕ
 ਉਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮੈਕੈਨਮਸਕਾਰਹੀ॥ ੧੪੬॥ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਅਕਲੀਨਭਏਚਤੁਰਬਰਨਮਿਲਿ
 ਸਾਪਸੰਗੀਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲ
 ਮੀਨਮਤਿਗੁਪਜਗਵਨਜਲਪਾਨਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਪਰਬੀਨਭਏਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਏਕੈ

ਏਕਪਰਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਪਗਗੀਨਭਏ ੩੭੩
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਉਗਆਨੀਐ॥ ੧੪੧॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਧਿਆਨਕੋਪਤਿਸਟਾਸੁਖੰਬਾਰਲੇਅਨਿਕਪਟੈਬਰ
 ਕੀਸੋਭਾਨਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਫਲਗਿਆਨੀਮ
 ਸਟਾਨਪਾਨਨਾਨਾਬੀਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦਲਾਲਸਾਮਿਟਾਵਣੀ
 ॥ ਪਰਮਨਿਪਾਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਰਮਾਰਥਕੋਸਰਬਨਿਪਾਨ
 ਕੀਇਛਾਉਪਜਾਵਣੀ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਕੋਚਤਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਟਾਛਮਨਮਨਸਾਬਕਤਅਨਤਨਪਾਵਣੀ॥ ੧੪੮॥ ਪੰ
 ਨਿਪੰਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁਰਸਿਖਭਏਗੁਰਸਿਖਮਨਿਗੁਰਸਿ

ਖਮਨਮਾਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਭਾਇਗੁਰਸਿਖਭਾਉਚਾਉਰਿ
 ਦੇਗੁਰਸਿਖਜਾਨਿਗੁਰਸਿਖਜਗਜਾਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿ
 ਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਪੂਰਨਹਾਇਗੁਰਸਿਖਪੂਰਨਬਹਮਪਹਿਚਾ
 ਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਪੇਮਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਸੇਹੰਸੋਈਬੀ
 ਸਾਇਕਈਸਉਰਿਮਾਨੇਹੋ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਸਤਿਰਿਦੈਰਿਦੈਨਦੁਤੀਆਭਾਉਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤ
 ਹੋ॥ਪੂਰਨਬਹਮਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬਮਈਏਕਹੀਅਨੇਕ
 ਮੇਕਸਕਲਕੇਮੀਤਹੋ॥ਨਿਰਥੇਰਨਿਰਲੇਪਨਿਰਾਧਾਰਨਿ
 ਰਲੀਭੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਿਕਾਰਨਿਹਚਲਚੀਤਹੋ॥ਨਿਰਮ

ਲ ਨਿਰਮੋ ਲ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛਲ ੩੭੪
 ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਸਤਿ
 ਸਤਿਸਾਪਸੰਗ ਭੈਰੋਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ
 ਸਤਿਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗੁ ਸਤਿਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾ
 ਨੀਐ ॥ ਦਰਸ ਬਹਮ ਧਿਆਨ ਸਬਦ ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਸੰਗ
 ਤਿ ਬਹਮ ਬਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਰਾਨੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਪਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਉਨਮ ਉਨਮਾਨੀਐ
 ॥ ੧੫੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਬਦ ਕੈ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਸਤਿਸ

ਵਨਕੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੈਠਤੀ ਬਿਸਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰ
 ਨ ਬਹਮਰਸ ਗੰਧਸੀਧਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਚੰਦਨ ਸੁਰੀਪ ਗਮਾਗ
 ਮੈ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮਰਸ ਰਬ ਮੇਰੁ ਮੁਖਿ ਪੁਰ
 ਨ ਬਹਮਨ ਮੇਨ ਮੈ ਹੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਦਰਸਾ ਦਰਸ ਦਰਸਾ
 ਸਚਰਜ ਮੈ ਹੋਰਤ ਹਿਰਨੇ ਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਗ ਮੈ ਹੈ ਸ
 ਬਦ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੈ ਸੁ
 ਤਿਸ ਵਨ ਬਿਸਮੁ ਹੈ ॥ ਸ੍ਵਾਦਰਸਗ ਹਿਤ ਅਪੀ ਅਪਿਆ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਰਸ ਨਾਥ ਕਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨ ਮੇਨ ਮੈ ਹੈ ॥ ਨਿਰਗੁਨ
 ਸਰਗੁਨ ਅਬਿਗਤ ਨਗਨ ਗਤਿ ਸੁਖ ਮਸ ਬੁਲ ਮੁਲ

ਪੁਰਨਬਹਮਰੇ ॥ ੧੫੩ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇਬੰ ਪਨ ਬਿਖੇ ਭੁਲੇ ਹੋ ਸੀ ਚਾਨੇ ॥ ੩੭੫ ॥
 ਜਾਤੇ ਜੀਵ ਪਾਤਕ ਰੋਨਾ ਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇਆ ਵਈ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇਬੰ
 ਪਨ ਬਿਖੇ ਚਕਈ ਭਲੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਰੇਖ ਮੋਟਿ ਨਿਸਿ ਪਿਆ
 ਸੰਗੁ ਪਾਵਈ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇਬੰ ਪਨ ਬਿਖੇ ਭੁਲੇ ਹੋ ਸੁਆ ਪ੍ਰਸਿਪ
 ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ ਵਈ ॥ ਮੇਖ ਪਦ ਵੀਸੇ
 ਤੈਸੇ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮੁਭਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਧਿਆਵਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਆ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਬ
 ਨ ਪਤਿ ਜੈ ਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੈ ਤੈਸੇ ਫਲੁ ਚਾਖਈ ॥ ਪਰ
 ਬਾਸਿ ਹੋਇ ਜੈ ਸੀ ਜੈ ਸੀ ਅੰਸੰ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸਤੈ

ਸੀਭਾਖਲੇਸਭਾਖਈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਚਲਚਪਲਜਲ
 ਕੇਸੁਭਾਉਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗਮਿਲੇਤੈਸੇਰੰਗੁਰਾਖਈ॥ਅ
 ਪਮਾਅਸਾਪਜੈਸੇਬਹੁਨੀਬਿਨਾਸਕਾਲਸਾਪਸੰਗਰੰਗ
 ਮਿਲਿਸੁਜਨਭਿਲਾਖਈ॥੧੫੫॥ਜੈਸੇਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗ
 ਮਿਲਤਸੇਤਾਬਰਹੁਇਤੈਸੇਤੈਸੇਰੰਗੁਅੰਗਅੰਗਲਪ
 ਟਾਇਹੈ॥ਭੁਗਵਤਕਥਾਅਰੁਪਨਕਉਪਾਰਨੀਕਾਲਿ
 ਖਤਕਿਤਾਸਪੜਬੀਧਮਖਦਾਇਹੈ॥ਸੀਤਗੀਖਮਾਦਿ
 ਬਰਖਾੜੀਬੀਧਬਰਖਮੇਨਿਸਿਦਿਨਹੋਇਲੁਖਦ
 ਗਘਾਦਿਖਾਇਹੈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਚਲਚਪਲਪਉਨਗ

ਉਨਗਤਿਸੰਗਮਸੁਗੰਧਬਿਰਗੰਧਪ੍ਰਗਟਾਇਹੈ॥੧੫੬॥ਚ ੩੭੬
 ਤੁਰਪਹਰਦਿਨਜਗਤਿਚਤੁਰਜੁਗਾਨਿਸਿਮਹਾਪਹਰਲੇਸਮਾ
 ਨਿਦਿਨਪਤਿਹੈ॥ਉਤਮਾਧਿਮਨੀਚਤ੍ਰਿਗੁਣਸੰਸਾਰਗਤਿ
 ਲੋਗਬੇਦਾਗਿਆਨਉਨਮਾਨਾਸਕਾਤਿਹੈ॥ਤਜਿਤਮਿਸ
 ਤਿਗੁਨਅਉਗੁਨਸਿਮਤਚਿਤਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਬਿਰਲੇਈ
 ਗੁਰਮਤਿਹੈ॥ਚਤੁਰਥਰਨਸਾਰਚਉਪਰਕੋਖੇਲੁਜਗੁਸਾਪਸੀ
 ਭਜੁਗਲਹਾਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੈ॥੧੫੭॥ਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗ
 ਮਿਲਤਸਾਲਿਲਮਿਲਿਹੋਇਤੈਸੋਤੈਸੋਰੰਗਜਗਤਮੇਜਨੀ
 ਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਮਿਲਿਪਵਨਸੁਗੰਧਸੰਗਿਮਲਮੁਕਤੁਤ੍ਰ

ਥਿਗਧਿਉਨਮਾਨੀਐ ਜੈਸੇਜੈਸੇਪਾਕਸਾਕਥਿਜਨਮਿਲ
 ਤਪਿਤਤੈਸੋਤੈਸੋਸੁਦੁਰਸੁਰਸਨਾਕੈਮਾਨੀਐ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾ
 ਪਸਾਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਮੁਗੀਅਉਤੰਬੋਲਰਸਖਾਏਤੇਪਹਿ
 ਚਾਨੀਐ॥੧੫੮॥ ਥਾਲੁਕਾਕੇਸੋਰਜੋਬਨਾਦਿਅਉਜਵਰਾ
 ਥਿਵਸਥਾਏਕਹੀਜਨਮੋਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਨਿਸਿ
 ਦਿਨਿਤਿਥਿਵਰਪਛਮਾਸੁਭਤਿਚਤੁਰਮਾਸਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬਰ
 ਥਾਥਿਥਾਰਹੈ॥ ਜਾਕਤਸੁਪਨਾਅਉਸੁਖਪਤਿਅਵਸਥਾਕੈ
 ਤੁਰੀਆਪ੍ਰਗਾਸਗੁਰਗਿਆਨਉਪਕਾਰਹੈ॥ ਮਾਨਸਜਨਮ
 ਸਾਪਸੰਗਮਿਲਿਸਾਪਸੰਤੁਗਤਥਿਥੇਕੀਜਨਬਹਮਈ

ਚਾਹੈ॥ ੧੫੮॥ ਜੈਸੇ ਚ ਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖਿ ਪੁਤਿ ਬਿਬਨਿ ਸਿ ੩੭੭
 ਸਿੰਘ ਪੁਤਿ ਬਿਬ ਦੇਖਿ ਕੁਪੇ ਪਰਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚ ਮੰਦਰੇ
 ਮਾਨਸਾਨੰਦ ਮਈ ਸੁਨ ਪੇਖਿ ਮਾਪਾ ਮਾਪੁ ਭੂਜਿ ਕੈ ਮਰਤ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸੁਤਿ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉਧਰ ਮਰਾਇ ਪਰਮਾਮ
 ਪਰਮ ਕੈ ਭਾਉ ਭੈ ਕਰਤੈ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅ
 ਸਾਪ ਸਾਪਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪੁ ਚੀਨ ਤਚੀਨ ਤਚਰਤੈ॥ ੧੬੦
 ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਿਖੇ ਜਾਹੀ ਜ
 ਹੀਰਗ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਤਜਾਹੀ ਜ
 ਹੀ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਸੁਦੁਰ ਸਰਸ ਨਾਚ

ਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਗੀਏ ਕੁਹਾਇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਭੇਖ ਪਾਰੈ ਜੋ
 ਈ ਜੋਈ ਸ੍ਵਾਗੁ ਕਾ ਛੈ ਜੋਈ ਤਉ ਕਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ
 ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੇਖ ਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ
 ਠਹਰਾਵਈ॥ ੧੬੧॥ ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤੁਬਿਖੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮ ਸਾਰਿ ਹੈ॥ ਬਿਖੁ ਅਚਵ
 ਤ ਹੋਤ ਰਤ ਨ ਬਿਨਾ ਸਕਾਲ ਅਚ ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਏ ਜੀ
 ਵਤਾ ਅਮਰ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰੀ ਏਕ ਲਸਟ ਸੈ ਪਗਟ ਹੁ
 ਏ ਬੰਧ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸ ਬਰਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅ
 ਸਾਪ ਸਾਧ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ

ਵਸੇਨਟਰਿਐ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬਰਖਾਸੀਜੋਗੁਮੁਕਤਾਹਲਓਰਾਪਗਾ ੩੭੮
 ਸਪਰਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਤਉਕਾਵਈਓਰਾਬਰਖ
 ਤਜੈਸੇਧਾਨਪਾਨਕੋਬਿਨਾਸੁਮੁਕਤਾਅਨੁਪਰੁਪਸਭਾਸੋਰੁ ॥
 ਪਾਵਈਓਰਾਤਉਬਿਕਾਰਪਾਰਿਦੇਖਤਬਿਲਾਇਜਾਇ
 ਪਰਉਪਕਾਰਮੁਕਤਾਜਿਉਠਹਰਾਵਈਓਸੇਹੀਅਸਾਪਸ ॥
 ਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਦੁਰੈਨਦੁਰਾਵ
 ਈ॥ ੧੬੩ ॥ ਲੁਜਾਕੁਲਅੰਕਸੁਅਉਗੁਰਜਨਸੀਲਰੰ
 ਲਕੁਲਾਬਪੁਥਤਕੈਪਤਿਬਤਕਾਵਈਯਦੁਸਟਸਭਾ
 ਸੰਜੋਗਾਅਪਮਾਅਸਾਪਸੰਗੁਬਹੁਬਿਬਿਚਾਰਪਾਰਿਗਨਿ

ਕਾਥੁਲਵਈ॥ ਕਲਾਬਧੁਸੁਤਕੋਬਖਾਨੀਅਤਗੜਾਚਾਰਗ
 ਨਿਕਾਸੁਆਨਪਿਤਾਨਮਕੋਬਤਾਵਈ॥ ਦੁਰਮਤਿਲਾਗਿਜੈ
 ਸੋਕਾਬੁਬਨਬਨਫਿਰੈਗੁਰਮਤਿਹੰਸੁਏਕਟੇਕਜਸੁਪਾਵਈ
 ॥੧੬੪॥ ਮਨਸਜਨਮੁਧਾਰਿਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰਮ
 ਤਿਦੁਰਮਤਿਬਿਬਿਧਿਬਿਧਾਨੀਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਦਵੀਭਗ
 ਤਿਅਉਬਿਬੇਕੀਜਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਹੈ॥ ਅਧਮਾਸਾਧਸੰਗਿਚੋਰਜਾਰਾਸਉਜੁਆਰੀਠਗਬ
 ਟਵਰਾਮਤਵਰਾਅਭਿਮਾਨੀਹੈ॥ ਅਪੁਨੇਅਪੁਨੇਰੰਗਸੰਗ
 ਸੁਖਮਨੈਬਿਸੁਗੁਰਮਤਿਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪਹਿਚਾਨੀਹੈ॥੧੬੫॥

ਜੇ ਸੋ ਤੋ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਰਗੀ ਅਤਨ ਉਬਿਖੇ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਤਉ ਵਾਰ ੩੭੯
 ਪਾਰ ਸੋਈ ਹੋ ਸੋਈ ਪਾਤੁ ਅਗਨਿ ਮੈ ਹੋਤੁ ਹੋ ਅਨਿ ਕਰੁ ਪਤਉ ਜੇਈ
 ਸੋਈ ਪੈ ਸੁਘਾਟ ਠਾਟੋਈ ਹੋ ਸੋਈ ਪਾਤੁ ਪਾਰ ਸਿਪਰਸ ਪੁਨਿ
 ਕੰਚਨੁ ਪਾਇ ਮੋਲ ਕੈ ਅਮੋਲਾਨੁ ਪਰੁਪਾ ਅਵਲੋਈ ਹੋ ਪਰਮ ਪਾ
 ਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਿਪਰ ਸੋਹਤ ਸੰਗਤਿ ਹੁਇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਤ ਸੰਗ ਪੈ
 ਈਹੋ ॥੧੬੬॥ ਜੇ ਸੋ ਪਾਰਿ ਲਾਗੇ ਆਗਿ ਰਾਗਿ ਨਿਕਸਤ ਖਾ
 ਨ ਪੀਤ ਮਪਰੋ ਸੀਧਾਇ ਜਰਤ ਬੁਝਾਵਹੀ ਯਗੋ ਪਨ ਹਰਤ ਜੇ
 ਸੋ ਕਰਤੁ ਪੁਕਾਰੋ ਪਗਾਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰਤੁ ਛਰਾਵਹੀ
 ਭੂਤ ਅਥਾਹ ਜੇ ਸੋ ਪ੍ਰਬਲ ਪਵਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤੁ ਪੈਰ ਉਆਵ

ਰਖਰਲੇ ਲਗਾਵਹੀ ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾ ਲਜਮੇਜਾ ਲਕਾਲ
 ਬਿਆਲਗ ਸੇਗੁਗ ਸਿਖਸਾਧਸੰਤਸੰਕਟ ਮਿਟਾਵਹੀ॥
 ੧੬੭॥ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕੋਪ ਨਿਰਲੋਭ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਮੇਵ ਨਿ
 ਹਟੇਵ ਨਿਰਦੋਖ ਵਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਰਲੋਪ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿ
 ਰਥੈਰ ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਰਾਹ
 ਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਭਾਂਤਿ
 ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਹਕਾਰ ਮਨਿਹਕੁਰ ਮਨਿਹਸਰ ਮਨਿ
 ਹਥਾਦ ਨਿਰਬਿਵਾਦ ਨਿਰੰਜਨ ਸੁਨਿਮੇਸੰਨਿਅਸੀ ਹੈ॥
 ੧੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧਸੰਗਪਰ

ਮਦਭੁਤਪ੍ਰੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸੇਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਮੇਅਨੇਕਰੰਗਜਿਉ ੩੮੦
 ਤਰੰਗਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮੇਅਨੇਕਰਸਹੁਇਬਿਲਾਸੇਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਗੰਧਸੰਧਿਮੇਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਕੋਟਿਪ੍ਰੇਮਸੁਤਿਅਨਿਕਾਮਨਾਹ
 ਦਓਲਾਸੇਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਮਸਪਰਸਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਕੇ
 ਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮਾਬਿਝਾਸੇਹੈ॥ ੬੮॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰ
 ਗਸਮਸਰਿਪੁਜਿਸਿਨਕੋਊਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਪੁਜਿਸਿਨਾ
 ਨਰਸਸਮਾਨਿਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੰਧਪੁਜਿਸਿਨਾਨਕੋਊਅੰਸੁਗੰ
 ਧਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭੁਤਾਪੁਜਸਿਪ੍ਰਭੁਤਾਨਾਨਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਤੋਲੁਤੁਲਿ
 ਨਪੁਜਾਸਿਤੋਲੁਤੁਲਾਧਾਰੇਲਪ੍ਰੇਮਪੁਜਸਿਨਸਰਬਨਿਧਾ

ਨਕੈ॥ ਏਕੋਲਪੁਮਕੈਪੁਜਸਿਨਹੀਥੋਲਕੋਊਗਿਆਨਉ
 ਨਮਾਨਾਮਸਥਕਤੋਕੋਟਾਨਿਕੈ॥੧੭੦॥ ਪੁਰਨਥਹਮਭ
 ਰਚਰਨਕਮਲਜਸਮਾਨਦਸਹਜਸੁਖਾਬਿਸਮਕੋਟਾ
 ਨਿਹੈ॥ ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਸੋਰੁਲੋਭਕੈਲੁਭਿਤਹਇਕੋਟਾਨਿਕੋ
 ਟਾਨਿਛਾਬਿਛਾਬਿਕੈਲੁਭਾਨਿਹੈ॥ ਕੋਮਲਤਕੋਟਿਕੋਟਪ
 ਟਹੁਇਕੋਮਲਤਕੋਸੀਤਲੁਤਕੋਟਿਓਟਚਾਹਤਹਿਗਨ
 ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਟਾਨਿਅਨਹਦਗਦਗਦਹੋਤਮਨਮਧਕ
 ਰਤਿਹਸੀਪਟਸਮਾਨਹੈ॥੧੭੧॥ ਸੇਵਤਪੈਸੁਪਨਚਰਿਤ
 ਚਿਤਦੇਖਿਓਚਹੋਸਹਜਸਮਾਧਿਬਿਖੇਉਨਮਨੀਜੋ

ਤਿਹੈ॥ ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮਤ ਵਾਰਾ ਪਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਜਿਉ ਨਿਸ਼੍ਰਾਮ ੩੮੭
 ਪਾਰਧਾਰਾ ਅਨਭੈ ਉਦੋਤੁ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਪੇਨਾ ਦਬਾ ਦਸਬ ਦਬਿ
 ਮਾਨਚਾ ਹੈ ਅਨਹ ਦਧੁ ਨਿਰੁਨ ਫੂਨ ਸੁਤਿ ਸੁਤੋ ਹੈ॥ ਅਕਥਕ
 ਬਾਬਿਨੋ ਦਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ ਬੀਤੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧਾ ਜਿਉ ਤਰ
 ਵਰਨ ਗੋਤ ਹੈ॥ ੧੭੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੈ ਮਦਨ ਮਦੋਨ ਮਤਿ ਵਾਰੋ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥ ਪੁਰਮ ਹੁਇ
 ਪਾਇ ਲੁਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰੁ ਨਾਇਗਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲ ਜਲ
 ਜਾਹੁ ਲਜਾਨੀਐ॥ ਰਸਨਾਰਸੀ ਲੀਕਥਾ ਅਕਥ ਕੈ ਮੋਨ
 ਬਤ ਅਨਰਸ ਰਹਿਤ ਨ ਉਤਰੁ ਬਾਨੀਐ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੰਕ

ਚਸਮਸਾਰਿਅਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਪਖਡਗਮਗਜਤਕਤਾਬਿ
 ਸਮਾਨੀਐ॥੧੭੩॥ਤਨਕਹੀਜਾਵਨਕੈਦੂਪਦਧੋਤਜੈ
 ਸੇਤਨਕਹੀਕਾਂਜੀਪਰੇਦੂਸਫਾਟਿਜਾਤ ਹੈ॥ਤਨਕਹੀ
 ਥੀਜਬੋਏਬਿਰਖਬਿਬਾਰਹੋਇਤਨਕਹੀਚਿਨਗਪਰੇ
 ਸਮਹੁਇਸਮਾਤਹੈ॥ਤਨਕਹੀਖਾਏਬਿਖੁਹੋਤਹੈਬਿਨਾਸ
 ਕਾਲਤਨਕਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਅਮਰੁਹੁਇਗਾਤਹੈ॥ਸੰਗਤਿ
 ਅਸਾਪਸਾਪਗਨਿਕਾਬਿਵਾਹਤਾਜਿਉਤਨਕਮੇਉਪਕ
 ਰਅਉਬਿਕਾਰਘਾਤਹੈ॥੧੭੪॥ਸਾਪਸੰਗਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰ
 ਸਕੈਬ੍ਰਹਮਾਪਿਆਨਸੇਈਤਉਅਸਾਪਿਸੰਗਿਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਬਿਕਾਰਹੈ॥ਸਾਧਿਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੈਬਹਮਾਗਿ॥੩੮੭॥
 ਆਨਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਹੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿ॥
 ਅਸਨਬਸਨਕੈਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਬਿ
 ਖਮਾਮਹਾਰਹੈ॥ਦੁਰਮਾਤਿਜਨਮਮਰਨਹੁਇਅਸਾਧਸੀ
 ਗਿਗੁਰਮਾਤਿਸਾਧਸੀਗਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰਹੈ॥੧੭੫॥ਗੁਰਮ
 ਤਿਚਰਮਾਦ੍ਰਿਸਾਟਿਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਾਟਿਹੁਇਦੁਰਮਾਤਿਲੋਚਨਅ
 ਛਤਅੰਧਵੰਧਹੈ॥ਗੁਰਮਾਤਿਸੁਰਤਿਕੈਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਦੁ
 ਰਮਾਤਿਕਾਠਿਨਕਪਾਟਸਨਬੰਧਹੈ॥ਗੁਰਮਾਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰ
 ਘਿਤਨਿਪਾਨਪਾਨਦੁਰਮਾਤਿਮੁਖਿਦੁਰਬਚਨਾਦ੍ਰਿਗੀਧਹੈ॥ਗੁ

ਰਮਤਿਸਹਜਸੁਭਾਇਨਹਰਖਸੋਗਦੁਰਮਤਿਬਿਗ੍ਰਹਬਿਰੋਧ
 ਕੋਪਸੰਧੈ॥੧੭੬॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿਅਸਾਧ
 ਸਾਧਕਾਮਚੇਸਟਾਸੰਜੋਗਜਤਸਤਵੰਤਹੈ॥ਕੋਪਕੋਬਿਰੋਧ
 ਬਿਖੇਸਹਜਸੰਤੋਖਮੇਖਲੋਭਲਹਰੰਤਰਪਰਮਪੀਰਜੰਤ
 ਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਦੋਹਕੈਅਰਥਪਰਮਾਰਥਸੋਅਹੰਮੇਵਟੇ
 ਵਦਇਆਵਦੀਭੂਤਸੰਤਹੈ॥ਦੁਖਿਤਸੁਖਿਤਚਿਤਮਿਤ
 ਸਤ੍ਰਤਸੁਭਾਵਪਰਉਪਕਾਰਮੁਓਬਿਕਾਰਮੁਲਮੰਤਹੈ॥੧
 ੭੭॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਰਿਦੈਪ੍ਰਥਮਾਹਿਪਾਕੈਬਸੇਤਾਪਛੈ
 ਕਰਤਾਮਾਗਿਆਮਨਾਵਈਆਮਾਗਿਆਮਾਨਿਗਿਆਨ

ਗੁਰਪਰਮਨਿਧਾਨਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਫਲਨਿਜਪਦਪਾਵ ੨੮੩
 ਈਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਸਗਮਾਅ
 ਗਾਧਿਕਥਾਕਹਤਨਾਮਾਵਈਜੈਸੇਜੈਸੇਭਾਉਕਰਿਪੁਜਤ
 ਪਦਾਰਥਿਦਸਕਲਸੰਸਾਰਕੇਮਲੋਰਬਪੁਜਾਵਈ॥੧੭
 ੮॥ਜੈਸੇਪਿਆਭੇਟਤਾਮਧਾਨਨਿਰਮਾਨੁਹੋਤਬਾਛਤਾਬਿਧਾ
 ਨਖਾਨਪਾਨਾਮਗਭਾਗਿਹੈਜਨਮਤਸੁਤਖਾਨਾਨਕੋਸੀ
 ਜਮੁਕਰੈਸੁਤਹਿਤਰਸਕਸਸਕਲਤਿਆਗਿਹੈਤੈਸੇਗੁ
 ਰਚਰਨਸਰਨਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਅਨ
 ਤਨਲੁਗਾਗਿਹੈਨਿਸਿਆਪਕਾਰਕੁਵਸਗਰਸੀਸਾਗਬਿਖੇਪੰਚ

ਤਸਕਰਜੀਤਿ ਸਿਖਹੀ ਸੁਜਾਗਿ ਹੈ॥ ੧੭੮॥ ਸਤਿਗੁਰਮ॥
 ਗਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਥਾਲਕਾਸਿਖਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
 ਹਿਮਾਅਪਾਰਹੈ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਨਗੰਮਿ
 ਤਾਹੈਨਿਗਮਸੇਖਾਦਿਨੇਤਨੇਤਕੈਉਚਾਰਹੈ॥ ਚਤੁਰਪਦਾਰ
 ਥਾਡਿਕਾਲਾਡਿਭਵਨਚਾਹੈਜੋਗਭੋਗਸੁਰਸਰਸਰਧਾਸੀ॥
 ਰਹੈ॥ ਪੁਜਨਕੇਪੁਜਅਰੁਪਾਵਨਪਾਵਿਤਕਰੈਅਕਥਕਥ॥
 ਬੀਚਾਗਬਿਮਲਭਿਬਾਰਹੈ॥ ੧੭੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਰ
 ਖਤਉਲਟੀਤਨਸਨਾਤਨਮਨਉਨਮਾਨੈਹੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਉ
 ਲਾਟਿਭਟੀਹੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਦੁਰਜਨਸੁਰਜਨਕਾਰਿਪ

ਹਿਚਾਨੇਪੈ॥ ਸੀਸਾਗੀਸੇਉਲੁਟਿਪਲੁਟਿਨਿਬੰਕਾਰੀਭੁਏਬਗ ੩੮੪
 ਬੰਸਹੀਸਭਏਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੇਪੈ॥ ਕਾਰਨਾਮਧੀਨਦੀਨਕਾ
 ਰਨਕਰੰਨਭਏਹਰਨੁਭਰਨਭੇਦਅਲਖਲੁਖਾਨੇਪੈ॥ ੧੮੧॥
 ਭੁਗਮੁਖਸੁਖਫਲਚਾਖਤਉਲਟੀਭਈਜੋਨਿਕੈਅਜੋਨਿਭਏ
 ਕਲਅਕੁਲੀਨਹੈ॥ ਜੀਤਨਤੇਸੰਤਅਉਬਿਨਾਸੀਅਥਿਨਾ
 ਸੀਭਏਅਧਮਾਅਸਾਧਭੁਏਸਾਧਪਰਬੀਨਹੈ॥ ਲਾਲਚੀਲ
 ਲੁਜਨਭੇਪਾਵਨਕੈਪੁਜਕੀਨੇਅੰਜਨੁਜਗਤਮੇਨਿਰੰਜਨ
 ਈਦੀਨਹੈ॥ ਕਾਇਮਾਇਆਫਾਸੀਗੁਰਗਿਹਮੇਉਦਾਸੀਕੀ
 ਨੇਅਨਭੈਅਭਿਆਸੀਪਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨਹੈ॥ ੧੮੨॥ ਸ

ਤਿਗੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨਅਸਚਰਜਮੇਵਰਸਨੀਹੋਤਖਟਦਰ
 ਸਅਤੀਤਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਨਿਹਕਾਮਪਾਮਸੇਵਕੁ
 ਨਾਨਦੇਵਸੇਵਕੀਨਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਮੂਲਮੰਤ੍ਰਅਨੰਤਮੰਤ੍ਰਕੀਨਾਸਿਖਨਪ੍ਰਤਿਹੈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸਾਧਸੰਗਤਿਪੰਗਤਿਸੁਖਹੋਸਬੰਸਮਾਨਸਰਿਅ
 ਨਤਨਚੀਤਹੈ॥੧੮੩॥ਘੋਸਲਾਮੇਅੰਡਾਤਜਿਉਰਤਾ
 ਕਾਸਚਚੀਸੀਧਿਆਸਮੇਅੰਡਾਹੇਤਿਚੇਤਿਫਿਰਿਆਵਈ
 ॥ਤਿਗੰਘਾਤਿਅਗਿਸੁਤਜਾਤਬਨਪੰਡਾਥਿਖੇਸੁਤਕੀ
 ਸੁਰਤਿਕਿਹਾਮਾਏਸੁਖਪਾਵਈ॥ਜੈਸੇਜਲਕੰਡਕਾਰਿ

ਛਾਡੀ ਅਤਜਲ ਚਰੀ ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਗਹਿ ਲੇਤੁ ਮਾਨਿਭਾਵ ॥੧੮੫॥
 ਈਸੈ ਸੋਚਿ ਤਚੰਚਲ ਭ੍ਰਮ ਤਹੈ ਚਤੁਰ ਕੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿ
 ਥਾਥਿ ਹੰਗਾਨ ਹਰਾਵ ਈ॥੧੮੬॥ ਚਤੁਰ ਬਕਨ ਮੇਨ ਪਾਈ ਅਬਗਨ ਤੋ
 ਸੋਖਣ ਦਰਸਨ ਮੇਨ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਹੈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ਖਾਨਗਾਨਾ ਦਬਾਦ ਮੇਨ ਸਬ ਦਊ ਦੋਤ
 ਹੈ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਜਨਾ ਦਿਸ੍ਵਦਾ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੇਰ ਸਸਕਲ ਸੁਗੀ
 ਧ ਮੇਨ ਗੀਧਿ ਸੀਥਿ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਲਤਾ ਸਪਰਸਾ ਅਪ
 ਰਸਨ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੁਖ ਫਲਤੁ ਲਿਓ ਤੁਧੋ ਤਹੈ॥੧੮੭॥ ਲਿਖਨੁ ਪ
 ਕੁਨੁ ਤਉ ਲਿਓ ਜਾਨੈ ਦਿ ਸੰਤਰਜ ਉਲਓ ਕਯਤੁ ਨੁਤਹੈ

ਬਿਦੇਸ ਕੇਸ ਦੇਸ ਕੋ ॥ ਦੇਖਤਾ ਅਉ ਦੇਖੀ ਅਤ ਇਤ ਉਤ
 ਦਾਇਹੋਇ ਭੇਟਤ ਪਰਸ ਪਰ ਬਿਰਹ ॥ ਮਵੇਸ ਕੋ ॥ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ
 ਖੋਜਿ ਹੋਇ ਖੋਜਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟੀ ਮੁਗਮ ਦਜੁ ਗਤਿ ਨ ਜਾਨ
 ਤ ਪਵੇਸ ਕੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਅੰਤ ਰਿਅੰਤ ਰਜਾ ਅ
 ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਰਿ ਰੰਤ ਰਿਅ ਦੇਸ ਹੈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦੀਪਕ
 ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗਿ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਘਨ
 ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਨ੍ਹੋ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਚਕਾਈ ਅਉ ਸੁਰਜਾਲਿ ਮੀਨ ਜਿਉ
 ਕਮਲਾ ਮਾਇਕਾ ਸਟਾ ਅਗਨਿ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭੈ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਪਿਤ
 ਸੁਤ ਹਿਤੁ ਅਰੁਤਾ ਮਨੀ ਭੁਤਾਰ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਅਉ ਸੀਸ ॥

ਰਦੁਆਰਮਿਟਤਨਛੋਤਿਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪੁ ੩੮੬
 ਤਾਪੁਸਾਚੋਲੋਕਪਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈਓਤਿਪੋਤਿਹੈ॥੧੮
 ੧॥ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਾਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਪਿਆਰਮਿਥਨ
 ਬਿਉਹਾਰਦੁਖਦਾਈਪਹਿਚਾਨੀਐਬੇਦਮਿਰਜਾਦਾ
 ਮੇਕਹਤਹੈਕਥਾਅਨੇਕਸੁਨੀਐਨਤੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੇਨਮਾ
 ਨੀਐ॥ਅਗਿਆਨਉਨਮਾਨਮੇਨਜਗਤਭਗਤਾਭਿਖੇਰਗ
 ਨਾਦਬਾਦਅੰਤਿਅੰਤਿਹੂਨਜਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਾਪਕੋਪੁਤਾਪੁਜੈਸੋਤੈਸੋਨਤਿਲੋਕਾਬਿਖੇਅਉਰਉਗਆ
 ਨੀਐ॥੧੮੮॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਜਉਕਰੈਹ

ਹੈ॥ ਉਮੈਰੋਗੁਰਦੇਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲੀਨਸਾਪਸੀਗਿਮਿਲਿਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇ
 ਦੁਬਿਧਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰ
 ਨਹੁਇ॥ ਬਿਸਮਾਬਿਸਵਾਸਾਬਿਖੇਅਨਭੈਅਭਿਆਸ
 ਹੈ॥ ਸਹਜਸੁਭਾਇਚਾਇਚਿਤਮੇਅਤੀਤਚੀਤਸਤਿ
 ਗੁਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ ੧੮੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਪਸੀਗਿਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਚੀਤਆਸਾਮੇ
 ਨਿਰਾਸਹੈ॥ ਨਾਮਨਿਹਕਾਮਪਾਮਸਹਜਸੁਭਾਇਰਿਦੈਬ
 ਰਤੈਬਰਤਮਾਨਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਸੁਖਮਸਭੁਲ

ਏਕਾਅਓਮਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ ੩੮੭
 ਵਾਸਹੈ॥ਚਰਨਸਰਨਿਲਿਵਾਆਪਾਖਾਇਹੋਇਰੇਨਸਤਿਭੁ
 ਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੮੦॥ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੈ
 ਅਗਿਆਨਤਾਅਵਗਿਆਗੁਰਨਿਦਾਗੁਰਦਾਸਨਕੈਨਾਮ
 ਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ਮਹੁਰਾਕਹਾਵੈਮੀਠਾਗਈਸੋਕਹਾਵੈਆਈ
 ਰੁਠੀਕਉਕਹਤੁਠੀਹੋਤੁਉਪਹਾਸਹੈ॥ਬਾਝਕਹਾਵੈਸਪੁ
 ਤੀਦੁਹਾਗਨਿਸੁਹਾਗਨਿਕੁਰੀਤਿਸੁਰੀਤਿਕਾਟਿਓਨਕਟਾਕੇ
 ਨਾਸਹੈ॥ਬਾਵਰਕਹਾਵੈਭੋਰੇਆਪਰੈਕਹੈਸੁਜਾਖਚੰਦਨ
 ਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਸੁਨਸੁਬਾਸਹੈ॥੧੮੧॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇ

ਕਰੋਮਨਪੁਜਸਿਕੋਟਿਹੋਮਜਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦਪੁਜਾਚਾਰ
 ਹੋਯੋਗਧਿਆਨਗਿਆਨਅਧਿਤਮਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧੋ
 ਜਪਤਪਸੰਜਮਾਦਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੋਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨ
 ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅਉਸਾਅੰਗੀਤਸੁਰਸਰਦੇਵਸਥਲਮਾ
 ਏਆਬਿਸਬਾਰਹੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਖਸੰਗਤਿਅਸੰਖ
 ਜਾਕੈਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਨੇਤਨੇਤਨਮਸਕਾਰਹੋ॥੧੯੨॥ਚਰਨ
 ਕਮਲੁਰਜਗੁਰਸਿਖਮਾਥੇਲਾਗੀਬਾਛਤਸਕਲਗੁਰਸਿ
 ਖਪਗਰੇਨਹੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਕਮਲਾਕਲਪਤਰਪਾਰ
 ਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਚਿਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨਹੋਸੁਰਿਨਰਨਾਥਮੁਨਿਤ੍ਰਿ

ਭਵਨੇ ਅਉੜਿ ਕਾਲੁ ਲੋਗ ਬੇਦਾਗਿ ਆਨੁ ਓਨ ਮਾਨ ਜੇ ਨ ਕੇ ੩੮੮
 ਨਹੈ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੈ ਨ ਮੋਨ
 ਮਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇ ਨਹੈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
 ਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਤਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੇ ਚਈ
 ਲੇਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੇਥਰ
 ਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗਰੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀ ਲੇਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿ
 ਵਲੀ ਨ ਜਲੁ ਮੀਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਿ ਕਰਸੀ
 ਲੇਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਨਿਪਿਸੋ ਰੁਕੋਟਿ ਛਟ ਲੋਭ ਕੇ ਲੁਭਿਤ ਕੋਟਿ ਛਾਬਿ
 ਛਾਹ ਛਿਪੈ ਛਾਬਿ ਕੈ ਛਾਬੀ ਲੇਹੈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇ

ਕਰਮਕੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਮਹਿਮਾਕੋਪਵਈ
 ॥ ਏਕਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਥਾਰਕੋਨਪਾਰਾਵਾਹੁਸਬਦਮੁਰਤਿਸਾ
 ਧਸੰਗਤਿਸਮਾਵਈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਾਧਸੰਗਮੇਨਿ
 ਵਾਸਦਸਨਦਾਸਾਨਮਤਿ॥ ਆਪਾਨਜਤਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਗੁਰਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤਿਵਾਕੀਵਾਹੀ
 ਬਨਿਆਵਈ॥ ੧੮੫॥ ਪਵਨਹਿਪਵਨਮਿਲਤਨਹੀਪੇਖ
 ਅਤਸਲਿਲੇਸਲਿਲਮਿਲਤਨਾਪਹਿਚਾਨੀ॥ ਐਜੋਤੀ
 ਅਲੋਜੋਤਿਹੋਤਭਿਨਭਿਨਕੈਸੇਕਰਿਭੁਸਮਹਿਭੁਸਮਸ
 ਮਾਨੀਕੈਸੇਜਾਨੀ॥ ਐਕੈਸੇਪੰਚਤਤਮੇਲਖੇਕੁਹੋਤਪੰਡ

ਪਾਨਾ ਬਿਛੁਰਤ ਪੰਡਾ ਪਾਨ ਕੈ ਸੇ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਥਿਗਤ ੩੮੮
 ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਸੁਰਜੇ ਮੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿ
 ਤਿ ਕੈ ਸੇ ਉਗਾਨੀਐ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚਰਣੇ ਟਸਾਤ ਦੀਪੇ ਨਨਵ
 ਖੰਡ ਬੰਖੇ ਦਹਾਦੇ ਸਦੇਖੀਐ ਨਬਨ ਗਿਹਜਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗ
 ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨ ਮਾਨ ਕੈ ਨ ਦੇਖਿ ਓਸੁ ਨਿਓ ਸੁਰਗ ਪਾਇਆ ॥
 ਲਮ੍ਹਿਤ ਮੰਡਲ ਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭੂਤ ਅਉਭਵਿਖਨ ਥਰਤ ਮਾ
 ਨ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਚਤੁਰ ਬਰਨਖਟ ਦਰਸਨਾ ਧਿਆਨੀਐ ॥ ਹੁ
 ਗ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋ ਅਉਠ ਓਰ ਸੁ
 ਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ੧੮੭ ॥ ਊਖ ਮੇ ਪਿਊਖ ਰਸ ਰਸਨ ਚ

ਹਤਹੋਇਚੰਦਨਸੁਥਾਸਤਾਸਨਾਸਕਾਨਹੋਤਹੈ॥ਨਾਦਬਾ
 ਦਸੁਗਤਿਬਿਹੁਨਾਬਿਸਮਾਦਗਤਿਬਿਬਿਧਿਬਰਨਾਬਿਨੁ
 ਦਿਸਾਟਿਸੁਜੋਤਿਹੈ॥ਪਾਗਸਪਰਸਨਸਪਰਸਉਸਨਸੀਤ
 ਕਰਚਰਨਹੀਨਪਰਾਅਉਖਦੀਉਦੋਤੁਹੈ॥ਜਾਹਿਪੰਚਦੇਖ
 ਨਿਰਦੋਖਮੋਖਪਾਵੈਕੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸੰਤੋਖਹੁਇਅਛੈ
 ਤਹੈ॥੧੯੮॥ਨਿਹਫਲਾਜਿਹਬਾਹੈਸਬਦਸੁਆਦਹੀ
 ਨਨਿਹਫਲਸੁਗਤਿਨਾਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ਨਿਹਫਲਾਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਨ੍ਰਾਪਾਅਪਦੇਖੀਅਤਫਲਸ੍ਵਾਸਨਹੀਬਾਸੁਪਰਮਾਦ
 ਹੈ॥ਨਿਹਫਲਕਰਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸਾਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਰਗਾਬਿ

ਏਨਪਗਥਾਦਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਗਅੰਗਪੰਗਸਰਬੰਗਲਿਵਸ ੩੮੦
 ਬਦਸੁਰਤਿਸਾਪਸੰਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥੧੯੯॥ਪਸੂਆਮਾਨੁ
 ਖਦੇਹਅੰਤਰਿਅੰਤੁਗਏਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਕੋਬਿਬੇਕਾਅਬਿ
 ਬੇਕਹੈ॥ਪਸੁਹਰਿਹਾਉਕਹਿਓਸੁਨਿਓਅਨੁਸੁਨਿਓਕਰੇਮਾ
 ਨਸਜਨਮਉਪਦੇਸਰਿਦੈਟੇਕਹੈ॥ਪਸੂਆਸਬਦਹੀਨਜਿ
 ਹਥਾਨਬੋਲਿਸਕੈਮਾਨਸਜਨਮਬੋਲੈਬਚਨਅਨੇਕਹੈ॥
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਨਿਸਮਝਿਬੋਲੈਬਿਬੇਕੀਨਤੁਗਅਚੇਤਪ
 ਸੁਪੰਤਹੁਮੇਏਕਹੈ॥੨੦੦॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਹੀਨਪਸੂਆਪ
 ਵਿੜਦੇਹਖੜਖਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪਵਾਹਕੋਸੁਆਉਹੈ॥ਗੋਬਰਗ

ਮੁਕਤੁਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਭਟੇਮਾਨਸਦੇਹੀਨਿਖਿਧਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
 ਪਿਆਉਹੈ॥ ਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਸਾਪਨਕੈਸਾਪਭਟੇਅਪ
 ਮਾਸਾਪਖਲਬਚਨਦੁਰਾਉਹੈ॥ ਗਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਗਸਿ
 ਕਰਸਾਇਨਹਾਇਮਾਨਸਾਬਿਖੇਧਗਬਿਖਮਾਬਿਖੁਤਾਉਹੈ॥੨॥
 ੧॥ ਪਸੁਖਵਿਖਾਤਖਲਸਬਦਸੁਗਤਿਹੀਨਮੇਨਿਕੋਮਹਾਤ
 ਮੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਜੀ॥ ਨਾਨਾਮਿਸਲਾਨਪਾਨਮਾਨਸਮੁਖ
 ਰਸਨਾਰਸੀਲੀਹੋਇਸੋਈਭਲੀਤਾਹਿਜੀ॥ ਬਚਨਾਬਿਬੇਕ
 ਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫਲੁਬਚਨਾਬਿਹੂਨਪਸੁਪਰਮਿਤਿਆ
 ਹਿਜੀ॥ ਮਾਨਸਜਨਮਗਤਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਹੀਨਾਬਿਖਪਕਬਿ

੩੮

ਖਮਚਕਤਚਿਤੁਚਾਹਿਜੀ॥੭੦੨॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਬਿਰਹਾ ੩੮੯
 ਬਿਆਪੇਦ੍ਰਿਗਨਹੁਇਸ੍ਵਨਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇਮਧੁਰਬਚਨ
 ਕੈ॥ਸੰਗਮਸਮਾਗਮਾਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇਜਿਹਬਾਕੈਪਾਰਸਪਰਸ
 ਅੰਕਮਾਲਕੀਰਚਨਕੈ॥ਸਿਹਜਾਗਵਨਾਬਿਰਹਾਬਿਆਪੇਚ
 ਰਨਹੁਇਪ੍ਰੇਮਗਸਬਿਰਹਸ੍ਰਬੰਗਹੁਇਸਚਨਕੈ॥ਰੋਮਰੋਮਾਬਿ
 ਰਹਾਬਿਥਾਕੈਬਿਹ ਬਲਭੁਟੀਸੀਸਾਜਿਓਬਹੀਰਪੀਰਪ੍ਰਬ
 ਲਤਚਨਕੈ॥੭੦੩॥ਕਿੰਚਤਕਟਾਛਲਿਪਾਬਦਨਾਮਨੁਰੂਪ
 ਅਤਿਅਸੂਰਜਮੇਨਾਇਕਕਹਾਣੀਹੈ॥ਲੋਚਨਕੀਪੁਤਰੀਮੇਤ
 ਨਕਤਾਰਕਾਸਿਆਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਲਬਨਿਤਾਬਨਈ

ਹੈ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਬਿਤਲ ਛਿਪਤ ਛਾਹੋ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ
 ਸੇਭ ਲੋਕੁ ਲਲਚਾਈ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਬਹਾਮੰਡ ਕੇਨਾ ਏਕ ਕੀਨ॥
 ਏਕਾਭਟਾ ਤਿਲ ਕੇਤਿਲ ਕਸਰਬਨਾ ਏਕਾਮਿਟਾਈ ਹੈ॥
 ੨੦੪॥ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਥਾਨ ਕਥਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪ
 ਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜਮੇਰੈ ਆਏ ਹੈ॥ ਪਰਮ ਦਇਆ ਲਾਲ
 ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਹੁ ਮਸਰਪੀਆ
 ਏ ਹੈ॥ ਸੇਭਿਤ ਸਿਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੈ ਅੰਕ ਮਾਲ
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮਹੁ ਏ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ਚਾਕਿ ਕਸਬ
 ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਉ ਪਰਿਗਈ ਭਈ ਜਲੁ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿ

ਰਹਜਗਾਏੴ॥੨੦੫॥ਦੇਖਬੇਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਦਰਸੁਦਿਖਾਇਬੇ੨੯੯
 ਕਉਕੈਸੇਪਿਆਮਦਰਸਨੁਦੇਖੀਐਦਿਖਾਈਐ॥ਕਹਿਬੇਕਉ
 ਸੁਰਤਿਪੈਨਕੈਸੇਗੁਨਾਨਿਧਿਗੁਨਸੁਨੀਐਸੁਨਾਈਐ॥ਮਨਿ
 ਮੈਨਹੁਗਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮੈਨਮਨਨਿਹਚਲਹਾਇਨਉਨਮਨ
 ਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅੰਗਅੰਗਭੰਗਰੰਗਰੂਪਕੁਲਹੀਨਦੀਨ
 ਕੈਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀਨਾਇਕਾਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥ਬਿਰ
 ਹਾਬਿਓਗਰੇਗੁਦੁਖਿਤਹਾਇਬਿਰਹਨੀਕਹਤਸੰਦੇਸਪਾਥਿਕ
 ਨਪੈਉਸਾਸਤੋ॥ਦੇਖਹੁਕਿਗਦਜੋਨਿਪ੍ਰੇਮਕੈਪਰੇਵਾਪਰਕਰ
 ਨਾਰਿਦੇਖਿਵੂਟਤਅਕਾਸਤੋ॥ਤੁਮਤਉਚਤੁਰਦਸਾਬਿਦਿ

ਮਾਕੋਨਿਧਾਨਪ੍ਰਿਅਮਿਅਨਛਰਾਵਹੁਥਿਰਹਰਿਪਤਾਸਤੇ॥
 ਚਰਨਾਥਿਮੁਖਦੁਖਤਾਰੇਕਾਚਮਤਕਾਰਹੇਰਤਹਿਰਾਹਿਰ
 ਵਿਦਰਸਪ੍ਰਗਾਸਤੇ॥੨੦੭॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਤਾਹਿਦੋਖਿ
 ਅਉਦਿਖਾਵੈਆਪਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਮਿਲਿਸੋਭਾਦੈਸੁਹਾਵ
 ਈ॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਮੁਖਬਚਨੁਸੁਨਾਵੈਤਾਹਿਸਬਦੁ
 ਰਤਿਗੁਗਨਿਆਨੁਉਪਜਾਵਈ॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਦਹਦਿ
 ਸਿਪ੍ਰਗਦਾਵੈਤਾਹਿਸੋਈਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਕਾਵਈ॥
 ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਸਿਹਜਾਸਨਮਿਲਾਵੈਤਾਹਿਪ੍ਰੇਮਰਸ
 ਸਿਕਰਿਅਪੀਉਪੀਆਵਈ॥੨੦੮॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾ

ਵੈਤਾਹਿ ਸੁੰਦ ਰਤ ਕੈ ਸੁਹਾਵੈ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹਾਵੈ ਛਾਬਿ ਕੈ ਛਾਬਿ
 ਥੀਲੀ ਹੋਯੋ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਬਾਨ ਕਥਾ ਧੁਬਨ ਵੈ ਸੋਈ
 ਬਨਤ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਗੀਲੀ ਹੋਯੋ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਸ
 ਬੈ ਕਾਮ ਨਾ ਖੁਜਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਮ ਨੀ ਕਹਾਵੈ ਸੀਲ ਕੈ ਸੁਸੀਲੀ
 ਹੋਯੋ ਜੋਈ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੇ ਪੀਆ ਵੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੀ
 ਕਹਾਵੈ ਗਸਿਕਰ ਸੀਲੀ ਹੋਯੋ ॥੨੦੮॥ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਸੇਤ
 ਰੁਪ ਹਾਇ ਨਿਤ ਨੇ ਸਭ ਕਵੁੰ ਕਭਏ ਪਾਤੀਲਿ ਖੀਮੇ ਬਿਦੇਸ ਤੇ
 ॥ ਬਿਰਹ ਮਗਲਿ ਸੇਸ ਵਾਨ ਮਾਸੁ ਨਿਸਨ ਹਾਇ ਬਿਰਹ ਨੀ ਭੇ
 ਖ ਲੇਖਾ ਬਿਖਮ ਸੀ ਦੇਸ ਤੇ ॥ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਲੇਖ ਨਿਕੀ

ਛਾਤੀ ਛਾਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮਾ ਅਵੇਸਤੇ ॥ ਬਿਰ
 ਹਉਸਾਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿਤ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਨੀਕੈ ਸੇਜੀ
 ਐਥਿ ਰਹ ਪਵੇਸਤੇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਿ ਸੁ
 ਜਨ ਸਗਾਈ ਹੋਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਸੀਦੇ ਸਮੈ
 ॥ ਬਿਧਿ ਸੈ ਬਿਵਾਹੇ ਮਿਲਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਾ ਲਿਵਾ ਬਿਦਿ
 ਆਨਾਧਿ ਆਨਰ ਸਰੂਪ ਰੰਗ ਭੇਸ ਕੇ ॥ ਰੈਨ ਸੇ ਸੋ ਮੇਸੁ ਰਿ
 ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕਾ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਵੇ
 ਸਕੈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਉਲੰਘਿ ਏਕਤ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਾਸਿ ਹੋਤਾ ਬਿਸਮਾ ਅਵੇਸ ਕੇ ॥ ੨੧੧ ॥

ਏਕੇਸੇਆਧਿਕ ਏਕਨਾਇਕਾਅਨੇਕਜਾਕੈਦੀਨਕੇਦਇ ੩੮੪
 ਆਲਹੁਇਕੁਪਾਲੁਕੁਪਾਪਾਰੀਹੈਸਜਨੀਰਜਨੀਸ
 ਸਿਪ੍ਰੇਮਰਸਅਉਸਗੇਅਬਲੇਅਪੀਨਗਤਿਬੇਨਤੀ
 ਉਚਾਰੀਹੈਜੇਈਜੇਈਆਗਿਆਹੋਇਸੋਈਸੋਈਮਾ
 ਨਿਜਾਨਿਹਾਥਜੇਰੋਅਗੁਭਾਗਿਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀ
 ਹੈਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੈਚਈਲੋਭਜਉਸਫ
 ਲਜਨਮੁਖੀਨਿਆਜੁਮੇਗੀਬਾਰੀਹੈ॥੨੧੨॥ਪ੍ਰੀਤਮਕੀ
 ਪਤਰੀਮੇਤਨਕਤਾਰਕਾਸਿਆਮਤਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤਿ
 ਲਾਤਿਲਕੁਤਿਲੋਕਕੋ॥ਬਨਿਤਾਬਦਨਪਰਿਪ੍ਰਗਟਬ

ਨਾਇਰਾਖਿਓਕਾਮਦੇਵਕੋਟਿਲੇਟਪੋਟਾਅਵਿਲੋਕੋਕੋਕੋਟਨ
 ਕੋਟਾਨਰੂਪਕੀਅਨੁਪਰੂਪਛਾਬਿਸਕਲੁਸਿੰਗਾਰੋਕੋਸਿੰਗਾਰੂ
 ਸੁਬਬੋਕੋਕੋਕੋਕੋਚਤਕਟਾਛਾਕ੍ਰਿਪਾਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੋਭਾ
 ਸੁਰਸੁਤੀਕੋਟਮਾਨਭੰਗਾਧਿਆਨੁਕੋਕੋਕੋਕੋ॥੨੧੩॥ਸੀਗੁਰਦ
 ਰਸਾਧਿਆਨਖਟਦਰਸਨਦੇਖੇਸਕਲੁਦਰਸਸਮਦਰਸਦਿ
 ਖਾਏਹੈ॥ਸੀਗੁਰਸਬਦਪੰਚਸਬਦਪੰਚਸਬਦਗਿਆਨ
 ਗੀਮਿਸਰਥਸਬਦਅਨੁਹਦਸਮਝਾਏਹੈ॥ਮੰਤ੍ਰਉਪਦੇਸਪ
 ਰਵੇਸਕੈਅਵੇਸਰਿਦੈਆਦਿਕਉਆਦੇਸਕੈਬਹਮਬਹਮ
 ਏਹੈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਨਪ੍ਰਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਏਕ

ਅਉਅਨੇਕਕੇਬਿਥੇਕਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥੨੧੪॥ਸਤਿਬਿਨੁਸੰਜ ੩੮੫
 ਮੁਨਪਤਿਬਿਨੁਪੁਜਾਹੋਇਸਚਾਬਿਨੁਸੋਚਨਜਨੇਉਜਤਹੀ
 ਨਹੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਗਿਆਨਾਬਿਨੁਦਰਸਨਾਪਿਆਨਭਾ ੩੮੬
 ਭਗਤਿਨਕਥਨੀਭੈਭੀਨਹੈ॥ਸਾਂਤਿਨਸੰਤੋਖਾਬਿਨੁਸੁਖਨਸ
 ਹਜਾਬਿਨੁਸੁਖਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਨਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ਬਹਮਾਥਿ
 ਬੋਕਾਬਿਨੁਹਿਰਦੈਨਏਕਟੇਕਾਬਿਨੁਸਾਪਸੰਗਤਿਨਰੰਗਲਿਵ
 ਲੀਨਹੈ॥੨੧੫॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿਤੁਹੁਇਚਰ
 ਨਕਮਲਤਾਹਿਜਗਮਪੁਕਰਹੈ॥ਸੀਗੁਰਸਬਦਪੁਨਿਸੁਨਿ
 ਗਦਗਦਹੋਇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਤਾਹਿਜਗਤਉਪਾਰਿਹੈ॥ਕਿ

ਚਤੁਰਵਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਾਨਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾ
 ਨਦੇਖਦੁਖਹਰਿਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਨ
 ਦਾਸਤਾਸਨਇੰਦ੍ਰਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਮਸਰਿਹੈ॥੨੧੬॥ਜ
 ਬਤੇਪਰਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਆਏਚਰਨਸਰਨਿਲਿਵਸ
 ਕਲਸੀਸਾਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੀਦਚਰਨਮਿਤਕੈਚਾਰਤ
 ਚਰਨਰੇਨਸਕਲਆਕਾਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟ
 ਸਹਜਪਰਿਨਿਰਚਲੁਮਤਿਪਰਮਾਰਥਬੀਚਰਹੈ॥ਚਰ
 ਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਥੋਪਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮਕੈਨ
 ਮਸਕਾਰਹੈ॥੨੧੭॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਜਬਤੇਰਿਦੈਬਸ॥

ਏਤਬਤੇ ਅਸਥਿਰਚਿਤਿ ਅਨਤਨਧਾਵਹੀ ਚਰਨਕਮਲ ੩੯੬
 ਮਕਰੰਦਚਰਨਾਮਤਕੈਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਮਰਪਦਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀ
 ੥੨੧੮॥ ਬਾਰੀਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀਕੇਰੀਘੇਰੀ
 ਆਨਿਪ੍ਰਬਲਹੁਇਨਿਦ੍ਰਾਨੈਨਛਾਇਕੋਘੇਮਨੀਪਤਿਬ
 ਤਾਚਾਇਲੁਪਿਆਆਗਮਕੀਨਿਦ੍ਰਾਕੋਨਿਗਦਰੁਕੈਸੋਈ
 ਨਭੈਭਾਇਕੋਸਖੀਹੁਤੀਸੋਤਬੀਰੁਈਗਈਸੁਖਦਾਇਕਪੇ
 ਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇਗਘੇਸੰਗਮਸੁਲਾਇਕੋਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਮੇਨਮਿ
 ਤ੍ਰਹਿਮਿਲਨਦੀਨੀਜਮਰੂਪਜਮਨੀਨਨਿਬਰੈਬਿਹਾਇਕੋ॥
 ੨੧੯॥ ਰੂਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਗੁਨਹੀਨਗਿਆਨਹੀਨਸੋਭਾਰੀ

ਨਭਾਗਹੀਨਤਪਹੀਨਬਾਵਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਹੀਨਸਬ
 ਦਿਸੁਰਤਿਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨਸੁਪੋਹਸਤਨਪਾਵਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹੀਨਗੀਤਹੀਨਭਾਇਭੈਪਤੀਤਿਹੀਨਚਿਤਹੀਨਬਿਤਹੀਨਸ
 ਹਜਸੁਭਾਵਰੀ॥ ਅੰਗਅੰਗਹੀਨਦੀਨਾਪੀਨਪਰਾਚੀਨਭੂਮਿ
 ਚਰਨਸਰਨਿਕੋਸੇਪਾਪਤਿਹੁਇਗਵਰੀ॥ ੧੨॥ ਜਨਨੀਸੁ
 ਤਹਿਬਿਭੁਦੇਤਹੇਤੁਕਉਨਰਾਖੇਪਰਮੁਸੇਪਹਰਾਅਕਹਕੋਸੇਗ
 ਖੀਅੰਮਾਕਰੀਅਜਉਬੋਰੈਨਵਕਹਕੋਸੇਪਾਵੇਪਾਰਾਅਭਾਅ
 ਉਬਾਟਪਾਰੈਕਾਪੇਦੀਨੁਭਾਖੀਅੰਮਾਖੇਤੈਜਉਖਾਇਬਾਰਿਕਉ
 ਨੁਪਾਇਗਾਖਨਹਾਰੁਚੜਵੈਕਰੈਅਨਿਅਉਪੁਛੈਕਉਨੁਸਾਖੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਾਐਕਥੈਦੁਮਰੈਮਿਥਜਓਕਮਾਵੈਦੋਹੁਗੁਰਨਮੁਕਾ ੨੯੭
 ਤੁਕਰੈਕਾਪੇਅਭਲਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਾਮਨਮਸੁਕਾਰਿਗਤਿਭੁਮ
 ਤਚਤੁਰਬੰਟਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟਸਮਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਲ
 ਸੁਗੰਧਮਤਿਕੋਮਲਮਨੁਪਭੁਪਮਸੁਮਕਰੰਦਰਸਾਮਨਤਨ
 ਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਜਸਮਾਪਿਓਨਮਨਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨ
 ਹਦਧੁਨਿਰੁਨੁਨਲਿਵਲਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਬੀਸਾਇਕਈ
 ਸਸੋਹੀਸੋਈਜਾਨੈਆਪਾਮਪਰੰਪਰਪਰਮਪਦੁਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜੰਮ੍ਰਿਤਮਨਮਿਗਮਿਗਮਦਮਛਤਅੰਤਗਤਿਭੂਲਿਓਭੂ
 ਮਖੋਜਤਫਿਰਤਬਨਮਾਹੀਜੀਦਾਦਰੁਸੋਰਜਗਤਿਏ

ਕੈਸਰਵਰਥਿਖੇਅੰਤੁਗਿਦਿ ਸੰਤਰਹੁਇਸਮਏਨਹੀਜੀਜੈ
 ਸੇਬਿਖਿਆਪਰੁਤਜੈਨਾਬਿਖਾਬਿਖਮਕਉਅਹਿਨਿਸਿ
 ਬਾਵਨਾਬਿਰਖਲਪਟਾਹੀਜੀਜੈਸੇਨਿਰਪਤਿਸੁਪਨੰਤ
 ਰਭੇਖਾਰੀਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤਮੇਭਰਮਾਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨॥
 ਜੜਾਬਾਇਹੁਇਬਪੁਲਾਬਾਇਮੰਡਲਫਿਰੈਤਉਕਹਾਬਾ
 ਸਨਾਕੀਆਗਿਜਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਕੁਪਜਲੁਗ
 ਰੇਬਾਪੇਨਿਕਸੇਨਹੁਇਸਮੁੰਦਚੀਲਹੁਇਉਭੈਨਖਗਪ
 ਤਿਉਨਮਾਨੀਐਮੁਸਾਬਿਲਖੇਦਿਨਜੇਗੀਸੁਰਗੁਫਕਾ
 ਵੈਸਰਪਹੁਇਚਿਰੰਜੀਵਬਿਖੁਨਬਿਲਾਨੀਐਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਿਹੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤੁ ਹੁਇ ਅਤੀਤ ਹਉ ਮੈ ਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇ ਨ ਕਾਮ ੩੯੮
 ਧੇਨ ਮਾਨੀ ਮੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗੁਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀ
 ਧਿ ਮਿਲੇ ਅਤਮ ਅਵੇਸ ਪਗਤ ਮਪ ਬੀਨ ਹੋ ॥ ਤਤੈ ਮਿਲਿ
 ਤਤ ਬ੍ਰਾਂਤ ਬ੍ਰੰਦ ਮੁਕਤ ਹਲੁ ਹੁਇ ਪਾਗ ਸਕੈ ਪਾਗ ਸੰਪਗ ਸਪਗ
 ਕੀਨ ਹੋ ॥ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੈ ਸੇਦੀ ਪਕੈ ਦਿਪਤ ਦੀਪ ਹੀਰੈ ਹੀ
 ਗਥੇ ਪੀਅਤ ਅਪੇ ॥ ਅਪਾਚੀਨ ਹੋ ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
 ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਗਤਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਜਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੋ
 ॥ ੧੨੫ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਸਤਿ ਰੂਪ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਗ ਸਤਿਨਾਮ
 ਜਿਹ ਬਾਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਸਪਾਏ ॥ ਸਬ ਦਬਿਬੇ ਕਸਤਿ ਸਵਨ ਸੁ

ਰਤਿਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਗੰਧਿਸਤਿਅਪ੍ਰਨਾਪ੍ਰਾਏਹੈਸੀਤਿ
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਤਹਸਤਾਅਵਲੰਬਸਤਿਪਾਰਸਪਰਸਿਹੋਇਪਾਰ
 ਸਾਦਿਖਾਏਹੈਸਤਿਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਨਾਨਾਧਿ
 ਆਨਗੁਗਨਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥੨੩੬॥ਅ
 ਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧੀਜੜਕੜਸੇਇਕੜਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਨਿ
 ਹਚਲਮਨਮਾਨੈਹੈਜਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਧੁ
 ਰਨਬਹਮਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਉਰਮਾਨੈਹੈਸੁਖਮਸ
 ਭੁਲਮੁਲਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਗੋਰਸਗੋਬੀਸਗਤਿਪੇਮਪ
 ਹਿਚਾਨੈਹੈਕਾਰਨਮੇਕਾਰਨਕਰਨਚਿਤ੍ਰਿਮੋਚਿਤ੍ਰੇਰਜ

੨੫ ਨਿਜੰਤੀ ਜਨ ਕੈ ਜਨ ਕਾ ਜਾਨੈ ਹੈ॥੨੨੧॥ ਨਾਇਕੁ ਹੈ ਏਕੁ ਅ ੩੯੯
 ਨਾਇਕਾ ਅਸਟਤਾ ਕੈ ਏਕੁ ਏਕੁ ਨਾਇਕਾ ਕੇ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ
 ਏਕੁ ਏਕੁ ਪੁਤ੍ਰਾ ਗਿਹ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਨਾਤੀ ਏਕੈ ਏਕੈ ਨਾਤੀ ਦੋਇ ਪ
 ਨਤੀ ਪੁਸੁਤ ਹੈ॥ ਤਾਹੂ ਤੇ ਅਨੇ ਕਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਤੇ ਚਾ
 ਰਿ ਚਾਰਿ ਸੁਤ ਸੰਤ ਤਿਸੀ ਭੂਤ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਆਠ ਆਠ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਸੁ
 ਤਾ ਆਠ ਸੁਤ ਅੰਸੋ ਪਰਵਾਰ ਕੈ ਸੋਹੈ ਏਕੁ ਸੁਤ ਹੈ॥੨੨੨॥ ਏ
 ਕੁ ਅਨੁ ਆਠ ਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਪਾਂਚ ਟੂਕ ਟੂਕ ਟੂਕ ਟੂਕ ਫਾਰ ਫਾਰ ਦੇ
 ਇਫਾਰ ਹੈ॥ ਤਾਹੂ ਤੇ ਪਈ ਸੇ ਅਉ ਪਈ ਸਾ ਏਕੁ ਪਾਂਚ ਟਾਂਕ ਟਾਂ
 ਕ ਟਾਂਕ ਮਾਸੇ ਚਾਰਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ਮਾਸਾ ਏਕੁ ਆਠ ਰ

ਤੀਰਤੀਆਠਚਾਵਰਕੀਹਾਟਹਾਟਕਨੁਕਨੁਤੋਲਤੁਲਧਾ
 ਰਹੈ॥ਪੁਰਪੁਰਗਿਰਹੇਸਕਲਸੰਸਾਰਬਿਖੇਬਾਸਿਆਵੈ
 ਕੈਸੇਜਾਕੋਏਤੋਬਿਸਬਾਰਹੈ॥੨੩੮॥ਖਗਪਤਿਪ੍ਰਬਲ
 ਪਰਾਕ੍ਸ਼ਮੀਪਰਮਹੰਸਚਾਤੁਰਚਤੁਰਮੁਖਚੰਚਲਾਚਪਲ
 ਹੋ॥ਭੁਜਬਲੀਅਸਟਭੁਜਾਤਾਕੇਚਾਲੀਸਕਰਣੇਕਸਉ
 ਅਰਸਾਠਿਪਾਉਚਾਲਚਲਾਚਲਹੈ॥ਜਾਗਤਯੁਪਨ
 ਆਹਿਨਿਸਿਦਹਾਦਿਸਧਾਵੈਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਤਿਹੋਇਆ
 ਵੈਏਕਪਲਹੈ॥ਪੰਜਗੀਅੰਅਛਤਉਰੁਤਪਹੁਚੈਨਕਉਪੁ
 ਰਪੁਰਪੁਰਗਿਰਤਰਬਲਜਲਹੈ॥੨੩੯॥ਜੈਸੇਪੰਛੀਉਰੁ

ਤਾਫਿਰਤਹੈਆਕਾਸਚਾਰੀਜਗੀਰੂਾਰੀਪੀਜਗੀਮੇਰਾਖੀਅ ੪੦੦
 ਤਾਮਾਨਿਕੋਜੈਸੇਗਜਗਜਗਹਬਰਬਨਮੇਸੁਦਨੇਬ
 ਸਿਹਾਇਮਹਾਵਤਕੇਆਕਾਸਹਿਮਾਨਿਕੋਜੈਸੇਬਿਖਿ
 ਆਪਗਬਿਖੰਮਾਬਿਲੁਮੇਪਤਾਲਗਹੇਸਾਪਹੇਗਤਾਹਿਮੰ
 ਤਨਕੀਕਾਨਿਕੋਤੈਸੇਭਿਵਨਪ੍ਰਤਿਭੁਮਤਚੰਚਲਚਿਤ
 ਨਿਹਚਲਹੇਤਮਤਿਸਤਿਗੁਰਗੀਆਨਕੈ॥੨੩॥ਰਚਨਾ
 ਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਮੇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਅ
 ਨਿਕਪਕਾਰਹੈਲੁਚਨਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿਸ੍ਰਵਨਮੇਸੁਗਤਿਗਖ
 ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਰਸਰਸਨਾਉਚਾਰਹੈਅੰਤਰਿਹੀਅੰਤ

ਰਿਨਿਰੰਤਰੀ ਨਸੇਰੁ ਮੇਗਾਹੁ ਕੀਨ ਕੋਉ ਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰ
 ਹੈ ॥ ਅਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਖਾਨੀ ਮੇਚਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸੋ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇ
 ਤਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਪੀ
 ਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾ ਦਠ ਟਪ ਟਪ ਟਪ ਟਿਕਾ ਮੇਜਾ ਗਗਨ
 ਨੇਕ ਹੈ ॥ ਅਭਿਧ ਪਲ ਟਿਕਾ ਜੁਗਾਇ ਪਰ ਜੀਤ ਮਾਸਲ
 ਹਰਿਤ ਰੰਗ ਮੇਨ ਰਿਸਨਾ ਕੀਟੇ ਕਹੈ ॥ ਮਨ ਮਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ
 ਵਤ ਚਤੁਰ ਲੰਟ ਛਿਨ ਕਾ ਮੇਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਵ ਦੇ ਕਹੈ ॥
 ਧਿਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਉਪਾਧਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਮਨ ਸਾਧਿ ਕੈ ਕਉਚ
 ਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਹੈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਲਗਤ ਹੈ ਲੇਖਕ

ਕੋਲੋਖੇ ਬਿਖੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਤ ਨ ਤੈ ਸੋਠਹ ਗਵਈ॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਬਨ ੪੦੭
 ਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਬਿਖੇ ਸਾ ਬੰਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨੁ
 ਭਾਵਈ॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਕਾਨਿਕਾ ਅਭਿਕਾ ਮਨੀਸਨੇ ਹਬਿਖੇ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤੈ ਸੋਨੇ ਹੁਪਲੁ ਨ ਲਗਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਪੰਧ ਬਿਖੇ
 ਆਵਧਾ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਹੀਨ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਵਈ
 ॥੨੩੪॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਪਾਵੈ ਪਰਤਨ ਪਨ ਦੂਖ ਨਾਲ ਉਸੀ ਗੁਰ
 ਸਹਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਲਉ ਨ ਆਵਈ॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਲਾਗੇ ਪਰਾਪ
 ਨਹੀਨ ਦੁਨਿ ਤਮੇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾਵਈ॥
 ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਕਿਰਤਿ ਬਿਗਤਿ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕੀਰਤ

ਨਮੋ ਨਠਹਗਵਈ॥ ਕੁਕਰਜਿਉਚਉਚਕਾਢਿਚਕੀਚਾ
 ਟਿਬੇਕਉਜਾਇਜਾਕੇਮੀਠੀਲਾਗੀਦੇਖੇਤਾਹੀਪਾਛੇਪਾਵ
 ਈ॥੨੩੫॥ ਸਰਵਗੋਮੇਨਜਾਨੀਦਾਦਰਕਮਲਗਤਿਮਿ
 ਹੁਮਿਉਮਦਗਤਿਅੰਤਰਿਨਜਾਨੀਹੈ॥ ਮਨਮਹਿਮਾਨਜਾ
 ਨੀਅਹਿਬਿਖਾਬਿਖਮਕੈਸਾਗਰੇਸੰਖਨਿਧਿਹੀਨਬਕ
 ਥਾਨੀਹੈ॥ ਚੰਦਨਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਂਸਨਿਰਗੰਧਕੰਧਉਲੂ
 ਐਅਲਖਾਦਿਨਾਦਿਨਕਗਧਿਆਨੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਬਾਝਬਧੁ
 ਮਮਸੀਗੁਰਪੁਰਖਭੇਟਿਨਿਹਚਲਸੇਬਲਜਿਉਹਉਮੈਅ
 ਭਿਆਨੀਹੈ॥੨੩੬॥ ਬਰਖਾਚਤੁਰਮਾਸਭਿਦੈਨਪਖਾਨ

ਸਿਲਾਨਿਪਜੈਨਧਾਨਪਾਨਾਨਿਕਉਪਾਵਕੋ॥ਉਦਿਤਬਸੰਤ ੪੦੭
 ਪਰਫੁਲਿਤਬਨਾਸਪਤੀਮਉਲੋਨਕਰੀਰੁਆਦਿਬੰਸਕੇ
 ਸੁਭਾਵਕੋ॥ਸਿਹਜਾਸੰਜੋਗੁਭੋਗਨਿਹਫਲਬਾਸੁਬਧੁਹੋ
 ਇਨਆਧਾਨਦੁਖੇਦੁਬਿਧਾਦੁਗਵਕੋ॥ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿਮਰਾਲਸਭਾਰਹਿਓਨਿਗਹਾਰਮੁਕਤਾਹਲਮ
 ਪਿਆਵਕੋ॥੩੩॥ਕਪਟਸਨੇਹਜੈਸੇਫੇਕਲੀਨਿਵਾਵੇ
 ਸੀਸੁਤਾਕੋਬਾਸਿਹੋਇਜਲੁਬੰਧਨਮੇਆਵਈ॥ਭਾਰਿਦੇਤ
 ਖੇਤੁਹਇਪਫੁਲਿਤਸਫਲਤਾਤੇਆਪਿਨਿਹਫਲਪਾਛੇਬੋ
 ਵਉਕਤਾਵਈ॥ਅਰਧਉਰਧਹੁਇਅਨੁਕਮਕੋਪਰਉਪਕ॥

ਗਮਉਥਿਕਾਰਨਮਿਟਾਵਈ। ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਪਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰਮਤਿਸੁਖਦੁਖਪਾਵਈ।
 ਨੜ੮। ਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਪਵਿਤ੍ਰਤਾਅਤੀਤਮਾਖੀਗਾ
 ਨਗਤਜਾਇਥੈਠੇਇਛਾਚਾਰੀਹੈ। ਪੁਨਿਜਉਅਹਾਰਸ
 ਨਬੰਧਪਰਵੇਸੁਕਰੈਜਰੈਨਅਜਰਉਕਲੇਦੁਖੇਦੁਭਾਰੀ
 ਹੈ। ਬਾਧਿਕਾਬਿਧਾਨਜਿਉਉਦਿਆਨਮੇਟਾਟੀਦਿਖਾ
 ਇਕਰੈਜੀਵਪਾਤਾਅਪਰਾਧਆਧਿਕਾਰੀਹੈ। ਹਿਰਦੇਇ
 ਲਾਉਅਰੁਨੈਨਬਗਾਧਿਆਨੀਪਾਨੀਕਪਟਸਨੇਹੀਦੇਹੀਅੰ
 ਤਹਾਇਦੁਖਾਰੀਹੈ। ਨੜ੮। ਗਉਮੁਖਬਾਪੁਜੈਸੇਬਸੇਮੇ

ਗਮਾਲਾਬਿਖੇਕਗਨਾਪਹਿਗਿਜਿਉਬਿਲਈਆਖਗਮੋਹਈ ੪੦੩
 ਾਜੈਸੇਬਗਾਧਿਆਨਧਾਰਿਕਰਤੁਅਹਾਰੀਨਗਨਿਕਾਸਿੰਗਾ
 ਰਸਾਜਿਬਿਬਿਚਾਰਜੋਹਈਅੰਚਬਟਵਰੋਕੇਖਧਾਰੀਜਿਉ
 ਸਘਾਤੀਹੋਇਅੰਤਿਫਾਸੀਡਾਰਿਆਰੈਦੋਹਕਾਰਿਦੋਹਈਕਪਟ
 ਸਨੇਹਕੈਅਲਤਸਾਧਸੰਗਤਿਮੈਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਾਂਸੁਗਠੀਲੋ
 ਨਬੋਹਈਅ ੪੦੪ਆਦਿਹੀਆਧਾਨਬਿਖੇਹੋਇਨਿਰਮਾਨ
 ਪਾਨੀਆਸਦਸਗਨਤਹੀਗਨਤਾਬਿਭਾਤਹੋਜਨਮਤਸੁਤ
 ਸਬਕਟੰਬਾਅਨੰਦਮਈਬਾਲਬੁਧਿਗਨਤਾਬਿਤੀਤਨਿਸਿ
 ਪਾਤਹੋਪਛਤਾਬਿਵਾਹੀਅਤਜੋਬਨਮੈਰੋਗਾਬਿਖੇਬਲਜਾਬਿ

ਉਹਾਰਕੋਬਿਥਾਰਲਪਟਾਤਹੈ॥ ਬਿਛੁਤਾਬਿਅਜਕਾਜਗਨ
 ਤਅਵਧਬੀਤੀਗੁਰਉਪਦੇਸਾਬਿਨੁਜਮਪੁਰਜਾਤਹੈ॥੨੪੯॥
 ॥ਜੈਸੇਚਕਟੀਚਕਵਾਬੀਥਿਕਾਇਕੜਕੀਨੇਪਿੰਜਗੀਮੇਬਸੇਨਿ
 ਸਿਦੁਖਸੁਖਮਾਨੇਪੈ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਕੋਟਿਸੁਰਜਨਵਾਰ
 ਉਓਟਦੁਰਜਨਪਰਜਾਹਿਗਾਹਿਅਨੇਪੈ॥ ਸਿਮਰਨਮਾੜਕੋ
 ਟਿਆਪਦਾਸੀਪਦਾਕੋਟਿਸੀਪਦਾਅਪਦਾਕੋਟਿਪਭਾਬਿ
 ਸਗਨੇਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਅਨਾਧਿ
 ਅਨਸਤਿਗੁਗਮਤਿਸਤਿਸਤਿਕਾਰਿਜਨੇਪੈ॥੨੫੦॥
 ॥ਪੁਨਿਕਤਪੰਚਤਤਮੇਲੁਖੇਲੁਹੋਇਕੈਸੇਭ੍ਰਮਤਅ

ਨੇਕ ਜੋ ਨਿਕੁ ਟੰਬ ਸਿਜੋ ਗਏ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤਮਾਨ ਸਜਨੀ ਮਨਿ ਗੋਲ ॥ ੪੦੪ ॥
 ਕਹੁ ਇਹੁ ਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਰਸਕ ਸੋਭਿ ਗਏ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤਸਾ
 ਪਸੰਗੁ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਪੰਜੋ ਗਏ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਿ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਲੋਗ ਮੇਲੁ ਗਏ ॥ ੪੩ ॥ ਰਚਨੁ ਚਰਿ
 ਤੁ ਚਿਤਾ ਬਿਸਮਥ ਚਿਤ ਪਨ ਚਿਤ ਹਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ ਰਾਉ
 ਗਆਨੀ ॥ ਬਚਨੁ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਟੇਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ਜੀਤ ਜੀਤ ਪਾਗੀ ਉਨਮਾਨੀ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਪਨ ਸਰ
 ਬਨਿ ਪਨ ਦਨ ਕਰਨਾਨਿ ਪਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਕਥ

ਤਾਬਕਤਾ ਸੋਤਾ ਦਾਤੁ ਭੁਗਤਾ ਸ ਬਾਗਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਰਸ
 ਪਸੀਗਿ ਜਾਨੀ ਐ॥੨੪੪॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖਨਾ ਸਕਾ
 ਸਤ ਪਗਾ ਚਿਹਨ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਮੇਕ ਜੈ ਸੇ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਅੰਗ
 ਅੰਗ ਪੁਸਟ ਤੁਸਟ ਮਾਨ ਹੋਤ ਜੈ ਸੇ ਏਕ ਮੁਖ ਸ੍ਰਵਨ
 ਅਰਪਤ ਮਾਨੀ ਐ॥ ਮੂਲ ਏਕ ਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ ਜਲੁ ਜਿ
 ਉ ਅਨੇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਜਾਵ ਦੇ ਕਿਉਰ ਮਾਨੀ ਐ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨ ਦੇਖੀ ਅਤਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪਾ ਮਾਤਾ ਮਾਮਵੇਸ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨੀ ਐ॥੨੪੫॥ ਜਤ ਸਤ ਸਿੰਘਾ ਸਨ
 ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪਰਮ ਪੀਰ ਜਪੁ ਜਾ ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਹੈ

॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸਦਇਆ ਦੁਲਹਨੀ ਮਿਲੀ ਭਾਗਤ ਉੱਥੇ ੪੦੫
 ਰਾਗੀ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਸਕਾਜੇ ਹੋ ॥ ਮਰਥ ਬੀਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋਰਾਜ
 ਨੀਤਿ ਛੁੜ ਪਤਿ ਛਿਮਾ ਛੁੜ ਛਾਇਆ ਛਾ ਬਿਛਾ ਜਹੈ ॥ ਮਾਨਦ
 ਸਮੂਹ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਰਜਾ ਪਸੰਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਾਦਿ ਪੁ
 ਨਿਬਾਜੇ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਪਛਮੀ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਵੇਰਾਏ ਉਲੀ
 ਪਿਪਾਤ੍ਰਿਥੇ ਨੀਤਿ ਕੁਟੀਰਿ ਕਾਲੁ ਜਾਨੇ ਹੋ ॥ ਨਵ ਪਰਜੀਤਿ ਨਿ
 ਜਾਸਨ ਸਿਪਾਸਨ ਮੇਨਗਰ ਅਗਮ ਪੁਰਜਾਇ ਠਹਰਾਨੇ
 ਹੋ ॥ ਮਾਨਸਰਤਿ ਆਗਿ ਮਾਨਸਰਤਿ ਹਚ ਲਹੈ ਸੁਪਰਮਾਨਿ
 ਪਾਨ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਨੇਹੈ ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਮਨਹ

ਦਧਾਨਿਥਾਜਤਨੀਸਾਨਗਿਆਨਧਿਆਨਬਿਸਰਨੈ॥
 ੨੪੭॥ ਅਵਧਾਟਿਉਤਰਿਸੋਰਵਰਿਮਜਨੁਕਰੈਜਪਤਅ
 ਜਪਾਜਪੁਅਨਭੈਅਭਿਆਸੀ॥ ਨਿਝਰਅਪਾਰਧਾਰਥ
 ਰਖਾਅਕਾਸਥਾਸਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨੁਹਦਾਅਥਿਨਾਸ
 ਹੈ॥ ਆਤਮਾਮਵੇਸਪਰਮਾਤਮਪ੍ਰਵੇਸਕੈਅਧ੍ਰਿਤਮ
 ਗਿਆਨਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਦਾਸੀ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਜਾਨੀਸਾਲਿਲਕਮਲਗਤਿਮ
 ਏਅਮੇਉਦਾਸੀ॥ ੨੪੮॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਭੁ
 ਰਕੰਚਨਭੁਏਮਨੁਰਕੰਚਨਪਾਰਸਭੁਏਪਾਰਸਪਰਸਕੈ॥

ਬਾਇਸਭੁਏਹੈਹੀਸਹੀਸਤੇਪਰਮਹੀਸਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਂ
 ਮਤਸੁਰਸਕੈ॥ ਸੇਬਲਸਕਲਫਲਸਕਲਸੁਗੰਧਬਾਂਸ
 ਸੂਕਰੀਸੈਕਾਮਧੇਨਕਰੁਨਬਰਸਕੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਜੁਮਹਿ
 ਮਾਅਗਾਪਥੋਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨਕੋਟਿਬਿਸਮਨਮਸਕੈ॥
 ੨੪੯॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਸਚਰਜਾਅਸਚਰਜਮੈਕੋਟਨਕੋ
 ਟਾਨਿਬਿਸਮਾਦਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ ਅਦਭੁਤਪਰਮੰਭੁਤਹੁਏ
 ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਦਗਦਹੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ ਕੋਟਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਉਨਮਨੀਗਨੀਜਤਨਹੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਸੁੰ
 ਨਮੰਡਲਾਦਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਂਪਸੰਗ

ਅੰਤਕੋਅੰਤਪ੍ਰਭੰਆਦਿਪਰਮਾਦਿਹੈ॥੧੫੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
 ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗਉਲਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਖ
 ਲਹੈ॥ਸੋਹੀਸੋਅਜਪਾਜਾਪਚੀਨੀਅਤਆਪਾਆਪਉਨਮਾ
 ਨੀਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਹਾਇਪ੍ਰਬਲਹੈ॥ਅਨਹਦਨਾਦਾਬਿਸਮਾ
 ਦਰੁਨਝੁਨਸੁਨਿਨਿਝੁਰਝੁਰਨਿਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਹੈ॥ਅ
 ਨਭੈਅਭਿਅਸਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਅਸਚਰਜਮੈਬਿਸਮਾਬਿਵ੍ਰਾਜ
 ਥਾਸਬਹਮਸਬਲਹੈ॥੧੫੧॥ਦ੍ਰਿਸਦਿਦਰਸਸਮਦਰਸ
 ਧਿਆਨੁਪਾਰਿਦਾਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਏਕਟੇਕਗਹਿਲੁਜੀਅੰਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਛਾਡਿਅਕਬਕਥਾਬੀਰ॥

ਰਿਮੋਨਿ ਬਤਥੀ ਜੀਐ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜਗਜਗਜਗਜੀਵ ॥ ੪੦੭ ॥
 ਰਕੈ ਜਾਨੀਐ ਜੀਵਨ ਮੂਲ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੀਜੀਐ ॥ ਏਕਹੀ
 ਅਨੇਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸਰਬ ਮੇਬ੍ਹ ਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪੇਮਰ
 ਸੁਪੀ ਜੀਐ ॥ ੨੫੨ ॥ ਅਥਿਗਤ ਗਤਿ ਕਤਾ ਮਾਵਤ ਅੰਤ
 ਰਿਗਤਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਕਹਿ ਕੈਸੇ ਕੈ ਸੁਨਾਣੀਐ ॥ ਅਲਖ ਅ
 ਪਾਰ ਕਿਧੋ ਪਾਈ ਅਤ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਦਰਸਾਮ ਦਰਸਕ ਕੈਸੇ ਕੈ ਦਿ
 ਖਾਈਐ ॥ ਅਗਾਂ ਅਗ ਚਰਾ ਅਗ ਹਗਹੀਐ ॥ ਧੋ ਕੈਸੇ ਸ੍ਰਿਰ ਲੰਬੁ
 ਕਉ ਨਾਮ ਵਲੰਬੁ ਹਗਾਈਐ ॥ ਸੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਸੋਈ
 ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀਤੈ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਲੁ ਬੁੰਦੁ ਹੁਇ ਸਮਾਈਐ ॥

੨੫੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਪਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ
 ਵਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵਟ ਰਤਨ ਟੇਕ ਹੈ ॥ ਰਾਗਨ ਦਬਾ ਦਾ ਬਿਜਮ
 ਦ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟਿ ਅਨੇਕ ਹੈ
 ॥ ਭਾਵਨੀ ਭੈਭਾਇ ਚਾਇ ਚਾਹ ਚਰਨ ਮੁਤ ਕੀਆ ਸਪਿਆਸਟੀ
 ਵਾਅੰਗ ਅੰਗ ਜਾਵ ਦੇਕ ਹੈ ॥ ੨੫੪॥ ਹੋਮ ਜਗਨ ਈਥੇ ਦੇਕੈ ਪੁ
 ਜਾ ਅਨੇਕ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾ ਅਨੇਕ ਪੰਨ ਦਾਨ ਕੈ ਜਲ ਥ
 ਲਾਗਿ ਰਤਰਤੀ ਰਥ ਭਵਨ ਭੂਮਿ ਮਾ ਚਲੁ ਪਾਰਾ ਮਗ ਅਰ
 ਪਨ ਪਾਨ ਕੈ ॥ ਰਾਗਨ ਦਬਾ ਦਸਾ ਅਗੀਤ ਬੇਦ ਪਾਠ ਬਹੁ ਸ

ਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਿਕੋਟਿਜੋਗਾਧਿਆਨਕੋ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰ ४੦੮
 ਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਪਰਿਦਾਰਿਭਾਗਉਨਿਗਹਠਜਤਨਕੋਟਾਨਿਕੋ
 ॥੨੫੫॥ ਅਪੁਰਬਚਨਸਮਸਾਰਿਨਪੁਜਸਿਮਪੁਕਰਕਸਬ
 ਦਿਸਰਿਬਿਖੁਨਾਬਿਖਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨਸੀਤਲਤਾਮਿਸ
 ਟਾਨਪਾਨਕਰਕਸਬਦਸਤਪਤਕਟਕਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨ
 ਕੈਤ੍ਰਿਪਤਿਅਉਸੰਤੋਖਸਾਂਤਿਕਰਕਸਬਦਾਮਸੰਤੋਖਦੋਖਸ
 ਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨਲਾਗਿਅਗਮਸੁਗਮਹੈਇਕਰਕਸਬਦ
 ਲਾਗਿਸੁਗਮਅਗਮਹੈ॥੨੫੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾ
 ਧਸੰਗਾਮਿਲਿਭੁਨਾਗਿਆਨਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ

॥ ਨਾਨਕ ਸਰਵ ਗ੍ਰੰਥਿ ਬਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਮਲ ਦਲ ਹੋਇ ਪਰ ਫੁਲਿ ਤ
 ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਇਓ ਹੈ ॥ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ ਪੂਰ
 ਨ ਕੈ ਮਨੁ ਮਧੁ ਕਰੁ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇਓ ਹੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥ
 ਬ੍ਰਿਨੋ ਦਮੋਦਰ ਅਮੋਦ ਲਿਵ ਉਨ ਮਨ ਹੁਇ ਮਨੋਦ ਅਨਤਨ
 ਧਾਇਓ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੈ ਸੇਕਾ ਚੋ ਪਾਰੇ ਮਹਾ ਬਿਖ ਮਖਾਇਓ
 ਨ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਨਿਹ ਕਲਿ ਕਹਾਇ ਕਲਿ ਕਨ ਮਿਟਾਵਈ ॥ ਤੈ
 ਸੇ ਮਨ ਸਬ ਦਬੀ ਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ
 ਹੁਇ ਬਿਕਾਰਨ ਘਟਾਵਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਧੁ ਮਸਾ
 ਪੁਹਾਇ ਮਿਲਤ ਚੂਨਾ ਜਿਉ ਤੈ ਬੋਲੁ ਰਸ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ

॥ ਤੈਸੇਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਸੁ ॥ ੪੦੮ ॥
 ਖਸੰਪਟ ਸਮਾਵਈ ॥ ੨੫੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਪਾਵਤ
 ਬਗ ਜਿ ਰਾਖੇ ਸਹਜ ਬਿਸਾਮ ਧਾਮ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸੁ ਹੈ ॥
 ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਰਜ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਭੂਪ ਦਗ ਸਿ ਦਗ ਸਿ ਸਮ
 ਦਗ ਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਾ ਪਾਟ
 ਖਲੇ ਅਨਹ ਦਨਾ ਦ ਬਿਸਮਾ ਦ ਕੋ ਬਿਸਵਾਸੁ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਕੇ ਅਲੇਖ ਭੁਏ ਪਰਦ ਛ ਨਾ ਕੈ ਸੁਖ
 ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰ
 ਗ ਅੰਗ ਛਾਇ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਅਭਿਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥

ਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦਰਸਬਹਮਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਬ
 ਹਮਬੀਚਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਲੇਖਕੈਅਲੇਖਚਰ
 ਨਸਰਨਿਕੈਬਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈ॥ ਪਰਦਛਨਾਕੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਦਿਕਪਰਿਕ੍ਰਿਆਦਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਅਕੁਤਾਗਿਆਗਿਆਬ
 ਰੀਹੈ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਾਹੁਇਕੁਮਨਕੋਕੁਮੁਖੋਇਓ
 ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਏਕਟੇਕਪਾਰੀਹੈ॥ ਦਰਸਦਰਸਸਮਦਰ
 ਸਧਿਆਨਪਾਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੈਸੀਸਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਸੁਰਿਨਰਸੇਵਕੋਹੈਮਾਨਿਗੁਰਆਗਿ
 ਆਸਭਜਗੁਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ॥ ਪੁਜਾਪਾਨਪਾਨਪਤਿਸਰ

ਬਨਿਧਾਨਦਾਨਪਾਰਸਪਰਸਗਤਿਪਰਉਪਕਾਰੀਐ॥੨੬੧॥ ੪੧੦
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਮਾਹਿਮਾਕਾਹੈਸੁਬੋਰੀਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾ
 ਦਿਨੇਤਨੇਤਨੇਤਹੈ॥ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪੁਰਨਸਰਬਮਏ
 ਨਿੰਦਾਕਰੀਐਸੁਕਾਕੀਨੋਮੋਨੋਮੋਹੇਤਹੈ॥ਤਾਹੀਤੇਬਿਵਰ੍ਜਤੁ
 ਅਸੁਤਤਿਨਿੰਦਾਦੇਊ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਿਸੋਨਿਬ੍ਰਤ
 ਲੇਤਹੈ॥ਬਾਲਬ੍ਰਾਹਿਮਿਕਾਰਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਭਏਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿਸਮਾਸੁਚੇਤਹੈ॥੨੬੨॥ਗੁਰਸਿਖ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਮਕੋਪ੍ਰਤਪੁਅਤਿਪ੍ਰੇਮਕੋਪਰਮਪਰਬਿਸ
 ਮਸਥਾਨਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਕੋਦਰਸਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਹ

ਗਿਹੇਰਤਹਿਗਤਸੁਧਿਗਤਨਾਧਿਆਨਹੋ॥ਸਬਦਕੇਸੁਰਤਿ
 ਸੁਰਤਿਕੇਸਬਦਹਰੇਕਹਤਸੁਨਤਗਤਿਗਤਨਾਗਿਆਨਹੋ॥
 ਅਸਨਬਸਨਤਨਮਨਬਿਸਮਰਨਹੁਇਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਉਨ
 ਮਤਮਧੁਪਾਨਹੋ॥੨੬੩॥ਜੈਸੇਲਗਮਾੜਹੀਨਪੜਤਅ
 ਉਰਕਉਅਉਰਪਿਤਾਪੁਤਪੁਤਪਿਤਾਸਮਸਰਿਜਾਨੀਐ॥
 ਸੁਰਤਿਬਿਹੂਨਜੈਸੇਬਾਵਰੇਬਖਾਨੀਅਤਅਉਰਕਹੋਅਉ
 ਰਕਛੁਹਿਰਦੈਮੇਆਨੀਐ॥ਜੈਸੇਗੁੰਗਸਭਾਮਧਿਕਹਿਨ
 ਸਕਤਥਾਤਥੋਲਤਹਸਾਇਹੋਇਬਚਨਬਿਧਾਨੀਐ॥
 ਕੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮੇਮਨਮੁਖਬਕਤਹੁਇਲਗਨਸਗਨਮ

ਨੇਕੋਸੇਮਨਮਾਨੀਮੋ॥੨੬੪॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਛੁਪਰੰ ੪੧੧
 ਗਸੇਭਾਨੀਧਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋਕੋਟਨ
 ਕੋਟਾਨਿਰਾਜਭਾਗਪ੍ਰਭਤਾਪ੍ਰਤਪ੍ਰਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸੁਖਆਨੰਦਓ
 ਦੇਤਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਰਾਗਨਾਦਬਾਦਾਗਿਆਨਗੁਨਕੋਟਨਕੋ
 ਟਾਨਿਜੋਗਭੋਗਓਤ੍ਰਿਪੋਤ੍ਰਿਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਤਿਲਮਹਿਮਾਅ
 ਗਾਧਿਥੋਧਿਨੋਮੋਨੋਮੋਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਸਬਦਸ੍ਰੋਤਕੋਮ॥੨੫
 ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭ੍ਰਮਤਕਮਲੰਕੁਮਦਨੀਕੋਸਾਸਿਮਿਲਿਬਿਛੁ
 ਰਤਸੋਗਹਰਖਾਬਿਆਪਹੀ॥ਗਵਿਸਾਸਿਓਲੁਪਿਸਗਨਿਸ
 ਤਿਗੁਰਗਹੀਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟਿਮਿਲਾਪਹੀ॥ਸਹਜ

ਸਮਾਧਿਨਿਜਾਮਾਸਨਸੁਬਾਸਨਕੈਮਪੁਮਕਰੰਦਰਸੁਲੁ
 ਭਿਤਾਮਜਾਪਹੀਯਾਕ੍ਰਿਗੁਨਾਮਤੀਤਹੁਇਬਿਸਾਮਨਿਹਕਾਮ
 ਧਾਮਉਨਮਨਮਗਨਾਮਨਾਹਦਾਮਲਪਹੀ॥੨੬੬॥ਰਵਿ
 ਸਾਸਿਦਰਸਕਾਮਲਕੁਮਦਨੀਹਿਤਭੁਮਤਭੁਮਰਮਨੁਸੰਜੋ
 ਗੀਬਿਉਗੀਪੈ॥ਕ੍ਰਿਗੁਨਾਮਤੀਤਹੁਰਚਰਨਕਾਮਲਰਸਮ
 ਪੁਮਕਰੰਦਰਗਰਹਤਾਮਰੇਗੀਪੈ॥ਨਿਹਚਲਮਕਰੰਦਸੁ
 ਖਸੀਪਟਸਹਜਪੁਨਿਸਬਦਾਮਨਾਹਦਕੈਲੋਗਮੇਅਲੋ
 ਗੀਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਹਿਮਾਮਗਾਧਿਥੋਧਿਜੋਗ
 ਭਿਗਾਮਲੁਖਾਨਿਰੰਜਨਪਰਜੋਗੀਪੈ॥੨੬੭॥ਜੈਸੇਦ

ਰਖਨਾ ਬਿਖੇਬ ਦਨੁ ਬਿਲੋਕੀ ਅਤਾਏ ਸੇਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਰੂਤ
 ਗੁਰਧਿਆਨ ਪੈ ॥ ਜੈ ਸੇਜੰਡੁ ਧੁਨਿ ਬਿਖੇਬਾ ਜਤ ਜੰਡੀ ਕੋ ਮਨੁ ਤੈ
 ਸੇਪਟਪਟ ਗੁਰਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪੈ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਜਰਕੁ
 ਤੁਸੈ ਇਕਤੁ ਏਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪੈ ॥ ਊ
 ਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨੁਹਦ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਗ
 ਲਿਬ ਨਿਰਬਾਨ ਪੈ ॥ ੨੬੮ ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾ ਨਿਧਿ ਆਨਾ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਦਰਸ ਮਿਲਿ ਅਭਿ ਮਸਚਰ ਜਮੈ ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਏ
 ਪੈ ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾ ਨਿਗਿਆਨ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਹਿ
 ਮਾਮਹਾਤਮਨਾ ਮਲਖ ਲੁਖਾਏ ਪੈ ॥ ਤਿਲਕੀ ਅਤੁਲ ਸੇ

ਭੁਲਤਨਤੁਲਾਧਾਰਕੋਅਪਾਰਨਅਨੰਤਅੰਤਪਾ
 ਏਹੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜੋਤਿਕੋਉਦੇਤੁਹਤਬ
 ਲਿਬਾਲਿਹਾਰਬਾਰੰਬਾਰਨਅਪਾਏਹੈ॥੨੬੮॥ਕੋਟਿ
 ਥਹਮਾਂਡਜਕੋਰੋਮੋਰੋਮਅਗਭਾਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾ
 ਕਹਾਧੀਸਮਾਵਈ॥ਜਾਕੋਏਕਤਿਲਕੋਮਹਾਤਮੁਅਗ
 ਪਿਥੋਪੁਰਨਥਹਮਜੋਤਿਕੋਸੇਕਹਿਅਵਈ॥ਜਕੋ
 ਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਬਾਰਕੀਅਪਾਰਗਤਿਸਬਦਾਬਿਬੇਕਏ
 ਕਜੀਹਕੈਸੇਗਾਵਈ॥ਪੁਰਨਥਹਮਗੁਰਮਹਿਮਾਅਕ
 ਥਕਥਾਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮੇਕੋਆਵਈ॥੨੭॥ਚ

ਰਨਕਮਲਮਕਾਰੰਦਰਸੁਲੁਕਿਤਹੁਇਮਨਮਧਕਰਸੁਖਸੰਪ ੪੧੩
ਟਸਮਾਨੇਪੈ॥ ਪਰਮਸੁਗੰਧਮਤਿਕੋਮਲਸੀਤਲਤਾਕੋਬਿਸ
ਮਸਬਲੁਨਿਹਚਲਨੁਲਾਨੇਪੈ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਮਤਿਅ
ਗਮਮਗਾਧਿਬਿਵਅਨਹਦਰੁਨੁਨੁਪੁਨਿਉਗਨੇਪੈ॥ ਪੁ
ਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁਦਾਨੁਆਨੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿ
ਮਰਨੁਬਿਸਰਾਨੇਪੈ॥ ੨੭੧॥ ਰਜਤਮਸਛਕਾਮਜੋਪਲੁਤੁਮਹ
ਰੰਕਾਰਹਾਰਿਗੁਗਗਿਆਨਬਾਨਬਾਂਤਿਨਿਪਲਾਂਤਿਪੈ॥ ਕਾਮਨਿ
ਪਕਾਮਨਿਹਕਰਮਕਰਮਗਤਿਅਸੁਕੈਨਿਰਾਸਛਏਭਾਂਤਿਨਿ
ਪਭਾਂਤਿਪੈ॥ ਸ੍ਵਾਦੁਨਿਹਸ੍ਵਾਦੁਅਰੁਬਾਦਨਿਹਖਦਭਏਅ

ਮਪ੍ਰੋਹਨਿਸਪ੍ਰੋਹਦੇਹਗੇਹਪ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੋਮਰਸਾਬਿਸ
 ਮਥਿਦੇਹਸਿਖਮਾਇਆਮੇਉਦਾਸਬਾਸਦੇਕਾਕੀਏਕਾ
 ਤਿਹੈ॥੨੧੨॥ਪ੍ਰਿਥਮਹੀਤਿਲੁਬੋਏਪੁਰਿਮਿਲਿਬੂਟਬੰ
 ਪੈਏਕਸੈਅਨੇਕੋਤਤਪ੍ਰਗਟਸੀਸਾਗੇਮੇਕੋਊਲੋਚਬਾਇ
 ਕੋਊਖਾਲਕਾਫੈਰੇਵਗੀਕੈਕੋਊਕਰੈਤਿਲੁਵਾਮਿਲਾਇ
 ਗੁਰਬਾਰਿਮੇਕੋਊਉਖਲੀਰਾਰਿਕਾਟਿਤਿਲੁਕਟਕਰੈਕੋਊ
 ਕੋਲੁਪੀਰਿਦੀਪਾਦਿਪਤਾਮੰਧਾਗੇਮੇਜਾਕੇਏਕਤਿਲੁਕ
 ਬੀਚਾਰੁਨਕਹਤਆਵੈਆਬਿਗਤਿਗਤਿਕਤਾਅਵ
 ਤਬੀਚਾਰੇਮੇ॥੨੧੩॥ਰਚਨਾਚਾਰਿਤ੍ਰਾਰਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਥ

ਚਿਤ੍ਰਪਨ ਏਕ ਚੀਟੀ ਕੋਚ ਰਿਤ੍ਰ ਕਹਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ४੧੪
 ਚੀਟੀ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰਕੋਪੁਤਾ ਪੁਦੇਖੋ ਸਹਸ ਅਨੇਕ ਏਕਾ ਬਿਲ
 ਮੇਸ ਮਾਵਹੀ ॥ ਅਗਰਾਗੀ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਜਤ
 ਪਾਵਤ ਮਿਠਾ ਸਥਾ ਸੁਤ ਹੀ ਮਿਲਿ ਪਾਵਹੀ ॥ ਭ੍ਰਿਗੀ ਮਿਲਿ ਤਾ
 ਤਕਾਲ ਭ੍ਰਿਗੀ ਰੂਪ ਹੁਇ ਦਿਖਵੈ ਚੀਟੀ ਚੀਟੀ ਚਿਤ੍ਰ ਮਲਖ ਚਿ
 ਰੰਗੈ ਕਤ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿ
 ਰਪਨ ਘਟ ਘਟ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਦਿਖਾਏ ਹੈ ॥ ਉਤਤੇ ਲਿ
 ਖਤਾ ਇਤ ਪਛਤ ਅੰਤਰਗਤਿ ਇਤ ਹੂਤੇ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਪ
 ਠਾ ਏ ਹੈ ॥ ਉਤਤੇ ਸਥ ਦਰਾਗਨਾ ਦੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਾਰਿ ਇਤ ਸੁਨਿ

ਸਮਾਏ ਕੋਊਤ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ਚਤੁਰਪਗੀਘਪੇਖਿ ਪਰਮਿਤਿ ਕੋ
 ਸੁਨਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥੨੭੫॥ ਘੁ
 ਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਪੁਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਦੀ ਨੋ ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਦੈ ਨਿ
 ਹਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਭ
 ਏ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੈ ਪਿਤ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਾਚੁ
 ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧਰ ਸਪੁਰਨ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵ ਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ
 ॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮਦੁ ਮੁਸਾਖਾ ਪੜ੍ਹ ਫੂਲ ਫਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ
 ਮੇਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਹੈ ॥੨੭੬॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਪੁਰਨ ਪ
 ਰਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੁਤੁ ਗਤਿ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ

ਸਵਨ ਸੋਤ ਏਕਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗਤਿ ਸਰਿਤਾ ॥੪੯੪॥
 ਬਿਬੇਕ ਹੋ ਚੰਦਨ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਕਨਿਕਾ ਅਨਿਕ ਪਤੁ ਪਾਰ ਸਪਰ
 ਸਿਜਾਨੀ ਅਤਜਾ ਵਦੇ ਕਹੈ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨ
 ਅੰਜਨ ਬਿਖੇ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਏਕ ਟੇਕ ਹੋ ॥੧॥
 ਦਰਸਾਧਿ ਆਨ ਲਿਵ ਵਿਸਾਇ ਅਚਲ ਭਈ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ
 ਸੁਤਿ ਸਵਨ ਅਚਲ ਹੈ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਧਾ ਜਿਹ ਬਾ ਅਚ
 ਲ ਭਈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਚਲ ਓਨ ਮਨ ਅਸੁਲ ਹੈ ਨਾ ਸਕਾ ਸੁ
 ਬਾ ਸਕ ਰਕੋ ਮਲ ਸੀਤ ਲਤਾ ਕੈ ਪੁਜਾ ਪਰਨਾ ਮਪਾ ਸਚ ਰਨਕ
 ਮਲ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੰਥ ਚਰਾ ਅਚਰਾਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰ

ਥੰਗਭੁੰਦਸਾਗਰਸਲਲਹੈ॥੨੭੮॥ਦਰਸਨਸੋਭਾਵਿਗਏ
 ਸਾਟਿਗਿਆਨਗੀਮਿਦ੍ਰਿਸਟਿਧਿਆਨਪ੍ਰਭਰਸਸ ਅਤੀ
 ਤਹੈ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰੈਸੁਰਤਿਸਬਦਪਰੈਜਾਸਬਾਸੁਅ
 ਲਖਸੁਬਾਸੁਨਾਸਰੀਤਹੈ॥ਰਸਰਸਨਾਰਹਿਤਰਸਨਾਰਹਿਤ
 ਰਸਕਰਅਸਪਰਸਪਰਸਨਕਰਾਜੀਤਹੈ॥ਚਰਨਗਵਨਗੀ
 ਮਿਗਵਨਚਰਨਗੀਮਿਆਸਪਿਆਸਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਪਿ
 ਅਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥੨੭੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਹੁਰਤਿਹਉਮੈਮਾਰਿਮ
 ਰੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਜੀਵਨਕੈਜਨੀਮੈਅੰਤਰਿਨਿਰੰ
 ਤਰਿਅੰਤਰਪਟਪਟਿਗਏਅੰਤਰਜਾਮੀਅੰਤਰਗਤਿਉਨਮ॥

ਨੀਮੋਥਾਬਹਮਮਈਹੋਮਾਇਮਾਮਾਇਮਾਮਈਹੋਬਹ ੪੧੬
 ਮਬਹੁਥਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੋਪਹਿਚਾਨੀਮੋਪੀਡਬਹਮੰਡਬ
 ਹਮੰਡਪੀਡਓਤਿਧੋਤਿਜੋਤੀਮਿਲਿਜੋਤਿਗੋਤਬਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਮੋ॥੨੮॥ਚਰਨਸਗਨਿਗੁਰਪਾਵਤਥਰਜਿਰਾਖੇਨਿਹ
 ਚਲਚਿਤਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੈਜੀਵਨਕੀਆਸਾਮਰੁ
 ਮਰਨਕੀਚਿਤਾਸਿਟੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤਿਕੋਪਗਾ
 ਸਹੈਆਪਖੋਇਹੋਨਹਰੁਹੋਇਸੋਈਭੁਲਮਨੈਸੇਵਾਸਰ
 ਬਾਤਮਕੈਦਾਸਨਕੇਦਾਸਹੈਸੀਗੁਰਦਰਸਸਬਦਬ
 ਹਮਾਗਿਆਨਧਿਆਨਪੁਰਨਸਰਬਮਈਬਹਮਾਬਿਸੁਸ

ਹੈ॥੨੮੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀਨਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਉਦਿ॥ਨਿਰੁਦਮਉਕਤਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਹੁਇਦੁਬਿ
 ਪਾਭਰਮਖੋਏਚਰਨਸਰਨਿਗਹੇਨਿਹਚਲੁਮਤਿਹੈ॥ਦਰ
 ਸਨਦਰਸਤੁਆਸਾਮਨਸਾਬਕਤਸਬਦਸੁਗਤਿਗਿਆਨ
 ਪਾਨਪਾਨਪਤਿਹੈ॥ਰਚਨਾਰਿਤਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਾਬਚਿਤ੍ਰਪਨ
 ਚਿਤ੍ਰਮੇਚਿਤ੍ਰੇਗੋਬਸੇਰਾਸਤਿਸਤਿਹੈ॥੨੮੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਕਪਾਟਖਲੇਨਾਦੈਅਲਿਨਾਦਅਨਾਦਲਿ
 ਵਲਾਈਹੈ॥ਗਾਵਤਸਬਦਰਸੁਰਸਨਾਰਸਾਇਨਕੈਨਿਸ੍ਰਗ
 ਅਪਾਰਬਾਸੁਭਾਠੀਕੋਚੁਆਈਹੈ॥ਹਿਰਦੈਨਿਵਾਸਗੁਰਸ

ਬਦਨਿਧਾਨਗਿਆਨਧਾਵਤਬਰਜਿਉਨਮਨਿਸੁਧਿਪਾਈਐ॥ ੪੭੭
 ਸਬਦਅਵੇਸਪਰਮਾਰਥਪਵੇਸਧਾਰਿਦਿਬਿਦੇਹਦਿਬਿਜੇ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਾਈਐ॥ ੭੮੩॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪ
 ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਕੈਪਰਸਪਰਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਦਰਸਾਅਨੁਪਰੁਪਰੰ
 ਗਾਅੰਗਾਅੰਗਛਾਬਿਹੇਰਤਹਿਰਾਨੇਦ੍ਰਿਗਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥
 ਸਬਦਨਿਧਾਨਅਨੁਹਦਰੁਨੁਨੁਨਿਸੁਨਤਸੁਗਤਿਮਤਿਹ
 ਰਨਅਭਿਆਸਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਾਅਰੁਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿ
 ਲਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਪੁਰਨਾਬਿਲਾਸਹੈ॥ ੭੮੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪਅਤਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਰਸ

ਪਰਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਬਾਸ ਨਾ ਸੁ ਬਾਸ ਰਾਸਿ ਸੀਤਲ ਤੋ ਕੋ
 ਮਲ ਪੂਜ ਕੋਟਾਨਿ ਸਮ ਸਰਿ ਹੋ ॥ ਭੂਪ ਕੋ ਅਨੁਪ ਭੂਪ ਅਤਿ ਅਸਰ
 ਰਜ ਮੇਨ ਨਾ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗ ਨੀਨ ਪਟ ਤਰਹੈ ॥ ਨਿਝਰ
 ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਨਨ
 ਹੀ ਸਮ ਸਰਿ ਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਨਵ ਨਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮ
 ਲ ਜੈ ਸੇ ਅਗਨਿ ਉਰਧ ਮੁਖ ਤਪਤ ਮਲੀਨ ਹੋ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿ
 ਲਿਸ ਲਿਲ ਬਰਨ ਸੋਈ ਸਿਆਮਾ ਅਗਨਿ ਸੁ ਬਰਨ ਛਾ ਬਿ
 ਛੀਨ ਹੋ ॥ ਜਲ ਪਤਿ ਬਿੰਬ ਪਲਕ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸ ਪਤੀਅ
 ਗਨਿ ਪਦ ਗਧਕਰਤ ਸੁਖ ਹੀਨ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਮਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਸੁਖਦੁਖਦੀਨਹੈ॥੨੮੬॥ ੪੯੮
 ਕਾਮਲੋਪਲੋਭਮੋਹਅਹੀਮੇਵਕੈਅਸਾਪਸਾਪਸਤਧਰਮਦਇਆ
 ਰਬਸੰਤੋਖਕੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਪਸੰਗਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਦੁਰਮ
 ਤਿਕੈਅਸਾਪਸੰਗਦੁਖਦੋਖਕੈ॥ਜਨਮਮਰਨਭੁਰਚਰਨਸਰ
 ਨੀਬਿਨੁਮੋਖਪਦਚਰਨਕਾਮਲਾਚਿਤਚੋਖਕੈ॥ਗਿਆਨਅੰਸ
 ਚਿਤਹੈਸਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬੰਸਾਬੰਖੇਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਸ਼ਿਤਖੀਰਨੀਰ
 ਸੋਖੋਖਕੈ॥੨੮੭॥ਹਾਰਿਮਾਨੀਧੁਰੋਮਿਟਤੋਰਸਮਾਰੇਸੈਰਸਾ
 ਇਨਹੁਇਪੋਟਫਾਰੇਲਾਗਤਨਜਗ੍ਯਾਨੀਅੰ॥ਹਉਮੈਅਭਿ
 ਮਾਨਅਸਥਾਨਉਚੇਨਾਹਿਜਲੁਨਿਸੰਤਨਵਨਥਲਜਲੁ

ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਅੰਗਸਰਬੰਗਤਰਹਹੋਤਹੋਚਰਨਤਾਤੇਚਰਨਾ
 ਮਤਚਰਨੁਰੇਨਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਹਓਭਗਤਜਗਤਮੇਨਿਮਰੀਭੂ
 ਤਜਗਪਗਲਾਗਿਮਸਤਕਿਪਰਵਾਨੀਐ॥੨੮੮॥ ਪੁਜੀਐਨ
 ਸੀਸੁਈਸੁਭਿਚੋਦੇਹੀਐਕਹਾਵੈਪੁਜੀਐਨਲੋਚਨਦ੍ਰਿਸਟਿਓ
 ਸਟਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਸ੍ਵਨਸ੍ਵਨਸੁਰਤਿਸਨਬੰਧਕਰਿਪੁ
 ਜੀਐਨਾਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਸ੍ਵਾਸਲਾਂਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਮੁਖਸ੍ਵ
 ਦਸਬਦਸੰਜੁਗਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਹਸਤਸਕਲਅੰਗਪਾਤਕੈ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਰੀਧਰਸਰਹਿਤਹੁਇਪੁਜੀਐਪਦਾਗਬੰ
 ਦਨਵਨਮਹਾਂਤਕੈ॥੨੮੯॥ ਨਵਨਭਵਨਜਲਨਿਰਮਲ

ਸੀਤਲਹੈਨਵਨਬਸੁਪਰਾਸਰਬਰਸਰਾਸਿਹੈ॥ਉਰਧਤਪਸਿ ੪੧੮
 ਆਕੈਸੀਖੰਡਬਾਸੁਬੋਹੈਬਨਵਨਸਮੁੰਦ੍ਰਹੋਤਰਤਨਪ੍ਰਗਾ
 ਸਹੈ॥ਨਵਨਗਵਨਪਗਪੂਜੀਅਤਜਗਤਮੇਚਾਹੈਚਰਨਾ
 ਅਤਚਰਨਰਜਤਾਸਹੈ॥ਤੈਸੇਹਰਿਭਗਤਜਗਤਮੇਨਿਮਰੀ
 ਭੂਤਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਾਥਿਸਮਾਥਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥੨੮॥ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨਗਤਿਸੁਖਮਨਾਸੈਗਮਹੁਇਉਲ
 ਟਿਪਵਨਕੈ॥ਥਿਸਮਾਥਿਸ੍ਵਾਸਥਿਖੈਅਨਭੈਅਭਿਆਸਰ
 ਸਪੇਅਮਧੁਅਪੀਉਪੀਅੰਗੁਹਜੁਗਵਨਕੈ॥ਸਬਦਕੈਅਨਹ
 ਦਸੁਗਤਿਕੈਉਨਮਨੀਪ੍ਰੇਮਕੈਨਿਸੁਰਧਾਰਸਹਜਰਵਨਕੈ॥

ਕਿਉਂ ਟੀਉਲੀਪਿਸੁਖਸਾਗਰਸੰਜੋਗਭੋਗਦਸਮਸਥਲਨਿ
 ਹਕੇਵਲਭਵਨਕੈ॥੨੯॥ਜੈਸੇਜਲਜਲਜਮਉਜਲਦੁ
 ਧਸੀਲਮੀਨਚਕਈਕਮਲਦਿਨਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ਦੀਪ
 ਕਪਤੰਗਅਲਿਕਮਲਚਕੋਰਸਾਸਿਮਿਗਨਾਦਬਾਦਪ
 ਨਚਾਕਿਕਸੁਚੀਤਹੈ॥ਨਾਰਿਅਉਭਤਾਰਸੁਤਮਾਤਜਲ
 ਕਿਖਵੰਤਖਾਧਿਆਰਥੀਭੋਜਨਦਾਰਿਦ੍ਰਧਨਮੀਤਹੈ॥ਮਾਇ
 ਅਮੋਹਦ੍ਰੋਹਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿ
 ਲੇਕਿਉਨਅਤੀਤਹੈ॥੨੯੨॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰ
 ਸਲੁਭਿਤਹੁਇਅੰਗਅੰਗਬਿਸਮਸ੍ਰਬੰਗਮੇਸਮਾਨੇਹੈ॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਾਲਿਵਦੀਪਕਪਤੰਗਸੰਗਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿ ॥ ੪੭੦ ॥
 ਗਨਾਦਹੁਇਹਿਗਨੇਹੈ॥ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੋਧਕੋਧਨਿਰਲੋ
 ਕੁਲੋਕਮੋਹਨਿਰਮੋਹਅਹੰਮੇਵਪੂਲਜਾਨੇਹੈ॥ ਬਿਸਮੇਬਿ
 ਸਮਾਅਸਚਰਜੈਅਸਚਰਜਮੈਅਨੁਭੂਤਪਰਮਦਭੂਤਅ
 ਸਥਾਨੇਹੈ॥ ੭੮੩॥ ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੇਉਦੋਤਸੁਖਸਾਗਰ
 ਮੈਕੋਟਿਕਉਸਤਤਛੁਬਿਤਿਲੁਕੇਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਕਿਚਤਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੋਟਿਕਕਾਮਲੁਕਲਪਤਰਮਧੁਰਬਚਨਮਧੁਕੋਟਿਕਾਬਿਲਾ
 ਸੁਹੈ॥ ਅੰਦਮੁਸਕਾਨਿਬਾਨਿਖਾਨਿਹੈਕੋਟਾਨਿਸਸਿਸੋਭਾਕੋ
 ਟਿਲੋਟੋਪੋਟਕੁਮਦਨੀਤਾਸੁਹੈ॥ ਅਨਮਧੁਕਰਮਕਰੰਦਰਸਲੁ

ਭਿਤਹੁ ਏਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਬਿਸਮਾਬਿਥੁਸਹੈ॥੨੯॥
 ਚਰਨਸਰਨਿਰਜਮੰਜਨਮਲੀਨਮਨ ਦਰਪਨਗਤਿ
 ਰਮਤਿਨਿਹਚਲਹੈ॥ਗਿਆਨਹੁਗਮੰਜਨਦੇਚਪਲਖੰ
 ਜਨਦ੍ਰਿਗਅਭੁਲਨਿਰੰਜਨਪਿਆਨਜਲਬਲਹੈ॥੩੦॥
 ਭੈਭੁਮਾਅਰਿਗੰਜਨਕਰਮਕਾਲਪਾਂਚਪਰਪੰਚਬਲਬੰ
 ਨਿਰਦਲਹੈ॥ਸੇਵਾਕਰੰਜਨਸਰਬਾਤਮਨਿਰੰਜਨਭਏ
 ਮਾਇਆਮੇਊਦਾਸਕਾਲਿਮਲਨਿਰਮਲਹੈ॥੩੧॥
 ਚੰਦਮਾਅਛਤਗਵਿਗਰਨਸਕਤਗੁਸਿਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਗ
 ਚਰਹੁਏਸੁਰਜਗਹਨਹੈ॥ਪਛਮਉਦੋਤਹੋਤਚੰਦਮੇ॥੩੨॥

ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰਬ ਸੀ ਜੋਗ ਸਸਿ ਕੇਤ ਬੇਤ ਹਨਿ ਹੈ ॥ ਕਾਸਟ ਮੇ ਅਗ ४੧੧
 ਨਿਮਗਨ ਚਿਰ ਕਾਲ ਰਹੈ ਅਗਨਿ ਮੇ ਕਾਸਟ ਪਰਤ ਹੀ ਦਹਨੁ ਹੈ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਸਿਵ ਸਕਤ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਸਹਸਹਨੁ ਹੈ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੁਜਨ ਤਾਈ ਪਾਹਨ ਕੀਰੇ
 ਖਪੀਤ ਬੈਰ ਜਲ ਰੇਖ ਹੁਇ ਬਿਸੇਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇ ਦੁਰਜਨ
 ਤਾ ਅਸਾਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਲ ਰੇਖ ਅਰੁ ਬੈਰੁ ਤਉ ਪਾਖਾਨ ਰੇਖ ਸੇਖਾਨੀ
 ਗਾਮੀ ਗੇਮੇ ॥ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤਿ ਸੁਰਸਰੀ
 ਜਲ ਬਾਰੁਨੀ ਸਰੂਪ ਰੀਗੇਮੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਜਯਾਸ
 ਰਪਗਤਿ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਛੰਗ ਹੀ ਕੁਛੰਗੇਮੇ ॥ ੧੯੭ ॥

ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿਅਸਾਧਸਾਧਕਾਸਟਅਗਨਿਗ
 ਤਿਟੇਵਨਟਰਤਹੈ॥ਅਜਨਾਸਰਪਜਲਗੀਗਥਾਰੁਨੀਬਿ
 ਪਾਨਸਨਅਉਮਜੀਠਖਲਪੀਡਿਤਲਰਤਹੈ॥ਕੰਟਕਪੁਰ
 ਪਸੈਲਘਾਟਿਕਾਸਨਾਹਸਸਰਹੀਸਕਾਗਬਗਾਬਿਆਪ
 ਮਿਗਹੋਇਨਿਬਰਤਹੈ॥ਲੇਸਟਕਾਨਿਕਸੀਪਸੰਖਮਧੁਕਾਲ
 ਭੁਟਸੁਖਦੁਖਦਾਇਕਸੰਸਾਰਬਿਚਰਤਹੈ॥੨੯੮॥ਦਾਦ
 ਰਸਰੋਜਬਾਸਥਾਵਨਮਗਲਬਗਪਾਰਸਪਾਖਾਨਬਿਭੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗਹੈ॥ਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦਾਮਹਿਮਨਿਮਧੁਮਾਖ
 ਸਾਖੀਬਾਝਬਧੁਨਾਹਨੇਹਨਿਹਫਲਭੋਗਹੈ॥ਦਿਨਕਰ

ਜੋਤਿਉਂ ਲੁਥਰਖਾਸਮੇਜਵਾਸੋਅਸਨਬਸਨਜੈਸੋਬਿਥਾਵੰ ੪੩੩
 ਤੋਰਗਏਤੈਸੇਗੁਰਮਤਿਬੀਜਮਨਤਨਕਾਲਰੋਮੇਅੰਕੁਰ
 ਉਦੋਤਹੋਤਨਾਹਿਨਾਬਿਓਗਏ॥੧੮੮॥ਸੀਗਮਸੀਜੋਗਪੇ
 ਮਨੇਮਕਉਪਤੰਗੁਜਾਨੈਬਿਰਹਾਬਿਓਕਸੋਗਮੀਨਭੁਲ
 ਜਾਨਈ॥ਇਕਟਕਦੀਪਕਾਧਿਆਨਪਾਨਖਰਹੈਸਲਿ
 ਲਾਬਿਓਗਮੀਨਜੀਵਨਨਮਾਨਈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਿਲਿ
 ਬਿਛੁਰੈਮਧੁਪਮਨੁਕਪਟਸਨੇਹਪਿਗੁਜਨਮੁਅਗਿਆਨ
 ਈ॥ਨਿਹਫਲਜੀਵਨਮਰਨਗੁਰਬਿਮੁਖਹੁਇਪੇਮਾਮਭ
 ਬਿਰਹਨਦੋਊਓਗਆਨਈ॥੩੦੦॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਲਿਵ

ਦੇਖੇ ਅਉਦਿਖਾਵੈ ਜੋਈ ਸਰਬ ਦਰਸ ਏਕ ਦਰਸ ਕੇ ਜਨ
 ਐਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤੁ ਸੁਨਤ ਜੋਈ ਸਰਬ
 ਸਬ ਦਏਕ ਸਬ ਦਕੈ ਮਾਨੀ ਐ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤੁ ਗਿਸ
 ਰਬਾ ਗਿਸੋਈ ਕਰਮ ਸਤੁ ਤਿਕਰਤੁ ਰੁਪ ਹਿਚਾਨੀ ਐ ਸਤਿਭੁਰ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬਹੁ ਮਾਥਿ ਬੇਕ ਟੇਕ ਏ
 ਕੈ ਉਗਮਾਨੀ ਐ ॥ ੩੦੧ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ
 ਹਮੰਡ ਖੰਡ ਸਾਧ ਸੰਗਰੰਗ ਮੇ ਬਿਮੋਹਿਤ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾ ਕੇ ਓ
 ਕਾਰ ਕੋਆ ਕਾਰ ਹੋ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੋ
 ਲਗਨ ਹੋ ਸਿਵ ਸ ਨਕਾ ਦਿਬੁ ਹਮਾਇ ਮਾਗਿ ਆਕਾਰੀ

ਜਾਕੇ ਅਗਭਾਗ ਸਾਧਸੰਗ ਬੁਨਨੁ ਅਗਨਹੈ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ੪੭੩
 ਸਾਧਮਹਿ ਮਾਮਪਾਗ ਬਿਖੈ॥ ਅਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨੁ ਅ
 ਭਗਨਹੈ॥ ੩੦੨॥ ਨਿਜ ਪਗਮੈਰੋ ਸਾਧਸੰਗ ਤਿਨਾਰਦ ਮੁਨਿ
 ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗ ਮੈਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਮੈਰੋ ਮਾਰਾ
 ਪਿਤਾ॥ ਅਉਕਟਿ ਬੁਧਸਾਧਸੰਗ ਮੈਰੋ ਸੁਤੁ ਸੇਸਵਾ ਅਨੁਪੁਹੈ
 ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨੁ ਪਾਨ ਜੀਵਨ ਮੈ ਸਾਧਸੰਗ ਨਿਜ
 ਪਦ ਸੇਵਾ ਦੀਪ ਪੂਪਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਗੰਗਾ ਸੰਤੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੈ
 ਸਾਧਸੰਗ ਸੋਭਾ॥ ਅਤਿ ਉਪਮਾ ਅਉਭਿਪਹੈ॥ ੩੦੩॥ ਅਗਮ
 ਅਪਾਰ ਦੇਵਾ ਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ ਅਤਿ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਨਿ

ਗੁਨਪਾਈਐ॥ ਪਾਈਐ ਨਜਗਭੋਗਪਾਈਐ ਨਰਾਜਜੋਗ
 ਨਦਬਾਦਬੇਦਕੈ ਅਗੁਨਗੁਪਾਈਐ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਦੇ
 ਵਦੇਵਸੇਵਕੈ ਨਪਾਈਐ ਕਰਮਪਰਮਬਤਨੇ ਮਾਲਿਵਲਾ
 ਈਐ॥ ਨਿਹਫਲਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੈ ਅਚਾਰਸੋਬੇਸਾਵਧਾ
 ਨਸਾਪਸੰਗਹੁਇਸਬਦੁਗਾਈਐ॥ ੩੦੪॥ ਸੁਪਨਚਰਿ
 ਰਾਚਿਤਜੋਈਦੇਖੈਜੋਈਜਾਨੈਦੂਸਰਨਦੇਖੈਪਾਵੈਕਹੈਕੈ
 ਸੇਜਾਨੀਐ॥ ਨਲਾਥਿਖੈਬਾਤਕੀਏਸੁਨੀਅਤਕਾਨੁਦੀਏ
 ਬਕਤਾਅਉਸੋਤਾਥਿਨੁਕਾਪੇਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਪਪੁਲਾ
 ਕੇਮੁਲਾਥਿਖੈਜੈਸੇਜਲਪਾਨਕੀਜੈਲੀਜੀਐ॥ ਜਤਨ

ਕਰਿਖੀਏਮਨੁਮਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਗੁਹਜਕਥਾ॥੪੭੪॥
 ਬਿਨੋਦਕਥਾਨਾਧੀਆਨਪੇਮਰਜਬਿਸਮਾਬਿਧਾਨੀਐ॥੩੦੫॥
 ਨਵਨਗਵਨਜਲਸੀਤਲਾਮਲਜੈਸੇਅਗਨਿਉਰਪ
 ਮੁਖਤਪਤਮਲੀਨਹੈ॥ਸਫਲਹੁਇਆਥਾਕੇਰਹਤਹੈ
 ਚਿੰਕਾਲੁਨਿਵੈਨਾਮਰਹੁਤਾਐ॥ਅਰਬਲਾਛੀਨਹੈ॥ਚੰਦਨ
 ਸੁਬਾਸਜੈਸੇਬਾਸੀਐ॥ਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸੁਤਉਬਡਾਈਬੂ
 ਡਿ॥ਓਸੰਗਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਅਹੰ
 ਬੁਧਿਨਿਮ੍ਰਤਕੋਸਨਾਉਮਜੀਠਗਤਿਪਾਪਪੁੰਨਕੀਨਹੈ॥
 ੩੦੬॥ਸਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬਿਖੈਦੁਮਦੀਰਘਦੁਇਨਿਹ

ਫਲਭਏਭੁਡੇਬਹੁਤਬਡਾਈਕੋ॥ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਾਕੋ॥
 ਸੇਭਲੁਸੁਬਾਸਹੋਤਬਾਸੁਨਿਰਗੀਧਬਹੁਗਾਂਠਨੁਢਿਠਾ॥
 ਈਕੋ॥ ਸੇਬਲਕੇਫਲਤੂਲਖਗਮਿਗਛਾਇਆਤਕੋਬੰ॥
 ਸੁਤਉਬਰਨਦੇਖੀਜਾਰਤਭੁਗਾਈਕੋ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧ
 ਸਾਧਹੋਤਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋ॥ ਤੈਸੇਹੀਨਗਰਗੋਪਿਵੇਹਗੁਰੁ॥
 ਈਕੋ॥ ੩੦॥॥ ਬਿਰਖਬਲੀਮਿਲਾਪਸਫਲਸਾਧਨਛਾ
 ਇਆਬਾਸੁਤਉਬਰਨਦੇਖੀਮਿਲੇਜਰੈਜਾਗਿਹੈ॥ ਸਫ
 ਲਹੁਇਤਗਹਰਣੁਕਤਿਸਕਲਤਰਬਾਸਤਉਬਡਾਈ
 ਭੁਡਿਠਾ॥ ਪਾਨਸੀਮਾਰਿਹੈ॥ ਸਕਲਥਨਾਸਪਤੀਸੁਖਿ

ਰਿਦੈ ਮੋਨਿਗਹੋਬਾਂਸੁਤਉਰੀਤੋਗਠੀਲੋਬਾਂਜੇਧਰਮਾਰਿਹੈ॥ ੪੭੫
 ਚੰਦਨਸਮੀਪਹੀਅਛਤਾਨੇਰਗਪਰਹੋਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਬ
 ਜੁਪਾਨੀਨਉਧਾਰਿਹੈ॥ ੩੦੮॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪ
 ਕੇਪ੍ਰਤਾਪੁਅੰਸੋਪ੍ਰੇਮਕੋਪਗਸਿਪਰਪਗਲਪਟਾਵਹੀ॥
 ਵਿਸਦਿਦਰਸਾਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ ਏਕਮਿਸਟਾਨਪਾਨ
 ਲਾਵਤਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕਗੁਰਪੁਰਬਕੋਸਿਖਨੁਬੁਲਾਵਹੀ
 ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਥਾਛੈਤਿਨਕੇਉਚਿਸਦਕਉਸਾਪਨਕੀ
 ਦੁਖਨਾਕਵਨਫਲਪਾਵਹੀ॥ ੩੦੯॥ ਜੈਸੋਬੋਧੁਭਰੀ

ਨਾਵਾਅੰਗੁਰੀਦੁਇਬਾਹਰਿਹੁਇਪਾਰਪਰੈਪੁਰਸਥੈਕੁਸ
 ਲਾਬਿਹਤਪੈ॥ਜੈਸੇਏਕਾਹਾਰੀਏਕਘਰੀਪਕਮਾਲਾ
 ਥੈਠਿਭੋਜਨਕੈਬਿਜਨਾਦਿਧ੍ਵਾਦਕੋਅਪਾਤਹੈ॥ਜੈਸਰ॥
 ਜਦੁਆਰਜਾਇਕਰਤਜੁਹਾਰਜਨਏਕਘਰੀਪਛੈਦੇਸ
 ਭੋਗਤਾਹੁਇਖਾਤਿਹੈ॥ਆਠਹੀਪਹਰਸਾਠਿਪਰੀਜਉਏ
 ਕਘਰੀਸਾਪਸਮਾਗਮੁਕਰੈਨਿਜਘਰਜਾਤਹੈ॥੩੧॥ਕ॥
 ਰਤਕਜੈਸੇਦੀਪਮਾਲਕਾਰਜਨੀਸਮੇਦੀਪਜੈਤਿਕਉਦਿ
 ਤਹੇਤਹੀਬਿਲਤਹੈ॥ਬਰਖਾਸਮੇਜੈਸੇਤਉਬੁਦਬੁਦਕੋ
 ਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਨਾਮਪਲਕਮੇਨਤਉਠਹਰਾਤਹੈ॥ਕੀਖ

ਅਸਮੇਜੈਸੇਤਉਮ੍ਹਗਤਿਸਨਾਚਰਿਤ੍ਰੁ ਝਾਟੀਸੀਦਿਖਾਈਦੇ ੪੨੬
 ਤਉਪਜਿਸਮਾਤਹੈਭੈਸੇਮੋਹਮਾਇਆਛਾਇਆਬਿਰ
 ਖਚਪਲਛਲਛਲੈਛੈਲਸੀਗੁਰਚਰਨਲਪਟਾਤਹੈ॥੩
 ੧੧॥ਜੈਸੇਤਉਬਸਨਅੰਗਸੰਗਮਿਲਿਹੁਇਮਲੀਨਸ
 ਲਿਲੁਸਾਭਨੁਮਿਲਿਨਿਰਮਲਹੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇਤਉਸੋਰਵ
 ਗਸਿਵਾਲਕੈਆਛਾਦਿਓਜਲੁਝੇਲਿਪੀਏਨਿਰਮਲਦੇ
 ਖੀਐਅਛੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਸਾਅੰਧਕਾਰਤਾਰਕਾਚਮਤਕਾਰ
 ਹੋਤਉਜੀਆਰਦਿਨਕਰਕੇਉਦੋਤਹੈ॥ਭੈਸੇਮਾਇਆਐਹ
 ਕੁਮਹੋਤਹੈਮਲੀਨਮਾਤਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨਜਗ

ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਤਿ ਪਾਵਨੀ ਪਹੁਚੈ ਨਰ ਸੁਪਹੁਚੈ ਨਰ

ਮਗਜੋਤਿ ਹੈ ॥੩੧੭॥ ਅੰਤਰਿ ਅਛਿ ਤਹੀ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗਵਨਕ
 ਰੈ ਪਾਛੇ ਪਰੇ ਪਹੁਚੈ ਨ੍ਰਜਗਤੁ ਬਾਹੁ ਪਹੁਚੈ ਨਖਗਮਿਗਫਾਦ
 ਤਉ ਰਵਈ ॥ ਪਹੁਚੈ ਨਪਵਨਗਵਨ ਤਿਭਵਨ ਪਤਿ ਅਰ
 ਧਉਰਧ ਅੰਤਰੀ ਛਹੁਇਨ ਪਾਵਈ ॥ ਪੰਚਦੂਤ ਭੂਤਲਗਿ
 ਅਧਮੁ ਅਸਾਧੁ ਮਨੁਗਯੋਗੁ ਗਗਿ ॥ ਮਨੁ ਸਾਪਸੀ ਗਿਬਸਿ
 ਆਵਈ ॥੩੧੮॥ ਆਪਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰਚਰਟੇ ਕਥ
 ਹਰੈ ਚਰਨ ਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਹੋ ॥ ਗੁੰਗੈ ਟੇਕ ਚਰਕਥਾ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੁਲੇ ਟੇਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਪ
 ਦਹੋ ॥ ਪਾਗੁਰੇ ਕਉ ਟੇਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਕਰਟਕਏਕ

ਏਕਾਮੰਗਹੀਨ ਦੀ ਨਤਾਅਛੁਟੇ ਹੋਯਾ ਅੰਧਰੀ ਗੁੰਝਲ ਪੰਗਲੀ ੪੨੭
 ਜਦੁਖਪੁੰਜ ਮਮਾ ਅੰਤਰ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਰਬੀਨ ਸਦਾ ਹੋ
 ॥੩੧੪॥ ਅੰਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰਟੇ ਕਾ ਅੰਧਰੀ
 ਗਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰ ਚਰਹੈ ਯਾ ਅੰਧਰੀ ਗੁੰਝਲ ਕਰ ਚਰਾ ਅਵ
 ਲੰਬ ਟੇਕਾ ਅੰਧਰੀ ਗੁੰਝਲ ਪੰਗਟੇ ਕਾ ਏਕ ਕਰਹੈ ਯਾ ਅੰਧਰੀ ਗੁੰਝ
 ਲ ਪੰਗਲੀ ਜਦੁਖਪੁੰਜ ਮਮਾ ਸਰਬੰਗਹੀਨ ਦੀ ਨਦੁਖਤਾ ਅਪ
 ਰਹੈ ਯਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੈ ਸੇ ਨਿਰ
 ਬਾਹੁ ਕਰੈ ਸਰੈ ਨਹ ਹਰਹੈ ॥੩੧੫॥ ਚਕਾਈ ਚਕੋਰ ਮਿਗਸੀਨ
 ਭ੍ਰਿੰਗਾ ਮਉ ਪਤੰਗ ਪੀਤਿ ਏਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੈ ॥

ਏਕਏਕਏਕਸੈਂਟਰਤ ਨਮਰਤਸਥੇਆਦਿਅੰਤਿਕੀਚਾਲਚ
 ਲੀਆਈਹੈ। ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪਮੈਂਸੋਲੋਗ
 ਪਕੋਲੋਗਸੁਖਦਾਇਕਸਹਾਈਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਦੁਰਮਤਿਨ
 ਮਿਟਤਜਾਕੀਅਹਿਮਿਲਿਚੰਦਨਜਿਉਬਿਖੁਨਮਿਟਾਈਹੈ॥੩॥
 ੧੬॥ ਮੀਨਕਉਨਸੁਰਤਿਜਲਕਉਸਬਦਗਿਆਨੂਬਿਧਾਮਿ
 ਟਾਇਨਸਕਤਜਲੁਮੀਨਕੀ। ਸਰਸਰਿਤਾਅਬਾਹਪ੍ਰਥਲ
 ਪਵਾਹਬਸੈਗਸੈਲੋਹਰਾਖਿਨਸਕਤਮਤਿਹੀਨਕੀ। ਜਲਬਿਨੁ
 ਤਰਫਿਤਜਤਪ੍ਰਿਅਪਾਨਮੀਨਜਾਨਤਨਪੀਰਨੀਰਦੀਨਤਾਈ
 ਦੀਨਕੀ। ਦੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀਤਿਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਮੀਨਕੁਲਾਵ੍ਰਿਕੁਗੁਰ

ਸਿਖਬੀਸਾਧਿਗੁਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨਕੀ॥੩੧॥ਦੀਪਕਪੋਆਵਤ ੪੭੮
 ਪਤੰਗਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਲਾਗੇਦੀਪਕਹਿਮਹਾਬਿਪਰੀਤਿਮਿਲੇਜਾ
 ਰੇਹੋ॥ਅਲਿਚਲਿਆਵਤਕਮਲਪੈਸਨੇਹਕਰਿਕਮਲਸੀਪ
 ਟਬਾਂਧਿਪ੍ਰਾਨਪਰਗਾਰੇਹੋ॥ਮਨਬਚਕਮਜਲਮੀਨਲਿਵਲੀ
 ਨਗਤਿਬਿਛੁਰਤਗਾਖਿਨਸਕਤਗਹਿਰੂਰੇਹੋ॥ਦੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀ
 ਤਿਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਕੈਮਰੇਨਟਰੈਗੁਰਸਿਖਸੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀਤਿਕਿਉਬਿ
 ਸਾਰੇ॥੩੧੮॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਾਦਿਥਿਦਿਸਟਿਦਰਸਹੀਨਸੀ
 ਭੁੰਦਰਸਾਧਿਆਨਤ੍ਰਿਭੁਵਨਗੀਮਿਤਾ॥ਬਾਸਨਾਕਮਲਮ
 ਲਿਭਮਤਨਗਾਖਿਸਕੈਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਅਨਤਨਰੀਮਿਤਾ॥

ਮੀਨਜਲਪੇਮਨੇ ਮਾਮੀਤਿਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਹੋ
 ਏਤਉਤਸੀਮਿਤਾਏਕਏਕਟੇਕਸੈਟਰਤਨਮਰਤਸਬੇਸੀ
 ਗੁਰਸੁਖਗੀਸੰਗੀਮਹਾਤਮਾਮੀਮਿਤਾ॥੩੧੮॥ਦੀਪਕਪਤੀ
 ਗਮਿਲਿਜਰਤਨਗਾਖਿਸਕੋਜਰੇਮਰੇਆਗੇਨਪਰਮਪਦਪਾਏਹੋ
 ॥ਮਧੁਪਕਮਲਮਿਲਿਭੁਮਤਨਗਾਖਿਸਕੋਸੀਪਟਮੇਮੁਏਸੈ
 ਨਸਹਜਸਮਾਏਹੋ॥ਜਲਮਿਲਿਮੀਨਕੀਨਦੁਬਿਧਾਮਿ
 ਟਾਇਸਕੀਬਿਛੁਰਿਮਰਤਹਰਿਲੋਕਨਪਠਾਏਹੋ॥ਏਤਉਤ
 ਸੰਗਮਸਹਾਈਸੁਖਦਾਈਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆਨਪ੍ਰੇਮਸਮੀ
 ਮਿਤਪੀਆਏਹੋ॥੩੧੯॥ਦੀਪਕਪਤੀਗਮਲਿਕਮਲਸਲਿ

ਲਮੀਨਚਕਈਚੋਕੋਰਮਿਗਗਵਿਸਸਿਨਦਯੋਪੀਤਿਏਕ ੪੭੮
 ਅੰਗੀਬਹੁੰਗੀਨਹੀਸੰਗੀਕੋਊਸਬੈਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਅੰ
 ਤਿਆਦਿਧੈਜੀਵਿਤਨਸਾਧਸੰਗਮੁਏਨਪਰਮਗਤਿਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਪ੍ਰੀਤਿਮਪ੍ਰਸਾਦਿਧੈਆਨਸਜਨਮੁਪਾਇ
 ਸੀਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਾਨਚਰਨਸਰਨਿਸੁਖਫਲਬਿਸਮਾ
 ਏਧੈ॥੩੨॥ਗੁਰਮੁਖਪੰਥਗੁਰਾਧਿਆਨਸਾਵਧਾਨਰਹੈ
 ਲਹੈਨਿਜਘਰੁਅਰੁਸਹਜਨਿਵਾਸਜੀ॥ਸਬਦਬਿਬੇਕ
 ਏਕਟੇਕਨਿਹਚਲਮਤਿਮਧੁਰਬਚਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ
 ਗਾਸਜੀ॥ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮ੍ਰਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪ੍ਰੇਮ

ਰਸਬਸਿਭਏਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਜੀ॥ਗੀਅਨਪਿਆਨਪ੍ਰੇਮ
 ਨੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਚੀਤਿਬਨਗਿਹਸਮਸਰਿਮਾਏਆਮੇ
 ਉਦਾਸਜੀ॥੩੩੩॥ਮਾਰਬਕੋੜਾਸੁਦੇਖਿਚੋਰਨਤਜਤਚੋ
 ਗੀਬਟਵਾਰਾਬਟਵਾਰੀਸੰਗਿਹੁਇਤਕਤਹੈ॥ਬੇਸ੍ਵਰਤੁਬਿਖਾ
 ਭਏਮਨਮੈਨਸੰਕਾਮਾਨੈਜੁਆਰੀਨਸਰਬਸੁਹਾਰੇਸੈਬਕਤ
 ਹੈ॥ਅਮਲੀਨਾਮਲਤੁਜਤਾਜਿਉਪਿਕਾਰਕੀਏਦੋਖ
 ਦਖਲੋਗਬੇਦਸੁਨਤਛਕਤੁਹੈ॥ਅਪਮਾਮਸਾਪਸੰਗਛਾ
 ਰਤਨਅੰਗੀਕਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸਾਪਸੰਗਛਾਰਿਕਿਉਸਕਤ
 ਹੈ॥੩੩੩॥ਦਮਕਦੈਦੋਖਦੁਖਾਪਜਸਲੈਅਸਾਧਲੋਕ

ਪਰਲੋਕਮੁਖਾਸਿਆਮਤਾਲੁਗਾਵਹੀ॥ਚੋਰਜਾਰਾਮਉਜੂਆ॥੪੩੦
 ਗਮਦਪਾਨੀਦਾਇਤਸੇਕਲਹਕਲੇਸਭੇਸਦੁਬਿਧਾਕਉਪਾਵ
 ਹੀ॥ਅਤਿਪਤਿਮਾਨਹਾਨਿਕਾਨਿਮੇਕੋਨੋਡੀਸਭਾਨਾਕਕਾਨਖੰਡ
 ਡੰਡਹੋਤਨਲਜਾਵਹੀ॥ਸਰਬਨਿਪਾਨਦਾਨਦਾ॥ਏਕਸੰਗਤਿਸੰ
 ਪਗੁਗਸਿਖਸਾਧੂਜਨਕਿਉਨਚਲਿਆਵਹੀ॥੩੨੪॥ਜੈਸੇ
 ਤਉਅਕਾਸਮਾਤਬਾਦਰਉਦੇਤੋਹੋਤਗਗਨਪਟਾਪਮੰ
 ਡਕਰਤਾਬਿਬਾਰਜੀ॥ਤਹੀਤੇਸਬਦਧੁਨਿਪਨਗਰਜਤਅ
 ਤਿਚੰਚਲਚਰਿਤ੍ਰਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਜੀ॥ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜਲਮੁਕਤਾਕਮੁਰਤਾਤੇਅਉਖਧੀਉਪਾਰਜਨਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾ

ਰਜੀ॥ ਦਿਬਿ ਦੇ ਹਜਾਧਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਤਕ
 ਰਬੇ ਕਉ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ॥ ੩੩੫॥ ਸਫਲਾ ਬਿਰਖ ਫਲ ਦੇ ਤ
 ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਸਹਿਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਹੈ॥
 ਸਾਗਰ ਮੇਕਾਢਿ ਮੁਖ ਫੇਰੀ ਅਤ ਸੀਪ ਕੋ ਜਿਉ ਦੇ ਤ ਮੁਕਤ
 ਹਲ ਅਵਾਗੀ ਮਾਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਖ ਨਵਾਰਾ ਖਾਨਿਖ
 ਨਤ ਹਨ ਤਪਨ ਮਾਨ ਕਹੀ ਗਾ ਅਮੋਲ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ॥ ਉਖ
 ਮੇਪ ਭੂਖਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ਤ ਕੋਲੁ ਪਚੈ ਅਵਗੁਨ ਕੀ ਏਗੁਨਾ
 ਧਨ ਕੇ ਦੁਆਰ ਹੈ॥ ੩੩੬॥ ਸਾਧ ਸੀਗ ਦਰਸਨ ਕੋ ਹੈ ਨਿਤ ਨੇ
 ਮੁਜ ਕੋ ਸੋਈ ਦਰਸਨੀ ਸਾਦਰ ਸਾਧਿ ਆਨੀ ਹੈ॥ ਸਬਦ

४३९
 ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾ ਕੋ ਮਨਿ ਬਸੇ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬਹਮਗਿ
 ਆਨੀ ਹੋਇ ਸਟਿ ਦਰਸਾ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮਾਨੀ ਹੋਇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਏਕ ਰੰ
 ਗ ਜੋਈ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਥਾਨੀ ਹੋਇ ॥੩੭॥ ਦਰ
 ਸਾਧਿ ਮਾਨੁ ਪਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੀ ਚਰਨ ਸਰਨਿ
 ਵਿਜੁ ਮਾਇਆ ਮੇਉ ਦਾਸੀ ਹੋਇ ਉਮੈਤਿ ਆਗਿਤਿ ਆਗੀ ਬਿਸ
 ਮਾਦ ਕੈ ਬੋਗ ਗੀਭੁ ਏਕਿ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਅਨੁਭੋ ਅਭਿ ਆਸ
 ਹੋਇ ਦੁਬਿਧਾ ਅਪਰਸਾ ਅਉਸਾਧਿ ਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹੋ ਮਾਤਮ ਪੁ
 ਜਾ ਬਿਬੇਕੀ ਸੁਨੇ ਮੇਲਿ ਆਸੀ ਹੋਇ ਸਹਜ ਸੁਭਾ ਵਕਰਿ ਜੀਵਨ

ਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮਕੈਬਹਮਥਿਸ੍ਵਾਸਿੰ ॥੩੨੮॥ ਜੈ
 ਸੇਜਲਅੰਤਰਿਜੁਗੀਤਰਬਸੇਪਾਖਾਨਭਿਦੈਨਰਿਦੈਕਠਰਬੂਰੇ
 ਬਜਭਾਰਕੈ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਮਜਨਕਰੈਤੋਬਗੀਤਉਮਿਟ
 ਤਨਕਰਵਾਈਭੋਏਵਾਰਪਾਰਕੈ ॥ ਅਹਿਨੀਸਿਅਹਿਲਪਟਾ
 ਨੇਹੈਚੰਦਨਹਿਤਜਤਨਾਬਿਖੁਤਉਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰਕੈ ॥
 ਕਪਟਸਨੇਹਦੇਹਨਿਹਫਲਜਗਤਮੈਸੀਤਨਕਰੈਦੋਖੀਦੁਬਿ
 ਧਾਬਿਕਾਰਕੈ ॥੩੨੯॥ ਜੈਸੇਨਿਰਮਲਦਰਪਨਮੈਨਚਿਤ੍ਰ
 ਕਛੁਸਕਲਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਦੇਖਤਾਦਿਖਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇਨਿਰਮਲ
 ਜਲਥਰਨਾਤੀਤਰੀਤਿਸਕਲਬਾਰਨਮਿਲਿਬਰਨਥ

ਨਵਈਯੋਜੋਸੇਤਉਥਉਪਰਾਸੁਆਦਥਾਨਾਗਹਿਤਅਉਖਖੜੜ
 ਦੀਅਨੇਕਰਸਗੰਉਪਜਾਵਈਭੈਸੇਗਰਦੇਵਸੇਵਾਲਖ
 ਅਭੇਵਗਤਿਜੋਸੇਜੋਸੇਤਉਤੈਸੀਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵਈ੩
 ੩੦॥ਸੁਖਦੁਖਹਾਨਿਮਿਤ੍ਰਪੁਰਥਾਲਿਖਤਲੇਖਜੀਤਕੇਨਥ
 ਸਿਕਛੁਜੀਤੀਜਗਦੀਸਹੈਭੋਗਤਾਥਿਵਾਸਿਮੇਵਕਰਮਕਿ
 ਰਤਗਤਿਜਸਿਕਰਤੋਸਿਲੇਖਕਾਰਨਕੋਈਸਹੈਕਰਤਾਪ
 ਪਾਨਕਿਪੈਕਰਮਕਿਪੈਜੀਉਪਾਟਿਥਾਭਿਉਨਕਉਨ
 ਮਤਾਥਿਸ੍ਵਾਈਸਹੈਅਸਤੁਤਿਨਿਦਕਰੁਥਿਪਤਹਰ
 ਖਸੇਗਹੇਨਹਾਰੁਕੋਪੈਕਹਾਗਾਰਿਅਉਅਸੀਸਹੈ੩੩॥

ਮਾਨਸਰਪਰਜਉਬੈਠਾਈਅੰਲੋਜਾਇਬਗਮੁਕਤਾਅੰਮ
 ਲਤਜਿਮੀਨਬੀਨਿਖਾਤਹੈਅਸਬਨਪਾਨਕਰਬੈਕਉਜ
 ਲਉਗਾਈਅੰਜੋਕਪੀਅਤਨਪੇਲੋਲੋਹੁਅਚਲੇਅਪਾਤਹੈ
 ਪਰਮਸੁਰੀਧਪਰਿਮਾਖੀਨਰਹਤਰਾਖੀਮਹਾਦੁਰਗੀਧਪਰਿ
 ਬੋਰਿਚਲਿਜਾਤਹੈਜੈਸੇਗਜਮਜਨਕੈਭਭਤਹੈਛਾਹੁਸਿਰਿ
 ਸੀਤਨਕੈਦੋਖੀਸੀਤਸੀਗੁਨਸੁਹਾਤਹੈ੩੩੭ਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
 ਏਕਟੇਕਵੁਤੀਆਨਾਸਤਿਸਿਵਨਸਕਤਗਤਿਅਨਭੈਅ
 ਭਿਆਸੀਹੈਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਜੀਤਹਾਰਨਹਰਖਸੋਗਸੀਜੋ
 ਗਾਬਿਓਗਾਮੇਦਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਹੈਚਤੁਰਬਰਨਇਕਬਰ

ਨਹੁਇਸਾਪਸੰਗਪੰਚਪਰਪੰਚਤਿਆਗਿਬਿਸਮਾਬਿਬ੍ਰਾਸੀ ੪੩੩
 ਹੈ॥ ਖਟਦਰਸਨਪਰੈਪਾਰਹੁਇਸਪਤਸਰਨਵਦੁਆਰਉਲੀਖ
 ਦਸਮਈਉਦਾਸੀਹੈ॥ ੩੩੩॥ ਨਦੀਨਵਕੋਸੀਜੋਗਸੁਜਨ
 ਕੁਟੰਬੁਲੋਹੁਹੋਇਗੋਸੇਈਮਿਲੇ॥ ਆਗੇਜਾਇਕੋ॥ ਅਸਨਬ
 ਸਨਪਨਸੀਗਿਨਚਲਤਚਲੇ॥ ਅਗਪੇਧਰਮਸਾਲਾਪਹੁਚਾ
 ਇਕੋ॥ ਅਠੰਜਾਮਸਠੰਘਰੀਨਿਘਟਲਮਾਇਆਮੋਹਸਫ
 ਲਪਲਕਸਾਪਸੰਗਤਿਸਮਾਇਕੋ॥ ਮਲਮੁੜਧਾਰੀਅਉ
 ਬਿਕਾਰੀਨਿਕਾਰੀਹੋਤਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਪਸੰਗਲਿਵਲਾਇ
 ਕੋ॥ ੩੩੪॥ ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਅਸਥਾਨਤਜਿਥੈਝਬਨਚ

ਰਨਕਮਲਗੁਰਸੀਪਟਸਮਾਏਹੈ॥ ਅਤਿਹੀਅਨੁਪਰੂਪਹੋਰਤਹਿਰਨੇ
 ਦ੍ਰਿਗਅਨਹਦਗੁਜਤਸ੍ਵਨਹੂਸਿਗਾਏਹੈ॥ ਗਜਨਾਬਿਸਮਾਅ
 ਤਿਮਧੁਮਕਰੰਦਰਸਨਾਸਿਕਾਚਕਤਹੀਸੁਬਾਸੁਮਹਕਾਏ
 ਹੈ॥ ਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗਭਏਮਨਮਧੁਕਰ
 ਪਨਿਅਨਤਨਪਾਏਹੈ॥ ਤ੍ਰਤ੍ਰਪਥਾਂਸਨਕੋਬਾਸੁਦੂਤਸੰਗ
 ਤਿਥਿਨਾਸਕਾਲਚਰਨਕਮਲਗੁਰਏਕਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ ਭੈਜਲ
 ਭੈਆਨੁਕਲਹਰਿਨੁਬਿਆਪਿਸਕੋਨਿਜਪਰਸੀਪਟਕੋਦੁਬਿਧਾ
 ਮਿਟਾਈਹੈ॥ ਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨੇ
 ਪ੍ਰੇਮਗਸਿਬਸਿਆਸਾਮਨਜਾਨਪਾਈਹੈ॥ ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏ

ਕੁਟੇਕ ਨਿਹਚਲਾ ਤਿਸਰਾਸਾਸਾਪਿਉਨਾਜਲਿ ਵਲਾਈਹੈ॥ ੪੩੪
 ਤਤੁਨਾਚਰਨਕਮਲੁਬਿਜਾਸਲੁਕਿਲੇਧਨਕੇਭਰਮਕਰਮਕੇ
 ਖਸਿਸਾਸਤੁਭੀਪੁਟਾਈਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਦਰੀਨੀਮੁਤਾਈ
 ਨਮਨਿਕਰਿਧਿਰਮਲੁਭੁਤਦੁਖਿਪਾਖਿਟਾਈਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲੁ
 ਸੁਖੀਪਦੁਭਾਜਾਪਾਗਨਿਹਚਲੁਮਤਿਏਏਕਭਰਦੁਖੀਹੈ॥
 ਚਰਨਕਮਲੁਭੁਕਮਧਿਸਾਮਧਾਪਿਥੇਧੀਸਭਾਨਿਪਾਨੁਭਾਉ
 ਸਕਲਫਲਦਾਈਹੈ॥ ਬੋਝਾਦੁਰਨਕਮਲਕਭਾਜਨ
 ਕੇਇਥਿਦੇਹਮਗਮਲੁਕੁਭਾਗੀਨਿਰੰਕਸੀਕੀਨੇਏਕਭਰ
 ਕਮਲਚਰਨਾਖਤਨਿਪਾਨਾਨੁਕਿਰਨਾਮੁਤੀਤਰੀਸੁਖਾਮ॥

ਆਪਚੀਨੇਹੈ ਚਰਨਕਮਲਨਿਜਾਮਾਸਨਸਿੰਘਾਸਨਕੋਰਿ
 ਭਵਨਾਮਉਤ੍ਰਿਕਾਲਗੀਮਿਤਾਪ੍ਰਬੀਨੇਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰ
 ਸਚੀਧਰੁਪਸੀਤੁਲਤਾਦੁਤੀਅਨਾਸਤਿਏਕਟੇਕਾਢਿਵ
 ਲੀਨੇਹੈ ਭੁਤ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤਿ
 ਪਰਬਰੀਹਥਕੋਠਿਚਕਨਸਰਨਿਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜ
 ਨਪ੍ਰਤਾਪੁਤਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਪੁਜਤਚਰਨਹੈ ਚਰ
 ਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿਕਾਰਨਾਮਧੀਨੁਤੇਕੀਨ
 ਕਾਕਨਕੋਰਨਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਅਤਿ
 ਅਤਿਭੁਧਿਨੀਤਭਏਤਭਨਰਨਹੈ ਭੁਤ ਅਨਾਸਰਿ

ਸਸਾਧਸੀਗਤਿ ਪਰਮਹੰਸਥਗਮਪੁਜਾਧਰਮਸਾਲਾਚਲਿਆਵ ॥੪੩੫॥
 ਹੀਉਤਿ ਮੁਕਤਾਹਲ ਅਹਾਰਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿ ਇਤਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਕੁਲੀਉਤਪੀਰਨੀਰਨਿਰਵਾਰਕੋਬਖਾ
 ਨੀਅਤੁਇਤਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿਸਮਝਾਵਹੀਉਤਬਗਹੀ
 ਸਬੰਸਦੁਬਿਧਾਨਮੇਟਿਥੋਏਉਤਕਾਗਮਾਕਿਸਾਨੁਮਕੋਮਿਲਾ
 ਵਹੀਉ॥੪੪॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਰਲਭਿਲਸਿਵ
 ਸਨਕਾਦਿਧਰਮਾਦਿਨਲਪਾਵਹੀਸਿੰਮਿਭਿਖਲਸਵੇਦਸਾ
 ਸਤਮਉਨਦਬਾਦਵਰਗਾਗਨੀਤੂਜੇਤਨੇਤਕਰਿਕਵਹੀ
 ਦੇਵੀਦੇਵਸਰਬਨਿਧਾਨਮਉਸਕਲਫਲਸੁਭਗਾਸੁ

ਹਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਪ੍ਰਦਾਤ੍ਰੰ ॥ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵ
 ਪਾਨ ਜਾਨਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਬੰਧ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ ॥੩੪॥
 ਆਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਕਹੁ ਸੇਨ ਕੇਵੁੰਕੀ
 ਨੇ ਏਕੀ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥ ਨਿਪਟ ਕਪਟ ਪਿਟ ਪਦਨ ਟਵਦਨ
 ਟਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਅਟ ਪਟ ਜਾਵ ਦੇਕਹੈ ॥ ਫਿਸਟਿ ਸੀਫਿਸ
 ਟਿਨ ਚਕਸਨ ਸੇਦ ਗੁਬੰਚ ਨ ਸੇਬੰਚ ਨ ਸੁਗਤਿ ਸਮੇ
 ਕਹੈ ॥ ਭੁਪਰੇਖਣੇ ਖੁਬੰਚਨ ਦਥਾ ਦਨ ਨ ਭਿਧਿ ਪੰਗਾਮਾ
 ਗਾਧਿਥਾ ਪਦ੍ਮ ਹਮ ਬਿਥੁੰ ਕਹੈ ॥੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕ੍ਰਮ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਆਮ੍ਰਿਤੰ ਪ੍ਰਦਾਤ੍ਰੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਦ੍ਮ ਕ੍ਰਮ

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦ ਅਨਾ ਹਦ ਬਹਮਾਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥਸ ॥੪੩੬॥
 ਤਿਰੀਮਿਤ ਅਗਮ ਹੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖਸਾ ਪਸੰਕ ਬਹਮਾਸਬਾਨ ਸਤਿ
 ਕੀਰਤ ਨ ਸੋਮੇ ਹੁ ਏਸਾ ਵਪਾਨ ਸਮ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਵਨੀ ਭੁ
 ਗਤਿ ਭਾਉ ਚਾਉ ਸਤਿਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੋਨ ਮੋਹ ॥
 ੩੪੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਪਾਰ ਨਿਰਾਚਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਜੋਨੀ
 ਅਕਾਲ ਅਪਰੰਪਰ ਅਤੇ ਵਹੈ ॥ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਥੋਰ ਨਿਰਲੋਪ ਨਿ
 ਰੋਦਖ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ ਅਕੁਪ ਪਰ ਅਤੇ ਵਹੈ ॥ ਅਭਿਕ
 ਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅ
 ਤਿ ਅਛੁਤ ਅਛੇਦ ਹੈ ॥ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜ ਅਸ

ਚਕਲਮੇਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਗੁਰਦੇਵਹੈ॥੩੪੪॥ਕਾਰਤਕਾਮ०
 ਸਹੁਸਰਦਪੁਰਨਮਾਸੀਆਠਜਾਮਸਾਠਿਪਗੀਆਜੁਤੇਗੀ
 ਬਾਰੀਹੈ॥ਅਉਸਰਾਮਭੀਚਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਹੁ
 ਇਹੁਪਗੁਨਜੋਬਨਸਿੰਗਾਰਅਪਿਕਾਰੀਹੈ॥ਚਾਤਰਿਚਤੁਰਪ०
 ਠਸੇਵਕਿਸਹੇਲੀਸਾਠਿਸੰਪਦਾਸਮਗੀਸੁਖਸਹਜਸਚਾਰੀ
 ਹੈ॥ਸੁੰਦਰਸੰਦਰਸੁਰੁਲਗਨਸੰਜੋਗਭੋਗਜੀਵਨਜਨਮ
 ਧੰਨਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰੀਹੈ॥੩੪੫॥ਦਿਨ੍ਹਨ ਕਰਕਿਰਨਿਸੁ
 ਹਤਸੁਖਦਾਣੀਅੰਗਰਚਤਸਿੰਗਾਰਮਭੁਰਨਸਖੀਆਇਕੋ
 ॥ਪ੍ਰਿਥਮਉਥਟਨਕੇਸੀਸਮੇਮਿਲਉਨੀਮੇਲਿਸਜਨਉ

ਸਨ ਜਲ ਨਿਗਮਲ ਭਾਇਕੋ ॥ ਕੁਸਮਾ ਅਵੇਸ ਕੇਸ ਬਾਸਤੁ ॥ ੪੩ ॥
 ਲੇਲ ਮੇਲ ਅੰਗ ਮਰਗ ਜਾਲੇ ਪੋਤ ਉਪ ਜਾਇਕੋ ॥ ਚੀਰਚ ॥
 ਰਦਰਪਨ ਮਾਧਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਿ ਬੇਠੀ ਪਰਜੀ ਪਰਿਧਾਵਰੀਨ
 ਧਾਇਕੋ ॥ ੩੪੬ ॥ ਕਕ ਹੀਦੈ ਮਾਗ ਉਰਝਾਏ ਸੁਰਝਾਏ ਕੇਸ ਕੁਮ
 ਕੁਮਾ ਚੰਦ ਨ ਤਿਲ ਕਦੇ ਲਲਾਗੇ ॥ ਅੰਜਨ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ
 ਬੇਸਰਿਕਰ ਨ ਫੁਲ ਬਾਗੀ ਸੀਸ ਫੁਲ ਦੇ ਤੋਲ ਕਸਮੁ ਖਦੁ
 ਆਰਮੇ ॥ ਕੰਠ ਸਗੀ ਕੋ ਪਤਿ ਮਰਕਤਾ ਮੁਢਿ ਮੁਕਤਾ ਪਲਕ ਕਨ
 ਬਰਨ ਫੁਲ ਸੋਭ ਉਹ ਹਾਰਮੇ ॥ ਚੁਚੁ ਗੀ ਕੰਕਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਕਾ ਸਿਹ
 ਦੀ ਬਨੀ ॥ ਅੰਗੀ ਆਮ ਨੁਥ ਛੇਦੁ ਪੀਠਿ ਕਣਕ ਮੇ ॥ ੩੪੭ ॥

ਸੋਭਿਤਸਰਦਨਿਸਿਜਗਮਗਜੋਤਿਸਸਿਪਥਮਸਹੇਲੀਕਹੋਪੇ
 ਮਰਸੁਚਾਖੀਐਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੋਤੇਰੈਆਏਹੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੀਮ
 ਲੀਐਨਿਰੰਤਰਕੈਹੁਇਅੰਤਰੁਨਰਾਖੀਐਚਰਨਕਮਲਮ
 ਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖਸੰਪਟਭਿਲਾਖੀ
 ਐਯੋਜੋਦੀਲਜਾਇਪਾਈਐਨੁਪੁਨਿਪਚਮਦੈਪਲਕਾਐ
 ਲੀਪਾਅਸੰਗਮੁਖਸਾਖੀਐ॥੨੪੮॥ਕੰਚਨਾਮਸੁਧਜੈਸੇਭੁ
 ਮਤਕੁਣਰੀਬਿਖੇਸੁਭਭੁਏਕੁਮਤਨਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਹੈਜੈਸੇ
 ਕਰਕੰਕਲਮਨੇਕਸੇਪ੍ਰਗਟਧੁਨਿਏਕੈਏਕਟੇਕਪੁਨਿਧੁਨਿਕੋਭਿ
 ਨਾਸਹੈਪ੍ਰਾਪਿਅਕੋਬਾਲਕਾਬਿਲਲਾਤਅਕੁਲਾਤਮਤਮ

ਸਥਨਪਾਨਕਰਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਤੈਸੇਆਇਆਕੁਮਤਕੁਮ ੪੩੮
 ਤਚਤੁਰਬੰਟਧਾਵੈਗੁਰਉਪਦੇਸਨਿਹਚਲਕਿਹਿਪਦਥਾਸਹੈ॥੩
 ੪੮॥ਜੈਸੇਦੀਪਦਿਪਤਭਵਨਉਜੀਆਰੋਹੋਤਸਕਲਸਮਗੀ
 ਗਿਹਿਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਤੁਹੈ॥ ਓਤਪੋਤਜੋਤਹੋਤਕਾਰਜਥਾਛਤ
 ਜਿਧਿਆਨਦਥਿਨੋਦਸੁਖਸਹਜਿਬਿਹਤਹੈ॥ ਲਲਚਲੁ
 ਭਾਇਰਸੁਲੁਭਰਨਜਪਤੰਕਥੁਸੁਤਹੀਅੰਧਕਾਰਭੁਏਅ
 ਕੁਲਾਤਹੈ॥ ਰੈਸੇਬਿਦਿਮਾਨਿਜਾਨੀਅੰਸਲਮਹਿਸਮਹੰਤ
 ਅੰਤਿਰੀਛੁਤਥੇਪਛੇਲੋਕਾਛੁਤਾਤਹੈ॥ ਭੁਪਾਜੈਸੇਦੀਪ
 ਦਿਪਤਿਸਰਾਤੇਮੇਨਜਾਨੈਕਉਭੁਸੁਤਹੀਅੰਧਕਾਰਭੁਏਅ

ਕਤਿਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਗਨਿਆ ਛਿਤ ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ਕਾਟਤ ਹੀਛਾ
 ਹਿਥੈ ਠਬੇ ਕਉ ਬਿਲ ਲਾਤ ਹੈ ਜੈਸੇ ਗਜਨੀ ਤਿਥਿ ਖੈਚੈ ਨੁਹ
 ਏਚਤੁ ਰੰਫਛੜ ਛਾਲਾ ਚਾਲੁ ਏਜੈ ਕੜਕੜ ਜਾਤ ਹੈ ਤੈਸੇ
 ਗਸਿਖ ਸਾਪ ਸੰਗ ਮਜੁਗ ਰਿਜ ਗਾਮੀ ਤਰੀਛੁ ਏਪਾਛੇ ਲੋਗ
 ਛੁਤਾਤ ਹੈ ਤ੍ਰਪਾ ਜਉ ਜਾਨੇ ਅਨੁਪਰੁਪ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੈ ਦੇਖੀ ਅ
 ਲੋਚਨ ਅਛੁਤਾ ਮੰਧਕਾ ਹੇਤੇ ਨੁਪੇਖੀ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸਥਦਰਸੁ
 ਕਸਨਾ ਬਖਾਨੀ ਅਤੁ ਜਿਹ ਬਾਅਛਤ ਕਤਹੀ ਗਨ ਸਰੇਖੀ
 ਜਉ ਪੈ ਜਾਨੈ ਗਗਨਾ ਦਸੁਨੀ ਅਤੁ ਸਵਨ ਕੈ ਸਵਨ ਸਹਤ
 ਬਿਉਥ ਭਰੇ ਬਿਥੇਖੀ ਨੈਨ ਜਿਹ ਬਾਸਵਨ ਕੈ ਨਕਛੁ ਅਥ

ਸਾਇਸਥਾਦਿ ਸੁਗਤਿਸੋਮਲਖਾਮਲੇਖਹੀ॥੩੫੪॥ਜਨਨੀ ੪੩੮
 ਜਤਨਕਰਿਜੁਗਵੈਜਨਰਗਾਖੇਤਾਤੇਪਿੰਡਪੁਰਨਹੁਇਸੁਤਜ
 ਨਮਤਹੈਬਹੁਰਿਓਅਖਾਦਿਖਾਦਿਸੰਜਮਸ਼ਹਿਤਰਹੈਤਾਹੀਤੇ
 ਪੇਪੀਅਡਾਅਰੋਗਪਨਪਤਹੈਅਲਸੁਤਪਾਰਕੋਬੀਚਾਰਨਬਿਚ
 ਹੈਚਿਤਕਰੈਪਾਤਿਪਲਬਾਭੁਤਉਤਨਗਤਹੈਭੈਸੇਅਰਥ
 ਕਹੁਪਸਿਖਹੈਸੰਸਾਰਮਾਧਿਸੀਗੁਰਦਇਆਲਕੀਦਇਆਕੇ
 ਸਨਗਤਹੈ॥੩੫੫॥ਜੈਸੇਤਉਜਨਨੀਖਲਪਾਨਕੋਸੰਜਸੁਕਰੈ
 ਤਾਤੇਸੁਤਰਹੈਯਿਗਬਿਖਾਨਾਅਰੋਗਜੀ॥ਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਿਹੀ
 ਚਿਤਕਵੈਚੇਤੰਨੁਪਤਤੇਨਿਹਾਰਿਤਨਿਰਭੈਬਸਤੁਲੋਗਜੀ

॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰੀ ਆਸ ਮੁੰਦ੍ਰ ਬੋਹਥ ਮੇਸਾ ਵਧਾਨ ਤਾ ਤੇ ਪਾਰਿਪਹੁ
 ਚਤੁਪਥਿ ਕਾ ਮਸੇਗ ਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ
 ਨ ਪਿਆ ਨ ਲਿਵਤਾ ਤੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸਿਖ ਨਿਜ ਪਦ ਜੋਗ ਜੀ
 ॥ ੩੫੪ ॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤਾ ਹਿ ਜਉ ਧਿਕਾਰ ਮਾਰਿ ਪਿਆ ਆਰੁ ਕਰੈ
 ਪਿਆਰੁ ਸੁੰਦਰ ਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਤ ਨ ਆਨ ਕੋ ॥ ਜਨ ਨੀ ਕੋ ਪਿਆ
 ਆਰੁ ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤੁ ਆਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਪਿਆਰੁ ਹੈ
 ਬਿਕਾਰ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲੁ ਮਗਨਿ ਮੇਖ ਰੈ ਬੂਡ ਮਰੈ ਜਰੈ ਤੈ
 ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰੋਪ ਆਨਿ ਬਨਿਤਾ ਮਾਗਿ ਆਨ ਕੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਜੁਗ ਵਤ ਜਤੁ ਨ ਕੋ ਦੁਬਿਧਾਨ ਬਿਆਪੇ ਪੇਮਾ

ਗਮਨਿਧਾਨਕੋ॥੩੫੫॥ਜੈਸੇਕਰਗਹਤਸਰਪਸੁਤਪੋਖਿਮਾਤਾ॥੪੪੦
 ਕਹੈਨਪਕਾਰਫੁਸਲਾਇਉਰਮੰਡਹੈ॥ਜੈਸੇਥੈਦਰਗੀਪੁ
 ਤਿਕਹੈਨਬਿਥਾਸੰਜਮਕੈਅਉਖਦਖਵਾਇਰੋਗਡੰਡਹੈ॥
 ਜੈਸੇਭੂਲਿਚੂਕਿਚਟੀਆਕੀਨਬੀਚਾਰੈਪਾਧਾਕਹਿਕਹਿ
 ਸੀਖਿਆਮੂਰਖਤਮਤਿਖੰਡਹੈ॥ਤੈਸੇਪੋਖਿਅਉਗੁਨਕਹੈਨਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਹੂਪੁਰਨਬਿਥੇਕਸਮਣਾਵਤਪੁਚੰਡਹੈ॥੩੫੬॥
 ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਪੋਖਿਤੋਖਿਥਾਲਕਹਿਅਸਥਨਮਨਬ॥
 ਨਿਜਨਨੀਮਿਟਾਵਈ॥ਮਿਸਰੀਮਿਲੁਇਜੈਸੇਅਉਖ
 ਦਖਵਾਵੈਥੈਦਮੀਠੈਕਬਿਖਾਤਰੋਗੀਰੋਗਹਿਘਟਾਵਈ॥

ਜੈਸੇਜਲੁਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਂਨਹਿਕਿਸਾਨਪਫੇਲੇਪਰਪਕਭਟੇਕਈ
 ਘਰਮੇਲੇਆਵਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਰਿਨਿ
 ਜਪਦਨਮੁਧਾਮੁਸਿਖੇਪਦੁਚਾਵਈ॥੩੫॥ਆਗਿਆਨਧਿਆਨ
 ਪਾਨਸੁਤਰਾਖਤਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨਗੁਨਮਾਤਾਚਿਤਮੈ
 ਨਚੇਤਹੈ॥ਜੈਸੇਭਰਤਾਰਿਭਾਰਿਨਾਰਿਉਰਹਾਰਮਾਨੈਤਤੇਲਾ
 ਲੁਭਲੁਨਾਕੇਮਨੁਮਨਿਲੇਤਹੈ॥ਜੈਸੇਚਟੀਆਸਭੀਤਿਸ
 ਕਚਤਪਾਪਾਪੇਪ੍ਰਤਾਤੇਭੂਲਿਭੂਕਿਪਾਧਾਛਾਡਤਨਹੇਤਹੈ॥
 ਮਨਥਚਕਮਚੁਰਚਰਨਸਾਹਨਿਸਿਖਤਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਮ
 ਦੂਤਹਿਨਦੇਤਹੈ॥੩੫॥ਕੋਟਨਕੋਦਾਨਿਕਾਮਕਟਕਹੁਇ

ਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਧੋਧੀਵੰਤਾਮਾਹਿਜੀਕੋਟਨ
 ਕੋਟਾਨਿਲੋਭਲੋਭੀਹੁਇਲਾਲਚਕਰੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਹੀਕਾਰ
 ਅਹੀਕਾਰੀਹੁਇਰੂਪਰਿਪਸੰਪੇਸੁਖਬਲਛਲਚਾਹਿਜੀਸਤਿ
 ਗੁਰਸਿਖਨਕੋਰਮਾਹਿਨਚਾਪਸਕੈਜਾਪੇਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆ
 ਨਸਸਤਨਸਨਾਹਿਜੀਭੁਪਟੀਜੈਸੇਤਉਸੁਮੇਰਊਚਅਚ
 ਲਾਅਗਮਾਮਤਿਪਾਵਕਪਵਨਜਲਥਿਆਪਨਸਕਤਿਪੈ
 ਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁਨੀਚਫੁਤਪਉਨਚੈਨਪੁਰਿ
 ਦੁਰਿਹੋਇਚਮਕਤਿਪੈਸੰਗਮਸਲਲਮਲਥੋਇਨਿਗਮ
 ਲਕਰੈਹਰੈਦੁਖਦੇਖਸੁਨਿਸੁਜਸਬਕਤਿਪੈਤੈਸੇਗੁਰਸਿ

੪੪੧
 ਮਹਾਪੈਅਵਗਾਹਿਜੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ

ਖਜੋਗੀਕਿਗੁਣਾਮਤੀਤਚੀਤਸੀਗੁਰਸਬਦਰਸਾਮੀਮਿਤਛ
 ਕਾਤਿਹੈ॥੩੬॥ਜੈਸੇਸੁਕਦੇਵਕੇਜਨਮਸਮੇਜਾਕੋਜਾਕੋਜ
 ਨਮਭਾਇਓਤੇਸਕਲਾਸਿਧਜਾਨੀਐ॥ਸ੍ਵਾਂਤਬੁੰਦਜੋਈਜੋ
 ਈਪਰਤਸਮੁੰਦਬਿਖੇਸੀਪਕੋਸੈਜੋਗਮੁਕਤਾਹਲਥਖਾਨੀ
 ਐ॥ਬਾਵਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਪਉਨਗਉਨਕਰੈਲਾਗੇਜਾ
 ਹੀਜਾਹੀਦੁਮਚੰਦਨਸਮਾਨੀਐ॥ਭੁਗਸਿਖਿਸੰਗਜੋਜੋ
 ਜਾਗਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਗਸਬਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਪਦਪਰਵਾਨੀਐ
 ॥੩੬॥ਤੀਰਥਜਾਕਾਸਮੇਨਏਕਸੇਆਵਤਸਥੇਕਾਹੂਸਾਪ
 ਪਾਛੈਪਾਪਸਬਨਕੇਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਪਸੈਨਾਸਮਸਰਿਨ

ਸਕਲ ਹੋਤ ਏਕ ਏਕ ਪਾਛੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰੇਖਾ ਤਹੋ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸਮੁੰਡ ੪੪੭
 ਜਲ ਬਿਮਲ ਬੋਹਿਥ ਬਸੇ ਏਕ ਏਕ ਮੇਅਨੇਕ ਪਾਰਪਹੁਚਾ
 ਤਹੋ ਤੈ ਸੇਗੁਰਾ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਅਨਿਕ ਸੀਸਾਰ ਦੁਆਰ ਸਨਮੁ
 ਖਓਟ ਗਹੋ ਕੋਟਿ ਬਿਅਸਾਤ ਹੋ ॥ ੩੬੭ ॥ ਭਾਂਜ ਨ ਕੈ ਜੈ ਸੇ
 ਕੋਊ ਦੀਪ ਕੇ ਦੁਗਾਇ ਗਖੇ ਮੰਦਰ ਮੇਅ ਛਤ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਨ ਜਾ
 ਨਈ ॥ ਜਉ ਪੈਰਖ ਵਈਆ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੈ ਹੋ
 ਤਮਤਿ ਮਗਓ ਦੋਤ ਜੋਤ ਨਈ ॥ ਸਕਲ ਸਮਗਰਿ ਹਿਪੇ
 ਖੀਮੇ ਪ੍ਰਤਛਿਬੁ ਪਦੀਪ ਕਦਿ ਪਈਅਤ ਤਖਨ ਅਹਿ ਚਨ
 ਈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਵਘਟ ਘਟਗੁਪਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਰਉਪ ਦੇਸ

ਉਨਮਾਨੀਉਨਮਾਨਈ॥੩੬੩॥ਜੈਸੇਬਿਥਾਵੰਤਜੰਤਅ
 ਉਖਦਹਿਤਾਇਰਿਦੈਬਿਥਾਬਲੁਬਿਮੁਖਹੋਇਸਹਜਿਨਿ
 ਵਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇਆਨਧਾਤਮੇਤਨਕਹੀਕਲੰਕਡਾਰੇਅਨਿ
 ਕਬਰਨਮੇਟਿਕਨਕਿਪਗਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇਕੋਟਿਭਾਰਿਕਰਕਾ
 ਸਟਿਏਕੜਤਾਮੇਰੰਚਕਹੀਅੰਚਦੇਤੁਭਸਮਉਦਾਸਹੈ॥
 ਭਗਉਪਦੇਸਉਗਅੰਤਰਪਵੇਸਭਏਜਨਮਮਰਨਦਖਦੇ
 ਖਨਬਿਨਾਸਹੈ॥੩੬੪॥ਜੈਸੇਅਨੀਥਾਨਕੀਗਹਤੁਟੁਟਿ
 ਦੇਹੀਬਿਖੇਚੁਬਿਕਾਦਿਖਾਏਤੁਤਕਾਲੁਨਿਕਸਤਹੈ॥ਜੈਸੇਜੋ
 ਕਤੇਬਥੀਲਗਾਈਅਤਰੋਗੀਤੁਨਮੇਚਲੇਤੁਧਰਕਿਸ

ਸਮੁਖਸਤਹੈ ਜੈਸੇਜੁ ਅਤਨਪਤਿ ਮਰਦਨ ਕਰੈ ਦਾਈ ਗਰਭੁ ॥੪੪੩॥
 ਸਬੰਭਨਹੁ ਏਪੀ ਕੁਨਕਸਤਹੈ ਤੈਸੇ ਪਾਚੈ ਦੂਤ ਭੂਤ ਬਿਭੁ ਰਮ
 ਹੁ ਏਭਾਗਿ ਜਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ ਜੰਤਰ ਸਨਾਰ ਸਤਹੈ ॥੩॥
 ੬੫॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਫਲ ਬਨ ਬਿਖੇ ਬਿਰਖਾ ਬਿਬਿਧਿ ਜਾਕੇ
 ਫਲੁ ਮੀਠੇ ਖਗਰਾਏ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਬਿਖੇ ਦੇ
 ਖੀ ਮੇ ਪਾਖਾਨ ਬਹੁ ਜਾਮੈ ਤੇ ਹੀਰਾ ਖੇਜੀ ਖੇਜਾ ਖਨਵਾਰਾ ਲਲ
 ਚਾਤਹੈ ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਲਾਧਿ ਮਾਧਿ ਬਸਤ ਅਨੰਤ ਜੰਤਮੁ
 ਕਤਾ ਅਮੋਲ ਜਾਮੈ ਹੀ ਸਖੇ ਜਖਾਤਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰ
 ਨਿਹੈ ਅਸੀਖਿ ਸਿਖ ਜਾਮੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਤਾਹਿ ਲੋਕ ਲਖਣ ॥੦॥

ਤੈਥੋਂ ੩੬੬ ਜੈਸੇਸਿਜੋਤਿਹੋਤਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਚਿ
 ਤਵਤਚਕ੍ਰਤਚਕੋਰਧਿਆਨਧਾਰਹੀ ਜੈਸੇਅੰਧਬਿਖੇਦ
 ਪਹੀਦਿਪਤਦੇਖਿਆਨਿਕਪਤੰਗਭਿਤਿਪੋਤਿਹੁਇਹੀਜਾਰ
 ਹੀ ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਜਾਨਕਾਨਭਾਜਨਮੇਰਾਖਤਹੀ
 ਚੀਟੀਕੋਲੋਭਲੁਭਤਅਪਾਰਹੀ ਤੈਸੇਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁ
 ਗਗਿਆਨਪਰਵਾਨਜਾਮੇਸਕਲਸੰਸਾਰਤਾਸਚਰਨ
 ਨਮਸਕਾਰਹੀ ੩੬੭ ਜੇਤੇਫੂਲਫੂਲੈਤੇਤੇਫਲਨਲ
 ਗੈਦੁਮਲਾਗਤਜਿਤੇਕਿਪਰਪਕਨਸਕਲਹੈ ਜੇਤੇਸੁਤਜ
 ਨਮਤਜੀਅਤਹੈਨਤੇਤੇਜੀਅਤਹੈਜੇਤੇਤੂੰਕਲਨਕਮਲ

ਹੈ॥ ਦਲ ਮਿਲ ਜਾਤਿ ਜੇਤੇ ਸੁਭਟ ਨਹੋ ਹਿਤੇ ਤੇ ਜੇਤ ਕਸੁਭ ॥੪੪॥
 ਟਜੂ ਇਮਰਤ ਨ ਥਲ ਪੈ॥ ਆਰ ਸੀਜੁ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਬ
 ਹੀ ਕਹਾਵੈ ਪਾਵ ਕਪੁਰਾਸੁ ਭਏ ਬਿਰਲੇ ਅਚਲ ਪੈ॥੩੬੮॥
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਹਿ ਅਗਨਿ ਕਉ ਥਾਲ ਕਾ ਬਿਲੋ ਕਪਾਵੈ ਗਹਿ ਗ
 ਹਿ ਗਖੇ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਬਿਲ ਲਾਤ ਪੈ॥ ਬਿਥਵੰਤ ਜੀਤ ਜੈ ਸੇ
 ਚਾਹਤ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਜਤ ਨ ਕੋਥੈ ਦੁਜੁ ਗਵਤ ਨ ਸੁਹਾਤ
 ਪੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੰਥ ਅਪੰਥ ਬਿਬੇਕ ਹਿ ਨ ਭੂਏ ਅੰਥ ਕਾਰਿ ਗਰੇ ਅ
 ਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਲਿਓ ਜਾਤ ਪੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਾਮਨ ਕਰਤ ਕਨਿਕ
 ਅਭਿਕਾਮਨੀ ਕੀ ਗਖੇ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅਭੁਲਾਤ ਪੈ॥੩੭॥

ਵਲੀਜੋਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਅਨੇਕਉਪਜਾਤਸੁਤਪੁੰਜੀਦੇਦੈਬ
 ਨਜਾਥਿਉਹਾਰਹਿਲਗਾਵਹੀਅਕਿਰਤਾਬਿਰਤਕਰਿਕੋਉਮੁ
 ਲਿਖਵੈਰੋਵੈਕੋਉਲਾਭਲਭਤਿਕੈਚਉਗੁਨੇਬਛਾਵਹੀਜੈ
 ਸੋਜੈਸੋਜੈਈਕੁਲਾਧਰਮਪੈਕਰਮਕਰੈਤੈਸੋਤੈਸੋਜਸੁਅ
 ਪਜਸੁਪਗਟਾਵਹੀਤੈਸੇਸਤਿਗੁਰਸਮਦਰਸੀਪੁਰਪਗ
 ਤਿਸਿਖਸਾਖਾਥਿਥਿਧਿਥਿਰਖਛਲਪਾਵਹੀ॥੩੦॥
 ਜੈਸੇਨਰਪਤਿਬਹੁਬਨਤਾਬਿਵਾਹਕਰੈਜਾਕੈਜਨਮਤਉ
 ਤਵਹੀਗਿਹਿਗਜਹੈਜੈਸੇਦਾਧਿਮਾਧਿਚਹੁਓਰਮੈਬੋਹ
 ਬਚਲੈਜੋਈਪਾਰਪਉਚੈਪੁਰਨਸਥਕਾਜਹੈਅਨਖਨ

ਤਮਨੰਤਖਨਵਾਰਾਖੋਜੀਹੀਗਾਥਾਬਚਕੈਜਾਕੈਤਾਕੈਥਾਕੁ ੪੪੫
 ਥਾਜਧੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਵਤਨਅਉਪੁਰਤਨਾਦਿਜਾਪ
 ਰਿਕਟਾਛਿਕਿਪਾਤਾਕੈਛਾਬਿਛਾਜਹੈ॥੩੭॥ ਬੁੰਦਬੁੰਦ
 ਬਰਖਪਨਾਰੇਬਹਿਚਲੈਜਲੁਬਹੁਰਿਓਮਾਗਿਥਹੈਬੀਥੀ
 ਬੀਥੀਆਇਕੈ॥ ਤਾਤੋਨੇਗਨੇਗਾਭਰਿਚਲਤਚਤੁਰਭੰਟਸ
 ਰਿਤਸਰਿਤਾਪ੍ਰਤਿਮਿਲਤਹੈਜਾਇਕੈ॥ ਸਰਿਤਸਕਲਜ
 ਲਪ੍ਰਥਲਪ੍ਰਵਾਹਚਲਿਸੀਗਮਸਮੁੰਦਹੋਰਸਮਤਸਮਾ
 ਇਕੈ॥ ਜਾਮੈਜੈਸੀਅੇਸਮਾਈਤੈਸੀਅੇਸਮਾਭਿਸਾਬਡਾਈ
 ਚਛੋਅਉਗੰਭੀਰਪੀਰਬੁਝੀਅੇਸੁਲਾਇਕੈ॥੩੮॥ ਜਾਮੈ

ਸੇਧੀਗਾਹਾਥਮੇਤਨਸੇ^੧ਦਿਖਾਈਦੇਤਮੋਲਕੀਏਦਮਕਨੁਰ
 ਤਭੰਗਾਰਜੀ॥ਜੈਸੇਬਰਬਾਪੇਉਡੀਲਾਗਤਨੁਰਕਛੁਆ
 ਗੋਜਾਇਖਾਈਅਤਲਛਮੀਅਪਾਰਜੀ॥ਜੈਸੇਬਟਿਬੀਜ
 ਅਤਿਸੁਖਮਸਰੂਪਹੋਤਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿਕਰੈਬਿਰਖਾਬਿਸ
 ਥਾਰਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨਗੁਗਸਿਖਨਮੇਜਾਨੀ
 ਐਮਹਾਤਮਗਏਹੀਹਰਿਦੁਆਰਜੀ॥੩੭੩॥ਜੈਸੇਮਦ
 ਪੀਅਤਨਜਾਨੀ॥ਐਮਰਮੁਤਾਕੋਪਾਛੈਮਰਵਰੋਹੋਇਛਕੈ
 ਛਕਿਜਾਤਚੈ॥ਜੈਸੇਨਾਰਿਭੇਟਤਭਤਬਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈ
 ਉਦਿਤਿਅਪਾਨਮਾਨਚਿਹਨਿਦਿਖਤਹੈ॥ਕਰਿਪਰਿਮਾ

ਨਕਨ ਲਗਤ ਹੋ ਭਾਰੀ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸੀਖਿਆ ਦਸਕ ਨਹੇਰਤ ੪੪੬
 ਹਿਗਤਿ ਹੋ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿਆ ਨੈ ਸਿਖ ਜਨੈ
 ਮਹਿਮਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਤ ਹੋ ੩੭੪ ਜੈ ਸੇ ਮਛਕਛ
 ਬਗਹਿ ਸਮੁਕਤਾ ਪਾਖਾਨ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੇ ਪਗਾਸ ਉਦਧਿਸੇ
 ਜਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇ ਤਰੇ ਭਾਰੀ ਤਉ ਮਾਰਸੀ ਸਨਾਹ ਸਸਰੁਏ
 ਹਏ ਕਸੇ ਮਨੇ ਕਰਚਨੁ ਬਖਾਨੀਐ ਭਾਂਜਨ ਬਿਬਿਧਿ
 ਜੈ ਸੇ ਹੋ ਤਏ ਕਮ੍ਰਿਤ ਕਾਸੈ ਬੀਰਨੀ ਰਬਿਜ ਨਾਟਿ ਮਉ ਬਦ
 ਸਮਾਨੀਐ ਤੈਸੇ ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਬਚਨ ਮਸ ਮਸ ਮਸ ਕ
 ਲਾਹਿ ਹਸਤ ਕੀਸਾ ਬਉਨੁ ਮਲੀਐ ੩੭੫ ਜੈ ਸੇ ਸਰਿ

ਸਭਿਤਾਸਕਲਮੇਸਮੁੰਦਬਡੇਮੇਰਮੇਸੁਮੇਰਬਡੇਜਗਤੁਥਖਾ०
 ਨਹੈ॥ਤਰਵਗਥੇਰਖਜੈਸੇਚੰਦਨਾਥਿਰਖੁਬਡੇਪਾਤਮੇਕਨ
 ਕਾਅਤਿਉਤਮਕੈਮਾਨਹੈ॥ਪੰਛੀਅਨਮੇਹੰਸੁਮਿਗਰਾਜਲ
 ਮੇਸਾਰਦੂਲਗਾਗਨਮੇਸਿਰੀਗਾਉਪਾਰਸਪਖਾਨਹੈ॥ਗਿ
 ਆਨਨਮੇਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨਨਮੇਧਿਆਨਗੁਰਸਕ
 ਲਪਰਮਮੇਗਿਹਸਤੁਪਰਪਾਨਹੈ॥੩੭੬॥ਤੀਰਥਮਜਨਕ
 ਰਬਕੋਹੈਇਹੈਗੁਨਉਨਿਰਮਲਤਨਤ੍ਰਿਖਾਤਪਤਿਨਿਵਾ
 ਗੀਅੇਦਰਪਨਦੀਪਕਰਗਹੋਕੋਇਹੈਗੁਨਉਪੇਖਤਚਿਹਨ
 ਮਗਾਸੁਰਤਿਸਮਾਗੀਅੇਭੇਟਤੁਤਰਨਾਰਿਕੋਇਹੈਗੁਨ

ਉਸ੍ਵਤੁਤੁੰਦਸੀਪਗਤਿਲੋਗਰਭਪਤਿਪਾਰੀਅੰਤੈਸੇਗੁਰਚ ੪੪੭

ਗਨਿਸਰਨਿਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉਗੁਰਉਪਦੇਸਕਾਰਿਹਉਰਿਪਾਰੀ

ਅੰ॥੩੭੭॥ਜੈਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨਬੀਚਾਰਤਥਿਕਾਰਸੁਤਪੋਖਤ

ਸਪੇਮਾਬਿਹਸਤਾਬਿਹਸਾਇਕੋਜੈਸੇਥਿਥਵੰਤਜੰਤਥੈਦ

ਹਿਥਿਤੰਤਕਹੈਪਰਖਪਰੀਖਾਉਪਚਾਰਤਰਸਾਇਕੋਚਟੀ

ਆਮਨੇਕਜੈਸੇਏਕਚਟਿਸਾਰਥਿਖੇਥਿਦਿਆਵੰਤਕਰੇਪੰ॥

ਧਾਪ੍ਰੀਤਿਸੇਪਛਾਇਕੋਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕੋਅਉਗੁਨਾਅਵ

ਗਿਆਮੇਟੈਥਹਮਥਿਥੇਕਸੇਸਹਜਸਮਝਾਇਕੋ॥੩੭੮

॥ਜੈਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਾਅਨਿਕਾਇਆਨਪਛਤਉਨਜ

ਨਨੀਅਉਗਨਉਰਿਪਾਰਿਓ॥ ਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੂਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿ
 ਗਿਆਰਖੇਅਨਿਕਅਵਗਿਆਕੀਏਮਾਰਿਨਬਿਡਾਰਿਓ॥ ਜੈ
 ਸੇਤਉਸਰਤਜਲੁਕਾਸਟਹਿਨੋਬੈਰਤਕਰਤਚਿਤਲਜਮ
 ਪਨੇਈਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਰਮਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸਗ
 ਤਿਸਿਖਨੋਕੇਕਿਰਤੁਕਰਮੁਨਾਬਿਚਾਰਿਓ॥ ੩੭੮॥ ਜੈਈ
 ਭਲਾਪਰਮਕਰਮਕੈਸੁਚਾਰਚਾਰਜੈਈਪਰਵਾਰਬਿਖੇਸੇਸਟੁ
 ਬਖਾਨੀਐ॥ ਬਨਜੁਬਿਉਹਾਰਸਾਚੇਸਾਹਸਨਮੁਖਸਦਾਸੇ॥
 ਤਉਬਨਉਟਾਨਿਹਕਪਟਕੈਮਾਨੀਐ॥ ਸੁਆਮਕਾਮਸਾਵਧਾਨ
 ਮਾਨਤਨਰੇਸਾਮਾਨਸੇਈਫੁੰਮਕਾਰਜੀ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਿਪਹਿਚਨੀ॥

ਅੰਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਗਿਦਿਅੰਤਰਿਹੈਸਬਦਸੁਗਤਿਸੇਈ ॥੪੪੮॥
 ਸਿਖੁਜਗਜਾਨੀਅੰ॥੩੮੦॥ਜਲਕੈਪਾਰਨਾਮਰੁਪਰਨਕੈਜੇ
 ਸੇਜਲਪ੍ਰਤਿਕੈਪਰਸਪਰਸੰਗਮੁਸਮਾਰਿਹੈ॥ਜੇਸੇਜਲਸੀ
 ਚਕੈਤਮਾਲਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਅਤਬੋਰਤਨਕਾਸਟਹਿਜੁਲਾ
 ਮੇਨਜਾਰਿਹੈ॥ਲੇਸਟਕੈਜਟ੍ਰਿਗਟ੍ਰਿਬੋਯਬਥਨਾਈਅਤ
 ਲੇਸਟਹਿਸਾਗਰਾਮਪ੍ਰਿਪਥਪਰਹੈ॥ਪ੍ਰਕੁਕੈਜਨੀਸੇਜਨੁ
 ਜਨਕੈਜਨੀਜੇਖੁਭਤਚੇਤਨਕੈਨਉਨਅਉਹੁਨਨਈਰ
 ਰਿਹੈ॥੩੮੧॥ਕਿਆਰਸਮੇਜੇਸੇਦੁਹੰਓਰਗਾਈਅਤਗ
 ਤਏਕੈਹੁਇਲਭੁਤਿਏਕੈਹਨਿਕਾਨਿਜਾਨੀਅੰ॥ਦੁਹੰਦਲ

ਬਿਖੈ ਜੈ ਸੇਬਾ ਜਤਨੀ ਸਾਨਤਾਨ ਕਾ ਹੂ ਕਉ ਜੈ ਕਾ ਹੂ ਕਉ ਪਰਾ
 ਜੈ ਪਹਿਚਾਨੀ ਐ ॥ ਜੈ ਸੇਦੁ ਹੂ ਕੁੰ ਲਿਸ ਰਿਤਾ ਮੈ ਕੁਰਿ ਨਉ
 ਚਲੈ ਕੋ ਉਮਾ ਏ ਪਾਰਿ ਕੋ ਉਪਾਰਿ ਪਰਵਾਨੀ ਐ ॥ ਧਰਮ
 ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੋ ਅਸਾਧਸਾਧ ਉਚਨੀ ਚਪਦ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿ
 ਧਉ ਨਮਾਨੀ ਐ ॥ ੩੮ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖਾ ਆਇ ਅੰਤ ਨਿ
 ਕਾ ਹੂ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨਸਨੇ ਹੁਸਾਧ ਬਿਗੁਨਾ ਅਸਾਧ ਕੋ ॥ ਜੈ ਸੇਜ
 ਲੁਮੇਲ ਕੀ ਰਖੀ ਰਨ ਪਰ ਬਿਤਤ ਅਧਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਉ ਬਿ
 ਰਪਤੁ ਪਸਾਧ ਕੋ ॥ ਬੋਹਿਉ ਖਾ ਗਉ ਪਕਾਗੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਵ ਸਾਧ ਅਧਮ ਉਪਾਧ ਕੋ ॥ ਚੁੰਨ ਫਲੁ ਮਨ

ਕਸੀ ਸਾਰਿ ਤੁਲਾ ਪਾਗਿ ਬਿਖੇ ਤੇ ਲਿਕੋ ਜਾਨਿ ਮੋ ਲਿਖ ਲਏ ॥ ੪੪੮ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਕੋ ॥ ੩੮੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਅੰਗਰ ਚਤੁ ਸੀ ਗਾ
 ਰਖੇ ਤਿ ਤੇ ਈ ਗਨਿ ਕਾਰ ਚਤੁ ਸੀ ਗਾਰਜੀ ॥ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਸਿ
 ਹਜਾ ਸਮੇ ਹਮੈ ਕੁਤਾਰ ਏ ਕਬੇ ਏ ਤਉ ॥ ਮਨੇ ਕਸੇ ਕਰਤੁ ਬਿ
 ਬਚਾਰਜੀ ॥ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਸੀ ਗਮੁ ਸੁਜ ਸਨਿ ਕੋਟਿ ॥ ਸੇਖ ਬੇ ਸੁਪ
 ਰਸਤੁ ਅਪਜਾ ਸੁਇ ਬਿਕਾਰਜੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਪ
 ਰਾਪ ਫਿਕਾਰ ॥ ਇਸੇ ਏ ਏ ਪਦਾ ॥ ਏ ਕਉ ਏ ਦੁਹ ਤਿ ਸੀ ਗ
 ਜੀ ॥ ੩੮੪ ॥ ਏ ਏ ਲੇਖਾ ਬਿਸੁ ਬਿਖੇ ਬਿਬਿਖਿ ਪੀਐ ਪਨੁ
 ਪਸੇ ਏ ਤਉ ਕੀਚਨ ਜੋ ਤਿ ਪਾਰਸ ਪਾਸੀ ਗਏ ॥ ਏ ਏ ਤਉ ॥

ਗਾਇਮਤਿਸੋਭਤਪਤਿਥਿਤਾ ਕਉਸੋਈਅਭਰਨੁਗਨਿ
 ਕਾਰਚਤੁਅੰਗਹੈਸੋਈਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦੀਮਿਲਸਾਗਰਮੁਕ
 ਤਫਲਸੋਈਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦਬਿਖਭੇਟਤਭੁਅੰਗਹੈਤੈਸੇਮ
 ਏਅਕਿਰਤਬਿਰਤਹੈਬਿਕਾਰਜਗਪਰਉਪਕਾਰਗੁਰ
 ਸਿਖਨੁਸ੍ਰਬੰਗਹੈ॥੩੮੫॥ਕਉਆਜਉਮਹਾਲਸਭਾ
 ਜਾਇਥੈਠੇਸਾਨੁਸਰਦੁਚਿਤਉਦਾਸਬਾਸਮਾਸਦੁਰ
 ਗੰਧਕੀ॥ਸੁਫਾਨਜਿਉਥੈਠਾਈਅੰਸੁਰੁਗਪਰਉ
 ਮਾਹਿਜਾਇਚਕੀਚਾਟੈਹੀਨਮਤਅੰਧਕੀ॥ਗਰਪਥ
 ਅੰਗਮਰਜਜਾਜਉਲੇਪਨੁਕੀਜੈਲੋਟਤਭੁਸੀਮਸੀਗਿ

ਹੋਕਟੇਵਕੰਪਕੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਪਸਾਪਸੀਗਤਿਨ੍ਹੀਤਿਚੀ ॥ ੪੫੦ ॥
 ਤਿਮਨਸਾਓਪਾਪਾਮਪਾਗਾਪਸਨਬੰਧਕੀ॥ ਤ੍ਰਿਵੰਨਾਨਿਰ
 ਪਾਰਕੋਅਧਰੁਆਸਰੋਨਿਰਾਸਨਕੋਨਾਬੁਹੋਅਨਾਬਨਕੋਦੀ
 ਨਕੋਦਾਇਆਲੁਹੋ॥ ਅਸਰਨਿਸਰਨਿਅਉਨਿਰਪਨਕੋ
 ਹੋਪਨਟੇਕਾਮੰਪਰਨਕੀਅਉਕਿਪਨਕਿਪਾਲੁਹੋ॥ ਅਕਿਤ
 ਘਨਕੋਦਾਤਭਪਤਤਿਪਵਨਪ੍ਰਭਸਰਕਨਿਵਾਰਨਪ੍ਰਤਿ
 ਗਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁਹੋ॥ ਅਵਗੁਨਪਰਨਕਰਨਕਰਤੁਗਿਆ ॥
 ਸ੍ਵਾਮੀਸੰਗੀਸਰਬੰਗਿਰਸਰਸਾਕਿਰਸਾਲੁਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਵੰਨਾਮੰਕੋ
 ਇਲੁਸੀਤੁਲਕਰਕਰਤੁਸਿਆਮਗਹੋਪਰਸਤਪਤੁਪਰਦੁ

ਗਧਕਰਤ੍ਰਯੋਕੁਕਰਕੇਚਾਟਤਕਲੇਵਰਹਿਲਾਗੋਛੋਤਿਕਾਟ
 ਤਸਰੀਰਪੀਰਪੀਰਨਧਰਤਹੈਯੂਟਤਜਿਉਗਾਗਾਰਿਪਰਤ
 ਹੀਪਖਾਨਪਰਿਪਾਹਨਪਰਤਿਪੁਨਿਗਾਗਰਹਰਤਹੈਤੈਸੇ
 ਅਸਾਪਸੀਗਪ੍ਰੀਤਪੁਬਿਰੋਪਭੁਰੋਲੋਕਪਰਲੋਕਦੁਖਦੇਖਨ
 ਭੁਟਰਤਹੈ॥੩੮੮॥ਛੜਕੇਬਦਲੇਜੇਸੇਬੈਠੇਛਤਨਕੀ
 ਛਾਂਹੀਰਾਅਮੋਲਕਬਦਲੇਛਟਕੁਕਉਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇ
 ਮਨਕੰਚਨਕੇਬਦਲੇਕਾਚੁਹੀਜਾਛਲੁਕਾਬਰੀਪਟਿਬ
 ਰਕੇਬਦਲੇਓਦਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਮਿਸਟਾਨਪਾਨਕੇਬ
 ਦਲੇਕਰੀਛਲੁਕੇਸਰਕਪੂਰਜਿਉਕਚੂਰਲੇਲਗਾਈ॥੪੫॥

॥ ਭੇਟਤਾ ਅਸਾਧ ਸੁਖ ਸੁਖਿ ਤੁਖ ਮਹੇਤ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਜੈ ਸੇਥੇਲੀ ॥ ੪੫੧ ॥
 ਮੇਸਾਮਾਈ ਮੇ ॥ ੩੮੮ ॥ ਕੰਚਨ ਕਲਸ ਜੈ ਸੇਥ ਕੋਭ ਏ ਸੁਧੋਇ
 ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਲਸੁ ਫੂਟੇ ਚੁਕੈ ਨ ਜਤ ਨ ਸੇ ॥ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਧੋਏ ਨਿਰ
 ਮਲ ਹੋਤ ਜੈ ਸੇਥ ਉਜਗੀ ਨ ਹੋਤ ਕਾਰੀ ਕਾਬਗੀ ਪਤਨ ਸੇ ॥ ਜੈ ਸੇਲ
 ਕੁਟੀ ॥ ਅਗਨਿ ਸੇ ਕਤ ਹੀ ਊਥੀ ਹੋਇ ਸ੍ਵਾਨ ਪੁਛਿ ਪਟੈ ਤੋਰ ਪਗਟ
 ਮਨਤ ਨ ॥ ਸੇ ॥ ਤੈ ਸੇਥੁ ਰਾਖਿ ਨ ਸੁਤ ਉਜਲ ਸੇ ਨਗਤਿ ਸਾਕਤ
 ਸੁਤਾ ਕਲੁ ਖਪਾ ਨਗਤਨ ਸੇ ॥ ੩੮੯ ॥ ਕਉ ਬੇਚੈ ਗਵਿਗਤਿ ਸ
 ਸਤ ਪਨਖ ਬਾਨ ਕਉ ਬੇਚੈ ਗਵਿਗਤਿ ਬਿਥਿ ਧਿਸਨਾ ਹਜੀ ॥
 ਕਉ ਬੇਚੈ ਗਰਸਦੁ ਗਪਦ ਪਾਤ ਨਿਤ ਕਉ ਬੇਚੈ ਬਾਰੁ ਨੀਬਿਖ

ਮਸਮਚਾਹਜੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਥਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈ॥ ਅਸਾਧਸਾਧਥਿ
 ਥਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨਦੇਖੇਅਵਗਾਹਜੀ॥ ਮਾਤਮਾਅਚੇਤਪੰਛੀ
 ਪਾਵਤਚਤੁਰਭੰਟਜੈਸੇਈ॥ ਬਿਰਖਬੈਠੇਚਾਖੇਫੁਲਤਾਹਜੀ॥
 ੩੯੧॥ ਜੈਸੇਏਕਜਨਨੀਕੋਹੋਤਹੈ॥ ਅਨੇਕਸੁਤਸਥਹੀਮੇਅਥਿ
 ਕਾਪਿਆਰੇਸੁਤਗੋਦਕੋ॥ ਸਿਆਨੇਸੁਤਬਨਜਾਬਿਉਹਾਰਕੇ॥
 ਚਾਰਥੀਖੋਗੋਦਮੇਅਚੇਤੁਹੋਤੁਸੰਪੰਨਸੋਹੋਦਕੋ॥ ਪੁਲਕਾਉ
 ਵਾਇਮਾ॥ ਏਕਿਹਿਕਾਜਿਲਾਗੇਜਾਇਸੁ॥ ਨਿਸੁਤਕੁਦਨਪੇ॥
 ਆਵੈਮਨਮੋਦਕੋ॥ ਮਾਪਾਖੋਇਜੈਈਗੁਰਚਰਨਿਸਹਨਿਗ
 ਹੋਰਹੋਨਿਦੇਖਸੇਖਾਅਨਦਾਬਿਨੋਦਕੋ॥ ੩੯੨॥ ਕਰਤਨਾਇਕ॥

ਕਛਮਿਤਸਤਤਾਨਜਾਨੈਬਾਲਬੁਧਿਸੁਧਿਨਾਹਿਬਾਲਕਾਮਚੇ ॥੪੫੭॥
 ਤਕਉ॥ਅਸਨਬਸਨਲੀਏਮਾਤਾਪਾਛੈਲਾਗੀਕੋਲੈਬੋਲੈ
 ਮੁਖਾਮੀਮਿਤਬਚਨਸੁਤਹੇਤਕਉ॥ਬਾਲਕੋਅਸੀਸਦੇਨ
 ਹਾਰੀਅਤਿਪਿਆਰੀਲਾਗੈਗਾਰਿਦੈਨਹਾਰੀਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੦॥
 ਗੀਸੇਤਕਉ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਿਸਮਦਗਸੀਅਨੰਦਮਈ
 ਜੈਸੋਜਗੁਮਾਨੈਤੈਸੋਲਾਗੈਛਲੁਖੇਤਕਉ॥੩੫੩॥ਜੈਸੇਦ
 ਰਪਾਨਿਦਿਭਿਲਾਸਜਮੁਖਾਭਾਖੈਧਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸੋਤਕੀਰਨ
 ਚਰਿਤਕੋ॥ਜੈਸੇਐਪਥਰਖਤਹੀਬਸੁਥਰਾਬਿਰਾਜੈਬਿਧਿ
 ਪਿਥਨਾਸਪਤਿਸਫਲਸੁਖਿਤਕੋ॥ਤੇਟਤਤਗਾਹਿਨਾਰਿ

ਸੋਭਤਸਿੰਗਾਰਿਚਾਰਿਪੂਰਨਅਨੰਦਸੁਤਉਦਿਤਿਥਚਿਤ੍ਰਕੋ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਿਪਰਸਿਥਿਗਸਤਸਿਖਪ੍ਰਾਪਤਨਿਪਾਨਰਿ॥
 ਆਨਪਾਵਨਪਵਿਤ੍ਰਕੋ॥੩੮੪॥ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਧੁਭੁਧਿਵੰਤਸ
 ਰੁਗਾਗਥਿਖੇਸਾਵਧਾਨਚੇਤਨਰਹੈਅਚਾਰਚਾਰਕੋ॥ਸਸੁਰ
 ਦੇਵਗਜੇਠਸਕਲਕੀਸੇਵਾਕਰੈਖਾਨਪਾਨਰਿ॥ਆਨਜਾਨਿਪ
 ਤਿਪਰਵਾਰਿਕੋ॥ਅਪੁਰਥਚਨਗੁਰਜਨਸੈਲਜਾਲਵੰਠਿ
 ਸਿਹਿਜਾਸਮੈਸਪੇਅਪੁਰਨਤਤਾਰਕੋ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਸਰ
 ਥਾਤਮਪੁਜਾਪ੍ਰਥੀਨਥਹਅਧਿਆਨਗੁਰਸੁਰਤਿਅਪਾਰ
 ਕੋ॥੩੮੫॥ਤਰਿਬਖੁਰਬਦੇਵਜਾਤ੍ਰਜਾਤਹੈਜਗਤੁਪੁਰਖ

ਤੀਰੁ ਸੁਰ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਕੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਏਥੇ ਫੁੰਠ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿ ॥ ੪੫੩ ॥
 ਬਿਧਿ ਫੁਲ ਬਾਂਛੁ ਤਹੈ ਸਾਧਰ ਜਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੈ
 ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖਾ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚ
 ਨਾਮਿ ਲੇਗਾ ਮਰਸਾ ਆਨਿ ਕੈ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅਪਾਰਿ ਪਰਪੁ
 ਰਖ ਲਿਵ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੈ ॥ ੩੯੬ ॥ ਫੁੰ
 ਗਨ ਕਉ ਜਿਹ ਬਾਸ ਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਜੈ ਬੋਧੇ ਖੈਰੈ ਸੋ ਕ
 ਹਿ ਸੁਨਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੀ ॥ ਸਵਨ ਜਿਹ ਬਾਸ ਉਲੋਚਨ ਮਿਲੇ
 ਏਆਲ ਜੈ ਬੋਧੁ ਨੈਤੈ ਸੋ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਵਹੀ ॥ ਜਿਹ ਕਾ
 ਕਉ ਲੋਚਨ ਸਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਖੈ ਜੈ ਬੋਧੈ ਸੋ ਸੁਖ ਦੇ

੪੫੫ ਖਿਅਉਦਿਖਾਵਹੀਯੈਨਜੀਹਸਵਨਸਵਨਲੋਚਨਜੀ
 ਹਜਿਹਬਾਨਸਵਨਲੋਚਨਲੁਲੁਚਾਵਹੀ॥੩੯॥ਅ
 ਖਨੋਸੁਅੰਨਿਜੈਸੇਲਾਗਤਪਿਆਰੇਜੀਅਜਨੀਅੰਦੈਸੋ
 ਈਪਿਆਰੇਸਕਲਸੰਸਾਰਕਉ॥ਆਪਨੋਦਰਬੁਜੈਸੇਗਾ
 ਅੰਜਤਨਕਰਿਵੈਸੋਈਸਮਾਝਿਸਤੁਕਾਧੂਕੇਬਿਉਰਬਕ
 ਉ॥ਅਸਤੁਤਿਸੋਦਾਸੁਨਿਬਿਅਪਤਹਰਖਸੋਗਵੈਸੀ
 ਅੰਲਗਭਜਗਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕਉ॥ਤੈਸੇਕੁਲਧਰਮੁਕ
 ਰਮੁਜੈਸੋਜੈਸੋਕਾਕਉਤਮਕੋਮਾਨਿਜਾਨਿਥਹਮਾਥਿਥ
 ਰਕਉ॥੩੯॥ਸੋਜੈਲੈਨਥੇਨਪੀਖਸੁੰਦਰਸਥੀਗਮੇਰ

ਕੇਪਗਓਰਦੇਖਿਦੋਖਨਬੀਚਾਰੀਐਸੀਦਲਸੁਚੀਧਾਸ ੪੫੪
 ਤਿਕੋਮਲਕਮਲਜੈਸੇਕੰਟਕਿਬਿਲੋਕਨਅਓਗੁਨਓਗੁ
 ਧਾਰੀਐਸੇਸੇਅੰਮਿਤਫਲਮਿਸਾਟਿਗੁਨਾਦਿਸ੍ਵਾਦਈ
 ਜਕਰਵਾਈਕੋਭੁਰਵਾਈਨਸਮਾਰੀਐਰੈਸੇਗੁਗਗਿਅਨ
 ਦਾਨਸਭਪੁਸੇਮਾਗਿਲੀਐਬੀਦਨਾਸਕਲਭੂਤਨੀਦਾਨ
 ਤਕਾਰੀਐਭੁਭਵਿਧਾਰੰਸਪਰਸਦਰਸਕਤੁਜਨੀਕਤ
 ਵੈਨੈਨਐਨਮਸੁਐਨਾਭਤਵੈਦਸਨਪਸਨਸੋਤਾਨਿਧਿ
 ਕਤਵੈਗਵਨਭਵਨਭਨਐਨਾਭਤਵੈਗੋਗਰੀਭਭੁਖ
 ਸਾਗਰਭਤਵੈਦਾਇਆਸਭਿਐਦੁਖਜੋਧਨਾਭਤਵੈਜੋ

ਗੁਰਗਰਸਲੀਲਾਕਤਵੈਸੀਤਸਭਾਛਾਬਿਗੋਹਨ॥੪੦੦॥ਕ
 ਬਲਗੇਮਸਤਕਿਚਰਨਨਰਜਦਰਸੁਦਾਇਆਦਿਗ
 ਨਕਬਦੇਖਉ॥ਅੰਮਿਤਬਚਨਸੁਨਉਕਬਸਵਨਨੁ
 ਬਰਸਨਬੇਨਤੀਬਿਸੇਖਉ॥ਕਬਕਰਕਰਉਡੰਡਉਤਬੰ
 ਦਨਾਪਗਨੁਪਰਿਗਮਾਦਿਪੁਨਰੇਖਉ॥ਪੇਮਭਗਤਪ੍ਰਗਛਿ
 ਪਾਨਪਤਿਗਿਆਨਧਿਆਨਜੀਵਨਪਦਲੇਖਉ॥੪੦੧॥
 ॥ਬਿਗੇਖੇਬਾਇਆਰਲਾਗੈਜੈਸੇਹਰਗਤਿਪਾਤਿਖੰਡੀਨ
 ਧੀਰਜਕਰਿਠਉਰਠਹਰਾਤੁਹੈ॥ਸਰਵਰਪਾਪੁਲਾਗੈਬਾ
 ਰਜਾਬਿਲਖਮੁਖਪਾਨਅੰਤਹੰਤਜਲਜੀਤ॥ਸੁਲਤੈ

॥ ਸਾਰਦੂਲਦੇਖੈਮਿਗਮਾਲਦਲਿਚਿਤਬਨਵਾਸੈਨਤਸਾ ॥੪੫੫
 ਕਰਿਆਸਮਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਮਾਂਗਸੁੰਗਿਭੁਟੇਭੈਰਕ
 ਤਿਸਿਖਦੁਖਤਿਉਦਾਸਬਾਸਅਤਿਬਿਲਲਾਤਹੈ॥੪੦੮॥ ਓ
 ਗਬਰਖਤਕਰਖਤਦਾਅਨੀਬਜਾਗਿਸਾਗਰਲੁਹਰਿਬਨਜ
 ਰਤਅਗਨਿਐ॥ ਗਜੀਬਿਗਜੀਭੂਕੰਪਕਾਅੰਤਰਥਿਬਬ
 ਲਬੰਦਸਾਲਸਾਸਨਸੀਕਟੇਮੇਮਗਨੁਹੈ॥ ਅਪਦਾਅਪੀ
 ਨਦੀਨਦੁਖਨਾਦਰਿਦਛਿਦ੍ਰੁਮਤਿਭੈਰਾਸਰਿਨਦਾਸਨਿਨ
 ਗਨਿਐ॥ ਤੈਸੇਹੀਸਿਸਟਿਕੋਅਦ੍ਰਿਸਟਜਉਸਾਇਲਗੇ
 ਜਗਮੇਭਗਤਨੇਕੋਕੋਭਗਨਹੈ॥੪੦੩॥ ਜੇਸੇਚੀਟੀਕਮਲ

ਸਭੇ ਬਿਰਖ ਚੜ੍ਹੇ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੈਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੇ
 ਜੈ ਸੇ ਗਾਢੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ ਲੀਕਨ ਮੇ ਪੀਰ ਜਸੈ ਘੋਰ ਦਉਰ
 ਜਾਇ ਬਾਏ ਦਾਹਨੇ ਸਬ ਲਕੇ ਜੈ ਸੇ ਕੋਸਤੁਰਿ ਚਾਲਿ ਸਕੀ
 ਅੰਨ ਪਾਇਨ ਕੇ ਆਤਮਾ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟਧਾਇ ਆਵੈ ਪਲ ਕੇ
 ਤੈ ਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪਛਗੀ ਮਗੁਰ ਚ
 ਰਨ ਸਗਨਿ ਅਸਥ ਲਕੇ ॥੪੦੪॥ ਜੈ ਸੇ ਬਨ ਰਾਇ ਪਰ
 ਫੁਲ ਤਫਲ ਨਮਿਤਿ ਲਾਗਤ ਹੀ ਫਲ ਪੜ੍ਹ ਪੁਹੁ ਪਥਿ ਲਾ
 ਤਹੈ ਜੈ ਸੇ ਤ੍ਰਿਅਾਰ ਚਤੁਰਿ ਗਾਰੁ ਰਤਾਰਹੇ ਤਿਭੇ ਟਤਤ
 ਰਤਾਰਉਰ ਹਾਰਨ ਸਮਾਤਹੈ ਬਾਲਕਾ ਅਚੇਤ ਜੈ ਸੇ ਕਰਤ

ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਸੁਚਿਤੁ ਨ ਭਏ ਸਭੇ ਬਿਸਰਤ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਬਖ ੪੫੬
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਮਾਗਿ ^{ਚਿਤ} ਅਨ ਕਾ ਜਗਿਆਨ ਭਾਨ ਉਦੈ ਉ
 ਰ ਕਰਮ ਉਡਾਤਿ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਪਾਜੈ ਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ ਹੀ ਰਾ ਕਨ ਹੋ
 ਕਰੇ ਜੋ ਬਾਲ ਕਤਾ ਹੀ ਲੋਧਾ ਵੈ ਜਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਰਵਤ ਸੁ
 ਤ ਹਿ ਜੈ ਸੇ ਅਉਖ ਦਪੀਆ ਵੈ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਕੁਜਾਨ ਤੁ ਸੋ ਹਿ
 ਕਾਲੁ ਭੁਟਿ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਸਤਿ ਕੁਰਜਾਨੀ ਅੰਨ
 ਬਾਲ ਕਹੁ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਜਗਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥ ਅੰਕ ਲਕਲਾ
 ਅਲਖ ਮਾਤਿ ਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧਾ ਪਾਪੀ ਜਾਨ ਭਾਅ ਪਨੇਤ
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਦੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਿਲਾ ਦਿ

ਭਏਦੇਵਸੁਤਜਗਮੇਸਨੀਚਰਬਖਾਨੀਐ॥ਮਧਪਰਬ॥
 ਸੀਕੀਸਾਮਧਮਾਮਸੁਰਭਏਲੋਕਬਾਸੀਸੇਵਕਭਭੀਖ
 ਨਪਛਾਨੀਐ॥ਸਾਗਰਗੰਭੀਰਬਿਖੇਬਿਖਿਆਪ੍ਰਗਾਸ
 ਭਈਅਹਿਮਸਤਕਿਮਨਉਦੇਉਨਮਾਨੀਐ॥ਬਰਨਸ
 ਥਾਨਲਘੁਦੀਰਘਜਤਨਪਰੈਅਕਥਕਥਾਬੈਨੋਦਾਬਿ
 ਸਮਨਜਾਨੀਐ॥੪੦੭॥ਚਿਤਾਅਨਿਚਿਤਵਤਚਿਤਾਰਿ
 ਤਤੇਚੁਗਈਅਜੋਨੀਅਗਧੇਜੋਨਿਸੀਕਟਿਕਟਾਏਪੈ॥
 ਜਪਤਅਕਾਲਕਾਲਕੀਟਕਕਲੇਸਨਾਸੇਨਿਰਭੈਭੁਜ
 ਨਭੁਮਭੈਦਲਭੁਜਏਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਥਨਿਰਵੈਰ

ਬੈਰਭਾਉਤਿਆਗਿਓਭਾਗਿਓਭੇਦਖੇਦੁਨਿਰਭੇਦਭੁਨ ॥ ੪੫ ॥
 ਗਾਏਹੈਅਮ੍ਰੁਲੁਅੰਚਲੁਗਹੇਕੁਲਨਬਿਚਾਰੈਕੋਊਅਟ
 ਲੁਸਰਨਿਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟਾਏਹੈ॥੪੦੮॥ਬਾਛੇਨ
 ਸੁਰਗਥਾਸਮਾਨੈਨਨਰਕਤਾਸਾਮਾਨਕਰਤਾਚਿਤ
 ਹੋਨਹਾਰਹੈਹੈਸੀਪਤਿਨਹਰਖਥਿਪਤਸੇਨਸੁਗਤਾਹਿਸੁਮ
 ਦੁਖਸਾਮਸਰਿਬਿਹਸਨਰੇਇਹੈਜਨਾਸਾਵਨਮਿਤ
 ਮੁਕਤਿਨਭੇਦਖੇਦਗੀਸੀਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲੁਥਾਲੁਭਾਧਿਅਵਿ
 ਲੇਇਹੈਗਿਆਨਗੁਰਾਨੰਜਨਕੇਚੀਨਤਭਿੰਚਨਹਿ
 ਥਿਰਲੁਸੀਸਾਰਪੇਸਭਗਤਸੈਕੋਇਹੈ॥੪੦੯॥ਜੇਸੈਤ

ਉਸਿਠਾਈਗਾਖੀਐਐਛਿਪਾਇਜਤਨਕੋਚੀਟੀਚਲਿਜਾਇ
 ਚੀਨਿਤਾਹਿਲਪਟਾਤਹੈਦੀਪਕਜਗਾਇਜੈਸੇਗਾਖੀਐਦੁ
 ਗਾਇਗਿਹਪ੍ਰਗਟਪਤੰਗਤਾਐਸਹਜਿਸਮਾਤਹੈਜੈਸੇਤ
 ਉਬਿਮਲਜਲਕਮਲਾਇਕਾਂਤਬਸੇਮਪੁਕਰਿਮਪੁ
 ਅਚਵਨਤਹਜਤਹੈਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਪ੍ਰਗਟ
 ਤਪੇਮਸਕਲਸੀਸਾਰੁਤਿਹਿਦੁਆਰਬਿਲਲਾਤਹੈ॥੪॥
 ੧੦॥ਬਾਜਤਨੀਸਾਨਸੁਨੀਅਤਚਹੁਓਰਜੈਸੇਉਦਤਪੁ
 ਧਨਤਨਦੁਛੈਨਦੁਰਦੇਸੈਦੀਪਕਸੇਦਾਵਾਭਏਸਕ
 ਲਸੀਸਾਰੁਜਾਨੈਪਟਕਐਸਿਧਜੈਸੇਛਿਪੇਨਛਿਪਏ

॥ ਜੈ ਸੇਚਕ ਵੈਨ ਛਨੇ ਹਰੁ ਸਿਧਾਸਨ ਸੇ ਦੇਸ ਮੇਊ ਹਾਈਓ ॥੪੫੮॥
 ਰੇ ਮਟੇਨ ਮਿਟਾਏ ਸੈਭੇ ਸੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਪੇ ਮਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
 ਜਾ ਸੁਗੁਪਤਨ ਰਹੈ ਮੇਨਿ ਬਿਤਓ ਪਜਾਏ ਸੈ ॥੪੫੯॥ ਜਓ
 ਪੈ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਛਮ ਨੇਤਰ ਕੈ ਜੀਵਨ ਜਨ ਮਕਲ
 ਲਾਛਨ ਲਗਾਵਹੀ ॥ ਜਓ ਪੈਨ ਦਥਾ ਦਸੁ ਨਿਸਿਗਾਮਾਨ
 ਗਿਆਨ ਰਾਚੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਹੁਇ ਸਬਦ ਬੇਥੀ ਨਕਹਾਵਈ
 ॥ ਜਓ ਪੈ ਜਲ ਮੇਨਿ ਕਸਮੀਨ ਸਰਜੀਵ ਹੋਸੈ ਦੁਖ ਦੁ
 ਖਿਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਲਖਾਵਈ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਧਿਆ ॥
 ਨਤ ਜੈਤ ਜੈ ਦੁਬਥਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਸੇਗੁਰ ਮੁਖ ਪਦਵੀਨ ॥

ਕੁਈ॥੪੧੩॥ਜੈਸੇਏਕਚੀਟੀਪਾਛੈਕੋਟਚੀਟੀਚਲੀਜਾ
 ਤਿਏਕਟਕਪਗਡਗਮਾਗਿਸਾਵਧਾਨਹੈ॥ਜੈਸੇਕੁੰਜਪ
 ਤਿਭਲੀਭਾਂਤਿਸਾਂਤਿਸਹਜਮੇਉਰਤਅਕਾਸਚਾਰੀਆ
 ਗੈਅਗਵਾਨਹੈ॥ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਮਾਲਚਾਲਚਲਤਟਲਤਨ
 ਚਿਤਤਤਤਅਗਭਾਗੀਰਮਤਤਤਧਿਆਨਹੈ॥ਕੀਟੀਖ
 ਗਮ੍ਰਿਗਸਨਮੁਖਪਾਛੈਲਾਗੇਜਾਂਹਿਪਾਨੀਗੁਰਪੰਥਛਾਏ
 ਚਲਤਆਗਿਆਨਹੈ॥੪੧੩॥ਜੈਸੇਪ੍ਰਿਅਮਸੰਗਮਸੁਜ
 ਸੁਨਾਇਕਾਬਖਾਨੈਸੁਨਿਸੁਨਿਸਜਨੀਸਗਲਾਬਿਗਸਾ
 ਤਹੈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਰਸਾਥਿਸਮਹਾਇਸੇ

ਦੇਤੋਮੇਨਿਗਹੇਮਾਨਮੁਸਕਾਤਹੈ॥ਪੁਰਨਾਮਪਾਨਪਰਸੂਤਸ ੪੫੯
 ਮੈਰਦਨਸੇਗੁਰਜਨਮੁਦਤਿਹੁਇਤਾਹੀਲਪਟਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪੇਖਭਗਤਪਰਾਸਜਾਸੁਬੋਲਤਬੈਗਗਮੋਨਿਸ
 ਬਹੁਸੁਹਾਤਹੈ॥੪੧੪॥ਜੈਸੇਕਾਛੀਫਲਹੇਤਾਥਿਥਿਧਿਥਿ
 ਰਖਰੇਪੈਨਿਹਫਲਰਹੈ॥ਬਿਰਖੈਨਕਾਹੁਕਾਜਹੈ॥ਸੰਤਤਿਨ
 ਮਿਤ੍ਰਿਨਿਪਾਅਨਿਕਾਬਿਵਾਹਕੈਸੰਤਤਾਥਿਹੁਨਥਨਿਤਾ
 ਨਾਹਿਹਛੁਯਜਿਹੈ॥ਬਿਦਿਅਵਾਨਜਾਨਜੈਸੇਪਾਪਚਟ
 ਸਚਜੈਭੈਬਿਦਿਅਹੀਨਦੀਨਖਲਨਾਮਉਪਰਜਹੈ॥ਸਤ
 ਤਿਗੁਰਸਿਖਸਾਖਾਸੰਗਹੈਸੁਗਿਆਨਮਿਤ੍ਰਿਬਿਨੁਗੁਰਗੀ

ਅਨਧਿਗਜਨਨ੍ਰਕੁਉਲਾਜਿਐ॥੪੧੫॥ ਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਤੀਜਮਨ॥
 ਗੋਦਾਵਰੀਗਾਇਆਪ੍ਰਾਗਿਸੇਤਕੁਰਖੇਤਮਾਨਸਰਹੈ॥ ਕਾਸੀਕਾਤੀ
 ਦੁਆਰਾਵਤੀਮਾਇਆਮਥੁਗਾਮ੍ਰਾਪਿਮਾਗੋਮਤੀਆਵੰਤਕ॥
 ਕੇਦਾਰਹਿਮਧਰਹੈ॥ ਨਰਬਦਾਥਿਥਿਪਿਬਨਦੇਵਸਥਲਕਵ
 ਲਾਸਨੀਲਮੰਦਰਾਚਲਸੁਮੇਰਕਿਰਵਰਹੈ॥ ਤੀਰਥਅਰਥ
 ਸਤਧਰਮਦਾਇਆਸੰਤੋਖਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਤੁਲਨਸਗਰਹੈ॥
 ੪੧੬॥ ਜੈਸੇਕੁਆਰਕੰਨਿਆਮਿਲਿਖੇਲਿਤਅਨੇਕਸਖੀਸ
 ਕਲਕੋਟੇਕੋਦਿਨਹੋਤਨਾਥਿਵਾਹਜੀ॥ ਜੈਸੇਥੀਰਖੇਤਥਿਖੇ
 ਜਾਤਹੈਸੁਭਟਜੇਤੇਸਥੇਨਮਰਭੁਤੇਤੇਸਸਤਨਸਨਾਹਜੀ॥

॥ ਥਾਵਨ ਸਮੀਪ ਜੈ ਸੋਥਿ ਥਿਥਿ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਏਕੈ ਬੇਰ ਚੰਦਨ ॥੪੬॥
 ਕਰਤ ਹੈ ਨਤਾ ਹਿਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਜਾਤੈ ਜਗਤੁ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਾ ਹਿਜੀ ॥੪੭॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਰ ਮਾਧ
 ਗਾਇਨ ਚਰਾਵਤ ਜਤਨ ਬਨ ਖੰਡਨ ਪਰਤ ਸਥੈ ਚਰਤ ॥
 ਪਾਇਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਰ ਮਾਧ ਸਰੂਪ ਗਜਨੀਤ ਬਿਖੇਤ ਕੇ ਦੇ
 ਸਪਰਜਾ ਬਸਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹੋਤ ਖੇਵਟ ਚੇਤੰਨਿ ਸਾ
 ਵਪਾਨ ਜਾ ਮੇਲਾ ਗੋਨਿ ਗਥਿ ਪਾਨ ਬੋਧ ਥਾਹਿ ਜਾਇਕੈ ॥ ਤੈ ਸੇ
 ਗੁਰ ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਬਧ ਮਜੇਤ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਸਿਖਸ
 ਮਝਾਇਕੈ ॥੪੮॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਉ ਪਾਇ ਲਕੇ ਜਤਨ ਕੈ ਨੀਕੇ

ਹਿਤਪੀਰਮਿਦਿਜਾਇਲੀਕਮਿਟਤਨਪੇਖੀਐਐਜੈਸੇਫਾਟੇਅੰ
 ਬਰਸੀਆਇਪੁਨਓਨੀਅਤਨਗੋਤਉਨਹੋਇਤਉਬੇਗਗੀਪ
 ਰੇਖੀਐਐਜੈਸੇਫਾਟੇਬਾਸਨੁਸਵਾਰਦੇਤਹੇਠਠੇਰਗਿਰਤਨਪਾ
 ਨੀਪੈਗਠੀਲੋਭੇਖਭੇਖੀਐਐਤੈਸੇਗੁਰਚਗਨਿਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇ
 ਖਿਪੁਨਿਸਗਨਿਗਹੋਪੁਨੀਤਪੇਕਲੇਕਲੇਖੀਐ॥੪੯੮॥ਦੇ
 ਖਿਦੇਖਿਦ੍ਰਿਗਨਦਰਸਮਹਿਮਾਨਜਾਨੀਸੁਨਸੁਨਸਬਦੁ
 ਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓਹੈਗਾਇਗਾਇਗੀਮਿਤਾਗੁਨਗਨਭੁ
 ਨਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿਪੇਮਕੋਪਤਪੁਨਪਛਾਨਿਓਹੈਗੋਇਰੋ
 ਇਬਿਰਹਾਬਿਓਗੋਕੋਨਸੋਗਜਾਨਿਓਮਨਗਹਿਗਹਿਮਤੁਮੁਖ

ਦੁਨਮਾਨਿਓਹੈਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨਉਨਮਾਨਕੋਨਜਾਨਿਸਕਿ ॥੪੬॥
 ਓਜਨਮਜੀਵਨਧਿਗੁਬਿਮੁਖਬਿਧਾਨਿਓਹੈ॥੪੭॥ਕੋਟਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਮਾਨਿਕੋਚਮਤਕਾਰਵਾਰਉਸਸੀਅਰਸੁਰਕੋਟਕੋਟਨਿਪ੍ਰ
 ਗਾਸਜੀਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਭਾਗਿਪੂਰਨਪ੍ਰਤਾਪਛਾਥਿਜਗਿਮ
 ਾਗਿਜੋਤਿਹੈਸੁਜਸਨਿਵਾਸਜੀ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
 ਮਨੋਰਥਕੈਤੀਰਥਕੋਟਾਨਿਕੋਟਥਾਛਤਹੈਤਾਸਜੀਅਸਤਕਿ
 ਦਰਸਨਸੋਭਕੋਮਹਾਤਮਾਮਹਾਧਬੋਧਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਮਾ
 ਕਲਗੇਜਾਸਜੀ॥੪੮॥ਸਵੈਯਾ॥ ਆਖਗਾਮਿਗਾਮੀਨ
 ਪਤੰਗਚਰਚਰਜੋਨਿਅਨੇਕਬਿਖੇਰੁਮਾਆਇਓਸੁਨਿਸੁਨਿ

ਪਾਇਰਸਾਤਲਭੂਤਲਦੇਵਪੁਰੀਪਤਲਉਬਹੁਧਾਇਓ॥
 ਜੋਗਹੂਭੋਗਦੁਖਾਦਿਸੁਖਾਦਿਕਧਰਮਾਧਰਮਸੁਕਰਮ
 ਕਮਾਇਓ॥ ਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਾਮਾਇਗੁਰੁਮੁਖਦੇਖਗੁਰੁ
 ਸੁਖਪਾਇਓ॥ ੪੩੩॥ ਕਵਿਤੁ॥ ॥ ਚਾਹਿਚਾਹਿਚੀਵੁਮੁਖ
 ਚਾਇਕੈਚੋਕੋਰਚਾਖੀਮੀਮ੍ਰਿਤਕਿਰਨਅਚਵਤਨਅਪਾਨੇ॥
 ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਹਦਸਬਦਸ੍ਵਨਮ੍ਰਿਗਆਨੰਦਉਦੋਤਕਰਿ
 ਸਾਂਤਿਨਸਮਾਨੇ॥ ਰਸਕਰਸਾਲਜਸੁਜੀਪਤਥਸੁਰਨਿਸਚ॥
 ਕ੍ਰਕਜੁਗਤਜਿਹਥਾਨਭਿਪਤਾਨੇ॥ ਦੇਖਤਸੁਨਤਅਰੁਗਾ
 ਵਤਪਾਵਤਸੁਖਪੇਮਰਸਥਿਸਮਨਮਗਨਹਿਗਨੇ॥ ੪੩

੩ ॥ ਸਲਲਿਨਿਵਾਸਜੈਸੇਸੇਮੀਨਕੀਨਪਟੈਰਚਦੀਪਕਪ੍ਰਗਸ ॥ ੪੬੭
 ਪਟੈਪੀਤਿਨਪਤੰਗਕੀਕੁਸਮਸੁਬਾਸਜੈਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮ
 ਧੁਪਕਉਓਡਤਮਕਾਸਆਸਪਟੈਨਬਿਹੰਗਕੀਪਟਾਪ
 ਨਘੋਰਮੋਰਚਾਡਕਰਿਦੈਓਲਾਸਨਦਥਾਦਸੁਨਿਰਤਿਪਟੈ
 ਨਕੁਰੰਗਕੀਤੈਸੇਖਿਅਪੇਮਗਸਰਸਕਰਸਾਲਸੰਤਪਟਤਨ
 ਤ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰਬਲਅੰਗਅੰਗਕੀ ॥ ੪੭੪ ॥ ਸਲਲਸੁਤਾਵਟੈਪੇ
 ਬੋਰਤਨਕਾਸਟਹਿਲਾਜਗਹੋਕੇਹੋਅਪਨੇਈਪਤਿਪਾਰਿਓ
 ਹੋਅਨੁਗਵਤਕਾਸਟਿਰਿਦੰਤਰਿਥੈਸੰਤਹਓਥੈਸੰਤਹਿਮੀ
 ਤਰਿਲੈਕਾਸਟਿਪ੍ਰਜਾਰਿਓਹੋਅਗਹਿਜਲਬੋਰਕਾਦੇਥ ॥

ਫੈਮੋਲਤਕੋਪਵਕਪਦਗਪਕੋਆਧਿਕਉਟਾਇਓਹੈ॥ਤਉਤ॥
 ਕੋਰੁਪੁਰਦੁਇਚੋਆਹੋਇਸਲਲਮਿਲਾਅਉਗਨਹਿਗੁਨਮ॥
 ਨੈਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰਿਓਹੈ॥੪੭੫॥ਸਲਲਸੁਭਾਵਜੈਸੇਨਿ
 ਵਨਗਵਨਗੁਨਸੀਚੀਅਤਉਪਬਨਬਿਰਵਲਗਾਇਕੋ॥
 ਜਲਿਮਿਲਿਬਿਰਖਹਿਕਰਤਉਰਧਤਪਸਾਖਾਨਏਸਫਲ
 ਹੁਇਸੁਖਗਹੈਆਇਕੋ॥ਪਾਹਨਹਨਤਫਲਦਾਈਕਾਟੋਹੋਇ
 ਨਉਕਾਲੋਸਟਕੈਛੇਦੇਭੇਦੇਬੰਧਨਬੰਧਾਇਕੋ॥ਪ੍ਰਥਲਪ੍ਰ
 ਵਹਸੁਤਸੜਗਾਹਿਪਾਰਿਪਰੈਸਤਿਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਤਰੈਸਮ
 ਸਾਇਕੋ॥੪੭੬॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਕਾਰਿਭੇਭਵਨਭਵ

ਨੀਤਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੈਚਈਲੇਹੈ॥ਸੰਗਮਸੰਜੋਗਭੋਗਸਹਜ ੪੬੩
 ਸਮਾਧਿਸਾਧਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਰਸਕਰਸੀਲੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਬੈਕਟੇਕਟੇਕਾਅਉਅਨੇਕਾਇਮਲਬੈਰਾਗਫ ਬਿਛਾਬਿਕੈ
 ਛਬੀਲੇਹੈ॥ਪਰਮਦੁਭੁਤਗਤਅਤਿਅਸਚਰਜਮੇਬਿਸਮ
 ਬਿਦੇਹਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇਹੈ॥੪੭੧॥ਜਉਲਉਕਾਰਿਕਾ
 ਮਨਾਕਾਮਾਰਥੀਕਰਮਕੀਨੇਪੁਰਨਮਨੋਰਥਭਇਓਨਕਾਹੁ
 ਕਾਮਕੋ॥ਜਉਲਉਕਾਰਿਆਸਾਮਾਸਵੰਤੁਇਆਸੋਰਗ
 ਹਿਓਬਹਿਓਫਿਰਿਓਰਪਾਇਓਨਥਿਸ੍ਰਾਮਕੋ॥ਜਉਲ
 ਉਮਮਤਾਮਮਤਮੁੰਡਬੋਝਲੀਨੇਦੀਨੇਰੰਡਖੰਡਖੰਡਖੇਦੁਠਾ

ਮਠਮਕੋ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਾਨਿਹਕਾਮਾਮਉਨਿਰਾਸਤੁਏਨਿਮ
 ਰਸਹਜਸੁਖਨਿਜਪਦਨਾਮਕੋ॥੪੨੮॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਕ
 ਮਲਮਕਰੰਦਰਜਲੁਭਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਲਪਟਾਨੇਪੈ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਅਹਿਨਿਸਿਰਸਕਿਹੁਇਅਤਿਉਨ
 ਮਤਿਆਨਾਗਿਆਨਾਥਿਸਰਨੇਪੈ॥ ਸਹਜਸਨੇਹਗੇਹਥਿਸ
 ਮਾਥਿਦੇਹੁਪਥੁਤਬੁੰਦਗਤਿਸੀਪਸੀਪਟਸਮਾਨੇਪੈ॥ ਚਰਨ
 ਸਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਟਾਛਕਾਰਿਮੁਕਤਾਮਹਾਂਤਹੁਇਅਨੂ
 ਪਭੁਪਠਨੇਪੈ॥੪੨੯॥ ਗੋਮਰਮਕੋਟਮੁਖਮੁਖਗਸਨਾਅੰਨੰ
 ਤਾਮਨਕਮਨੰਤਬਲਉਕਹਤਨਾਮਾਵਣੀਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡ

ਭਾਰਤ ਰਾਜਤੁਲਾ ਪਾਗ ਬਿਖੇ ਤੋਲੀ ਮੇਜ ਉਥਾ ਰਿਥਾ ਰਿਤੋਲ ਨਜ ੪੬੪
 ਮਾਵ ਈ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਮਉ ਸਾਗਰ ਸਮੁਹ ਸੁਖਾ ਬਿਬਿ
 ਧਿ ਬੈਰੰਠ ਮੋਲ ਮਹਿ ਮਾਨ ਪਾਵ ਈ ਸਮਸਤ ਨ ਪਰੇ ਕਰੇ ਗਉਨ
 ਕਉ ਨ ਭਉਨ ਮਨੁ ਪੁਰਨ ਧ੍ਰਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵ ਈ ੪੭
 ਲੋਚਨ ਮਤੰਗ ਦੀ ਪਦ ਗਾਏ ਖਨ ਗਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁ
 ਨ ਉਤਰਨ ਮਾਨੇ ਪੈ ਨਾ ਦਥਾ ਦਸੁਨ ਬੇਕਉ ਸਵਨ ਧੁਨੈ ਗਏ
 ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਬਕਤ ਭਏ ਨ ਬਹੁ ਨੇ ਪੈ ਚਰਨ ਕਾ ਮਲ ਮਕਰੰਦ
 ਸਿਰਸ ਕਿਉ ਏ ਮਨ ਮਥੁ ਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਪੈ ਰੂਪ ਗੁਨ
 ਖੇਮ ਚਸ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਮਾਨ ਗਿ ਮਨ ਧਿ ਮਾਨ ਗਸਤੁਰ

ਅਭੁਲਾ ਨੇਹੈ॥ ੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਨ ਧਿਆਨ ਹਾਨਿ ਕੋ
 ਪਤੰਗ ਬਿਧਿ ਪਾਛੈ ਕੋ ਅਨੂਪ ਭੂਪ ਦੀ ਪਕਾਇ ਖਾਏ ਹੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮ ਹੀ ਆਨ ਗਿਆਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਸਰ ਜਿ ਕੋ ਅਨਹਦ ਨ
 ਦਮਿ ਗਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਏ ਹੋ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਬਚਨ ਰਚਨ ਹਰਿਉ
 ਗਾਸਾਜਿ ਪਾਛੈ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾ ਮਪਿ ਓਪੀਆਏ ਹੋ॥ ਪੇਖ ਸੁ
 ਨ ਅਚਵਤ ਹੀ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਅਤਿ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਅਭੁਰਜ
 ਸਮਾਏ ਹੋ॥ ੪੩੨॥ ਜਾਤਿ ਸਿਹਜਾ ਸਨਜ ਉਕਾਸ ਨੀਜ
 ਮਨੀਸ ਮੇਰੁ ਰਜਨ ਸੁਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਹਾਤੁ ਹੋ॥ ਯਿਅਕਿ
 ਓਦਿਤ ਮੁਦਿਤਿ ਪੈਰੋਂ ਰੋਗ ਚਿਤਿ ਏਕਟਕਾ ਧਿਆਨ ਕੋ ਸਾ

ਰਤਨਗਤਹੋ॥ ਜੈਸੇਮਧੁਕਰਿਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤਹੋ॥ ਬਿਸਮ ॥ ੪੬੫ ॥
 ਕਮਲਦਲਸੀਪਟਸਮਾਤਹੋ॥ ਤੈਸੈਗੁਰਚਰਨਸਰਨਚਲਿ
 ਜਾਤਿਸਿਖਦਰਸਪਰਸਪ੍ਰੇਮਰਸਮੁਸਕਾਤਿਹੋ॥ ੪੬੬ ॥
 ਆਵਤਹੋਜਾਕੈਭੀਖਮਾਗਨਿਭਿਖਾਹੀਦੀਨਦੇਖਤਾਮਧੀਨ
 ਹਿਨਿਗੋਸੇਨਾਥਿਡਾਰਹੋ॥ ਬੈਠਤਹੋਜਾਕੈਦੁਆਰਾਮਾਸਾਕੈ
 ਬਿਡਾਰਸੁੰਨਾਅੰਤਕਰਨਕੈਤੋਰਿਟੁਕਿਤਾਹਿਡਾਰਿਓ॥ ਪਾਇਨ
 ਕੀਪਨਹੀਗਹਤਪਰਹਰੀਖਰੀਤਾਧੂਕਾਧੂਕਾਜਿਉਠਿਚਲਤੁ
 ਸਮਾਰਿਹੋ॥ ਛਾਤਿਅਧੀਕਾਰਛਾਰਹੋਇਹੁਰਮਾਰਗਮੈਕਥ
 ਧੂਕੈਦਇਆਕੈਦਇਆਲਪਗਿਧਾਰਿਹੋ॥ ੪੬੭ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤ

ਕੁਖੀਨਮਾੜਦਈਜਓਮੁਨੀਸਰਹਿਤਾਤੇਸਭਾਮਾਧਿਬਹਿ
 ਭਿਸਨਪਵਾਹਜੀ। ਤਨਕਤੰਦੁਲਜਗਦੀਸਹਿਦਏਸੁਦ०
 ਮਤਾਂਤੇਪਾਏਚਬਰਪਦਾਰਥਅਥਾਹਜੀ। ਦੁਖਤਗਜੀ
 ਦਾਮਗਥੰਦਗਹਿਭੇਟਗਪੇਤਾਕੋਕਾਜੈਚਕਪਾਨੀਆਨੀ
 ਗਿਸੇਗਾਹਜੀ। ਕਾਕਾਕੋਊਕਰੈਕਛੁਹੋਤਨਕਾਹੁਕੇਕੀਏਜ०
 ਕੀਪੁਤਮਾਨੀਲੇਹਿਸਥੇਸੁਖਤਾਹਿਜੀ। ੪੩੫॥ ਸਰ
 ਵਨਸੇਵਾਕੀਨੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਬਿਸੇਖਤਾਤੇਗਾਈਅਤ
 ਜਸਜਗਤਮੇਤਾਹੁਕੋਜਨਪ੍ਰਾਣਦਮਾਦਿਅੰਤਭਏ
 ਅਵਿਗਿਆਨੀਨੀਤਤਪਾਤਕਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਖਿਓਪ੍ਰਨੁਵਧੁ

ਕੋ ਦੁਆ ਦਸ ਬਰਖ ਸੁਕਜ ਨ ਨੀ ਦੁਖ ਤ ਕਰੀ ਸਿਧਿ ਭਏ ਤਤਖ ॥ ੪੬੬ ॥
 ਨਿਜਨ ਮੁਹੈ ਜਾਹੁ ਕੋ ਅਕ ਕਥਾ ਬਿਸਮ ਜਾਨੀ ਅੰਨ ਜਾ
 ਇਕ ਛੁਪਹੁ ਚੈ ਨਾਗਿ ਮਾਨ ਉਨ ਮਾਨੁ ਮਾਨ ਕਾਹੁ ਕੋ ॥ ੪੬੭ ॥
 ਖਾਂਡ ਖਾਂਡ ਕਹੈ ਜਿਹ ਬਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮੀਠਾ ਮਾਵੈ ਮਗਨਿ ਮਗ
 ਨਿ ਕਹੈ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾ ਸਹੈ ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹੈ ਰੋਗ ਮਿਟਤ ਨ ਕਾ
 ਹੁ ਕੋ ਦਰਬ ਦਰਬ ਕਹੈ ਕੋਊ ਦਰਬ ਹਿਨ ਬਿਲਾਸਹੈ ਚੰਦ
 ਨ ਚੰਦ ਨ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਨ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਸੁਚੰਦ ਚੰਦ ਕਹੈ ਉਜੀ
 ਅਰਿ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਭੈਸੇ ਗਿ ਮਾਨ ਗੋਸਟਿ ਕਹਤ ਨ ਰਹਤ
 ਪਾਵੈ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਨ ਉਦਭਿ ਮਕਾਸਹੈ ॥ ੪੬੮ ॥

ਰਕਤਸਿੰਹਜਾਬੁਲਾਈਐਗਾਏਜੁਨੇਆਖੇਮੀਚੈਪਾਈਐ ॥ ੪੬ ॥
 ਨਪਰਮਪਦੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਗਾਹਿਜਉਲਓਨਕਮਾਈਐ ॥ ੪੭ ॥
 ਪੀਖੇਜੀਖੇਜਿਦੇਖਿਚਾਲਿਓਜਾਇਪਹੁਚੇਠਿਕਾਨੇਆਲਸ
 ਬਿਲੰਬਕੀਏਖੇਜਮਿਟਜਾਤਪੈ ॥ ਸਿੰਹਜਾਸਮੇਗਮੇਭਰਤਾਰ
 ਬਰਨਾਰਿਜੇਈਕਰੈਜਉਮੁਖਿਆਨਮਾਭੁਪੁਗਟਤਪਤਹੈਬਰ
 ਖਤਮੇਪਜਲਚੜਕੜਿਪਤਿਮੀਏਮੇਨਗਪੇਬਰੁਪਾਬਿਤੀਤੇ
 ਬਿਲਲਤੁਹੈ ॥ ਸਿਖਸੇਈਸੁਨਿਗੁਰਸਬਦਰਹਰਹੈਕਪਟ
 ਸਨੇਕਕੀਏਖਾਛੈਪਛੁਤਾਤਪੈ ॥ ੪੮ ॥ ਪਜੈਸੇਬਛੁਰਾਕਿਛੁਰ
 ਪਰੈਆਨਗਾਇਬਨਦੁਗਪਨਮਾਨਕਰੈਮਾਰਤਹੈਲਾਤਕੀ ॥

ਜੈਸੇਮਾਨਸਗਤਿਆਗਿਹੰਸਆਨਸਗਜਤਖਤਨਮੁਕਤ
 ਫਲਭੁਗਤਜੁਗਤਕੀ॥ਜੈਸੇਗਜਦੁਆਰਤਜਿਆਨਦੁ
 ਆਰਜਾਤਜਨੁਹੋਤਮਾਨੁਭੰਗੁਮਾਹੋਮਾਨਕਾਪੂਬਾਤਕੀ॥ਤੈ
 ਸੇਗੁਗਸਿਖਆਨਦੇਵਕੀਸਰੰਨਜਾਹਿਰਹਿਓਨਪਰਤਗਾਖਿ
 ਸਕਤਨਪਾਤਕੀ॥੪੪੧॥ਜੈਸੇਘਨਘੋਗੋਰਚਾਤ੍ਰਕਸਨੇਹ
 ਗਤਿਬਰਖਤਮੇਹਾਸਨੇਹਕੇਦਿਖਾਵਹੀ॥ਜੈਸੇਤਉਕਮਲ
 ਜਲਅੰਤਰਿਦਿਸੰਤਰਿਹੁਇਮਧੁਕਰਦਿਨਕਰੰਤਉਪਜਾ
 ਵਹੀ॥ਦਾਦਗਨਿਰਾਦਰਹੁਇਜੀਅਤਿਪਵਨਭਖਿਜਲਤ
 ਜਿਮਰਤਨਪ੍ਰੇਮਹਿਲਜਾਵਹੀ॥ਕਪਟਸਨੇਹੀਤੈਸੇਆਨ

ਦੇਵਸੇਵਕੁੰਹੋਗੁਰਸਿਖਮੀਨਿਜਲਹੇਤੁਠਹਰਾਵਹੀ॥੪੪੨॥ਯੁਗ ੪੬੮
 ਖਨਿਪੁੰਸਕਨਜਾਨੇਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਬਾਂਸੁਕਹਾਜਾਨੇਸੁਖਸੀਤ
 ਤਸਨੇਹਕਉ॥ਗਨਿਕਾਸੀਤਾਨੇਕੋਬਖਾਨਕਹਾਂਗੋਤਚਾਰਨਾਹ
 ਉਪਚਾਰਕਛੁਕੁਸਟੀਕੀਦੇਹਕਉ॥ਆਧਰੇਨਜਾਨੇਕੁਪਰੰਗਨ
 ਦਸਨਛੁਬਿਜਾਨਤਨਬਹੋਪਸੀਨਾਸਪੇਹਕਉ॥ਆਨਦੇ
 ਵਸੇਵਕਨਜਾਨੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਜੈਸੇਤਉਜਵਾਸੇਨਹੀਚਾਹ
 ਤਪੈਮੇਹਕਉ॥੪੪੩॥ਜੈਸੇਭੂਲਿਬਛੁਹਾਪਰਤਾਆਨਗਾਇ
 ਬਨਬਹੁਰਿਓਲਿਤਮਾਤਬਾਤਨਸਮਾਰਹੋ॥ਜੈਸੇਆਨਸ
 ਰਤਮਾਮਾਵੈਮਾਨਸਹੀਸਦੇਤਮੁਕਤਾਅਮੋਲਦੇਖਨਬੀ

ਚਾਰਿਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਪਸੇ ਵਕ ਜਉ ਮਾਨ ਦਾ ਅੰਗੁ ਹਾਗਾ ਵੈਚ
 ਉਹੁ ਨ ਬਢਾਵੈ ਨ ਅਵਗਿਆ ਉਰ ਪਾਰਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਗਨਿ
 ਸਗਨਿ ਦਾਇਆ ਲਏ ਵਾਸਿਖ ਨ ਕੋਭੂ ਲਿਬੋ ਭਗਤਿ ਮੇਥਿ ਆਰਹੈ॥੪
 ੪੪॥ ਥਾਂ ਬੁਝ ਪੁਰਖੁ ਨਿਪੰਜ ਕਨ ਸੀਤ ਤਹੁ ਏਸ ਲਲ ਬਿਲੋਏ
 ਕਤ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਫਨ ਗਹਿਦੁ ਗਧ ਪੀਆ ਏਨ ਮਿਟਤ
 ਬਿਖੁ ਮੁਗੀਖਾ ਏ ਮੁਖ ਸੋਨ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਥਾ ਸਹੈ॥ ਮਾਨ ਸਰਪਰ ਬੈਠੈ
 ਬਾਇ ਸੁਓ ਦਾਸ ਬਾਸ ਅਰਗ ਜਾਲੇ ਪੁਖ ਰਭ ਸਮਨਿ ਵਾਸਹੈ
 ॥ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਠਨ ਕੁਟੇਵਨ
 ਮਿਟਤ ਦੇਵ ਦਾਸਹੈ॥੪੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤ ਉਗਗਨ ਘਟਾਘਾ

ਰਾਬਿਲੋਕੀਅਤਿਗਰਜਿਗਰਜਿਬਿਨੁਬਰਖਾਬਿਲਾਤੁਹੈਜੈ ॥੪੬੯॥
 ਸੇਤਉਹਮਾਂਚਲਕੋਠਰਅਉਸੀਤਲਅਤਿਸਕੀਐਨਖਾਇ
 ਖਾਏਤ੍ਰਿਖਾਨਮਿਟਾਤੁਹੈਜੈਸੇਓਸਪਰਤਕਰਤੁਹੈਸਜਲਦੇਹੈ
 ਚਾਖੀਐਚਿਰੰਕਾਲਠਉਰਠਹਗਤਿਹੈਤੈਸੇਆਨਦੇਵਟੇਵ
 ਤ੍ਰਿਬਿਧੀਚਪਲਫਲਸਤਿਗੁਰਾਮੀਮ੍ਰਤਪ੍ਰਵਾਹਨਿਸਪ੍ਰਾਤ
 ਹੈ॥੪੪੬॥ਥੇਸੋਨਅਨਿਨਿਥਹਮੰਨਿਸਾਲਗਾਮਸੇਵਾਗਤ
 ਭਾਗਵਤਸੋਤਏਕਾਕੀਕਾਵਹੀ॥ਤਿਗਥਪਰਮਦੇਵਜਾਤਾ
 ਕਉਪੀਉਤਪ੍ਰਛਿਕਰਤਗਵਨਸੁਮਹੁਰਤਸੋਪਾਵਹੀ॥ਬਾਹਿ
 ਨਿਕਸਿਗਰਪਬਸ਼੍ਰਾਨਸਗਨੁਕੈਸੀਕਾਉਪਰਾਜਿਬਹੁਰਿਪਾਰਿ

ਆਵਹੀ ਪਤਿਥੁਤਗਾਹਿਗਹਿਸਕਤਨਏਕਟੇਕਦੁਬਧਾਅ
 ਛਿਤਨਪਰੀਅਪਦੁਪਾਵਹੀ॥੪੪੭॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਮਿਲਾ
 ਪਕੇਪ੍ਰਤਾਪਮੇਸੋਪਤਥੁਤਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਹੈ॥
 ੪੪੮॥ਤਨਜੋਤਕਅਉਥੇਦਾਬਿਤਿਬਾਰਕਛੁਕਿਹਾਅਉਨ
 ਖੜਕੀਨਸੀਕਾਉਰਧਾਰੀਹੈ॥ਜਾਨਤਨਸਗਨਲਗਨਾ
 ਨਦੇਵਸੇਵਸਥਦੁਸੁਗਤਿਲਿਵਨੇਹੁਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਸਿਖੀ
 ਤਥਾਲਕਸ੍ਰੀਗੁਰਪਤਿਪਾਲਕਿਹੁਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗ
 ਤਿਥਹਮਥੀਚਾਰੀਹੈ॥੪੪੯॥ਨਾਰਕੋਭੁਤਰਕੋਸਨੇਹਾ
 ਭਥਤਾਹੁਇਗੁਰਸਿਖਏਕਟੇਕਪਤਥੁਤਲੀਨਹੈ॥ਗਗਨਾ

ਦਬਾਵਾ ਅਉਸੀ ਬਾਦ ਪਤ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਦਨ ਕਾ ॥ ੪੭੦ ॥
 ਨ ਸਿਖ ਦੀ ਨਹੈ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ ਹੋਰੇ ਪਤ੍ਰਤਾ ਤਿਆ
 ਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਨਹੈ ॥ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਗਿਹਿ ਗਉ
 ਨ ਕਰੈ ਪਤਿਥਤਾ ॥ ਨ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਜੈ ਸੇਜਾ ਲਿਖਿਨੁ ਮੀਨ
 ਹੈ ॥ ੪੮੮ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੇਰੁ ਆਗ ਪਾਤ੍ਰ ਹੀ ਸੁਪਾਤ੍ਰ ਲਈ
 ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਏਕੈ ਕਾਹ ਦੇਤੁ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇ
 ਕਾ ਸੇਦੀ ਨਤਾ ਕੈ ਦੁਹਾਗ ਨ ਭਲੀ ਪਤ੍ਰਤਿ ਪਕੁਨ ਪਿਆਸ
 ਇਲਾਇਲੇ ਤੁਹੈ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੇਰੁ ਲੋਭ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ
 ਸੋਗ ਲੁਗਨ ਸਗਨ ਸੋਧੇ ਸਰਪਾਸ ਹੋਤੁ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ॥

ਸਾਤਗਰਭਹੀਗਲੀਕੁਟੀਕਪਟਸਨੇਹਦੁਬਿਧਾਜਿਉਗਹ
 ਕੇਤਹੈ॥੪੫॥ਜੈਸੇਜਲੁਕੁਪਾਨਿਕਸਜਤਨਹੀਏਸੀਚੀ
 ਅਤਖੇਤਏਕੈਪਦੁਚਤਨਆਨਕਉ॥ਪਾਥਿਕਪਪੀਹਾਪੀਆ
 ਸੇਆਸਲਗਿਢਿਗਬੈਠਿਬਿਨੁਗੁਨੁਭਜਨਕਿਪਤਿਕਤ
 ਪਾਨਕਉ॥ਤੈਸੇਹੀਸਕਲਦੇਵਟੇਵਸੈਟਰਤਨਾਹਿਸੇਵ
 ਕੀਏਦੇਤਫਲਕਾਮਨਾਸਮਾਨਿਕਉ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ
 ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਿਤਿਬਰਖਹਰਖਿਦੇਤੁਸਰਬਾਨਿਧਾਨਕ
 ਉ॥੪੫॥ਜੈਸੇਉਲੂਦਿਨਸਮੇਕਾਹੂਅੰਨਦੇਖਿਓਭਵੈ
 ਤੈਸੇਸਾਧਸੀਗਤਿਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੈ॥ਜੈਸੇਕਉਆ

ਬਿਦਿਆਮਾਨ ਬੋਲਤ ਨਕਾਹੁ ਭਾਵੈ ਆਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਕਸ ਉਥੇ ४੭੧
 ਲੈ ਅਹਿ ਮੰਦੁ ਕੈ ॥ ਕਟਤ ਚਟਤ ਫੁਲ੍ਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜੈ ਸੇ ਆ
 ਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਕਸੁ ਇਹਾ ਨ ਕੁਟੇ ਵਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਸੇ
 ਭਤ ਨ ਬਗੁ ਠਗੁ ਕਾ ਛੀ ॥ ਅਪਕਰਿ ਕਰਿ ਆਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਕੈ
 ॥ ੪੫੭ ॥ ਜੈ ਸੇ ਉਲੂ ਆਇ ਤਉ ਦੁਤਿ ਜੈ ਤਿਕਉ ਨ ਜਾਨੇ ॥
 ਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਕੈ ਨ ਸੁਝੈ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ॥ ਸਰਕ ਠਮਨ ਮਨਿ
 ਕਾ ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ॥ ਆਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਕਸੁ ਬਦੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੇ ॥
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਫਿਰਿ ਨਿਵੈ ਪਾਨ ਮਭਤ ਮੇ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਆਨ ਦੇ ਵ
 ਸੇ ਵਕਸੁ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਿਸਬੀ ਸਬਗ ਠਗੁ

ਸਕਤਿਕਾਅਗਮਾਅਗਾਪਿਸੁਖਸਾਗਰਤਰੰਗਮੇ॥੪੫੩॥
 ਜੈਸੇਤਉਨਗਰਏਕੋਹਤਹੈਅਨੇਕਹਾਟੈਗਾਹਕਾਅਸੀਖਾਅਵੈ
 ਬੇਚਨਅਰੁਲੇਨਕਉ॥ਜਾਪੈਕਛੁਬੇਚੇਅਰੁਬਲਜੁਨ
 ਮਾਗੈਪਾਵੈਆਨਪੋਬਿਸਾਹੈਜਾਇਦੇਖੇਸੁਖਨੈਨਕਉ॥ਜਾ
 ਕੀਹਾਟਸਕਲਸਮਗੀਪਾਵੈਅਉਬਿਕਾਵੈਬੇਚਤਾਬਿਸਾਹ
 ਤਚਾਹਤਾਚਿਤਚੈਨਕਉ॥ਆਨਦੇਵਸੇਵਜਾਹਿਸਤਿਗੁਰ
 ਪੂਰੇਸਾਹਸਰਹਰਿਪਾਨਜਾਕੈਲੈਨਅਰੁਦੈਨਕਉ॥੪
 ੫੪॥ਬਨਜਬਿਉਹਰਾਫੇਰਤਨਪਾਰਖਰੇਇਕਤਨਜਸ
 ਮਕੀਪਰੀਖਿਆਨਗੀਪਾਈਹੈਲੇਖੇਚਿਤਰੁਪਤਸੇਲੇਖਾ

ਕਾਲਿਖਾਰੀਭੁਟੇਜਨਮਮਰਨਕੀ॥ਖੰਸੀਕਨਮਿਟਾਈਹੈ॥ਬੀਰ
 ਬਿਦਿਆਮਾਮਹਾਬਲੀਭੁਟੇਯੋਪਨਖਧਾਰੀਹਉਮੇਮਾਰਿਸਕੀਨ
 ਸਹਾਜੇਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕਲੀਕਾ
 ਲਮਾਇਆਮੇਉਦਾਬੀਗੁਰਸਿਖਨਜਤਾਈਹੈ॥੪੫੫॥ਜੈ
 ਸੇਆਨੁਬਿਰਖਸਫਲਭੋਤਸਮੇਪਾਇਸਬਦਫਲਿਤੇਸਦਾਸ
 ਫਲਸੁਖੁਦਿਹੈ॥ਜੈਸੇਸੁਖਪਜਲਿਨਿ॥ਸਭਪੈਜਤਨਕੀਏ
 ਰੀਗਾਜਲਮੁਕਤਿਪਦਾਹਪਸਾਦਿਹੈ॥ਖੁਤਕਾਅਗਨਿਤੁ
 ਲਤੇਲਮੇਲਈਪਾਦਿਪੈਜਹਸਹਜੇਤਿਮੇ॥ਬੀਅਸਵਿਸ
 ਮਾਦਹੈ॥ਭੈਸੇਸਭਦੇਵਸੇਵਕੀਏਫਲੁਦੇਤਜੈਤਸਤਿਗੁਰ

੪੫੫

ਦਰਸਨਸਾਸਨਜਮਾਦਹੈ॥੪੫੬॥ਪੰਚਪਰਪੰਚਕੋਭਏ
 ਹੈਮਹਾਭਾਰਥਸੇਪੰਚਮਾਰਿਕਾਹੁਮੇਨਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀ
 ਹੈ॥ਗ੍ਰਿਹਤਾਜਿਨਾਵਿਨਾਥਸਿਧਿਜੋਗੀਸੁਰਹਾਏਨਾਕਿਗੁਨ
 ਅਤੀਤਨਿਜਾਸਨਮੇਰਾਹੈ॥ਬੇਦਪਾਠਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਖੀ
 ਰਤਪਰਬਧੈਜਗੁਸਕੇਨਸਮੇਧਮਨਕਿਸਨਾਨਹਾਭੀਐ॥ਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸੇਵਸਾਧਸੰਗਸਬਦੰਬੁਰਤਿਲਿਵਥਾ
 ਮਥੀਚਾਹੀਐ॥੪੫੭॥ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਮਦੇਖਿਸਮਦਰਸੀ
 ਹੁਇਅਕਥਕਥਾਥੀਚਾਰਹਾਰਿਮੋਨਿਧਾਭੀਐ॥ਰੋਨਗਰੋਹੇ
 ਇਤਾਤੇਆਸਚੇਨਿਗਸਭੁਏਕਾਬਨਕਰਨਪ੍ਰਭਜਾਨਿਹੀ

ਮੇਮਾਰੀਪੈਸੁਖਮਸਥੁਲਓਅੰਕਾਰਕੋਅਕਾਰਹੁਇਬਰਮਬਿਬੇ ੪੭੩
 ਕਬੁਪਤੁਟੇਬਰਮਚਾਰੀਪੈਬਟਬੀਜੋਕੋਬਿਥਾਰਬਰਮਕੋਮਾਇ
 ਮਾਛਾਇਮਾਗੁਰਮੁਖਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਪੈ॥੪੭੮॥ਜੈ
 ਸੇਤਉਸਕਲਦੁਆਆਪਨੀਆਪਨੀਭਾਂਤਿਚੰਦਨੁਚੰਦਨਕਰੈ
 ਸਰਬਤਮਾਨੁਕਉਤਾਂਬਾਹੀਸੈਹੋਤਜੈਸੇਕੰਚਨਕਲ੍ਹਾਭਾਰੈ
 ਪਾਰਸਪਰਸਪਾਤੁਸਕਲਉਜਲਕਉਮਸਰਿਭਾਮਨੇਕਜੈਸੇ
 ਬਿਬਿਧਿਪਵਾਰਗਤਿਸੁਰਸਰੀਬੰਗਮਾਮਾਨੁਨਸੁਫਲਕ
 ਉਤੈਸੇਹੀਸਕਲਚੰਦਵਟੇਵਸੇਟਰਤਨਪਿਥਕਿਉਰਾਖਕਲਮ
 ਗਨਿਅਕਾਲੁਕਉ॥੪੭੯॥ਬੀਰਗਟਕੋਰੰਗਕਮਲਸਨੇਪਥਹੁ

ਬਨੁ ਬਨੁ ਕੋ ਲੋਕੁ ਆਕਹਾਧ ਉਸਵਾਨਹੈ ॥ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰਤ
 ਮੰਜਾਗਮਹਾਰਪਾਵੈ ਬੇਸੁਆਥਿਸਨੀਅਨੇਕਸਤੀਨਸਮਾਨਹੈ ॥
 ਸਰਸਰਭੁਮਤਨਮਿਲਤਮਹਾਲਮਾਲਜੀਵਪਾਤਕਰਤਨਹੈ
 ਨੀਬਗੁਧਿਅਨਹੈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਨਦੇਵਸੇਵਕਹੈ
 ਏਮਾਖੀਤਿਅਗਿਚੰਦਨਦੁਰਗੀਧਾਅਸਥਾਨਹੈ ॥ ੪੬੦ ॥
 ਆਨਹਾਟਕੇਹਵੁਆਲੇਤਹੈਘਟਾਇਮੇਲਦੇਤਹੈਚੜ੍ਹਾਇਰੁ
 ਹਕਤਜੋਈਆਵੇਜੀਅਤਿਨਸੈਬਨਜਕੀਏਬਿਰੁਤਾਨਪਾ
 ਵੈਕਉਟੋਟਾਕੋਬਨਜੁਪੇਖਿਪੇਖਿਪਛੁਤਾਵੇਜੀਕਾਰਕੀ
 ਪੈਏਕੈਬਾਰਿਬਹੁਰਿਓਨਜਾਇਕਉਕਪਟਾਬਿਉਹਾਰਕੀਏ

ਆਪਹਿਲਖਵੈਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਗੁਨਬੇਚਿਅਵਗੁਨਲੇਤਸੁ ॥ ੪੭੪ ॥
 ਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜਗਤਉਠਿਧਵੈਜੀ॥ ੪੭੫ ॥ ਪੁਰਨਬਹਮਸਮਸਰਿਦੁ
 ਤੀਆਨਾਸਤਿਪਤਿਮਾਅਨੇਕਹੋਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵਈ॥ ਘਟਿਘ
 ਟਿਪੁਰਨਬਹਮੁ ਦੇਖੈਸੁਨੈਬਲੈਪਤਿਮਾਮੇਕਾਹੇਨੁਪ੍ਰਗਟੁਹਇਦਿ
 ਖਾਵਈ॥ ਪਰਘਰਘਰਨਿਅਨੇਕਏਕਹੁਪਹੁਤੇਪਤਿਮਾਸਕਲਦੇ
 ਵਸਥਲੁਹਇਨਸੁਹਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬਹਮਸਾਵਧਾਨਸ
 ਈਏਕਜੋਤਿਮੁਕਤਿਜੁਗਲੁਹਇਪੁਜਾਵਈ॥ ੪੭੬ ॥ ਆਨ
 ਸਰਤਿਮਾਗਿਆਨਸਰਜਾਇਖੈਠੇਰਸੁਖਾਇਜਲਜੀਤਹੀ
 ਸਬੰਸਹਿਲੁਜਝੂਟੀ॥ ਸਲਿਲੁਬਿਛੋਹਭੁਏਜੀ॥ ਅਤਰਹੈਜਉ

ਮੀਨਕਪਟਸਨੇਹਕੈਸਨੇਹੀਨਕਹਾਵਈ॥ ਬਿਨੁਪਨਭੰਦਜਉ
 ਅਨਤਜਲਪਾਨਕਰੈਚਾੜਿਕਸੀਤਾਨਾਬੀਖੇਲਛਨੁਲਗਾਵ
 ਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਮਲਿਗੁਗਸਿਖੰਮੁਖਹੁਇਆਨਦੇਵਸੇਵ
 ਏਹੁਇਮੁਕਤਿਨਪਾਵਈ॥ ੪੬੩॥ ਜਉਕੋਊਮਵਾਸਾਸਾਧਿ
 ਭੂਮੀਆਮਿਸਥਾਵੈਆਨਿਤਾਪਰਿਪਸੰਨੋਰਨਿਰਖਨਹਿੰਦ
 ਜੀ॥ ਜਉਕੋਊਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿਤਿਭਾਗਿਭੂਮੀਆਪੈਜਾਇਯਾਇ॥
 ਰੈਭੂਮੀਆਸਹਿਤਿਹੀਰਜਿੰਦਜੀਆਨਕੋਸੇਵਕਰਾਜਉ
 ਆਰਜਾਇਸੋਭਾਪਾਵੈਸੇਵਕਨਰੇਸਾਮਾਨਦੁਆਰਜਾਤਉ
 ਦਜੀ॥ ਤੈਸੇਗੁਗਸਿਖਆਨਮੰਨਤਸਰਨਿਗੁਗਮਲ

ਨਸਮਰਥਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰਤਿਬਿੰਦਨੀ॥੪੬੪॥ਜੈਸੇਉਖਥ ੪੭੫
 ਨਾਅੰਬਸੇਬਲਹੈਉਚਨੀਚਨਿਹਫਲਸਫਲਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰ
 ਚਾਨੀਐ॥ਚੰਦਨਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਸਅਭਿਬਨਾਸਪਤੀਗੀ
 ਧਨਿਰਗੀਧਾਸਿਵਸਕਤਿਕੈਜਾਨੀਐ॥ਸੀਪਸੰਖਦੋਉਜੈਸੇ
 ਰਹਤਸਮੁੰਦਾਥਿਖੇਸੁਤਭੁੰਦਸੰਤਤਿਨਸਮਤਾਥਿਧਾਨੀ
 ਐ॥ਤੈਸੇਗੁਰਦੇਵਾਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕੰਨਭੇਦਾਅਭਿਧਿਨਿ
 ਮਤਾਅਮਾਨਜਗਮਾਨੀਐ॥੪੬੫॥ਜੈਸੇਪਤਥਤਪਰਪ੍ਰ
 ਰਖੇਨਦੇਖਭਿਚਾਹੇਪੁਰਨਪਤਥਤਕੋਪਤਹੀਕੋਧਿਆਨਹੈ॥
 ਸਰਸਰਿਤਾਸਮੁੰਦਚਾੜਿਕਨਚਾਹੈਕਾਹੂਆਸਪਨਭੁੰਦਾਪ੍ਰ

ਅਪਿਅਗੁਨਗਿਆਨਹੋ॥ਦਿਨਕਰਓਰਭੋਰਚਾਹਤਨਹੀਚ
 ਕੋਰਮਨਬਚਕਮਾਹਿਮਕਰਪਿਅਪਾਨਹੋ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਆ
 ਨਦੇਵਸੇਵਕਹਤਿਪੈਸਹਜਸੁਭਾਵਨਅਵਗਿਆਅਭਮਾ
 ਨਹੋ॥੪੬੬॥ਦੋਇਦਰਪਨਦੇਖੈਏਕਸੇਅਨੇਕਰੂਪਦੋਇ
 ਨਾਵਖਾਵਧਰੈਪਹਚੈਨਪਾਰਿਹੋ॥ਦੋਇਦਿਸਾਗਹੇਗਾਏਸੈ
 ਹਾਥਪਾਉਵਟੈਦੁਰਾਹੇਦੁਚਿਤਹੋਇਭੂਲਿਪਗੁਪਾਰਿਹੋ॥ਦੋਇ
 ਭੂਪਤਕੋਗਾਉਖਜਾਨਸੁਖੀਹੋਤਦੋਇਪੁਰਖਨਕੀਨਕੁਲਾ
 ਬਧੁਨਾਰਿਹੋ॥ਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਨਦੇਵਸੇਵਟੇਵਗਹੈਸਹੈਜ
 ਮਰੰਗਧਿਗੁਜੀਵਨੁਸੰਸਾਰਹੋ॥੪੬੭॥ਜੈਸੇਤਉਬਿਰਖ

ਮੁਲਤਸੀਚੀਐਸਾਲਿਲਤਾਤੇਸਾਖਾਸਾਖਾਪੜਪੜਕਰਿਹਰਿ ੪੭੬
 ਓਹੋਇਹੋਜੈਸੇਪਤਿਥਤਾਪਤਿਥਤਿਸਤਿਸਾਵਪਾਨਸਕ
 ਲਕਟੰਬਸੁਪਸੰਨੀਪੀਨਿਸੋਇਹੋਜੈਸੇਮੁਖਦੁਆਰਮਿਸਟਾ
 ਨਪਾਨਤੋਜਨਕੈਅੰਗਾਅੰਗਤੁਸਟਪੁਸਟਿਅਵਲੇਇਹੋ॥
 ਤੈਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਏਕਟੇਕਜਾਹਿਤਾਹਿਭੁਰਿਨਕਥਰੀਭੁਹਕੇ
 ਟਿਅਧੋਕੋਇਹੋ॥੪੬੮॥ਸੋਈਪਰੇਖਾਤੁਗਾਤੁਬਿਥਿਧਿਥ
 ਕਾਰਹੋਤਿਸੋਈਪਰੇਖਾਤੁਗਾਤੋਹੋਤਉਪਚਾਰਹੋਯੋਸੋਈਪਰੇ
 ਪਰਸਤਕੰਚਨਹਿਸੇਖਲੇਤਸੋਈਪਰੇਖਾਤੁਗਾਤੋਕੰਚਨ
 ਕਧਾਰਿਹੋ॥ਸੋਈਪਰੇਅਗਾਹੁਨਪਾਖਨਕੋਗਹਿਓਜਾਇ

ਸਿਈਧਰੋਗੁਟਕਾਹਇਸਿਧਨਮੁਸਕਾਰਹੈ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਮੰ
 ਇਜੈਸੀਅੰਸੰਗਤਿਮਿਲੇਤੈਸੀਪਵੈਪਦਵੀਪ੍ਰਤਾਪਅਪਿਕਾ
 ਰਹੈ॥੪੬੮॥ਕੁਅਕੋਮੇਰਕੁਨਿਪਿਜਾਨੈਕਹਾਸਾਗਰਕੀਝਾ
 ਤਭੰਦਮਾਹਿਮਾਨਸੰਖਜੀਅਜਾਨਈ॥ਦਿਨਕਰਿਜੋਤਿ
 ਕੋਉਦੋਤਕਹਾਜਾਨੈਉਲੂਸੇਬਲਸੇਕਹਾਖਾਇਸੁਅਮਿ
 ਤਠਨਈ॥ਬਾਇਸੁਨਜਾਨਤਮਰਲਮਾਲਸੰਗਤਿਮੁ
 ਰਕਟਮਾਨਕੁਹੀਰਨਪਤਿਚਾਨਈ॥ਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕ
 ਨਜਾਨੈਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੁਗੋਬਹਰੇਨਕਹਿਉਨਿਮਨੁਮਾਨ
 ਈ॥੪੭੦॥ਜੈਸੇਘਮਤੀਖਨਤਪਤਿਅਤਿਬਿਖਮਥੇਸੰ

ਤਰਿਬਿਰੂਨਸਿਪਕਰਤਨਗਾਸਕਉ॥ਜੈਸੇਨਿਸਓਸਕੈ॥੪੭੭
 ਸਜਲਹੈਤਮੇਰਤਿਨਬਿਨੁਜਲਪਾਨਨਨਿਵਾਰਤਪਿ
 ਆਸਕਉ॥ਜੈਸੇਹੀਥੀਖਿਮਰਤਪ੍ਰਗਟੈਪਸੇਸਅੰਗਮਿ
 ਟਤਨਫੂਕੇਬਿਨੁਪਵਨਪ੍ਰਗਸਕਉ॥ਫੈਸੇਆਵਾਗੀਨ
 ਮੁਦਤਅਨਦੇਵਸੇਵਹਾਰਮੁਖਪਵੈਲਿਜਪਫਕੇਨਿਵਾ
 ਸਕਉ॥੪੭੮॥ਅਮੰਬਨਕੀਸਪਕਉਮਿਟਤਅੰਬਲੀ
 ਖਾਏਪਿਤਕੀਪਿਆਰਨਪਚੀਪਹਿਪਾਈ॥ਸਰਗਰਕੀ
 ਨਿਧਿਕਤਪਾਈਅਤਪ੍ਰਸੇਏਨਕਰਿਸਓਦੀਪਜੇ
 ਤਿਨਪੁਜਈ॥ਐਏਵੰਥਾਸਮਾਨਪੁਜੇਸਨੁਰੁਪ

ਜਲਚੰਦਨ ਸੁਥਾਸਨਪਲਾਸਮਹਿਕਾਈਐ॥ ਸਿਰਗੁਰ
 ਦਾਇਆਲਕੀਦਾਇਆਨਾਅਨਦੇਵਮੇਜਉਖੰਡਥਹਮੀ
 ਰਉਦੈਅਸਤਲਉਧਾਈਐ॥ ੪੭੨॥ ਗੀਰਤਾਅਕਾਸ
 ਤੇਪਰਤਾਪ੍ਰਥੀਪਰਜਉਗਹੈ॥ ਅਸਰੋਪਵਨਕਵਨਹਿਕਾ
 ਸਿਹੈ॥ ਜਗਤਥੇਸ਼ਤਰਜਉਧਾਇਧਾਇਧੁਪਕਹੈਨਿਕਿ
 ਸਿਓਨਜਾਇਖਲਬੁਧਉਪਗਜਹੈ॥ ਸਾਰਸਾਪਾਰਪਰ
 ਭੁਤਤਜਉਫੇਨਗਹੈ॥ ਅਲਿਥਾਬੀਚਾਰਪਾਰਜੈਥਕੋਨ
 ਸਾਜਹੈ॥ ਤੈਸੇਆਵਾਗਵਨਵੁਖਤਾਅਨਦੇਵਸੇਵਥਿ
 ਨੁਗੁਰਸਰਨਿਨੋਮਖਪਦਗਜਹੈ॥ ੪੭੩॥ ਸੇਸੇਭੁਖ

ਗਥਿਧਿਪੁਛੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧਪਿਤਾ ਅਪਹੀਨ ਦੇਖੇਤਾ ਹਿਕੇਸੇ ਕੋਇ ਥਾ ॥੪੭੮॥
 ਵਈਆਗਾਗਨਾਦਬਾਦਪੁਛੈ ਬਹਰੇਜਓਬਹਰਾਪੇਸਮਝੈਨਾ ॥੪੭੯॥
 ਪਤਾਹਿਕੇਸੇਸਮਝਾਵਈਆਜੈਸੇਗੁਗਗੁਗਪਹਿਬਚਨਾਕਿਥੇ
 ਕਪੁਛੈਚਾਹੇਥੋਲਿਨਸਕਰਕੇਸੇਸਬਦੁਸੁਨਾਵਈਆਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਖਜੈਬਹਮਾਰੀਆਲੁਧਿਆਨਅਭਿਧਾਮਾਰੀਆ ॥੪੮੦॥
 ਨਮਤਾਮਾਨਪੈਨਾਵਈਆ॥੪੮੧॥ ਅੰਬਰਬੇਢਨਜਾਇਦੇ
 ਸਾਦਿਗੰਬਰਨਕੇਪਾਪਤਨਹੋਇਲਾਭਸਹਸੇਥੈਸੁਭਿਕਾਰ
 ਤਨਪਰੀਖਿਆਸੀਖਿਆਚਾਹੇਜਓਆਪਨਪੈਸੇਕਨਪੈਗਾਚੁ
 ਮਾਰੋਮਿਥਿਆਭੁਮਭੂਲਿਕੇਭੁਗਾਪੇਪਤਨਜਾਇਜੇਤਕ

ਬੈਦਕਾਬਿਦਿਆਬਹਰਪੇਰਾਗਨਦਾਮਨਿਥਾਮਭੂਲਿਕੋ
 ਭੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵਦੋਖਮੇਟਿਮੋਖਚਾਹੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੁਖਸ
 ਹੈਜਮਸੁਲਕੋ॥੪੭੫॥ਬੀਜਬੋਏਕਾਲਗਮੈਨਿਪਜੈਨਧਨ
 ਪਾਨਮੂਲਖੋਇਰੋਵੈਪੁਨਗਜੁਡੰਡੁਲਾਗਈ॥ਸਲਿਲਾਬਿਲੋ
 ਏਜੈਸੇਨਿਕਸਤਨਾਹਿਪਿਤਿਮਟਕੀਸਥੁਨੀਆਪੁਛਾਰਿ
 ਤੇਰਿਗਾਗਈ॥ਭੂਤਨਪੇਖੁਤਮਾਰੋਹੋਤਨਸਪੁਰੀਕੋਉਜੀ
 ਅਕੋਪਰਤਸੀਸੋਤਿਆਗੇਹੁਨਤਿਆਗਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੇ
 ਵਾਆਨਸੇਵਦੁਖਦਾਇਕਹੈਲੋਕਪਰਲੋਕਸੋਕਿਜਾਹਿ
 ਅਨਗਾਗਈ॥੪੭੬॥ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਗਜਤਨਜੀਭੁਕਾਅ

ਪੰਨੇ ੧੩੪ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਤ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰਤ ਕਾਗਦੈ ਜੈ ਸੇਰਾ ੪੭੮
ਕੇਤ ਬਸਾਗੇ ਹਨ ਮੇ ਸੁਰਤ ਰੇ ਬੁਨ ਅਰ ਕ ਬਨ ਰਵਿ ਸਾਸਿ
ਲਾਗਿ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਕਾ ਅਧੇਨ ਸੁਤ ਸੁਕ ਗੀ ਸਥਨ ਪਾਨ ਅੇਰਾ
ਪਤ ਸੁਤ ਗਰ ਪਥ ਅਗੁ ਰਾਗੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਤ ਮਾਨ
ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਨਿਭ ਲਜਨ ਮੁਜਿ ਉਥੈ ਸਮੇਥ ਜਾਗਿ ਬੇਸਵ
ਹੈ ॥੪੭॥ ਸਜ ਉਧੁ ਬੀਨੁ ਭੂਡੈ ਸਰ ਕਾ ਧਰਵਾਹ ਬਿਖੈ
ਬਿਖ ਮੇਤ ਉਨੁ ਭੁਜਤੁ ਹੋ ਮਨੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਹੋ ਖਾਧ ਪਾਵ
ਕਨ ਜਰੈ ਸੁਰਜ ਲਾਸੈ ਲੈਏ ਫਿਰਿ ਦੇ ਕਰੋ ਬਪਨ ਚੇ ਅਜ
ਉਪੈ ਰਾਹੀ ਉਡੀਏ ਖੀਅਤ ਹੋ ਅਕਾਸ ਚਾਹੀ ਬਰਖਤ ਮੇਰ

ਬੇਸਵਾ

ਬਾਚੀ ਮੇਨ ਬਾਲ ਕਨ ਤੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ॥
 ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਖੇਲ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫੁਲ ਨਾਹਿ ਸ਼ਿਤ ਘਨਿ ਤੇ ॥੪੭॥
 ਧਾਕ ਉਡ ਪੈਸਾ ਰੁਪਈ ਯਾ ਸੁਨਈ ॥ ਆਕੋ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਰਤ
 ਨ ਪਾਰ ਖੁਹੋਇ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਵਈ ॥ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਇ
 ਪੁਨ ਕਉ ਡਾਕੋ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਮੇ ਪਤਾ ਸਿਟਾ
 ਘਟਾਵਈ ॥ ਅਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਸੇਵ ਕੁਹਾਇ
 ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਚਿਤ ਪਦ ਪਾਵਈ ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵ ਸੇਵਾ ਅਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਹਾਇ ਨਿਹ ਫੁਲ ਜਨ ਮੁਕੁ
 ਤੁਹਾਇ ਹਸਾਵਈ ॥੪੮॥ ਧੰਨ ਮਨ ਬਚਨ ਮਥੈ ਪਤ ਬਤ

ਕਹੈ ਜਉ ਨਾ ਰਿਤਾ ਹਿਮ ਨ ਬਚਕੁ ਮਚਾਹ ਤਰਤਾਰੈ ॥ ਅਭੁਕਨੁ ४੮੦
 ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰਿ ਸਿਹਜਾ ਸੰਜੋਗੁ ਭੋਗ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਮੈ ਤੋ ਕੋ ਜੋ
 ਜੋ ਕਾਰੁ ਹੋ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਗੁ ਰਾਗੁ ਸੁੰਦਰ
 ਮੰਦਰ ਛਾਇਸੇ ਤੁਝ ਸੁਚ ਚੁਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਗਾਖਤ
 ਗਿਸਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ॥ ਅਨੰਦੇ ਵਸੇ ਵਭਾਉ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ
 ਹੈ ॥ ੪੮੦ ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਪਰਿ ਥਿਤਾ ਪਉ ਥਿਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਾ
 ਹੀ ਤੇ ਕਿਹੈ ਸੁਹਾਉ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾ ਕੁਟੀ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਸੰਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਮਕਾਮ ਨਾਪੁ ਜਾਵੈ ਸੋਭਾ ਤਿਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰਿ ਸਿਹਜਾ ਸਮਾਵਈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਗਾਖਤ ਗਿਸਤਿ ਮੈ ਸੰਪਦਾ ਸੰਮੁਹ ਸੁਖ ਕੁ

ਦੇਵੇਸ਼ਵਰਗਨਾਦਥਾਦਨਮੀਬਾਦਾਨ

ਰੇਤੇਲਗਵਈਆਮਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪਵਿਤ੍ਰ
 ਆਨਦੇਵਸੇਵਾਭਾਉਦੁਤੀਆਮਿਟਾਵਈ॥੪੮੧॥ਲੋ
 ਗਥੇਦਾਗਿਆਨਉਪਦੇਸਹੈਪਤਿਥਿਤਾਕਉਮਨਬਚਲ
 ਮਝਾਮੀਸੇਵਾਆਧਿਕਾਰਿਹੈ॥ਨਾਮਾਇਸਨਾਨਦਾਨਸੀਜ
 ਮਨਜਾਪਤਾਪਤੀਗਥਬਰਤਪੁਜਾਨੇਮਨਾਤਕਾਰਹੈ॥੪੮੨॥
 ਮਜਗਭੋਗਨਈਬੇਦਨਹੀਦੇਵੀਦੁਆਰਹੈ॥ਤੇਸੇਗੁਰ
 ਸਿਖਨੇਮੇਏਕਟੇਕਹੀਪਧਾਨਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿ
 ਮਗਨਥਿਕਚਾਰਹੈ॥੪੮੩॥ਜੈਸੇਪਤਥਤਾਕਉਪਵਿਤ੍ਰ
 ਘਰਿਵਾਤਨਤਾਮਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਲੋਗਚਾਰਹੈ॥੪੮੪॥

੪੮

ਤਾਤਮਾਤ੍ਰਾਤ੍ਰੁਤਸੁਜਨਕੁਟੰਬਸਖਾਸੇਵਾਗੁਰਜਨਸੁਖ ੪੮੭
 ਭਰਨਸਿੰਗਾਰਹੈ॥ ਕਿਰਤਾਬਿਰਤਪਰਸੂਤਮਲਮੂੜਪਾਰੀਸ
 ਕਲਪਵਿਕਾਬਿਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕਉਲੇਪੁਨ
 ਕਿਹਸਤਮੈਆਨਦੇਵਸੇਵਧਿਗੁਜਨਮੁਸੀਸਾਰਹੈ॥ ੪੮
 ੩॥ ਆਦਿਤਾਅਓਸੋਮਭੋਮਥੁਪਹੁੰਬ੍ਰਹਮਪਤਸੁਕਰਸਨੀ
 ਚਰਸਾਂਭੋਬਾਰਥਾਂਟਲੀਨੋਹੈ॥ ਬਿਤਿਪੰਛਮਾਸਰਤਿਲੋਗ
 ਨਮੈਲੋਗਚਾਰਏਕਏਕੰਕਾਰਕਉਨਕਉਦਿਨਟੀਨੋਹੈ॥
 ਜਨਮਾਮਸਟਮੀਰਾਮਨਉਮੀਏਕਾਦਸੀਭਈਵਾਆਦ
 ਸੀਚਤੁਰਦਸੀਜਨਮੁਏਕੀਨੋਹੈ॥ ਪਰਜਾਉਪਯੋਜਨਕੋਸ

ਕਉ ਪਵੈ ਦਿਨੁ ਅਜੇ ਨੀਜਨ ਅਦਿਨੁ ਕਹੈ ਸੇਚੀ ਨੇਹੈ॥
 ੮੪॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੇ ਨੀਕੈ ਸੈ ਕੈ ਜਨਮੁ ਲੈ ਕਾ ਜਾਨ ਬ
 ਤ ਜਨਮਾਸਟਾ ਮੀ ਕੋ ਕੀਨੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਬੋ ਜਬ ਜੀਫੁ ਭਾਖਾ
 ਲਾ ਮਥਿ ਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬਾਧਿ ਕਾ ਰਿਓ ਅਪ ਜਮੁ ਲ
 ਨੈ ਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਦੋਖ ਸੇਖ ਪਦੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਗੋਪਾਨਾ
 ਬ ਕੈ ਸੇ ਹੁਇ ਬਿਰਹੁ ਦੁਖ ਦੀਨੈ ਹੈ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੁਥਿ ਮਾ ਕੇ
 ਅੰਧ ਕੈ ਪੈ ਪੁਜਾਵੀ ਅੰਤਰਿ ਮਾਧਿ ਮਾਨ ਮਤਿ ਗਿਆਨ
 ਗੁਰਗੀਨੈ ਹੈ॥ ੮੫॥ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਨਾ ਸਉ ਰਗਨਾਮ ਗਾਨਿ
 ਜਾਉ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਰਦੇਵ ਕੋ ਪਿਆਨ ਕੈ॥ ਹਟ ਬਾਟਾ

ਫਠਾਠੁਪਟੈਪਟੈਨਿਸਦਿਨੁਤੈਸੋਲੋਗਥੇਦਭੇਦਸਤਿਗੁਰ ॥ ੪੮੭ ॥
 ਗਿਆਨਕੈ॥ ਚੋਰਜਾਰਾਮਉਜੂਆਰਮੇਹਦੋਹਾਮੰਧਕਾਰਪੁ ॥
 ਤਸਮੇਸੋਭਾਨਾਮਦਾਨਾਇਸਨਾਨਕੈ॥ ਆਨਸਰਮੇਕੁਕਾਸਿ
 ਵਾਤਪਾਪਾਮਾਨਸਰਪੁਰਨੁਥਪਾਮਗੁਰਸਰਥਨਿਪਾਨਕੈ॥
 ੪੮੮॥ ਨਿਸਦਿਨਾਮੰਤਗਜਿਉਅੰਤਰਥਖਾਨੀਅਤਤੈਸੇ
 ਆਨਦੇਵਗੁਰਦੇਵਸੇਵਜਾਨੀਅੇ॥ ਨਿਸਾਮੰਧਕਾਰਥਪੁ
 ਤਾਰਕਾਚਮਿਤਕਾਰਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਟੇਕੰਕਾਰਪਹਿਚਾਨੀ
 ਅੇ॥ ਨਿਸਾਮੰਧਿਅਾਰੀਅੇਭਿਕਾਰੀਹੋਭਿਕਚਹੰਤੁਪਾਤਸ
 ਮੇਨੇਹੁਨਿਰੰਗਾਰੀਉਨਮਾਨੀਅੇ॥ ਰੈਨਸੈਲੁਸਮੇਠਗਚੇ

ਰਜੋਰਹਾਇਅਨੀਤਰਾਜੁਨੀਤਿਗੀਤਿਪੀਤਬਾਸੁਰਬਖ
 ਨੀਅੋ॥੪੮੭॥ਨਿਸਦੁਰਮਤਿਹਾਇਅਧਰਮੁਕਰਮੁਪੇਤੁ
 ਗੁਰਮਤਿਬਾਸੁਰਸੁ ਪਰਮਕਰਮਹੈ॥ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੋ
 ਉਦੈਤਸਭਕਿਛੁਸੁਏਨਿਸਾਅੰਧਿਅਗੀਭੂਲੋਕੁਮਤ
 ਭਰਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਦਿਬਿਦੇਹਾਦ੍ਰਿਸਇਹੁ
 ਇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਦ੍ਰਿਸਟਿਚਰਮਹੈ॥ਸੀਸਾਗੀਸੀ
 ਸਾਗੀਸੀਗੀਅੰਧਅੰਧਕੇਧਲਾਗੇਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਪਰਮਾ
 ਰਥਮਰਮੁਪੈ॥੪੮੮॥ਜੈਸੇਯਲਮਿਲਿਬਹੁਬਰਨਬ
 ਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਨਚੰਦਨਕਰਤਹੈ॥ਅਗ

ਨਿਅਗਨਿਧਾਤੁਜੇਈਸੋਈਦੇਖੀਅਤ੍ਰਿਪਾਰਸਪਰਸੋਜੇਤਿਕੰਚ ੪੮੩
ਨਪਰਤਹੈਤੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵਸਿਟਤਨਹੀਕੁਟੇਵਸਿ
ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੈਜਲਤਰਤਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਮਹਾਤਮ
ਅਗਾਧੋਥਪਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇਨਮੋਨਮੋਉਚਰਤਹੈ॥੪੮੮॥ਪ੍ਰਗ
ਟਸੀਸਾਰਥਿਥਿਚਾਰਕਰੈਗਨਿਕਾਪੈਤਾਹਿਛੇਗਬੇਦਮਰੁ
ਗਿਆਨਕੀਨਕਾਨਿਹੈ॥ਕਲਾਬਪੁਛਰਿਤਰਚਮਾਨੁਦੁ
ਆਰਜਾਇਲਾਛਨੁਝਰਾਵੈਛਲਅੰਕਸਲਮਾਨਿਹੈ॥
ਕਪਟਸਨੇਹੀਬਗਾਥਿਆਨੁਆਨੁਸਰਟਿਕੇਖਨੁਸਕਛਾਢੈ
ਹੰਸੁਬੰਸੁਮੈਅਗਿਆਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਮਨੁਮੁਖਦੁਰਸਤਿਗੁ

ਰਮਤਿਪਰਤਨਪਨਲੇਪਨਿਰਲੇਪਪਿਆਨਹੈ॥੪੮॥
 ਪਾਨਕਪੁਰਲ ਉਗਚਰਕਾਰੇ॥ਆਗੇਗਪੈਬਿਸਟਾਬਿ
 ਗੀਪਖਾਤੁਅਧਿਕਸਿਆਨਕੋ॥ਬਾਰਬਾਰਸ੍ਵਾਨਜਉਪੈ
 ਗੰਗਾਇਸਨੁਨੁਕਰੈ॥ਟਰੈਨਕੁਟੇਵਦੇਵਹੋਤਨਅਭਿ
 ਮਾਨਕੋ॥ਸਾਪਹਿਪੈਪਾਨਮਿਸਟਾਨਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਉਗ
 ਲਤਕਾਲੁਕੁਟਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੋ॥ਤੈਸੇਮਾਨਸਰਸ
 ਪਸੰਗਤਿਸਚਾਲਸਭਾਅਨਦੇਵਸੇਵਕਤਕਤਬਗੁਪਿ
 ਮਾਨਕੋ॥੪੯॥ਚਕਈਚਕੋਗਅਹਿਨਿਸਿਸਾਸਿਭਾਨ
 ਪਿਆਨਜਾਹੀਜਾਹੀਰੰਗਰਾਚਿਉਤਾਹੀਤਾਹੀਚਾਹੈਸੀ

॥ ਮੀਨ ਮਊਪਤਿ ਗਜ ਲਪਾਵ ਕਪਸੀ ਗਿਹੇ ਤਟਾ ਗਿਨਣਾ ॥ ੪੮੪ ॥
 ਤਟੇਵ ਓਰ ਨਿਰਥਾ ਪੈ ਜੀ ॥ ਮਾਨ ਸਰ ਮਾਨ ਸਰ ਹੀ ਸੁਥਰੁ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਗੀ ਤਿਉ ਤਮਾ ਮਊਨੀ ਚਨ ਸਾਮਾਨ ਸਮਤਾ ਪੈ ਜੀ ॥ ਤੈਸੇ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਲ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨਭੇ ਦਸ ਮਸਰ ਹੋਤ ਨ ਸਮੁੰ
 ਦੁ ਸਰਤ ਪੈ ਜੀ ॥ ੪੮੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਇ ਪੈਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬੁ ਚਕ
 ਟੀ ਜਿਉ ਨਿਸਗੁ ਕਮਤਿ ਮਾਪਾ ਮਾਪ ਚੀਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਚਾਨੀ
 ਐ ॥ ਬੈਰਭਾਇ ਪੈਖ ਪਰਛਾਹੀ ਕੂਪੰਤ ਰਿਪੈ ਸਿੰਘ ਦੁਰਮ
 ਤਿ ਲਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੈ ਜਾਨੀ ॥ ਐ ॥ ਗਉ ਸੁਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੀਕਿ
 ਹਿਲਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸ੍ਵਾਨ ਮਾਨ ਦੇਖਤਾ ਬਿਰੁਪ ਜੁਥ ਨੀਐ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖਿ ਚੰਦਨ ਅਭਿਬ੍ਰੰਥਿ ਧਿਬਰਨ ਕੇ ਦੋਖੀ
 ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨੁ ਮਾਨੀਐ॥੪੯੩॥ ਜਉ ਕੋ ਉਭ
 ਲਵੈ ਕਹਿ ਸ੍ਵਾਨ ਮਿਗਿ ਸਰਪ ਕੈ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਇ ਪਾਇ ਗਾ
 ਠਿ ਮਾਰਿ ਦੀ ਜੀਐ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਸ੍ਵਾਨ ਮਕਾਮ ਲੁਗਿ ਜਾਮਨੀ
 ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਨ ਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮਿਗ ਪਾਨੁ ਹਾਨਿ ਕੀ ਜੀਐ॥
 ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਵੈ ਸਰਪ ਅਰਪ ਦੇਤ ਤਨ ਮਨ ਦੇਤ ਹੀਤ ਹੋਤ ਗੋ
 ਤਲ ਜਗ ਹਿਲੀ ਜੀਐ॥ ਐਹਨੁ ਭਗਤੁ ਭਵ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ
 ਹੀਨਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਜਗੁ ਜੀ ਜੀਐ॥੪੯੪॥
 ਜੈਸੇ ਪਰਿਲਾਗੈ ਮਾਰਿ ਜਾਗਿ ਕੁਆ ਮਾਖੋ ਦਿਓ ਰਹੈ ਕਾਰਜੁ

ਨਾ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਗੋਇ ਪਛੁਤਾਈ ਮੇਜੈ ਸੇਤ ਉਸੰਗਾ ਮਸਮੇਸੀ ੪੯੫
 ਖਿਓ ਚਾਹੋ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਮਨਿ ਥਾਉ ਦਮ ਜੈਤ ਪਦਵੀਨ
 ਪਾਈ ਮੇਜੈ ਸੇਨਿ ਸਸੇਵਤ ਸੰਪਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਛੇ ਭੋ
 ਰਤੁ ਏਕ ਰਬ ਚਲੇ ਕਤ ਜਾਈ ਮੇਜੈ ਸੇਮਾਇਆ ਪੈਧ
 ਅੰਧਾ ਅਵਿਧਾ ਬਿਧਾਇ ਜਾਈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੈ ਸੋਹ ਬਿਨੁ ਅੰਤਿ
 ਵਲਾਈ ਮੇਜੈ ੪੯੫ ਜੈ ਸੇਤ ਉਚ ਪਲ ਜਲ ਅੰਤ ਰਿਨ ਦੇ
 ਖੀਅਤਿ ਪੁਰਨੁ ਪੁਗਾ ਸੁਪਤਿ ਬਿਬਹ ਵਿਸਾ ਸਿਕੋ ਜੈ ਸੇਤ ਉ
 ਮਲੀਨ ਦੁਬਧ ਮੇਨ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਬਾਦਨੁ ਸੁਪਤਿ
 ਰਬ ਸਕੋ ਸੇਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀਪਨੁ ਸਮੀਖ ਕੋ ਬਿਲੋਕੀ ਅਭਰ

ਵਨਭਾਇਆਨਾਮੀਧਕਾਰਤਾਸਤਸਕੋ॥ ਤੈਸੇਮਾਇਆਭਰ
 ਮਾਮਧਰਮਾਛਾਦਿਓਮਨੁਸਤਿਗੁਗਧਿਆਨਸੁਖਨਾਨ
 ਪੇਮਗਸਕੋ॥ ੪੯੬॥ ਜੈਸੇਏਕਸਮੇਵਮਸਫਲਸਪਤਪਨ
 ਏਕਸਮੇਫੂਲਫੂਲਪਤਗਿਰਜਾਤਪੈ॥ ਸਰਤਾਸਲਲਿ
 ਜੈਸੇਕਬਹੂੰਸਮਾਨਥਹੈਕਬਹੂੰਮਥਾਧਾਭਤਪ੍ਰਥਲਿਦਿ
 ਖਾਤਹੈ॥ ਏਕਸਮੇਜੈਸੇਹੀਗਹੋਤਚੀਰਨਬਨੁਮੇਏਕਸਮੇ
 ਕੰਚਨਜੜੇਜਗਮਗਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਰਾਜੁਕਾਮਧ
 ਜੋਗੀਸੁਰਹੈਮਾਇਆਪਰੀਕਾਰੀਜੋਗਜੁਗਤਿਜੁਗਾਤਹੈ
 ॥੪੯੭॥ ਅਸਨੁਬਸਨਸੀਗਲੀਨੇਅਉਬਚਨਕੀਨੇਜ

ਨਮਲੇਸਾਧਸੀਗਿਸੀਗੁਰਮਗਾਧਿਧੈ॥ਈਹਾਂਮਾਏਦਾਤਾ॥੪੮੬॥
 ਬਿਸਰਾਏਦਾਸੀਲਪਟਾਏਪੰਚਦੂਤਬੂਤਭੁਮਭੁਮਤਾਮ
 ਸਾਧਿਧੈ॥ਸਾਚੁਮਰਨੋਬਿਸਾਰਜੀਵਨਮਿਥਿਆਸੰਸਾ
 ਰਸਮਝੈਨਜੀਤਧਾਰਸੁਪਨਸਮਾਧਿਧੈ॥ਅਭਿਸਰਹੁ
 ਏਹੈਬਿਤੀਭਿਭੀਜੀਏਜਨੰਮੁਜੀਭਿਕੀਜੀਐਸਾਧਸੀ
 ਗਿਪੀਤੀਅਗਮਾਮਗਾਧਿਧੈ॥੪੮੭॥ਸਫਲਜਨੰਮੁ
 ਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਏਵਸਫਲਵਿਸਫਲਗੁਰਵਰਸਾਮਲੇ
 ਏਐ॥ਸਫਲਗੁਰਰਿਕੁਰਸਬਦਸੁਨੁਤਨਿਤਜਿਹ
 ਥਾਸਫਲਗੁਨਨਿਧਿਗੁਨਗੋਈਐ॥ਸਫਲਹਸਤ

ਗੁਰਚਰਨ ਪੁਜਾ ਪਨਾ ਮਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦ ਛਨਾ ਕੈਧੋ
 ਈਐ॥ ਸੰਗ ਮਸਫਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਪਰਹਿਰਦ॥
 ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਮੇ ਈਐ॥ ੪੮੮॥ ਕਤ ਪੁਨ ਮਨ
 ਸਜਨ ਮਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇ ਚਾਲਿ
 ਜਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਹੁ ਏ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵ
 ਨੀਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸੇਵਾ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਰਾਗਨ
 ਦਥ ਦਸੰਗੀਤ ਗੀਤ ਸੰਗੁ ਰਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗ
 ਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨਿ ਕਾਰਿ ਕਿਰਤਾ ਸਲੇਖ ਮਸੁਵਾਨੀ ਸੀਉ
 ਰਸ ਬਦਲਿ ਖਿਨਿ ਜਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ੫੦੦॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਪ

ਲਾਸਪਤ੍ਰਨਗਥੇਲਮੇਲਭਏਪਹੁਚਤਕਾਰਿਨਰਖਿਤਜਗ ॥ ੪੮੭ ॥
 ਜਾਨੀਐਜੈਸੇਤਉਰੁ ਚੀਲਨੀਲੁਬਰਨਬਰਤੁਬਿਖੇ
 ਹੀਰਚੀਰਸੀਗਿਨਿਰਦੋਖਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸਾਲਗਾਮਸੇਵ ०
 ਸਮੇਮਹਾਅਪਵਿਤ੍ਰਸੰਖਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਜਗਭੋਗਬਿਖੇਆ
 ਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਸਾਸੰਗਤਮਹਾਲਮਾਲਮਾਰਨਉ
 ਠਾਵਤਗਾਵਤਗੁਰਬਾਨੀਐ॥ ੫੦੧ ॥ ਜੈਸੇਜਲੁਮਧਿਮੀ
 ਨਮਹਿਮਨੁਜਨੈਪੁਨਿਜਲੁਬਿਨੁਤਲਫਤਫਤਮਰਿਜ ०
 ਤਿਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਲੁਬਸਤੁਮਧਮੇਨੁਜਨੈਭਨਿਮਰਬਸ
 ਭਏਖਗਮਿਗਾਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਪਿਆਸੀਗਮਕੈਸੁਖਰਿ

ਨਜਾਨੈ ਭਿਆ ਬਿਛੁਰਤਾ ਬਿਰਹਿ ਬਿਥਾ ਕੈ ਬਿਲ ਲਾਤੈ
 ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਮਾਤ ਮਾਮਚੇਤੁ ਅੰਤਰੁ ਪਰ
 ਤਾ ਸਿਮਰਤ ਪਛੁਤਾਤ ਹੈ ॥ ੫੦੭ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਸੁਨਿ
 ਹੋਤੋ ਨਿਗਾਸ ਰਿਦੈ ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਸੁਨਿ ਮਾਸ ਉਰਧਾਰ
 ਹੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸੁਨਿ ਕੀਪਤ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਦੀਨ ਕੇਦ
 ਏ ॥ ਮਾਲੁ ਸੁਨਿ ਭੈਰੁ ਮਟਾਰਿ ॥ ਜਲੁ ਧਰਸੰਗਾ ਮਕੈ ਅ
 ਫਲੁ ਸੇਬ ਲਵੁ ਮਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਮੈਲੁ ਗਰਹੋ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਿ ਨਰਕੁ ਨੁਪਾਵਉ ਠਉਰਤੁ ਮਰੇ ਬਿ
 ਰਦੁ ਬਰਿ ਮਾਸਰੇ ਸਮਾਗਹੋ ॥ ੫੦੮ ॥ ਜਉ ਹਮ ਅਧਮ ਕਰ

ਮਕੈਪਤਿਤਭ ਏਪਤਰਿਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ॥੪੮੮॥
 ਉਭਏਦੁਖਤਿਅਰਦੀਨਮੁਰਚੀਨਲਗਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
 ਨਾਬਿਰਦਾਬਿਰਦਾਇਓਹੈ॥ਜਉਗਸੇਅਰਕਸੁਤਨਰਕ
 ਨਿਵਾਸੀਭਏਨਰਕਨਿਵਾਰਨਜਗਤਜਸੁਗਾਇਓਹੈ॥
 ਗੁਨਕੀਏਗੁਨਸਬਕੋਊਕਰੈਕਿਪਾਨਿਧਾਨਾਅਵਧੁਨਕੀਏਗੁ
 ਨਤੋਰੀਬਨਿਆਇਓਹੈ॥੪੮੯॥ਜੈਸੇਤਉਅਰਗਭਗਭਗ
 ਵੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਭਿਥਾਵੰਤੁਖਾਨਿਪਨਰਿਦੈਨਹਿਭਾਵਈ॥
 ਜੈਸੇਮਹਾਸਿਹਨਸੀਲਕੈਪੀਰਜਸੁਜਾਅਜਿਅਮੇਤ
 ਨਕਰਲੇਜੋਨਸਮਾਵਈ॥ਜੈਸੇਜਉਹਰੀਬਿਸਧੈਵੇ

ਚੇਹੀਗ ਮਾਨਕਾ ਦਿਰੰ ਕਪੈ ਨਰਾਖਿ ਓਪਰੈ ਜੋਗਨ ਜੁਗਵ
 ਈ॥ ਤੈਸੇ ਕੁਰਪਰ ਚੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਦੁਪਰ
 ਚੇ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਪਾਵਈ॥ ੫੦੫॥ ਜੈਸੇ ਸੇਬਿ ਖੁਤ ਨ ਕਹੀ ਖਤਮ
 ਰਿਜਾ ਤਿਤਾ ਤਗਾ ਤਿ ਮੁਰਸ਼ਾਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ ਬਰਖਨ ਕੀ॥
 ਮਹਿ ਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੂਪਰਾ ਖੀ॥ ਮੇਭਾਂਜ ਨ ਭਰਿ ਪਰਤਿ ਕਾਂਜੀ
 ਕੀ ਬੁੰਦ ਬਾਦਿ ਨਰਖਨ ਕੀ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਭੂਲਿ ਰੰਚ
 ਕਾ ਚਿਨਗ ਪਰੈ ਹੋਤ ਭਸਮਾਤ ਛਿਨ ਮੈ ਅਕਰਖਨ ਕੀ॥ ਤੈ
 ਸੇ ਪਰਤਨ ਪਨ ਦੁਖ ਨਾ ਬਿਕਾਓ ਕੀ॥ ਏਹੈ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਤਸ
 ਪਾਜ ਪਰਖਨ ਕੀ॥ ੫੦੬॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਾਸਿ ਬਾਂਸ ਮਹਿ

ਮਾਨਜਾਨੀਅਨਵੁਮਦੁਰਹੁਭਏਬਾਸਨਕੈਬੋਹੋਪੈ॥ਦਸਦਸ॥੪੮੯॥
 ਰੇਵਰਮੈਜਾਨੀਨਕਮਲਗਤਿਮਧਕਰਮਨਮਕਰੰਦਕੋਬਿਸੇ
 ਹੋਪੈ॥ਤੀਰਥਬਸਤਬਗੁਮਰਮੁਨਜਾਨਿਓਕਛੁਸਰਪਕੈ
 ਜਾਤਾਪੇਤਜਾਤੀਜਨਜੋਹੋਪੈ॥ਨਿਕਏਬਸਤਮਮਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਾਨਿਦੁਰੰਤਰਿਸਿਖਿਉਕਾਸੀਤਰਿਲੈਧੋਹੋਪੈ॥੪੯੦॥ਜੈਸੇ
 ਪਰਦਾਕਕੋਦਰਸੁਦਿਹਦੇਖਿਓਚਹੈਤੈਸੇਗੁਰਦਰਸੁਨਦੇਖ
 ਤਹੈਚਾਹਕੈ॥ਜੈਸੇਪਰਨਿਦਸੁਨੈਸਾਵਧਾਨਸੁਰਉਕੈਤੈ
 ਸੇਗੁਰਸਬਵਸੁਨੇਨਉਤਸਾਭਕੈ॥ਜੈਸੇਪਰਦਰਬਹਰਨਕ
 ਓਚਰਨਧਾਵੈਤੈਸੇਕੀਸਤਨਸਾਪਸੰਗਤਿਨਉਮਾਹਕੈ॥ਉ

ਲੁਕਾਗਨਾਗਿਧਿਆਨੁਖਲੁਪਾਨਕਉਨਜਨੈਉਚਪਦੁਪੰ
 ਵੈਨਹੀਨੀਚਪਦੁਗਾਹਿਕੈ॥੫੦੮॥ਜੈਸੇਰੈਨਿਸਮੇਸਬਲੇ
 ਗਮੇਸੰਜੋਗੋਭੋਗਚਕਈਬਿਓਗਸੋਗਭਾਗਹੀਨੁਜਾਨੀਐ
 ॥ਜੈਸੇਦਿਨਕਰਿਕੈਉਦੋਤਿਜੋਤਿਜਗਮਗਉਲੁਅੰਧਕੰਧ
 ਪਰਚੀਨਉਨੁਮਾਨੀਐ॥ਸਰਵਗਸਰਤਾਸਮੁੰਦੁਜਲੁਪੂਰਨ
 ਹੋਰਿਖਾਵੈਤਚਕਰਹਤਬਕਬਾਨੀਐ॥ਤੈਸੇਮਿਲਿਸਾਧ
 ਸੰਗਿਸਕਲਸੰਸਾਰੁਤਰਿਓਮੇਹਿਅਪਰਾਪੀਅਪਰਾਪਨੁ
 ਬਿਹਾਨੀਐ॥੫੦੯॥ਜੈਸੇਫਲਫੁਲੁਹਿਲੈਜਾਇਬਰਗ
 ਏਪੁਤਿਕਰੈਅਭਿਮਾਨੁਕਹੈਕੈਸੇਬਨਿਆਵੈਜੀਜੈਸੇਸੁ

ਕਤਾਹਲਸਤੰਦੁਹਿਦਿਖਾਵੈਜਾਇਬਾਰਬਰਹੀਸਰਹੈਸੋਭਾ ॥੪੮੦॥
 ਤਉਨਪਾਵੈਜੀ॥ਜੈਸੇਕਨੀਕੰਚਨਸੁਮੇਰਸਨਮੁਖਗਾਖਮਲ
 ਮੇਗਰਬੁਕਰੈਬਾਵਰਕਹਾਵੈਜੀ॥ਤੈਸੇਗਿਆਨਪਿਆਨਠਾ
 ਨਪਾਨਦੈਗੀਧਾਇਓਚਹੈਪਾਨਿਪਤਿਸਤਿਗੁਰਕੋਸੇਕੋਰੀ
 ਧਾਵੈਜੀ॥੫੧੦॥ਜੈਸੇਚੋਆਚੰਦਨੁਅਉਨਥਲਪਾਨਬੇ
 ਚਨਕਉਪੁਰਬਿਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵੈਜੀ॥੫
 ਛਮਦਿਸਾਦਾਖਦਾਰਮਲੈਜਾਇਜੈਸੇਮਿਸ਼ਾਮਦਕੇਸੁਰ
 ਲੈਉਤਰਹਿਪਾਵੈਜੀ॥ਦਖਨੁਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇਲੁਏਚੀਲ
 ਵੰਗਲਾਦਿਬਾਦਿਆਸਾਉਦਮਹੈਬਿਰੂਤਨਪਾਵੈਜੀ॥

ਤੈਸੇਗੁਨਨਿਧਿਗੁਰਸਾਗਰਕੋਬਿਦਿਮਾਨਗਿਆਨਗੁਨ
 ਗਟਿਕੋਥਾਵਰਕਹਵੈਜੀ॥੫੧੧॥ਚਲਨੀਮੇਜੈਸੇਦੇਖੀ
 ਅਤਹੈਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰਕਰੋਕਰਵਾਕੀਨਿਦਾਕੈਸੇਬਨਿਆਵੈ
 ਜੀ॥ਬਿਰਖਾਬਿਬੁਰਰੁਪੁਰਬਹੁਸੁਰਨਸੇਕਮਲੋਕਟੀਲੋ
 ਕਹੈਕਾਹੁਨਸੁਹਾਵੈਜੀ॥ਜੈਸੇਉਪਹਾਸੁਕਰੋਥਾਇਸੁਮਰਾਲ
 ਪ੍ਰਤਿਛਾਡਿਮੁਕਤਹਲਦੁਗੰਧਲਿਵਲਾਵੈਜੀ॥ਤੈਸੇਹਉ
 ਮਹਾਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਿਭਰਿਓਸਕਲਸੰਸਾਰਕੋਬਿਕਾਰ
 ਮੋਹਿਭਾਵੈਜੀ॥੫੧੨॥ਆਪਦਾਅਪੀਨਜੈਸੇਦੁਖਤਦੁਹਾਗ
 ਨਕਉਸਹਜਿਸੁਹਾਉਨਸੁਹਾਗਨਕੋਭਾਵਈ॥ਬਿਰਖਨੀਬਿ

੪੮

ਗਾਬਿਓਗਮੇਸੰਜੋਗਨੋਕਸੁੰਦਰਸਿਗਾਰਿਅਥਿ ॥ ੪੯੯ ॥
 ਵਈ॥ ਜੈਸੇਤਨਮਾਂਝਿਥਾਂਝਿਰੋਗਸੇਗਸੰਸੋਸਮਸਉਤਕੇਸੁ
 ਤਹਿਪੋਖਿਅਹਾਂਦੁਖਪਾਵਈ॥ ਤੈਸੇਪਰਤਨਪਨਦੁਖਨਕਿੰਦੇ
 ਖਮਮਸਾਧਨਕੋਸੁਕਤਨਹਿਰਦੈਹਿਤਾਵਈ॥ ੫੧੩ ॥ ਜਲ
 ਸੋਨਿਕਾਸਮੀਨੁਰਾਖੀਅਪਟੰਤਰਿਮੈਬਿਨੁਜਲਤਲਛਤਜ
 ਤਖਿਅਪਾਨਪੈਥਨਸੇਪਕਰਪੰਛੀਪੰਜਗੀਮੈਰਾਖੀਅੰਤਉ
 ਬਿਨੁਬਨਮਨਓਨਮੋਉਨਮਾਨਪੈ॥ ਰਾਮਨੀਭਤਰਬਿਛੁਰ
 ਤਅਓਛੀਨੁਦੀਨਬਿਲੁਖਬਚਸੁਤਾਹਿਭਵਨੁਭਇਅਨ
 ਪੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਾਬਿਛੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੈਜੀਵਨੁਜਤਨ

ਬਿਨੁ ਸੰਗੁ ਤਿਨੁ ਆਨਹੈ ॥ ੫੧੪ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ ਟੇਨਾ ਗਥੇ ਲੁ ਸੇ ਬਿ
 ਦੇ ਸਜਾ ਰਿਸ ਲੁ ਲਿ ਸੰਜੋ ਗਾ ਚੰਕਾ ਲੁ ਜੁ ਗਵਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ
 ਜਬ ਚਰਗਾ ਤਿ ਆਗਿ ਦਿ ਸੰਤ ਰਿਜਾ ਤਿ ਸਿ ਮਰਤਾ ਚਿ ਚਿ ਨਿਰ
 ਬਿਘਨ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ਗੰਗੇ ਦਿ ਕਜੈ ਸੇ ਭੁ ਰਿਭਾ ਜਨ ਲੋ ਜਾ ਤਿ ਜ
 ਤੀ ਸੁਜ ਸੁ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿ ਬਹਤ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰ
 ਨ ਸਰਨਿ ਅੰਤ ਰਿ ਸਿਖ ਸਬ ਦੁ ਸੰਗਾ ਤਿ ਗੁ ਰਧਿ ਆਨ ਕੈ ਜੀ
 ਅਰ ਹੈ ॥ ੫੧੫ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਪਵਨ ਕ ਵ ਨੁ ਨ ਚੰਦਨ ਮੇ ਬਿਨੁ
 ਮਲਿ ਅੰਗ ਪਵਨ ਕ ਤਬਾ ਸਿ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਥੋੜ ਅਵਖ
 ਦੁ ਭੁਨ ਗੋ ਪਹਤੁ ਅਵਖ ਦ ਬਿਨੁ ਥੋੜੇ ਰਗ ਹਿਨ ਕਾ ਸ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ

ਥਿਨੁ ਬੋਹਿਥਨ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਖੇਵਟ ਸੈ ਖੇਵਟ ਬਿਨੁ ਨ ਕਤੋ ਬੋਹਿਥ ਬਿਥਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਸੁਹੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਗੀਮਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨਿ
 ਹਕਾਮਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ੪੯ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਾਚ ਪਾਰਖਾਤ ਉਪਜੈ ਬਿਕਾ
 ਗਾਤਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੈ ਪਿਰਾਤਿ ਮਹਾਂਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਆਜੈ ਸੇ ਤਉ ਲਸਨ
 ਖਾਏ ਮੇਨਿ ਕੈ ਸਭਾ ਮੈ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੁਰਗੀਧਨਾ ਹਿਦੁਰਤਿ ਦੁਰਾਈ
 ਆਜੈ ਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਨਸੀ ਗਮਕੈ ਮਾਖੀ ਲੀਲੇ ਹੋਤ ਉਕਲੇਦ
 ਖੇਦੁ ਸੰਕਟੁ ਸਹਾਈ ॥ ਆਤੈ ਸੇ ਹੀ ਮਾਪਰਚੈ ਪਿੰਡੁ ਸਿਖਨ ਕੀਥੀ
 ਖਿਆ ਖਾਏ ਅੰਤ ਕਾਲੁ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਜਮ ਲੋਕ ਜਾਈ ॥ ੫੦ ॥
 ੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤ ਹਰਖ ਤਿਹੈ ਹੀ ਸਾਨਿ ਬਿਲਖ ਬਦਨ

ਲਪਲੇਨਗਰਿਜਾਤਿਹੈ॥ਜੈਸੇਪਰਫੁਲਤਹੁਇਸਕਲਬਨਾ
 ਸਪਤੀਸੁਕਤਜਵਾਸੋਆਕਮੁਲਮੁਰਝਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਖੇਤਸਰ
 ਵਰਪੁਰਨਕਿਰਖਜਲਉਚਬਲਕਾਲਰਨਜਲਫਲਨਾ
 ਤਹੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਗੁਰਸਿਖਿਰਿਦੈਸਾਕਤਸਕ
 ਤਿਮਤਿਸੁਨਿਸਕਚਾਤਹੈ॥੫੧੮॥ਜੈਸੇਰਾਜਾਰਵਤਾਨੇ
 ਕਰਵਨੀਸਹੇਤਸਕਲਸਪੁਤੀਏਕਬਾਂਝਨਸੰਤਾਨਹੈ॥ਸੀ
 ਚਤਸਲਲਿਜੈਸੇਸਫਲਸਕਲਦੁਮਨਿਹਫਲਸੇਬਲ
 ਸਲਲਿਨਿਰਬਾਨਿਹੈ॥ਦਾਦਰਕਮਲਜੈਸੇਏਕਸਰਵ
 ਗਬਿਖੇਉਤਮਅਉਨੀਚਕੀਚਾਦਿਨਕਰਧਿਆਨਹੈ॥ਤੈਸੇ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੈਸ ਕਲ ਜਗੁ ਚੰਦਨ ਬਨ ਸਪਤੀ ਬਾਂਸ ॥ ੪੯੩ ॥
 ਉਨ ਮਾਨੁ ਹੈ ॥ ੫੧੯ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਛੁ ਗਾਥਿ ਲਲਾਤ ਮਾਤ ਮਿਲ
 ਬੇਕ ਉਬੰਧਨ ਕੈ ਬਾਸਿ ਕਛੁ ਬਸੁਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਬਿ
 ਗਾਰੀ ਚਾਪੈ ਭਵਨ ਗਵਨ ਕੀ ਓਪਰ ਬਾਸਿ ਪਰੇ ਚਿਤ ਵਤ ਹੈ
 ਬਿਗਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਗਹਨੀ ਪਿਆਸੀ ਗਮ ਸਨੇਹੁ ਚਾਹੇ ਲਾ
 ਜ ਕੁਲ ਮੰਕਸ ਕੈ ਦੁਰਬਲੁ ਗਾਤ ਹੈ ॥ ਭੈ ਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸ
 ਰਨਿ ਸੁਖ ਚਾਹੇ ਸਿਖੁ ਮਾਗਿ ਮਾਥ ਪਰਹਤੁ ਬਿਦੇਸ ਮ
 ਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ੫੨੦ ॥ ਪਰਪਨੁ ਮਰਤੁ ਨ ਖਰਾਮ ਵਾਦ ਬਾਦ
 ਬਲਛਲ ਬੀਚ ਪਰਪੰਚ ਹੀ ਕਮਾਤ ਹੈ ॥ ਮਿਥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਮੰਦੋ

ਕਾਮਲੋਥਲੁਭਮੇਯੋਬਪਥੁਬਿਸ੍ਵਸਥੀਸਾਥਿਪ੍ਰਘਾਤਹੈਯੋ
 ਗਸੇਗਹੁਇਬਿਓਗਾਮਾਪਦਾਰਿਦ੍ਰਫਿਦ੍ਰਜਨਮਮਰਨ
 ਜਮਲੋਕਾਬਿਲਲਾਤਹੈਯੋਕਿਤਪਨਾਬਿਸਿਖਿਬਿਖਿਆ
 ਦੀਕੋਟਚੇਖੀਦੀਨਾਮਧਮਾਮਸੀਖਮਮੋਰਮਨਪੁਜਾਤਹੈ॥
 ੫੭੧॥ ਬੇਏਕੇਸੀਗਰਬਿਬਿਚਾਰਕੋਨਪਾਰੁਪਾਈਐ
 ਬਿਨੁਭਰਤਾਰਕਾਕੀਨਾਰਕੋਬੁਲਾਈਐ॥ ਬਗੁਸੇਤਜੀਵਿ
 ਘਾਤਕਾਰਿਖਾਤਕੇਤੇਕੋਮੋਨਿਗਹਿਧਿਆਨਪਰੇਜੁਗਤਨ
 ਪਾਈਐ॥ ਭਾਂਡਕੀਭਡਾਈਬੂਰਦਾਈਨਕਹਤਾਖਵੈਅ
 ਤਿਹੀਦਿਨਈਸੁਕਚਤਨਲਜਾਈਐ॥ ਤੈਸੇਖਰਤਨਪ

ਨਵੁਖਨ ਤਿਦੋਖਮਾਮਾਪਮਾਨੇਕ ਏਕੋਰਮਨਪੁਜਾਇਸੇ ॥ ੪੮੪ ॥
 ਪੜ੍ਹਾ ਜੈਸੇ ਚੋਰੁ ਚਾਹੀਐ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਸੁਗੀਚਉ ਬਟਾਮੇਦੁ
 ਹੁਟੀਲਗਾਇਛਾਡੀਐ ਤਉ ਕਹਾਮਾਰਹੈ ਬੋਟਸਾਰੀਓਨਿ
 ਕਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰਹੂੰ ਸੈਤਾਕੀਓ ਰੋਮੋਗਮੁਖ ਬੈਠੇਕਹਾ
 ਮਾਰਹੈ ਮਹਾਂਬਜ੍ਜੁਭਾਰੁਡਾਰਿਓ ਚਾਹੀਐ ਜਉਹਾਬੀਪਰ
 ਰਾਹਿਸਿਰਛਾਰਕੇਉਡਾਏਕਹਾਭਾਰਹੈ ਤੈਸੇਹੀਪਤਤਿਪ
 ਤਿਕੋਟਨਪਾਸੀਗਭਹਿਮੋਹਿਜਮਡੰਡਅਉਨੁਕਕਉਪਕ ॥
 ਰਹੈ ॥ ਪੜ੍ਹਾ ਜਉਪੈ ਚੋਰੁ ਚਗੀਕੈ ਬਠਾਢੈਓ ਸੁਮਾਨਸਰਛੁ
 ਟਿਕੈਨੁਜਾਇਘਰਿਸੁਗੀਚਾਤ੍ਰਿਮਾਰੀਐ ਬਾਟਮਾਰਬਟਵ ॥

ਭਿਖਾਵੰਤਚਾੜਕਿਜੁਗਤਥਕਥਾਨੀਹੈ॥੫੭॥ਯਾਜੈਸੇਯਾਜੈ॥੪੮੫॥
 ਜਗਾਜਿਮਾਰਤਮਾਨੁਖਸਿਰਿਭਾਰਤਪੈਛਾਰਤਾਹਿਕਧਤ
 ਅਰੋਗਜੀ॥ਸੁਆਜਿਉਪਿਜਗਮੈਕਹਤਥਨਾਇਬਾਤੇ
 ਪੇਖਸੁਨਕਹੈਤਾਹਿਗਜਾਗਿਹਿਜੋਗਜੀ॥ਤੈਸੇਸੁਖਸੰਪਤਿਮ
 ਇਅਮਦੇਨਪਾਪਕਰੈਤੁਅਹਿਕਰੈਸੁਖੀ॥ਅਕਸਤਰਸਭ
 ਗਜੀ॥ਸਤੀਸਤੀ॥ਅਉਸਤੋਖੀਸਾਪਨਕੀਨਿਛਕਰੈਉ
 ਲਟੇਈਗਿਅਨਪਿਆਨਪੈਅਗਿਆਨਭੁਭਜੀ॥੫
 ੭੬॥ਸਵੇਯਾ॥ ॥ਜਉਗਰਥੈਬਹੁਭੁੰਦਾਰਿਤੰਤਰਿਸਨ
 ਭੁਖਸਿਧਸੋਭਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਉਬਹੁਉਭੈਖਾਹਿਧਾਰਾ

ਥਲੁਪੇਖਾਅਥਾਸਾਰਿਦੈਸੁਕਚਾਵੈ॥ਜਿਉਬ੍ਰਹਮੰਡਪਚੰ
 ਡਾਬਿਲੋਕਤਹੁਲਗਜੀਤਉਰੰਤਲਜਾਵੈ॥ਤੂਕਰਤਾ
 ਹਮਕੀਏਤਿਹਾਰੇਜੀਤੋਪਹਿਬੋਲਨਕਿਉਬਨਿਆਵੈ॥੫
 ੨੨॥ਓਸੋਨਨੁਭਾਅਨਾਥਨਸੋਸਾਰਿਤੋਸੋਨਦਾਨਨਾਸੋ
 ਭਿਖਾਰੀਅਸੋਨਦੀਨੁਦਾਇਆਧਨਤੋਸਰਸੋਸੋਅ
 ਚਿਅਸੁਨਤੋਸੋਬਿਚਾਰੀਅਸੋਨਪਤਤਿਨਪਵਨਿਤੋ
 ਸਰਿਸੋਸੋਭਿਕਾਰਨੁਤੋਸੋਭਿਕਾਰੀਅਸੋਰੋਪੈਅਵਰੁਨਤੁਹ
 ਨਸਾਗਰਜਾਤਰਾਭਲੁਓਦਿਉਗਰੀ॥੫੨੮॥ਕਵਿਤੁ॥
 ਉਲਟਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲੁਗਤਿਦਸਮਦੁਸੰਘ

ਰਾਮਗਮਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਤਹਨਪਾਵਕਪਵਨਜਲੁਖਿਕਸਿਮਿ ॥ ੪੮੬ ॥
 ਕਾਸਨਾਹਿਸਾਸਿਸੂਰਉਤਪਤਿਨਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ ਨਾਹਿਪਗਕਿਰ
 ਤਿਬਿਗਤਿਪਿੰਡਪਾਨਗਿਆਨਸਬਦੁਸੁਗਤਿਨਹਿਛਿਸਟਿਨ
 ਪ੍ਰਭਾਸਹੈ॥ ਸ੍ਵਾਮੀਲਸੇਵਕਉਨਮਾਨਮਨੁਦਖਹੈਨਿਗਲੀ
 ਥਲੀ॥ ਨਮੋਨਾਥਿਸਾਥਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥ ਪਰਯਾਜੈਸੇਅਹਿਨਿ
 ਸਿਸਦਿਗਭਭਾਂਜਨਾਬਿਖੈਜਾਨਤਨਮਕਮੁਕਿਪਉਕਵਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਬੇਲੀਭੁਰਿਭੁਰਿਥਾਂਦਿਦੀਜੀਅਤਸਤੁਪ ॥
 ਵਤਨਭੇਦਕਛੁਬਿਥਿਥਿਚਾਗੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਦਿਨਪ੍ਰਤਮਦ
 ਥੇਚਤਕਲਾਲਥੈਰੋਮਹਿਮਾਨਜਾਨਈਵਰਬਿਹਿਤਕਾਰ

ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬ ਦੁਕੋ ਲਿਖਿ ਪਵਿ ਗਾਵਤ ਹੈ॥ ਬਿਰਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਰਸੁ ਪਦੁ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ੫੩੦॥ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਮੇਲਿ ਜੈਸੇ
 ਛਾਨਿ ਛਾਈ ਅਤਪਨੁ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ਸਭਾ ਸਮਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬਾਣੂ ਗਿਹਿ ਬਾਲਕ ਰਚਤ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਉ
 ਮਾਗਿ ਭਏ ਪੀਰਨ ਪਰਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੇ ਮਿਲ ਬੈਠ
 ਅਨੇਕ ਮ੍ਰਿਗ ਏਕ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜਗਾ ਜੇਰਹਿ ਓਨ ਪਰਤ ਹੈ॥
 ਯਾਦੁ ਸਟਿ ਸਬਦੁ ਅਭੁ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਨਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗ
 ਟੇ ਭੁਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਲ ਰਹਤ ਹੈ॥ ੫੩੧॥ ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਰਿ
 ਜੈਸੇ ਦੀਨੀ ਅਤ ਬਥੁਰਦੁ ਮਕੰਚਨੁ ਸੀਪਟਾ ਮਧਿਕਾਰੁ

ਗਹਿਰਾਖੀਐ ਜੈਸੇ ਸੇਖੋ ਪਾਸਿ ਬੋਠਿ ਥਾਇ ਸੁਖਿ ਰਖਾਵੈ ੪੯੭
 ਮਿਗਪਤਿ ਭਵਨ ਮੇ ਜੰਬ ਕੁਭਲਾਖੀਐ ਜੈਸੇ ਗਰਬ
 ਗਜਪਤਿ ਉਪਹਾਸ ਕਰੈ ਚੜ੍ਹਦੈ ਕੋਰੋ ਰੂਢੈ ਦੁਪਾਇ ਸਾਖੀ
 ਐਸਾ ਪਨੁ ਦੁਗਾਇ ਕੋ ਅਸਾਧਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰੈ ਉਲਟੀਐ
 ਚਲਾਵਲੀ ਕਾਲਕੁ ਮੁਖਾਖੀਐ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਠੋ
 ਚਨਾ ਬਿਠੋ ਕੀਐ ਨਰੁ ਪਰਿਗਿਸ਼੍ਟ ਨ ਬਿਹੁਣਾ ਚਲਾਉ
 ਸੁਨੀ ਜੀਐ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਥਾਨੁ ਉਚੈ ਬਚਨਾ ਮੁ
 ਨ ਸਕਾ ਬਿਹੁਣਾ ਮਸਕਾ ਮਨਨ ਲੀਜੀਐ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ
 ਕਰਕ ਰਿਸ ਕੈਨ ਕਿਰਤ ਕਮਾ ਚਰਨ ਬਿਹੁਣਾ ਉਨ ਗਊਨ

ੴ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਇਨੁ ਪੀਰ ਜੂਨ ਪਰੈ ਦੇਹ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਪ੍ਰਮਰ ਸੁਪੀ ਜੀ ॥ ੫੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇਫ
 ਲਸੇ ਬਿਰਖੁ ਬਿਰਖੁ ਸੈ ਹੋਤ ਫਲ ਅਤਿ ਭੁਤਿ ਗਤਿ ਕਛੁਕ
 ਹਨੁ ਨਾਮਾ ਵੈ ਜੀ ॥ ਜੈ ਸੇਥਾ ਸੁਥਾ ਵਨ ਮੇਥਾ ਵਨ ਹੋਥਾ ਸੁ
 ਥਿਖੇ ਥਿਸ ਮਰ ਰਿਤ ਕਉ ਮਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ ॥ ਕਾਸਟਿ ਮੇ
 ਅਛ ਨਿਸਾ ਗਲਿ ਮੇ ਕਾਸਟਿ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਅਸਚਰ ਜੂਹੈ ਕਉ
 ਰੁਕ ਕਹਾ ਵੈ ਜੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇ ਸਬਦ ਸਬਦ ਮੇ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਪੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਸਮੁਦਾ ਵੈ ਜੀ ॥ ੫੩੪ ॥
 ਜੈ ਸੇਤਿ ਲਿਖਾ ਸੁਥਾ ਸੁਲੀ ਜੀ ॥ ਅਤਿ ਕੁਸੁਮ ਸੈਤ ਤੋਹ

ਤਹੈ ਫੁਲੇ ਲਿਜ ਤਨ ਕੋ ਜਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਉਦਿ ਏਥੁ ੪੮੮
 ਪਜਾ ਵਨ ਜਮਾਇ ਮਥਿ ਸੰਜ ਮੁਸਹਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਕੈ ਮਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇਭੁ ਮਾਥੈ ਵੇਬ ਸੁਧਾ ਪਸਾਇ ਕੋਰੀ ਲਾ ੫
 ਵੇਬ ਹਾਇ ਰੋਲਿ ਕਾਛਿ ਜਲੁ ਮਾਨੀਐ ਭੁਰਉ ਪਦੇਸ
 ਤੈ ਸੇਭਾ ਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰਨ ਥਹ ਮਖਹਿ
 ਚਲੀਐ ਪਤ ਪਾਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਰਿਤਾ ਜਲੁ ਕਾਸਟ ਹਿਨ
 ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜਾ ਮਪਨੇ ਟੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇਓ ਜੈ
 ਸੇਤ ਉਕਰਤ ਸੁਤਾ ਮਨਿ ਕਾਇ ਅਲਪ ਨਰਉ ਨ ਜਨਨੀ
 ਅਵਗੁਨ ਉਰ ਪਾਰਿਓ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਰੰਨ ਸੁਰਪੁਰਸਾ

੨੭
 ਛੰਗਿਆਥੇ ਲਖਾਪਰਾਧਕੀਏਮੁਰਿਨਾਬਿਰਾਰਿਓ
 ਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਰਿਮਹੁਰਪਾਰਸਪਰਸਗਤਿਸਿਖਨਕੋਕਿਰਤਕ
 ਰਮੁਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ॥ ੫੩ ॥ ਜੈਸੇਜਲਧੋਏਬਿਨੁਅੰ
 ਥਰਮਲੀਨਹੋਤਬਿਨੁਤੇਲਮੇਲੇਜੈਸੇਕੇਸਹੁੰਭਾਇਆਨ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਮਾਂਜੇਦਰਪਨਜੋਤਿਯੀਨਹੋਭਥਰਮਾਬਿਨੁ
 ਨਜੈਸੇਖੇਤਮੇਧਾਨਯੈਜੈਸੇਬਿਨੁਚੀਪਕਭਵਨਾਪਕਾ
 ਰਹੋਤਲੇਨੈਪ੍ਰਿਤਿਬਿਨੁਜੈਸੇਭੋਜਨਸਮਾਨਹੈ॥ ਤੈਸੇਬਿਨੁ
 ਸਾਸੀਗਹਿਜਨਮਮਥਨਦੁਖਮਿਟਭਨਭੈਰੁਗਾਬਿਨੁ
 ਕੁਰਗਿਆਨਹੈ॥ ੫੩ ॥ ਜੈਸੇਮਾਂਝਬੈਠਾਬਿਨੁਬੈਠਿਥਨ

ਪਾਗਪਰੈ ਪਾਗਸਪਰਸੈ ਬਿਨੁ ਧਾਤਨ ਕਾ ਨਿਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਗੰ ੪੮੮
 ਗਾਨ ਪਾਵਨਾ ਮਾਨ ਜਲੁ ਹੈ ਨਾਰਨ ਭੁਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤਨ ਮ
 ਨਿਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਥੀ ਜੇਬ ਏਨਿ ਪਜੈ ਨ ਧਨੁ ਪਾਰਾ ਸੀ ਪਾਵਾ
 ਤਬੁ ਦਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਾ ਨ ਮਾਨਿਕਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨਿ ਸਗਨਿ
 ਗੁਰਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੋਟਿ ਜਨਨ ਜਨਕਹੈ ॥ ੫੩੮ ॥
 ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾ ਕਰਕਉਨ ॥ ਆਹ ਮਾਸ ਮੁਸਾ ਦੇਖਿ ਪਾਛੈ
 ਦਉਰੇ ਧੀਰਨ ਪਰਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕਉ ਆਗੀ ਸਕੈ ਮਰਾ ਲੁਸਤਾ
 ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਦੁਰਗੀ ਪਸਿ ਮਰਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੋ
 ਨਿਗਹਿ ਸਿਆਰੁ ਕਰਤਾ ਮਨੇ ਕਜਤ ਨ ਸੁਨਤ ਸਿਆਰੁ ਭਾ

ਖਿਆਰਹਿਓਨਪਰਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਪਰਤਨਪਰਧਨਦੂਖਨਾਕਿੰਦੋਖ
 ਮਨਕਹਤਕੈਛਾਡਿਓਚਾਹੈਟੇਵਨਟਰਤਹੈ॥ ਪੜਦੀਸਿਮ੍ਰਤ
 ਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿਬਖਾਨਬਹੁਭਾਗਵਤਬੇਦਾਬਿਆਕਰਨਗੀ
 ਤਾ॥ ਸੇਸਮਰਜੇਸਾਅਖਲੇਸਸੁਰਮਹੇਸਮੁਨਜਗਤੁਅਰਭ
 ਗਤਿਸੁਰਨਰਅਤੀਤਾ॥ ਗਿਆਨਅਰਧਿਆਨਉਨਮਾਨ
 ਉਨਮਨਉਕਤਿਗਗਨਾਦਿਦਿਜਸੁਰਮਤਿਨੀਤਾ॥ ਅਰਧ
 ਲਗਮਾਤ੍ਰਗੁਰਸਬਦਅਖਰਮੇਕਾਅਗਮਅਤਿਅਗਮ
 ਅਗਾਧਿਮੀਤਾ॥ ੫੪੦॥ ਮਦਰਸਨੁਦੇਖਿਓਦੇਖਿਓਸਕਲਸੀ
 ਸਾਉਕਹੈਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਿਸਉਕਹੈਮਨਦਰਸਸਮਾਈ॥

॥ ਬੁਰਓਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸਤ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕੰਵਨ ਸੁਰਬਿਲੁ ॥ ੫੦੦ ॥
 ਨਿਅਨਤਨਥਾਈਐ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਜ ਪਤ ਜਗਤ ਬੁਰਮੰਤ
 ਜੀਹ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਸੁਰਬਿਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਸਰਬੰਗ ਹੀਨ ਪਤਿਤ ਪਾਂਵ
 ਨ ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਮੰਝਾਈਐ ॥ ੫੪੭ ॥ ਜੈ ਸੇਖ ਬੁਖਾਂਤ ਕਹੈ
 ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਮੀਠਹੋਇ ਜਾਬਲ ਗਜੀਭੁ ਬੁਦਖਾਂਤੁ ਨਹੀ
 ਖਾਈਐ ॥ ਜੈ ਸੇਰਤ ਅੰਧੇਰੀਐ ਦੀਪਕ ਦੀਪਕ ਕਹੈ ਤਿਸਰ
 ਨ ਜਾਈ ਜਬਲ ਗੁਨ ਜਗਈਐ ॥ ਜੈ ਸੇਰੀਆਨੁ ਗਿਆ
 ਨ ਕਹੈ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਤਿਕਛੁ ਜਬਲ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅੰਤ

ਹਿਨਪਈਅੰਤੈਸੇਗੁਰਕਹੈਗੁਰਧਿਆਨੰਨੁਪਾਵਤਜਬ
 ਲਗੁਗੁਰਦਗਜਜਾਇਨਸਮਾਈਅੰਤੈ॥੫੪੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁ
 ਰਾਨਥੇਦਸਾਸਤਾਬਿਰਚਾਥੀਅਸਨੇਤਨੇਤਨੇਤਸੁਕਸੇਖਜ
 ਸੁਗਾਇਓਹੈ॥ਸਿਉਸਨਕਾਦਿਨਾਰਦਾਦਿਕਰਖੀਸੁਗਾਦਿ
 ਸੁਰਨਰਨਾਬਜੋਗਧਿਆਨਮੇਨਾਅਾਇਓਹੈ॥ਗਿਰਤਰਤੀ
 ਰਥਗਵਨਪੁੰਨਦਾਨਥਤਹੋਮਜਗਭੋਗਨਈਬੇਦਕੈਨਪਾ
 ਇਓਹੈ॥ਅਸਵਫੁਲਗਾਗਿਆਇਆਮਧਿਗੁਰਸਿਖਨਕਉ
 ਪੁਰਨਥਹਮਗੁਰਗੁਪਤੁਇਦਿਖਾਇਓਹੈ॥੫੪੩॥ਬਾਹਰਕੀ
 ਅਗਨਿਬੂਝਤਜਲਸਰਤਾਕੈਨਾਉਮੇਜਉਅਗਨਿਲਾ

ਗੋਕੋਸੇਕੋਬੁਝਾਈਐ॥ ਬਾਹਰਸੇਭਾਗਿਓਟਲੀਜੀਅਡਕੋਟਲਾ ੫੦੭
 ਫੁਗਫੁਮੇਜਓਲੂਟਿਲੀਜੋਕੋਕਤਜਾਈਐ॥ ਜਰਨਕੋਤਾਸ
 ਜਾਇਸਰਨਿਗਹੈਨਰਿੰਦਮਾਰੈਮਹੀਪਤਿਜੀਓਕੋਸੇਕੋਬਚਾਈ
 ਐ॥ ਮਾਇਆਰੁਰਰਪਤਹਾਰਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਵੈਤਹਾਜਉਮ॥
 ਐਆਬਿਆਪੇਕਹਾਨਹਰਾਈਐ॥ ੫੪੪॥ ਸਚਪਕੋਤਾਸਸ
 ਰਨਿਗਹੈਖਗਪਤਿਜਾਇਤਹਾਜਉਸਰਪਕਾਸੇਕੋਕੋਸੇਜ
 ਜੀਐ॥ ਜੰਬਕਸੇਭਾਗਿਮਿਗਗਜਕੀਸਰਨਿਗਹੈਤਹਾਜਉ
 ਜੰਬਕਹੈਕੋਕਹਾਕੀਜੀਐ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰਕੋਚਾਪੈਜਾਇਸਰਨਿਸੁ
 ਮੇਰਸਿੰਧਤਹਾਜਉਦਾਰਿਦ੍ਰਹੈਕਹਿਦੇਸੁਦੀਜੀਐ॥ ਕਰਮ

ਭਗਮਕੈਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਗਹੈਤਹਾਨਮਿਟੈਕਰਮੁਕਉਨਓਟਲੰ
 ਜੀਐ॥੫੪੫॥ਜੈਸੇਤਉਸਕਲੁਨਿਧਿਪੁਰਨਸਮੁੰਦਬਿਖੇਖੂੰ
 ਸਮਰਜੀਵਾਨਿਹਚੈਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਵਹੀ॥ਜੈਸੇਪਰਬਤਹੀਗਮਾ
 ਨਕਪਾਰਸਸਿਪਖਨਵਾਰਾਖਨਿਜਗਿਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ॥ਜੈਸੇਬ
 ਨਬਿਖੇਮਲਿਅਗਰਸੋਪਾਕਪੁਰਸੋਪਕੈਸੁਬਾਸੀਸੁਬਾਸਬਿ
 ਹਸਾਵਹੀ॥ਭੈਸੇਭੁਰਬਾਨੀਬਿਖੇਸਕਲੁਪਦਾਰਥਹੈਜੇਈਜੋ
 ਈਖੈਜੈਸੇਈਸੋਈਨਿਪਜਾਵਹੀ॥੫੪੬॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਦੀਰਘ
 ਸਮਾਨਿਲਖੁਜਾਵਦੇਕਜਨਨੀਭਗਨੀਸੁਤਾਭੁਪਕੈਨਿਹਾ
 ਗੀਐ॥ਪਰਦਰਬਾਸਹਿਗਉਮਾਸਤੁਲਿਜਾਨਿਰਿਦੈਕੀਜੈ

ਨਸੁਪਰਸੁਅਪਰਸਸਿਧਾਰੀਐ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਕ੍ਰਮੁਜੇ॥ ੫੦੧
 ਤਿਓਤਪੋਤਿਅਵਗੁਨੁਕੁਨੁਕਾਹੁਕੋਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਭੁਗਉਪਦੇ
 ਸਮਨਧਾਵਤਬਗਜਿਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਦੂਖਨਾਨਿਵਾਰੀ
 ਐ॥ ੫੦੨॥ ਜੈਸੇਪਾਤਸਮੇਖਗਜਾਤਉਡਿਭਿਰਖਸੇਬਹੁਰਿ
 ਆਇਬੈਠਤਭਿਰਖਹੀਮੈ॥ ਆਇਕੋਚੀਟੀਚੀਟਾਬਿਲਜੈਨਿ
 ਕਸਿਧਰਗਵਨਕੈਬਹੁਰਿਓਪੈਸਤਜੈਸੇਬਿਭੂਹੀਮੈਜਾਇਕੈ
 ਲਰਕੈਲੁਰਿਕਾਰੁਠਿਜਾਤਿਤਤਮਾਤਸਨਭੂਖਲਾਗੈਤਿ
 ਆਗੇਤਠਮਾਵੈਪਛੁਤਾਇਕੋਭੈਸੇਰਿਹਤਿਆਗਿਭਾਗਿ
 ਜਾਤਉਦਿਸਬਸਮਾਸੋਰਤਕਤਪੁਨਾਗਿਹਸਤੁਕੋਧਾਇ

ਕੈ॥ ੫੪੮ ॥ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੇ ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੇ ਬਰਖਾ ਹੈ ਕਾਹੂ ਦ
 ਸਾ ਕੇ ਪਵਨ ਬਾਦ ਗਥਿ ਲਾਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ਏਰ
 ਹਤ ਅਰੇ ਗਦੇ ਹੀ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੇ ਬਿਥਾ ਬਿਲਲ
 ਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਗਿਰੀ ਪਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਕ ਸਾਕਾ ਸਿਧਿ ਕਰੈ ਕਾਹੂ ਗਿਰ
 ਕੀ ਅਗਨਿ ਭਵਨ ਜਰਾ ਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੁਇ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਤ ਹੈ
 ॥ ੫੪੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੈ ਸੇ ਲਖੇ ਲਖੇ ਮਨੇ ਮਕੈ ਪਤੰਗੁ ਦੀਪਕ
 ਪ੍ਰਗਾਸੈ ਜੇ ਤ੍ਰਿਜੋਤਿ ਹੁਸਮਾਵਟੀ ॥ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਅਰੁ
 ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਬਿਖੇ ਜਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਸੀਨ ਹੁਇ

ਦਿਖਾਵਈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਕਤ ਚਕਤ ਹੋਇ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਸਬਦ ਬੇ ਪੀਕਰੰਗ ਜੁ ਗਤਿ ਜਤਾਵਈ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ
 ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਈ
 ॥ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਦੀਪ ਦੇਖਿ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲੈ ਪਤੰਗ ਪਰਚਾ ਬਿ
 ਧੂ ਨਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਹਾਵਈ ਸੁਨਤਿ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਹੋਇ ਨ
 ਮਿਲਤ ਮਿਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀ ਨੁ ਜਨ ਮੁਲ ਜਾਣਈ ਗੁਰ
 ਚਰਨ ਮਿਤ ਕੈ ਚਾੜਿ ਕੁਨ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਰਿਦੈ ਨਾ ਬਿਸਵਾਸੁ ਗੁਰ
 ਦਾ ਸਹਾਇ ਨ ਹੀ ਸਾਵਈ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗਿਅੰ
 ਨ ਬਿਆਨ ਏਕ ਟੇਕਾ ਸਿਖ ਜਲੁ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ੫ ॥

॥ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਅਰੁ ਮਧਮ ਕ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜਗੁਆਪਨੇ ਸੁਅੰਨੁ ਕਾ
 ਧੁਬੁਰਤ ਉਨਲਾਗਿ ਹੈ ॥ ਸਕੁ ਕੋਊ ਬਨ ਜੁ ਕਰਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕ
 ਉਆਪਨੇ ਬਿਉਹਾਰੁ ਭਲੇ ਜਾਨਿ ਅਨਗਾਗਿ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਏਸਟੈ ਚਾਹਤ ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਪਹਰੇ ਸਭ ਜਗਤੁ ਸੁਜਾਗਿ ਹੈ ॥
 ਸੁਅੰਨੁ ਸਮਥ ਏ ਬਨ ਜੁ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾਨੈ ਏਸਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅੰਤਿ
 ਕਾਲਿ ਅਕੁ ਭਾਗਿ ਹੈ ॥ ੫੫੭ ॥ ਆਪਨੇ ਸੁਅੰਨੁ ਸਭ ਕਾਹੁ ਅੰਤਿ
 ਦਰੁ ਲਾਭੈ ਸਫਲ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਸਰਾਹੀਐ ॥ ਆਪਨੇ
 ਬਨ ਜੁ ਬੁਝੈ ਲਾਗਤ ਨ ਕਾਹੁ ਰਿਦੈ ਜਾਇ ਜਗੁ ਭੁਲੈ ਕਹੈ ਸੋ
 ਏਤਉ ਬਿਸਾਹੀਐ ॥ ਆਪਨੇ ਕਰਮੁ ਕੁਲਾਧਰਮੁ ਕਰਤ ਸ

ਕੈਉਤ ਮਕਰਮੁਲੋਗ ਬੇਦ ਅਵਗਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡਿਨੁ ਮੁਕ ॥ ੫॥
 ਤਿਨ੍ਹੌਰੇ ਇਸਥ ਕਉਕਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਉ ਦਾਸੁ ਗਖੈ ਸੋਈ ਗੁਰ
 ਚਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੫੫੩ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਬੇਦ ਬਿੰਦਿ ਬਿੰਦਿ ਚਾਰੁ ਨ ਪਾ
 ਵਤ ਚਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖਾ ਸਿਵਾਇ ਭੁਏ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਰਾਧਤ ਨ
 ਰਦ ਸਾਰਦ ਸੁਖ ਸਨਾਤਨ ਏਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਦਿ ਮਗਾਧਿ
 ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਾਏ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਮੇਵ
 ਸੁਸੰਗਤਿ ਪੈਰੀ ਪਏ ਭਾਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਹੈ ॥ ੫੫੪ ॥ ਕਾਬਿਤ ॥
 ਜੈਸੇ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੀਚਿ ਸੀਚਿ ਕੈਇਕਤ ਕਰੈ ਹਰੈ ਮਧੁ ਮਾਖ
 ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਹੁ ਤਾਰੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਛਹੇ ਤਗਉ ਸਿੰਚ ਛਾਹੈ ਖੀਰ

ਤਹਿਲੇਤਹੈ॥ ਅਰਿਦੁਹਿਬਛੁਰੇਖਲਾਰੇਬਿਰਾਰਕੈ॥ ਜੈਸੇਪਰਖ
 ਦਿਖਦਿਕਰਿਬਿਲਸਾਜੈ॥ ਮੁਸਾਪੇਸਤਸਰਪੁਧਾਇਖਾਇਤਾਹਿ
 ਮਾਰਿਕੈ॥ ਤੈਸੇਕੋਟਪਾਪਕਰਿਮਾਇਆਜੈਰਿਜੈਰਿਮੁਕੁਅੰਤਕ
 ਲਿਛਾਡਿਚਲੇਦੋਨੋਕਰਝਾਰਿਕੈ॥ ਪਪਪ॥ ਜੈਸੇਅਨਿਕਫਨੰਕ
 ਫਨਗਭਾਰਧਰਨਿਪਾਰੀਤਾਹਿਗਿਰਵਰਧਰਕਹੈਕਉਨਬਰਾ
 ਈਹੈ॥ ਜਾਕੇਏਕੁਬਾਵਹੈਬਿਸੁਨਾਮੁਨਾਥਕਹਾਵੈਤਾਹਿਬਿਜਨਾ
 ਥਕਹੈਕਉਨਆਧਿਕਾਈਹੈ॥ ਅਨਿਕਆਕਾਰਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਖ
 ਰੇਤਾਹਿਨੰਦਨੰਦਨਕਹੈਕਉਨਬਰਾਈਹੈ॥ ਜਾਨਤਉਸਤਤਿਕਰ
 ਤਨਿਓਆਅੰਧਮੁਕੁਅੰਸੇਅਗਧਬੇਤੋਮੋਨਿਸੁਖਦਾਈਹੈ॥ ਪਪ੬

